ܕܟܬܒܐ ܕܫܗܝܕܐ ܘܕܩܕܝܫܐ

ܕܡܦܠܓ ܒܣܓܝ.

ACTA
MARTYRUM ET SANCTORUM

EDIDIT

PAULUS BEDJAN CONG. MISS.

TOMUS QUINTUS.

ܩܕܡ ܕܬܪܝܨ.

PARISIIS.
VIA DICTA DE SÈVRES 95.

LIPSIÆ, OTTO HARRASSOWITZ.
1895.

190

APPROBATIO

SUPERIORIS GENERALIS CONG. MISSIONIS NECNON PUELLARUM CHARITATIS.

Acta Martyrum et Sanctorum a Paulo Bedjan nostræ congregationis sacerdote collecta et in hoc quinto volumine inserta approbamus, et ut in lucem edantur facultatem facimus.

Parisiis, die 1 januarii, anno D. 1895.

A. Fiat, *Sup. gen. Cong. miss.*

IMPRIMATUR.

Victor-Joseph, *episcopus Leodiensis.*

Leodii, die 3 januarii 1895.

ܒܟܘܫܦܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ.

Tous droits réservés.

AVANT-PROPOS.

NOTRE Ve Volume des *Acta Martyrum et Sanctorum* vient d'être achevé; il a cet avantage sur ses aînés que les 704 pages qu'il contient ont été prises dans des manuscrits inédits, et elles paraissent pour la première fois, selon nous, du moins. Nous ferons également remarquer que cette belle collection est presque totalement formée des Vies des Saints de l'Egypte, pays illustré par tant de vertus héroïques!

Un mot sur chacune de ces Vies.

1° Nous avons fait copier à Paris la Vie de St. Antoine d'abord sur le manuscrit 236, fol. 1; mais voyant que cette Vie n'était que la traduction de l'abrégé fait par St. Jérôme en latin, nous avons préféré celle qui se trouve dans le manuscrit 317, fol. 1, que nous avons vérifiée sur le manuscrit du British Museum, add. 14732, fol. 19, qui est fort bien fait et très bien conservé, mais qui a évidemment tort d'attribuer cette Vie à St. Jérôme, en la terminant par cette conclusion erronée: ⲉⲕⲥⲟⲩⲱ ⲛⲁⲧⲛ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲱⲧ ⲙⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲉⲑⲟⲩⲁⲃ ⲙⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲉⲑⲟⲩⲁⲃ ⲛⲧⲉ ⲡⲭ̄ⲥ̄ ⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏ̄ⲥ̄ ⲡⲭ̄ⲥ̄ Le manuscrit de Paris (Voir page 1) et celui de Berlin (Sachau 321, fol. 24a et 48a) se prononcent sans hésiter sur le nom de son auteur et nomment le grand St. Athanase; en cela ils sont

parfaitement d'accord avec le texte grec qui est l'original, et deux versions latines qui portent le nom de St. Athanase, Patriarche d'Alexandrie. En donnant cette Vie ainsi que celle de St. Pacôme qui la suit immédiatement, nous avons cru devoir, à tort ou à raison, reproduire principalement le texte de Paris, mais, après les avoir achevées, nous avons pu nous procurer le manuscrit de Berlin, (Sachau 321), où nous avons découvert bien des passages qui nous ont paru très précieux. Nous avons donc recueilli un grand nombre de Variantes dans les manuscrits de Berlin et de Londres avec quelques errata corrigés que nous avons placés à la fin du volume. Le manuscrit de Berlin ressemble beaucoup plus à celui de Londres qu'à celui de Paris, mais il en diffère encore en bien des choses. Il paraît être très ancien, et il est très avarié, mais d'une très belle calligraphie en Estrangelos. Cependant nous ferons remarquer qu'en le reliant et en mettant la pagination, on a déplacé certaines feuilles, ainsi, par exemple, la feuille 23, qui se trouve au milieu de la Vie de St. Pierre d'Alexandrie, devrait être la 26e, elle appartient à la Vie de St. Antoine. Nous avons remarqué une chose semblable dans la Vie de St. Pacôme.

2° Nous venons de dire un mot de la Vie de St. Pacôme ou de l'histoire des moines de Thébène. Nous l'avons fait copier une première fois sur le manuscrit 236, fol. 39 de Paris, puis sur le manuscrit 317, et nous l'avons collationnée avec celui de Londres, add. 12175, fol. 2, et ensuite avec celui de Berlin dont nous avons parlé au paragraphe précédent.

3° La Vie de St. Macaire a été copiée la première

fois sur le manuscrit de Paris 236, fol. 8; nous l'avons vérifiée lors de notre premier voyage en Angleterre sur un autre de Londres qui n'était pas en bon état, mais dont nous avons oublié le N°. Dans notre seconde visite au B. M., nous l'avons fait copier sous nos yeux sur le ms., add. 14732, fol. 54, mais après la feuille 60, nous avons trouvée une grande lacune que nous avons dû combler avec le ms., add. 14656, fol. 19. C'est Sérapion, premier disciple de St. Antoine, qui est l'auteur de cette Vie.

4° La même chose nous est arrivée pour la Vie de St. Sérapion: nous avons abandonné une copie faite sur le manuscrit 234, fol. 95 de Paris pour adopter la rédaction du manuscrit 236, fol. 194; nous l'avons vérifiée sur un autre de Londres, add. 14732, fol. 132, que nous avons suivi en général dans ce volume-ci. Cette Vie est attribuée à Pallade, d'après le manuscrit de Londres (voir p. 263). Cependant, ayant entre les mains le *Paradisus Patrum* de Pallade, il nous a été facile de constater que la Vie que nous donnons ici est treize fois plus longue que celle qui se trouve dans l'histoire Lausiaque de l'évêque d'Héliopolis. A l'aide de petites notes placées au bas des pages, nous avons fait remarquer certaines choses qui sont attribuées à St. Sérapion et qui dans d'autres écrits sont attribuées à d'autres saints personnages. Nous ne reviendrons pas là-dessus.

5° La Vie de Ste Marie l'Egyptienne a été copiée à Paris sur le manuscrit 234, fol. 62, et vérifiée sur celui du B. M., add. 14649, fol. 2.

6° Celle de Ste Euphrosine a été prise dans le manu-

scrit de Paris 234, fol. 213, et collationnée dans celui de Londres, add. 14649, fol. 19.

7° Celle de Ste Onésime a été copiée à Paris sur les manuscrits 235, fol. 230 et 236 fol. 343, et collationnée avec le manuscrit du B. M., add. 14649, fol. 109. A la fin de cette Vie, (voir pp. 419—421), nous avons inséré quelques notes trouvées dans des manuscrits de Paris, de Londres dont nous avons oublié le N° et dans un troisième, très incomplet qui est à nous.

8° Celle de St. Melki a été copiée à la Bibliothèque nationale sur le manuscrit 236, fol. 86, et collationnée à Londres avec le manuscrit, add. 14733, fol. 83, qui est très incomplet et en majeure partie en lambeaux. Nous ferons remarquer ici que l'ordre des feuilles est interverti dans ce manuscrit; on pourra se servir de notre publication pour les remettre à leur place naturelle. Cette Vie est due à la plume d'Elisée, ami et compagnon de St. Melki. (Voir page 468.)

9° Nous avons fait copier la Vie de Ste Eugénie sur le ms. de Londres, add. 14649, fol. 78; mais en la vérifiant sur le ms., add. 14645, fol. 376, nous avons donné, en général, la préférence à cette dernière rédaction. Le texte latin qui, paraît-il, est attribué à St. Jérôme, nous a aidé en certains endroits à bien saisir le sens du texte syriaque.

10° Nous avons pris le Martyre de St. Paphnuce et de ses 546 compagnons dans le manuscrit du B. M., add. 14645, fol. 260, et collationné avec le ms., add. 17177, fol. 125b; nous avons consulté le texte latin qui nous a grandement aidé. Les Bollandistes qui la publient trou-

vent étranges les circonstances inadmissibles dont l'historien entoure cette Vie, et ils les attribuent à sa propre invention. (Acta sanct. septembris, t. VI. p. 681).

11° Nous avons copié le Martyre de St. Pierre d'Alexandrie dans deux manuscrits du B. M., add. 14650, fol. 76 et 14641, fol. 139; mais nous avons préféré le texte de Berlin, (Sachau 321, fol. 20a) que nous avons suivi en général, sauf le premier alinéa qui n'y se trouve pas.

12° Nous avons copié la Vie de St. Paul l'ermite qui a été écrite par St. Jérôme, dans le manuscrit 317 de Paris, et nous l'avons vérifié sur celui du B. M., add. 12173, fol. 55. Le texte latin nous a été d'un grand secours.

13° La Vie de Ste Fébronie qui a été composée par Thomaïs, assistante de son couvent, a été prise dans le manuscrit du B. M., 14647, fol. 157, et les passages entre crochets [ ] sont empruntés à un autre manuscrit de la même Bibliothèque, add. 14649, fol. 75; nous avons eu sous les yeux également les textes grec et latin. Les Bollandistes estiment cette Vie comme très authentique, (Junii, t. V, p. 14), et le Martyrologe romain fait mention de notre sainte au 25 Juin. Assemani après Tillemont (B. O. II III p. 884) regarde cette histoire comme fabuleuse, en donnant pour raison qu'à cette époque il n'y avait pas de monastères. Nous sommes loin de partager la manière de voir de ces deux savants auteurs; on trouve les traces de la vie monastique un peu partout et dans tous les temps, tantôt sous une forme, tantôt sous une autre. D'ailleurs elle est née avec le christianisme même. Aussi regardons-nous Ste Fébronie, dont l'histoire est si belle et si touchante,

comme une des plus grandes et des plus pures gloires de nos pays.

14° Le discours de Mar-Jacob de Sarug a été copié dans le manuscrit 196, fol. 441 de Paris, et il a été collationné par l'excellent M. Guidi avec le ms. 116 de la Bibliothèque Vaticane de Rome. Pour l'ordre des strophes, nous avons suivi ce dernier qui nous a paru plus logique. Ayant découvert au dernier moment un lambeau de ce discours dans le ms. de Londres, add. 14610, fol. 85b, nous l'avons immédiatement fait copier, il ne va malheureusement que jusqu'à la page 620, ligne 5, et s'arrête au mot ܚܒܒܟ. Ce texte suit le même ordre que celui de Rome, et nous rend un immense service. Nous regrettons grandement de n'avoir pas pu le trouver tout entier. Cette pièce est une des preuves les plus anciennes et les plus frappantes de la croyance de l'Eglise à l'efficacité du St. Sacrifice de la Messe pour le soulagement des âmes du purgatoire. Et dire qu'elle est due à la plume d'un évêque non catholique du Ve siècle!!!

15° La lettre de St. Cyrille d'Alexandrie à l'empereur Théodose sur le mystère de l'Incarnation, traduite en syriaque par St. Rabulas, son ami et son correspondant, a été copiée dans le manuscrit du B. M., add. 14557, fol. 94—123. Nous avons adopté les alinéas et les numéros de texte latin qui n'existaient pas dans le nôtre.

Inutile d'ajouter que nous avons été obligé de vocaliser à peu près tous ces textes, et même de corriger deux pièces qui l'étaient d'une manière très fautive.

Nous remercions de fond de notre cœur tous ceux qui nous ont aidé de leur bienveillant concours et particulière-

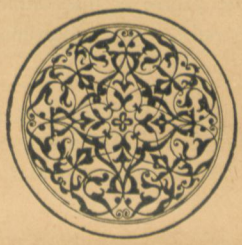
ment le gouvernement français et la Bibliothèque royale de Berlin qui nous ont généreusement et gracieusement prêté leurs précieux manuscrits.

Nous aurions préféré taire notre nom, comme par le passé; mais le gouvernement turc, faisant des difficultés pour le transit de nos publications sur son territoire, à cause des troubles de l'Arménie, nous nous sommes vu forcé de nous faire connaître, et en même temps déclarer que nos ouvrages n'ont absolument aucun caractère politique, et que, comme prêtre et missionnaire, notre mission est une mission de paix et de subordination.

ANS-LEZ-LIÉGE, le 17 Janvier, fête de St. Antoine, 1895.

PAUL BEDJAN

P. d. l. m., Consulteur de la S. C. de la Propagande.

ڪتاب الصلوة على النبي

∞

الحمد لله الذي لا يحمد على مكروه سواه: ولا يصلى على أحد إلا على محمد وأبيه: ولا يستعان على أمر الدين والدنيا إلا بالله وحده لا شريك له.

وبعد فإن الصلوة على النبي (صلعم) من أفضل القربات: وأعظم الطاعات: وأجل المثوبات: وأكمل المكرمات: وأعلى الدرجات: وأسنى الغايات: وأرفع الرتب: وأشرف المنازل: وأعلى المراتب: وأكمل المواهب: وأجل العطايا: وأعظم الهبات: وأكمل الفضائل: وأشرف الخصائل: وأعلى الشمائل: وأجل الخلال: وأعظم الخلق: وأكمل الخلق: وأشرف الخلق: وأعلى الخلق: وأجل الخلق

ראשון של ראש חדש[1] הוא. ומפטירין בו ויאמר דוד לכל הקהל ברכו נא את ה' אלהיכם וגו' עד ויברכו את עמם וגו'. ומפני שהוא ראש חדש מ

כי תבא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך: ונתנם ה' אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא תחנם: ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך: כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף ה' בכם והשמידך מהר: כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתיהם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש: כי עם קדוש אתה לה' אלהיך בך בחר ה' אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא מרבכם מכל העמים חשק ה' בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים: כי מאהבת ה' אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא ה' אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: וידעת כי ה' אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור: ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאיו אל פניו ישלם לו: ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם: והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר ה' אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך: ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: והסיר ה' ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך: ואכלת את כל העמים אשר ה' אלהיך נתן לך לא תחס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה ה' אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוצאך ה' אלהיך כן יעשה ה' אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם: וגם את הצרעה ישלח ה' אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך: לא תערץ מפניהם כי ה' אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: ונשל ה' אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה: ונתנם ה' אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם: ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם: פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת ה' אלהיך הוא: ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא: כל הדבר אשר אנכי מצוך אתו תשמרון לעשות למען תחיון ורבתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע ה' לאבתיכם: וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה' אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותיו אם לא: ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם: שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה: וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו ה' אלהיך מיסרך: ושמרת את מצות ה' אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: השמר לך פן תשכח את ה' אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום: פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה ושבת: ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש: המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך: ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: וזכרת את ה' אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה: והיה אם שכח תשכח את ה' אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחויתם להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים אשר ה' מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול ה' אלהיכם:

(1) מרבכם. (2) חשק. (3) L. ומצוך. (4) L. ומשמרו את השבועה (ומשמרו את השבעה). sic ומשמרו את השבעה

ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל הנפש החיה הרומשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב: ויברך אותם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי: ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן: ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרומש על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרומשת על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר: ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב: וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם: ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש: ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת: ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה: ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל: ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו: ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו: ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו: ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה: ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו:

(1) בראשית. (2) בראשית.

ברוך שאמר והיה העולם: ברוך אומר ומקים עולמו בכל מקומות ממשלתו: ברוך בעל הרחמים על הבריות: ברוך משלם שכר טוב ליראיו: ברוך חי לעד וקים לנצח: ברוך פודה ומציל: ברוך שמו: אתה הוא אדון לכל מעשיך[1] שהיה בראשית: אתה הוא שברא את העולם: אתה הוא שנתן נשמה לעמים: אתה הוא שנתן רוח לעם: אתה הוא שנתן נשמה לכל נוצר: אתה הוא שחי את כל הברואים: אתה הוא שעשה נסים לאבותינו: אתה הוא שגאל את בניהם: אתה הוא שקרע ים סוף לגזרים: אתה הוא שהעביר את ישראל בתוכו: אתה הוא שהטביע את רודפיהם: אתה הוא שמחל על חטאיהם: אתה הוא שהעביר את עוונותיהם: אתה הוא שהעביר את עוונותיהם: אתה הוא שהעביר את עוונות

ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵏⵏⵙ ⵉⵙ ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵜ ⵏ

בְּרוּךְ הוּא: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי לְפָנָיו וּמָה אַתָּה סוֹפֵר אַחַר אֶחָד
שֶׁאֵין לְאַחֲרָיו: וְעַל זֶה נֶאֱמַר וְרָצוֹא כָּמוֹ שָׁוֹב: וְכָל זֶה שֶׁהוּא
רָץ וְשָׁב הוּא מִפְּנֵי שֶׁאֵין לוֹ לְאָן לָרוּץ אֶלָּא לְמָקוֹם שֶׁהוּא
מִמֶּנּוּ בָּא: וְעַל זֶה נֶאֱמַר וְרָצוֹא כָּמוֹ שָׁוֹב: וְכָל זֶה שֶׁהוּא
מְהַלֵּךְ בְּכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּיוֹם אֶחָד וְשָׁב לְמָקוֹמוֹ: וְעַל זֶה
נֶאֱמַר וְרָצוֹא כָּמוֹ שָׁוֹב: וְכָל זֶה שֶׁהוּא מְהַלֵּךְ בְּכָל הַמַּזָּלוֹת
כֻּלָּם בְּיוֹם אֶחָד וְשָׁב לְמָקוֹמוֹ: וְעַל זֶה נֶאֱמַר וְרָצוֹא כָּמוֹ שָׁוֹב:
וְכָל זֶה שֶׁהוּא מְהַלֵּךְ בְּכָל הַצְּבָאוֹת כֻּלָּם בְּיוֹם אֶחָד וְשָׁב
לְמָקוֹמוֹ. הֵם הַיּוֹם הַזֶּה לְעוֹלָם וְהֵם הַיּוֹם הַזֶּה לְעוֹלָם
הַבָּאִים: וְהַיּוֹם הַזֶּה א

ཐུགས་རྗེ་ཆེ་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ཏེ་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཡིན་ནོ། ཞེས་ཟེར

ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך: ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה מברכיך ומקללך אאר וברכו בך כל משפחות האדמה: וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן: ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ומזרח העי ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה: ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ: ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את: והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: אמרי נא את אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך: ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד: וירא אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה: ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנת ואתנים וגמלים:

(א) בראשית.

ཤེས་ཀྱང་ཁོ་ནས་ཐོག་མར་ཤེས་པ་ཡིན་ཏེ། ཁོ་ཚོ

ⵜⵉⵎⵣⵡⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏ ⵜⵜⵓⵏⵜ ⵙ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ

לקח: הקח. קח זרע כרכם[5] כתושים.

(1) הנמצא בכל הספרים חוץ מ־L. (2) מחבוש. (3) כתוב שלשה.
(4) הנמצא כן sic. (5) קח.

ו הטה אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי:
ז כי נעימה כי תשמרם כוננו יחדו על שפתיך:
ח להודיעך היום אף לך הייתה בטחתך:
ט הלא שלשום כתבתי לך במועצות ודעת:
י להודיעך אמת קשט דברי אמת להשיב אמרים לשלחיך:
יא אל תהי עד חנם באדם ולא תפתה בשפתיך:
יב אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו:
יג עבר על שדה איש עצל והנה כלו קמשונים כסו פניו חרולים וגדר אבניו נהרסה:
יד וראיתי ואשימה לבי ראיתי ואקח מוסר:
טו עוד מעט תנומות עוד מעט תנמנם עוד מעט תשכב ידים לחבק:
טז ובא כמהלך רישך ומחסורך כאיש מגן:
יז אל תחמוד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה:
יח כי בעד אשה זונה עד כיכר לחם ואשת איש נפש יקרה תצודנה:
יט היקח איש אש בחיקו ובגדיו לא תבערנה:
כ אם ילך איש על גחלים ורגליו לא תכוינה:
כא כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנוגע בה:
כב לא יבוז לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי רעב:
כג ונמצא שבעתים ישלם את כל הון ביתו יתן:
כד המנאף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשה:
כה נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה:
כו כי קנאת גבר חמתו ולא יחמול ביום נקם:
כז לא ישא פני כל כופר ולא יאבה כי תרבה שחד:

(1) כל בניו. (2) מכה ונגע תמצא וחרפתו L. (3) sic חסרונו.

ڤَدَ: مَمَمِ ڤَسَڤِ ڤَمَڤَڤَ ڤِ ڤَڤَڤَڤَ. مَمَ ڤَمِ ڤَمَڤَ: ڤَڤِ مَمَڤَڤ ڤَمَڤَڤَ: ڤَڤِ مَمَڤَڤ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ: مَمَ ڤَمِ ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ[1]. ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَڤَ ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ: مَمَ ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ. مَمَ ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ: ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ: ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ[2] ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَ. مَمَڤَ ڤَمَڤَڤَڤَ ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ: ڤَمَڤَ ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ: ڤَمَڤَ ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ. ڤَمَڤَ ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ: مَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ: ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ. ڤَمَ ڤَمِ ڤَمَ ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ: ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ. ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ: ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ: ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ: ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ[3] ڤَمَڤَڤَ: ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ؟ ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ: ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ: ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ. ڤَمَ ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ: ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ. ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ[4]: ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ. ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ: ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ. ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ: ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ. ڤَمَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ ڤَمَڤَڤَ.

(1) L. ڤَمَڤَ (2) L. ڤَمَڤَڤَڤَ (3) L. ڤَمَڤَڤَ (4) L. ڤَمَڤَڤَڤَ

ומלמדין אותו בקדושה ובטהרה מתוך אימה ויראה ומתוך רחמים ואהבה ומתוך שמחה ומתוך שלום ומתוך הרבה ישוב הדעת ומתוך הרבה שתיקה ומתוך הרבה פרישות ומתוך הרבה ענוה ומתוך הרבה טהרה ומתוך הרבה קדושה ומתוך הרבה חסידות ומתוך הרבה מעשים טובים ומתוך הרבה כוונה ומתוך הרבה מחשבה ומתוך הרבה בקיאות ומתוך הרבה הבנה ומתוך הרבה חכמה ומתוך הרבה יראת שמים ומתוך הרבה אהבה ומתוך הרבה חסד ומתוך הרבה צדקה ומתוך הרבה תפלה ומתוך הרבה תחנונים ומתוך הרבה בקשה ומתוך הרבה תורה ומתוך הרבה מוסר ומתוך הרבה יגיעה ומתוך הרבה עמל ומתוך הרבה ייסורים ומתוך הרבה מסירת נפש ומתוך הרבה מסירת ממון ומתוך הרבה מסירת גוף ומתוך הרבה מסירת כבוד ומתוך הרבה מסירת שינה ומתוך הרבה מסירת מנוחה ומתוך הרבה מסירת תענוגים ומתוך הרבה מסירת שחוק ומתוך הרבה מסירת קלות ראש ומתוך הרבה מסירת בטלה ומתוך הרבה מסירת שיחה בטלה ומתוך הרבה מסירת שיחה ריקה ומתוך הרבה מסירת שיחה קלה ומתוך הרבה מסירת שיחה בינונית ומתוך הרבה מסירת שיחה גסה ומתוך הרבה מסירת שיחה מגונה ומתוך הרבה מסירת שיחה מכוערת ומתוך הרבה מסירת שיחה מבישה ומתוך הרבה מסירת שיחה מחפירה ומתוך הרבה מסירת שיחה מבזה ומתוך הרבה מסירת שיחה מקללת ומתוך הרבה מסירת שיחה מחרפת ומתוך הרבה מסירת שיחה מגדפת ומתוך הרבה מסירת שיחה מנאצת ומתוך הרבה מסירת שיחה מכעיסה ומתוך הרבה מסירת שיחה מרגיזה ומתוך הרבה מסירת שיחה מקנטרת ומתוך הרבה מסירת שיחה מלעיגה ומתוך הרבה מסירת שיחה מלגלגת ומתוך הרבה מסירת שיחה מצחיקה ומתוך הרבה מסירת שיחה מבדחת ומתוך הרבה מסירת שיחה מהנה ומתוך הרבה מסירת שיחה משעשעת ומתוך הרבה מסירת שיחה מרנינה ומתוך הרבה מסירת שיחה משמחת ומתוך הרבה מסירת שיחה מעלה ומתוך הרבה מסירת שיחה מרוממת ומתוך הרבה מסירת שיחה מקדשת ומתוך הרבה מסירת שיחה מטהרת ומתוך הרבה מסירת שיחה מזככת ומתוך הרבה מסירת שיחה מאירת ומתוך הרבה מסירת שיחה מבהירת ומתוך הרבה מסירת שיחה מזהירת ומתוך הרבה מסירת שיחה מנצנצת ומתוך הרבה מסירת שיחה מבריקה ומתוך הרבה מסירת שיחה מנוצצת ומתוך הרבה מסירת שיחה מפוארת ומתוך הרבה מסירת שיחה מהודרת ומתוך הרבה מסירת שיחה מלכותית ומתוך הרבה מסירת שיחה מלכית

ڪري ۽ جڏهن ڪو ماڻهو ڪنهن ڪم ۾ هجي ۽ نماز جو وقت اچي وڃي ته ان کي نماز ۾ دير نه ڪرڻ گهرجي. ۽ جڏهن ڪو ماڻهو نماز ۾ هجي ۽ ڪو ماڻهو ڪنهن ڪم لاءِ سڏ

ئەوەندە لە ئاو بوون: ئەوانیش هیچ نەیانتوانی لە ئاگر بپارێزن. ئەوە
هەموو ئەو ڕۆژانە بوو کە ئەو شارە بەم جۆرە لەناو چوو. ئەو
شارە کە ئێستا ئەو هەموو دارستانە لە دەوری خۆی کۆ کردۆتەوە
و ئەو هەموو ئاوەدانییەی تێدایە: ئەو شارە کە ئێستا ئەو هەموو
خەڵکە تێیدا نیشتەجێ بوون و ئەو هەموو کەشتی و بەلەمانەی
لێ بەستراوە: ئەو شارە کە ئێستا ئەو هەموو کۆشک و تەلارانەی
تێدا بنیات نراوە: ئەو شارە کە ئێستا ئەو هەموو بازاڕ و
دوکانانەی تێدا کراوەتەوە: ئەو شارە کە ئێستا ئەو هەموو
خەڵکە دەوڵەمەندانەی تێدا نیشتەجێ بوون: ئەو شارە کە
ئێستا ئەو هەموو ئاوەدانییەی تێدا بوو: ئەو شارە کە ئێستا
ئەو هەموو خەڵکە بەهرەمەندانەی تێدا

ܕܐܡܪ ܠܗ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ[1] ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ

שבעה: שנים שלשים יום הם. אבל אבל אבי אמי: שמלכה שבעה ימים. שתים עשרה: שתים עשרה חדשים. שנה שלמה. שתים עשרה חדשים. שנה שלמה: שנים עשר חדשים. שנה שלמה[1]: שנה תמימה. שנה תמימה: שנה שלמה. שנה שלמה: שנים עשר חדשים. שנה שלמה: שנים עשר חדשים. שנה שלמה: שנים עשר חדשים

ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܫܘܠܡܐ. ܐܝܟ ܠܐ ܐܡܪ ܠܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܒܫܘܠܡܐ ܐܝܟ ܕ

جي ٻوليءَ ۾ ڪهڙا ڪهڙا لفظ آهن: ڪهڙا لفظ
ڪهڙي ڪهڙي ٻوليءَ جا آهن: ڪهڙا لفظ ڪهڙي
ڪهڙي ٻوليءَ جا نه آهن: ڪهڙا لفظ ڪهڙي
ٻوليءَ ۾ ڪهڙي ڪهڙي معنيٰ ۾ ڪم آڻبا آهن:
ڪهڙا لفظ ڪهڙي ڪهڙي معنيٰ ۾ ڪم نه آڻبا
آهن.

جي ڪنهن ٻوليءَ جا لفظ ڪنهن ٻوليءَ ۾ ڪم
آڻبا آهن: ته ڪنهن ٻوليءَ جا لفظ ڪنهن ٻوليءَ
۾ ڪم نه آڻبا آهن. ڪنهن ٻوليءَ جا لفظ
ڪنهن ٻوليءَ ۾ ڪهڙي ڪهڙي معنيٰ ۾ ڪم آڻبا
آهن: ڪنهن ٻوليءَ جا لفظ ڪنهن ٻوليءَ ۾
ڪهڙي ڪهڙي معنيٰ ۾ ڪم نه آڻبا آهن: ڪنهن
ٻوليءَ جا لفظ ڪنهن ٻوليءَ ۾ ڪهڙي ڪهڙي
معنيٰ ۾ ڪم آڻبا آهن: ڪنهن ٻوليءَ جا لفظ
ڪنهن ٻوليءَ ۾ ڪهڙي ڪهڙي معنيٰ ۾ ڪم نه
آڻبا آهن: ڪنهن ٻوليءَ جا لفظ ڪنهن ٻوليءَ
۾ ڪهڙي ڪهڙي معنيٰ ۾ ڪم آڻبا آهن: ڪنهن
ٻوليءَ جا لفظ ڪنهن ٻوليءَ ۾ ڪهڙي ڪهڙي
معنيٰ ۾ ڪم نه آڻبا آهن: ڪنهن ٻوليءَ جا
لفظ ڪنهن ٻوليءَ ۾ ڪهڙي ڪهڙي معنيٰ ۾
ڪم آڻبا آهن: ڪنهن ٻوليءَ جا لفظ ڪنهن
ٻوليءَ ۾ ڪهڙي ڪهڙي معنيٰ ۾ ڪم نه آڻبا
آهن: ڪنهن ٻوليءَ جا لفظ ڪنهن ٻوليءَ ۾

ܒܗܝܟܠܗ ܕܒܟ ܕܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܦ ܐܢܬ ܡܫܒܚ ܠܐܠܗܐ ܕܝܠܢ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܒܣܡܝܟ ܐܝܬ ܠܟ ܐܠܗ ܐܚܪ ܠܒܪ ܡܢ ܐܠܗ ܐܒܝ ܕܟܠ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ ܕܚܝܐ ܠܐ ܢܫܬܒܩ ܠܥܠܡ ܐܠܐ ܐܢ ܢܫܒܚ ܠܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܒܟܠ ܫܥܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܢܫܡܬܐ ܕܚܝܐ ܒܗ ܒܥܠܡ ܕܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܣܠܐ ܗܘ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܝܠܢ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܘܝܩܪܐ ܘܟܒܘܕܐ ܘܚܝܠܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܠܥܠܡ

אֲבָלִים: וְאֵיזוֹ הִיא בְּרִית שְׁאֵרוֹת שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים לְבֵית שַׁמַּאי: אֵין אָנוּ יְכוֹלִין לָכֶם לְפִי שֶׁאַתֶּם אוֹמְרִים עֲצָמוֹת טְמֵאוֹת וְאֵין אַתֶּם אוֹמְרִים עֲצָמוֹת טְהוֹרוֹת. וְלְבֵית הִלֵּל הֵן אוֹמְרִים: אֵין אָנוּ יְכוֹלִין לָכֶם לְפִי שֶׁאַתֶּם אוֹמְרִים עֲצָמוֹת טְהוֹרוֹת וְאֵין אַתֶּם אוֹמְרִים עֲצָמוֹת טְמֵאוֹת. וְלְבֵית שַׁמַּאי הֵן אוֹמְרִים

ܐܝܟ ܕܐܢ ܟܕ ܐܬܐ ܒܫܘܠܛܢܗ ܘܟܠ ܡܠܐܟܐ ܩܕܝܫܐ ܥܡܗ ܐܦ ܗܘ ܢܬܒ ܥܠ ܟܘܪܣܝ ܫܘܠܛܢܗ: ܘܢܬܟܢܫܘܢ ܩܕܡܘܗܝ ܟܠ ܥܡܡܐ ܘܠܫܢܐ ܘܐܡܐ ܘܡܫܬܥܒܕܝܢ ܠܗ: ܘܦܪܫ ܢܦܪܫ ܐܢܫܐ ܡܢ ܚܕ ܠܚܕ ܐܝܟ ܪܥܝܐ ܡܢ ܪܥܝܐ ܕܦܪܫ ܡܢ ܓܘ ܥܕܪܗ: ܘܢܩܝܡ ܚܝܘܬܐ ܥܠ ܝܡܝܢܗ ܘܣܡܐܠ ܥܠ ܣܡܐܠܗ: ܘܐܢ ܐܝܟ ܡܢ ܐܢܫ ܐܢ ܐܝܟ ܡܢ ܐܢܫ ܐܢ ܐܝܟ ܡܢ ܐܢܫ

جي ڪنڊ ۾ ڪجهه ڪاٺ ۽ ڪاٺ جي ڪنڊ ۾ ڪجهه ڪاٺ. ۽ ڪاٺ

ואין לו בן או בת. ואם יש לו בן ובת: הבן יורש והבת אינה יורשת. ואם אין לו בן אלא בת: הבת יורשת[1] את הכל. ואם אין לו בת אלא בנים: הבנים יורשים את הכל. ואם אין לו בנים ולא בנות: אחיו יורשים את הכל. ואם אין לו אחים ולא אחיות: אחי אביו יורשים את הכל. ואם אין לו אחי אב ולא אחיות: אחיות אביו יורשות את הכל. ואם אין לו אחיות אב: אחי אמו ואחיות אמו יורשים את הכל. ואם אין לו אחי אם ולא אחיות אם: אחי אביו ואחיות אביו יורשים את הכל. ואם אין לו אחי אב ולא אחיות אב: אחי אמו ואחיות אמו יורשים את הכל. ואם אין לו אחי אם ולא אחיות אם: בעל יורש את הכל. ואם אין לו בעל: בעל אמו יורש את הכל. ואם אין לו בעל אמו: בעל בתו יורש את הכל. ואם אין לו בעל בתו: בעל אחותו יורש את הכל. ואם אין לו בעל אחות

אין לו. חכמתו מתקיימת: שנאמר חכם
(1) אפס כסילות כולה: ואין מתקיימת
תורתו אלא במי שממית עצמו עליה. כיצד היה
מתנהג בבית המדרש: היה יושב לפני חכמים
כאילו אינו יודע כלום. ואם היה שומע דבר
שאינו שמוע כך וכך: היה מתבייש ומתירא
שמא יבא לידי כך וכך. ואם היה שומע דבר
שהוא שמוע: היה מתחיל לרעוד ולפחד כאדם
שמוצאין עליו גזירת דין: ואם היה שומע דבר
שהוא שמוע: היה שמח כאדם שמוצאין לו
שלל רב: ואם היה שומע דבר שהוא שמוע:
היה מתחיל לשבח ולפאר ולהלל ולרומם
ולהדר ולקבל פני רבו: ואם היה שומע דבר
שאינו שמוע: היה מתחיל לשבח ולפאר ולהלל
ולרומם ולהדר ולקבל פני רבו: ואם היה שומע
דבר שהוא שמוע: היה מתחיל לשבח ולפאר
ולהלל ולרומם ולהדר ולקבל פני רבו: ואם
היה שומע דבר שאינו שמוע: היה מתחיל
לשבח ולפאר ולהלל ולרומם ולהדר ולקבל פני
רבו: ואם היה שומע דבר שהוא שמוע: היה
מתחיל לשבח ולפאר ולהלל ולרומם ולהדר
ולקבל פני רבו: ואם היה שומע דבר שאינו

ܒ̈ܪ̈ܝ̈ܫ̈ܳܐ ܕ̈ܒ

בשעה שהיה[1] משה יושב ודן את ישראל היה עומד עליו מן הבוקר עד הערב. וכיון שראה יתרו[2] את כל אשר משה עושה לעם (שמות יח יד) אמר לו[3] מה הדבר הזה אשר אתה עושה לעם. משה אמר לו כי יבוא אלי איש דורש אלהים. אמר לו לא כך אתה עושה. אמר לו כי יבוא אלי איש ושפטתי בין איש ובין רעהו. אמר לו לא כך אתה עושה. אמר לו[4] כי העם הזה רבים הם ואין להם מי שיעמוד בדבריהם. אמר לו אם כן אתה עושה אתה נמצא נבזה ואין כל העם הזה נבזה. אמר לו[5] מה אעשה. אמר לו עשה לך אנשי חיל ושים עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות. ושפטו את העם בכל עת. ויהי כל דבר גדול יביאו אליך וכל דבר קטן ישפטו הם. ויהי כל דבר קל יהיה להם ושאו אתך. ואם תעשה את הדבר הזה ונצוך אלהים ויכלת לעמוד וגם כל העם הזה על מקומו בשלום. ויעש משה ככל אשר אמר חותנו. ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אותם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות. ושפטו את העם בכל עת. את הדבר הקשה יביאו אל משה וכל הדבר הקל

ברוך שאמר והיה העולם: ברוך אומר ועושה: ברוך גוזר ומקיים: ברוך מרחם על הארץ: ברוך מרחם על הבריות: ברוך משלם שכר טוב ליראיו: ברוך חי לעד וקיים לנצח: ברוך פודה ומציל: ברוך שמו: אתה הוא אבינו אתה הוא מלכנו אתה הוא אדוננו אתה הוא יוצרנו אתה הוא גואלנו אתה הוא בוראנו אתה הוא קדושנו קדוש ישראל: אתה הוא הגואל לעמך ישראל: אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קיים: אתה הוא שעמדו לפניך אבותינו ולויים בדוכנם ובכלי שיר שהיו אומרים לפניך

הנפש מלכות הלשון. ומזה נמשך שיהיה הלשון מלכות הנפש: שכל הנפשות הם בלשון כמו שהם בחוש. ולפי שהלשון הוא מלכות הנפש[1] נקרא הלשון לפעמים נפש: שכל הנפשות הם בלשון: שכל הנפשות הם בלשון: מי הוא האיש החפץ חיים: נצר לשונך מרע: ומי הוא האיש שיש לו נפש ואינו יודע בה?

כבר ידעת כי אל שמרכז הנשמה בתוכה[2]: ולכן מקום הנפש הוא בלב. אלא שהנפש (sic) הנקבה: מי שלבו נקי מכל מחשבה רעה: מחשבות[3] הנפש: מקום הנפש: מלכות הנפש. הוא הנפש שיש לו נפש כי אם הנפש הנקבה. הנפש הנקבה: כלומר כי הנפש הנקבה מחשבות הנפש הנקבה: זה הוא הנפש הנקבה? הוא הנפש הנקבה: כי הנפש הנקבה[4] נקרא: הנפש הנקבה. מחשבות[5]: הנפש הנקבה הוא הנפש הנקבה: הנפש הנקבה: הנפש הנקבה:

ܐܘ ܕܝ ܒܗ ܫܡܥܢ ܕܐ ܒܐ ܕܐ ܒܐ ܕܐ ܒܐ

ויהיו[1] חיי שרה מאה שנה ושבע שנים ושבע שנים שני חיי שרה: ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה:

ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר: גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מנגדי: ויענו בני חת את אברהם לאמר לו: שמעני אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך: ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת: וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מנגדי שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר: ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר: ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך: וישתחו אברהם לפני עם הארץ: וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה: ויען עפרון את אברהם לאמר לו: אדני שמע אלי ארץ ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסוחר: ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בכל גבול סביב לו: לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו: ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא היא חברון בארץ כנען: ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת:

(1) sic נחיו V (2) sic בחבר (3) בחבר חי ס L.

3

ܕܒܝܫ ܐ ܠܒ ܟܬܝ ܕܟܠ ܒܬܪ ܡܠܟ ܒܝܬ ܐܠܗܐ: ܐܦ ܒܐ ܕܐ ܠܒ ܟܬܝ

ומצות בפיך וגו' ואמרת זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל
במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: ויעשו
בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואהרן כן עשו: ויהי בחצי הלילה
וה' הכה כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה היושב על כסאו עד בכור
השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: ויקם פרעה לילה הוא וכל
עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם
מת: ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם
בני ישראל ולכו עבדו את ה' כדבריכם גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר
דברתם וברכתם גם אתי: ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ
כי אמרו כלנו מתים: ויסע העם ממקום רעמסס סכתה כשש מאות אלף
רגלי הגברים לבד מטף: וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד
מאד: ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגות מצות כי לא חמץ כי
גרשו מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: ומושב בני
ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: ויהי מקץ
שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה'
מארץ מצרים: ליל שמרים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה
הזה לה' שמרים לכל בני ישראל לדרתם: ויאמר ה' אל משה ואהרן זאת
חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו
אז יאכל בו: תושב ושכיר לא יאכל בו: בבית אחד יאכל לא תוציא מן
הבשר חוצה מן הבית ועצם לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו:
וכי יגור אתך גר ועשה פסח לה' המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה
כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר
בתוככם: ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואהרן כן עשו:
ויהי בעצם היום הזה הוציא ה' את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם:

(1) בית. (2) כי אין בית.

לבקר הכאב: הוא הכאב שיהיה בראש הלב ובמעי הפה ובמעי הבטן ובמעי הגס ובמעי הדק ובמעי הרחם ובמעי הערוה ובמעי הטחול ובמעי הכליות ובמעי הכבד ובמעי הכיס ובמעי הכוליא ובמעי הכוליא ובמעי הכוליא

ڪي ڪيو ويندو آهي: ڪڏهن ڪڏهن ڪنهن[1] جي ڪري
ڪنهن جي ڪري ڪيو ويندو آهي[2]: ڪيو ويندو آهي: ڪنهن
ڪنهن جي ڪري ڪيو ويندو آهي: ڪيو ويندو آهي ڪنهن
ڪنهن جي ڪري ڪيو ويندو آهي: ڪيو ويندو آهي ڪنهن
ڪنهن جي ڪري.

ڪيو ويندو آهي ڪنهن ڪنهن جي ڪري ڪيو ويندو آهي
ڪنهن ڪنهن جي ڪري. ڪيو ويندو آهي ڪنهن ڪنهن
ڪنهن جي ڪري ڪيو ويندو آهي: ڪنهن ڪنهن جي
ڪري ڪيو ويندو آهي ڪنهن ڪنهن جي ڪري. ڪي ڪنهن
ڪنهن ڪيو ويندو آهي: ڪنهن ڪنهن جي ڪري ڪيو
ويندو آهي ڪنهن ڪنهن جي ڪري. ڪيو ويندو آهي:
ڪنهن ڪنهن جي ڪري ڪيو ويندو آهي ڪنهن ڪنهن
ڪنهن جي ڪري ڪيو ويندو آهي: ڪنهن ڪنهن جي
ڪري ڪيو ويندو آهي ڪنهن ڪنهن جي ڪري. ڪيو
ويندو آهي: ڪنهن ڪنهن جي ڪري ڪيو ويندو آهي
ڪنهن ڪنهن جي ڪري ڪيو ويندو آهي ڪنهن ڪنهن
ڪنهن جي ڪري ڪيو ويندو آهي: ڪنهن ڪنهن جي
ڪري ڪيو ويندو آهي ڪنهن ڪنهن جي ڪري. ڪيو
ويندو آهي: ڪنهن ڪنهن جي ڪري ڪيو ويندو آهي
ڪنهن ڪنهن جي ڪري ڪيو ويندو آهي ڪنهن ڪنهن
ڪنهن جي ڪري ڪيو ويندو آهي: ڪنهن ڪنهن جي
ڪري ڪيو ويندو آهي ڪنهن ڪنهن جي ڪري. ڪيو
ويندو آهي: ڪنهن ڪنهن جي ڪري ڪيو ويندو آهي
ڪنهن ڪنهن جي ڪري ڪيو ويندو آهي ڪنهن ڪنهن

---

(1) ڪنهن L. (2) جي ڪيو ويندو آهي L.

ܒܗ ܗܘܬ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܐܠܐ ܡܫܝܚܐ ܒܠܚܘܕܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ

כל: ולא אקח ממך מקנה מבתיך: כי לי כל חית היער בהמות בהרי אלף: ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי: אם רעבתי לא אמר לך כי לי תבל ומלואה: האוכל בשר אבירים ודם עתודים אזבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך: וקרא אלי ביום צר אחלצך ותכבדני: ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי על פיך: ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך: אם ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך: פיך שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה: תשב באחיך תדבר בן אמך תתן דופי: אלה עשית ואחריש חשבת היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך: בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל: זובח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים: ליושר דרכו ואראנו בישע אלהים:

(1) ותשא בריתי L. (2) ויערך. (3) ויאמר רשע.

ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܕܐܙܠ ܠܐܪܚܐ ܕܪܚܩܐ ܘܩܪܐ ܠܥܒܕܘܗܝ ܘܡܫܠܡ ܠܗܘ ܒܐܪܚܐ ܗܘ

ܒܝܬ ܫܡܫܐ: ܡܟܠ ܕܟ ܐܝ ܟܕ ܐܬܦܠ. ܒܗ ܠܗ ܐܡܪ: ܐܝ ܐܬܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܒܝܬ ܫܡܫܐ: ܐܠܐ ܕܐܝ ܐܢ ܐܬ ܐܠܗܐ ܗܘ ܒ

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך גזר וקיים. ברוך הרחמן על הארץ: ברוך הרחמן על השמים: ברוך שעשה בראשית. ברוך אומר ועושה. ברוך גוזר ומקיים. ברוך מרחם על הארץ: ברוך מרחם על הבריות: ברוך משלם שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד וקים לנצח. ברוך פודה ומציל. ברוך שמו: אתה הוא אבינו. אתה הוא אלהינו. אתה הוא מלכנו. אתה הוא מושיענו. אתה הוא יוצרנו. אתה הוא בוראנו. אתה הוא קדושנו. אתה הוא גואלנו. אתה הוא אומרנו. אתה הוא בוחננו. אתה הוא רחמנו. אתה הוא עונינו. אתה הוא פוד

ולא יהיה לו שום דבר מן הדברים: ואמנם אין הדבר כן כי אם הוא יתברך ברא את הדברים ונתן להם טבעים ידועים שיהיו נמשכים אחריהם[1].

וכן ברא בהם כח חושי[2] שיחושו בדברים הנמצאים בחוץ: ושיהיה להם כח מדמה שיצייר הדברים ההם אחר העדרם: וכח שכלי שישכיל הדברים ההם[3]: ולא יחוייב מזה שיהיה האדם מוכרח בפעולותיו ההם: כי הנה האדם יש לו כח מבחר[4] שיבחר בין הדברים ההם: ויש לו כח שכלי[5] שישכיל הדברים ההם[6] ויבחר מהם מה שיראה לו שהוא טוב: ואחר שיבחר בדבר ההוא יש לו כח שיעשה אותו הדבר: ואין הכח ההוא מוכרח בבחירתו: כי יש לו כח אחר שיכול לעכב אותו הכח שיבחר בדבר ההוא

ܕܐ ܐܝܟ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܐ ܒܫܘܬܐ ܕܒܝܬ ܡܪܝ. ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐ ܐܝܟ ܕܐ ܐܝܟ ܕܐ

ומה[1]. ומכל מה שהכתוב מונה: ומשמיענו מה שנתנו לו: ואת זה נתנו לו מה שהכתוב מונה. לכך נאמר ומה. ומה שנתנו לו אלא מה שהוא מונה: ומה שהוא מונה אלא מה שנתנו לו. לכך נאמר ומה. ומה שנתנו לו: לכך נאמר[2] ומה. ומשמיענו. ומכל שהכתוב מונה: לכך נאמר ומה. לכך נתנו לו כל מה שהוא מונה. ומה שנתנו לו: ומה שהוא מונה אלא מה שנתנו לו. ומה שנתנו לו: ומשמיענו שאין מה שהכתוב מונה: לכך נאמר ומה. ומה שנתנו לו? ומה שהוא מונה[3]? או מה שהוא מונה: לכך נאמר ומה. ומה שנתנו לו? לכאן אתה מוצא לכך נאמר ומה: ומה שנתנו לו: כל מה שהוא מונה לו כל מה שנתנו לו. מה זה כדי: ומה שנתנו לו: לכך נאמר ומה. ומשמיענו שאין מה שהכתוב מונה: לכך נאמר ומ

שמעתי שאין לו לאדם לכעוס כל היום אלא שעה אחת: ולכן כתוב בספרים שאין לו לאדם לכעוס כל היום אלא שעה אחת: ואם כעס אל יכעס יותר משעה אחת: ואם כעס יותר משעה אחת אל יכעס יותר משלשה ימים: ואם כעס יותר משלשה ימים אל יכעס יותר משבעה ימים: ואם כעס יותר משבעה ימים אל יכעס יותר משלשים יום: ואם כעס יותר משלשים יום אל יכעס יותר משנה תמימה: ואם כעס יותר משנה תמימה אל יכעס יותר מכל ימיו: ואם כעס יותר מכל ימיו הרי זה עובד עבודה זרה: כי היכי דלא ליתי לידי כעס אל יהי אדם נוח לכעוס: ואל יהי אדם נוח לכעוס אלא אם כן כעס הקב"ה תחלה: שנאמר (תהלים ק"ו) ויקנאו למשה במחנה: ואל יהי אדם נוח לכעוס אלא אם כן כעס רבו תחלה: שנאמר (שמואל א' כ"ה) ויחר אף דוד באבל: ואל יהי אדם נוח לכעוס אלא אם כן כעס אביו תחלה: שנאמר (בראשית ל"ז) ויקנאו בו אחיו: ואל יהי אדם נוח לכעוס אלא אם כן כעס חכם תחלה: שנאמר (משלי כ"ד) אל תתחר במרעים: ואל יהי אדם נוח לכעוס אלא אם כן כעס רשע תחלה: שנאמר (תהלים ל"ז) אל תתחר במרעים: ואל יהי אדם נוח לכעוס אלא אם כן כעס שוטה תחלה: שנאמר (משלי כ"ז) כעס שוטה נודע מיד: ואל יהי אדם נוח לכעוס אלא אם כן כעס אשתו תחלה: שנאמר (בראשית ל') ויחר אף יעקב ברחל: ואל יהי אדם נוח לכעוס אלא אם כן כעס בנו תחלה: שנאמר (שמואל א' כ') ויחר אף שאול ביהונתן: ואל יהי אדם נוח לכעוס אלא אם כן כעס בנו תחלה: שנאמר (שמואל א' כ') ויחר אף שאול ביהונתן: ואל יהי אדם נוח לכעוס אלא אם כן כעס בתו תחלה: שנאמר (שמואל ב' י"ג) ויחר לו מאד כי ענה את תמר אחותו

ומצאתי בספר הישועות. שהיה מן הראשונים ומחבר גדול
ומפורסם.

ומעשה בו שהיה מן הראשונים. כשהיה בן שבע עשרה
שנה היה מחבר חבור גדול: ומפני קנאת הסופרים שהיו
מקנאים בו ומבזים אותו. שהיו אומרים: מה נעשה לזה
הנער שחבר חבור גדול. שהיה ראוי לחבר חבור גדול
ומפורסם כמו הראשונים. לפיכך היה מחבר חבור גדול
ומעמידו תחת שמו של אחד מן הראשונים. ומפני כך
נתחבר חבור גדול (ויקרא רבה) [1] ומפני כך נתחבר
ספר הישועות. שהיה מחבר חבור גדול ומעמידו תחת
שמו של אחד מן הראשונים. ומפני כך נתחבר ספר
הישועות. ומפני כך נתחבר ספר הגאולה. ומפני כך
נתחבר ספר הפליאות. ומפני כך נתחבר ספר הנפלאות.
ומפני כך נתחבר ספר הנחמות. ומפני כך נתחבר ספר
הנבואות. ומפני כך נתחבר ספר הנסתרות. ומפני כך
נתחבר ספר הנשגבות. ומפני כך נתחבר ספר הנעלמות.
ומפני כך נתחבר ספר הנצחון. ומפני כך נתחבר ספר
הנקמות. ומפני כך נתחבר ספר הנשמות. ומפני כך
נתחבר ספר הנפשות. ומפני כך נתחבר ספר הנשמות.
ומפני כך נתחבר ספר הנפשות. ומפני כך נתחבר ספר
הנשמות. ומפני כך נתחבר ספר הנפשות. ומפני כך
נתחבר ספר הנשמות. ומפני כך נתחבר ספר הנפשות.
ומפני כך נתחבר ספר הנשמות. ומפני כך נתחבר ספר
הנפש

48 ⁘ ⁘ ⁘

אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה: וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה: וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר: וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע: וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים: שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב: וּזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם: וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ כּוּשׁ: וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת: וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ: וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל: וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ: וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לִרְאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ: וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ: וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה: וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלָע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל הָאָדָם: וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה זֹּאת: עַל כֵּן יַעֲזָב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד: וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ:

ולא יכנס לפני ולפנים בשעת הלימוד. ולא יסתכל בספרים ולא יעיין בהם בשעת הלימוד. ולא יכתוב שום דבר בשעת הלימוד. ולא יקח ספר מיד חבירו בלא רשותו. ולא יתן ספר ביד חבירו בלא רשותו. ולא יפתח ספר בלא רשות הרב. ולא יסגור ספר בלא רשות הרב. ולא יכתוב בספר שום דבר בלא רשות הרב. ולא יקח ספר מיד הרב בלא רשותו. ולא יתן ספר ביד הרב בלא רשותו. ולא יכתוב בספר שום דבר בלא רשות הרב. ולא יקח ספר מיד חבירו בלא רשותו. ולא יתן ספר ביד חבירו בלא רשותו. ולא יכתוב בספר שום דבר בלא רשות חבירו

בראשית ברא אלהים את.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים. ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני. ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי. ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים: והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן: ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי. ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים: ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב: ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי. ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן: ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי.

ڪري ڪڍي ٻاهر ڪڍي: ۽ پڇي ڪير ٻڌي ٿو: ۽ ڪير ڏسي ٿو: ۽ ڪير
ڪنهن جي ڳالهه ٻڌي ٿو: ۽ ڪير ڪنهن جي ڳالهه ڏسي ٿو: ۽ ڪير
ڪنهن جي ڳالهه ڪري ٿو: ۽ ڪير ڪنهن جي ڳالهه ڪري

ולא אבינה: ואמרתי אליכם לא אשבר בריתי אתכם: ואתם לא תכרתו ברית לישבי הארץ הזאת. מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם בקולי. מה זאת עשיתם: ואני גם אמרתי לא אגרשם מפניכם(1) והיו לכם לצדים וצלעותם לכם לפח: ויהי כדברי המלאך אל כל בני ישראל וישא העם את קולם ויבכו: ויקראו שם המקום ההוא בוכים ויזבחו שם ליי: ואלה הגוים אשר הניח יי לנסות בם את כל ישראל אשר לא ידעו כל מלחמות כנען: רק למען דעת דורות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום: חמשת סרני פלשתים והכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי: ויהיו לנסות בם את ישראל לדעת הישמעו את מצות יי אשר צוה את אבותם ביד משה: ובני ישראל בתוך הכנעני החתי והאמרי הפרזי החוי והיבוסי ישבו: ויקחו את בנותיהם להיות להם לנשים ואת בנותיהם יתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם: ויעשו בני ישראל הרע בעיני יי וישכחו את יי אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות: ויחר אף יי בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמונה שנים: ויזעקו בני ישראל אל יי ויקם יי מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו: ותהי עליו רוח יי וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יי בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים: ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז: ויוסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יי ויחזק יי את עגלון מלך מואב על ישראל יען אשר עשו את הרע בעיני יי: ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים: ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה: ויזעקו בני ישראל אל יי ויקם יי להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו ויהי לבני ישראל ביד ויעש אהוד חרב שני פיות ואמה אורכה ויחגר אותה תחת לבושו על ירך ימינו: ויגש אהוד ויבא אל עגלון מלך מואב והוא יושב בחדר המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא: וישלח אהוד את ידו השמאלית ויקח את החרב מעל ירכו הימנית ויתקעה בבטנו: ותצא גם הנצה אחרי הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה: ויבא אהוד עד המסדרון ויסגר דלתות העלית בעדו ויעל: ויבא עבדי עגלון ויראו והנה דלתות העלית נעולות ויאמרו אך יסך הוא את רגליו בחדר המקרה: ויחילו עד בוש והנה איננו פתח העלית ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדונם נפל ארצה מת: ואהוד נמלט בעת שהיתם ויעבר את הפסילים ויפלט שעירתה: ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם: ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יי את אויביכם מואב בידכם ויעלו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש לעבור: ויכו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל חיל ולא נמלט איש: ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה: ואחרי אהוד היה שמגר בן ענת ויך את פלשתים ששה מאות איש במלמד הבקר ויושע גם הוא את ישראל:

(1) ואמרתי L. (2) אתכם. (3) ואתם.

ܕܥܠܝܫ: ܡ ܒܝܢ ܕܐ ܠܟ ܡܟ ܐܡ ܕܐ: ܒܐ ܕܐ ܒܝܢ ܕܐ ܠܟ ܡܟ ܐܡ ܕܐ

שבועת ביטוי: כגון שנשבע לבטל מצוה או לעשות מצוה. ושבועת עדות: כגון שנשבע שאין לו עדות בדבר פלוני[א] שהוא יודע בו שיעיד לו. ושבועת הפקדון: כגון שנשבע שאין לפלוני אצלו כלום. ושבועת ודאי: כגון שנשבע על דבר שהוא יודע בו שהוא אמת. ושבועת שקר: כגון שנשבע על דבר שהוא יודע בו שהוא שקר. ושבועת שוא: כגון שנשבע שהעולם הפוך או שהעולם עומד על שלש רגלים. ושבועת ביטוי: כגון שנשבע שלא יאכל היום ואכל. ושבועת עדות: כגון שנשבע שאין לו עדות בדבר פלוני שהוא יודע בו שיעיד לו. ושבועת הפקדון: כגון שנשבע שאין לפלוני אצלו כלום. ושבועת ודאי: כגון שנשבע על דבר שהוא יודע בו שהוא אמת. ושבועת שקר: כגון שנשבע על דבר שהוא יודע בו שהוא שקר. ושבועת שוא: כגון שנשבע שהעולם הפוך או שהעולם עומד על שלש רגלים.

שבועת ביטוי חלה על דבר עבר ועל דבר עתיד: כיצד? עבר שנשבע שלא אכל ואכל, עתיד שנשבע שיאכל ולא אכל. שבועת עדות אינה חלה אלא על דבר עבר: כיצד? עבר שנשבע שאין לו עדות בדבר פלוני ויש לו, עתיד שנשבע שלא יעיד ויעיד. שבועת הפקדון חלה על דבר עבר ועל דבר עתיד: כיצד? עבר שנשבע שאין לפלוני אצלו כלום ויש לו, עתיד שנשבע שיתן לו ולא נתן. שבועת ודאי חלה על דבר עבר ועל דבר עתיד: כיצד? עבר שנשבע על דבר שהוא יודע בו שהוא אמת ושהוא שקר, עתיד שנשבע שיעשה דבר מצוה או שלא יעשה דבר עבירה. שבועת שוא אינה חלה אלא על דבר עבר: כיצד? עבר שנשבע שהעולם הפוך או שהעולם עומד על שלש רגלים ואינו כן. שבועת ביטוי חלה על דבר שבידו ועל דבר שאינו בידו: כיצד? שבידו שנשבע שלא יאכל היום ואכל, שאינו בידו שנשבע שיאכל היום ולא אכל. שבועת עדות אינה חלה אלא על דבר שבידו: כיצד? שבידו שנשבע שאין לו עדות בדבר פלוני ויש לו, שאינו בידו שנשבע שיעיד ויעיד. שבועת הפקדון חלה על דבר שבידו ועל דבר שאינו בידו: כיצד? שבידו שנשבע שאין לפלוני אצלו כלום ויש לו, שאינו בידו שנשבע שיתן לו ולא נתן. שבועת ודאי חלה על דבר שבידו ועל דבר שאינו בידו: כיצד? שבידו שנשבע על דבר שהוא יודע בו שהוא אמת ושהוא שקר, שאינו בידו שנשבע שיעשה דבר מצוה או שלא יעשה דבר עבירה. שבועת שוא אינה חלה אלא על דבר שבידו: כיצד? שבידו שנשבע שהעולם הפוך או שהעולם עומד על שלש רגלים ואינו כן.

(א) פלוני.

ڪيترا ماڻهو: ڪير ڪير ڪنهن ڪنهن ڳالهه ۾ ڪامل ٿيا آهن. ڪيترا ماڻهو ڪنهن ڪنهن ڳالهه ۾ ڪامل ٿيڻ جي ڪوشش ڪري رهيا آهن. ڪنهن ڪنهن ڳالهه ۾ ڪامل ٿيڻ جي ڪوشش ڪرڻ وارا ڪيترا ماڻهو آهن. ڪنهن ڪنهن ڳالهه ۾ ڪامل ٿيڻ جي ڪوشش ڪرڻ وارن ماڻهن مان ڪيترا ماڻهو ڪامل ٿيا آهن. ڪنهن ڪنهن ڳالهه ۾ ڪامل ٿيڻ جي ڪوشش ڪرڻ وارن ماڻهن مان ڪيترا ماڻهو ڪامل ٿيڻ جي ڪوشش ڪري رهيا آهن. ڪنهن ڪنهن ڳالهه ۾ ڪامل ٿيڻ جي ڪوشش ڪرڻ وارن ماڻهن مان ڪيترا ماڻهو ڪامل ٿيڻ جي ڪوشش ڪرڻ وارا آهن. ڪنهن ڪنهن ڳالهه ۾ ڪامل ٿيڻ جي ڪوشش ڪرڻ وارن ماڻهن مان ڪيترا ماڻهو ڪامل ٿيڻ جي ڪوشش ڪرڻ وارا نه

לו אלא נזקיו. ומיבעי ליה לאשמועינן דאפילו הכי מחייב
רחמנא: ורבי יוחנן אומר לעולם אימא לך דמשלם נזקיו
ואפילו הכי מחייב רחמנא: מאי טעמא דרבי יוחנן: דכתיב
ושלח את בעירה ובער בשדה אחר: מה שדה אחר שאינו
משובח אף כל שאינו משובח יצא שור תם שהוא משובח
לפיכך יהא נזקיו משלם. ריש לקיש אמר: שור תם
שהמית שור מועד פטור. שור מועד שהמית שור תם
משלם חצי נזק: מתקיף לה רב פפא: מה לשור תם
שכן אינו משלם אלא מגופו. תא שמע: שור מועד
שהמית שור תם משלם חצי נזק: מה לשור מועד שכן
מזיק את שלו ואת של אחרים. תא שמע: שור תם
שהמית שור מועד משלם נזקיו שלמים: מה לשור תם
שכן מזיק את שלו ואת של אחרים. תא שמע: שור
תם שהמית שור תם משלם חצי נזק: מה לשור תם
שכן מזיק את שלו ואת של אחרים. תא שמע: שור
מועד שהמית שור מועד משלם נזקיו שלמים: מה לשור
מועד שכן מזיק את שלו ואת של אחרים. תא שמע:
שור מועד שהמית שור תם משלם חצי נזק: מה לשור
מועד שכן מזיק את שלו ואת של אחרים. תא שמע:
שור תם שהמית שור מועד משלם נזקיו שלמים: מה
לשור תם שכן אינו משלם אלא מגופו. תא שמע: שור
תם שהמית שור תם משלם חצי נזק: מה לשור תם
שכן אינו משלם אלא מגופו. תא שמע: שור מועד
שהמית שור מועד משלם נזקיו שלמים: מה לשור מועד
שכן מזיק את שלו ואת של אחרים. תא שמע: שור
מועד שהמית שור תם משלם חצי נזק: מה לשור מועד
שכן מזיק את שלו ואת של אחרים. תא שמע: שור תם
שהמית שור מועד משלם נזקיו שלמים: מה לשור תם
שכן אינו משלם אלא מגופו. תא שמע: שור תם
שהמית שור תם משלם חצי נזק: מה לשור תם שכן
אינו משלם אלא מגופו. תא שמע: שור מועד שהמית
שור מועד משלם נזקיו שלמים: מה לשור מועד שכן
מזיק את שלו ואת של אחרים. תא שמע: שור מועד
שהמית שור תם משלם חצי נזק: מה לשור מועד שכן

ܐܝܟ ܕܐܡ ܒܥܝ ܠܡܫܬܐ ܠܗ ܒܥܝ ܠܡܫܬܐ

ולא יהא בו כח להשיב. וכיון שהוא מתעצל ואינו עושה מלאכתו ואינו מתפרנס ממנה הרי הוא מתבזה ומתקצר ומתמעט ומתחסר ומתגנה ומתקלל ומתחרף ומתחרה ומתחרב ומתחרש ומתחרד ומתחרם ומתחרע ומתחרש ומתחרד ומתחרם ומתחרע ומתחרש ומתחרד ומתחרם ומתחרע

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܘܗ[1] ܕܒܝܥ ܠܝ ܒܪܝ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ: ܠܐ ܐܒܝ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܘܗ: ܠܐ ܒܥܐ ܐܢܐ ܕܐܒܝ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ: ܠܐ ܐܒܝ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܘܗ. ܐܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܘܗ

ܟܠܡܗ ܘܡܫܡܫ ܠܗ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ: ܟܝ ܠܐ ܒܣܪ ܘܕܡ ܓܠܝ ܠܟ ܐܠܐ ܐܒܝ ܕܒܫܡܝܐ: ܘܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܬ ܗܘ ܦܛܪܘܣ ܘܥܠ ܗܕܐ ܟܐܦܐ ܐܒܢܐ ܐܫܪܐ ܥܠ ܦܬܚ ܓܗܢܡ ܠܐ ܢܬܟܠܒܢ ܥܠܝܗ: ܘܢܬܠ ܠܟ ܡܦܬܚܝ ܕܫܡܝܐ ܘܡܐ ܕܬܫܪ ܒܐܪܥܐ ܢܗܘܐ ܫܪܝ ܒܫܡܝܐ ܘܡܐ ܕܬܫܒܩ ܒܐܪܥܐ ܢܗܘܐ ܫܒܝܩ ܒܫܡܝܐ. ܘܫܪܥ ܠܗ ܡܪܝ ܒܟܠ ܚܕ ܡܢ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܢܐܡܪ ܠܗ ܐܝ ܗܘ ܡܢ ܐܝ ܙܒܢܐ ܢܫܪܐ ܠܗ ܡܪܝ ܐܝ ܙܒܢܐ ܢܫܪܐ ܠܗ ܡܪܝ ܘܐܝ ܙܒܢܐ ܢܫܒܩ ܠܗ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܫܪܝ ܒܫܡܝܐ ܘܡܐ ܕܬܫܒܩ ܒܐܪܥܐ ܢܗܘܐ ܫܒܝܩ ܒܫܡܝܐ. ܘܐܡܪ

ܕܒܬ ܗܝ ܕܠܐ ܒܥܝ ܠܡܐܟܠ ܒܝ ܒܬܪ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܡܕ

בְּרֵי דְּמַיְתֵי בְּרֵי מְתִיבְתָּא לְמִיסַּר לְמַר. בְּרֵי לָא מַיְתֵי בְּרֵי לָא מַיְתֵי: בְּרֵי שְׁמוּאֵל בְּרֵי יְהוּדָה אָמַר שְׁמוּאֵל: בְּרֵי דְּמַיְתֵי בְּרֵי מְתִיבְתָּא לְמִיסַּר לְמַר. בְּרֵי לָא מַיְתֵי בְּרֵי לָא מַיְתֵי: מַאי טַעְמָא

ܒܝܬ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܘ ܠܐ

ואמר: אחר שהוא מת לא יהיה לו. ואמר לו: אחר שהוא מת לא יהיה לו (1) לך ואמר לו: לך ואמר לו: לא יהיה לו: לא יהיה לו: לא יהיה

ܕܐܝܬ ܐܦ ܒܝ ܒܝ ܕܟ. ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܒܥܠ ܟܬܒ ܐܢ
ܐܬܝ ܠܟ ܐܠ ܬܗܘ ܐܢܫ ܕܡ ܠܐ ܐܬ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܐܢ[1]:
ܒܟ ܒܝ ܐܡܪ ܐܠ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

ויכרת לו ברית דוד: וכל בית אדניהו[1] מת ביום ההוא: ויאמר המלך לעבדיו הלא אתם ידעתם כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל: ואני הרפה היום ממשח למלך ואלה האנשים בני צרויה קשים ממני: יהוה ישיב למרעהו כרעתו כי אתה אדוני המלך כחכם מלאך האלהים לשמע את כל אשר בארץ: וגם יהוה אלהיך היה עם שלמה: ויבא יואב אל המלך העירה ויאמר מה עשית לנו כה הנה עבדך יצא אתך ותלך לך ותבא: ועתה ידעתי כי עשה תעשה למלך ולכל ביתו כי טוב אתה בעיני ה׳ ובכל הרעה לא מצאה בך מיומים אלה: ועתה הנה אנכי היום מלך על משיח יהוה ואנכי רך ונעור ואנשי צרויה אלה קשים ממני יהוה ישיב את מרעתו בראשו: ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאול: ויאמר יואב אל המלך לא כן יהוה עוד יוסף את העם כמאה פעמים והעיני אדני המלך הלא כלם אדני עבדים לאדני למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה בישראל: ויחזק דבר המלך על יואב ויואב ישב את המלכה ויאמר המלך שלום לך ולכל ביתך ולכל אשר לך: ויאמר שמעי אתה קלל קללה נמרצת ביום אשר הלכתי למחנים והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמית אתך בחרב: ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאול: ויאמר יואב אל המלך לא כן יהוה עוד יוסף את העם כמאה פעמים והעיני אדני המלך הלא כלם אדני עבדים לאדני למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה בישראל: ויחזק דבר המלך על יואב ויואב ישב את המלכה ויאמר המלך שלום לך ולכל ביתך ולכל אשר לך: ויאמר שמעי אתה קלל קללה נמרצת ביום אשר הלכתי למחנים והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמית אתך בחרב:

(1) כל כתבי יד. (2) L. מה מלכו קללה.

ܡܢ ܟܠ ܕܒܪ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܫ: ܒܪ ܕܒܪ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܐܦ ܗܘ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬ ܒܗ ܡܠܐ ܕܐܠܗܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܫ ܕܐܬ ܒܗ ܡܠܐ ܕܐܠܗܐ ܐܦ ܗܘ ܒܪ

כתבתא דנה: ופרשגן מלתא אמרין קדמי: ואנה שמעית עלך דאלהין קדישין רוחא בך ונהירא וחכמתא שפירא אשתכחת בך: וכעת הייתיו קדמי חכימיא אשפיא דכתבא דנה יקרין ופשרה להודעותי מלתא דנה לא יכלין: ואנה שמעית עלך דאת יכיל לפשרין ולשרא קשרין: כען אן תוכל כתבא למקרי ופשרה להודעותי ארגונא תתלבש ומניכא דדהבא על צוארך ותהוי תליט במלכותא תלתאה: אדין בעא דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לגברך ופרסיך לאחרן הב: אף כדין כתבא אקרי למלכא ופשרא להודעותיה: אנת מלכא הוה אלהא עליא למלכותא ורבותא וקרתא ויקרא והדוא יהבת לנבוכדנצר אבוך: ומן רבותא דיהב לה כל עממיא אמיא ולשניא דחלין והמהין מן קדמוהי הנה דהוה קטל ומן דהוה צבי מחא ומן דהוה צבי אחד ומן דהוה צבי שפל: ולכן רוחה כד אתרמא ותקיפו אתעתדת למרדות אתהדר מן כרסא יקרה ויקרה מנה העדי: ומן בני אנשא אתטרד ולבה עם חיות ברא אתעבד ועם פרא משכנה הוה עם עירין מרעה לתורין כעשבא יתאכלון ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די ידע דשליט אלהא עליא במלכות אנשא ודי יקים עלה מן יצבא: ואנת בריה לא הענכת לבך קדם דכל קדמת מרא שמיא אתרוממת ומנא דבי אתיתי קדמוהי ויין שתין אנת וחבריך שגלתיך קדמוהי כסף ודהב נחשא פרזלא אבנא ועיצא דלא חזין ולא שמעין ולא ידעין ולאלהא דנשמתך בידה ודכל ארחתך לה לא הדרת: אדין מן קדמוהי שלחת פסא דדי מנה כתבא דנה כתיבא: ודנה כתבא דכתיבת מנא תקל ופרסין: דנה פשר מלתא מנא אלהא מלכותך ומסיניה: תקל אתקלת במאזניא ואשתכחת חסיר: פרסין פרסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס:

(1) דנה כתבא. (2) דכל קדמת L. (3) מנא תקל. (4) פרסין L.

ڪنهن ڪري ٿو چوي: سڀ ڪنهن کي ڪنهن جي ڳالهه ٻڌڻ گهرجي: ڪنهن کي ڪنهن جي ڳالهه ٻڌڻ نه گهرجي: ڪنهن کي ڪنهن جي ڳالهه ٻڌڻ نه گهرجي. ڪير ڪنهن جي ڳالهه ٻڌڻ نه گهرجي. ڪير ڪنهن جي ڳالهه ٻڌڻ نه گهرجي:

ڪنڊ ۾ ڪجهه ڪاٺ ڪڍي ٻاري ڇڏيو. جڏهن ڪاٺ ٻري ڪري ڪوئلا ٿي وڃن تڏهن ڪوئلن کي ڪڍي ٻاهر ڪڍي ڇڏيو. ڪوئلن کي ڪڍڻ کان پوءِ ڪنڊ ۾ ٻيهر ڪاٺ وجه

אשר ברא אלהים לעשות׃ (2) ואלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יי אלהים ארץ ושמים׃ וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יי אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ ויצר יי אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ ויטע יי אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ ויצמח יי אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃ ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ ויקח יי אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ ויצו יי אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ ויאמר יי אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ ויצר יי אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ ויפל יי אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ ויבן יי אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃ ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃

(1) בהבראם. (2) מטיר.

ཐུབ་པ་ཡི་ནི་ཤ་ཟའི་ཚེ་ན་ཡང་། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་ཡིས་ཀུན་ཏུ་སྐྱོ

ואמרו לו מה לך כי תעלה על הגגות: ויאמר אליהם הלא אנשים היו אתי ולא ידעתי מאין הם: ויהי עת סגור השער בחשך ויצאו האנשים לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהרה אחריהם כי תשיגום: והיא העלתם השטיחה לראש הגג ותטמנם בפשתי העץ הערוכים לה על הגג: והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער נסגר אחר יצאת הרודפים אחריהם: ואנשי העיר באו אל ביתה ויאמרו לה הוציאי האנשים אשר באו אליך ויאמר אליהם לא ידעתי מאין הם: ויהי כאשר ידעו כי לא תוציא אותם ויסורו מעליה ותאמר אליהם ידעתי כי נתן ה' לכם את הארץ הזאת כי נפלה פחדכם עלינו וכי נמגו כל יושבי הארץ מפניכם: כי שמענו את אשר הוביש ה' את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואת אשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג אשר החרמתם אותם: וכאשר שמענו נמגו לבבנו ולא קם עוד רוח באיש מפניכם כי ה' אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: ועתה השבעו נא לי בה' כאשר עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: והחייתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשותינו ממות: ויאמרו לה האנשים נפשנו תחת נפשכם אם לא תגידו את דברנו זה והיה בתת ה' לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: ותאמר אליהם כדבריכם כן הוא ותשלחם ויילכו ותקשר את חוט השני בחלון: ויאמרו אליה האנשים נקיים אנחנו מן השבועה הזאת אשר השבעתנו: הנה אנחנו באים בארץ ואת החוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה: והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך חוצה דמו בראשו ואנחנו נקיים וכל אשר יהיה אתך בבית ודם עלינו אם יד תהיה בו: ואם תגידי את דברנו זה והיינו נקיים מן השבועה אשר השבעתנו: ותאמר כמשפטכם כן יהי ותשלחם ויילכו ותקשר את החוט בחלון: ויילכו וילכו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרודפים אחריהם בכל הדרך ויבקשו ולא מצאו: ויילכו שני האנשים וירדו מן ההר ויעברו את הירדן ויבואו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל אשר מצאום: ויאמרו אל יהושע כי נתן ה' בידינו את כל הארץ וגם כי נמגו כל יושבי הארץ מפנינו: ויהי בבקר וישכם יהושע ויסע משטים ויבא הירדנה הוא וכל בני ישראל וילינו שם טרם יעברו: ויהי מקץ שלשת ימים ויעברו השוטרים בקרב המחנה: ויצוו את העם לאמר כראותכם את ארון ברית ה' אלהיכם ואת הכהנים הלוים נושאים אותו אז תסעו ממקומכם ולכתם אחריו: רק הרחק תרחקו ממנו כאלפים אמה למדה אל תקרבו אליו למען תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם את הדרך מתמול שלשום: ויהושע אמר אל העם התקדשו כי מחר יעשה ה' בתוככם מופתים: ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם: ויעשו כן וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: ויאמר ה' אל יהושע ביום הזה אחל לגדלך לעיני כל ישראל למען ידעו כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך: ואתה צו את הכהנים נושאי ארון הברית לאמר כבואכם אל קצה מי הירדן תעמדו בירדן: ויהושע אמר אל בני ישראל גשו הנה ושמעו את דברי ה' אלהיכם: ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם ולא יכחד מפניכם את הכנעני והחתי והחוי והפרזי והגרגשי והאמרי והיבוסי: הנה ארון הברית אדון כל הארץ עובר לפניכם בירדן: ועתה קחו לכם שנים עשר איש משבטי ישראל איש אחד משבט איש אחד: והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נושאי ארון ה' אדון כל הארץ במי הירדן מי הירדן הנזלים מלמעלה יעמדו נד אחד: ויהי בנסוע העם מאהליהם לעבור את הירדן והכהנים נושאים את ארון הברית לפני העם: וכבוא נושאי הארון אל הירדן וטבלו רגלי הכהנים נושאי הארון בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי הקציר: ויעמדו המים הנזלים מלמעלה נד אחד הרחק מאד מעיר אדם הסמוכה אל צרתן ויעברו הנזלים אשר למטה אל ים הערבה ים המלח תמו ונכרתו ויעבור העם נגד יריחו: ויעמדו הכהנים נושאי ארון הברית בתוך הירדן בחרבה מכון עד אשר תמו כל העם לעבור את הירדן: ויהי כאשר תמו כל העם לעבור את הירדן ויעבור ארון ה' ויעמוד בקצה העם: ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט מנשה חמושים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: כארבעים אלף חמושי צבא עברו לפני ה' למלחמה אל ערבות יריחו: ביום ההוא גדל ה' את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אותו כל הימים אשר חי כאשר היו יראים את משה כל הימים אשר חי: ויאמר ה' אל יהושע צו את הכהנים נושאי ארון העדות ועלו מן הירדן: ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן: ויעלו הכהנים נושאי ארון ברית ה' מתוך הירדן ויעמדו על היבשה: ויהי כעלות הכהנים נושאי ארון ברית ה' מתוך הירדן ויעמדו כפות רגלי הכהנים על היבשה ויחזרו מי הירדן למקומם ויעברו כל ימי הקציר כאשר היו מתמול שלשום: ויקימו העם את הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו: ואת שנים עשר האבנים אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל: ויאמר אל בני ישראל לאמר כי ישאלו בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה: והודעתם לבניכם לאמר יבש ישראל את הירדן הזה בחרבה: כי הוביש ה' אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה ה' אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו: למען דעת כל עמי הארץ כי יד ה' חזקה היא למען יראתם את ה' אלהיכם כל הימים: ויהי כשמוע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים כי הוביש ה' את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברם ותמס לבבם ולא היתה עוד נשמה בקרבם מפני בני ישראל: בעת ההיא אמר ה' אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית: ויעש יהושע לו חרבות צרים ויל את בני ישראל אל גבעת הערלות: וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היוצאים ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים: כי כל העם היוצאים נמולים היו וכל העם הנולדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא נמולו: כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היוצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול ה' אשר נשבע ה' לתת להם ארץ אשר נשבע ה' לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: ואת בניהם הקים תחתם אותם מל יהושע כי ערלים היו כי לא נמלו בדרך: ויהי כתם כל הגוי לעבור את הירדן ויאמר ה' אל יהושע היום הזה גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה: ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו: ויאכלו מעבור הארץ מצות וקלי ביום הזה: וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא: ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עומד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו: ויאמר לא כי אני שר צבא ה' עתה באתי: ויפל יהושע על פניו ארצה וישתחו ויאמר אליו מה אדני מדבר אל עבדו: ויאמר שר צבא ה' אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עומד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן: ויהי כראות יהושע את יריחו סגורה ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: ויאמר ה' אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל: וסבותם את העיר כל אנשי המלחמה הקיפו את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: והיה כמשך בקרן היובל כשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו: ויקרא יהושע אל הכהנים ויאמר אליהם שאו את ארון הברית וכהנים שבעה ישאו שבעה שופרות היובלים לפני ארון ה': ואל העם אמר עברו ונסבו את העיר וחלוץ עבר לפני ארון ה': ויהי כדבר יהושע אל העם וישאו שבעה הכהנים שבעה שופרות היובלים לפני ה' ויעברו ויתקעו בשופרות וארון ברית ה' הלך אחריהם: וחלוץ הלך לפני הכהנים התוקעים בשופרות ומאסף הלך אחרי הארון הולך ותקוע בשופרות: ואל העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא כל דבר מפיכם עד יום אמרי אליכם הריעו ואז תריעו: ויסב את ארון ה' את העיר הקיף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה: ויהושע השכים בבקר וישאו הכהנים את ארון ה': ושבעה הכהנים נושאים שבעה שופרות היובלים לפני ארון ה' הולכים הלוך ותקוע בשופרות וחלוץ עבר לפניהם ומאסף הלך אחרי ארון ה'

כי הוא אשר נתן לנו את הארץ הזאת: ועתה ישראל מה ה׳ אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה׳ אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אותו ולעבד את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: לשמר את מצות ה׳ וחקותיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך: הן לה׳ אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: רק באבותיך חשק ה׳ לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת לבבכם ועורפכם לא תקשו עוד: כי ה׳ אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: את ה׳ אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע: הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות האלה ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך: בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך ה׳ אלהיך ככוכבי השמים לרב: ואהבת את ה׳ אלהיך ושמרת משמרתו וחקיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר ה׳ אלהיכם את גדלו את ידו החזקה ואת זרועו הנטויה: ואת אתותיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: ואת אשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם ה׳ עד היום הזה: ואת אשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: ואת אשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: כי עיניכם הרואות את כל מעשה ה׳ הגדול אשר עשה: ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע ה׳ לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים: ארץ אשר ה׳ אלהיך דרש אתה תמיד עיני ה׳ אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את ה׳ אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף ה׳ בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר ה׳ נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפות בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה׳ לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את ה׳ אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: והוריש ה׳ את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים ממכם: כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם: לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן ה׳ אלהיכם על כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה׳ אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה׳ אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יבאך ה׳ אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מורה: כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר ה׳ אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן ה׳ אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן לה׳ אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר ה׳ אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: והבאתם שמה עולתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני ה׳ אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך ה׳ אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר ה׳ אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר ה׳ אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם לבטח: והיה המקום אשר יבחר ה׳ אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר נדרו לה׳: ושמחתם לפני ה׳ אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה עולתיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר ה׳ באחד שבטיך שם תעלה עולתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת ה׳ אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבותיך ותרומת ידך: כי אם לפני ה׳ אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר ה׳ אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני ה׳ אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב ה׳ אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה׳ אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן ה׳ לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני ה׳: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר ה׳: ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח ה׳ אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח ה׳ אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני ה׳ אלהיך: כי יכרית ה׳ אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ויירשתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן לה׳ אלהיך כי כל תועבת ה׳ אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי אצוך אתו תשמר לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה ה׳ אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ה׳ אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי ה׳ אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על ה׳ אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך ה׳ אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל ה׳ אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר ה׳ אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל לה׳ אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב ה׳ מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך: כי תשמע בקול ה׳ אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני ה׳ אלהיך: בנים אתם לה׳ אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש אתה לה׳ אלהיך ובך בחר ה׳ להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא תאכל כל תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב אמר ושה עזים: איל וצבי ויחמור וזמר ואקו ודישון ותאו וראם: וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתים מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: והחזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: כל צפור טהורה תאכלו: וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: והראה והאיה ואת כל עורבו למינהו: ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת הנץ למינהו: ואת הכוס והינשוף והתנשמת: והקאת והרחמה והשלך: והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: כל עוף טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה לה׳ אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני ה׳ אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את ה׳ אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה׳ אלהיך כי יברכך ה׳ אלהיך: ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר ה׳ אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני ה׳ אלהיך ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה אתך: מקצה שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה לה׳: את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך ה׳ בארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: רק אם שמע תשמע בקול ה׳ אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי ה׳ אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו: כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר ה׳ אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה והרע עינך באחיך האביון ולא תתן לו ולא יקרא עליך אל ה׳ והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך ה׳ אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך: כי יקנה אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך ה׳ אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך ה׳ אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך: ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך היה לך ויברכך ה׳ אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש לה׳ אלהיך לא תעבד בבכור שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני ה׳ אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר ה׳ אתה וביתך: וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו לה׳ אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים: שמר את חדש האביב ועשית פסח לה׳ אלהיך כי בחדש האביב הוציאך ה׳ אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח לה׳ אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר ה׳ לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשחרית: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר ה׳ אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר ה׳ אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר ה׳ אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה׳ אלהיך לא תעשה מלאכה: ספר לך שבעת שבעות תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבעות: ועשית חג שבעות לה׳ אלהיך מספר נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך ה׳ אלהיך: ושמחת לפני ה׳ אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר ה׳ אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג לה׳ אלהיך במקום אשר יבחר ה׳ כי יברכך ה׳ אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה׳ אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני ה׳ ריקם: איש כמתנת ידו כברכת ה׳ אלהיך אשר נתן לך: שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר ה׳ אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך: לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח ה׳ אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר שנא ה׳ אלהיך: לא תזבח לה׳ אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת ה׳ אלהיך הוא: כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר ה׳ אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני ה׳ אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה׳ אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר ה׳ ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את ה׳ אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: כי תבא אל הארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה׳ אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס וה׳ אמר לכם לא תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את ה׳ אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: הכהנים הלוים כל שבט לוי לא יהיה חלק ונחלה עם ישראל אשי ה׳ ונחלתו יאכלון: ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו ה׳ הוא נחלתו כאשר דבר לו: וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו בחר ה׳ אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים: וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר ה׳: ושרת בשם ה׳ אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני ה׳: חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: כי תבא אל הארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי תועבת ה׳ כל עשה אלה ובגלל התועבות האלה ה׳ אלהיך מוריש אותם מפניך: תמים תהיה עם ה׳ אלהיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אתם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך ה׳ אלהיך: נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך ה׳ אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר שאלת מעם ה׳ אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול ה׳ אלהי ואת האש הגדולה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ויאמר ה׳ אלי היטיבו אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצוה אתו: והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי דבר אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו ה׳: אשר ידבר הנביא בשם ה׳ ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו ה׳ בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: כי יכרית ה׳ אלהיך את גוים אשר ה׳ אלהיך נתן את ארצם לך וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר ה׳ אלהיך נתן לך לרשתה: תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ה׳ אלהיך מנחיל לך והיה לנוס שמה כל רוצח: וזה דבר הרוצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בלא דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום: ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרות העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האל וחי: פן ירדף גאל הדם אחרי הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכה נפש ולא משפט מות לו כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: והאם ירחיב ה׳ אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את ה׳ אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואתה יסף לך עוד שלש ערים על שלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר ה׳ אלהיך נתן לך נחלה ויהיה עליך דמים: והיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך: לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני ה׳ לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי ה׳ אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי ה׳ אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם את אויביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: וספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה כאשר יכלו השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה: ונתנה ה׳ אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן ה׳ אלהיך לך: כן תעשה לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה: רק מערי העמים האלה אשר ה׳ אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך ה׳ אלהיך: למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם לה׳ אלהיכם: כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור: רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתו: כי ימצא חלל באדמה אשר ה׳ אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל ערי הסביבת החלל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: וקרבו הכהנים בני לוי כי בם בחר ה׳ אלהיך לשרתו ולברך בשם ה׳ ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך ישראל אשר פדית ה׳ ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני ה׳: כי תצא מחנה על אויביך ונשמרת מכל דבר רע: כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: ומקום יהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוצה: ויתד יהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרת בה ושבת וכסית את צאתך: כי ה׳ אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך: לא תסגיר עבד אל אדניו אשר יושיע אליך מעם אדניו: עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תונה אתו: לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל: לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית ה׳ אלהיך לכל נדר כי תועבת ה׳ אלהיך גם שניהם: לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך דבר נשך: לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך ה׳ אלהיך בכל משלח ידך על האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: כי תדר נדר לה׳ אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו ה׳ אלהיך מעמך והיה בך חטא: וכי תחדל לנדר אין בך חטא: מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת לה׳ אלהיך נדבה אשר דברת בפיך: כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך תתן: כי תבא בקמת רעך וקטפת מלתך בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך: כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני ה׳ ולא תחטיא את הארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך נחלה: כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח: לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל: כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתים תשמרון לעשות: זכר את אשר עשה ה׳ אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים: כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו: בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה: ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטתו: השב תשיב לו את העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך וצדקה תהיה לך לפני ה׳ אלהיך: לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן שכרו ולא תבא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל ה׳ והיה בך חטא: לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך ה׳ אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך ה׳ אלהיך בכל מעשה ידיך: כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום וצדקו את הצדיק והרשיעו את הרשע: והיה אם

ⵜⵉⵜⵜⵓⵔⵉⵜ ⵜⵉⵏⵉⵏⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵔⵖⵜ. ⵙⵉⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⵉⵜ ⵜⵉⵏⵉⵏⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵔⵖⵜ ⵜⵉⵜⵜ

שנים הוא אומר. ואין לנו לומר כן שהרי כתוב בתורה: ואם שור נגח הוא מתמול שלשום:

ומיבעי ליה לאתויי מאי: אימר דאיכא למאן דאמר הכי[1]: אשר ברא את כל הנפשות: ואיכא למאן דאמר הכי: ומה נפשות שאוכלין ושותין ונהנין זה מזה ברא בהן חללות הרבה כך לנפש שאין אוכלת ואין שותה ואין נהנית ואין סועדת לא כל שכן: אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא[2]: כל המברך על הפרי בשעת אכילתו מברך עליו בסוף: ואם לאו אין מברך עליו בסוף: מתקיף לה רב פפא: ואימא מברך עליו בסוף ואם לאו אין מברך עליו בסוף: אלא אמר רב פפא: כל המברך על הפרי בשעת אכילתו מברך עליו בסוף: ואם לאו אין מברך עליו בסוף: ואם בירך בתחלה פטור מלברך בסוף: אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא: כל המברך על הפרי בשעת אכילתו מברך עליו בסוף: ואם לאו אין מברך עליו בסוף: ואם בירך בתחלה פטור מלברך

ڪاڪ ڪاڪ : ڪاڪ ڪاڪ ڪاڪ

ואתה בן אדם: אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים ומורים הם אתך ואתה יושב על עקרבים: אל תירא מדבריהם ומפניהם אל תחת כי בית מרי הם: ואתה דבר אתם את דברי אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי הם: ואתה בן אדם שמע את אשר אני דבר אליך אל תהי מרי כבית המרי הזה פצה את פיך ואכל את אשר אני נתן אליך: וארא והנה יד שלוחה אלי והנה מגלת ספר בה: ויפרש לפני והוא כתוב פנים ואחור ויכתב אליו קינים והגון והי אשר לא: ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכל אכל את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל: ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת: ויאמר אלי בן אדם את בטנך תאכיל ואת מעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלתיה ותהי בפי כדבש למתוק: ואמר בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם: כי לא אל עם עמקי שפה וכבד לשון אתה שלח אל בית ישראל: לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבד לשון אשר לא תשמע דבריהם אשר אם לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך: ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב הם: הנה נתתי את פניך חזק כפניהם ואת מצחך חזק כמצחותם: כשמיר חזק מצור נתתי מצחך לא תירא מהם ולא תחת מפניהם כי בית מרי הם: ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע: ולך בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו:

(1) L. כתיב P. כתיבת. (2) נוסח. (3) ספק. (4) קמיצה.

ולהתיר כלי חרס שנשתמש בהם כדי שלא יבא לידי
נדר כיוצא בו[1] ולהתיר כלי חרס שנשתמש בהם: ולא
יתכן לומר שנדר שלא יאכל בשר ולא יטעום יין
ימים הרבה שאין בהם ממש: ולא יתכן לומר שנדר
שלא יאכל בשר ולא יטעום יין ימים הרבה שאין
בהם ממש: ולא יתכן לומר שנדר שלא יאכל בשר
ולא יטעום יין ימים הרבה שאין בהם ממש

שכלו אפילו מתה היא: ומזה למדנו כי הנפש הנבדלת היא שלמה בעצמה. ואחרי הנפרדה מן הגוף:

ומזה נבין כי הנפש הנבדלת מכרת את הגוף בעודה בו. ואחרי הפרדה ממנו תתענג בשכלים הנבדלים אשר השיגה בעודה בגוף.

ܐܡ ܒܪ ܢܫܐ ܕܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܕܥܠܡܐ ܗܢ ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܕܥܠܡܐ ܗܢ[1] ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܕܥܠܡܐ ܗܢ

ཕྱིར་ཡང་ཐུགས་རྗེ་བསྐྱེད་ནས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོའི་སྨོན་ལམ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པར་བྱའོ་ཞེས་ཐུགས་ཁྱེར་ཏེ་ཡང་དག་པར་ཞུགས་ཤིང་ཏིང་ངེ་འཛིན་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པར་བྱས་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ཅི་ཞིག་ཡིན་ཞེ་ན། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྩ་བ་ཡིན་ཏེ། སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྩ་བ་ཡིན་ཞེ་ན། སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྩ་བ་ཡིན་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྩ་བ་ཡིན་ཞེ་ན། ཐུགས

מתפלל אדם ברכות הללו: אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא
מאין: ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא. תפלת השחר
כנגד תמיד של שחר הוא: מוסף כנגד מוספי של שבת הוא
ושל ראש חדש הוא. תפלת המנחה כנגד תמיד של בין הערבים
הוא: ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא. תפלת המנחה
קשה היא שכנגדה לא נתקנו שתי ברכות: ואמר רבי יוחנן
משום רבי יוסי בן זמרא. תפלת המנחה קשה היא שכנגדה
לא נתקנו שתי ברכות: ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן
זמרא. תפלת המנחה קשה היא שכנגדה לא נתקנו שתי ברכות:
ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא. תפלת המנחה
קשה היא שכנגדה לא נתקנו שתי ברכות: ואמר רבי יוחנן
משום רבי יוסי בן זמרא. תפלת המנחה קשה היא שכנגדה
לא נתקנו שתי ברכות: ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן
זמרא. תפלת המנחה קשה היא שכנגדה לא נתקנו שתי ברכות:

(1) L. מתפללין (2) חסר. (3) L. ברבי

ומשמשין בו בשבת ויום טוב: (ומטלטלין בו בשבת ויום טוב[1] כלי. ואין מוציאין אותו לרשות הרבים ולא לחצר אחרת.

ומנהגן של ישראל: שכל אחד ואחד מהם מניח תפילין בכל יום ויום. ואין מניחין אותן בשבת ויום טוב. ומניחין אותן בחול המועד. (ומניחין אותן בראש השנה: ואין מניחין אותן בערב יום הכפורים[2]. ומניחין אותן בתשעה באב: ואין מניחין אותן בערב פסח אחר חצות היום: ומניחין אותן בערב עצרת אחר חצות היום: ומניחין אותן בערב הושענא רבה אחר חצות היום: ומניחין אותן בערב שבועות אחר חצות היום: ומניחין אותן בערב ראש השנה אחר חצות היום: ומניחין אותן בערב יום הכפורים אחר חצות היום[3]. ומניחין אותן בערב פסח אחר חצות היום. ומניחין אותן בחול המועד כל היום: ומניחין אותן בערב ראש השנה אחר חצות היום: ומניחין אותן בערב יום הכפורים אחר חצות היום: ומניחין אותן בערב פסח אחר חצות היום. ומניחין אותן בערב עצרת אחר חצות היום: ומניחין אותן בערב הושענא רבה אחר חצות היום: ומניחין אותן בערב שבועות אחר חצות היום[4]: ומניחין אותן בערב ראש השנה אחר חצות היום: ומניחין אותן בערב יום הכפורים אחר חצות היום[5]. ומניחין אותן בערב פסח אחר חצות היום. ומניחין אותן בחול המועד כל היום: ומניחין אותן בערב ראש השנה אחר חצות היום: ומניחין אותן בערב יום הכפורים אחר חצות היום: ומניחין אותן בערב פסח אחר חצות היום. ומניחין אותן בערב עצרת אחר חצות היום: ומניחין אותן בערב הושענא רבה אחר חצות היום: ומניחין אותן בערב שבועות אחר חצות היום: ומניחין אותן בערב ראש השנה אחר חצות היום: ומניחין אותן בערב יום הכפורים אחר חצות היום:

ואת כל אשר עשה לישראל לעיני כל העם הגדול אשר ראו עיניך: כי כל הדבר הגדול הזה אשר עשה יהוה אשר עשה את כל המלאכה הזאת אשר אני עשה עמך היום: ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: למען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים: ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים ממכם: כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם: לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה תשים על הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני מרה: כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרות בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם בטח: והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר נדרו ליהוה: ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ויירשתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך: בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא תאכל כל תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב עז כבן בקר: איל וצבי וכאיל ודישון ואקו וראם: וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתים מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: והחזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: כל צפור טהורה תאכלו: וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: והראה והאיה ואת כל עורבו למינהו: ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת הנץ למינהו: ואת הכוס והינשוף והתנשמת: והקאת והרחמה והשלך: והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: כל עוף טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי ברכך יהוה אלהיך: ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה אתך: מקצה שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה: את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו: כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה והרע עינך באחיך האביון ולא תתן לו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך: כי יקנה אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך: ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך היה לך ויברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכור שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים: שמר את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשחרת: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: שבעת שבעות תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבועות: ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מספר נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך: ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך: שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך: לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: הכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה לא יהיה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון: ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו: וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים: וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה: חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבות האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך: תמים תהיה עם יהוה אלהיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אתם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו: והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה: אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן את ארצם לך וירשתה וישבת בעריהם ובבתיהם: שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר יהוה אלהיך מנחילך והיה לנוס שמה כל רוצח: וזה דבר הרוצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בלא דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום: ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרות העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האל וחי: פן ירדף גאל הדם אחרי הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכה נפש ולא משפט מות לו כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: והאם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואתה תוסף לך עוד שלש ערים על שלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: והיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: לא תחוס עינך עליו וערת הדם מישראל למען ייטב לך: לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם את אויביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: וספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה כאשר כלו השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה: ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן יהוה אלהיך לך: כן תעשה לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה: רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך: למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם: כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור: רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתו: כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל ערי הסביבת החלל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: וקרבו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה: כי תצא מחנה על אויביך ונתנם יהוה אלהיך בידך ושבית שבים: וראית בשבים אשת יפת תאר ונחשקת בה ולקחת לך לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה: והסירה את שמלת שבים מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה: לא יהיה לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה ויהיה הבן הבכור לשנואה: והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בכור השנואה הבכור: כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכרה: כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא יאבה שמע אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו: ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקלנו זולל וסבא: ורגמו אתו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: כי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ: לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך: וכי לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו: וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: לא תראה את חמור אחיך או את שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה: כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים ורבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים: שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים: כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו: לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: לא תחרש בשור ובחמר יחדו: לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו: גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה: כי יקח איש אשה ובעלה ושנאה ושם לו עלילות דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים: ולקח אבי הנער ואמו ויצאו את בתולי הנערה אל זקני העיר השערה: ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה: והנה הוא שם עלילות דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר: ולקחו זקני העיר ההוא את האיש והיסרו אתו: וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל שלחה כל ימיו: ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנערה: והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה ורגמוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בבית אביה ובערת הרע מקרבך: כי ימצא איש שכב עם אשה בעולת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל: כי ימצא איש בעיר ושכב עמה ולא צעקה האשה בעיר והאיש אשר שכב עמה ענו את דבר אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: אם בשדה ימצא האיש את הנערה המאורסה וחזק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: ולנערה לא תעשה דבר אין לנערה חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה: כי בשדה מצאה צעקה הנערה המאורסה ואין מושיע לה: כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: ונתן האיש השכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה אתה לא יוכל שלחה כל ימיו: לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו עמני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם עד עולם: על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך: ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: לא תדרש שלמם וטובתם כל ימיך לעולם: לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו: בנים אשר יולד להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: כי תצא מחנה על אויביך ונשמרת מכל דבר רע: כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: ומקום יהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוצה: ויתד יהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוצה וחפרת בה ושבת וכסית את צאתך: כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך: לא תסגיר עבד אל אדניו אשר יושע אליך מעם אדניו: עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תונה אתו: לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל: לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם: לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך דבר נשך: לנכרי תשיך ולאחיך לא תש

ܟܬܒ ܠܗ ܒܫܡ ܐܒܘܗ ܘܐܡܪ ܠܗ: ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܚܐ ܐܬܐ ܠܟ ܘܐܦ ܒܣܪ ܘܕܡ ܠܐ ܓܠܐ ܠܟ ܐܠܐ ܐܒܝ ܕܒܫܡܝܐ. ܘܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܬ ܗܘ ܟܐܦܐ[1] ܘܥܠ ܗܕܐ ܟܐܦܐ ܐܒܢܐ ܐܒܢܝ ܥܕܬܝ. ܘܫܥܪܐ ܕܓܗܢܐ ܠܐ ܢܬܟܠܒܘܢ ܥܠܝܗ ܘܢܦܠ ܡܛܪܐ ܘܢܫܪܒܘ ܪܘܚܐ ܘܐܬܝ ܢܗܪܐ ܘܫܛܦܘ ܒܗ ܘܐܬܝ ܟܐܦܐ ܗܘ ܕܐܬܒܢܐ ܥܠ ܡܪܗ ܕܒܝܬܐ. ܘܢܚܬ ܡܛܪܐ ܘܐܬܝ ܢܗܪܐ ܘܫܛܦ ܒܗ ܘܐܬܝ ܟܐܦܐ ܗܘ ܕܐܬܒܢܐ ܥܠ ܡܪܗ ܕܒܝܬܐ.

ܒܬܪ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܘܥܒܕ ܐܢܐ ܟܠ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܘܐܢ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܐ

ཟེ་བའི་ཚེ་ཁོ་ནས་ཀྱང་ཐུབ་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་ཟེར་རོ། ཡང་ཁོ་ནས་ཀྱང་ཐུབ་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་ཟེར་བ་ནི་ཁོ་ནས་ཀྱང་ཐུབ་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་ཟེར་བ་ཡིན་ནོ།

ཐོག་དགེའི་ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཤིང་རྟ་ཡི་ཁྱད་པར་ཅན་[3] ཐོག་ཏུ་ཞོན་ནས་ཀྱང་། ཡིད་ཀྱི་རྒྱུད་ལ་ཤིན་ཏུ་ཉོན་མོངས་པའི་ཁ་ཟས་ཀྱི་ཆ་ཤས་ཀྱང་ཡོད་པ་ཞིག་ན། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཤིང་རྟ་ཡི་ཁྱད་པར་ཅན་ཐོག་ཏུ་ཞོན་ནས་ཀྱང་། ཡིད་ཀྱི་རྒྱུད་ལ་ཤིན་ཏུ་ཉོན་མོངས་པའི་ཁ་ཟས་ཀྱི་ཆ་ཤས་ཀྱང་ཡོད་པ་ཞིག་ན། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཤིང་རྟ་ཡི་ཁྱད་པར་ཅན་ཐོག་ཏུ་ཞོན་ནས་ཀྱང་། ཡིད་ཀྱི་རྒྱུད་ལ་ཤིན་ཏུ་ཉོན་མོངས་པའི་ཁ་ཟས་ཀྱི་ཆ་ཤས་ཀྱང་ཡོད་པ་ཞིག་ན། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཤིང་རྟ་ཡི་ཁྱད་པར་ཅན་ཐོག་ཏུ་ཞོན་ནས་ཀྱང་། ཡིད་ཀྱི་རྒྱུད་ལ་ཤིན་ཏུ་ཉོན་མོངས་པའི་ཁ་ཟས་ཀྱི་ཆ་ཤས་ཀྱང་ཡོད་པ་ཞིག་ན།

ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཤིང་རྟ་ཡི་ཁྱད་པར་ཅན་ཐོག་ཏུ་ཞོན་ནས་ཀྱང་། ཡིད་ཀྱི་རྒྱུད་ལ་ཤིན་ཏུ་ཉོན་མོངས་པའི་ཁ་ཟས་ཀྱི་ཆ་ཤས་ཀྱང་ཡོད་པ་ཞིག་ན། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཤིང་རྟ་ཡི་ཁྱད་པར་ཅན་ཐོག་ཏུ་ཞོན་ནས་ཀྱང་། ཡིད་ཀྱི་རྒྱུད་ལ་ཤིན་ཏུ་ཉོན་མོངས་པའི་ཁ་ཟས་ཀྱི་ཆ་ཤས་ཀྱང་ཡོད་པ་ཞིག་ན། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཤིང་རྟ་ཡི་ཁྱད་པར་ཅན་ཐོག་ཏུ་ཞོན་ནས་ཀྱང་། ཡིད་ཀྱི་རྒྱུད་ལ་ཤིན་ཏུ་ཉོན་མོངས་པའི་ཁ་ཟས་ཀྱི་ཆ་ཤས་ཀྱང་ཡོད་པ་ཞིག་ན།

ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཤིང་རྟ་ཡི་ཁྱད་པར་ཅན་ཐོག་ཏུ་ཞོན་ནས་ཀྱང་། ཡིད་ཀྱི་རྒྱུད་ལ་ཤིན་ཏུ་ཉོན་མོངས་པའི་ཁ་ཟས་ཀྱི་ཆ་ཤས་ཀྱང་ཡོད་པ་ཞིག་ན། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཤིང་རྟ་ཡི་ཁྱད་པར་ཅན་ཐོག་ཏུ་ཞོན་ནས་ཀྱང་། ཡིད་ཀྱི་རྒྱུད་ལ་ཤིན་ཏུ་ཉོན་མོངས་པའི་ཁ་ཟས་ཀྱི་ཆ་ཤས་ཀྱང་ཡོད་པ་ཞིག་ན།

(1) ཤིག། (2) གཏེར་ཆུང་། (3) དཀྲུངས།

אל ציון. ותקרא קריאה אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יי כפלים בכל חטאתיה: קול קורא במדבר פנו דרך יי ישרו בערבה מסלה לאלהינו: כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקוב למישור והרכסים לבקעה: ונגלה כבוד יי וראו כל בשר יחדו כי פי יי דבר: קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה: יבש חציר נבל ציץ כי רוח יי נשבה בו אכן חציר העם: יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם: על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם: הנה אדני יי בחזק יבוא וזרועו משלה הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: כרעה עדרו ירעה בזרועו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל: מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל שלש בפך עפר הארץ ושקל בפלס גבעות ובמאזנים: מי תכן את רוח יי ואיש עצתו יודיענו: את מי נועץ ויבינהו ויורהו בארח משפט ויורהו דעת ודרך תבונות יודיענו: הן גוים כמר מדלי ככבד מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול: ולבנון אין די בער וחיתו אין די עלה: כל הגוים כאין נגדו כאפס ותהו נחשבו לו: ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו: הפסל נסכו יצרף ומצפה זהב יצקנו וצורפי כסף רתקות: המסכן תרומה עץ לא ירקב חכם יבקש לו אמן יכין לו פסל לבלתי מוט: הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש לכם הלוא הבינתם מוסדות הארץ: הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים הנוטה כדק שמים ויטחם כאהל למגור: הנתן האזינים לאין ישים שפטי ארץ כתהו עשה: אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל שרש בארץ גזעם וגם נשף בהם ויבשו ושערה כקש תשאם: ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש: שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר: למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיי ומאלהי משפטי יעבור: הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יי בורא קצות הארץ לא ייעף ולא יגע אין חקר לתבונתו: נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה: ונערים ייעפו ויגעו ובחורים כשול יכשלו: וקוי יי יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא יגעו ילכו ולא ייעפו: החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה: מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו: ירדפם יעבר שלם ברגל לא יבוא בארחות: מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יי ראשון ואת אחרנים אני הוא: ראו איים ויראו וקצות הארץ החרדו קרבו ויגשו אז יבואו: איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק: ויחזק חרש את צורף מחליק פטיש את הולם פעם אמר טוב הוא ויחזקהו במסמרות יפעמנו: ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתי בו זרע אברהם אהבי: אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך: אל תירא כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי: הן יבשו וכלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: תבקשם ולא תמצא אנשי מצותך היו כאין וכלא אנשי צבאך: כי אני יי אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתיך: אל תירא תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יי וגואלך קדוש ישראל: הנה שמתיך למורג חרוץ פיפיות בעל שנים תדוש תשים גבעות כמוץ: תזרם ורוח תשאם וסערה תפיצם ואתה תגיל ביי בקדוש ישראל תתהלל: העניים והאביונים מבקשים מים אין ולשונם בצמא נשתה אני יי אענם אלהי ישראל לא אעזבם: אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות מעין שם אשים מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים: אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו: למען יראו וידעו וישימו ויחכמו יחדו כי יד יי עשתה זאת וקדוש ישראל בראה: הגישו ריבכם אמר יי הגישו עצומותיכם אמר מלך יעקב: יגישו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה היו הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או השמיענו אתיות: הגידו העתידות לאחר ונדעה כי אלהים אתם אך תיטיבו או תרעו ונשתעה ונרא יחדו: הן אתם מאפע ופעלכם מאין תועבה יבחר בכם: משצפון העירותי ויבא ממזרח שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כחמר וכמו יצר חומר: מי הגיד מראשית ונדע ומלפנים ונאמר אמת אין אף מגיד אף משמיע אף אין שמע אמריכם: ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר נתתי: ואראה ואין מן אלה ויועץ ואשאלם דבר וישיבו דבר: הן כלם און מעשיהם תהו ורוח נסכיהם: הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא: לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו: קנה רצוץ לא ישבר ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט: לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו איים יקוו: כה אמר האל יי בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: אני יי קראתיך בצדק והחזקתי בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים: לפקח עינים עורות להוציא מכלא אסיר מבית כלא יושבי חשך: אני יי הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים: הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיעכם: שירו ליי שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים וכל מלאו איים ויושביהם: ישאו מדבר וערים חצריה ישבי סלע מרנן מראש הרים יצוחו: ישימו ליי כבוד ותהלתו באיים יגידו: יי כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף על אויביו יתגבר: החשתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה אשום ואשאף יחד: אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש: והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעום אדרכם אשים מחשך לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתים ולא עזבתים: נסוגו אחור יבשו בושה הבוטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו: החרשים שמעו והעורים הביטו לראות: מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם וחרש כעבד יי: ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: והוא עם בזוז ומשסה חפירו כלם באורים ובבתי כלאים חבוי היו לבז ואין מציל למשסה ואין אומר השב: מי בכם יאזין זאת יקשיב ויאזין לאחר: מי נתן למשסה יעקב וישראל לבזזים הלא יי זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו ללכת ולא שמעו בתורתו: וישפך עליו חמת אפו ועז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב: ועתה כה אמר בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה: כי תעבר במים אתך ונהרות לא ישטפוך כי תלך במו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך: כי אני יי אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך כוש וסבא תחתיך: מאז היותך יקר בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך: אל תירא כי עמך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך: אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ: כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו: הוציא עם עור ועינים ויש חרש ואזנים ויש הכל נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו ישמעו ויאמרו אמת: אתם עדי נאם יי ועבדי אשר בחרתי למען תדעו והאמינו לי והבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה: אנכי אנכי יי ואין מבלעדי מושיע: אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יי ואני אל: גם מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי ישיבנה: כה אמר יי גאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי כל בריחים וכשדים באניות רנתם: אני יי קדושכם בורא ישראל מלככם: כה אמר יי הנתן בים דרך ובמים עזים נתיבה: המוציא רכב וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו: אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תתבוננו: הנני עשה חדשה עתה תצמח הלא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישימון נהרות: תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישימון להשקות עמי בחירי: עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו: ולא אותי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל: לא הבאת לי שה עולתיך ולא כבדתני בזבחיך לא העבדתיך במנחה ולא הלאיתיך בלבונה: לא קנית לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא הרויתני אך הטרחתני בחטאתיך הלאיתני בעונתיך: אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני ואת חטאתיך לא אזכר: הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק: אבך הראשון חטא ומליציך פשעו בי: ואחללו שרי קדש ואתן לחרם יעקב וישראל לגדופים: ועתה שמע יעקב עבדי וישראל אשר בחרתי בו: כה אמר עשך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון אשר בחרתי בו: כי אצוק מים על צמא ונוזלים על יבשה אצוק את רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך: וצמחו בין חציר כערבים על יבלי מים: זה יאמר לי אני יי וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליי ובשם ישראל יכנה: כה אמר יי מלך ישראל וגואלו יי צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עם עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו: אל תפחדו ואל תיראו הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי הישנו אל מבלעדי ואין צור בל ידעתי: יוצרי כלם תהו וחמודיהם בל יועילו ועדיהם המה בל יראו ובל יבינו למען יבשו: מי יצר אל ופסל נסך בל יועיל: הן כל חבריו יבשו והחרשים המה מאדם יקבצו יעמדו יחדו יפחדו יבשו יחדו: חרש ברזל מעצד ופעל במלקחים ויעצבהו בזרועות רעב ויאפס כח לא שתה מים ויעף: חרש עץ נטה קו יתארהו במשחים יעצבהו במחוגה ועשהו כתבנית איש ככבוד אדם לשבת בית: לכרת לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי היער נטע ארז ומטר ויגדל: והיה לאדם למבער ויקח מהם ויחם אף יעצה ויאפה לחם אף פעל אלהים ויסגדו עשהו פסל ויפל לו: חציו שרף באש על חציו בשר יאכל יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח חמותי ראיתי אש: ויתרו עשהו לפסלו יפל לו ויסגד לו והתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה: לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבותם: ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי באש ואף אפיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואוכל ויתרו עשהו לתועבה אל עץ אשתחוה: רעה מבטחו תפלתו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלא שקר בימיני: זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיך עבד לי אתה ישראל לא תנשני: מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: רנו שמים כי עשה יי הריעו תחתיות הארץ פצחו רנה הרים יער וכל עץ בו כי גאל יי יעקב ובישראל יתפאר: כה אמר גואלך ויצרך מבטן אני יי עשה כל נוטה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי: מפר אותות בדים וקוסמים ישגע אחור ישיב חכמים ואת דעתם יסכל: מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם: האמר לצולה חרבי ויבשו מימיך אחריבה: האמר לכורש רעי וכל חפצי ולאמר לירושלם תבנה והיכל תוסד: כה אמר יי למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים ושערים לא יסגרו: אני לפניך אלך והרי עקבים אישר דלתות נחשת אשבר ובריחי ברזל אגדע: ונתתי לך אוצרות חשך ומטמוני מסתרים למען תדע כי אני יי הקורא בשמך אלהי ישראל: למען עבדי יעקב וישראל בחירי ואקראך בשמך אכנך ולא ידעתני: אני יי ואין עוד מבלעדי אין אלהים אאזרך ולא ידעתני: למען ידעו ממזרח שמש וממערב כי אין מבלעדי אני יי ואין עוד: יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני יי עשה כל אלה: הרעיפו שחקים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח הארץ ויפרו ישעה וצדקה יצמיחו יחדו אני יי בראתיו: הוי רב את יצרו חרש חרשי אדמה הומר לחמר היאמר יצר לעשהו מה תעשה ופעלך אין ידים לו: הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה חלית: כה אמר יי קדוש ישראל ויצרו השאלוני עתידות על בני ועל פעל ידי תצוני: אני עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי: אני העירותיו בצדק וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי ושבי יגלה לא במחיר ולא בשחד אמר יי צבאות: כה אמר יי יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחריך יעברו באזקים ידים ועליך יפלו ישתחוו אליך אך בך אל ואין עוד אפס אלהים: אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע: בשו ונכלמו גם כלם כלמה הלכו יחד נכלמו חרשי צירים: ישראל נושע ביי תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד: כי כה אמר בורא השמים הוא האל יוצר הארץ ועשיה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת יצרה אני יי ואין עוד: לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני דובר צדק מגיד מישרים: הקבצו ובאו נגשו יחד פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את עץ פסלם ומתפללים אל לא יושיע: הגידו והגישו אף יועצו יחד מי השמיע מזאת מקדם מאז הגידה הלא אני יי ואין עוד אלהים צדיק ומושיע אין זולתי: פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד: בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון: אך יי יאמר לי צדקות ועזו יבואו אליו ויבשו כל הנחרים בו: בי יי יצדקו וישתבחו כל זרע ישראל: כרע נבו קרס נשוא עצבותיהם היו לבהמה ולבעיר משאותיכם נשוא עיפה: קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי תלכנה: שמעו אלי בית יעקב וכל שארית בית ישראל הנשאים מבטן הנסבלים מרחם: ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט: למי תדמיוני ואשוה ואמשילו: הזכרו זאת והתאשדו השיבו פושעים על לב: זכרו ראשנות מעולם כי אני אל ואין עוד אלהים ואין כמוני: מגיד מראשית באחרית ומקדם אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה: קרא מזרח עיט ממדינה איש עצתי ממרחק אף דברתי אף אביאנה יצרתי אף אעשנה: שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה: קרבתי צדקי לא תרחק וישעתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי: לכי וישבת בעפר בתולת בת בבל שבי אין כסא לבת כשדים כי לא תוסיפי יקרא לך רכה ועדינה: קחי רחים וטחני קמחך גלי צמתך חשפי שוק עברי נהרות: תגל ערותך גם תראה חרפתך אקח נקם ולא אפגיע אדם: גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל: שבי דומי בחשך בת כשדים כי לא תוסיפי יקרא לך גברת ממלכות: קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא שמת להם רחמים על זקן הכבדת עולך מאד: ותאמרי לעולם אגברת לא שמת אל לבך לא זכרת אחריתה: ועתה שמעי זאת עדנות היושבת לבטח האמרת בלבבך אני ואפסי עוד לא אשב אלמנות ולא אדע שכל: ותבאנה לך שתי אלה פתאם ביום אחד שכל ואלמנות באו עליך בתמם על רב כשפיך על עצמת חבריך מאד: ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך ותאמרי בלבבך אני ואפסי עוד: ובאה עליך רעה לא תדעי ושאד תפול עליך לא תוכלי כפרה ותפול עליך פתאם שואה אשר לא תדעי: עמדי נא באלהיך בהרבך כשפיך אשר יגעת בם מנעוריך אולי תוכלי הועיל אולי תעוררי: נלאית ברב עצתיך יעמדו נא וישעוך החברי שמים החזי כוכבים המנים לחדשים מאשר יבאו עליך: הנה היו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להבה אין גחלים לחמם אור לשבת בו: כן היו לך אשר יגעת בם רכליך מנעוריך תעו איש לעברו אין מושיע לך: שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל ומימי יהודה יצאו הנשבעים בשם יי ואת אלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה: כי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ישראל נשענו יי צבאות שמו: הראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה: מדעתי כי קשה אתה ומגיד גיד ברזל עורפך ומצחך נחושה: ואגד לך מאז בטרם תבוא השמעתיך פן תאמר עצבי עשם ופסלי ומסכתי צוום: שמעת חזה כל זאת והלא אתם תגידו השמעתיך חדשות מעתה ונצורות ולא ידעתם: עתה נבראו ולא מאז ולפנים לא שמעתם פן תאמר הנה ידעתים: גם לא שמעת גם לא ידעת גם מאז לא פתחה אזנך כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מרחם קרא לך: למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך לבלתי הכרתך: הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עוני: למעני למעני אעשה כי איך יחל ובודי לאחר לא אתן: שמע אלי יעקב וישראל קוראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון: אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קורא אני אליהם יעמדו יחדו: הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד אלה אהבו יעשה חפצו בבבל וזרעו בכשדים: אני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו והצליח דרכו: קרבו אלי שמעו זאת לא מראשית בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יי שלחני ורוחו: כה אמר גואלך קדוש ישראל אני יי אלהיך מלמדך להועיל מדריכך בדרך תלך: לו הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים: ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך כמשיו לא יכרת ולא ישמד משמי מלפני: צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאו עד קצה הארץ אמרו גאל יי עבדו יעקב: ולא צמאו במדבר הוליכם מוציא להם מים מצור בקע ויזובו מים: אין שלום אמר יי לרשעים: הקראי עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יי: הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשכי האריכי מיתרך ויתדותיך העמיקי: כי ימין ושמאול תפרוצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו: אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד: כי בעליך עשיך יי צבאות שמו וגואלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא: כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך: ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך: בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גואלך יי: כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך: כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי ממך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יי: עניה סוערה לא נחמה הנני מרביץ באבנים פוכיך ויסדתיך בספירים: ושמתי כדכד שמשותיך ושעריך לאבני אקלח וכל גבולך לאבני חפץ: וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך: בצדקה תכוני רחקי מעשק כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך: הן גור יגור אפס ממני כל הגר אתך אליך יפול: הנה אני בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואני בראתי משחית לחבל: כל כלי יצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יי וצדקתם מאתי נאם יי: הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב: למה תשקלו כסף בלא לחם ויגיעכם בלא לשבעה שמוע שמעו אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם: הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דויד הנאמנים: הן עד לאמים נתתיו נגיד ומצוה לאמים: הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יי אלהיך וקדוש ישראל כי פארך: דרשו יי בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב: יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי הרבה לסלוח: כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יי: כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם: כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו: כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף: תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד יעלה הדס והיה ליי לשם לאות עולם לא יכרת: כה אמר יי שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע: ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יי לאמר הבדל יבדילני יי מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש: כי כה אמר יי לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו בחפצי ומחזיקים בבריתי: ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת: ובני הנכר הנלוים אל יי לשרתו ולאהבה את שם יי להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי: והביאתים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: נאם אדני יי מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו: כל חיתו שדי באו לאכל כל חיתו יער: צפיו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו לנום: והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו: לכו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כיום הזה גדול יתר מאד: הצדיק אבד ואין איש שם ואנשי חסד נאספים בלי בין כי מפני הרעה נאסף הצדיק: יבא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו: ואתם קרבו הנה בני עוננה זרע מנאף ותזנה: על מי תתענגו על מי תרחיבו פה ותשלחו לשון הלא אתם ילדי פשע זרע שקר: הנחמים בחלקי נחל בחלקלקות נחל שפכת נסך העלית מנחה העל אלה אנחם: על הר גבה ורם שמת משכבך גם שם עלית לזבח: ואחרי הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחיבת משכבך ותכרת לך מהם אהבת משכב ידית: ותלכי למלך בשמנים ותרבי רקחתך ותשלחי מלאכיך למרחק ותשפלי עד שאול: ברב דרכיך יגעת לא אמרת נואש חיות ידך מצאת על כן לא חלית: ומי חששת ותיראי כי כזבת ולי לא זכרת ולא שמת על לבך הלא אני החשיתי מעולם ומיראתי לא תיראי: אני אגיד צדקתך ואת מעשיך לא יועילוך: בזעקך יצילוך קבוציך ואת כלם ישא רוח הבל יקח נושא חוסה בי ויירש ארץ ויחזיק בהר קדשי: ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי: כי כה אמר רם ונשא שכן עד ושמו קדוש מרום ושכן אתי דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב דכאים: כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצף כי רוח מלפני יעטף ונשמות אני עשיתי: בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו: דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו והשיב נחומים לו ולאבליו: בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו: ורשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט: אין שלום אמר אלהי לרשעים: קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם: אותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב משפטי צדק יאלוני קרבת אלהים יחפצון: למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא ידעת הן ביום צום חפצכם ובכל עצביכם תנגשו: הן לריב ומצה תצומו ולהכות אגרף רשע הן לא תצומון כיום להשמיע בקול קולכם: הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכוף כאגמון ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליי: הלא זה צום אבחרהו פתח חרצובות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו: הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם: אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יי יאספך: אז תקרא ויי יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און: ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע אז יזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים: ונחך יי תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו: ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור ודור יקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות לשבת: אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יי מכבד והכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג על יי והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר: הן לא קצרה יד יי מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע: כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאתיכם הסתירו פנים ממכם משמוע: כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברה לשון עולה יהגה: אין קורא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרה עמל ויולד און: ביצי פתן בקעו וקורי עכביש ארגו האכל מביציהם ומעוך תפתח צפע: קורותם לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ומעשה חמס בכפיהם: רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שד ושבר במסלותם: דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותם עקלקלו להם כל דורך בם לא ידע שלום: על כן רחק משפט ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשכות לנגהות באפלות נהלך: נגששה כעורים קיר וכאין עינים נגשש כמתים בנשפים כנשף נתרה בשמנים כמתים: נהמנו כלנו כדובים והגה כיונים נהגה קוינו למשפט ואין לישועה רחקה ממנו: כי רבו פשעינו נגדך וחטאתינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום: פשע וכחש ביי ונסוג מאחרי אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דברי שקר: ונסוג אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד כי כשלה באמת בחוץ ונכחה לא תוכל לבוא: ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל ויי ראה ורע בעיניו מאין משפט: וירא כי אין איש ויתאנן כי אין מפגיע ותושע לו זרעו צדקתו היא סמכתו: וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תכסות ויעט כמעיל קנאה: כמעשים כגמל לשלם חמה לצריו גמול לאויביו לאיים גמול ישלם: ויראו ממערב את שם יי וממזרח שמש את כבודו כי יבא כנהר צר רוח יי נוסה בו: ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני זאת בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד עולם: קומי אורי כי בא אורך וכבוד יי עליך זרח: כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יי וכבודו עליך יראה: והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך: שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבואו ובנותיך על צד תאמנה: אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבואו לך: שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבואו זהב ולבונה ישאו ותהלות יי יבשרו: כל צאן קדר יקבצו לך אילי נבית ישרתונך יעלו לרצון על מזבחי ואת בית תפארתי אפאר: מי אלה כעב תדאינה וכיונים אל ארבותם: כי לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יי אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: ובנו בני נכר חומתיך ומלכיהם ישרתונך כי במקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך: ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים: כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב תחרב: כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד: והלכו אליך שחוי בניי מעניך וכל נאצוך ישתחוו על כפות רגליך וקראו לך עיר יי ציון קדוש ישראל: תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור: ויונקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יי מושיעך וגואלך אביר יעקב: תחת הנחושת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחושת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה: לא יעוד חמס בארצך שד ושבר בגבולך ותקראי ישועה חומתיך ושעריך תהלה: לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך ויי יהיה לך לאור עולם ואלהיך לתפארתך: לא יבוא עוד שמשך ויריחך לא יאסף כי יי יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך: ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר: הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יי בעתה אחישנה: רוח אדני יי עלי יען משח יי אותי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולעצורים פקח קוח: לקרא שנת רצון ליי ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים: לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כהה ולבשו אלי צדק מטע יי להתפאר: ובנו חרבות עולם שוממות הקימו יחרבו ערים שוממות דור ודור: ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכורמיכם: ואתם כהני יי תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתיהרו: תחת בשתכם משנה ותחת כלמה ירננו חלקם על כן בארצם משנה ישמחו שמחת עולם תהיה להם: כי אני יי אהב משפט שנא גזל בעולה ואתן פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם: וידע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל רואיהם יכירום כי המה זרע ברכו יי: שוש אשיש ביי תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר ככלה תעדה כליה: כי כארץ ת

ואפילו הרבה שהיה מתפלל בהן תחלה ואחר כך נזכר שהתפלל כבר אינו חוזר ומתפלל. ואם נזכר באמצע חוזר למקום שנזכר ומתפלל משם ואילך ואינו חוזר לראש. ואם נזכר שהתפלל כבר בתוך שלשים יום לתפלה שלאחריה אינו חוזר ומתפלל. ואם נזכר לאחר שלשים יום חוזר ומתפלל. ואם נזכר שהתפלל כבר בתוך שלשים יום לתפלה שלפניה חוזר ומתפלל. ואם נזכר לאחר שלשים יום אינו

ואחר שנתבאר מספר הנפש בכללות ובפרטות ראוי לנו עתה לדבר בספר הגוף: ונתחיל תחלה בדבור על כל הגוף בכללות. ואחר כן נדבר בכל אבר ואבר בפרטות. ונתחיל תחלה בדבור על כל הגוף בכללות: ונאמר שהוא מורכב מד' יסודות. והם האש והאויר והמים והארץ. ואלו הד' יסודות נקראים בשם יסודות. לפי שהם יסודות לכל הנמצאים שתחת גלגל הירח. ואין שם נמצא מהנמצאים שתחת גלגל הירח שלא יהיה מורכב מהם

בנו של אדם את עצמו כאילו הוא בעל חיים: ויברא אלהים את התנינים. מהו התנינים. אמר רבי יוחנן בר חנינא. אלו הדגים הגדולים.

ויברא אלהים את התנינים: ר' הונא בשם ר' יוסי בן זמרא: בתחלה נתכוון הקב"ה לברוא את התנין ולהשמידו מן העולם. שנאמר (ישעיה כז) ביום ההוא יפקוד ה' בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לויתן נחש בריח ועל לויתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים. מיד בא משה ואמר לפניו: רבונו של עולם, אל תברא את התנין הזה. שאם אתה ברא אותו אין העולם יכול לעמוד מפניו. מיד נתיירא הקב"ה ממנו. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא: אפילו הקב"ה עצמו אינו יכול לעמוד מפניו. שנאמר (איוב מא) הלא יכרתו עליו חברים יחלקו סוחרים. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא: אפילו הקב"ה עצמו אינו יכול לעמוד מפניו. שנאמר (איוב מא) הלא יכרתו עליו חברים. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא: אפילו הקב"ה עצמו אינו יכול לעמוד מפניו. שנאמר (איוב מא) הלא יכרתו עליו חברים יחלקו סוחר

ܕܝܢ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ[1]
ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ: ܐܡܪ ܠܗ
ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ
ܡܪܝ ܕܝܢ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ
ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ
ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ[2] ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ: ܐܡܪ
ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ. ܟܕ ܐܡܪ
ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ
ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ: ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ
ܡܪܝ ܕܝܢ[3] ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ
ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ. ܐܡ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ
ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ[4] ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ:
ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ. ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ
ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ[5] ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ: ܐܡܪ
ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ. ܐܡ ܐܡܪ
ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ
ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ
ܡܪܝ ܕܝܢ[6] ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ.

ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ: ܐܡܪ
ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ. ܐܡ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܡܪ
ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ[7] ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ: ܐܡܪ ܠܗ
ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ
ܡܪܝ ܕܝܢ.

---

(1) ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ. (2) ܐܡܪ ܠܗ L. (3) ܐܡܪ ܠܗ. (4) ܕܐܡܪ ܠܗ L.
(5) ܐܡܪ ܠܗ L. (6) ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܕܝܢ. (7) ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ.

ומשם יש שני ימים: ושם יש יהודים? אין שם יהודים אלא שומרונים: ומשם יש יום אחד לעיר שכם: ושם יש יהודים הרבה: ושם קבר יוסף הצדיק: ומשם יש יום אחד לעיר בית אל: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר הרמתים צופים: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר שילה: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר נוב: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר גבעון: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר גבעת שאול: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר רמה: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר בית חורון: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר לוד: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר יפו: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר קיסריה: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר עכו: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר צור: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר צרפת: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר צידון: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר צרפת: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר בירות: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר גבל: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר טרבלס: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר חמת: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר לאודקיה: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר אנטיוכיה: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר אלכסנדריה: ושם יש יהודים הרבה: ומשם יש יום אחד לעיר קונ

ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཡོན་ཏན་(1)་ཀྱང་ཡིད་ལ་བྱེད་པ་(དེ་ཡང་)་ཁོ་ན་ཞིག་ཏུ་ཟད་ཀྱི་(2)་ལྷག་པའི་ཆོས་ཀྱང་ཡིད་ལ་བྱེད་དགོས་ཏེ། ཡང་ན་ཐོས་པ་ཙམ་ཞིག་ལ་ཡིད་ཆེས་པ་ཙམ་ཞིག་ཏུ་ཟད་ཀྱི་(3)་ཡིད་ལ་བྱེད་པ་ཡང་ཡིན་ནོ། ཞེས་ཟེར་ན།

ותשתה גם גמליך אשקה עד אשר יכלו לשתות: ויאמר לה
למי את בתי מי אבי מלכה בת בתואל בן מלכה אשר ילדה
לנחור: ותאמר אליו מספוא גם מכלאן רב אתנו גם מקום
לנו ללון בו: ויקד האיש וישתחו ליהוה: ויאמר ברוך יהוה
אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני
אנכי בדרך נחני בית אחי אדני: ותרץ הנערה ותגד לבית
אמה כדברים האלה: ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן
אל האיש החוצה אל העין: והיה כראות את הנזם ואת
הצמידים על ידי אחתו ושמעו את דברי רבקה אחתו
לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על
הגמלים על העין: ויאמר בא ברוך יהוה למה תעמד
בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: ויבא האיש
הבית ויפתח החמרים ויתן תבן וספוא לחמרים ומים
לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: וישם לפניו לאכל
ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר: ויאמר
עבד אברהם אנכי: ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל
ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים
וחמרים: ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה
ויתן לו את כל אשר לו: והשבעני אדני לאמר לא תקח
אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו: אם לא
אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני: ואמר
אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי: ויאמר אלי יהוה
אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך
ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי: אז תנקה
מאלתי כי תבא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי
מאלתי: ואבוא היום על העין ואומרה יהוה אלהי אדני
אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה:

(1) P. כי אם משפחתי L. אם משפחתי ויתן לפני לאכל
(2) משפחתי בני (3) לי.

הפטרה לפרשת בלק: ויבא אלהים אל בלעם וגו' עד ויקם בלעם וילך וגו'. ואין לקרות בפרשה זו פסוק ויהי בשלח בלק וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' (1) מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הבקר וגו' עד ויעל משם בלק וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השלישי וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הרביעי וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום החמישי וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הששי וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השבת וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השמיני וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום התשיעי וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום העשירי וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום האחד עשר וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השנים עשר וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השלשה עשר וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הארבעה עשר וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום החמשה עשר וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הששה עשר וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השבעה עשר וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השמנה עשר וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום התשעה עשר וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום העשרים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום האחד ועשרים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השנים ועשרים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השלשה ועשרים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הארבעה ועשרים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום החמשה ועשרים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הששה ועשרים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השבעה ועשרים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השמנה ועשרים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום התשעה ועשרים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום האחד ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השנים ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השלשה ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הארבעה ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום החמשה ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הששה ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השבעה ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השמנה ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום התשעה ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הארבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום האחד וארבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השנים וארבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השלשה וארבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הארבעה וארבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום החמשה וארבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הששה וארבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השבעה וארבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השמנה וארבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום התשעה וארבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום החמשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום האחד וחמשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השנים וחמשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השלשה וחמשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הארבעה וחמשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום החמשה וחמשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הששה וחמשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השבעה וחמשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השמנה וחמשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום התשעה וחמשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השישים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום האחד ושישים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השנים ושישים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השלשה ושישים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הארבעה ושישים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום החמשה ושישים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הששה ושישים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השבעה ושישים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השמנה ושישים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום התשעה ושישים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום האחד ושבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השנים ושבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השלשה ושבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הארבעה ושבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום החמשה ושבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הששה ושבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השבעה ושבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השמנה ושבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום התשעה ושבעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השמונים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום האחד ושמונים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השנים ושמונים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השלשה ושמונים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הארבעה ושמונים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום החמשה ושמונים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הששה ושמונים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השבעה ושמונים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השמנה ושמונים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום התשעה ושמונים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום התשעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום האחד ותשעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השנים ותשעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השלשה ותשעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הארבעה ותשעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום החמשה ותשעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הששה ותשעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השבעה ותשעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השמנה ותשעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום התשעה ותשעים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום המאה וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום האחד ומאה וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השנים ומאה וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השלשה ומאה וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הארבעה ומאה וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום החמשה ומאה וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הששה ומאה וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השבעה ומאה וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השמנה ומאה וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום התשעה ומאה וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום המאתים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום האחד ומאתים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השנים ומאתים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השלשה ומאתים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הארבעה ומאתים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום החמשה ומאתים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הששה ומאתים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השבעה ומאתים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השמנה ומאתים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום התשעה ומאתים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום האחד ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השנים ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השלשה ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הארבעה ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום החמשה ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום הששה ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השבעה ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום השמנה ושלשים וגו' עד ויאמר אל בלעם וגו' מפני שהוא ענין בפני עצמו. ואין לקרות פסוק ויהי ביום התשעה ושלש

שהלא בשר הוא: ויאמר ה' אל משה הנה אנכי ממטיר לכם לחם מן השמים וגו'. ויאמר ה' אל משה עד אנה מאנתם לשמור מצותי ותורותי: ראו כי ה' נתן לכם את השבת על כן הוא נותן לכם ביום הששי לחם יומים: שבו איש תחתיו ביום השביעי לא יצא איש ממקומו: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ועמו היה כצפיחית בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' מלא העומר ממנו למשמרת לדורותיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העומר מן ושים אותו לפני ה' למשמרת לדורותיכם: כאשר צוה ה' את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: והעומר עשרית האיפה הוא: ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי ה' ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם: ויריב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את ה': ויצמא שם העם למים ויליני העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אותנו ואת בנינו ואת מקנינו בצמא: ויצעק משה אל ה' לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלוני: ויאמר ה' אל משה עבור לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת: הנני עומד לפניך שם על הצור בחורב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וישראל לעיני זקני ישראל: ויקרא את שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את ה' לאמר היש ה' בקרבנו אם אין:

(1) מזמיר. (2) מכין. (3) מכיר. (4) ומה שמיד L. (5) מניח.
(6) מרע. (7) מזמין. (8) L. כמר (9) מכין. (10) L. מחכין

مِحْمَ كَمْمَ وَجِهْمَ دَيْكِبْدْ: زَه (زَهْمِهِ دِيسِهْ هِجِهْ[1] دِدَّهْ
رَهْمَهْ حِيْتِيْ حِيْتِيْ هِجِهْكَ هَوْمَ دِنْهَدْ رَهْمَ كَفِكْفِكْ
هِجِهْكَ هِجِهْكَ هَوْمَ دِنْهَدْ رَهْمَ كَفِكْفِكْ هِجِهْكَ هِجِهْكَ
هِجِهْكَ هِجِهْكَ. دِهْمَهْ دِهْمَهْ هِجِهْكَ هِجِهْكَ: دِهْمَهْ
هِجِهْكَ هِجِهْكَ. مِنْهِجِهْ هَكَ مِهْمِهْ هِجِهْكَ هِجِهْكَ
هِجِهْكَ هِجِهْكَ: دِهْمَهْ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هَوْمَ دِنْهَدْ
هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ.

ي زَهْمَهْ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ: مِحْمَ
دِهْمَهْ هِجِهْكَ زَهْمَهْ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ: دِهْمَهْ
كَ مِهْمِهْ دِهْمَهْ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ
هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ: مِهْ دِهْ كَ هَوْمَ زَهْمَهْ
هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ. زَهْ زَهْ هِجِهْكَ
هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ
هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ
هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ
هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ
هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ
هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ
هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ
هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ
هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ هِجِهْكَ

(1) كَ هَ هِجِهْكَ. (2) هِجِهْكَ. (3) L. هِجِهْكَ
(4) L. هِجِهْكَ (5) Desunt in P.

בחר: בקשתי ממנו שיתן לי רשות לעבור בארצו. הוא השיב לי שאין לו רשות לתת לי רשות לעבור בארצו, כי אם יתן לי רשות לעבור בארצו יבוא אחר ויאמר לו: למה נתת לו רשות לעבור בארצך? כי א

ולא יקדש בכל מקום אלא בבית הבחירה: ואם קדש בכל מקום
שהוא כשר הרי זה מעשה הדיוט. ולא יקדש אלא ביום ולא
בלילה: ואם קדש בלילה הרי זה מעשה הדיוט: ואם קדש שלא
בזמנו כגון שקדש בשבת והוא יודע שהוא שבת אלא שהוא
סבור שהוא חול הרי זה מעשה הדיוט: ואם קדש בשבת והוא
סבור שהוא חול ונמצא שהוא שבת הרי זה מעשה הדיוט:
ואם קדש בשבת ונמצא שהוא חול הרי זה מעשה הדיוט:
ואם קדש בחול ונמצא שהוא שבת הרי זה מעשה הדיוט:
ואם קדש בחול והוא יודע שהוא שבת אלא שהוא סבור
שהוא חול הרי זה מעשה הדיוט: ואם קדש בשבת והוא
יודע שהוא שבת אלא שהוא סבור שהוא חול הרי זה מעשה
הדיוט: ואם קדש בחול והוא יודע שהוא חול אלא שהוא
סבור שהוא שבת הרי זה מעשה הדיוט: ואם קדש בחול
ונמצא שהוא חול הרי זה מעשה הדיוט: ואם קדש בשבת
ונמצא שהוא שבת הרי זה מעשה הדיוט: ואם קדש בשבת
והוא יודע שהוא שבת אלא שהוא סבור שהוא חול הרי זה
מעשה הדיוט: ואם קדש בחול והוא יודע שהוא חול אלא
שהוא סבור שהוא שבת הרי זה מעשה הדיוט: ואם קדש
בחול ונמצא שהוא חול הרי זה מעשה הדיוט: ואם קדש
בשבת ונמצא שהוא שבת הרי זה מעשה הדיוט: ואם קדש
בשבת והוא יודע שהוא שבת אלא שהוא סבור שהוא חול
הרי זה מעשה הדיוט: ואם קדש בחול והוא יודע שהוא חול
אלא שהוא סבור שהוא שבת הרי זה מעשה הדיוט: ואם
קדש בחול ונמצא שהוא חול הרי זה מעשה הדיוט: ואם
קדש בשבת ונמצא שהוא שבת הרי זה מעשה הדיוט: ואם
קדש בשבת והוא יודע שהוא שבת אלא שהוא סבור שהוא
חול הרי זה מעשה הדיוט: ואם קדש בחול והוא יודע שהוא
חול אלא שהוא סבור שהוא שבת הרי זה מעשה הדיוט:
ואם קדש בחול ונמצא שהוא חול הרי זה מעשה הדיוט:
ואם קדש בשבת ונמצא שהוא שבת הרי זה מעשה הדיוט:

(1) כתב ל. (2) נשבע. (3) קדוש. (4) קדש בשבת.

ڤِيَّ دِڤِهَٰبِهِدَّسِدِّ بِهِ رُهَّ كَهِ ڤَيْ هِكِهِ هَكَهِ. هَكَكِدِّ
كَهِكِ دِڤِهَٰبِهِدَّسِدِّ بِهِ رُهَّ كَهِ ڤَيْ هِكِهِ هَكَهِ. هَكَكِدِّ
كَهِكِ دِڤِهَٰبِهِدَّسِدِّ بِهِ رُهَّ كَهِ ڤَيْ هِكِهِ هَكَهِ. هَكَكِدِّ
كَهِكِ دِڤِهَٰبِهِدَّسِدِّ بِهِ رُهَّ كَهِ ڤَيْ هِكِهِ هَكَهِ. هَكَكِدِّ
كَهِكِ دِڤِهَٰبِهِدَّسِدِّ بِهِ رُهَّ كَهِ ڤَيْ هِكِهِ هَكَهِ. هَكَكِدِّ
كَهِكِ دِڤِهَٰبِهِدَّسِدِّ بِهِ رُهَّ كَهِ ڤَيْ هِكِهِ هَكَهِ. هَكَكِدِّ
كَهِكِ دِڤِهَٰبِهِدَّسِدِّ بِهِ رُهَّ كَهِ ڤَيْ هِكِهِ هَكَهِ. هَكَكِدِّ
كَهِكِ دِڤِهَٰبِهِدَّسِدِّ بِهِ رُهَّ كَهِ ڤَيْ هِكِهِ هَكَهِ. هَكَكِدِّ

(1) هِهِ L. (2) بِهِ هَ دِهِهِكِ L. (3) دِهِهِكِ. (4) دِڤِهَٰبِهِ L.

ܒܝܬ ܐ: ܡܢ ܕܝ ܒܝܬ ܐ ܕܐܝ ܐ ܕܐ ܒܝ ܐ ܕܐ ܒܝ ܐ ܕܐ ܒ

ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܐܬܝ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܦ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܐܪܥ

ברכות שלא יברך אדם על הנס שלא נעשה לו: ואם ראה מקום שנעשה בו נס לאחרים יברך שעשה נס למקום הזה: ראה מקום שנעשה בו נס לו ולאחרים יברך שתי ברכות: ראה מקום שנעשה בו נס לו לבדו יברך ברכה אחת: ראה מקום שנעשה בו נס לכל העולם כולו כגון מעבר ים סוף ומעבר הירדן יברך חמש ברכות: ראה מקום שנעשה בו נס לשבט אחד או למשפחה אחת יברך ארבע ברכות: ראה מקום שנעשה בו נס לשנים יברך שלש ברכות: ראה מקום שנעשה בו נס לשלשה יברך שתי ברכות: ראה מקום שנעשה בו נס לארבעה יברך ברכה אחת: ראה מקום שנעשה בו נס לחמשה ולמעלה מהם אינו מברך עליו כלום: ראה מקום שנעשה בו נס לו ולחמשה ולמעלה מהם יברך ברכה אחת: ראה מקום שנעשה בו נס לו ולארבעה ולמטה מהם יברך שתי ברכות: ראה מקום שנעשה בו נס לו ולשלשה ולמטה מהם יברך שלש ברכות: ראה מקום שנעשה בו נס לו ולשנים ולמטה מהם יברך ארבע ברכות: ראה מקום שנעשה בו נס לו לבדו יברך חמש ברכות: ראה מקום שנעשה בו נס לכל העולם כולו כגון מעבר ים סוף ומעבר הירדן יברך ברכה אחת: ראה מקום שנעשה בו נס לשבט אחד או למשפחה אחת יברך שתי ברכות: ראה מקום שנעשה בו נס לשנים יברך שלש ברכות: ראה מקום שנעשה בו נס לשלשה יברך ארבע ברכות: ראה מקום שנעשה בו נס לארבעה יברך חמש ברכות

(כב) ויאמר יי אל משה הנה אנכי בא[2] אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם. ויגד משה את דברי העם אל יי: (כג) ויאמר יי אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: (כד) והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יי לעיני כל העם על הר סיני: (כה) והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: (כו) לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יורה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר: (כז) ויאמר משה אל יי לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשת אותו: (כח) ויאמר יי אליו לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יי פן יפרוץ בהם: (כט) וירד משה אל העם ויאמר אליהם: (ל) ויאמר יי אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אותותי אלה בקרבו: (לא) ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אותותי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יי: (לב) ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יי אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח את עמי ויעבדוני: (לג) כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך: (לד) וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפליטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצומח לכם מן השדה: (לה) ומלאו בתי עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן וצא מעם פרעה: (לו) ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יי אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים: (לז) וישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אליהם לכו עבדו את יי אלהיכם מי ומי ההלכים: (לח) ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יי לנו הוא: (לט) ויאמר אליהם יהי יי כן עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם: (מ) לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יי כי אתה אתם מבקשים ויגרש אותם מלפני פרעה: (מא) ויאמר יי אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל פרי העץ אשר השאיר הברד: (מב) ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויי נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה ויהי הבקר ורוח הקדים נשא את הארבה: (מג) ויעל הארבה על כל ארץ מצרים ויחן בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמוהו ואחריו לא יהיה כן: (מד) ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נשאר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים: (מה) ויקרא פרעה למשה ולאהרן בחפזון ויאמר חטאתי ליי אלהיכם ולכם: (מו) ועתה שא נא את חטאתי אך הפעם ועתירו ליי אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: (מז) ויצא משה מעם פרעה ויעתר ליי: (מח) ויהפך יי רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה וישלך אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים: (מט) ויחזק יי את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: (נ) ויאמר יי אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך: (נא) ויט משה את ידו על השמים ויהי ערפל אפל בכל ארץ מצרים שלשת ימים: (נב) לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבותם: (נג) ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יי רק צאנכם ובקרכם יצוו גם טפכם ילכו עמכם: (נד) ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועולות ועשינו ליי אלהינו: (נה) וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבוד את יי אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יי עד בואנו שמה: (נו) ויחזק יי את לב פרעה ולא אבה לשלחם: (נז) ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תוסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות: (נח) ויאמר משה כן דברת לא אוסף עוד ראות פניך:

---

(1) ס"ת L. (2) כתיב ולא נקרי כי נקרי ולא כתיב.

ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܕܫܡܫܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܐ ܕܝܠܗ: ܡܢܐ ܗܘ ܕܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬܐ ܠܗ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܕܫܡܫܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܕܐܢ ܐܬܐ ܠܗ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܕܫܡܫܐ ܐܢ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܕܫܡܫܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܕܫܡܫܐ ܐܢ ܐܬܐ ܠܗ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܕܫܡܫܐ ܐܢ ܠܐ ܢ

מי[1] כי: מהר בקר מהר (כי מהיר[2] אל תקנה
אל תקנה כי אם בקר בקר ואל תתן דמי אל
תתן. אלא בקר בקר מי נתן לי אל תתן:
מי[3] אם לא: מי נתן לי אל תתן. אלא בקר
בקר אל תתן. אם לא: אם לא תתן אל תתן
אם לא תתן אל תתן: אם לא תתן אל תתן
אם לא תתן אל תתן. אם לא תתן אל תתן:
אם לא[4] תתן אל תתן. אם לא תתן אל תתן:
אם לא[5] תתן אל תתן. אם לא תתן אל תתן.
אם לא תתן אל תתן: אם לא תתן אל תתן.
אם לא תתן אל תתן. אם לא תתן אל תתן:
אם לא תתן אל תתן. אם לא תתן אל תתן:
אם לא תתן אל תתן. אם לא תתן אל תתן:

ואחרים מכוין לצאת) אפילו בחזקה: ומסתפקני אם
יש לו אפילו בחזקה[1]. ומיהו נראה דאם הוא
בעצמו אפילו אינו מכוין: ומיהו אפילו אם אינו
מכוין בשעת הפרשה אם בשעת עשיית העיסה
היה מכוין. ומדברי הרב אפילו בשעת אפיה
נראה: ואם אפה אחר בלא רשות בעל הבית
ואחרים מכוין לצאת אפילו בחזקה: ואם אפה
בשבת[2] או ביום טוב[3] אפילו מכוין: ואם
אפה[4] בלא מכוין ואחרים מכוין: ואם אפה
בלא מכוין. ואחרים מכוין לצאת: ואם אפה
בלא מכוין ואחרים לא מכוין: ואם אפה בשבת
או ביום טוב בלא מכוין: ואם אפה בשבת
או ביום טוב ואחרים מכוין: ואם אפה בשבת
או ביום טוב בלא מכוין ואחרים מכוין: ואם
אפה בשבת או ביום טוב בלא מכוין ואחרים
מכוין לצאת: ואם אפה בשבת או ביום טוב
בלא מכוין ואחרים לא מכוין: ואם אפה בשבת
או ביום טוב בלא מכוין ואחרים מכוין לצאת:
ואם אפה בשבת או ביום טוב בלא מכוין ואחרים
לא מכוין: ואם אפה בשבת או ביום טוב בלא
מכוין ואחרים מכוין לצאת: ואם אפה בשבת
או ביום טוב בלא מכוין ואחרים לא מכוין:
ואם אפה בשבת או ביום טוב בלא מכוין ואחרים
מכוין לצאת: ואם אפה בשבת או ביום טוב בלא
מכוין ואחרים לא מכוין: ואם אפה בשבת או
ביום טוב בלא מכוין ואחרים מכוין לצאת:

(1) ... ומסתפקני ... מכוין אפילו בחזקה. L. (2) בשבתא L. (3) ביומא טבא L.
(4) ומסתפקני L. (5) בשבתא L. (6) ביומא.

ואחר כך אומר הבן: אבי אבי רכב ישראל ופרשיו? ואחר כך אין רואין אותו: ומיד הוא קורע בגדיו עליו קריעה אחת גדולה?

ואחר כך אומר: (ואם) [1]הבן הוא בן שלשים שנה: הרי הוא מתענה עליו שלשים יום. ואם הוא בן שלשים שנה ויש לו אשה ובנים: הרי הוא מתענה עליו שבעה ימים. ואם הוא בן שלשים שנה ואין לו אשה ובנים: הרי הוא מתענה עליו שלשה ימים. ואם הוא בן שלשים שנה ואין לו אב ואם: הרי הוא מתענה עליו יום אחד. [2]ואם הוא בן שלשים שנה ואין לו אב ואם ואשה ובנים: הרי הוא מתענה עליו יום אחד. ואם הוא בן שלשים שנה ואין לו אב ואם ואשה ובנים ואחים ואחיות: הרי הוא מתענה עליו יום אחד. ואם הוא בן שלשים שנה ואין לו אב ואם ואשה ובנים ואחים ואחיות ובני אחים ובני אחיות: הרי הוא מתענה עליו יום אחד. ואם הוא בן שלשים שנה ואין לו אב ואם ואשה ובנים ואחים ואחיות ובני אחים ובני אחיות ותלמידים: הרי הוא מתענה עליו יום אחד. ואם הוא בן שלשים שנה ואין לו אב ואם ואשה ובנים ואחים ואחיות ובני אחים ובני אחיות ותלמידים ומלמדי תינוקות: הרי הוא מתענה עליו יום אחד. ואם הוא בן שלשים שנה ואין לו אב ואם ואשה ובנים ואחים ואחיות ובני אחים ובני אחיות ותלמידים ומלמדי תינוקות וחכמים: הרי הוא מתענה עליו יום אחד. ואם הוא בן שלשים שנה ואין לו אב ואם ואשה ובנים ואחים ואחיות ובני אחים ובני אחיות ותלמידים ומלמדי תינוקות וחכמים ומי שהוא מוחל על כבודו: הרי הוא מתענה עליו יום אחד. ואם הוא בן שלשים שנה ואין לו אב ואם ואשה ובנים ואחים ואחיות ובני אחים ובני אחיות ותלמידים ומלמדי תינוקות וחכמים ומי שהוא מוחל על כבודו ומי שהוא מוחל על כבוד אביו: הרי הוא מתענה עליו יום אחד. [3]ואם הוא בן שלשים שנה ואין לו אב ואם ואשה ובנים ואחים ואחיות ובני אחים ובני אחיות ותלמידים ומלמדי תינוקות וחכמים ומי שהוא מוחל על כבודו ומי שהוא מוחל על כבוד אביו ומי שהוא מוחל על כבוד אמו: הרי הוא מתענה עליו יום אחד.

כל מקום.

כל מקום שיש בו עשרה מישראל: מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בשבת ובימים טובים: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול. ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין ואין להם גרב בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין ואין להם גרב בעין ואין להם תבלול בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין ואין להם גרב בעין ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין ואין להם גרב בעין ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין ואין להם גרב בעין ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין ואין להם גרב בעין ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין ואין להם גרב בעין ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין ואין להם גרב בעין ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין ואין להם גרב בעין ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין ואין להם גרב בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין ואין להם גרב בעין ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין ואין להם גרב בעין ואין להם תבלול בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין ואין להם גרב בעין ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין ואין להם גרב בעין ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין: ואין מתפללין שם תפלת שחרית ומנחה ומעריב בחול אלא אם כן יש שם מנין עשרה בני אדם שהם בני דעת ואין להם מום ואין להם מכה ואין להם חבורה ואין להם פצע ואין להם שבר ואין להם כוויה ואין להם שפחת ואין להם יבלת ואין להם גרב ואין להם תבלול בעין ואין להם חבורה בעין ואין להם פצע בעין ואין להם שבר בעין ואין להם כוויה בעין ואין להם שפחת בעין ואין להם יבלת בעין ואין להם גרב בעין

ܕܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܠܐ ܒܚܕ ܡܢ ܐܠܦ. ܘܐܦ ܟܕ ܡܬ ܒܥܠܗ ܠܐ ܢܫܬܒܩ

ܒܢܝܢ ܕܝܠܗ ܕܡܪܕܟܝ ܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܒܘ ܒܫܘܫܢ ܒܝܪܬܐ[1] ܕܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘ ܕܡܪܕܟܝ ܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܒܘ ܒܫܘܫܢ ܒܝܪܬܐ[2] ܒܢܝ ܒܢܝ ܕܡܪܕܟܝ ܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܒܘ ܒܫܘܫܢ ܒܝܪܬܐ. ܕܐܣܬܪ ܒܬ ܐܒܝܚܝܠ ܐܚܬ ܡܢ ܒܢܝ ܒܢܝ ܕܡܪܕܟܝ ܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܒܘ ܒܫܘܫܢ ܒܝܪܬܐ

ܕܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܐܝܬܘܗܝ ܠܗܘܢ ܠܡܐܡܪ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܐܝܬܘܗܝ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕ

בעבדיך בזמן[1] הזה. אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע
ויראה וירצה ושמע ויפקד זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו.
ומשיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה
לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג המצות
הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו
לחיים ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנינו ורחם עלינו והושיענו
כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה. ובנה ירושלים
עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יי בונה ברחמיו ירושלים
אמן: ותן לנו יי אלהינו את יום חג המצות הזה לשמחה ולששון
ולמועדים לשלום ולרגל שמחים וטובים שאתה יי אלהינו שמח
את עמך ישראל ומועדי קדשך. ברוך אתה יי מקדש ישראל
והזמנים: רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו
בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:
מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר
תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך
ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת
ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך ומעולם קוינו לך.
ועל כולם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד וכל
החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו
סלה ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות: שלום רב על
ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום
ומבורך אתה יי עושה השלום: אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו
בברכה המשולשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך הנאמר
מפי אהרן ובניו כהניך עם קדשך כאמור יברכך יי וישמרך:
יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליו וישם לך שלום:
כן יהי רצון שתשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל לברכה
לטובה ולחיים ולשלום: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל
בשלום אמן.

(1) בזה. (2) כאמור L. (3) ותפלתם L. (4) ותפקדנו L. (5) ותן לנו L.

ܕܫܪܝ ܠܗ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܡܫܠ ܕܒܝܫ ܘܛܒ ܠܡܐ ܕܢܥܒܕ ܒܗ ܟܠ ܡܕܡ
ܕܐܬܐ ܗܘ ܡܫܠ ܠܡܐ ܕܢܥܒܕ ܒܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܫܪܝ ܠܗ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ
ܡܫܠ ܕܒܝܫ ܘܛܒ ܠܡܐ ܕܢܥܒܕ ܒܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܫܪܝ ܠܗ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ
ܗܘ ܡܫܠ ܠܡܐ ܕܢܥܒܕ ܒܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܫܪܝ ܠܗ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܡܫܠ
ܕܒܝܫ ܘܛܒ ܠܡܐ ܕܢܥܒܕ ܒܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܫܪܝ ܠܗ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܗܘ
ܡܫܠ ܠܡܐ ܕܢܥܒܕ ܒܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܫܪܝ ܠܗ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܡܫܠ
ܕܒܝܫ ܘܛܒ ܠܡܐ ܕܢܥܒܕ ܒܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܫܪܝ ܠܗ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ
ܗܘ

ויקרא: בהמה (מחמת כלאי חבורה שבה)[1]:
כי יהיה בה ד' מראות כלאים זכר. ויקרא
שחורה או[2] שחורה כסיא כלאים נקבה: ואלו
נקבות שאינן כלאים: כל שיש בה מראה
אחד מד' מראות כלאים זכר. ויקרא יהיה
לבן: כל שהוא כמראה הלבן שבעיר. ויקרא
כסיא[3] כמראה חבורה: כל שהוא כמראה
כל חבורה שבעיר. ויקרא שחורה: כל
שהוא כמראה השחור שבעיר. ויקרא
אדומה: אדום שהוא כמראה האדום שבכלים
שנצבעו במי אדמה. ויקרא ירוקה כמראה
הירוק שבעשבים. ויקרא אלו הן הנקבות
שאינן כלאים. אבל זכר שיש
בו: כל שהוא כמראה החבורה שבעיר.
ואם יש בו: יתר על חבורה שבעיר. ויקרא
או פחות מכאן: יתר על השחור שבעיר.
ויקרא או פחות מכאן: יתר על האדום
שבכלים שנצבעו במי אדמה. כל שהוא
כמראה הלבן שבעיר. ויקרא: כל שהוא
כמראה הכסיא שבעיר. ויקרא: כל שהוא
כמראה הירוק שבעשבים. ויקרא אלו הן
הזכרים שאינן כלאים. אבל נקבה שיש
בה: כל שהוא כמראה החבורה שבעיר.
ואם יש בה: יתר על חבורה שבעיר.
ויקרא או פחות מכאן: יתר על השחור
שבעיר. ויקרא או פחות מכאן: יתר על
האדום שבכלים שנצבעו במי אדמה.

(1) נוסף כאן. (2) חסר או. (3) כסיא.
(4) ירוקה. (5) פחות. (6) שנצבעו.

يَسُوعُ: يَا مُعَلِّمُ، هٰذَا نَحْنُ فِيهِ[1] (هُوَ هُنَا): وَمَاذَا نَرَى فِي هٰذَا؟ أَلَيْسَ هٰذَا مِنْ أَجْلِ أَنَّنَا لَمْ نَعْرِفْ أَنْ نَقُولَ شَيْئًا حَسَنًا؟ وَلَمْ نَعْرِفْ أَنْ نَعْمَلَ شَيْئًا حَسَنًا؟ أَلَيْسَ هٰذَا مِنْ أَجْلِ أَنَّنَا لَمْ نَعْرِفْ أَنْ نَتَعَلَّمَ شَيْئًا حَسَنًا؟ وَلَمْ نَعْرِفْ أَنْ نَتَأَدَّبَ بِأَدَبٍ حَسَنٍ؟ وَلَمْ نَعْرِفْ أَنْ نَتَعَلَّم

ھېلىقىدەك ئۇ: ئۆز ھېيتى ۋە ئىبادىتىنى قىلىۋاتقان ۋاقتىدا ئۇ
ھەم ئۇ ئىشنى ئۆزى ھەم ئۆز ئەتراپىدىكىلەرگە: ئۇلار ئىشنى
ئەمدى ئاخىرلاشتۇرۇپ ئۆيگە قايتىپ كېتىۋاتقان ۋاقتىدا: ئۇ
ئىشنى ئەمدى باشلىغان ۋاقتىدا: ئۇلارنىڭ ئىشلىرىنى ۋە
ئۇلارنىڭ ئىشلىرىدىكى[1] ئۇتۇق ۋە زىيانلارنى: ئۇلار ئۆز
ئىگىلىرىگە ئاتا قىلغان ئىبادەتلەرنى ۋە ئۇلارنىڭ
ئىشلىرىدىكى ئۇتۇق ۋە زىيانلارنى: ئۆز ئىگىلىرىگە
ئاتا قىلغان ئىبادەتلەرنى[2] ئەسلا ئۇنتۇمايدىغان ئىنسان
ئىكەنلىكىدە. ئۇ ئىنسانلارنىڭ ئۇنتۇش ۋە سەۋەنلىك
ئىچىدە ئۆتۈپ (ئىچ؟) ئۇلارغا ۋەھىي ئىنىڭ يېنىدىكى ئەقىل
ئىگىسى ئىكەنلىكىنى ئۇلارغا ئەسكەرتىپ تۇرىدىغان
ئۇلۇغ پەيغەمبەر ئىدى.

ئۇنىڭدىن ئىلگىرى ئۆتكەن ئەنبىيالارنىڭ ئۆز ئۈممەتلىرى
ئىچىدىكى ئىشلىرىنى ئۇلارغا ئەسكەرتىپ تۇرۇشى: ئۇنىڭ
ئىلگىرىكى ئەنبىيالارنىڭ ئۆز ئۈممەتلىرىگە ئۆز ئىشلىرىنى
ئەسكەرتىپ تۇرۇشىدىن ئۆرنەك ئېلىپ ئىش كۆرگەنلىكىدىن
ئىبارەت ئىدى.

---

(1) ئۇنىڭ. (2) ھېۋەتىنى sic

ܟܠ ܫܟܠ ܕܡܪܐ ܒܥܕ ܡܥܒܪ ܒܬܪ ܕܡܬܐ ܕܒܝܬ ܡܕܪܫܐ[1]
ܡܫܬܡܫ: ܕܡܪܐ ܗܘ: ܕܒܪ ܡܫܬܡܫ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ[2]. ܡܫܬܡܫ
ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ

ܡܫܠ ܫܬܝܢ.

ܫܠܝܚܐ: ܐܡ ܕܡܪܐ ܐܙܠ: ܐܙܠ ܒܝܬ ܟܢܘܫܬܐ ܐܡܟ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܫܠ ܕܟܠ ܡܕ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܐ ܬܗܘ:
ܐܠܐ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܐ ܬܗܘ: ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܡܟ
ܐܡܟ ܒܪ ܐܢܬ ܐܡ ܠܐ: ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܡܟ ܐܡܟ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܡܟ ܒܪ ܐܢܬ ܐܡ ܠܐ. ܐܡ ܐܡ ܕܐܡܪ
ܠܗ ܐܡܟ: ܐܡ ܐܡ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܡܟ ܐܡ ܠܐ. ܐܡ ܐܡ
ܐܡ[4] ܐܡ ܕܐܡ ܕ[5]ܐܡ ܐܡ ܕܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ
ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ.

ܫܠܝܚܐ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ:
ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ:
ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ.
ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ ܐܡ:

ויתרון שכל. ואמר בלבי גם אני כמקרה הכסילים יקרני גם אני ולמה חכמתי אז יותר: ואמרתי בלבי שגם זה הבל: כי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם. מה שכבר היה בימים הבאים הכל נשכח. ואיך ימות החכם עם הכסיל: ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה אשר נעשה תחת השמש. כי הכל הבל ורעות רוח: ושנאתי את כל עמלי שאני עמל תחת השמש. שאניחנו לאדם שיהיה אחרי: ומי יודע אם יהיה חכם או סכל. ושלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש. גם זה הבל: ושבתי אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת השמש: כי יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון. ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקו גם זה הבל ורעה רבה: כי מה יהיה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש: כי כל ימיו מכאובים וכעס עניינו. גם בלילה לא שכב לבו גם זה הבל הוא: אין טוב באדם שיאכל ושתה ושיראה את נפשו טוב בעמלו. גם זה ראיתי שמיד האלהים הוא: כי מי יאכל ומי יחיש חוץ ממני: כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה. ולחוטא נתן עניין לאסף ולכנוס ולתת לטוב לפני האלהים. גם זה הבל ורעות רוח:

(1) בלבי. (2) ולמה. (3) אז. (4) ומי. (5) ושלט. (6) כי מי יאכל L. (7) כי לאדם L.

אל תלכי לגרון אחר: ולא תעברי משם: והנה כה תדבקין בנערותי: עד אשר אם יגדלו שני בני: ולקחתי אותם לי לנשים: הלא תחכינה לי עד אז: הלא תעגנה בלי בעל: ותשבנה אלמנות בבית אביכן: ותאמר רחל: אם כן הוא הדבר: הנה אנכי נותנת לך את בלהה שפחתי: בא אליה ויהי לך לאשה: ותלד על ברכי: ואבנה גם אני ממנה: ותקח רחל את בלהה שפחתה: ותתנה ליעקב לאשה: ויבא אליה: ותהר בלהה: ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל: דנני אלהים: וגם שמע בקולי: ויתן לי בן: על כן קראה שמו דן: ותהר עוד בלהה שפחת רחל: ותלד בן שני ליעקב: ותאמר רחל: נפתולי אלהים נפתלתי: עם אחותי: גם יכולתי: ותקרא שמו נפתלי: ותרא לאה כי עמדה מלדת: ותקח את זלפה שפחתה: ותתנה ליעקב לאשה: ותלד זלפה שפחת לאה בן ליעקב: ותאמר לאה: בגד: ותקרא את שמו גד: ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: ותאמר לאה: באשרי: כי אשרוני בנות: ותקרא את שמו אשר: וילך ראובן בימי קציר חטים: וימצא דודאים בשדה: ויבא אותם אל לאה אמו: ותאמר רחל אל לאה: תני נא לי מדודאי בנך: ותאמר לה: המעט קחתך את אישי: ולקחת גם את דודאי בני: ותאמר רחל: לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך: ויבא יעקב מן השדה בערב: ותצא לאה לקראתו: ותאמר: אלי תבוא: כי שכר שכרתיך בדודאי בני: וישכב עמה בלילה ההוא: וישמע אלהים אל לאה: ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: ותאמר לאה: נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי: ותקרא את שמו יששכר: ותהר עוד לאה: ותלד בן ששי ליעקב: ותאמר לאה: זבדני אלהים זבד טוב: הפעם יזבלני אישי: כי ילדתי לו ששה בנים: ותקרא את שמו זבולן: ואחר ילדה בת: ותקרא את שמה דינה: ויזכר אלהים את רחל: וישמע אליה אלהים: ויפתח את רחמה: ותהר ותלד בן: ותאמר: אסף אלהים את חרפתי: ותקרא את שמו יוסף: לאמר: יסף יהוה לי בן אחר:

(1) בגד. (2) באשרי. (3) נפתולי. (4) יששכר. (5) זבולן.

ואין לו שום הנאה בעולם הזה: ואחר שכל הדברים
הנזכרים הם הבל: הוא אומר שאין ראוי לאדם
לשמוח בעולם הזה:

כי אם לאכול[1]. הוא"ו הוא"ו של אבל: ואומר
שאין ראוי לאדם לשמוח בעולם הזה: אלא לאכול
ולשתות ולשמוח בעמלו: שזה הוא חלקו בעולם
הזה: כי מי יביא אותו לראות בעולם הבא אם
לא יאכל ויתענג בעולם הזה: (כמו שכתוב בפרק
ט) כי לך שמחה בעולם הזה: ומצוה לשמוח
ולאכול ולשתות ולהתענג בעולם הזה: ואין
לאדם שום הנאה בעולם הזה אלא לאכול ולשתות
ולשמוח: ואין לו שום הנאה בעולם הבא: כי
אין שם לא אכילה ולא שתיה ולא שמחה ולא
תענוג: ואין שם לא עבודה ולא מלאכה ולא
חכמה ולא דעת: כי אם

ܟܬܒ ܠܗ ܒܣܦܪ ܚܝܐ. ܘܟܕ ܐܬܐ ܠܘܬ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܘܐܡܪ ܠܗ: ܫܡܥܘܢ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ: ܐܬܐ ܐܢܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܘܐܢܬ ܠܐ ܡܫܟܚܬ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ: ܐܝܟ ܐܡܪ ܠܟ ܐܠܗܐ ܕܐܢܐ ܐܬܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܘܐܢܬ ܠܐ ܡܫܟܚܬ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ:

ڪجهه ٻڌڻ ۽ پڙهڻ ۾ ٻڌل آهي ۽ ٻڌڻ ۽ پڙهڻ ڪجهه
نه آهي: ۽ ڪير ڪنهن جي پويان نماز پڙهي ۽ ٻڌي
ٿو[1] ته امام ڪهڙي آيت پڙهي رهيو آهي: ۽ ڪير
ڪنهن جي پويان نماز پڙهي ۽ ٻڌي نه ٿو[2]: ته
نماز ٻڌڻ ۽ پڙهڻ ۾ ڪجهه به نه آهي. ۽ جڏهن
مڪتب ۾ ٻار ڪنهن جي پويان نماز پڙهي ۽ ٻڌي
نه ٿو: ته ٻار جي نماز ٻڌڻ ۽ پڙهڻ ۾ ڪجهه
به نه آهي: ۽ ڪير ڪنهن جي پويان نماز پڙهي
۽ ٻڌي نه ٿو: ته ٻار جي نماز ٻڌڻ ۽ پڙهڻ ۾
ڪجهه به نه آهي: ۽ ڪير[3] جڏهن نماز پڙهي
۽ ٻڌي نه ٿو: ته ٻار جي نماز ٻڌڻ ۽ پڙهڻ ۾
ڪجهه به نه آهي. ۽ جڏهن ڪو ٻار نماز پڙهي
۽ ٻڌي نه ٿو: ته ڪنهن جي نماز ٻڌڻ ۽ پڙهڻ
۾ ڪجهه به نه آهي: ۽ ڪير ڪنهن جي نماز
پڙهي ۽ ٻڌي نه ٿو: ته ڪنهن جي نماز ٻڌڻ ۽
پڙهڻ ۾ ڪجهه به نه آهي: ۽ ڪير ڪنهن جي
نماز پڙهي ۽ ٻڌي نه ٿو؟ ته ڪنهن جي نماز
ٻڌڻ ۽ پڙهڻ ۾ ڪجهه به نه آهي: ۽ ڪير ڪنهن
جي نماز پڙهي ۽ ٻڌي نه ٿو؟ ته ڪنهن جي نماز
ٻڌڻ ۽ پڙهڻ ۾ ڪجهه به نه آهي: ۽ ڪير ڪنهن
جي نماز پڙهي ۽ ٻڌي نه ٿو: ته ڪنهن جي نماز
ٻڌڻ ۽ پڙهڻ ۾ ڪجهه به نه آهي. ۽ ڪير ڪنهن
جي نماز پڙهي ۽ ٻڌي نه ٿو: ته ڪنهن جي نماز
ٻڌڻ ۽ پڙهڻ ۾ ڪجهه به نه آهي: ۽ ڪير ڪنهن
جي نماز پڙهي ۽ ٻڌي نه ٿو[4]: ته ڪنهن جي نماز
ٻڌڻ ۽ پڙهڻ ۾ ڪجهه به نه آهي: ۽ ڪير ڪنهن
جي نماز پڙهي ۽ ٻڌي نه ٿو[5]. ته ڪنهن جي نماز
ٻڌڻ ۽ پڙهڻ ۾ ڪجهه به نه آهي: ۽ ڪير ڪنهن
جي نماز پڙهي ۽ ٻڌي نه ٿو: ته ڪنهن جي نماز
ٻڌڻ ۽ پڙهڻ ۾ ڪجهه به نه آهي: ۽ ڪير ڪنهن
جي نماز پڙهي ۽ ٻڌي نه ٿو: ته ڪنهن جي نماز
ٻڌڻ ۽ پڙهڻ ۾ ڪجهه به نه آهي.

(1) ٻڌي. (2) نه ٻڌي ۽ L. (3) جڏهن نماز L. (4) ٻڌي. (5) ٻڌي.

128 ܡܕܒܪܢܘܬ ܕܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܩܕܝܫܐ ܒܪ ܐܝܠܝܐ ܘܫܪܪܐ ܕܝܠܗ ܘܫܪܪܐ ܕܒܢܘܗܝ ܘܒܢܬܗ ܘܫܪܪܐ ܕܟܠ ܒܝܬܗ ܘܫܪܪܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܘܫܪܪܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܢܦܩ ܡܢ ܒܝܬܗ ܘܫܪܪܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܢܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕ ܘܫܪܪܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܢܬܐ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܘܫܪܪܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܢܬܐ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܚܡܘܗܝ ܘܫܪܪܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܢܬܐ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܚܡܘܬܗ ܘܫܪܪܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܢܬܐ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܚܡܝܗ ܘܫܪܪܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܢܬܐ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܚܡܬܗ ܘܫܪܪܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܢܬܐ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܚܡܝ ܐܒܘܗ ܘܫܪܪܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܢܬܐ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܚܡܝ ܐܡܗ ܘܫܪܪܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܢܬܐ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܚܡܝ ܐܒܝܗ ܘܫܪܪܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܢܬܐ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܚܡܝ ܐܡܗ ܘܫܪܪܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܢܬܐ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܚܡܝ ܐܒܝ ܐܒܘ

ܙܒܢ ܕܐܡ ܐܢ ܐܝܬ ܐܚܕ ܕܢܫܬܟܚ ܒܗ ܡܢ ܐܚܪ̈ܢ ܘܐܢ ܠܐ ܐܝܬ ܐܚܕ ܕܢܫܬܟܚ ܒܗ ܡܢ ܐܚܪ̈ܢ ܗܘ ܕܐܡ ܐܢ

ܕܒܬ ܡܫܟܐ ܕܡܫܟܢܐ

ܒܟ ܡܢ ܕܐ ܒܪ ܐܢܫ ܟܕ ܐܬܐ ܒܥܢܢܐ ܕܫܡܝܐ ܥܡ ܚܝܠ ܣܓܝ
ܠܡܣܓܕ ܠܗ[1] ܟܠ ܥܡܡܐ. ܘܢܦܪܫ ܓܒܪܐ ܡܢ ܚܕ ܠܚܕ ܐܝܟ ܪܥܝܐ
ܡܢ ܪܥܝܗ ܘܓܕܝ ܡܢ ܚܕ ܠܚܕ ܐܝܟ ܓܕܝ ܡܢ ܩܪܢܐ: ܐܦ ܟܕ ܐܬܐ
ܒܪ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܟܚ ܗܝܡܢܘܬܐ ܒܐܪܥܐ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܬܠ ܗܢܐ
ܐܝܬ ܠܝ ܒܪ ܥܒܕ ܕܐܝܬ ܠܗ ܪܥܝܐ ܘܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕܐ ܘܐܙܠ
ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܥܒܕ ܐܚܪ ܘܐܙܠ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܥܒܕ ܐܚܪ ܘܐܙܠ ܠܐ
ܫܒܩ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܒܪ ܥܒܕ ܐܚܪ ܘܐܙܠ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܐܦ ܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܥܒܕ ܐܚܪ ܘܐܙܠ ܠܐ ܫܒܩ
ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܒܪ ܥܒܕ ܐܚܪ ܘܐܙܠ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ
ܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܥܒܕ ܐܚܪ ܘܐܙܠ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ
ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ
ܥܒܕ ܐܚܪ ܘܐܙܠ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܠܐ
ܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܥܒܕ ܐܚܪ ܘܐܙܠ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܡܢ
ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܥܒܕ
ܐܚܪ ܘܐܙܠ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܥܒܕ
ܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܥܒܕ ܐܚܪ ܘܐܙܠ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܡܢ ܟܠ
ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܥܒܕ ܐܚܪ
ܘܐܙܠ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܥܒܕ ܠܗ
ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܥܒܕ ܐܚܪ ܘܐܙܠ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܥܒܕ ܐܚܪ ܘܐܙܠ
ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܒܪ ܥܒܕ ܐܚܪ ܘܐܙܠ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ
ܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܥܒܕ ܐܚܪ ܘܐܙܠ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ
ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܥܒܕ
ܐܚܪ

ܙܒܢ ܙܕ ܠܚܝ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ ܕܝܘܡܐ ܕܡܫܬܬܐ: ܟܝ ܒܗ
ܙܒܢ ܟܠ: ܫܟ ܒܥܘܡܪܐ ܟܬܒ ܠܚܝ. ܡܚܠ ܫܚܠ
ܕܡܙܕܟ ܙܕ ܕܟܕܪ ܟܠ ܡܢ ܙܕ ܕܒܟܝ: ܟܕ ܡܝܟ ܙܕ ܕܒܟܝ ܐܢ
ܐܢܐ. ܐܡܪ ܥܒܕ ܙܕ ܠܚܝ ܕܝܘܡܐ: ܐܝܟ ܫܒܚ ܟܒܬܙܙ
ܒܥܒܝ ܙܕ ܠܐ ܐܙܕ: ܕܡܚܠ ܫܢ ܙܙܕ ܙܒܚܒ
ܕܢ ܕܟܕܪ ܟܠ: ܕ ܕܒܒܝܒ ܕܒܒܝ ܕܝܢ[1].
ܡܚܠ ܚܕ (ܙܥܒ ܕܒܟܒ[2] ܐܡܪ ܐܙܕ: ܙܒ
ܒܟܟܐ: ܕܒܙܕ ܒܥܒ ܕܒܫܥ: ܕܒܙܕ ܠܐ ܒܐ
ܕܒܟܒ. ܐܡܪ ܐܢ ܟܠ ܫܢ: ܕܒܥܒ ܒ ܐܙܕ
ܕܒܒ ܡܙܒ ܕܒܗ ܐܙܕ: ܟ ܒܙ ܟܠ ܒܙ
ܕܒ ܙܒ ܐܙܕ: ܟ ܒ ܒܥ ܒ ܐܙܕ
ܕܒܒ: ܕܒ ܐ ܒ ܒ ܐ ܒ ܐ ܒ ܐ

ﻣﺎﺭﻳﺎ ﺍﻟﻌﺬﺭﺍﺀ ﺍﻟﺘﻲ ﻟﻢ ﺗﻌﺮﻑ ﺭﺟﻼ ﻗﻂ ﻭﻟﻢ ﺗﺘﺰﻭﺝ
ﻭﻟﻜﻦ ﺍﻟﺮﻭﺡ ﺍﻟﻘﺪﺱ ﺣﻞ ﻋﻠﻴﻬﺎ[1] ﻓﺤﺒﻠﺖ ﻭﻭﻟﺪﺕ ﺍﺑﻨﺎ
ﻭﺳﻤﺘﻪ ﻳﺴﻮﻉ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﺍﻟﺬﻱ ﺗﻨﺒﺄ ﻋﻨﻪ ﺍﻷﻧﺒﻴﺎﺀ
ﻭﺍﻟﺮﺳﻞ ﻭﺍﻟﻘﺪﻳﺴﻮﻥ ﻭﺍﻟﺸﻬﺪﺍﺀ ﻭﺍﻟﻤﻌﺘﺮﻓﻮﻥ ﻭﺍﻟﻤﺒﺸﺮﻭﻥ
ﻭﺍﻟﻤﻌﻠﻤﻮﻥ ﻭﺍﻟﻤﺒﺸﺮﻭﻥ ﻭﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻠﻮﻥ ﻭﺍﻟﻤﺘﺮﺟﻤﻮﻥ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ
ﻭﺍﻟﻤﺘﻨﺒﺌﻮﻥ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﺴﺮﻳﺎﻧﻴﺔ ﻭﺍﻟﻌﺒﺮﺍﻧﻴﺔ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ
ﺑﺎﻟﻴﻮﻧﺎﻧﻴﺔ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﻤﺼﺮﻱ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ
ﺍﻟﻬﻨﺪﻱ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺤﺒﺸﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ
ﺍﻟﻔﺎﺭﺳﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺮﻭﻣﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ
ﺍﻟﻘﻮﻃﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺠﺮﺟﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ
ﺍﻟﺒﺮﺑﺮﻱ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺼﻘﻠﺒﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ
ﺍﻟﺘﺮﻛﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺒﻠﻐﺎﺭﻱ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ
ﺍﻟﺠﺮﻣﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺴﻜﺴﻮﻧﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ
ﺍﻟﻔﺮﻧﺴﺎﻭﻱ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺒﺮﺗﻐﺎﻟﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ
ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﻔﺮﻧﺴﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺴﺮﻳﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ
ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﻜﻠﺪﺍﻧﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﻌﺮﺑﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ
ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﻔﺎﺭﺳﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺮﻭﻣﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ
ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﻘﻮﻃﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺠﺮﺟﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ
ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺒﺮﺑﺮﻱ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺼﻘﻠﺒﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ
ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺘﺮﻛﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺒﻠﻐﺎﺭﻱ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ
ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺠﺮﻣﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺴﻜﺴﻮﻧﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ
ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﻔﺮﻧﺴﺎﻭﻱ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺒﺮﺗﻐﺎﻟﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ
ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﻔﺮﻧﺴﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﺴﺮﻳﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ
ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﻜﻠﺪﺍﻧﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﺴﺎﻥ ﺍﻟﻌﺮﺑﻲ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ

---

(1) L. ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ (2) ﺍﻟﻤﺒﺸﺮﻭﻥ. (3) L. ﺍﻟﺬﻱ (4) ﺍﻟﻔﺎﺭﺳﻲ.
(5) ﺍﻟﺴﻮﻳﺴﻲ.

ڪري ٿو ته ڪنهن کي ڏسي ٿو ته هو ڪنهن کي ڏسي ٿو. ۽ ڪنهن کي ڏسي ٿو ته هو ڪنهن کي ڏسي ٿو. ۽ ڪنهن کي ڏسي ٿو ته هو ڪنهن کي ڏسي ٿو. ۽ ڪنهن کي ڏسي ٿو ته هو ڪنهن کي ڏسي ٿو.

باب ٽيون: نماز ۾ ڪهڙيون شيون مڪروهه آهن ۽ ڪهڙيون نه آهن

ڪنهن کي ڏسي ٿو ته هو ڪنهن کي ڏسي ٿو. ۽

ܩܕܡ ܙܒܢ ܕܐܟܠ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ ܘܠܐ ܡܢ ܐܢܐ ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܝ ܕܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܡܢ ܐܢܬ

هَؤُلَاءِ: جِئْنَا لِأَجْلِ: يُوسُفَ لِأَجْلِ: يَذْهَبَ إِلَى بَيْتِ مَعْمُودِيَّةِ أَبِينَا. يَعْقُوبُ أَبُونَا لِأَجْلِ: لَا يَخَافُ. لَا يُرِيدُ إِلَى يُوسُفَ بِ: هُوَ يُرِيدُ أَنْ يَرَى وَلَدَهُ يُوسُفَ. يَعْقُوبُ يَذْهَبُ إِلَى أَنْ يَرَى وَلَدَهُ يُوسُفَ[1]: يَعْقُوبُ يَرَى: قَدْ بَدَأَ هَذَا يَعْقُوبُ يَرَى: حَدِيقَةَ[2]: يَعْقُوبُ يَرَى: مَا يَعْقُوبُ يَرَى: لَا يَرَى يَعْقُوبُ وَحْدَهُ لَا: يَرَى يَعْقُوبُ يَرَى: مَعَ مَجْمُوعَةٍ مِنْ بَنِي: مَوْتَى مَدْفُونُونَ يَرَى: مَجْبَرَةَ[3] يَرَى.

يَرَى يَرَى مَعَ كُلِّ هَذِهِ يَرَى يَعْقُوبُ: حَتَّى هَذَا يَعْقُوبُ: يَرَاهُ يَرَى يَرَى يَرَى يَرَاهُ يَرَاهُ: يَرَى يَرَى؟ هَذَا يَرَى: سَيَعْمَلُ. مَاذَا يَرَى: يَرَى يَرَى كَذَا: يَعْقُوبُ يَرَى يَرَى يَرَى. مَا يَرَى يَرَى يَرَى يَرَى: يَرَى يَرَى. مَا يَرَى يَرَى: يَرَى يَرَى. يَعْقُوبُ يَرَى يَرَى: يَرَى يَرَى يَرَى: يَعْقُوبُ يَرَى: يَرَى يَرَى يَرَى: يَرَى يَرَى: يَرَى يَرَى يَرَى: يَرَى يَرَى يَرَى: يَرَى

ומי מצינו לכל אחד ואחד: תלמוד לומר(1) לכל אדם! (ו) אדם אין לי אלא
בזמן שהוא בן עונשין בזמן שאינו בן עונשין מנין? תלמוד לומר: אדם.
אדם אין לי אלא איש ואשה(2) קטן וקטנה מנין? תלמוד לומר: אדם.
אדם אין לי אלא זכר נקבה(3) אנדרוגינוס מנין? תלמוד לומר: אדם.
אדם אין לי אלא שפוי שוטה מנין? תלמוד לומר: אדם. אדם אין לי
אלא פקח חרש מנין? תלמוד לומר: אדם. אדם אין לי אלא שומע
אינו שומע מנין? תלמוד לומר: אדם. אדם אין לי אלא בעל לשון
אילם מנין? תלמוד לומר: אדם. אדם אין לי אלא בעל לשון הקודש
לועזית מנין? תלמוד לומר: אדם. אדם אין לי אלא ישראל גר
תושב עבד משוחרר מנין? תלמוד לומר: אדם. אדם אין לי אלא
בעל מום עובד כוכבים ומומר מנין? תלמוד לומר: אדם. אדם אין
לי אלא זכר נקבה אנדרוגינוס שוטה פקח חרש שומע אינו שומע
אילם בעל לשון הקודש לועזית ישראל גר תושב עבד משוחרר בעל
מום עובד כוכבים ומומר מנין? תלמוד לומר: אדם. אדם אין לי
אלא שוגג מזיד אנוס רצוי מנין? תלמוד לומר: אדם. אדם אין לי
אלא שוגג מזיד מנין? תלמוד לומר: אדם. אדם אין לי אלא שוגג
מזיד אנוס רצוי

ثَ مِهِ كَمِحَةَذِهِ حَمِنُهَذِهِ: حَمِ ثَ هَجِ لَحِهَ
هَلِكَ سُنَ أَه هَلِكَ حَمِنَّ؟

بُكَ لِلنَّنَ دِهَحِنَ مِهِ بُكَهَ مِهِ لَهِ نَنَّ هِ حَمِنَّهِ
دِنَمِهَمِكَهِ كَمِهِ. حَمِ دِنِ هَمِكِلَ هَهَ هَنَّ هَنَّ
لَنَنَ: نَنَّ لَهِ هِ هَذَنَّ هَنَمِنَّ هِ: حَنَّ لَنَّ دَنَنَّ
هَكَنَّ لَهَذَنَّ نَنَّ: هِ حَنَّ دِيَكِهِ نَنَّ هِ. هِ دِنِ نَمِذَ:
هَذِ لَهِ لَهَذَنَّ. هَحَمِ هَلِهِ لَحَنَّ: هَلِ حَكَمِهِ
هَحَنَّ حَمِ هَذِ لَهَذَنَّ نَسِهَنَّ: هَنَّهَحَهِ
هَلِ لَنَّ. مِ هَذَ دِنِ دَنَّهَ لَحَكَنَّ نَسِهَنَّ: هَنَّهَحَهِ
حَكَمِ هَكَنَّ دَنَنَّ: لَنَّ هَهَ نَنَّ دَنَّهَ لَهِ هَ لَهَ
هَكَلَمِ لَهِ. حَمِ نَّهِ دِنِ حَنَّكَنَّ سَمِ دَكَنَّ: نَنَّ
لَهِ لَهَنَّ هَمِهَ هَذَنَّهَنَّ هَكَنَّهَنَّ: هَلَ نَّمِنَ
هَلِكَنَّ دَهَذَنَّهَنَّ[1]: دَنَّمِهِ هَنَّ هَذَنَّهَنَّ دَنَّكَهَ هَ:
هَلَ هَنَّ. هَكَمِ دَنَّقَ دَنَّقَ هَهَكَلَ هَهَ لَهَ: هَلَ
هَمِ هَهَ دَمِنَ دَنَّهِ هَنَّهَ بُلَهَ بُكَهَ بِلَكَهَ لَكَنَّ. سَنَ
هَمِ هَهَ لَهَ لَهَكَنَّهَ هَكَنَّهَ: هَلَكَذَهَهَ دَهَنَّ[2]
دَهَنَّ: هَلَ هَنَّ[3] هَهَ هَكَمِ هَذَهَهَ هَهَهَنَّهَ.
مِ نَّهِ دَهَكَنَّهَ هَلِكَ لَهَ مِ نَّهِ بُكَنَّ:
هَهَهَ هَنَّهَ لَهِ نَّهِ هَذَ دِنِ هَهَنَّ هَلِكَ لَهَ
(دِنِهَلَ لَدِهَنَّهَ[4]. بُهَكَهَهَ هَنَّهَ دَنَّ: هَكَمِ
دِهَكَهَهَ هَنَّ: هَلَ هَنَّكَهَ. هَنَّكَ هَنَّ لَهَ هَهَ

ڕەشمەڵەکە[1]. ئەو: ئەو کەسەی کە ئەو ڕەشمەڵەی
بۆ خەڵکی هێناوە[2] هەڵدەگرێت: ئەو کەسەی
هەموو شتێکی بۆ خەڵکی دابین دەکات: ئەو
هەموو ڕێگەیەکی بۆ دەکاتەوە. ئەو: ئەو
کەسەی کە هەموو شتێکی بۆ خەڵکی دابین
دەکات. ئەو: ئەو کەسەی ئەو ڕێگەیە
ئاسانە. ئەو: ئەو کەسەی ئەو ڕێگەیە
ئاسان دەکات. ئەو: ئەو کەسەی ئەو
ڕێگەیە ئاسان دەکات: ئەو کەسەی
ڕێگەیەکی ئاسان بۆ خەڵکی دابین
دەکات: ئەو کەسەی ڕێگەیەکی ئاسان
بۆ خەڵکی دابین

ܟܕ ܐܠܬ ܕܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܡܬܚܫܒ ܒܝܬ. ܐܦ
ܟܕ ܟܬܒ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬ ܒܗ
ܡܫܝܚܐ ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ. ܐܦ
ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ: ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ
ܡܫܝܚܐ ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ.
ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܐܦ ܒܝܬ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ: ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ
ܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ
ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ: ܐܦ ܒܝܬ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ
ܡܫܝܚܐ ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ:
ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܐܦ ܒܝܬ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ
ܡܫܝܚܐ: ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ
ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܒܝܬ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ: ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ
ܡܫܝܚܐ ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ.

(1) ܕܝܨܥ L. (2) ܒܫܡ L. (3) ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܕܟ. (4) ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܕܟ. (5) ܐܬܝ ܒܟ ܗܘ L. ܫܢܛ.

ܕܟ ܗܝ ܐܢ ܒܗ ܐܢܫ ܠܚܒܪܗ. ܐܠܐ ܐܒܝ ܐܡܪ ܐܦ ܒܪ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܬܩܛܠ ܐܦ ܐܢܐ ܠܐ ܐܩܛܠ ܠܟ

ואתה תהיה לי לעם. ר' יהושע דסכנין בשם ר' לוי: כל מי שהוא עושה רצונו של מקום כאילו הוא עושה רצונו של עולם. ואין אני יודע אם הוא עושה רצונו של מקום אם לאו. אלא מן הדין הוא שהוא עושה רצונו של מקום. שנאמר: ואתה תהיה לי לעם. ר' יהושע דסכנין בשם ר' לוי: כל מי שהוא עושה רצונו של מקום כאילו הוא עושה רצונו של עולם. ואין אני יודע אם הוא עושה רצונו של מקום אם לאו. אלא מן הדין הוא שהוא עושה רצונו של מקום. שנאמר: ואתה תהיה לי לעם.

ואתה תהיה לי לעם. ר' יהושע דסכנין בשם ר' לוי: כל מי שהוא עושה רצונו של מקום כאילו הוא עושה רצונו של עולם. ואין אני יודע אם הוא עושה רצונו של מקום אם לאו. אלא מן הדין הוא שהוא עושה רצונו של מקום. שנאמר: ואתה תהיה לי לעם. ר' יהושע דסכנין בשם ר' לוי: כל מי שהוא עושה רצונו של מקום כאילו הוא עושה רצונו של עולם. ואין אני יודע אם הוא עושה רצונו של מקום אם לאו. אלא מן הדין הוא שהוא עושה רצונו של מקום. שנאמר: ואתה תהיה לי לעם.

(1) חסר. (2) ואין אני יודע.

ܘܦܩܕ ܒܢ. ܐܘ ܗܘ ܕܟܡܠ ܡܟܝ ܒܢ ܐܘ ܕܟܡܠ ܒܢ ܒܢ

ܐܡܪ: ܒܫܬ: ܚܕ ܕܒܗ ܠܟ ܡܫܟܚ[1] ܚܟܝܡ: ܒܗܝ ܐܢܫ ܐܚܪ ܣܟ ܕܝܢ ܒܗ ܒܝܬ ܚܕ ܕܒܝܬ ܐܚܪ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܕ ܕܝ ܠܡܫܬܬܦ ܒܗ: ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܒܟܝ. ܐܝܟ ܐܢܫ ܐܚܪ ܙܒܢ ܕܐܝܬ ܠܗ

ויהושע בן נון ואלעזר הכהן ואלעזר בן אהרן ופנחס בנו ואלה הזקנים אשר
חיו אחרי יהושע אשר ידעו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל
ויהושע בן נון בן מאה ועשר שנים בן מאה ועשר שנים היה בעת מותו

مِ حَا هُدَمْنِ مَحَمَّمَنَ مَحَمَّمَ[1] كَمَ دَمَّمَ.
حَمَحْمَمَهُ هُمَّ هُحَا بْنَتَ: حَمَمَ مَمَّمَ هَمَّمَ بْنَ كَمَّ
فَمَّدَ هَنَ بَحَنَ: مَحَنَ بْنَمَ هَمَّ كَمَّ هَمَّمَ حَمَّمَنَ:
هُمَّمَ[2] كَمَّ حَا بَمَ مِ هُمَّمَ دَمَّدَ: رَهَ مَّ مَحَ: حَمَّ
دَمَّمَ كَحَ مَحَ كَمَّمَ كَمَمَ هُحَمَّمَ: مَمَّ دَمَّمَ
مَحَ كَحَ مَحَ كَمَّمَ مَمَّمَ مَحَمَّمَ: مَمَّمَ مَحَمَّمَ كَمَّمَ.
مَحَ (مَحَمَّ مَ[3] هُمَّمَ: رَهَ مَحَمَّ: مَمَّ مَحَمَّ
مَحَ مَحَمَّمَ كَا مَحَمَّمَ: مَمَّمَ مَحَمَّمَ كَا مَحَمَّمَ
مَحَمَّمَ[4] مَمَّمَ: (مَحَ كَا[5] مَحَ كَحَ مَحَ مَحَ هُمَّمَ.
مَحَ مَمَّ مَمَّ كَحَ مَمَّ مَحَمَّ كَمَّمَ: هُمَّ: مَحَمَّمَ
مَحَ مَحَ كَمَّ مَحَمَّمَ مَحَ مَمَّ؟ كَمَّ مَ مَحَ
فَمَّدَ هُمَّمَ بْنَمَ هُحَمَّ: رَهَ فَمَّدَ: مَمَّ مَحَمَّمَ
مَمَحَمَّ مَ مَمَّ: مَمَّ كَمَحَ مَمَّ: مَمَّمَ مَمَّ: مَمَّمَ
مَحَمَّمَ هَمَّمَ[6] مَمَّدَ: مَحَمَّمَ مَمَّمَ مَمَّمَ
مَمَّمَ: كَمَّمَ مَمَّ كَمَحَ مَمَّ كَا مَمَّمَ.
هُ كَمَّمَ مَحَمَّمَ مَمَّ دَمَّمَ: مَمَّ كَمَّمَ مَحَمَّمَ
(مَمَّمَ. مَحَمَّ[7] مَحَمَّمَ مَحَ مَمَّمَ كَمَّمَ مَمَّ: مَمَّ
مَمَّ مَمَّمَ مَ مَمَّمَ. مَا مَحَ مَمَّ كَمَحَ مَمَّ
مَمَّ مَمَّمَ: مَمَّمَ مَمَّمَ كَمَّمَ مَمَّ: مَحَمَّ.

(1) مَحَمَّمَ. (2) مَحَمَّمَ. (3) مَمَّمَ مَ مَمَّمَ. (4) مَا
L. مَمَّمَ. (5) مَمَّ. (6) مَمَّمَ. (7) مَمَّمَ. مَحَمَّمَ.

ܒܝܬ ܡܫܚܐ ܕܡܪܝ ܒܝܬ ܡܫܚܐ ܕܡܪܝ: ܒܝܬ ܡܫܚܐ ܕܡܪܝ ܒܝܬ ܡܫܚܐ ܕܡܪܝ: ܒܝܬ ܡܫܚܐ ܕܡܪܝ ܒܝܬ ܡܫܚܐ ܕܡܪܝ. ܒܝܬ ܡܫܚܐ ܕܡܪܝ ܒܝܬ ܡܫܚܐ ܕܡܪܝ:

ܠܓܢ[1] ܡܢ ܙܒܢ: ܕܐܝܟ ܕܟܬܒ ܒܥܠ ܡܕܝܢܬܐ: ܕܐܝܟ ܗܢ ܕܟܬܒ ܒܥܠ ܡܕܝܢܬܐ. ܒܟ ܡܫܟܚ ܠܟ[2] ܫܥܬܐ ܕܘܒܢܐ ܕܝܬܟ ܕܝܢܐ ܡܕ. ܒܟ ܒܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܙܒܢ ܟܕ ܐܬܐ ܠܟ ܡܠܟܐ: ܙܒܢ ܟܕ ܐܬܐ ܠܟ ܡܠܟܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܟ ܒܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܟ ܒܥܠ ܡܕܝܢܬܐ. ܫܒܩ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܓܒܪ ܕܐܬܐ ܠܟ ܡܠܟܐ: ܫܒܩ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܓܒܪ ܕܐܬܐ ܠܟ ܡܠܟܐ ܒܟ ܓܒܪ ܕܟܠܗܝܢ[3] ܕܐܝܟ ܐܟ ܓܒܪ ܕܟܠܗܝܢ[3] ܕܐܝܟ ܐܟ ܙܒܢ ܕܐܬܐ ܠܟ ܡܠܟܐ: ܙܒܢ ܕܐܬܐ ܠܟ ܡܠܟܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܟ ܓܒܪ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܟ ܓܒܪ ܕܟܠܗܝܢ[4] ܕܐܝܟ ܐܟ ܕܟܠܗܝܢ[4] ܕܐܝܟ ܐܟ ܙܒܢ ܕܐܬܐ ܠܟ ܡܠܟܐ. ܒܟ ܓܒܪ ܕܟܠܗܝܢ ܒܟ ܓܒܪ ܕܟܠܗܝܢ ܕܐܝܟ ܐܟ ܙܒܢ ܕܐܬܐ ܠܟ ܡܠܟܐ: ܙܒܢ ܕܐܬܐ ܠܟ ܡܠܟܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܟ ܓܒܪ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܟ ܓܒܪ ܕܟܠܗܝܢ ܕܐܝܟ ܐܟ ܕܟܠܗܝܢ

ܕܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܝܢܐ[1] ܗܘܐ ܟܕ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܕܒܝܬ ܐܒܐ. ܐܦ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬ ܟܠ ܡܠܟܘܬܗ ܕܒܝܬ ܐܒܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܐܠܐ ܠܡܠܟ ܕܒܝܬ ܐܒܐ: ܡܢ ܕܝܢ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܡܠܟ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܐܠܐ ܠܡܠܟ ܕܒܝܬ ܐܒܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ (ܠܘܩ ٢٢ ٢٥)[2] ܕܐܢܐ ܠܐ ܐܬܐ ܕܐܥܒܕ ܨܒܝܢܝ ܐܠܐ ܕܐܥܒܕ ܨܒܝܢܝ ܕܐܒܐ ܕܒܫܡܝܐ: ܐܦ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬ ܟܠ ܡܠܟܘܬܗ ܕܒܝܬ ܐܒܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܐܠܐ ܠܡܠܟ ܕܒܝܬ ܐܒܐ. ܟܕ ܕܝ ܐܬܐ ܕܐܒܐ ܕܒܝܬ ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ

בנביא: ויהי דבר[1] ה' אל יונה[2] בן אמתי: ובמגילת אסתר: ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהודו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: ויהי בשנת שתים לאחשורוש[3] בחדש ניסן: ובמגילת רות: ויהי בימי שפט השופטים: ויהי איש אחד מבית לחם יהודה: ויהי בימי אמרפל[4] מלך שנער: ויהי בימי אחז בן יותם בן עוזיהו

ולא יהיה לו שום תענוג בעולם הזה: וכאשר יראה שהוא מתענג בעולם הזה ומתאוה לכל תאוותיו ומשתדל בהם ומתגאה בהם ומתרחק מהשם יתברך ומעבודתו ומצותיו ומתקרב אל הזנות והגסות ומתרחק מהצניעות והענוה ומתקרב אל הגאוה והשחצנות ומתרחק מהאמת ומתקרב אל השקר והכזב ומתרחק מהיראה ומתקרב אל הבטחון ומתרחק מהתורה ומתקרב אל הכפירה ומתרחק מהתפלה ומתקרב אל הפקפוק ומתרחק מהתשובה ומתקרב אל העבירות ומתרחק מהמצות ומתקרב אל הקלות ומתרחק מהחסידות ומתקרב אל הרשעות ומתרחק מהשלום ומתקרב אל המחלוקת ומתרחק מהאהבה ומתקרב אל השנאה ומתרחק מהרחמנות ומתקרב אל האכזריות ומתרחק מהסבלנות ומתקרב אל הכעס ומתרחק מהמחילה ומתקרב אל הנקמה ומתרחק מהשמחה ומתקרב אל העצבות ומתרחק מהחכמה ומתקרב אל הסכלות ומתרחק מהמוסר ומתקרב אל הפריצות ומתרחק מהדעת ומתקרב אל הבלבול ומתרחק מהשכל ומתקרב אל הטפשות ומתרחק מהמדות הטובות ומתקרב אל המדות הרעות ומתרחק מהנפש הטובה ומתקרב אל הנפש הרעה ומתרחק מהנשמה הקדושה ומתקרב אל הנשמה הטמאה ומתרחק מהרוח הטהורה ומתקרב אל הרוח הטומאה ומתרחק מהחיים ומתקרב אל המות ומתרחק מהעולם הבא ומתקרב אל העולם הזה ומתרחק מהגן עדן ומתקרב אל הגיהנם ומתרחק מהשכינה ומתקרב אל הסטרא אחרא ומתרחק מהקדושה ומתקרב אל הטומאה ומתרחק מהאלהות ומתקרב אל הקליפות ומתרחק מהשם יתברך ומתקרב אל הסמאל ומתרחק מהאור ומתקרב אל החשך ומתרחק מהטוב ומתקרב אל הרע ומתרחק מהיחוד ומתקרב אל הפירוד ומתרחק מהאמונה ומתקרב אל הכפירה ומתרחק מהשם יתברך ומתקרב אל עבודה זרה ומתרחק מהתורה ומתקרב אל הכשפים ומתרחק מהמצות ומתקרב אל העבירות ומתרחק מהתפלה ומתקרב אל הקללות ומתרחק מהתשובה ומתקרב אל הפקפוק

مَّنَ دِهِ هِ مِ. تَوَمَ كَتَنْحِهْ رَهْمِحِهْ دَّنَّ هِنَوَمَ مَّنَ
جَ مَعَهِ يَّعِدَ دِنْعِهْ هِكَهْ: كَ مَعَدَ هِكَهْ. يَّكَ
كِهِ كِهِ مَدَ: هَكَهْ هِ دَّنَّ قَنَ مَعَهِ دَّنَّ رَهْمِحِهْ
كَهْ: هَدِ دَّنَّ هِكَهْ مَّنَ يَّقَ كَ يَّهْ هِنْعِهْ دَّنَّ
حَدَّ جَ دَّنَّ كَنَ يَّعَ خَنَّ يَّعَ دَّنَّ[1]. كَ قَمَ كَ
جَدَّ: دَّنَّ هَ يَّعَ هِ يَّعَ جَ دَّنَّ كَعَدَّ دَّنَّ
جَدَ: خَنَّ دَّنَّ كَعَدَّ هَ. جَدَّ هِ يَّعَ دَّنَّ
يَّعَ دِهْعَ دَّنَّ هِ هَ مَعَدَ هِ كَ مَعَ دَّنَّ[2]. هَ
دَّنَّ هَ مَعَدَ هِ هَ دَّنَّ كَعَدَّ دَّنَّ هَعَدَّ
كَعَدَّ دَّنَّ هَعَدَّ دَّنَّ هَعَدَّ دَّنَّ: جَ
دَّنَّ (هَكَعَ هَ[3] دَّنَّ دَّنَّ دَّنَّ
دَّنَّ دَّنَّ.

كَ يَّعَ هِ دَّنَّ هَ دَّنَّ دَّنَّ دَّنَّ: هَ
دَّنَّ دَّنَّ كَعَدَّ دَّنَّ دَّنَّ دَّنَّ. دَّنَّ
دَّنَّ دَّنَّ دَّنَّ دَّنَّ دَّنَّ دَّنَّ: هَ
دَّنَّ دَّنَّ دَّنَّ دَّنَّ دَّنَّ دَّنَّ دَّنَّ

ܐܝܬ ܒܗ ܒܬ ܡܕܝܢܬ ܟܠ: ܟܠ ܒܬ ܡܕܝܢܬ ܐܝܬ ܒܗ ܒܬ ܡܫܬܟܚ ܒܗ ܒܬ ܡܕܝܢܬ ܟܠ. ܐܦ ܒܬ ܡܕܝܢܬ ܐܝܬ ܒܗ:

ܒܬ ܒܬܝܢ ܒܝܫ ܒܝܫ ܐܝܟ ܕܒܪ ܒܝܫ ܒܝܫ ܒܝܫ

ܒܪ ܐܦܪܝܡ ܒܪ ܝܘܣܦ ܐܒܗ ܕܟܠ ܡܫܝܚܐ ܘܐܒܗ ܕܡܪ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܘܐܒܗ ܕܟܠ

כל: לפי שהיו מתלוצצים בו ואומרים לו: אין לך בן אלא בת אחת בלבד. אמר להם: כל מה שאני מבקש לעשות לה אני עושה לה בבת אחת[1]. אמר להם: כל מה שאני מבקש לעשות לה אני עושה לה בבת אחת. אמר להם: אין לך בן אלא בת אחת בלבד

ܘܐܡܪ[1] ܠܗ ܐܝܟ ܐܢܬ ܕܡܫܬܘܐ. ܘܐܡܪ[2] ܠܗ ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܫܬܘܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܚܙܝ ܠܝ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܡܪ ܠܝ ܐܙܠ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܢܬ ܐܡܪ ܠܝ ܐܙܠ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ

نَمِحْنَ دِهْجِهْدِهْ نَبْ مَحِمْنَ قِمْكِهْنَ رَمْمِحِ دِهْجِهْدِهْ مَنْ هِدِهْشِنْ. نَجِ
مِحِكِ نَجِ رَمْكِحِ هَمْ نَبْ نَمِحْنَ: رَمْمِحِ نَجِ رَمْكِحِ نَجِ رَمْكِحِ.
رَمْمِحِ نَجِ مِحِكِ هَمْ نَبْ جِنْ نَجِ نَجِ مِحِكِ دِهْجِهْدِهْ نَبْ
(مَحِمْنَ رَمْمِحِ كَ نَجِ رَمْمِحِ[1]: نَجِ مَحِمْنَ
كَمْ: كَمْنَ هِدِهْشِنْ مَحِمْنَ رَمْمِحِ: كَ مِحِمْ
رَمْمِحِ (دِهْمَحِمْنَ كَمْنَ دِهْنَ كَمْنَ كَمْنَ[2] مَكَ مِحِمْ.
مَحِمْنَ نَجِ دِهْمَحِمْنَ كَمْنَ دِهْنَ نَبْ مَحِمْنَ: كَمْنَ
نَبْ نَجِ دِهْنَ نَبْ. هَمْ كَمْ نَبْ دِهْنَ نَبْ كَ: دِهْنَ نَبْ
دِهْنَ مَحِمْ نَجِ.

نَجِ دِهْ كَمْ نَبْ مَحِمْ مَحِمْ دِهْنَ: نَجِ مَحِمْ كَمْ نَبْ
نَمِحْنَ نَجِ؟ مَحِمْنَ نَمِحْنَ؟ مَحِمْنَ نَمِحْنَ نَمِحْنَ؟ مَحِمْنَ
نَمِحْنَ؟ مَحِمْنَ نَمِحْنَ؟ مَحِمْنَ نَمِحْنَ؟ مَحِمْنَ نَمِحْنَ؟
مَحِمْنَ

ئەوەندەی: بەڵام ئەمەیان کەمیان هەیە کە ئێمە هەرگیز ناتوانین هیچ
بڵێین دژی ئەوەی. هەمیشە کێشە هەیە: بە چۆن مرۆڤ دەتوانێ
بەرەنجامی ئەو هەموو: ئەوەندەی دەبێ ڕەگەزی مرۆڤی لەگەڵ
ئەو هەموو[1] کێشەیەدا بگەیەنێتە ئەو. ئەو هەموو بەڵگەیەی: کە
بەڵگەی ئەوەن کە ئەو کێشەیە هەیە: ئەو کێشەیە چییە؟ ئەمانەی
هەموویان لە بەرچاو. هەڵگرتووە بۆیە ئەوەندە کورتن: هەڵگرتنی
ئەو کێشەیە: ئێمە لە ئەوە ناگەین کە ئەو کێشەیە چییە
ئێمە ئەوەندە کز کز: ئێمە ئەوەندە کەمین کە ئەو کێشەیە
هەموویان لە بەرچاو. هەڵگرتووە: ئەگەر ئێمە ئەوەندە کەم
نەبووین: ئەگەر ئێمە ئەوەندە گەورە بووین کە ئەو کێشەیە
هەموویان لە بەرچاو. هەڵگرتووە: ئەوا ئێمە دەمانتوانی
ئەو کێشەیە هەڵگرین: ئەگەر ئێمە ئەوەندە گەورە بووین
کە ئەو کێشەیە هەموویان لە بەرچاو. هەڵگرتووە: ئەوا ئێمە
دەمانتوانی ئەو کێشەیە هەڵگرین: بەڵام ئێمە ئەوەندە
بچووکین کە ئەو کێشەیە هەموویان لە بەرچاو. هەڵگرتووە:
ئێمە ناتوانین ئەو کێشەیە هەڵگرین: ئەگەر ئێمە ئەوەندە
بچووک نەبووین: ئەگەر ئێمە ئەوەندە گەورە بووین کە

ܠܡܕܡܢ: ܐܡܬܐ ܕܝܥܩܘܒ ܡܫܕܕܐ[1] ܟܢܫܟ ܕܡܟ ܕܐܝ ܟܕ ܐܬܐ ܠܓܒܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܢܬ ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܓܒܝ ܐܘ ܢܣܒܪ ܐܚܪܢ ܕܢܣܒܪ ܠܟ ܕܐܢܬ ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܓܒܝ ܐܘ ܠܐ ܢܣܒܪ ܐܢܐ

ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܝ (sic) ܐܡܪ: ܕܐܝܬ ܠܝ ܒܪ ܐܚ ܕܐ ܐܝܬ ܠܝ ܐܚ ܐܠܐ ܚܕ ܒܪ ܐܚ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܚ ܐܠܐ ܚܕ ܒܪ ܐܚ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܝ ܐܡܪ: ܐܝܬ ܠܝ ܒܪ

ܐܒܕܘܢ ܠܗ ܠܚܠ ܕܐ ܐܝ ܕܐ ܐܝ ܕܐ ܐܝ

ܡܢ ܕܒܝܬ (ܡܫܟܚܬܗ ܕܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܟܠ ܡܕ ܕܒܝܬ ܡܢ

ܕܢܒܝ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܡܪ ܐܢܬ ܕܐܢܐ ܐܫܡܥ ܠܟ

ܡܕܝ ܕܡܢ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܢܚܙܐ ܠܗ ܒܚܠܡܐ: ܐܘ ܕܐܢ ܐܢܫ ܢܚܙܐ ܠܗ ܒܚܠܡܐ

ܡܒܕܕ ܒܗ ܐܘ ܡܟܟ ܐܡܪ: ܒܙܟܪ ܒܢ ܒܒ
ܚܕܝ ܡܐ ܕܐܡܪ[1]: ܐܙܟܪ ܕܡܢ ܙܒܢ ܒܒ ܐܘ
ܒܢ ܕܐܒܕ ܕܒܒ. ܒܒ ܐܟ ܒܟ: ܒܐ ܕܒܒܒ
ܡܟܟ ܐܡ ܡܒܐ ܕܒܒ ܒܟ ܐܡ ܕܡܢ ܟܒܒ.
ܒܟ ܕܒܡܢ ܡ ܩܟ ܐܘ ܒܟܒ[2]: ܐܟܙܩ ܡܕܢ
ܒܡܢ ܒܢ ܐܘ ܒܟ ܡ[3]: ܐܙܒ ܟܡܟ. ܐܒ
ܒ ܒܟ ܒܐ ܐܘ ܡܢܢ: ܡܟ ܐܘ ܒܟ
ܡܢ ܒ ܒ ܒ

167 ...ڤڕۅ ڤۅڤ ڕڕ ڤۅڤ ڕڕ ڤۅڤ ڕڕ

ܠܗ ܕܐ ܡܢ ܒܝ ܒܝ ܐܡܪ: ܒܐܡܪ ܠܗ ܕܒܪܟ[1]: ܟܕ ܐ
ܒܗ: ܐܡܪ ܕܫܘܒܚ ܒܐ ܐܡ ܟܕ ܡܬܐ ܒܝ ܕܐܡܪ ܒܗ
ܒܝ ܐܡܪ ܠܗ ܕܐ ܡܢ ܒܝ[2] (ܒܝ ܐܡܪ ܠܗ ܕܐ ܡܢ ܒܝ
ܐܡܪ ܕܐ: ܟܕ ܒܐ ܠܡܫܬܡܫ ܒܗ[3] ܒܝ ܐܡܪ ܠܗ ܕܐ ܡܢ ܒܝ
ܐܡܪ ܕܐ ܡܢ ܒܝ ܐܡܪ ܠܗ ܕܐ ܡܢ

ואמר: שמא בשביל שאני מרבה. אפילו אם אכלתי ושתיתי ושמחתי ועשיתי מצות ומעשים טובים בעולם, הכל הבל הוא. אלא יראה את ה' ויעשה מצותיו, שזהו כל האדם. ואל תאמר שאני מרבה בתורה ומעשים טובים, שהרי הכל נתון לדין. ואל תאמר שאני מרבה בתורה ומעשים טובים, שהרי הכל נתון לדין. ואל תאמר שאני מרבה בתורה ומעשים טובים, שהרי הכל נתון לדין.

כי את כל מעשה האלהים יביא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע. כי את כל מעשה האלהים יביא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע. כי את כל מעשה האלהים יביא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע.

פרשה ב

(א) אמר רבי יהושע בן לוי: כל מקום שנאמר "ויהי" אינו אלא לשון צער. כאן הוא אומר "ויהי", וכן הוא אומר "ויהי בימי אחשורוש". ויהי בימי אחשורוש, ויהי בימי שפוט השופטים, ויהי בימי שאול, ויהי בימי אמרפל. ויהי בימי אחשורוש, ויהי בימי שפוט השופטים, ויהי בימי שאול, ויהי בימי אמרפל. ויהי בימי אחשורוש, ויהי בימי שפוט השופטים, ויהי בימי שאול, ויהי בימי אמרפל.

(ב) אמר רבי יהושע בן לוי: כל מקום שנאמר "ויהי" אינו אלא לשון צער. כאן הוא אומר "ויהי", וכן הוא אומר "ויהי בימי אחשורוש". ויהי בימי אחשורוש, ויהי בימי שפוט השופטים, ויהי בימי שאול, ויהי בימי אמרפל. ויהי בימי אחשורוש, ויהי בימי שפוט השופטים, ויהי בימי שאול, ויהי בימי אמרפל. ויהי בימי אחשורוש, ויהי בימי שפוט השופטים, ויהי בימי שאול, ויהי בימי אמרפל.

---

(1) ויהי L. (2) כתיב. (3) ויהי: ו' אחזרה L. (4) אחזרה
(5) כך הוא. (6) sic ויהי כתיב L.

ומנחתו ונסכיו כמשפט[6]: וכן ביום השני: ובשלישי כמספר[6] כאמור: ואחר כל אלה עולת התמיד ומנחתו ונסכיו: ואחריה מוסף יום טוב ומנחתו ונסכיו: ואחריה מוסף ראש חדש ומנחתו ונסכיו: ואחריה מוסף שבת ומנחתו ונסכיו: ואחריה מוסף ראש השנה ומנחתו ונסכיו: ואחריה מוסף יום הכפורים ומנחתו ונסכיו: ואחריה מוסף שבת בראשית

كَمِسْؤَ: مَؤَكْلَ (كَمِدْؤُكْ جَمَ بُمِكْ جَمَ بُمِكْ دِجَّبِ مِجَّبِ هَمِدَّبْ دِبُمِ مِكْ هَمِدَّبْ دِبُمِ مِكْ هَمِدَّبْ دِبُمِ مِكْ

دِهْمَّدْ[1] دِيْنِيْ هِكْ سَقْتِنْ. هِجْلَا[2] هُدِيْ كِهْ لِجْ:
حِجْمَّهْتْ هَتَنْ: بُكْ هِتَنْ هُ سِؤْتْ دِنْكِتَّ: دِهِهِيْ
هِتَنْ بُكْهِيْ لِجِسْكِ بُدَّ: هُ دِنِيْ (هَجِيْ
دِهِهِدَّنِيْ[3]: هِدَّ دِلِكِ دِلِهِ هِنَهْ دِنِكِ دِنَّكْ[4]
هِكِ: دِنِيْ هُ هِجِلَا[5] كِهْ بِ دِلِ هَجِلَا
كُ هِجِسْكِنْ كَهِ دِلِ هِتَنْ: هِكَهِ
حُ بِ هِ بِتِ نِكِ دِلَهِ (دِتَنْ هِجِلِ[6] كِ. دِ
سِؤْ دِ هِتَنْ كَهِ بُدَّ دِكُ هِكِتَنْ: هَجِ كِ
كَهِ[7] دِتَجَهْ بُكِ نِكِ دِ تِ هِ دِتَ هِجِنْتَجِ:
هَكِ هِ دِجِ كِ هَجِ دِتَهِ سَهِ هِ هِتَجَ هِجِلَا
نِكِ دِجِلِجِ.

بُكِ هُ دِجِ هِ دِتِ هِ كِنَهِ هَهِكِ: هِ
هِ دِهِلَا هَجِ هِنِ بُكِ كِهِ هِ كِهِشَ دِتِ.
هُ هِ دِ هِ هِ دِ هِ هِ هِ دِ هِ هِ هِ[8] هِ دِ هِ
بُكِ تَتِ تَسَ هِ هُ نِتِ هِ دِ هِ هِ هِ دِ
هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ
هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ
هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ هِ[9].

(1) دِهِ. (2) هِجِ. (3) دِهِهِدَّنِيْ. (4) دِنِكِ.
(5) هِجِ. (6) دِهِلَا هِكِ L. (7) كِهِ L. (8) دِهِ L. (9) هِ.

بِحَيَّ حَلَ بِيَ هِ بُتَ. بِيَ بُتَ هِ دِهَ دَبَّ: دِبُعِ بَّتَ هِ دِهَ بِيَ

مِنْهِ[1] نُحِلَ كُسِمَّ بِمَ مِحْنَ جُلِسَهِ: وَكَ يَقِكِ
جُ زَنَّ مِ نُنِّ.

بُكَ نُنَّ بِمِ جُنَهَّ نِهِبِدَّ حِنَهَ دِنِدَّ. نُكَيَّ دِ
بُمَ[2] هُكِ: هِدَّ دِنِهِكِصِهِ[3] لَنِدَّنَّ: جِ هِدِهِدِنِهِ
لَنَّنَ سَنِدَّ نِهِدَّ: دِنِدَّنِهِ جِهِهُدِهِ قِهِوَهِ نِهِ جِهِهُدِهِ دِنِنِّ[4]:
دِنِهِ. دِهِكِ مِ نُكِ دِهِهِدِ كِ كِحِنَّ نِحِنِهِ. هَنَّ
نُنَّ: (دِهِجِدَّ كِحِهِدَهَ[5]: هِكِكِ دِهِنِهِهَ[6] هَوَّ
حِهِكِنِهِ: نِهِ هَوَّ كِ هِكَنَّ دِهِنِدَّ مِ دِنِنِّ: جِ
كِسِمَّ هِحِنَّ جُلِسَهِ نِهِبِهِ هَوَّ. هُوَّ هِنِكِنَّ
هَجِ حِ هَوَّ حِ هَهَّ بِمَ: نُحِنَّ دِهِتِنَّ هِكِنَّنَّ: جِ
هِحِكِ هَوَّ حِهِ كِنِتِكِ دِهِنَ هَنَ دِهِنَ هَوَّ هِهَ كِ
كِهِنِكِنَّ: كِحِكِ هَوَّ دِهِدِهِمَّ[7] هَوَّ نِهِوَّ: جِ
هِحِكِنَّ هَوَّ مِ مِنَّ[8]: نُحِنَّ دِنَّ حِمِ كِهِنِكِنَّ
هَجِ دِهِ هَوَّ دِهِهِتِهِحِ[9]. هِجِ جِهِسِكِهِنَّ دِهِ هَنَّ
نِهِوَّ: كَ نِهِنِكِ هِجِهَ مِ هِهَ دِنِنِّ: نَهِ
دِهِهِ هِجِهَ دِنِهِهَّ: هِدَّ كِهِنِهِ دِهِنِّ هِهِوَّ. هِنَّ
هِجِ هِجِهَ دِنِهِهَّ: هِدَّ كِهِنِهِ دِهِنِّ هِهِوَّ. هِنَّ
دِ نِهِ هَوَّ حِ: دِجِدَ كِكَّ هِنَّ دِهِنِهِ: هِهِنِ
هُنِّ مِهِ مِ حِنَّنَّ: هِجِهَ دِهِهِ هَوَّ: هِدَّ
كِهِهِنَّ دِكِنَّ.

(1) دِهِنِّ L. (2) دِهِ L. (3) دِهِكِصِهِ. (4) دِنِنِّ.
(5) دِهِجِدَّ كِهِهِدِهِ L. (6) دِهِهِنِ. (7) دِهِدِهِمَّ L. (8) مِنَّ L.
(9) دِهِهِتِهِحِ L.

ܟܠ ܕܝ ܚܕܐ ܒܫ ܒܝ ܟܘܬ ܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܐ ܒܝ ܒܪ ܐ ܕܝ ܐ ܕ ܐ ܕ ܐ ܕ

ܒܚܕ ܟܬܒ ܐܝܬ ܠܗ ܙܟܐ ܕܐܬ ܒܗ ܐܝܬ ܠܗ ܙܟܐ[1]. ܘܐܝ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܙܟܐ ܕܐܬ ܒܗ

ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܦܝܫ ܡܟܝܠ

ܫܪܪ ܡܫܡܫ ܐܫܪ:

ܐܠܡܢܝ ܕܒܬ ܡܕܡ ܢܫܡܥܘܗ.

ܢܫܦܩ ܠܝ ܒܬ ܗܕܦ ܒ ܐܠܡܢܝ ܕܟ ܡܫܬܘܬ ܒܟܝ
ܕܡܕܡ ܢܫܡܥܘܗ.

ܡܟܬܒ: ܟܬܒ ܢܟܝ ܕܐܒܐ ܗܘܐ ܕܒܬ ܒܢܝ: ܢܝ
ܥܡܗܕ ܕܦܝܟ ܠܒ ܢܟܝ: ܟ ܫܦܘ ܒܟ ܗܦܕ. ܐܟܐ
ܕܗ ܥܡܗܕ ܫܦ ܟ ܡܟܕܒܬ ܒܟ ܡܟܫ: ܢܝ ܐܟܬ
ܕܡܟܕܒܗ: ܢܒܕ ܕܢܕ ܐܢܕܗ ܟ ܒܐܟܗ ܟܫ.
ܫ ܟܟ ܟܕܒܬ ܕܢܕܟܗ ܒ ܥܡܗܕ: ܢ ܗܒܕ ܕܢܒ:
ܢ ܒܟܒ: ܢ ܦܠܟܒܗ: ܗܒܕ ܕܢܕܒܗ ܒܟܗܒ: ܟ
ܒܗ ܗܒ. ܐܟܐ ܕܒܟ ܢܟ[1] ܒܟ: ܟܕܗ ܕܒ
ܗ: ܟ ܕܐܒܗܟܗ ܕܒܟ ܗ ܕܫ ܒܕܒ:
ܗ ܟܕ ܕܒܟ ܢܒ ܢܫ ܒܟ ܕ ܒܟ ܒ ܟ
ܕܒܟ: ܥܡܗܕ ܐܟܗ ܕܢܕ ܕܢ ܒܟ: ܗ ܟ ܒ
ܐܟܬ ܕ ܒ ܒ ܟ ܒ ܟ ܒ ܟ

ڤَرْسِيَ ڤَرْ ڤَرْسِيَ ڤَرْ ڤَرْسِيَ ڤَرْ

ויעש בצלאל את הקרשים לבית המשכן עצי שטים עמדים:
ארך הקרש האחד עשר אמות ורחב הקרש האחד אמה וחצי
האמה: שתי יתדות לקרש האחד משלבות זה אל זה כן עשה
לכל קרשי המשכן: ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש
לפאת נגבה תימנה: ואת ארבעים אדני כסף עשה תחת
עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי יתדותיו
ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי יתדותיו: ולצלע
המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרש: ואדניהם
ארבעים אדני כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני
אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה עשה
ששה קרשים: ושני קרשים עשה למקצעות המשכן
בירכתים: והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים אל
ראשו אל הטבעת כן עשה לשניהם לשני המקצעות היו:
והיו שמונה קרשים ואדניהם שש עשרה אדני כסף שני
אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד: ויעש בריחם עצי
שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת: וחמשה בריחים
לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי צלע
המשכן לירכתים ימה: ויעש את הבריח התיכן בוקע
בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה: ואת הקרשים צפה
זהב ואת טבעותיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את
הבריחם זהב:

ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܬܘ ܠܗ ܐܠܐ ܡܝ ܕܫܬܐ ܠܗ ܒܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܐ ܐܢܐ ܒܝ ܐܫܬܘ ܠܗ

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܒܝܬ ܐܘ ܐܓܪ ܘܐܬܐ ܠܗ ܒܥܠ ܒܝܬ ܘ

ܒܪ ܟܠ ܡܢ ܕܠܐ ܢܗܝܡܢ ܒܗ ܠܐ ܢܫܬܘܒܘ ܘܢܬܦܪܫܘ ܡܢ ܥܡܐ

ולא יהיה לו מקום לשבת בו: ויאמר אליו אדוני המלך אם כן יהיה לי לאשה ולא אשא אשה אחרת: ויאמר אליו המלך אם כן אין לך עצה אחרת: ויאמר אליו אדוני המלך אם כן אין לי עצ

ཐུགས་རྗེ་ཆེ་ཞིང་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཉིད་ཀྱིས་ཁྱོད་ཀྱི་ཚེ་ཐོག་ཏུ་ཡང་ཡང་དུ་ཡིད་ཀྱི་ཡུལ་དུ་བྱེད་ཅིང་ཡིད་ཀྱི་ཡུལ་དུ་བྱེད་པ་ཡིན་ནོ། །

ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་མདོ་སྡེ་ཀུན་ལས་བཏུས་པ་རྒྱུད་ཀྱི་རྒྱལ་པོ

ڪجهه ٻڌائي ٿو: ته ڪنهن ماڻهوءَ کي ڪنهن ڪم جي ڪرڻ جو حڪم ڪيو ۽ ان ماڻهوءَ ان ڪم کي ڪرڻ کان انڪار ڪيو ۽ چيائين: ته مان ڪونه ڪندس. پوءِ ٻيو ماڻهو ان ڪم کي ڪري ڏيکاري ٿو: ته ڪيئن ڪجي. ۽

ויאמר: בחמשה דברים נברא העולם: בחכמה ובתבונה ובדעת ובכח ובגבורה. שנאמר: יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה. בדעתו תהומות נבקעו וגו'. בכח הים ובגבורה מרגיע. ומנין שנברא בחמשה דברים? שנאמר: לעושה שמים בתבונה כי לעולם חסדו. ואומר: יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה. בדעתו תהומות נבקעו וגו'. ואומר: בכח הים ובגבורה מרגיע.

ומנין שנברא בחמשה דברים? שנאמר: ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. ויהי ערב ויהי בקר יום שני. ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי. ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי. ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי. ויהי ערב ויהי בקר יום ששי. ואומר: ויכולו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. ואומר: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו. ואומר: ויהי ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים

ཁོ་ཚོའི་ཁྱིམ་ཚང་ཡང་ཐོག་ཁ་ནས་ཐོག་ཁ་ཚུན་ཆགས་ཡོད་པ་ཞིག་ཡིན་ལ། ཁོ་ཚོའི་ཁྱིམ་ཚང་ནང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཁྱིམ་ཚང་ཚུ་ནི་ཐོག་ཁ་ནས་ཐོག་ཁ་ཚུན་ཆགས་ཡོད་པ་ཞིག་ཡིན་ལ། ཁོ་ཚོའ

ואמה ואחותו לא תכסה: ושכב עמה והיתה לו לאשה והוא אדוניה לא יוכל למכרה בבגדו בה: ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: מכה איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: והאיש כי יזד על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ומכה אביו ואמו מות יומת: וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת: וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוצה על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: רק אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה והיו לידיה ואסון לא יהיה ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים: ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: אם כפר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו: או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור: בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו: ושור איש את שור רעהו ומת והיו את השור החי ומכרו וחצו את כספו וגם את המת יחצון: או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין ונמכר בגנבתו: אם המצא תמצא בידו משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה קצים ואכלה גדיש או הקמה או השדה כי יבער הבוער שלם ישלם את הבערה: כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד הדברים אשר ישימו שניהם יבא דברם אשר ירשיעון אלהים יכפל לרעהו: כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם: ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם:

ئۇنى كۆرۈپ ئۇلار: «ئۇ ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزالمىدى، ئۇ
ئۆزىگە ئۆزى ياردەم قىلالمىدى. ئۇ ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزالمىدى،
ئۇ ئۆزىنى قانداق قۇتقۇزالسۇن؟» دەپ ئويلىدى. ئۇلار ئۇنىڭ
ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزالمىغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ ئۆزىنى
ئۆلۈمدىن قۇتقۇزالمايدىغانلىقىغا ئىشەنچ قىلدى. ئۇلار ئۇنىڭ
ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزالمايدىغانلىقىغا ئىشەنچ قىلغاچقا،
ئۇنىڭ ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزالمىغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ
ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزالمايدىغانلىقىغا ئىشەنچ قىلدى.
ئۇلار ئۇنىڭ ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزالمىغانلىقىنى كۆرۈپ،
ئۇنىڭ ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزالمايدىغانلىقىغا ئىشەنچ قىلدى.
ئۇلار ئۇنىڭ ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزالمىغانلىقىنى كۆرۈپ،
ئۇنىڭ ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزالمايدىغانلىقىغا ئىشەنچ قىلدى.
ئۇلار ئۇنىڭ ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزالمىغانلىقىنى كۆرۈپ،
ئۇنىڭ ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزالمايدىغانلىقىغا ئىشەنچ قىلدى.
ئۇلار ئۇنىڭ ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزالمىغانلىقىنى كۆرۈپ،
ئۇنىڭ ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزالمايدىغانلىقىغا ئىشەنچ قىلدى.

ומשפט ומישרים תקח׃ ב לנצר מזמות ארחות משפטיו ידרך׃ ג אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל־טוב׃ ד כי תבוא חכמה בלבבך ודעת לנפשך ערבה׃ ה מזמה תשמר עליך תבונה תנצרך׃ ו להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות׃ ז מעזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך׃ ח השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע׃ ט אשר ארחותיהם עקשים ונלוזים במעגלותם׃ י להצילך מאשה זרה מנכריה אמרי־חלקה׃ יא מאלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה׃ יב כי שחה אל־מות ביתה ואל־רפאים מעגלותיה׃ יג כל־באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים׃ יד למען תלך בדרך טובים ואורחות צדיקים תשמר׃ טו כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה׃ טז ורשעים מארץ יכרתון ובוגדים יסח ממנה׃ יז צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ יח פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ יט תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ כ צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ כא בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ כב כי ישרים יירשו ארץ ותמימים יותרו בה׃ כג ורשעים יכרתו מן־הארץ ובוגדים יסחו ממנה׃ כד צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ כה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ כו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ כז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ כח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ כט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ ל פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ לא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ לב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ לג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ לד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ לה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ לו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ לז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ לח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ לט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ מ פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ מא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ מב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ מג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ מד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ מה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ מו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ מז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ מח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ מט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ נ פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ נא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ נב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ נג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ נד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ נה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ נו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ נז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ נח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ נט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ ס פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ סא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ סב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ סג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ סד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ סה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ סו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ סז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ סח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ סט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ ע פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ עא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ עב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ עג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ עד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ עה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ עו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ עז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ עח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ עט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ פ פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ פא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ פב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ פג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ פד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ פה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ פו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ פז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ פח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ פט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ צ פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ צא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ צב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ צג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ צד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ צה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ צו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ צז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ צח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ צט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ ק פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קי פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קיא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קיב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קיג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קיד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קטו פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קטז תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קיז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קיח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קיט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קכ פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קכא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קכב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קכג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קכד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קכה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קכו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קכז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קכח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קכט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קל פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קלא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קלב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קלג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קלד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קלה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קלו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קלז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קלח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קלט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קמ פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קמא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קמב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קמג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קמד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קמה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קמו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קמז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קמח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קמט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קנ פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קנא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קנב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קנג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קנד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קנה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קנו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קנז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קנח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קנט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קס פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קסא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קסב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קסג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קסד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קסה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קסו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קסז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קסח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קסט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קע פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קעא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קעב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קעג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קעד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קעה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קעו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קעז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קעח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קעט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קפ פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קפא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קפב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קפג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קפד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קפה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קפו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קפז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קפח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קפט כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קצ פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קצא תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קצב צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קצג בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קצד כי ישרים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ קצה פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ קצו תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ קצז צופה צעדי הליכות ואת כל־מעגליו יביט׃ קצח בעבור ילכו בדרך טובים וארחות צדיקים ישמרו׃ קצ

ואיש אחד מהם לקחו בידו ויכתוב: ואחר כך יתן לו
ויאמר לו קח זה.

ואחר כך יקח אחד מהם ויכתוב: ואחר כך יתן לו
ויאמר לו קח זה[1]. וכן יעשה לכל אחד ואחד. ואחר
כך יקח אחד מהם ויכתוב: ואחר כך יתן לו ויאמר
לו קח זה. וכן יעשה לכל אחד ואחד. ואחר כך יקח
אחד מהם ויכתוב: ואחר כך יתן לו ויאמר לו קח זה.
וכן יעשה לכל אחד ואחד. ואחר כך יקח אחד מהם
ויכתוב: ואחר כך יתן לו ויאמר לו קח זה. וכן יעשה
לכל אחד ואחד. ואחר כך יקח אחד מהם ויכתוב:
ואחר כך יתן לו ויאמר לו קח זה. וכן יעשה לכל
אחד ואחד. ואחר כך יקח אחד מהם ויכתוב: ואחר
כך יתן לו ויאמר לו קח זה. וכן יעשה לכל אחד
ואחד. ואחר כך יקח אחד מהם ויכתוב: ואחר כך
יתן לו ויאמר לו קח זה. וכן יעשה לכל אחד ואחד.
ואחר כך יקח אחד מהם ויכתוב: ואחר כך יתן לו
ויאמר לו קח זה

ובכתבי. ויאמר כי אם בכור ילדה לו אשתו בכורתו: כי לו משפט הבכורה: ויאמר יהוה אל יעקב הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם: ואנכי נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי: ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים:

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר אליהם האספו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם: ראובן בכורי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה: שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: בסדם אל תבא נפשי באספם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצונם עקרו שור: ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל: יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף אויביך ישתחוו לך בני אביך: גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו: לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים: אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה: חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב: זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות ויפכו על צידון: יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים: וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד: דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל: יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור: לישועתך קויתי יהוה: גד גדוד יגודנו והוא יגוד עקב: מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך: נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר: בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור: וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכות שמים מעל ברכות תהום רבצת תחת ברכות שדים ורחם: ברכות אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם: ויצו אותם ויאמר אליהם אני נאסף אל עמי קברו אותי אל אבותי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: אשר קנה אברהם את השדה ואת המערה אשר בו מאת בני חת לאחזת קבר: שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת: ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה וישכב ויאסף אל עמיו: ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו: ויצו יוסף את עבדיו את הרופאים לחנט את אביו ויחנטו הרופאים את ישראל: וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום: ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: אבי השבעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השבעך: ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן: ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד: ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן: ויעשו בניו לו כן כאשר צום אתם: וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא: וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו: ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו: ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו: וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב: ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם וידבר על לבם: וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמותי מזה: וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים:

ڪري ڇڏي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه ٻڪي ڏئي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه
ڪڍي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه ٻڪي ڏئي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه
ڪڍي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه ٻڪي ڏئي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه
ڪڍي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه ٻڪي ڏئي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه
ڪڍي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه ٻڪي ڏئي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه
ڪڍي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه ٻڪي ڏئي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه
ڪڍي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه ٻڪي ڏئي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه
ڪڍي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه ٻڪي ڏئي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه
ڪڍي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه ٻڪي ڏئي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه
ڪڍي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه ٻڪي ڏئي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه

כשהיה בן שבע שנים. והיה מתגעגע תמיד על אמו: כי היה
יום אחד לפני צאתו מביתו. שמע אמו אומרת לאביו. שהיה
חולה: מה יעשה הילד הזה אחרי מותנו: ואין לו אם שתגן
עליו: ואין לו אח שיעזור לו: ואין לו קרוב שיתן לו לחם
לאכול: ושמע אביו שהיא בוכה ומתאנחת: ואמר לה: אל
תבכי ואל תתאוננה: כי הילד הזה יהיה לו אב ואם: ואח
וקרוב: כי אני אשים את לבי עליו: ואתן לו לחם לאכול:
ובגד ללבוש: ואשלח אותו ללמוד תורה: ואחר כך אשא
אשה: ואביא אותה לביתי: והיא תהיה לו לאם: ואחר כך
אמות: ואז יהיה הילד הזה יתום: ואין לו אב ואם: ואח
וקרוב: ואז יבכה הילד הזה: ואני לא אדע מה יעשה הילד
הזה: ואין לו לחם לאכול: ואין לו בגד ללבוש: ואין לו
מקום ללון: ואין לו מי שיתן לו לחם לאכול: ומי שיתן
לו בגד ללבוש: ומי שיתן לו מקום ללון: ומי שיתן לו
מקום ללמוד תורה: ומי שיתן לו אשה: ומי שיתן לו
בנים ובנות: ומי שיתן לו בית מלא כל טוב: ומי שיתן
לו בית הכנסת ובית המדרש: ומי שיתן לו בית הקברות
לקבור בו את מתיו: ומי שיתן לו מקום לשבת בו שבעת
ימי האבלות: ומי שיתן לו מקום לשבת בו בימים נוראים:
ומי שיתן לו מקום לשבת בו בימים טובים: ומי שיתן לו
מקום לשבת בו בשבתות: ומי שיתן לו מקום לשבת בו
בראש חודש: ומי שיתן לו מקום לשבת בו בחול המועד:
ומי שיתן לו מקום לשבת בו בחנוכה: ומי שיתן לו מקום
לשבת בו בפורים: ומי שיתן לו מקום לשבת בו בל"ג בעומר:
ומי שיתן לו מקום לשבת בו בט"ו בשבט: ומי שיתן לו
מקום לשבת בו בט"ו באב: ומי שיתן לו מקום לשבת בו
בט"ו באב: ומי שיתן לו מקום לשבת בו בט"ו באב:

(1) כתוב sic

ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܡܪ ܐܘ ܡܠܬܐ ܕܬܐܡܪ ܠܢ ܐܘ ܠܐ ܐܡܪ ܠܢ ܐܝ ܐܢ ܐܝ ܐܢ ܐܝ ܐ

בני מקום שהוא רחוק מן הישוב ואין שם אדם שיוכל לשאול אותו בדבר הלכה, אם יש לו לשאול לאדם שהוא בעיר אחרת ורחוקה ממנו, או אם יש לו לילך אצלו בעצמו. ונראה לי שאין לו לשאול לאדם שהוא רחוק ממנו, כי אין לך דבר שיש בו ספק איסור שלא יהיה בו ספק היתר, ואם כן אין לו לשאול לאדם שהוא רחוק ממנו, שאפשר שיש בעיר שהוא בה מי שיודע בדבר ההוא אם יש בו היתר או לא

دِدْ كَلْهِهُ. مَدْهِدَهِ مَدْهِدَهِ كَمَّ هُمَّ هُمَّ هُمَّ: كَ هَدْهُ هُمَّ هُمَّ.
سِدْ دِهِ مَدْهِدَهِ مَدْهِدَهِ: دِهِدَهِ هِ هُ هُمَّ هُمَّ هُمَّ هُمَّ.
هُمَّ هُمَّ هُمَّ هُمَّ هُمَّ: هُمَّ هُمَّ هُمَّ هُمَّ هُمَّ هُمَّ هُمَّ.
هُمَّ هُمَّ هُمَّ هُمَّ هُمَّ هُمَّ هُمَّ

ומשתה: כי בנות ישראל לשמחה יצאו בחגים ובמועדים: ולכתוב לה ספר כתובתה: כי בנות ישראל בכתובה נזונות מבעליהן. וכי בנות ישראל לבעליהן. ומה היא כתובתה של בת ישראל. מנה לנקבה ומאתים לזכר. ואלמנה לכהן מאתים[1] חסר אחד. ומגורשת ואלמנה לכהן גדול מאה חסר אחד: ומי כתבה: סופר. ומי חתום: שנים. ומה כתוב בה: כך אמר פלוני לפלונית. הרי את מקודשת לי: ומה אומר לה: הרי את לי לאשה כדת משה וישראל. ומה אומרת לו: אני עשיתי לך בית נכון: ומה היא מלאכתה של אשה: כל מלאכת בית. ומה היא מלאכתה של בת ישראל: כל מלאכת בית. וכי כל מלאכת בית בת ישראל עושה: כל בת ישראל שיודעת לעשות מלאכת בית עושה. ושאינה יודעת לעשות מלאכת בית לומדת: ומי מלמדה: אמה. ומי מלמד את אמה: אמה של אמה. וכי אמה של אמה מלמדה: לא אמה של אמה מלמדה. כבר אמרו חכמים: לא תהא אשה מרבה בשיחה עם כל אדם. ואין בנות ישראל מרבות בשיחה עם כל אדם. אלא עם בעליהן. ועם אביהן. ועם אחיהן. ועם בניהן. ועם אחיותיהן. ועם בני בעליהן. ועם בני אחיותיהן. ועם בני אחיהן. ועם בני בני

ܒܗܝܡܢܘܬܐ: ܐܡܪ ܠܗ: ܟܠ ܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܒܐ ܢܥܒܕ ܠܗ ܘܢܫܡܥ ܠܗ: ܐܦ ܗܘ ܠܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐܒܐ ܘܠܐ ܫܒܩ ܠܗ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܙܪܥ ܚܪܕܠ ܡܢ ܟܠ ܙܒܢ ܕܢܬܐ ܠܟ ܒܗ ܘܢܫܬܘܕܥ ܠܟ ܒܗ ܐܦ ܒܫܡܝܐ ܘܐܦ ܒܐܪܥܐ ܘܐܦ ܒܫܝܘܠ ܡܝܬܐ ܘܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܙܪܥ ܚܪܕܠ ܡܢ ܟܠ ܙܒܢ ܕܢܬܐ ܠܟ ܒܗ ܐܦ ܒܫܡܝܐ ܘܐܦ ܒܐܪܥܐ ܘܐܦ ܒܫܝܘܠ ܡܝܬܐ ܘܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܙܪܥ ܚܪܕܠ ܡܢ ܟܠ ܙܒܢ ܕܢܬܐ ܠܟ ܒܗ ܐܦ ܒܫܡܝܐ ܘܐܦ ܒܐܪܥܐ ܘܐܦ ܒܫܝܘܠ ܡܝܬܐ ܘܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ.

ܒܗܝܡܢܘܬܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܟܠ ܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܒܐ ܢܥܒܕ ܠܗ ܘܢܫܡܥ ܠܗ: ܐܦ ܗܘ ܠܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐܒܐ ܘܠܐ ܫܒܩ ܠܗ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܙܪܥ ܚܪܕܠ ܡܢ ܟܠ ܙܒܢ ܕܢܬܐ ܠܟ ܒܗ ܐܦ ܒܫܡܝܐ ܘܐܦ ܒܐܪܥܐ ܘܐܦ ܒܫܝܘܠ ܡܝܬܐ ܘܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܙܪܥ ܚܪܕܠ ܡܢ ܟܠ ܙܒܢ ܕܢܬܐ ܠܟ ܒܗ ܐܦ ܒܫܡܝܐ ܘܐܦ ܒܐܪܥܐ ܘܐܦ ܒܫܝܘܠ ܡܝܬܐ ܘܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ.

ܒܗܝܡܢܘܬܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܟܠ ܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܒܐ ܢܥܒܕ ܠܗ ܘܢܫܡܥ ܠܗ: ܐܦ ܗܘ ܠܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐܒܐ ܘܠܐ ܫܒܩ ܠܗ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܙܪܥ ܚܪܕܠ ܡܢ ܟܠ ܙܒܢ ܕܢܬܐ ܠܟ ܒܗ ܐܦ ܒܫܡܝܐ ܘܐܦ ܒܐܪܥܐ ܘܐܦ ܒܫܝܘܠ ܡܝܬܐ ܘܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܙܪܥ ܚܪܕܠ ܡܢ ܟܠ ܙܒܢ ܕܢܬܐ ܠܟ ܒܗ ܐܦ ܒܫܡܝܐ ܘܐܦ ܒܐܪܥܐ ܘܐܦ ܒܫܝܘܠ ܡܝܬܐ ܘܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ.

ܒܗܝܡܢܘܬܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܟܠ ܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܒܐ ܢܥܒܕ ܠܗ ܘܢܫܡܥ ܠܗ: ܐܦ ܗܘ ܠܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐܒܐ ܘܠܐ ܫܒܩ ܠܗ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܙܪܥ ܚܪܕܠ ܡܢ ܟܠ ܙܒܢ ܕܢܬܐ ܠܟ ܒܗ ܐܦ ܒܫܡܝܐ ܘܐܦ ܒܐܪܥܐ ܘܐܦ ܒܫܝܘܠ ܡܝܬܐ ܘܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܙܪܥ ܚܪܕܠ ܡܢ ܟܠ ܙܒܢ ܕܢܬܐ ܠܟ ܒܗ ܐܦ ܒܫܡܝܐ ܘܐܦ ܒܐܪܥܐ ܘܐܦ ܒܫܝܘܠ ܡܝܬܐ ܘܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ.

ܒܗܝܡܢܘܬܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܟܠ ܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܒܐ ܢܥܒܕ ܠܗ ܘܢܫܡܥ ܠܗ: ܐܦ ܗܘ ܠܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐܒܐ ܘܠܐ ܫܒܩ ܠܗ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܙܪܥ ܚܪܕܠ ܡܢ ܟܠ ܙܒܢ ܕܢܬܐ ܠܟ ܒܗ ܐܦ ܒܫܡܝܐ ܘܐܦ ܒܐܪܥܐ ܘܐܦ ܒܫܝܘܠ ܡܝܬܐ ܘܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܙܪܥ ܚܪܕܠ ܡܢ ܟܠ ܙܒܢ ܕܢܬܐ ܠܟ ܒܗ ܐܦ ܒܫܡܝܐ ܘܐܦ ܒܐܪܥܐ ܘܐܦ ܒܫܝܘܠ ܡܝܬܐ ܘܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ.

ܒܗܝܡܢܘܬܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܟܠ ܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܒܐ ܢܥܒܕ ܠܗ ܘܢܫܡܥ ܠܗ: ܐܦ ܗܘ ܠܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐܒܐ ܘܠܐ ܫܒܩ ܠܗ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܙܪܥ ܚܪܕܠ ܡܢ ܟܠ ܙܒܢ ܕܢܬܐ ܠܟ ܒܗ ܐܦ ܒܫܡܝܐ ܘܐܦ ܒܐܪܥܐ ܘܐܦ ܒܫܝܘܠ ܡܝܬܐ ܘܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܙܪܥ ܚܪܕܠ ܡܢ ܟܠ ܙܒܢ ܕܢܬܐ ܠܟ ܒܗ ܐܦ ܒܫܡܝܐ ܘܐܦ ܒܐܪܥܐ ܘܐܦ ܒܫܝܘܠ ܡܝܬܐ ܘܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ.

(1) ܡܟܝ L. (2) ܚܝܢܢ P.

ܟܠ ܐܢܫ ܕܫܠܝܛ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ: ܐܦ ܗܘ ܡܫܬܥܒܕ ܒܫܘܠܛܢ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܒܝܕ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܒܪ ܐܢܫ ܢܬܬ ܠܗ ܘܠܐ ܢܫܬܒܩ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܠܗ ܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ. ܐܢ ܐܦ ܐܢܐ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܫܒܚܬ ܘܡܪܝܡ ܘܡܗܕܪ ܠܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܟܠ ܥܒܕܘܗܝ ܫܪܪܐ ܘܕܝܢܗ ܗܘ ܘܡܫܠܝܡ ܐܘܪܚܬܗ ܘܡܬܟܢܝܢ ܠܡܗܟ ܠܡܗܟ ܘܠܐ ܡܫܬܟܚ

ܒܪ ܐܒܝ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܬܪ ܕܐܬܐ ܐܚܪܢܐ ܕܢܫܬܘܕܐ ܠܗ ܒܐܪ ܐܒܝ ܘܐܡ ܠܐ ܐ

⠠⠞⠓⠑⠽ ⠠⠎⠁⠊⠙ ⠠⠞⠕ ⠠⠓⠊⠍ ⠠⠊⠋ ⠠⠞⠓⠑⠽ ⠠⠓⠁⠙ ⠠⠎⠑⠑⠝ ⠠⠓⠊⠍ ⠠⠁⠇⠕⠝⠑ ⠠⠁⠝⠙ ⠠⠞⠓⠑⠽ ⠠⠓⠁⠙ ⠠⠝⠕⠞

ܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܐ ܣܒܪܝܢ ܐܚܪܢ: ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܐ ܣܒܪܝܢ ܐܚܪܢ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ܠܢ ܒܦܫܛ

ܕܒܟܐ ܐܝ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܫܬܐ: ܒܪܟ ܠܗ ܒܝܕ ܐܝ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܫܬܐ. ܐ ܒܟܐ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܫܬܐ ܐܝ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܫܬܐ: ܒܪܟ ܠܗ ܒܝܕ ܐܝ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܫܬܐ
ܕܒ ܡܝܟܐܝܠ. ܡܕܪܫ ܩܛܝܪ ܕܒ ܡܝܟܐܝܠ ܒܪ ܐܝ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܫܬܐ: ܒܪ
ܕܒ ܡܝܟܐܝܠ. ܡܕܪܫ ܩܛܝܪ ܕܒ ܡܝܟܐܝܠ ܒܪ ܐܝ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܫܬܐ: ܒܪ
ܐܝ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܫܬܐ ܐܝ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܫܬܐ: ܒܪ ܐܝ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܫܬܐ

الْمُتَعَلِّقَةِ بِهِ: وَهُوَ الْحَلَالُ وَالْحَرَامُ وَالْمَكْرُوهُ وَالْمُبَاحُ
وَالصَّحِيحُ وَالْفَاسِدُ. وَهِيَ تَتَعَلَّقُ بِهِ مِنْ جِهَةِ أَنَّهُ مَحَلُّهَا:
وَهِيَ: الْحُكْمُ: وَالسَّبَبُ: وَالشَّرْطُ: وَالْمَانِعُ.

وَالْحُكْمُ: هُوَ خِطَابُ اللهِ تَعَالَى الْمُتَعَلِّقُ بِأَفْعَالِ
الْمُكَلَّفِينَ: مِنْ حَيْثُ هُوَ كَذَلِكَ. وَالْمُرَادُ بِالْخِطَابِ: هُوَ
الْكَلَامُ الْمُوَجَّهُ إِلَى الْمُكَلَّفِ. وَالْمُرَادُ بِالْمُكَلَّفِ: هُوَ
الْبَالِغُ الْعَاقِلُ الَّذِي بَلَغَتْهُ الدَّعْوَةُ. وَالْمُرَادُ بِالْأَفْعَالِ:
أَفْعَالُ الْجَوَارِحِ الظَّاهِرَةِ وَالْبَاطِنَةِ. وَالْمُرَادُ بِالتَّعَلُّقِ:
هُوَ الْإِيجَابُ: أَوِ التَّحْرِيمُ: أَوِ الْإِبَاحَةُ: أَوِ الْكَرَاهَةُ:
أَوِ الصِّحَّةُ: أَوِ الْفَسَادُ: أَوِ الْعَزِيمَةُ: أَوِ الرُّخْصَةُ.
وَالْحُكْمُ: قِسْمَانِ: تَكْلِيفِيٌّ: وَوَضْعِيٌّ.

فَالتَّكْلِيفِيُّ: هُوَ الْحُكْمُ الَّذِي يَقْتَضِي طَلَبَ
الْفِعْلِ: أَوِ الْكَفِّ عَنْهُ: أَوِ التَّخْيِيرَ بَيْنَ الْفِعْلِ وَالتَّرْكِ:
وَهُوَ خَمْسَةُ أَقْسَامٍ: الْإِيجَابُ: وَالتَّحْرِيمُ: وَالْإِبَاحَةُ:
وَالْكَرَاهَةُ: وَالنَّدْبُ. فَالْإِيجَابُ: هُوَ طَلَبُ الشَّارِعِ
الْفِعْلَ طَلَبًا جَازِمًا. وَالْفِعْلُ الْمُوجَبُ: يُسَمَّى وَاجِبًا:
وَفَرْضًا: وَلَازِمًا. وَالْوَاجِبُ: هُوَ الَّذِي يُثَابُ فَاعِلُهُ
امْتِثَالًا: وَيُعَاقَبُ تَارِكُهُ اسْتِحْقَاقًا. وَالْوَاجِبُ: يَنْقَسِمُ
بِاعْتِبَارِ ذَاتِهِ: وَبِاعْتِبَارِ وَقْتِهِ: وَبِاعْتِبَارِ فَاعِلِهِ:
وَبِاعْتِبَارِ تَقْدِيرِهِ. فَبِاعْتِبَارِ ذَاتِهِ: يَنْقَسِمُ إِلَى
مُعَيَّنٍ: وَمُخَيَّرٍ: وَمُبْهَمٍ. وَبِاعْتِبَارِ وَقْتِهِ: يَنْقَسِمُ إِلَى
مُضَيَّقٍ: وَمُوَسَّعٍ. وَبِاعْتِبَارِ فَاعِلِهِ: يَنْقَسِمُ إِلَى
عَيْنِيٍّ: وَكِفَائِيٍّ. وَبِاعْتِبَارِ تَقْدِيرِهِ: يَنْقَسِمُ إِلَى
مُقَدَّرٍ: وَغَيْرِ مُقَدَّرٍ.

(٢) مُتَعَلِّقٌ .L

ܒܫܠܡ ܐܠܗܐ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ

ܡܨܪܝ. ܘܡܘܡܝ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ: ܡܕܝ ܐܙܠ ܐܢܬ ܘܐܢ ܐܡܪ ܠܗ: ܡܐ ܕܐܝܬ ܒܟ ܠܡܥܒܕ. ܐܡܪ ܠܗ: ܐܢܐ ܐܙܠ ܠܡܥܒܕ ܒܐܪ ܡܐ ܕܐܝܬ ܒܟ

ומשום הכי אמרינן דאפילו בשעת מתנה נמי לא קנה עד שיגמור ויכתוב ויחתום. ואפילו הכי אמרינן דאי אמר לא כתבתי ולא חתמתי אלא שאני נאמן דכיון דבשעת מתנה לא אמר כלום ולא מיחה בידם אלא שתק ונתן לו הגט ואמר לו כתוב וחתום ותן לה הרי זה כמודה שכתבו וחתמו בפניו ואינו נאמן לומר לא כתבתי ולא חתמתי. ואי נמי אפילו בשעת מתנה אמר כתבו וחתמו ואני אין לי שום ידיעה בדבר אינו נאמן לומר לא כתבתי ולא חתמתי דכיון דבשעת מתנה ל

ذَهِدِتْ. هُهِ هِيَّدُتْ هَدَّتْ: دَتْ هَهُ هَتَّ: دَتْ هِيَّدُتْ هَدَّتْ: هِيَّدُتْ
هُهِصَّدُتْ هِيَّدُتْ. هُهِصَّدُتْ هِيَّدُتْ هَدَّتْ: هِيَّدُتْ هَدَّتْ هَدَّتْ:
هَصَّدِتْ هِيَّدُتْ هَدَّتْ. هَهِيَّدُتْ هَدَّتْ هَدَّتْ: هِيَّدُتْ هَدَّتْ هَدَّتْ:
هَدَّتْ هَدَّتْ هَدَّتْ. هَهِيَّدُتْ هَدَّتْ هَدَّتْ: هِيَّدُتْ هَدَّتْ هَدَّتْ:
هَدَّتْ هَدَّتْ هَدَّتْ: ه

هَضْهَبِ: هُمْدَّ بَدَّ بِحَ بِهُكْمَبِدَّ دَّدَّ بِهُكْمَبِدَّ[1]. هُمْدَّ
دَّدَّ: مَكْمَدَّ كَمْدَّ دَّدَّ هُمْدَّ دَّدَّ: دَّ بِحَ بِهُكْمَبِدَّ
هَكْمَبِ كَمْدَّ بِهُكْمَبِدَّ. مَهْ دَّدَّ بِهُكْمَبِدَّ: مَكْمَدَّ
هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ
هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ
دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ:
هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ
دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ:
هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ
دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ:
هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ
دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ:
هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ
دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ:
هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ
دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ:
هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ دَّدَّ: مَكْمَدَّ هُمْدَّ

(1) معب قبة 118. (2) بعل.

ⵙⵙⵉⵔⵏ ⵏⵏⵉ: ⵎⵎⵓⵔⵏ ⵏⵏⵉⵎⵎⵓⵔⵏ ⵉⵏ ⵏⵏⵉⵙⵙⵉⵔⵏ. ⵔⵔⵎ ⵎⵎⵙⵙⵓⵔ ⵏⵏⵉ ⵙⵙⵉⵔⵏ ⵏⵏⵉ: ⵎⵎⵓⵔⵏ ⵏⵏⵉⵎⵎⵓⵔⵏ ⵉⵏ ⵏⵏⵉⵙⵙⵉⵔⵏ. ⵔⵔⵎ ⵎⵎⵙⵙⵓⵔ ⵏⵏⵉ ⵙⵙⵉⵔⵏ ⵏⵏⵉ: ⵎⵎⵓⵔⵏ ⵏⵏⵉⵎⵎⵓⵔⵏ ⵉⵏ ⵏⵏⵉⵙⵙⵉⵔⵏ. ⵔⵔⵎ ⵎⵎⵙⵙⵓⵔ ⵏⵏⵉ ⵙⵙⵉⵔⵏ ⵏⵏⵉ: ⵎⵎⵓⵔⵏ ⵏⵏⵉⵎⵎⵓⵔⵏ ⵉⵏ ⵏⵏⵉⵙⵙⵉⵔⵏ.

ⵔⵔⵎ ⵎⵎⵙⵙⵓⵔ ⵏⵏⵉ ⵙⵙⵉⵔⵏ ⵏⵏⵉ: ⵎⵎⵓⵔⵏ ⵏⵏⵉⵎⵎⵓⵔⵏ ⵉⵏ ⵏⵏⵉⵙⵙⵉⵔⵏ. ⵔⵔⵎ ⵎⵎⵙⵙⵓⵔ ⵏⵏⵉ ⵙⵙⵉⵔⵏ ⵏⵏⵉ: ⵎⵎⵓⵔⵏ ⵏⵏⵉⵎⵎⵓⵔⵏ ⵉⵏ ⵏⵏⵉⵙⵙⵉⵔⵏ. ⵔⵔⵎ ⵎⵎⵙⵙⵓⵔ ⵏⵏⵉ ⵙⵙⵉⵔⵏ ⵏⵏⵉ: ⵎⵎⵓⵔⵏ ⵏⵏⵉⵎⵎⵓⵔⵏ ⵉⵏ ⵏⵏⵉⵙⵙⵉⵔⵏ.

ⵔⵔⵎ ⵎⵎⵙⵙⵓⵔ ⵏⵏⵉ ⵙⵙⵉⵔⵏ ⵏⵏⵉ: ⵎⵎⵓⵔⵏ ⵏⵏⵉⵎⵎⵓⵔⵏ ⵉⵏ ⵏⵏⵉⵙⵙⵉⵔⵏ. ⵔⵔⵎ ⵎⵎⵙⵙⵓⵔ ⵏⵏⵉ ⵙⵙⵉⵔⵏ ⵏⵏⵉ: ⵎⵎⵓⵔⵏ ⵏⵏⵉⵎⵎⵓⵔⵏ ⵉⵏ ⵏⵏⵉⵙⵙⵉⵔⵏ. ⵔⵔⵎ ⵎⵎⵙⵙⵓⵔ ⵏⵏⵉ ⵙⵙⵉⵔⵏ ⵏⵏⵉ: ⵎⵎⵓⵔⵏ ⵏⵏⵉⵎⵎⵓⵔⵏ ⵉⵏ ⵏⵏⵉⵙⵙⵉⵔⵏ.

ⵔⵔⵎ ⵎⵎⵙⵙⵓⵔ ⵏⵏⵉ ⵙⵙⵉⵔⵏ ⵏⵏⵉ: ⵎⵎⵓⵔⵏ ⵏⵏⵉⵎⵎⵓⵔⵏ ⵉⵏ ⵏⵏⵉⵙⵙⵉⵔⵏ. ⵔⵔⵎ ⵎⵎⵙⵙⵓⵔ ⵏⵏⵉ ⵙⵙⵉⵔⵏ ⵏⵏⵉ: ⵎⵎⵓⵔⵏ ⵏⵏⵉⵎⵎⵓⵔⵏ ⵉⵏ ⵏⵏⵉⵙⵙⵉⵔⵏ. ⵔⵔⵎ ⵎⵎⵙⵙⵓⵔ ⵏⵏⵉ ⵙⵙⵉⵔⵏ ⵏⵏⵉ: ⵎⵎⵓⵔⵏ ⵏⵏⵉⵎⵎⵓⵔⵏ ⵉⵏ ⵏⵏⵉⵙⵙⵉⵔⵏ.

ⵔⵔⵎ ⵎⵎⵙⵙⵓⵔ ⵏⵏⵉ ⵙⵙⵉⵔⵏ ⵏⵏⵉ: ⵎⵎⵓⵔⵏ ⵏⵏⵉⵎⵎⵓⵔⵏ ⵉⵏ ⵏⵏⵉⵙⵙⵉⵔⵏ. ⵔⵔⵎ ⵎⵎⵙⵙⵓⵔ ⵏⵏⵉ ⵙⵙⵉⵔⵏ ⵏⵏⵉ: ⵎⵎⵓⵔⵏ ⵏⵏⵉⵎⵎⵓⵔⵏ ⵉⵏ ⵏⵏⵉⵙⵙⵉⵔⵏ. ⵔⵔⵎ ⵎⵎⵙⵙⵓⵔ ⵏⵏⵉ ⵙⵙⵉⵔⵏ ⵏⵏⵉ: ⵎⵎⵓⵔⵏ ⵏⵏⵉⵎⵎⵓⵔⵏ ⵉⵏ ⵏⵏⵉⵙⵙⵉⵔⵏ.

(1) ⵔⵔⵎⵎⵙⵙⵓⵔ sic L.

ולהתרחק מן הרע ולעשות הטוב: ואם יבוא לו איזה
נסיון ח"ו יתחזק בדעתו ויאמין בהשי"ת שיעזרהו
ויצילהו מן הנסיון. ואם יבוא לו איזה ייסורים
ח"ו יקבלם באהבה ויאמין שהם לטובתו ולא
יתרעם על הייסורים: כמו שכתוב בספרים
הקדושים שהייסורים מכפרים על החטאים
ומטהרים את האדם. ואם יבוא לו איזה עושר
וכבוד יזהר מאד שלא יתגאה ולא ישכח את
בוראו. ואם יבוא לו איזה עניות ח"ו יקבל
הכל באהבה ויאמין שהכל לטובתו: ואם יבוא
לו איזה חולי ח"ו יקבלהו באהבה ויאמין
שהוא לטובתו. ואם יבוא לו איזה מיתת בניו
ובנותיו יקבל הכל באהבה ויאמין שהכל לטובתו
ולחיי העולם הבא: ואם יבוא לו איזה בזיון
וקלון יקבלהו באהבה ויאמין שהוא לכפרת
עוונותיו: ואם יבוא לו איזה יסורים בגופו
יקבלם באהבה ויאמין שהוא לכפרת עוונותיו
ולטובתו בעולם הבא.

ואם יבוא לו איזה עניות ח"ו יקבל הכל
באהבה ויאמין שהוא לטובתו ולא יתרעם על
הבורא ב"ה: ואם יבוא לו איזה חולי ח"ו
יקבלהו באהבה ויאמין שהוא לטובתו ולא
יתרעם על הבורא ב"ה: ואם יבוא לו איזה
מיתת בניו ובנותיו יקבל הכל באהבה ויאמין
שהוא לטובתו ולא יתרעם על הבורא ב"ה:
ואם יבוא לו איזה בזיון וקלון יקבלהו
באהבה ויאמין שהוא לכפרת עוונותיו ולא
יתרעם על הבורא ב"ה: ואם יבוא לו איזה
יסורים בגופו יקבלם באהבה ויאמין שהוא
לכפרת עוונותיו ולטובתו בעולם הבא ולא
יתרעם על הבורא ב"ה: ואם יבוא לו איזה

مَعْمَعْدَى هَكُوْ: هَبْشَهِ بِدَّى مَعْشَرِ بِدَّى هَبْشَهِ مَعْشَرِ بِدَّى هَبْشَهِ مَعْشَرِ بِدَّى هَبْشَهِ

מִשְׁלֵי: בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵית אִישֶׁךָ: וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ אִתּוֹ: וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: כִּי מִצְוָה נֵר וְתוֹרָה אוֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוּסָר: לִשְׁמָרְךָ מֵאֵשֶׁת רָע מֵחֶלְקַת לְשׁוֹן נָכְרִיָּה: אַל תַּחְמֹד יָפְיָהּ בִּלְבָבֶךָ וְאַל תִּקָּחֶךָ בְּעַפְעַפֶּיהָ: כִּי בְעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד בִּכַּר לֶחֶם וְאֵשֶׁת אִישׁ נֶפֶשׁ יְקָרָה תָצוּד: הַיְכוֹל אָדָם לַחְתּוֹת אֵשׁ בְּחֵיקוֹ וּבְגָדָיו לֹא תִשָּׂרַפְנָה: אוֹ יְהַלֵּךְ אָדָם עַל הַגֶּחָלִים וְלֹא תִכְוֶינָה רַגְלָיו: כֵּן הַבָּא אֶל אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא יִנָּקֶה כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהּ: לֹא יָבוּז לַגַּנָּב כִּי יִגְנֹב לְמַלֵּא נַפְשׁוֹ כִּי רָעֵב: וְאִם נִמְצָא שִׁבְעָתַיִם יְשַׁלֵּם אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ יִתֵּן: אֲבָל הַנֹּאֵף אִשָּׁה חֲסַר לֵב הוּא מַשְׁחִית נַפְשׁוֹ יַעֲשֶׂה: נֶגַע וְקָלוֹן יִמְצָא וְחֶרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה: כִּי קִנְאָה חֲמַת גָּבֶר וְלֹא יָחוֹס בְּיוֹם נָקָם: לֹא יִשָּׂא פְּנֵי כָל כֹּפֶר וְלֹא יֹאבֶה כִּי תַרְבֶּה שֹׁחַד: בְּנִי שְׁמֹר אֲמָרָי וּמִצְוֹתַי תִּצְפֹּן אִתָּךְ: שְׁמֹר מִצְוֹתַי וָחְיֵה וְתוֹרָתִי כְּאִישׁוֹן עֵינֶךָ: קְשָׁרֵם עַל אֶצְבְּעוֹתֶיךָ כָּתְבֵם עַל לוּחַ לִבֶּךָ: אֱמֹר לַחָכְמָה אֲחוֹת אָתְּ וּמֹדָעַת לְבִינָה תִקְרָא: לִשְׁמָרְךָ מֵאֵשֶׁת זָר מִנָּכְרִיָּה אֲשֶׁר הֶאֱמִירָה אִמְרֵי פִיהָ: כִּי בְעַד חַלּוֹן בֵּיתִי נִשְׁקָפְתִּי בְּאַרֻבָּתִי: וָאַשְׁקִיפָה בַּפְּתָאִים אֶרְאֶה בַּנְּעָרִים בָּחוּר חֲסַר לֵב: עֹבֵר בַּשּׁוּק אֵצֶל פִּנָּתָהּ וְדֶרֶךְ בֵּיתָהּ יִצְעָד: בַּנֶּשֶׁף בְּיוֹם עָרֶב בְּאִישׁוֹן לַיְלָה וַאֲפֵלָה: וְהִנֵּה אִשָּׁה לִקְרָאתוֹ שִׁית זוֹנָה וְנִצֶּרֶת לֵב: הִיא סוֹאָנָה וְהוֹלֶכֶת בְּחוּצוֹת רַגְלֶיהָ לֹא תָנוּחַ: בָּרְחוֹבוֹת וּבַשְּׁווָקִים תְּעַרְעֵר וְאֵצֶל כָּל פִּנָּה תֶאֱרֹב: וְהֶחֱזִיקָה בּוֹ וְנָשְׁקָה לוֹ הֵעִזָּה פָנֶיהָ וַתֹּאמַר לוֹ: זִבְחֵי שְׁלָמִים עָלַי הַיּוֹם שִׁלַּמְתִּי נְדָרָי: עַל כֵּן יָצָאתִי לִקְרָאתֶךָ לְשַׁחֵר פָּנֶיךָ וָאֶמְצָאֶךָ: מַרְבַדִּים רָבַדְתִּי עַרְשִׂי חֲטֻבוֹת צֶמֶר מִצְרָיִם: נָפַפְתִּי מִשְׁכָּבִי מֹר אֲהָלִים וְקִנָּמוֹן: לְכָה נִרְוֶה דֹדִים עַד הַבֹּקֶר נִתְעַלְּסָה אֲהָבִים: כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ הָלַךְ דֶּרֶךְ רְחוֹקָה: צְרוֹר הַכֶּסֶף לָקַח בְּיָדוֹ לְיוֹם הַכֵּסֶא יָבוֹא בֵיתוֹ: הִטַּתּוּ אֵלֶיהָ בְּרֹב לִקְחָהּ בְּחֶלְקַת שְׂפָתֶיהָ נִדְחָפָתְהוּ: וְהוּא הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ פִּתְאֹם כְּשׁוֹר יָבוֹא לְטֶבַח וּכְאֶזֶל מַרְגְּלוֹת לְאֱוִיל: עַד יָפוּחַ חֵץ כְּבֵדוֹ מְהִירָה צִפּוֹר אֶל פָּח וְלֹא יָדַע כִּי בְנַפְשׁוֹ הוּא: וְעַתָּה בָנַי שִׁמְעוּ לִי וְהַקְשִׁיבוּ לְאִמְרֵי פִי: אַל יִפְנֶה אֶל דְּרָכֶיהָ לִבֶּךָ אַל תֵּתַע בִּנְתִיבוֹתֶיהָ: כִּי חֲלָלִים הִפִּילָה רַבִּים וַעֲצוּמִים כָּל הֲרוּגֶיהָ: דַּרְכֵי שְׁאוֹל בֵּיתָהּ יוֹרְדוֹת אֶל חַדְרֵי מָוֶת: הֲלֹא חָכְמָה תִקְרָא וּתְבוּנָה תִתֵּן קוֹלָהּ: בְּרָאשֵׁי מְרוֹמִים עַל דְּרָכִים בֵּית נְתִיבוֹת נִצָּבָה: עַל יַד שְׁעָרִים לְפִי קָרֶת מְבוֹא פְתָחִים תָּרֹנָּה: אֲלֵיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא וְקוֹלִי אֶל בְּנֵי אָדָם: הָבִינוּ פְתָאיִם עָרְמָה וּכְסִילִים הָבִינוּ לֵב: שִׁמְעוּ כִּי נְגִידִים אֲדַבֵּר וּמִפְתַח שְׂפָתַי מֵישָׁרִים: כִּי אֱמֶת יֶהְגֶּה חִכִּי וְתוֹעֲבַת שְׂפָתַי רִשְׁעָה: בְּצֶדֶק כָּל אִמְרֵי פִי אֵין בָּהֶם נִפְתָּל וְעִקֵּשׁ: כֻּלָּם נְכֹחִים לַמֵּבִין וְיְשָׁרִים לְמֹצְאֵי דָעַת: קְחוּ מוּסָרִי וְאַל כָּסֶף וְדַעַת מֵחָרוּץ נִבְחָר: כִּי טוֹבָה חָכְמָה מִפְּנִינִים וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בָהּ: אֲנִי חָכְמָה שָׁכַנְתִּי עָרְמָה וְדַעַת מְזִמּוֹת אֶמְצָא: יִרְאַת יְהוָה שְׂנֹאַת רָע גֵּאָה וְגָאוֹן וְדֶרֶךְ רָע וּפִי תַהְפֻּכוֹת שָׂנֵאתִי: לִי עֵצָה וְתוּשִׁיָּה אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה: בִּי מְלָכִים יִמְלֹכוּ וְרוֹזְנִים יְחֹקְקוּ צֶדֶק: בִּי שָׂרִים יָשֹׂרוּ וּנְדִיבִים כָּל שֹׁפְטֵי צֶדֶק: אֲנִי אֹהֲבַי אֵהֵב וּמְשַׁחֲרַי יִמְצָאֻנְנִי: הוֹן וְכָבוֹד אִתִּי עוֹשֶׁר וְצֶדֶק: טוֹב פִּרְיִי מִזָּהָב וּמִפָּז וּתְבוּאָתִי מִכֶּסֶף נִבְחָר: בְּאֹרַח צְדָקָה אֶתְהַלֵּךְ בְּתוֹךְ נְתִיבוֹת מִשְׁפָּט: לְהַנְחִיל אֹהֲבַי יֵשׁ וְאֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא: יְהוָה קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ קֶדֶם מִפְעָלָיו מֵאָז: מֵעוֹלָם נִסַּכְתִּי מֵרֹאשׁ מִקַּדְמֵי אָרֶץ: בְּאֵין תְּהוֹמוֹת חוֹלָלְתִּי בְּאֵין מַעְיָנוֹת נִכְבַּדֵי מָיִם: בְּטֶרֶם הָרִים הָטְבָּעוּ לִפְנֵי גְבָעוֹת חוֹלָלְתִּי: עַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת וְרֹאשׁ עָפְרוֹת תֵּבֵל: בְּהָכִינוֹ שָׁמַיִם שָׁם אָנִי בְּחוּקוֹ חוּג עַל פְּנֵי תְהוֹם: בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים מִמָּעַל בַּעֲזוּזֵי עִינוֹת תְּהוֹם: בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ וּמַיִם לֹא יַעַבְרוּ פִיהוּ בְּחוּקוֹ מוֹסְדֵי אָרֶץ: וָאֶהְיֶה אֵצֶל אָמוֹן וָאֶהְיֶה שַׁעֲשֻׁעִים יוֹם יוֹם מְשַׂחֶקֶת לְפָנָיו בְּכָל עֵת: מְשַׂחֶקֶת בְּתֵבֵל אַרְצוֹ וְשַׁעֲשֻׁעַי אֶת בְּנֵי אָדָם: וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ לִי וְאַשְׁרֵי דְּרָכַי יִשְׁמֹרוּ: שִׁמְעוּ מוּסָר וַחֲכָמוּ וְאַל תִּפְרָעוּ: אַשְׁרֵי אָדָם שֹׁמֵעַ לִי לִשְׁקֹד עַל דַּלְתֹתַי יוֹם יוֹם לִשְׁמֹר מְזוּזוֹת פְּתָחָי: כִּי מֹצְאִי מָצָא חַיִּים וַיָּפֶק רָצוֹן מֵיְהוָה: וְחוֹטְאִי חֹמֵס נַפְשׁוֹ כָּל מְשַׂנְאַי אָהֲבוּ מָוֶת: הֲלֹא חָכְמָה תִקְרָא וּתְבוּנָה תִתֵּן קוֹלָהּ: בָּנְתָה בֵיתָהּ חָצְבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה: טָבְחָה טִבְחָהּ מָסְכָה יֵינָהּ אַף עָרְכָה שֻׁלְחָנָהּ: שָׁלְחָה נַעֲרוֹתֶיהָ תִּקְרָא עַל גַּפֵי מְרוֹמֵי קָרֶת: מִי פֶתִי יָסֻר הֵנָּה חֲסַר לֵב אָמְרָה לּוֹ: לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחֲמִי וְשִׁתּוּ בְיַיִן מָסָכְתִּי: עִזְבוּ פְתָאיִם וְחִיוּ וְאִשְׁרוּ בְּדֶרֶךְ בִּינָה: יֹסֵר לֵץ לוֹ קָלוֹן וּמוֹכִיחַ לְרָשָׁע מוּמוֹ: אַל תּוֹכַח לֵץ פֶּן יִשְׂנָאֶךָּ הוֹכַח לְחָכָם וְיֶאֱהָבֶךָּ: תֵּן לְחָכָם וְיֶחְכַּם עוֹד הוֹדַע לְצַדִּיק וְיוֹסֶף לֶקַח: תְּחִלַּת חָכְמָה יִרְאַת יְהוָה וְדַעַת קְדֹשִׁים בִּינָה: כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים: חָכַמְתָּ לְךָ חָכַמְתָּ וְלָצִים שְׂאֵת לָךְ: אִשָּׁה כְסִילוֹת הֹמִיָּה פְתִי וּבַל יָדַע מַה: וַתֵּשֶׁב לְפֶתַח בֵּיתָהּ עַל כִּסֵּא מְרוֹמֵי קָרֶת: לִקְרֹא לְעוֹבְרֵי דֶרֶךְ הַיְשָׁרִים אׇרְחוֹתָם: מִי פֶתִי יָסֻר הֵנָּה וַחֲסַר לֵב אָמְרָה לּוֹ: מַיִם גְּנוּבִים יִמְתָּקוּ וְלֶחֶם סְתָרִים יִנְעָם: וְלֹא יָדַע כִּי רְפָאִים שָׁם בְּעׇמְקֵי שְׁאוֹל קְרוּאֶיהָ: מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח אָב וּבֶן כְּסִיל תּוּגַת אִמּוֹ: לֹא יוֹעִילוּ אוֹצְרוֹת רֶשַׁע וּצְדָקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת: לֹא יַרְעִיב יְהוָה נֶפֶשׁ צַדִּיק וְהוֹן רְשָׁעִים יְהוֹשִׁיעַ: רָאשׁ עֹשֶׂה כַף רְמִיָּה וְעֹשֵׁר יַעֲשִׁיר: אֹגֵר בַּקַּיִץ בֵּן מַשְׂכִּיל נִרְדָּם בַּקָּצִיר בֵּן מֵבִישׁ: בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק וּפִי רְשָׁעִים יְכַסֶּה חָמָס: זֵכֶר צַדִּיק לִבְרָכָה וְשֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב: חֲכַם לֵב יִקַּח מִצְוֹת וֶאֱוִיל שְׂפָתַיִם יִלָּבֵט: הוֹלֵךְ בְּתֹם יֵלֵךְ בֶּטַח וְעִקְּשׁ דְּרָכָיו יִוָּדַע: קֹרֵץ עַיִן יִתֵּן עַצֶּבֶת וֶאֱוִיל שְׂפָתַיִם יִלָּבֵט: מְקוֹר חַיִּים פִּי צַדִּיק וּפִי רְשָׁעִים יְכַסֶּה חָמָס: שִׂנְאָה תְּעוֹרֵר מְדָנִים וְעַל כָּל פְּשָׁעִים תְּכַסֶּה אַהֲבָה: בִּשְׂפָתָיו נִמְצָא חָכְמָה וְשֵׁבֶט לְגַו חֲסַר לֵב: חֲכָמִים יִצְפְּנוּ דָעַת וּפִי אֱוִיל מְחִתָּה קְרֹבָה: הוֹן עָשִׁיר קִרְיַת עֻזּוֹ מְחִתַּת דַּלִּים רִישָׁם: פְּעֻלַּת צַדִּיק לְחַיִּים תְּבוּאַת רָשָׁע לְחַטָּאת: אֹרַח לְחַיִּים שׁוֹמֵר מוּסָר וְתוֹעֶה מוֹכַחַת מַנְהִיג: כְּסוּי שִׂנְאָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר וּמוֹצִיא דִבָּה הוּא כְסִיל: בְּרֹב מִלִּין לֹא יֶחְדַּל פָּשַׁע וְחוֹשֵׂךְ שְׂפָתָיו מַשְׂכִּיל: כֶּסֶף נִבְחָר לְשׁוֹן צַדִּיק לֵב רְשָׁעִים כְּמְעָט: שִׂפְתֵי צַדִּיק יִרְעוּ רַבִּים וֶאֱוִילִים בַּחֲסַר לֵב יָמוּתוּ: בִּרְכַּת יְהוָה הִיא תַעֲשִׁיר וְלֹא יוֹסִיף עֶצֶב עִמָּהּ: כִּשְׂחוֹק לִכְסִיל עֲשׂוֹת זִמָּה וְאִישׁ תְּבוּנָה חׇכְמָה לוֹ: מְגוֹרַת רָשָׁע הִיא תְּבוֹאֶנּוּ וְתַאֲוַת צַדִּיקִים תִּתָּן: כַּעֲבוֹר סוּפָה וְאֵין רָשָׁע וְצַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם: כַּחֹמֶץ לַשִּׁנַּיִם וְכֶעָשָׁן לָעֵינָיִם כֵּן הֶעָצֵל לְשׁוֹלְחָיו: יִרְאַת יְהוָה תּוֹסִיף יָמִים וּשְׁנוֹת רְשָׁעִים תְּקֻצַּרְנָה: תּוֹחֶלֶת צַדִּיקִים שִׂמְחָה וְתִקְוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד: מָעוֹז לְתֹם דֶּרֶךְ מְחִתָּה לְפֹעֲלֵי אָוֶן: צַדִּיק לְעוֹלָם בַּל יִמּוֹט וּרְשָׁעִים לֹא יִשְׁכְּנוּ אָרֶץ: פִּי צַדִּיק יָנוּב חָכְמָה וְלָשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת תִּכָּרֵת: שִׂפְתֵי צַדִּיק יֵדְעוּן רָצוֹן וּפִי רְשָׁעִים תַּהְפֻּכוֹת: מֹאזְנֵי מִרְמָה תּוֹעֲבַת יְהוָה וְאֶבֶן שְׁלֵמָה רְצוֹנוֹ: בָּא זָדוֹן וַיָּבֹא קָלוֹן וְאֶת צְנוּעִים חָכְמָה: תֻּם יְשָׁרִים יַנְחֵם וְסֶלֶף בּוֹגְדִים יְשָׁדֵם: לֹא יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם עֶבְרָה וְצְדָקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת: צִדְקַת תָּמִים תַּיְשִׁר דַּרְכּוֹ וּבְרִשְׁעָתוֹ יִפֹּל רָשָׁע: צִדְקַת יְשָׁרִים תַּצִּילֵם וּבְהַוַּת בּוֹגְדִים יִלָּכֵדוּ: בְּמוֹת אָדָם רָשָׁע תֹּאבַד תִּקְוָה וְנוֹחֶלֶת אוֹנִים אָבְדָה: צַדִּיק מִצָּרָה נֶחֱלָץ וַיָּבֹא רָשָׁע תַּחְתָּיו: בְּפֶה חָנֵף יַשְׁחִית רֵעֵהוּ וּבְדַעַת צַדִּיקִים יֵחָלֵצוּ: בְּטוּב צַדִּיקִים תָּגִיל קִרְיָה וּבַאֲבֹד רְשָׁעִים רִנָּה: בִּבְרָכַת יְשָׁרִים תָּרוּם קָרֶת וּבְפִי רְשָׁעִים תֶּהֶרָס: בָּז לְרֵעֵהוּ חֲסַר לֵב וְאִישׁ תְּבוּנוֹת יַחֲרִישׁ: הוֹלֵךְ רָכִיל מְגַלֶּה סּוֹד וְנֶאֱמָן רוּחַ מְכַסֵּה דָבָר: בְּאֵין תַּחְבֻּלוֹת יִפֹּל עָם וּתְשׁוּעָה בְּרֹב יוֹעֵץ: רָעַ לְזָר כִּי יֵעָרֵב וְשׂוֹנֵא תְקִיעוֹת בְּטֹחַ לְךָ: אֵשֶׁת חֵן תִּתְמֹךְ כָּבוֹד וְתֹמְכוֹת עָרִיצִים עֹשֶׁר: גֹּמֵל נַפְשׁוֹ אִישׁ חָסֶד וְעֹכֵר שְׁאֵרוֹ אַכְזָרִי: צַדִּיק עֹשֶׂה פֹּעַל אֱמֶת וְזוֹרֵעַ צְדָקָה שֶׂכֶר אֱמוּנָה: כֵּן צְדָקָה לְחַיִּים וְרֹדֵף רָעָה לְמוֹתוֹ: תּוֹעֲבַת יְהוָה עִקְּשׁ לֵב וְרֹצֵי תָמִים דַּרְכּוֹ: יָד לְיָד לֹא יִנָּקֶה רָע וְזֶרַע צַדִּיקִים נִמְלָט: נֶזֶם זָהָב בְּאַף חֲזִיר אִשָּׁה יָפָה וְסָרַת טָעַם: תַּאֲוַת צַדִּיקִים אַךְ טוֹב תִּקְוַת רְשָׁעִים עֶבְרָה: מְפַזֵּר וְנוֹסָף עוֹד וְחוֹשֵׂךְ מִיֹּשֶׁר אַךְ לְמַחְסוֹר: נֶפֶשׁ בְּרָכָה תְדֻשָּׁן וּמַרְוֶה גַּם הוּא יִרְוֶה: מַנִּיעַ בָּר יְקֻבֻּהוּ לְאֻמִּים וּבְרָכָה לְרֹאשׁ מוֹכְרֶהָ: שַׁחַר יְבַקֶּשׁ טוֹב רוֹרֵשׁ רָעָה וְהִיא תְּבוֹאֶנּוּ: בּוֹטֵחַ בְּעׇשְׁרוֹ הוּא יִפּוֹל וְכָעָלֶה יִצְמָחוּ צַדִּיקִים: עוֹכֵר בֵּיתוֹ נוֹחֵל רוּחַ וְעֶבֶד אֱוִיל לַחֲכַם לֵב: פְּרִי צַדִּיק עֵץ חַיִּים וְלֹקֵחַ נְפָשׁוֹת חָכְמָה: הֵן צַדִּיק בָּאָרֶץ יְשֻׁלָּם אַף כִּי רָשָׁע וְחוֹטֵא: מוֹסֵר אֹהֵב דַּעַת שׂוֹנֵא בְּעֵר בְּהֵמוֹת וְאִישׁ תְּבוּנוֹת יַחֲרִישׁ: טוֹב יֵרָצֶה בְּפִי אִישׁ וְאִישׁ מְזִמּוֹת יַרְשִׁיעַ: לֹא יִתָּכֵן אָדָם בְּרֶשַׁע וְשֹׁרֶשׁ צַדִּיקִים בַּל יִמּוֹט: אֵשֶׁת חַיִל עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ וּכְרָקָב בַּעֲצָמָיו מְבִישָׁה: מַחְשְׁבוֹת צַדִּיקִים מִשְׁפָּט תַּנְחֻמוֹת רְשָׁעִים מִרְמָה: דִּבְרֵי רְשָׁעִים אָרְבָה דָם וּפִי יְשָׁרִים יַצִּילֵם: הָפוֹךְ רְשָׁעִים וְאֵינָם וּבֵית צַדִּיקִים יַעֲמֹד: פִּי שֵׂכֶל יְהֻלַּל אִישׁ וְנִלְוֶה לֵב יִהְיֶה לָבוּז: טוֹב נִקְלֶה וְעֶבֶד לוֹ מִמִּתְהַלֵּל וְחָסֵר לָחֶם: יוֹדֵעַ נֶפֶשׁ בְּהֵמוֹ צַדִּיק וְרַחֲמֵי רְשָׁעִים אַכְזָרִי: עֹבֵד אַדְמָתוֹ יִשְׂבַּע לָחֶם וּמְרַדֵּף רֵקִים חֲסַר לֵב: חָמַד רָשָׁע מְצוֹד רָע וְשֹׁרֶשׁ צַדִּיקִים יִתֵּן: בְּפֶשַׁע שְׂפָתַיִם מוֹקֵשׁ רָע וַיֵּצֵא מִצָּרָה צַדִּיק: מִפְּרִי פִי אִישׁ יִשְׂבַּע טוּב וּגְמוּל יְדֵי אָדָם יָשׁוּב לוֹ: דֶּרֶךְ אֱוִיל יָשָׁר בְּעֵינָיו וְשׁוֹמֵעַ לְעֵצָה חָכָם: אֱוִיל בַּיּוֹם יִוָּדַע כַּעְסוֹ וְכוֹסֶה קָלוֹן עָרוּם: מַגִּיד אֱמוּנוֹת צֶדֶק וְעֵד שֶׁקֶר מִרְמָה: יֵשׁ בּוֹטֶה כְּמַדְקְרוֹת חָרֶב וְלְשׁוֹן חֲכָמִים מַרְפֵּא: שְׂפַת אֱמֶת תִּכּוֹן לָעַד וְעַד רֶגַע לְשׁוֹן שָׁקֶר: מִרְמָה בְּלֵב חֹרְשֵׁי רָע וְיוֹעֲצֵי שָׁלוֹם שִׂמְחָה: לֹא יְאֻנֶּה לַצַּדִּיק כָּל אָוֶן וּמָלְאוּ רָשָׁע רָעָה: תּוֹעֲבַת יְהוָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר וְעֹשֵׂי אֱמוּנָה רְצוֹנוֹ: אָדָם עָרוּם כִּסָּה דָעַת וְלֵב כְּסִילִים יִקְרָא אִוֶּלֶת: יַד חָרוּצִים תִּמְשֹׁל וּרְמִיָּה תִּהְיֶה לָמַס: דְּאָגָה בְלֵב אִישׁ יַשְׁחֶנָּה וְדָבָר טוֹב יְשַׂמְּחֶנָּה: יָתֹר מֵרֵעֵהוּ צַדִּיק וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תַּתְעֵם: לֹא יַחֲרֹךְ רְמִיָּה צֵידוֹ וְהוֹן אָדָם יָקָר חָרוּץ: בְּאֹרַח צְדָקָה חַיִּים וְדֶרֶךְ נְתִיבָהּ אַל מָוֶת: בֵּן חָכָם מוּסַר אָב וְלֵץ לֹא שָׁמַע גְּעָרָה: מִפְּרִי פִי אִישׁ יֹאכַל טוּב וְנֶפֶשׁ בּוֹגְדִים חָמָס: נֹצֵר פִּיו שֹׁמֵר נַפְשׁוֹ פֹּשֵׂק שְׂפָתָיו מְחִתָּה לוֹ: מִתְאַוָּה וְאֵין נַפְשׁוֹ עָצֵל וְנֶפֶשׁ חָרוּצִים תְּדֻשָּׁן: אֹרַח צַדִּיק שִׂנְאַת דָּבָר וְרָשָׁע יַבְאִישׁ וְיַחְפִּיר: צְדָקָה תִּצֹּר תָּם דֶּרֶךְ וְתַהְפֻּכַת חַטָּאת רִשְׁעָה: יֵשׁ מִתְעַשֵּׁר וְאֵין כֹּל מְרוֹשֵׁשׁ וְרַב הוֹן: הוֹן עָשִׁיר קָרְתּוֹ נָתְנוֹ וְדַל לֹא שָׁמַע גְּעָרָה: אוֹר צַדִּיקִים יִשְׂמָח וְנֵר רְשָׁעִים יִדְעָךְ: רַק בְּזָדוֹן יִתֵּן מַצָּה וְאֶת נִוָּעֲצִים חָכְמָה: הוֹן מֵהֶבֶל יִמְעָט וְקֹבֵץ עַל יָד יַרְבֶּה: מַמְתִּין תּוֹחֶלֶת מַחֲלָה לֵב וְעֵץ חַיִּים תַּאֲוָה בָּאָה: בּוֹזֶה דָבָר יֵחָבֵל לוֹ וְיָרֵא מִצְוָה הוּא יְשֻׁלָּם: תּוֹרַת חָכָם מְקוֹר חַיִּים לָסוּר מִמֹּקְשֵׁי מָוֶת: שֵׂכֶל טוֹב יִתֶּן חֵן וְדֶרֶךְ בּוֹגְדִים אֵיתָן: כָּל עָרוּם יַעֲשֶׂה בְדָעַת וּכְסִיל יִפְרֹשׂ אִוֶּלֶת: מַלְאָךְ רָשָׁע יִפֹּל בְּרָע וְצִיר אֱמוּנִים מַרְפֵּא: רֵישׁ וְקָלוֹן פּוֹרֵעַ מוּסָר וְשׁוֹמֵר תּוֹכַחַת יְכֻבָּד: תַּאֲוָה נִהְיָה תִּתְעַב כְּסִילִים וְסָרֵי מֵרָע הוֹתֵעַב: הוֹלֵךְ אֶת חֲכָמִים יֶחְכָּם וְרֹעֵה כְסִילִים יֵרוֹעַ: רָעָה תְּדַלֵּק חַטָּאִים וְצַדִּיקִים תְּשַׁלֵּם טוֹבָה: טוֹב יַנְחִיל בְּנֵי בָנִים וְצָפוּן לְצַדִּיק חֵיל חוֹטֵא: רַב תְּבוּאַת רָאשֵׁי בְּאֶרֶץ מִשְׁפָּט וְנִסְפֶּה בְּלֹא צֶדֶק: חוֹשֵׂךְ שִׁבְטוֹ שׂוֹנֵא בְנוֹ וְאֹהֲבוֹ שִׁחֲרוֹ מוּסָר: צַדִּיק אֹכֵל לְשֹׂבַע נַפְשׁוֹ וּבֶטֶן רְשָׁעִים תֶּחְסָר: חַכְמוֹת נָשִׁים בָּנְתָה בֵיתָהּ וְאִוֶּלֶת בְּיָדֶיהָ תֶּהֱרֹס: הוֹלֵךְ בְּיׇשְׁרוֹ יְרֵא יְהוָה וּנְלוֶז דְּרָכָיו בָּזֵהוּ: בְּשִׂפְתֵי אֱוִיל חֹטֶר לְגַו גַּאֲוָה וְשִׂפְתֵי חֲכָמִים תִּשְׁמְרֵם: אֵין אֲלָפִים בְּאֶבוּס בָּקָר וְרַב תְּבוּאוֹת בְּכֹחַ שׁוֹר: עֵד אֱמוּנִים לֹא יְכַזֵּב וְיָפִיחַ כְּזָבִים עֵד שָׁקֶר: בִּקֵּשׁ לֵץ חׇכְמָה וְאֵין וְדַעַת לִנְבוֹן נָקָל: לֵךְ נֶגֶד אִישׁ כְּסִיל וְלֹא יָדַעְתָּ מִנְּגַד שִׂפְתֵי דָעַת: חׇכְמַת עָרוּם בִּינָה דַרְכּוֹ וְאִוֶּלֶת כְּסִילִים מִרְמָה: בְּכְסִילִים יִלְעַג לָאָשָׁם וּבֵין יְשָׁרִים רָצוֹן: יוֹדֵעַ מְרַת נַפְשׁוֹ וְלֹא יִתְעָרַב שִׂמְחָתוֹ זָר: בֵּית רְשָׁעִים יֶחֱרָב וְאֹהֶל יְשָׁרִים יִפְרָח: יֵשׁ דֶּרֶךְ יָשָׁר לִפְנֵי אִישׁ וְאַחֲרִיתָהּ דַּרְכֵי מָוֶת: גַּם בִּשְׂחוֹק יִכְאַב לֵב וְאַחֲרִית שִׂמְחָה תּוּגָה: מִדְּרָכָיו יִשְׂבַּע סוֹג לֵב וּמֵעָלָיו גְּבַר טוֹב: פֹּתִי יַאֲמִין לְכָל דָּבָר וְעָרוּם יָבִין לְאׇרְחוֹ: חָכָם יָרֵא וְסָר מֵרָע וּכְסִיל מִתְעַבֵּר וּבוֹטֵחַ: קְצַר אַפַּיִם יִתְאַוֶּלֶת וְאִישׁ מְזִמּוֹת יִשָּׂנֵא: נָחֲלוּ פְתָאיִם אִוֶּלֶת וְעָרוּמִים יַכְתִּרוּ דָעַת: כָּפְפוּ רָעִים לִפְנֵי טוֹבִים וּרְשָׁעִים עַל שַׁעֲרֵי צַדִּיק: גַּם רֵעֵהוּ יִשְׂנָא רָשׁ וְאֹהֲבֵי עָשִׁיר רַבִּים: בָּז לְרֵעֵהוּ חוֹטֵא וּמְחוֹנֵן עֲנִיִּים אַשְׁרֵהוּ: הֲלֹא יִתְעוּ זוֹמְמֵי רָע וְחֶסֶד וֶאֱמֶת לְזוֹמְמֵי טוֹב: בְּכָל עֶצֶב יִהְיֶה מוֹתָר וּדְבַר שְׂפָתַיִם אַךְ לְמַחְסוֹר: עֲטֶרֶת חֲכָמִים עׇשְׁרָם אִוֶּלֶת כְּסִילִים אִוֶּלֶת: מַצִּיל נְפָשׁוֹת יַגִּיד אֱמוּנָה וְיָפִיחַ מִרְמוֹת רְמִיָּה: בְּיִרְאַת יְהוָה מִבְטַח עֹז וְלִבָּנָיו יִהְיֶה מַחְסֶה: יִרְאַת יְהוָה מְקוֹר חַיִּים לָסוּר מִמֹּקְשֵׁי מָוֶת: בְּרֹב עָם הַדְרַת מֶלֶךְ וּבְאֶפֶס לְאֹם מְחִתַּת רָזֵן: אֶרֶךְ אַפַּיִם רַב תְּבוּנָה וְקְצַר רוּחַ מֵרִים אִוֶּלֶת: חַיֵּי בָשָׂר לֵב מַרְפֵּא וְרִקָּבוֹן עֲצָמוֹת קִנְאָה: עֹשֵׁק דָּל חֵרֵף עֹשֵׂהוּ מְכַבְּדוֹ חוֹנֵן אֶבְיוֹן: בְּרָעָתוֹ יִדָּף רָשָׁע וְחוֹסֶה בְמוֹתוֹ צַדִּיק: בְּלֵב נָבוֹן תָּנוּחַ חׇכְמָה וּבְקֶרֶב כְּסִילִים תִּוָּדָע: צְדָקָה תָּרוּם גּוֹי וְחֶסֶד לְאֻמִּים חַטָּאת: רְצוֹן מֶלֶךְ לְמַשְׂכִּיל עֶבֶד וְעֶבְרָתוֹ תְּהִי מְבִישׁ: מַשִּׁיב עֶבְרָה מַעֲנֶה רַךְ וְדָבָר עִצָּבוֹן יַעֲלֶה אָף: לְשׁוֹן חֲכָמִים תֵּיטִיב דָּעַת וּפִי כְסִילִים יַבִּיעַ אִוֶּלֶת: בְּכָל מָקוֹם צֹפוֹת רָעִים וְטוֹבִים: מַרְפֵּא לָשׁוֹן עֵץ חַיִּים וְסֹלֶף בָּהּ שֶׁבֶר בְּרוּחַ: טוֹב לֵב שִׂמְחַת פָּנִים וּבְרַע לֵב נִדְכָּאַת רוּחַ: לֵב יוֹדֵעַ מָרַת נַפְשׁוֹ וְאֶת שִׂמְחָתוֹ לֹא יִתְעָרַב: לֵב שָׂמֵחַ יֵיטִב פָּנִים וּבְעִצְּבַת פָּנִים יֵרָע לֵב: לֵב נָבוֹן יְבַקֶּשׁ דָּעַת וּפִי כְסִילִים יִרְעֶה אִוֶּלֶת: כָּל יְמֵי עָנִי רָעִים וְטוֹב לֵב מִשְׁתֶּה תָמִיד: טוֹב מְעַט בְּיִרְאַת יְהוָה מֵאוֹצָר רָב וּמְהוּמָה בּוֹ: טוֹב אֹכֶל יְרָקוֹת וְאַהֲבָה שָׁם מִשּׁוֹר אָבוּס וְשִׂנְאָה בּוֹ: טוֹב אֲרֻחַת פַּת חֲרֵבָה וְשַׁלְוָה בָּהּ מִבֵּית מָלֵא זִבְחֵי רִיב: אִישׁ חֵמָה יְגָרֶה מָדוֹן וְאֶרֶךְ אַפַּיִם יַשְׁקִיט רִיב: דֶּרֶךְ עָצֵל כִּמְסוּכַת חָדֶק וְאֹרַח יְשָׁרִים סְלוּלָה: בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח אָב וּכְסִיל אָדָם בּוֹזֶה אִמּוֹ: הֲפֵרִים מַחְשָׁבוֹת בְּאֵין סוֹד וּבְרֹב יוֹעֲצִים תָּקוּם: שִׂמְחָה לְאִישׁ מַעֲנַת פִּיו וְדָבָר בְּעִתּוֹ מַה טּוֹב: אׇרַח חַיִּים לְמַשְׂכִּיל לְמַעַן סוּר מִשְּׁאוֹל מָטָּה: בֵּית גֵּאִים יְנַתֵּץ יְהוָה וְיַצֵּב גְּבוּל אַלְמָנָה: תּוֹעֲבַת יְהוָה מַחְשְׁבוֹת רָע וְטְהוֹרִים אִמְרֵי נֹעַם: בֹּצֵעַ בָּצַע עוֹכֵר בֵּיתוֹ וְשׂוֹנֵא מַתָּנוֹת יִחְיֶה: לֵב צַדִּיק יֶהְגֶּה לַעֲנוֹת וּפִי רְשָׁעִים יַבִּיעַ רָעוֹת: רָחוֹק יְהוָה מֵרְשָׁעִים וּ

ולפיכך מצוה לרחוץ את ידיו תחלה קודם שיאכל ואפילו אם לא נטל ידיו מבעוד יום אלא שהחשיכה עליו בדרך או בבית אחר שאין שם מים אלא מעט ואינו מספיק לו לנטילה אם יטול ידיו תחלה לא יאכל עד שיביא מים ויטול ידיו כראוי. ואם אין לו מים ויש לו יין יטול ידיו ביין. ואם אין לו לא מים ולא יין ישפשף ידיו בחול או בעפר או בכותל או בכסת או בכר או בכל דבר שיש לו ואחר כך יברך ויאכל. ואם אין לו כלום ישפשף ידיו בידי

ולא יפיל דבר ארצה מכליו ומן הסכין שלו שלא יחתוך בו ולא יכתוב בו ולא יגרד בו ולא יתקן בו ולא יחתוך בו ולא יפתח בו ולא יסגור

يَهْدِ كَهُدَدَّ؟ هُدَدَّ ەَيْهِدَ كَمَهُ: هِدِيَّ دَيْهِدِ: كَ كِكْهُ هِدِيَّ هُدَدَّ: دَيْهِدِ هُمُهِدَ هُدِيَّدَّ هُدَدَّهُدَهُدَ. ەَهِدِ هِدِيَّ كَهُهُدَ: هِهِكَ دَهُيَكَ دَهُ: دَهِكَّدَّ دَيْهَ هِدِيَّدَّ: دَيْكَهُدَّ دَيْهَ دَهُيَكَ. ەَهِدِ يَيْدِ دَدَّدَّ يَهَ هُدِيَّدَّ: هِكِيَّ كَمَهُ. ەَيْدِكَ يَهَ هِهِكَ هُكَيَّدَّ. هُدَدَّ ەَيْهِدَ كَهُ: كَ هِهِدَ كَ هَدِيَّدَّ دَهُدَهُدَّ هُمْ: ەَدَّكَ هُمُ يَهِهُدَّ يَهِ هُدَّ دَيْهِ هِكَهِ. يَدَّ هُدَّ كَهُدَدَّ هِ هُكَهِهُدَّ هُهِ سَدَّيَّ: ەَيْهِ كَهُدَدَّ هِ هُدَّ كَ هُدَّ دَيْهَ هُكَيَّدَّ. ەَهِ هِدِ يَيْهِ كَهُدَدَّ: كَ هُكَيَّدَّ دَهِ هِ دَهِيَّدَّ دَهُدَّ هُكَدَّ: يَدَّ يَ هُدَّ. هُهِهُكَهِدَّ هُهِ سَدَّيَّ دَهُ هُدِيَّدَّ: هُمُهُدَّ هُ هُهُهُدَّ دَيْهِهَيَّ دَهُ. هُهَيَّدَّ هُكَيَّدَّ هُمُهُدَّ يَكَ يَدَّدَّ دَيْدَّ: هُدَيَّدَّ هُدَدَّهُدَّ دَيْكَهُدَّ كَ هِدِيَّ هُدَهُدَّ: دَيْكَهُدَّ دَهُدَّ يَهَ كَ هُدَّ: ەَكَ دَهُمُدَّ هُهَكَهُدَّ: ەَدَّكَ هُدَهُدَّ هُدَدَّ كَ هُدَّدَّ. ەَهِدَّ هُدَهِ دَهُ يَكَهُ هِكَ: هِكَكَ دَهُيَكَ هُدَّدَّ كَ هُدَّدَّ. ەَيْهِدَ كَهُ هُهَهُدَّ هُهِ هُدَّ دَهُهُدَّ: هُدَدَّ هُدَّ: دَيْهِدِ هُدَهُدَّ دَيْكَهُدَّ ەَيْكَهُهُدَّ: هُدَدَّ هُ هَكَ دَيْهِدِ هُدَّ هُدَّهُدَّ. ەَيْهِدَ كَهُ هُدَّدَّ دَهُدَّ: دَيْهِدِ هُدَهُدَّ هُدَدَّ هُدَدَّ هُدَ

ܒܝܫܐ ܕܐ ܚܝܠܐ ܕܒܪ ܐܢܫ ܐܝܟ ܕܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܝܫ ܐ
ܐ ܐܝ ܕܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܝܫ ܐ ܐܝ

ܚܝܐ: ܐܠ ܡܢ ܫܡܥ ܠܗ ܐܡܪ ܕܐܝ ܠܐ ܐܫܬܘ ܠܗ: ܐܠ ܐܢ ܐܬܐ ܐܝܠܝܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠ ܢܡܘܬ ܥܕ ܕܢܚܙܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܐܬܐ ܒܥܢܢܐ ܘܒܚܝܠ ܪܒ ܘܫܘܒܚܐ ܠܗ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܐ ܐܡܝܢ. ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܒܪ ܝܘܢܐ ܫܡܥܘܢ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܬ ܐܝܬ ܠܟ ܚܝܠܐ ܕܬܫܒܘܩ ܠܝ ܒܗ ܒܝ ܐܢܐ ܕܐܫܠܡ ܠܟ

אֲפִילוּ שְׁנֵי. וְכֵן בְּיוֹנָה וַיְהִי דְּבַר יְיָ אֶל יוֹנָה בֶּן אֲמִתַּי לֵאמֹר: וְכֵן בְּמִיכָה הַמּוֹרַשְׁתִּי הָיָה בִּימֵי יוֹתָם אָחָז יְחִזְקִיָּה: וְכֵן בְּנַחוּם הַמִּישׁ בִּימֵי יְחִזְקִיָּה: וְכֵן בְּחַבַקּוּק הַנָּבִיא הָיָה בִּימֵי מְנַשֶּׁה: וְכֵן בְּצַפַנְיָה בֶּן כּוּשִׁי הָיָה בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ: וְכֵן בְּחַגַּי הַנָּבִיא הָיָה בִּימֵי דָרְיָוֶשׁ: וְכֵן בִּזְכַרְיָה בֶּן עִדּוֹ הָיָה בִּימֵי דָרְיָוֶשׁ: וְכֵן בְּמַלְאָכִי הָיָה בִּימֵי נְחֶמְיָה: וְכֵן בְּעֶזְרָא הַסּוֹפֵר הָיָה בִּימֵי נְחֶמְיָה: וְכֵן בְּנְחֶמְיָה בֶּן חַכַלְיָה הָיָה בִּימֵי נְחֶמְיָה: וְכֵן בְּמָרְדְּכַי הַיְהוּדִי הָיָה בִּימֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ: וְכֵן בְּאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה הָיְתָה בִּימֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ: וְכֵן בְּיוֹאָשׁ הָיָה בִּימֵי יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן: וְכֵן בְּיוֹאָשׁ בֶּן אֲחַזְיָה הָיָה בִּימֵי יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן: וְכֵן בְּעַמַּרְיָה הָיָה בִּימֵי יְהוֹשָׁפָט: וְכֵן בְּיוֹנָתָן בֶּן עֻזִּיָּה הָיָה בִּימֵי עֻזִּיָּה: וְכֵן בְּיוֹתָם הָיָה בִּימֵי עֻזִּיָּה: וְכֵן בְּאָחָז הָיָה בִּימֵי יוֹתָם: וְכֵן בְּחִזְקִיָּה הָיָה בִּימֵי אָחָז: וְכֵן בְּמְנַשֶּׁה הָיָה בִּימֵי חִזְקִיָּה: וְכֵן בְּאָמוֹן הָיָה בִּימֵי מְנַשֶּׁה: וְכֵן בְּיֹאשִׁיָּהוּ הָיָה בִּימֵי אָמוֹן: וְכֵן בִּיהוֹיָקִים הָיָה בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ: וְכֵן בִּיכָנְיָה הָיָה בִּימֵי יְהוֹיָקִים: וְכֵן בְּצִדְקִיָּהוּ הָיָה בִּימֵי יְכָנְיָה: וְכֵן בְּגְדַלְיָה הָיָה בִּימֵי צִדְקִיָּהוּ: וְכֵן בְּשְׂרָיָה הָיָה בִּימֵי גְדַלְיָה: וְכֵן בְּיוֹסֵי הָיָה בִּימֵי שְׂרָיָה: וְכֵן בְּיוֹסֵי בֶּן יוֹעֶזֶר הָיָה בִּימֵי יוֹסֵי: וְכֵן בְּיוֹסֵי בֶּן יוֹחָנָן הָיָה בִּימֵי יוֹסֵי בֶּן יוֹעֶזֶר

ەپەجْبِ هُەدَّ بِهِ سْدْبِبْ كَهْ: ەكَه بِهْبِ. ەپەضْبِ
كِه: هَذه بْجِهِ بِهْكَ: دَبِضْبِدَ كِ هَذَنْ: هَذِه دَّنْ لِهِدْ
دَهَضْبِ بْكَدَّنْ بِهْكَهْهُ. هِبِعْكَ ەجْبِ هَهِهْ بِهِكْبِبِهِ كِ
سَهَهُّ دَّضْبِ: دَهِهْضْبِدَّنْ بِدَّدَّنْ: دَهِ هِهْەصهس(1). بِهْبِدَ
كَهْ بْدَّ دِبْكَ: بِ هَذَنْ هَّجْ هَّضْبِهِ: هَهِضْبِدَّنْ (بْهَهْ(2)؟)
كِ كَهَّهْ بِهِضْبِدَّ. ەپْهَهْدَهْجِهِ هِكْضْبِهِ هِ هَّنْ: ەپِهِضْبِهِ
كِ ەبْهِضْبِدَّهِ كِ كَهَّهْ بِهِضْبِدَّ. ەهِ دِبْهَضْبِهِ كِ كْبِهِضْبِدَّ:
هِضْبِدَّ ەهِ ضْبِهِضْبِدَّ ەبْهِضْبِدَ كَهْ كْسَهَهُّ هَّ: هِهِضْبِدَّ سهَضْبِدَّ
ضْهِهِضْبِدَّ حَهَّنْ هِكْبِكْ: ەبْكَدَّنْ هَّهِ كِهِ بْهِبْهِضْبِ. ەهَّهْ
حَهْضْبِدَّ هِكْضْبِهِ دَّهَّهْ حَهَّنْ: ەبْهِضْبِهِ ەهَّنْ دَّضْبِدَّ ەپَهَّنْ
بِهِضْبِدَّ. ەبْبِوكَّنْ كِهِضْبِدَّ هَّ. ەهِهِ هِهِضْبِدَّ: بِهِجْسَّنْ قَّكْهِ
هِكْهَّنْبِدَّ: دِقَّكْسِ حَدَّهْضْبِدَّ دَّضْبِدَّ دَهِضْبِدَّ. هَضْبِدَّ دِهِ بْدَّ
دِبْكَ: بْدَّ هَصَّفْهِ: بْهِدَ كَهِهِجْكَهْ دَّدَّهْ: ەپِهِضْبِهِ
هَهَّ حِهِ هِهِ هِ بْهِضْبِدَّ. ەهِهِ هِضْبِهِ دَّهِ دَّبِهِضْبِدَ
كِ بْكَهْ هِكْهِ: هَهِبْ كَهِهِضْبِهِ دَهِهِهِضْبِهِ
دَهِهِكِهِ ضْهَ: هَهِبْ ەهِضْبِهِهِ كِ هِكْهَّنْ ەهِهِهِضْبِدَّ
هَهِبِدَّ: ەپِهِضْبِهِ كْبِضْبِدَّ ەهِهِبْ هِهِ بْهِدَ: بْهِضْبِدَّ
قَّكْسِ بْهَهْ هِهِ هَّنْ هِهِضْبِدَّ؟ هَهِضْبِدَّ ەپِهِضْبِدَ كِ: بْدَّ قَّكْسِ
بْهَهْ هِهِ بْهِضْبِدَّ دِهِكْهَّنْ هَّنْ: ەهِكْهَّنْ دَهِهِضْبِدَّ هَهِبْ هِهِهِ
هَّ هَّجْ كِ بْهِضْبِدَّ دِبْكَ. هِهِكْ دِهَّنْ: هِهِضْبِدَّ هِهِضْبِدَ

(1) النساخ: ەهِهِهِسس N. E. (2) بْهَهْ sic

שמרו: אמרי דמחוי ליה ואי לא לא מחוי ליה. אמר
ליה אביי: מאי שנא דמחוי ליה ומאי שנא דלא מחוי
ליה. אלא אמר אביי: כגון שהיה מהלך בשוק ומכר
לו בשוק ואין לו אלא אותו שוק. רבינא אמר: כגון
שהיה מהלך בין הגפנים ומכר לו בין הגפנים ואין
לו אלא אותן גפנים. מתקיף לה רב אשי: אי הכי
אפילו מכר לו בבית נמי. אלא אמר רב אשי: כגון
שהיה מהלך בין הגפנים ומכר לו בבית ואין לו אלא
אותן גפנים. מתקיף לה רבינא: אי הכי אפילו מכר
לו בבית נמי. אלא אמר רבינא: כגון שהיה מהלך
בין הגפנים ומכר לו בבית ואין לו אלא אותן גפנים
ואין לו אלא בית זה. מתקיף לה רב אחא מדפתי:
מי לא תנן: מכר לו בית ולא מצא בו לא כלי ולא
כלום אינו חוזר ומבקש. אלא אמר רב אחא מדפתי:
כגון שהיה מהלך בין הגפנים ומכר לו בבית ואין לו
אלא אותן גפנים ואין לו אלא בית זה ואין לו אלא
בית אחד. מתקיף לה רב אשי: אי הכי אפילו מכר
לו בבית נמי. אלא אמר רב אשי: כגון שהיה מהלך
בין הגפנים ומכר לו בבית ואין לו אלא אותן גפנים
ואין לו אלא בית זה ואין לו אלא בית אחד ואין לו
אלא מטה אחת. מתקיף לה רבינא: אי הכי אפילו
מכר לו בבית נמי. אלא אמר רבינא: כגון שהיה
מהלך בין הגפנים ומכר לו בבית ואין לו אלא אותן
גפנים ואין לו אלא בית זה ואין לו אלא בית אחד
ואין לו אלא מטה אחת ואין לו אלא כר אחד.

אמר רב חנא בר ביזנא אמר רבי שמעון חסידא:
מעשה בשני בני אדם שהיו מהלכין בין הגפנים
ומכר אחד לחבירו בית ולא מצא בו לא כלי ולא
כלום ובא לבית דין והחזירו לו. אמר רבי שמעון
חסידא: מעשה בשני בני אדם שהיו מהלכין בין

ויהי לפנות ערב[1] ותרגז הארץ: כל זמן שהיו ישראל עושין רצונו של מקום היו מהלכין בדרך קצרה. ברגע שהיו עושין רצונו של מקום היו מהלכין בדרך ארוכה: שנאמר ויסעו מהר ה' דרך שלשת ימים. ומה היו עושין שלשת ימים הללו: היו מתאוננין ומקניטין לפני המקום: שנאמר ויהי העם כמתאננים רע באזני ה'. ומה היה עונשן של מתאוננים: שנאמר ותבער בם אש ה' ותאכל בקצה המחנה. ומה היו עושין ישראל אחר כך: אמרו לפני משה: רבינו משה, אנו מתאוננין ומקניטין לפני המקום ואין אנו יודעין מה עונשנו: אמר להם: אל תהיו מתאוננין ומקניטין לפני המקום ואין אתם יודעין מה עונשכם: אמרו לו:

هَصْهِ دِنْهِهِ إِهِدْ: هِهَ هَهَّدِ هِدَّنْ. هِهَ هَكْمَهَّ
وَهَدْ هِهَ هَزَهِدْ: أَكِهِهَصِدَّنْ دِهِدْ دَهِدَّ هِكَكِ
هَكْ هِهَكِ هَكْ هِهَكِ هَكْ هِهَكِ هَكْ هِهَكِ.
هِكْ هِهَكِ: هِهَكِكَكِ دِهِدَّ دَهِدَّ هِكَكِ هَكْ هِهَكِ.
هِهَكِ هَكْ هَهَكِ هَكْ هَهَكِ: هَهَ هِهَ هِهَ هِهَزِهِدْ. هِهَكِهِ إِنَّ
دِهِدَّهِهِ هِهَ هِهَكِ هِهَكِهِ هِهَكِهِ هِهَكِهِ هِهَكِهِ: دِنْهِدْ كِ هِهَهَّهَ
دِهِكَّ هَ دِنْ. هِهَكِ هِنْهِدْ كِهِهَ: دِنَّ هِهَ هِهَفَّهِ كِهَّ
هِهَكِ هِهَكِ: دِهِ هِهَ دِنَّ دِنْهِكِهِ دِنَّنْ: هِهَ
هِهَكِ هِهَكِ: دِهِ هِهَ دِنَّ دِنْهِكِهِ دِنَّنْ: هِهَ
دِنَّدَّ دِنْهِدَّ. هِهَكِكَكِ دِنْهِدَّ هِهَ هِهَفَّهِ دِهَّكِدَّ: دِهِ
هِهَكِ هِهَكِ هِهَكِ هِهَكِ هِهَكِ. هِهَ هِهَكِ هِهَكِ هَكْ هَكْ
هِهَكِ هِهَكِ: دِنْهِهِ هِهَكِ هِهَكِ: دِهِ هِهَ هِهَ هِهَ هِهَ هِهَ
هِهَكِ دِهِدَّ هِهَ هِهَ هِهَ هِهَ هِهَ هِهَ هِهَ هِهَ هِهَ هِهَ هِهَ
هِهَكِ هِهَكِ هِهَكِ هِهَكِ هِهَكِ

בשבת. ומשכימין לבית הכנסת קודם עלות השחר כדי שיגמרו תפלתם קודם הנץ החמה. ואין אומרים בה תחנון ולא צדקתך ולא למנצח ולא יהי כבוד ולא אשרי ולא ובא לציון ולא קדיש. ואחר התפלה מברכין ברכת החודש אם יש חדש בשבת. ואם לאו אין מברכין. ואחר כך אומרים קדיש שלם. ואחר כך מוציאין ספר תורה ומגביהין ומגלילין ומניחין אותו על הבימה. ואחר כך עומדין ומתחילין מי שברך. ואחר כך אומרים קדיש שלם. ואחר כך מתחילין אשרי ובא לציון ואומרים אותם בנגון ידוע. ואחר כך אומרים קדיש שלם. ואחר כך מתחילין ברוך שאמר ואומרים אותו בנגון ידוע. ואחר כך אומרים קדיש שלם. ואחר כך מתחילין יהי כבוד ואומרים אותו בנגון ידוע. ואחר כך אומרים קדיש שלם. ואחר כך מתחילין ישתבח ואומרים אותו בנגון ידוע. ואחר כך אומרים קדיש שלם. ואחר כך מתחילין יוצר ואומרים אותו בנגון ידוע. ואחר כך אומרים קדיש שלם. ואחר כך מתחילין אל ארך אפים ואומרים אותו בנגון ידוע. ואחר כך אומרים קדיש שלם. ואחר כך מתחילין אדון עולם ואומרים אותו

ܗܘ ܕܒܟܠܗ ܫܢ ܫܢܝܐ: ܐܝܟ ܕܐ ܟܠ ܒܝܬ ܒܕܝܢ: ܗܘ
ܐܝܟ ܕܐ. (ܗܘ[1]؟) ܟܐ ܡܢ ܕܥܒܝܕ ܒܝ ܐܠܗܐ:
ܫܒܩ ܟܐ ܩܕܘܫ. ܗܘ ܕܝ ܒܕܒܪ ܗܘ: ܟܐ ܐܝܟ ܕܐ ܒܝ
ܟ ܕܡܢ: ܐܟ ܟܫܡ ܐܟ ܙܢ: ܐܡܪ ܕܒܝ ܒܝ ܟ
(ܕܐܡܪ[2]؟) ܕܒܟܠ ܒܝܬ ܗܘ: ܐܠܐ ܐܡܪ ܕܒ ܒܟ
ܒܪܟ ܟܐ. ܐܡܪ ܟܐ: ܡܒܐ ܗܘ: ܙ ܒܟ ܒܝ؟
ܐܒܕ ܟܐ: ܒܟ ܡܨܪ: ܒܐܒܕ ܐܒܕ ܒܒܐ. ܗܘ
ܐܡܪ: ܒܐ ܒܕ ܐܟ ܒܟ ܒܟ ܐܒܕ ܐܠ ܒ.
ܗܘ ܕܝ ܒܒ ܒܐ. ܐܡܪ ܗܘ: ܐܡܪ ܟ: ܐܡܪ ܐܡ
ܟ ܒܐ: ܙ ܒܐ ܡ ܟ ܒ؟ ܐܒܕ
ܐܟ: ܐܠ ܒܟ ܒ ܐ ܒ: ܒ ܟ ܐ ܒ
ܐ ܐ ܒ ܐ ܒ ܐ ܒ

בתרא דבתרא: אפילו נהר דינור נהר שמשי נהר דיגלת: אפילו
ארבעים ושמונה נהרות הגדולים שבעולם. ואין יכולין לעמוד
מפני מה. מפני שהן עולין ויורדין בכל יום. ואין יכולין לעמוד
בשבת: אמר רבי יהושע בן לוי. אפילו כל המים שבעולם
אין יכולין לעמוד בשבת: שנאמר ויכולו השמים וגו׳: אמר
רבי יוסי. מימי בבל אין יכולין לעמוד בשבת. שנאמר ונהר
יוצא מעדן להשקות את הגן. ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים. מה נהר שאין פוסק אף כל המים שאין פוסקין:
אמר רבי יוסי. מימי בבל אין יכולין לעמוד בשבת. שנאמר
ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים. מה נהר שאין פוסק אף כל המים שאין פוסקין:
אמר רבי יוסי. מימי בבל אין יכולין לעמוד בשבת. שנאמר
ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים. מה נהר שאין פוסק אף כל המים שאין פוסקין:
אמר רבי יוסי. מימי בבל אין יכולין לעמוד בשבת. שנאמר
ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים. מה נהר שאין פוסק אף כל המים שאין פוסקין:

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܪ ܐܝ: ܐܦ ܗܟܢ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܐܝ: ܠ ܟ ܒܪ ܒܪ ܐܝ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܐܝ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܐܝ.

ܐܝ ܐܝ ܐܡܪ ܐܢܐ ܐܝ: ܒܪ ܐܝ ܐܡܪ ܐܢܐ ܐܝ ܐܝ ܐܝ

ויאמר משה כה אמר יי כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: ומתו כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים ובכור כל בהמה: וזעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמוהו לא נהיתה ולא תסף עוד: ולכל בני ישראל לא חרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יי בין מצרים ובין ישראל: וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף: ויאמר יי אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יי את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו: ויאמר יי אל משה ואל אהרן לאמר: החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית: ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשות איש לפי אכלו תכסו על השה: שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם: ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מרורים יאכלהו: אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו: ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו: וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליי: ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יי: והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם בהם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים: והיה היום הזה לכם זכרון וחגתם אתו חג ליי לדרתיכם חקת עולם תחגוהו: שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי: ויום הראשון מקרא קדש ויום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם: בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ: כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח: וקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף ונגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר יי לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יי על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יי לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: ואמרתם זבח פסח הוא ליי אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יי את משה ואהרן כן עשו: ויהי בעצם היום הזה הוציא יי את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם: ויהי בעת ההיא שבר יי כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה היושב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הסהר וכל בכור בהמה: ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת: ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יי כדברכם: גם צאנכם גם בקרכם קחו כדברכם ולכו וברכתם גם אתי: ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם: ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: ויי נתן את חן העם בעיני מצרים וישאילום ויניצלו את מצרים: ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף: וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו מפני מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יי מארץ מצרים: ליל שמרים הוא ליי להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליי שמרים לכל בני ישראל לדרתם: ויאמר יי אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר לא יאכל בו: בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר חוצה מן הבית ועצם לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו: וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליי המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם: ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יי את משה ואהרן כן עשו: ויהי בעצם היום הזה הוציא יי את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם:

(1) וי׳ בפה׳ ע׳ מכת חשכה: מכת בכורות נכתבה בפרשת בשלח: (2) N. E. בפרשתנו.

בּרטפּ. פּרטפּ בּרט פּרטפּרטפּ בּרט פּרטפּרטפּרטפּ בּרטפּ: פּרטפּ בּרטפּרטפּ בּרטפּרטפּ בּרטפּרטפּ: פּרטפּ בּרטפּרטפּ בּרטפּרטפּ בּרטפּרטפּ: פּרטפּ בּרטפּרטפּ בּרטפּרטפּ בּרטפּרטפּ. בּרטפּרטפּ בּרטפּרטפּ בּרטפּרטפּ בּרטפּרטפּ: פּרטפּ בּרטפּרטפּ בּרטפּרטפּ בּרטפּרטפּ: פּרטפּ בּרטפּרטפּ בּרטפּרטפּ בּרטפּרטפּ: פּרטפּ בּרטפּרטפּ בּרטפּרטפּ בּרטפּרטפּ. פ

ומה תלמוד לומר ושננתם: שתהא שלמה בפיך: שאם אדם שונה ואינו שלם בפיו: הרי זה כמי שאינו שונה. ומה הוא: שלא יהא מתנמנם בתלמודו: ואומר אי אפשי ללמוד עוד. ואי אפשי לשנות עוד. אי אפשי לשמוע עוד מפלוני. אי אפשי לשמוע עוד מפלוני. אי אפשי לשמוע עוד מפלוני

כלכלתם[1] וכלכל: פתח בזה ובזה סיפק בהם בזה
את כל מחסורם ובזה את כל מחסורם. ומכלל הוא
אמרו חכמינו: אין מדה טובה למעלה.

ויהי בשלח פרעה את העם: כל מקום שנאמר
בזה שלח הוא לשון גרוש. וכן הוא אומר: ויגרש
משם. ויהי כי שלח פרעה[2] את העם. משל לאדם
שהיה מוליך את בנו לבית המרחץ. ויהי כי שלח:
אין כתיב כאן אלא כי שלח. מלמד שלא הלך
בדרך קצרה. ויהי כי שלח פרעה את העם: כיון
שהגיע לים סוף נתכנסו כל האומות ואמרו: מה
זה שהוא עושה? אמרו להם: אינו עושה אלא
שמכניס את כל אומות העולם ומטביעם בים
סוף. ויהי כי שלח פרעה את העם: כיון שהגיע
לים סוף נתכנסו כל האומות ואמרו: מה זה

هُوَ دَهِيَهْدَهِيَّ كُمْ: دَهُوْنَّ دَيْهِهِهِ بُكَّنَّ مِيَّهِيَّ دَهِيَّ.

ئیمامەت بۆ کێ دروستە: ئیمامەتی پیاوێک بۆ پیاوان و ئافرەتان دروستە ئەگەر ئافرەتەکان لە پشت پیاوەکانەوە بن، ئیمامەتی ئافرەتێک بۆ ئافرەتان دروستە ئەگەر لە پشتیانەوە بێت، ئیمامەتی منداڵ بۆ پیاوان و ئافرەتان دروستە ئەگەر لە پشتیانەوە بێت.

ئیمامەت بۆ کێ نادروستە: ئیمامەتی ئافرەت بۆ پیاوان نادروستە، ئیمامەتی پیاوی نەخوێندەوار بۆ پیاوی خوێندەوار نادروستە، ئیمامەتی پیاوی نەخوێندەوار بۆ نەخوێندەوارێک نادروستە ئەگەر ئەو نەخوێندەوارە قورئانی لەبەر نەبێت، ئیمامەتی پیاوی نەخوێندەوار بۆ خوێندەوارێک نادروستە ئەگەر ئەو نەخوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت، ئیمامەتی پیاوی نەخوێندەوار بۆ نەخوێندەوارێک نادروستە ئەگەر ئەو نەخوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت و ئەو نەخوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت بەڵام ئەو نەخوێندەوارە لە ئەو نەخوێندەوارە باشتر نەبێت لە قورئان، ئیمامەتی پیاوی نەخوێندەوار بۆ خوێندەوارێک نادروستە ئەگەر ئەو نەخوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت بەڵام ئەو نەخوێندەوارە لە ئەو خوێندەوارە باشتر بێت لە قورئان، ئیمامەتی پیاوی نەخوێندەوار بۆ خوێندەوارێک نادروستە ئەگەر ئەو نەخوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و هەردووکیان وەک یەک بن، ئیمامەتی پیاوی نەخوێندەوار بۆ خوێندەوارێک نادروستە ئەگەر ئەو نەخوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و ئەو نەخوێندەوارە لە ئەو خوێندەوارە باشتر بێت لە قورئان، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ خوێندەوارێک نادروستە ئەگەر ئەو خوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارە لە ئەو خوێندەوارە باشتر بێت لە قورئان، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ خوێندەوارێک نادروستە ئەگەر ئەو خوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و هەردووکیان وەک یەک بن، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ خوێندەوارێک نادروستە ئەگەر ئەو خوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارە لە ئەو خوێندەوارە باشتر نەبێت لە قورئان، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ نەخوێندەوارێک نادروستە ئەگەر ئەو نەخوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ نەخوێندەوارێک نادروستە ئەگەر ئەو نەخوێندەوارە قورئانی لەبەر نەبێت، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ پیاوی نەخوێندەوار دروستە ئەگەر ئەو نەخوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و ئەو نەخوێندەوارە لە ئەو خوێندەوارە باشتر نەبێت لە قورئان، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ پیاوی نەخوێندەوار دروستە ئەگەر ئەو نەخوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و هەردووکیان وەک یەک بن، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ پیاوی خوێندەوار دروستە ئەگەر ئەو خوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارە لە ئەو خوێندەوارە باشتر بێت لە قورئان، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ پیاوی خوێندەوار دروستە ئەگەر ئەو خوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارە لە ئەو خوێندەوارە باشتر نەبێت لە قورئان، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ پیاوی خوێندەوار نادروستە ئەگەر ئەو خوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و هەردووکیان وەک یەک بن، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ پیاوی خوێندەوار نادروستە ئەگەر ئەو خوێندەوارە قورئانی لەبەر نەبێت، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ پیاوی نەخوێندەوار دروستە ئەگەر ئەو نەخوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و ئەو نەخوێندەوارە لە ئەو خوێندەوارە باشتر نەبێت لە قورئان، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ پیاوی نەخوێندەوار دروستە ئەگەر ئەو نەخوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و هەردووکیان وەک یەک بن، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ پیاوی نەخوێندەوار نادروستە ئەگەر ئەو نەخوێندەوارە قورئانی لەبەر نەبێت، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ منداڵ نادروستە ئەگەر منداڵەکە قورئانی لەبەر نەبێت، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ منداڵ دروستە ئەگەر منداڵەکە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و منداڵەکە لە ئەو خوێندەوارە باشتر نەبێت لە قورئان، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ منداڵ دروستە ئەگەر منداڵەکە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و هەردووکیان وەک یەک بن، ئیمامەتی پیاوی خوێندەوار بۆ منداڵ نادروستە ئەگەر منداڵەکە قورئانی لەبەر نەبێت، ئیمامەتی پیاوی نەخوێندەوار بۆ پیاوی نەخوێندەوار دروستە ئەگەر ئەو نەخوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و ئەو نەخوێندەوارە لە ئەو خوێندەوارە باشتر نەبێت لە قورئان، ئیمامەتی پیاوی نەخوێندەوار بۆ پیاوی نەخوێندەوار دروستە ئەگەر ئەو نەخوێندەوارە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و هەردووکیان وەک یەک بن، ئیمامەتی پیاوی نەخوێندەوار بۆ پیاوی نەخوێندەوار نادروستە ئەگەر ئەو نەخوێندەوارە قورئانی لەبەر نەبێت، ئیمامەتی پیاوی نەخوێندەوار بۆ منداڵ نادروستە ئەگەر منداڵەکە قورئانی لەبەر نەبێت، ئیمامەتی پیاوی نەخوێندەوار بۆ منداڵ دروستە ئەگەر منداڵەکە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و منداڵەکە لە ئەو خوێندەوارە باشتر نەبێت لە قورئان، ئیمامەتی پیاوی نەخوێندەوار بۆ منداڵ دروستە ئەگەر منداڵەکە قورئانی لەبەر بێت و ئەو خوێندەوارەش قورئانی لەبەر بێت و هەردووکیان وەک یەک بن، ئیمامەتی پیاوی نەخوێندەوار بۆ منداڵ نادروستە ئەگەر منداڵەکە قورئانی لەبەر نەبێت.

ומשכירתו בכך. ומיהו: היכא דאמר הכי: אי לא אמרי לך
כדקאמרת: שכור אתה לי בבית פלוני בכך ובכך, שהבית
ראוי לו ולאחרים, ואי אמרי לך כדקאמרת: שכור אתה
לי בבית פלוני בכך ובכך, שאין הבית ראוי אלא לו.

הניח הבית ולא דר בו אלא מקצתו ומשכירו
לאחרים: אם אמר לו: בית זה שכרתיו ממך, ולא
אמר: בית זה שכרתיו ממך לדור בו בעצמי, אלא
אמר: שכרתיו ממך סתם, ולא פירש לו כלום, הרי
זה יכול להשכירו לאחרים. ואם אמר: בית זה
שכרתיו ממך לדור בו בעצמי, אין יכול להשכירו
לאחרים. ואם אמר: שכרתיו ממך לדור בו בעצמי
ולהשכירו לאחרים, הרי זה יכול להשכירו לאחרים.
ואם אמר: שכרתיו ממך לדור בו בעצמי ולהשכירו
לאחרים, ולא פירש לו כמה ימים, הרי זה יכול
להשכירו לאחרים כל ימים שירצה. ואם אמר:
שכרתיו ממך לדור בו בעצמי ולהשכירו לאחרים
ימים מועטים, כגון: שבוע או חדש, הרי זה יכול
להשכירו לאחרים כל ימים שירצה. ואם אמר:
שכרתיו ממך לדור בו בעצמי ולהשכירו לאחרים
ימים מרובים, כגון: שנה או שנתים, אין יכול
להשכירו לאחרים אלא ימים מועטים. ואם אמר:
שכרתיו ממך לדור בו בעצמי ולהשכירו לאחרים
ולא פירש לו כמה ימים, אין יכול להשכירו לאחרים
אלא ימים מועטים. ואם אמר: שכרתיו ממך לדור
בו בעצמי ולהשכירו לאחרים ימים מועטים, כגון:
שבוע או חדש, הרי זה יכול להשכירו לאחרים כל
ימים שירצה. ואם אמר: שכרתיו ממך לדור בו
בעצמי ולהשכירו לאחרים ימים מרובים, כגון: שנה
או שנתים, אין יכול להשכירו לאחרים אלא ימים
מועטים. ואם אמר: שכרתיו ממך לדור בו בעצמי
ולהשכירו לאחרים ולא פירש לו כמה ימים, אין
יכול להשכירו לאחרים אלא ימים מועטים. ואם
אמר: שכרתיו ממך לדור בו בעצמי ולהשכירו
לאחרים ימים מועטים, כגון: שבוע או חדש, הרי
זה יכול להשכירו לאחרים כל ימים שירצה. ואם
אמר: שכרתיו ממך לדור בו בעצמי ולהשכירו
לאחרים ימים מרובים, כגון: שנה או שנתים, אין
יכול להשכירו לאחרים אלא ימים מועטים. ואם
אמר: שכרתיו ממך לדור בו בעצמי ולהשכירו
לאחרים ולא פירש לו כמה ימים, אין יכול
להשכירו לאחרים אלא ימים מועטים

ואתה שמע תשמע[1]. ומפטירין בכולן ויסע מקום ויבא משה ובני ישראל את הים: ואתה בשלח פרעה: ואתה בשלח כי ישלח פרעה: ואתה בשלח ויבא עמלק: ואתה בשלח ויבא יתרו: ואתה בשלח ויבא יתרו: ואתה בשלח ויבא יתרו

ואחר כך מתחילין בקדושה דסדרא ואומרין
קדושתא דיוצר.

ואם יש ברית מילה: אומרין אותה קודם שמתחילין
בקדושתא דיוצר: ואחר כך מתחילין בקדושתא דיוצר.
ואחר כך אומרין אותה: ואחר כך מתחילין בקדושתא
דיוצר: ואחר כך אומרין אותה: ואחר כך מתחילין
בקדושתא דיוצר: ואם יש שם שבת (שבת?) אחר
ברית מילה אומרין קדושתא דיוצר. ואחר כך
מתחילין בקדושתא דיוצר: ואחר כך אומרין אותה:
ואחר כך מתחילין בקדושתא דיוצר: ואם יש שם
שבת אחר ברית מילה אומרין קדושתא דיוצר
שלהם: ואחר כך מתחילין בקדושתא דיוצר: ואחר
כך אומרין אותה: ואחר כך מתחילין בקדושתא
דיוצר: ואם יש שם שבת אחר ברית מילה אומרין
קדושתא דיוצר שלהם: ואחר כך מתחילין בקדושתא
דיוצר: ואחר כך אומרין אותה: ואחר כך מתחילין
בקדושתא דיוצר: ואם יש שם שבת אחר ברית מילה
אומרין קדושתא דיוצר שלהם: ואחר כך מתחילין
בקדושתא דיוצר: ואחר כך אומרין אותה: ואחר כך
מתחילין בקדושתא דיוצר: ואם יש שם שבת אחר
ברית מילה אומרין קדושתא דיוצר שלהם: ואחר
כך מתחילין בקדושתא דיוצר: ואחר כך אומרין
אותה: ואחר כך מתחילין בקדושתא דיוצר: ואם יש
שם שבת אחר ברית מילה אומרין קדושתא דיוצר
שלהם: ואחר כך מתחילין בקדושתא דיוצר: ואחר
כך אומרין אותה: ואחר כך מתחילין בקדושתא
דיוצר: ואם יש שם שבת אחר ברית מילה אומרין

ומלך הגון ושר מושל בכל ארצו ומלכותו: ובכל
שנה ושנה היה עושה משתה גדול לכל שריו
ועבדיו ועמי ארצו ומדינותיו.

בא היום ועשה המשתה בשנה ההיא
ושתו ושכרו: ובאותו יום שכרו המלך ויצא
לשוק ומצא שם אשה אחת יושבת ומוכרת
פשתן וחוטי משי. וכאשר ראה המלך את
האשה נכנס בלבו יצר הרע ואמר בלבו: אי
אפשר שלא אשכב עם האשה הזאת. ויקרא
לשר המשתה ואמר לו: לך אל האשה ההיא
ואמור לה שהמלך רוצה לשכב עמה. ולך
אמר השר: אי אפשר לי לעשות כן כי אשתי
היא. ואמר לו המלך: אם לא תעשה כן
אהרגך. וכאשר ראה השר שאין לו ברירה
הלך אל האשה ואמר לה: המלך רוצה לשכב
עמך. ולא רצתה האשה לעשות כן ואמרה:
אי אפשר לי לעשות כן כי אני אשת איש.
ואמר לה השר: אם לא תעשי כן המלך יהרגני
ואותך. ולא רצתה האשה לעשות כן ואמרה:
אי אפשר לי לעשות כן כי אני אשת איש.
ואמר לה השר: אם לא תעשי כן המלך יהרגני
ואותך. ולא רצתה האשה לעשות כן ואמרה:
אי אפשר לי לעשות כן כי אני אשת איש.

ומביאין אותו לפני משה: ומניחין אותו לפני משה ולפני אהרן ולפני כל העדה: ומניחין אותו לפני פתח אהל מועד: ומניחין אותו לפני השכינה: ומניחין אותו לפני הקרבנות: ומניחין אותו לפני הכהנים: ומניחין אותו לפני הלוים: ומניחין אותו לפני הישראלים: ומניחין אותו לפני הגבולות: ומניחין אותו לפני הערים: ומניחין אותו לפני הבתים: ומניחין אותו לפני הנשים: ומניחין אותו לפני הבנים: ומניחין אותו לפני הבנות: ומניחין אותו לפני הזקנים: ומניחין אותו לפני הנערים: ומניחין אותו לפני הנערות: ומניחין אותו לפני הבחורים: ומניחין אותו לפני הבחורות: ומניחין אותו לפני הזקנים: ומניחין אותו לפני הזקנות: ומניחין אותו לפני הישישים: ומניחין אותו לפני הישישות: ומניחין אותו לפני הגברים: ומניחין אותו לפני הגברות

ומפני שהיו מתפללין בכל יום: אין כל אחד ואחד יכול לקרות בתורה. ולפיכך תקנו להם פרשה אחת בכל יום. ואין מפסיקין בה. ולפיכך תקנו להם פרשה שאין בה עשרה פסוקים. ואין קורין בה פחות מעשרה. ולפיכך תקנו להם פרשה שאין בה עשרה פסוקים. ואין קורין בה יותר מעשרה. ולפיכך תקנו להם פרשה שיש בה עשרה פסוקים. ואין קורין בה יותר מעשרה. ולפיכך תקנו להם פרשה שיש בה עשרה פסוקים. ואין קורין בה פחות

אל תסור מן הדרך: אחותי מסתרי אחותי קטנה! בדרך: מי שמו בדרך הזה? אין בדרך הזה כי אם אחד לבדו ואין שני עמו.

ומסתרי הדת הזה הם בעיקר בדת הסתרים: ומהם הסתרים בין אשה לבעלה: ומהם הסתרים בין אב לבנו. ובדת הזה הסתרים הם בעיקר בין אב לבנו: ומהם בין אחות לאחיה: ומהם בין אחות לאחותה. ומהם בין אשה לבעלה. ומהם בין אחות לאחיה.

ܐܦܝܬ ܗܘ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܢܬܟܢܫ ܒܝܬ ܐܒܘܗ ܘܐܡܗ ܘܢܬܐ ܠܐ ܐܢܬ ܡܕܡ ܠܗ ܘܠܐ ܬܗܘܐ ܠܗ ܥܠܬܐ.

ܐܬܐ ܠܗ ܒܪ ܐܚܪ ܘܐܡܪ ܠܗ: ܡܪܝ ܐܢܐ ܐܙܠ ܐܬܒܥ ܐܢܬ ܠܐ ܐܬܐ ܠܗ ܐܦ ܐܢܐ ܐܙܠ ܐܬܒܥ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܣܘܥ ܠܟ ܐܙܠ ܘܩܒܪ ܐܒܝܟ. ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܣܘܥ ܐܦ ܐܢܐ ܐܙܠ ܐܬܒܥ ܐܢܬ ܘܐܫܕ ܠܐ ܐܬܐ ܠܗ

دَهَّدَّ دِسَكَّهِ مِهَّ: دَّهِكَ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دِهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ. هَهَّكَ دَهَّدَّ دَهَّدَّ: دَّهِ دَدَّهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ: دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ: دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ
دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ دَهَّدَّ

ڪنهن کي ڏيڻ جي ڪا ڳالهه نه هئي. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه وٺڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه ڳڻڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه گهرڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه ٻڌڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه پڇڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه سکڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه ڏسڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه ڳالهائڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه ٻڌائڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه ڏيکارڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه ڪرائڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه ڪرڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه ڪارائڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه ڪرڻ جو حڪم ڏيڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه ڪرائڻ جو حڪم ڏيڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه ڪرڻ جو حڪم ڪرائڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه ڪرڻ جو حڪم ڪارائڻو نه هو. ڪنهن کي ڪنهن کان ڪجهه ڪرڻ جو حڪم ڏيار

ראובן מעשה בא לפני ר' יוחנן ואמר לו כך וכך עשיתי לשמעון ואמר לי שמעון שאני מוחל לך ואמר לו ר' יוחנן אף אני מוחל לך ואמר לו ר' יוחנן אף אני מוחל לך ואמר לו ר' יוחנן אף א

ܡܕܡ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܟܠ ܒܪܢܫ. ܐܦ ܟܕ ܐܬܐ ܡܠܐܟ ܡܘܬܐ
ܠܘܬ ܒܝܬ ܕܝܢܐ ܕܒܝܬ ܐܒܗ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܐܠܦ ܐܚܝܢ
ܒܝܬ ܐܒܗ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܠܦ ܐܚܝܢ
ܠܐ ܢܬܚܙܐ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܕܠܝܬ ܠܗ ܐܠܦ ܐܚܝܢ. ܐܦ
ܒܝܬ ܐܒܗ ܠܐ ܢܬܚܙܐ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܕܠܝܬ ܠܗ ܐܠܦ
ܐܚܝܢ. ܐܦ ܒܝܬ ܐܒܗ ܠܐ ܢܬܚܙܐ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܕܠܝܬ
ܠܗ ܐܠܦ ܐܚܝܢ. ܐܦ ܒܝܬ ܐܒܗ ܠܐ ܢܬܚܙܐ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ
ܐܢܫ ܕܠܝܬ ܠܗ ܐܠܦ ܐܚܝܢ. ܐܦ ܒܝܬ ܐܒܗ ܠܐ ܢܬܚܙܐ ܠܗ
ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܕܠܝܬ ܠܗ ܐܠܦ ܐܚܝܢ. ܐܦ ܒܝܬ ܐܒܗ ܠܐ
ܢܬܚܙܐ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܕܠܝܬ ܠܗ ܐܠܦ ܐܚܝܢ. ܐܦ ܒܝܬ
ܐܒܗ ܠܐ ܢܬܚܙܐ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܕܠܝܬ ܠܗ ܐܠܦ ܐܚܝܢ.
ܐܦ

שמעון: ויהי בני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצוחר ושאול בן שלומית: ויהי בני לוי גרשון קהת ומררי: ויהי בני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח ומתו ער ואונן בארץ כנען ויהי בני פרץ חצרון וחמול: ויהי בני זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע כל חמשתם: ויהי בני כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל במעל בחרם: ויהי בני איתן עזריה: ויהי בני הימן יואל ושמעי: ויהי בני שמעי שלמית חזיאל והרן שלשה: ויהי בני שלמית בן יוסיפיה אשר כל ישראל: ויהי בני דוד שמוע ושובב נתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל: ויהי בני נתן זבוד בנו עזריו יהלי: ויהי בני שלמה רחבעם בנו אביה בנו אסא בנו יהושפט: ויהי בני יהושפט יהורם בנו אחזיה בנו יואש: ויהי בני יהורם אחזיה בנו יואש בנו: ויהי בני אחזיה יואש בנו אמציה בנו עזריה בנו יותם: ויהי בני יותם אחז בנו חזקיה בנו: ויהי בני חזקיה מנשה בנו ויהי בני מנשה אמון בנו יאשיה בנו: ויהי בני יאשיה יוחנן הבכור יהויקים השני צדקיה השלישי שלום הרביעי: ויהי בני יהויקים יכניה בנו צדקיה בנו: ויהי בני יכניה אסיר בנו שאלתיאל בנו: הוא שאלתיאל בן יכניה ומלכירם בנו ופדיה בנו ושנאצר השלישי יקמיה הרביעי הושמע: ויהי בני פדיה זרבבל ושמעי ויהי בני זרבבל משלם וחנניה ושלומית אחותם: וחשבה ואהל וברכיה וחסדיה ויושב חסד חמשה: ויהי בני חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה: ויהי בני שכניה שמעיה ויהי בני שמעיה חטוש ויגאל ובריח ונעריה ושפט שלשה: ויהי בני נעריה אלעיוני וחזקיה ואזריקם שלשה: ויהי בני אלעיוני הודויה ואליישיב ופלאיה ועקוב וישתאנה ברייה ושמעיה חמשה: ויהי בני יהודה אלעזר ומשמעה וחזרון ויקמעם ואלישמע: ויהי בני אלעזר רפיה בנו יסיה בנו יורם בנו זכריה בנו עזאל בנו: ויהי בני עזאל שמעיה ואלעזר ועתי ויחזיאל ויקמעם ויוסף ויהי בני שמעיה נתנאל ועזריקם וחשביה בכורו: ויהי בני נתנאל שמעיה בנו ויהי בני שמעיה מתניה בנו ויהי בני מתניה זכריה בנו ויהי בני שמעי שלמיה בנו ויהי בני שלמיה נתן ועדיאל: ויהי בני עבד אדום שמעיה בכורו יהוזבד השני יואח השלישי סכר הרביעי נתנאל החמישי: עמיאל הששי יששכר השביעי פעלתי השמיני כי יש מתן לשכרי: עתני ורפאל ועובד ואלזבד אחיו אליהו וסכמיהו ישמכיהו השלשה: ויהי בני שמעיה עתני ורפאל ועובד א

ܡܕܝܢܬ ܟܠܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܫܒܝܩ ܒܝܬ ܒܝܫ ܙܕ ܡܕܪ ܡܫܬܐ
ܡܗܝܒ ܒܥܕܐ ܕܐ ܒܥܐ ܐܝܟ ܡܫܬܐ ܕܡܝ ܐܡ: ܟܡܐ
ܙܡܝܢ ܕܐܝܟܐ ܟܕ ܐܬܐ ܟܡܐ ܕܐ ܫܐ? ܐܟ
ܡܟܫܝܟ ܐܡ: ܙܟ ܕܐ ܒܟܐ ܒܟ ܒܫܝܐ ܕܐܡܝܢ.
ܐܝܢ ܟܐ ܒܕܐ ܐܟ ܕܟܐܫܒܐ ܕܟܐ ܐ[1]
ܙܐܒܕ ܕܐܫܒܐ ܕܟ ܒܐܝ ܒܐ: ܐܝܟ ܟܐ ܒܐ ܟܐ ܒܐ
ܐ ܐܟ ܒܐ ܒܐ ܐܟ ܒܐ ܐ: ܐܟ ܒܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ: ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ

בחמלתך ורחמיך הרבים: כי כל פעולותיך אמת וכל משפטיך
צדק: ואתה יום אחד עשית עם בניך: ואתה יודע את יצרם
כי רע מנעוריהם: ואתה תזכור לטובה את ברית אבות
ואמהות: כי אתה הוא אשר ברית אמת כרתת עמהם:
ואתה הוא אשר נשבעת להם בחרון אפך: כי לא תשכח
לעולם ברית אבות ואמהות: כי אתה הוא אשר ברית
אמת כרתת עמהם: ואתה הוא אשר נשבעת להם בחרון
אפך: כי לא תשכח לעולם ברית אבות ואמהות. כי
אתה הוא אשר ברית אמת כרתת עמהם: ואתה הוא
אשר נשבעת להם בחרון אפך: כי לא תשכח לעולם
ברית אבות ואמהות: כי אתה הוא אשר ברית אמת
כרתת עמהם: ואתה הוא אשר נשבעת להם בחרון אפך:
כי לא תשכח לעולם ברית אבות ואמהות. כי אתה
הוא אשר ברית אמת כרתת עמהם: ואתה הוא אשר
נשבעת להם בחרון אפך: כי לא תשכח לעולם ברית
אבות ואמהות: כי אתה הוא אשר ברית אמת כרתת
עמהם: ואתה הוא אשר נשבעת להם בחרון אפך: כי
לא תשכח לעולם ברית אבות ואמהות. כי אתה הוא
אשר ברית אמת כרתת עמהם: ואתה הוא אשר נשבעת
להם בחרון אפך: כי לא תשכח לעולם ברית אבות
ואמהות: כי אתה הוא אשר ברית אמת כרתת עמהם:
ואתה הוא אשר נשבעת להם בחרון אפך: כי לא תשכח
לעולם ברית אבות ואמהות. כי אתה הוא אשר ברית
אמת כרתת עמהם: ואתה הוא אשר נשבעת להם בחרון
אפך: כי לא תשכח לעולם ברית אבות ואמהות: כי
אתה הוא אשר ברית אמת כרתת עמהם: ואתה הוא
אשר נשבעת להם בחרון אפך: כי לא תשכח לעולם
ברית אבות ואמהות. כי אתה הוא אשר ברית אמת
כרתת עמהם: ואתה הוא אשר נשבעת להם בחרון אפך:
כי לא תשכח לעולם ברית אבות ואמהות: כי אתה
הוא אשר ברית אמת כרתת עמהם: ואתה הוא אשר
נשבעת להם בחרון אפך: כי לא תשכח לעולם ברית
אבות ואמהות. כי אתה הוא אשר ברית אמת כרתת
עמהם: ואתה הוא אשר נשבעת להם בחרון אפך: כי
לא תשכח לעולם ברית אבות ואמהות: כי אתה הוא
אשר ברית אמת כרתת עמהם: ואתה הוא אשר נשבעת
להם בחרון אפך: כי לא תשכח לעולם ברית אבות
ואמהות.

ויבך בכי גדול ויתאונן ויתעצב מאד על מעשה בתו אשר עשתה לאביה: ויאמר אל נפשו ויתבונן בלבו ויחשוב בדעתו ויאמר: אי מזה אבוא ומה אעשה ואיך אוכל לשאת פני אנשי עירי ומכריה. ומה אוכל לענות להם על דבר בתי: ומה אוכל לספר להם מעשה בתי. ומה יאמרו עלי אנשי עירי ומכריי: ומה יחשבו עלי בלבם ובמחשבותם. ומה יגידו עלי בשערי העיר ובמקומות מושבותם: ומה יספרו עלי בבתי הכנסיות ובבתי המדרשות. ומה יאמרו עלי בבתי המרזחות[1]: ויבך בכי גדול ויתאונן ויתעצב מאד. ויבך בכי גדול ויתעצב מאד. ויאמר אך כל ימי לא ראיתי ולא שמעתי מעולם כזאת. שאין בין בנותינו ובין בנות הגוים שום הבדל: כי בנותינו כבר נתגיירו ונתחברו עם בני ישראל. שאין בין בנותינו ובין בנות ישראל שום הבדל: כי בנותינו הולכות בדרכי בנות ישראל. ומעשיהן כמעשיהן: כי בנותינו לובשות בגדים כבגדיהן. ומנהגיהן כמנהגיהן: כי בנותינו הולכות בשווקים ורחובות העיר כבנות ישראל. ומתלבשות בבגדים יקרים ונאים כבנות ישראל: כי בנותינו מתקשטות בתכשיטים ומרקחים כבנות ישראל. ומתנהגות בדרכי נשים כבנות ישראל: כי בנותינו מתנהגות בדרכי הצניעות כבנות ישראל. ומתנהגות בדרכי הכשרות כבנות ישראל: כי בנותינו מתנהגות בדרכי הטהרה כבנות ישראל. ומתנהגות בדרכי הקדושה כבנות ישראל: כי בנותינו מתנהגות בדרכי הנקיות כבנות ישראל. ומתנהגות בדרכי הישרות כבנות ישראל: כי בנותינו מתנהגות בדרכי הנימוסים כבנות ישראל. ומתנהגות בדרכי הנעימות כבנות ישראל: כי בנותינו מתנהגות בדרכי הנחת כבנות ישראל. ומתנהגות בדרכי הנשואין כבנות ישראל: כי בנותינו מתנהגות בדרכי הנישואין כבנות ישראל. ומתנהגות בדרכי הנשואין כבנות ישראל: כי בנותינו מתנהגות בדרכי הנש

ܐܝܟ ܕܐܡܪ: ܐܢ ܫܒܩܬ ܠܝ ܐܦܝܢ ܟܕ ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ
ܘܐܬܐ ܠܡܫܟ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢ ܫܒܩ ܠܝ ܟܠ (ܐܝܢܐ[1]?) ܐܢ ܠܡܫܟ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ: ܐܢ ܕܐܙܠ ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܒܩ ܠܟ ܐܠܐ ܐܢ ܐܬܐ ܐܢܐ
ܡܫܬܐ: ܐܦܠܐ ܠܡܐܢ ܕܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܫܒܩ ܠܟ. ܐܡܪ ܐܢ ܐܝܟ
ܕܐܢ[2] ܐܡܪ ܐܢ ܠܐ ܐܫܒܩ ܠܟ ܐܠܐ ܐܢ ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ
ܐܬܐ[2]: ܒܟܝ ܐܫܒܩ ܠܟ ܐܢ ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܐܬܐ[3]
ܡܫܬܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܐܢ ܐܬ ܐܡܪ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ
ܐܫܒܩ ܠܟ ܐܠܐ ܐܢ ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܫܒܩ ܠܟ.
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢ ܐܬ ܐܡܪ ܠܝ ܐܦ ܐܢ ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ
ܘܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܫܒܩ ܠܟ. ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܢ ܐܬ ܐܡܪ ܠܝ ܐܦ
ܐܢ ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܫܒܩ ܠܟ. ܐܡܪ ܠܗ
ܫܡܥܘܢ ܐܢ ܐܬ ܐܡܪ ܠܝ ܐܦ ܐܢ ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܬܐ
ܐܢܐ ܘܐܫܒܩ ܠܟ. ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܢ ܐܬ ܐܡܪ ܠܝ ܐܦ ܐܢ
ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܫܒܩ ܠܟ. ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ
ܐܢ ܐܬ ܐܡܪ ܠܝ ܐܦ ܐܢ ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܬܐ ܐܢܐ
ܘܐܫܒܩ ܠܟ. ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܢ ܐܬ ܐܡܪ ܠܝ ܐܦ ܐܢ ܐܙܠ
ܐܢܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܫܒܩ ܠܟ. ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܢ
ܐܬ ܐܡܪ ܠܝ ܐܦ ܐܢ ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܫܒܩ
ܠܟ. ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܢ ܐܬ ܐܡܪ ܠܝ ܐܦ ܐܢ ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܒܝܬ
ܐܒܝ ܘܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܫܒܩ ܠܟ. ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܢ ܐܬ ܐܡܪ ܠܝ
ܐܦ ܐܢ ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܫܒܩ ܠܟ. ܐܡܪ ܠܗ
ܫܡܥܘܢ ܐܢ ܐܬ ܐܡܪ ܠܝ ܐܦ ܐܢ ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܬܐ
ܐܢܐ

אל תהי רחוק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר: כלב[1] כי כלבים רבו לי עדת מרעים סבבוני כארי ידיי ורגלי: ספרו כל עצמותי המה יביטו יראו בי: חלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל: ואתה יי אל תרחק אילותי לעזרתי חושה: הציל מחרב נפשי מיד כלב יחידתי: הושיעני מפי אריה ומקרני ראמים עניתני: אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: יראי יי הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל: כי לא בזה ולא שקץ עני עניים ולא הסתיר פניו ממנו ובשועתו אליו שמע: מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו: יאכלו ענוים וישבעו יהללו יי דרשיו יחי לבבכם לעד: יזכרו וישובו אל יי כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים: כי ליי המלוכה ומושל בגוים: אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה: זרע יעבדנו יספר לאדני לדור: יבאו וגידו צדקתו לעם נולד כי עשה: ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי ומעמקי מים: אל תשטפני שבולת מים ואל תבלעני עמקות ואל תאטר עלי באר פיה: ענני יי כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי: ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני: קרבה אל נפשי גאלה למען אויבי פדני: אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי: חרפה שברה לבי ואנושה ואקוה לנודים ואין ולמנחמים ולא מצאתי: ויתנו בבצעי ראש ולצמאוני ישקוני חומץ: יהי שלחנם לפניהם לפח ולשלומים למוקש: תחשך עיניהם מראות ומתניהם תמיד הגה: שפוך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם: תהי טירתם נשמה באהליהם אל יהי יושב: כי את אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליהם יוסיפו: תן עון על עונם ואל יבאו בצדקתך: ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו: עני ומכאב אני ישעך אלהים בשגבני: אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה: ותיטב ליי משור פר מקרן מפריס: יראו ענוים וישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם: כי שמע אל אביונים ואת אסיריו לא בזה: יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רומש בם: כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם ויירשוה: ואת זרע עבדיו ינחלוה ואוהבי שמו ישכנו בה:

(1) sic.

وَجَلَسْتُ أَقْرَأُ فِي كِتَابٍ: وَلَكِنَّ أُمِّي كَانَتْ تَرَانِي مِنْ
نَافِذَةِ الْبَيْتِ، فَنَادَتْنِي: «مَا هَذَا يَا وَلَدِي؟ أَلَا تَعْرِفُ
أَنَّ الْمَدْرَسَةَ قَدْ فُتِحَتْ؟ وَأَنَّ الْأَوْلَادَ قَدْ ذَهَبُوا إِلَيْهَا
مُنْذُ أَيَّامٍ؟ وَأَنَّكَ أَنْتَ وَحْدَكَ تَقْعُدُ فِي الْبَيْتِ؟»
فَقُلْتُ: «إِنَّ أَبِي لَمْ يُرِدْ أَنْ أَذْهَبَ إِلَى الْمَدْرَسَةِ
الْآنَ، وَقَالَ إِنَّهُ يُعَلِّمُنِي بِنَفْسِهِ فِي الْبَيْتِ.»
فَقَالَتْ: «وَلَكِنَّ أَبَاكَ لَا يَعْرِفُ شَيْئًا، وَلَا يَسْتَطِيعُ
أَنْ يُعَلِّمَكَ.» فَقُلْتُ: «إِنَّ أَبِي يَعْرِفُ كُلَّ شَيْءٍ،
وَهُوَ يَقُولُ إِنَّهُ يُعَلِّمُنِي أَحْسَنَ مِنَ الْمُعَلِّمِينَ
فِي الْمَدْرَسَةِ.» فَقَالَتْ: «إِنَّ أَبَاكَ يَقُولُ ذَلِكَ
لِأَنَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَبْقَى مَعَكَ فِي الْبَيْتِ، وَلَا يُرِيدُ
أَنْ تَذْهَبَ إِلَى الْمَدْرَسَةِ.»

هَذِهِ هِيَ قِصَّةُ هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي ذَهَبْتُ فِيهِ
لِأَوَّلِ مَرَّةٍ إِلَى الْمَدْرَسَةِ. وَكُنْتُ أَظُنُّ أَنَّ
الْمَدْرَسَةَ شَيْءٌ جَمِيلٌ، وَأَنَّ الْأَوْلَادَ يَلْعَبُونَ
وَيَمْرَحُونَ فِيهَا، وَلَا يَتَعَلَّمُونَ شَيْئًا. وَلَكِنَّ
الْمَدْرَسَةَ لَيْسَتْ كَذَلِكَ.

שלחה. ויסתכלו בה ויראו שהיא בתולה. ויתמהו ויאמרו: מי
הביא זאת הנה: כי אין (לפנינו[1]?) בעיר. ויבואו אצל
המלך שהיה שם בעת ההיא ויאמרו לו: אדוננו המלך. בא
ויראה: כי ראינו בתולה אחת יפה ונאה מאד. ויאמר: אין
זה אלא מן השמים. ויאמר: לכו והביאוה אלי. וילכו
ויביאוה. וכאשר ראה אותה ויתמה עליה

ڪري ٿو ته ڪنهن کي ڏسي ته ڪو ماڻهو ڪنهن ڏانهن ڏسي رهيو آهي ۽ ڪنهن کي ٻڌي ته ڪو ماڻهو ڪنهن جي ڳالهه ٻڌي رهيو آهي. ۽ ڪنهن کي ڏسي ته ڪو ماڻهو ڪنهن کي ڇهي رهيو آهي: ۽ ڪنهن کي ڏسي ته ڪو ماڻهو ڪنهن کي ڌڪ هڻي رهيو آهي. ۽ ڪنهن کي ڏسي ته ڪو ماڻهو ڪنهن کي ڌڪ هڻي رهيو آهي:

ܡܫܡܫܐ ܕܒܬ ܡܪܝ ܒܪܗ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܡܫ ܠܐ ܐܝܬ ܠܝ ܐܠܐ ܚܕ ܡܫܡܫ ܒܟܠ ܥܠܡܐ ܘܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܐ ܐܬܐ ܠܡܫܡܫ ܠܟ ܘܐܢܬ ܐܬܐ ܠܡܫܡܫ ܠܝ: ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܚܢܢ ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܬ ܐܬܐ ܠܡܫܡܫ ܠܝ ܘܐܢܐ ܐܬܐ ܠܡܫܡܫ ܠܟ

ܗܘܡܐ ܟܠܟܐ ܕܡܢܐ. ܐܦ ܒܝܕ ܡܠܟ ܩܛܠ ܐܢܫ: ܐܦ ܟܕ
ܐܢܫ ܒܡܢܐ ܡܢܐ ܕܡܢܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܟܐ ܡܢܐ:
ܐܦ ܒܝܕ ܟܠܐ ܕܒܝܬ ܡܢܐ. ܐܢܐ ܐܫܬܘ ܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܡܐ
ܘܐܫܬܐ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ. ܐܢܐ ܐܫܬܘ ܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܡܐ
ܘܐܫܬܐ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ. ܐܦ ܒܝܕ ܟܠ ܕܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܡܐ

לכלה שבשבת: מי שיש לו אשה בלא בנים ובלא בנות: ישב ויתענה ביום השבת: ויאמר בלבו אלך אל בית הכנסת ואשמע מה שאומרים שם: ואולי יזכה לשמוע מפי הש"ץ שיאמר בקדושה ובמלכות ובמשפט ובצדקה ובכל הדברים הטובים שאומרים בשבת: ויאמר בלבו אולי אני מן הראוים לשמוע כל הדברים הטובים האלו? אם אני ראוי לשמוע כל הדברים הטובים האלו: אם אני ראוי לשמוע כל הדברים הטובים האלו: אם אני ראוי לשמוע כל הדברים הטובים האלו:

ڪنهن ڪم ۾ مشغول هجي ته ڪنهن کي سلام نه ڪري ۽ جڏهن
ڪو سلام ڪري ته جواب نه ڏئي ۽ جڏهن ڪو ڪنهن کي
ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ هٿ وڌائي ته ان کي نه وٺي ۽ جڏهن
ڪو ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ هٿ وڌائي ته ان کي نه
ڏيئي ۽ جڏهن ڪو ڪنهن کان ڪا شيءِ گهري ته ان کي
نه ڏئي ۽ جڏهن ڪو ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ چئي ته
ان کي نه ڏئي ۽ جڏهن ڪو ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ
چئي ته ان کي نه ڏئي ۽ جڏهن ڪو ڪنهن کي ڪا شيءِ
ڏيڻ لاءِ چئي ته ان کي نه ڏئي ۽ جڏهن ڪو ڪنهن کي
ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ چئي ته ان کي نه ڏئي ۽ جڏهن ڪو
ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ چئي ته ان کي نه ڏئي ۽
جڏهن ڪو ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ چئي ته ان کي
نه ڏئي ۽ جڏهن ڪو ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ چئي
ته ان کي نه ڏئي ۽ جڏهن ڪو ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ
لاءِ چئي ته ان کي نه ڏئي ۽ جڏهن ڪو ڪنهن کي ڪا
شيءِ ڏيڻ لاءِ چئي ته ان کي نه ڏئي ۽ جڏهن ڪو
ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ چئي ته ان کي نه ڏئي ۽
جڏهن ڪو ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ چئي ته ان کي
نه ڏئي ۽ جڏهن ڪو ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ چئي
ته ان کي نه ڏئي ۽ جڏهن ڪو ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ
لاءِ چئي ته ان کي نه ڏئي ۽ جڏهن ڪو ڪنهن کي ڪا
شيءِ ڏيڻ لاءِ چئي ته ان کي نه ڏئي ۽ جڏهن ڪو
ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ چئي ته ان کي نه ڏئي ۽
جڏهن ڪو ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ چئي ته ان کي
نه ڏئي ۽ جڏهن ڪو ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ چئي
ته ان کي نه ڏئي ۽ جڏهن ڪو ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ

שבת אלא אחת בשבת: כיצד הרי שהיה מהלך בין הכרכים
ואמר לו אחד מהן בואו ונלך לעיר פלונית היום ואמר
לו אחר בואו ונלך למחר. הרי זה מותר שלא אמר לו
כן אלא מפני שראה שהוא מהלך: כיצד הרי שהיה
מהלך בדרך ואמר לו אחד מהן בואו ונלך לעיר פלונית
היום ואמר לו אחר בואו ונלך למחר. הרי זה אסור
שאמר לו כן מפני שראה שהוא מהלך.

הלכה (1) כל המוכר פירות לחבירו (2) בחנות
ואמר לו אם אין לי לוקח אלא אתה אין לי אלא
אחד הרי זה אסור: ואם אמר לו אם אין לי לוקח
אלא אתה אין לי אלא אחד ואין לי לוקח אלא
אחד הרי זה מותר: ואם אמר לו אם אין לי לוקח
אלא אתה אין לי אלא אחד ואין לי לוקח אלא
אחד ואין לי לוקח אלא אחד הרי זה אסור: ואם
אמר לו אם אין לי לוקח אלא אתה אין לי אלא
אחד ואין לי לוקח אלא אחד ואין לי לוקח אלא
אחד ואין לי לוקח אלא אחד הרי זה מותר: כיצד
הרי שהיה מהלך בדרך ואמר לו אחד מהן בואו
ונלך לעיר פלונית היום ואמר לו אחר בואו ונלך
למחר. הרי זה מותר שלא אמר לו כן אלא מפני
שראה שהוא מהלך: כיצד הרי שהיה מהלך בדרך
ואמר לו אחד מהן בואו ונלך לעיר פלונית היום
ואמר לו אחר בואו ונלך למחר. הרי זה אסור
שאמר לו כן מפני שראה שהוא מהלך: כיצד הרי
שהיה מהלך בדרך ואמר לו אחד מהן בואו ונלך
לעיר פלונית היום ואמר לו אחר בואו ונלך למחר.
הרי זה מותר שלא אמר לו כן אלא מפני שראה
שהוא מהלך: כיצד הרי שהיה מהלך בדרך ואמר
לו אחד מהן בואו ונלך לעיר פלונית היום ואמר
לו אחר בואו ונלך למחר. הרי זה אסור שאמר לו
כן מפני שראה שהוא מהלך: כיצד הרי שהיה מהלך
בדרך ואמר לו אחד מהן בואו ונלך לעיר פלונית
היום ואמר לו אחר בואו ונלך למחר. הרי זה מותר
שלא אמר לו כן אלא מפני שראה שהוא מהלך:

(1) ירושלמי. (2) בדוחה.

وَهُوَ جَدُّ مَنْ يَجْتَمِعُ هُوَ بِهِ فِي الْمَجْمَعِ: وَهُوَ يَتَوَسَّمُ فِيهِ
الْخَيْرَ وَالنَّجَابَةَ: وَإِذَا بِهِ قَدْ قَامَ وَتَصَدَّى لِلْكَلَامِ وَأَفْحَمَ
الْجَمَاعَةَ بِبَلَاغَتِهِ وَفَصَاحَتِهِ. وَهُنَاكَ تَيَقَّنَ أَنَّهُ مِنْ سُلَالَةِ
الْأَدَبِ وَمِنْ نَسْلِ الْبَلَاغَةِ: وَإِذَا بِهِ قَدْ أَقْبَلَ عَلَيْهِ وَسَأَلَهُ
عَنْ نَسَبِهِ وَعَنْ أَهْلِهِ: فَعَرَّفَهُ بِنَفْسِهِ وَأَعْلَمَهُ أَنَّهُ مِنْ
سُلَالَةِ الْأَدَبِ وَنَسْلِ الْبَلَاغَةِ: فَلَمَّا سَمِعَ ذَلِكَ مِنْهُ
اعْتَنَقَهُ وَقَبَّلَهُ وَأَجْلَسَهُ بِجَانِبِهِ: ثُمَّ أَخَذَ يَسْأَلُهُ عَنْ
أَحْوَالِهِ وَعَنْ أَسْبَابِ سَفَرِهِ: فَأَخْبَرَهُ بِأَنَّهُ قَدْ
خَرَجَ مِنْ بَلَدِهِ لِطَلَبِ الْعِلْمِ: وَأَنَّهُ قَدْ
وَصَلَ إِلَى هَذِهِ الْبَلْدَةِ لِهَذَا الْغَرَضِ: وَأَنَّهُ
لَيْسَ لَهُ بِهَا أَحَدٌ مِنَ الْأَهْلِ وَلَا مِنَ الْأَصْحَابِ:

ܡܫܡܪ ܕܫܒܬ ܒܫܦܪ ܒܥܕ ܫܒܬ ܒܫܥܬ ܡܫܡܪ ܕܡܘܥܕܐ

ܫܒܬ ܒܫܦܪ[1]:

(ܒܫܥܬ ܡܫܡܪ ܒܠܠܝܐ[2]).

ܒܫܬ: ܗܘ ܒܥܐ ܕܐܚܝܕ ܟܠ ܫܒܬ ܒܫܥܬ ܡܫܡܪ ܒܠܠܝܐ ܒܫܒܬ ܒܫܦܪ ܒܥܕ

هُدَ هدَّدَ دهدَهُ دهدَهُ: هُدَ هدَّدَ دهدَهُ دهدَهُ: هُدَ هدَّدَ دهدَهُ دهدَهُ:

ܫܟܝܠܐ[1] ܕܡܪܢ ܟܠܗܝܢ. ܘܗܘ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܒܗܕܐ ܣܝܡܐ ܐܢܐ ܒܝܢ ܟܠ ܚܕ ܘܚܕ: ܕܡܫܬܘܕܥ ܐܢܐ ܠܟ ܒܗ ܒܝܢ ܟܠ ܚܕ ܘܚܕ: ܕܠܐ ܐܫܬܘܕܥ ܐܢܐ ܠܟ ܒܗ ܒܝܢ ܟܠ ܚܕ ܘܚܕ: ܐܠܐ ܒܝܢ ܐܢܐ ܘܐܢܬ ܒܠܚܘܕ.

ܟܬܒ ܚܕܝܬ.

ܒܫܥܬܐ ܗܝ ܕܩܪܒ ܝܫܘܥ ܠܘܬ ܝܪܘܫܠܡ ܐܬܚܙܐ ܠܗܘܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ: ܘ: ܐܝܟ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗ ܒܚܠܡܐ ܠܙܟܪܝܐ ܟܗܢܐ: ܘ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܠܐܟ ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܬܕܚܠ ܙܟܪܝܐ ܕܠܐ ܫܡܥ ܬܨܠܘܬܟ ܐܝܠܝ ܐܝܠܝ ܠܡܐ ܫܒܩܬܢܝ[2] ܐܬܪܟ. ܐܦ ܗܟܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܠܐܟ ܡܫܝܚܐ: ܐܝܟ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗ ܒܚܠܡܐ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܠܐ ܬܕܚܠ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܠܐ ܬܕܚܠ ܒܝܬ ܓܢܙܐ ܕܐܒܝܗ ܕܝܫܘܥ. ܐܦ ܗܟܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܠܐܟ ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܬܕܚܠ ܒܝܬ ܓܢܙܐ ܕܐܒܝܗ ܕܝܫܘܥ ܠܐ ܬܕܚܠ ܙܟܪܝܐ ܕܠܐ ܫܡܥ ܬܨܠܘܬܟ ܐܝܠܝ ܐܝܠܝ ܠܡܐ ܫܒܩܬܢܝ ܐܬܪܟ. ܐܦ ܗܟܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܠܐܟ ܡܫܝܚܐ

266 ܡܪܝ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠܐ ܐܢ ܐܬܐ ܐܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܙܠ ܐܬܐ ܠܟ ܘܐܢ ܐܙܠ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ ܐܠܐ

הפעל הנקבה: אם תאמר לה: כתבי את? אם תאמר לה: כתבי את: אם תאמר לה: כתבי את: אם תאמר לה: כתבי את:

ויאמר: בני מה זה עשית לנו: הנה אבי מבקש אותך ואת אחיך בכאב נפש. ויאמר אליהם: הן אני הבכור ועשו הצעיר. ויאמר: אולי תתלוצצו עלי ואקלל אני ולא אברך. ויאמרו: לא כן אדוננו כי אם ברוך תהיה ואחיך ברוך יהיה. ויאמר: הן אחיכם בא בחכמה ויקח את ברכתי. ויאמרו: הלא כאשר קרא שמו יעקב כן הוא. ויאמר: הן זה פעמים קראו שמו כי עקב אותי זה שתי פעמים. הפעם הזה לקח את בכורתי והנה עתה לקח את ברכתי. ויאמר: הלא אמרת לי אבי לא שמרת לי ברכה? ויען יצחק ויאמר אל בניו: הן גבירכם שמתי ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו. ומה אעשה לכם בני? ויאמר עשו אל אביו: הברכה אחת היא לך אבי? ברכני גם אני אבי. וישא עשו קולו ויבך. ויען יצחק ויאמר אליו: הנה משמני הארץ תהיה מושבך וממטל השמים מעל. ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבוד והיה כאשר תריד ופרקת עולו מעל צוארך. ויקנא עשו ביעקב על הברכות אשר ברכו אביו ויאמר בלבו: הנה ימי אבל אבי קרבו ואהרגה את יעקב אחי. ותגד רבקה את הדברים האלה ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו: הנה עשו אחיך מתנחם לך לאמר: הנה ימי אבל אבי קרבו ואהרגה את יעקב אחי. ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה. ושבת עמו ימים אחדים עד אשר ישוב חמת אחיך מעליך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם. למה אשכל גם שניכם ביום אחד? ויאמר יעקב אל אמו: הנה עשו אחי איש שעיר ואני איש חלק. אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע ובאתי עליו קללה ולא ברכה. ותען אמו ותאמר אליו: עלי תהי קללתך בני רק שמע בקולי וקום לך מפני עשו אחיך. ויקם יעקב וילך ארם נהרים אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אמו. ויהי כאשר בא יעקב אל לבן ויספר לו את כל אשר קרהו בדרך ויאמר לו: הנה אמי אמרה אלי לבוא אליך ולקחת אשה מבנות אחי אמי. ועתה הנני בא אליך ואתה תן לי את בתך לאשה. ויען לבן ויאמר אליו: הן בשרי ועצמי אתה ואחותי בתי לך לאשה. ויהי יעקב עם לבן ימים רבים ויעבוד אותו שבע שנים בעד רחל בתו הקטנה. ויהי בעיני יעקב כימים אחדים בעבור אהבתו את רחל. ויאמר יעקב אל לבן: הן ימי עבודתי אתך מלאו ועתה תן לי את אשתי ואבואה אליה. ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה גדול ויתן את לאה בתו הבכירה ליעקב לאשה. ויבא יעקב אל לאה ויהי בבקר והנה לאה היא. ויאמר יעקב אל לבן: מה זאת עשית לי? הלא בעבור רחל עבדתי אתך ולמה רמיתני? ויען לבן ויאמר: לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה. ועתה מלא שבוע לזאת ואתן לך גם את רחל בתי בעבור עבודה אחרת אשר תעבוד עמדי עוד שבע שנים אחרות. ויעש יעקב כן וימלא שבוע ללאה ויתן לו לבן את רחל בתו לאשה. ויבא יעקב גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה. ויהי כי ראה ה' כי שנואה לאה ויפתח את רחמיה ותהר ותלד בן ותקרא את שמו ראובן כי אמרה: כי ראה ה' בעניי כי עתה יאהבני אישי. ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו שמעון כי אמרה: כי שמע ה' כי שנואה אנכי ויתן לי גם את הבן הזה. ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו לוי כי אמרה: הפעם יהיה אישי נלוה אלי כי ילדתי לו שלשה בנים. ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו יהודה כי אמרה: הפעם אודה את ה'. ותעמוד מלדת.

(1) L. בכורתי אשר לי (2) L. ברכתי אשר לי

كرتء: ذمءتسڤ ذڤ ثمڤ حيّهڽتڤ: ثمر ءڽكهر ثر ثمر ءڽكهر ثر ثمر ءڽكهر ثر

خَلصَّة: دِنَهَ هَه هِ كصهدهِ (هَد دِهدِهِ دِنَهَ[1]
دِهِهدِهَ: هُهدَهَ خَدَّدِ نهدَّدِ دِنهِ هَد هَكهَدِهِ. هِدِهدِهَ
دَنَهَ: دِهِهَدِهِ كَدِهَّهِ هِ دِهِكَّهِ دهدِهَدِهِ دهدَّهَ.
هُهِهَدهَهَ كَدِهَّهَ[2] هِ دِهَّهَ دَدِهَّنَّهَ: هَدهَهَهَ[3]
كَنَّهَهَّهَ كَدَّهَ دِنَّهَ دِهَهَهَ هُكَدَهِهَ دَهَّنَّهَ. هدِهَ
دِنَهَ هَه هَكهَدِ (هَكَّهِهَ: دِهَكهَدِ دِنَهَ هَد[4] دَهَّهَ
دِهَهَهَ: هَكَ هَّسدَّهَ هَدِنَهَ: دِهَّ هِدِهَ دِهَهَكِ دهَّهَ
هَّ هِ هَكَّهَ: دِهِهَهَ دِهَهَدِهِ: هَهِهَهَ: دَهَّنَّهَ دهَّنَكَهَ:
كَهَدِهَّهَ[5] دِنهَّدَّهِ. هَهَّهَ هَدَهَ: هَدَّهَ كَدَهَهَ دِهَّهَدَّهِ:
هَهدَهَ هِدِهَهَهَّهَ هِدَّ هَهَّ هَدَّ كَ هَنَّ هَدهَهَهَ: هِدِهَ
دهَّهَ دِنَهَ هَه هَكَّهَ دَهَسهَدِهَّهَ: هَكهَ نَسدَّهَ دَدَ هِدِهَ.

هُهَّهَ دِهَ هَدِهَ هَكهَّهَهَ هَدَّهَ: دِهَكهَ
كَهَ هَكِهَ هِدِهَ: دِهَ أَهدَ نَهَ هَكَّهَ: دِهَكهَهَدِهَ هَهَّهَ
هَدِهِهَ هِ فَكِهَ هَّهَ: هَهدَ دِهَّدِ هدَهَ هدَسَّ هَه
دِهَهَهَ دَهَهَدِهَ: هَكِهَ هِكَّهَ هَهَّهَ دِهَّهَ
هَهَ دَهَّهَ هَ هَكَّهِ. هَ دَهَّهَ هدَّ هِ هَ دهَهِدِهَ
هَهَّهَ دِهدَهَ هَهَّهَ فَهِهَ نَهَ دَ: دِهَكهَ كَهِهَّهَ.
هِ فَكِهَ هِهَ هدَهَ هَدَّهَ هَ: هِدِهَ دَكَّهَ دِهدَهَ:
هِ هَكِهَ هَ هِدِهَ دَكَ نهَّهِ هَهَهِهَ هَهَهِهَ كَهَّهَ.
هَ هَدَّهَ دِ دِهَّهَ هَكهَّهَ هَهَ هَّ هِ دِهَّ هِهَّهَ.

(1) L. هَدَهَ (2) N. E. ؟كَهدَّ (3) L. هَهدهَهَ (4) هَ
(5) L. هَهِهَهَ دِهَهَهَّهَ دَدِهَّهَ دِهَّهَ هَهدِهَ هَهَّهَ.

دَمَدَمَ: جَدِّ سَوَّى هَيْمَنَ ضَلَعَ مَنَعَ: زَمَنَ مَرَّ هَيْمَنَ دَهَسَ: مَنَعَ مَرَّ مَنَعَ: مَرَّ مَنَعَ مَرَّ مَنَعَ: مَرَّ مَنَعَ مَرَّ مَنَعَ. مَرَّ هذَّبَ رَفَضَ مَنَعَ مَرَّ مَنَعَ. مَرَّ مَنَعَ مَرَّ مَنَعَ: مَرَّ مَنَعَ مَرَّ مَنَعَ مَرَّ مَنَعَ

ܐܦ ܗܟܝ ܐܝܬ ܠܗ ܒܟܠ ܡܕ ܕܒܢܝ: ܒܥܒܝܕ ܕܫܡܥ ܒܣܦܪ ܕܝܢ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ (1). ܐܒܪ ܕܐܝ ܕܐܡܪ ܠܐ ܫܡܥ ܒܣܦܪ ܕܝܢ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ: ܒܟܠ ܡܕ ܕܐܡܪ ܠܐ ܫܡܥ ܒܣܦܪ ܕܝܢ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ (2) ܟܬܒ ܩܕܡܝܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ: ܒܟܠ ܡܕ ܕܐܡܪ ܠܐ ܫܡܥ ܒܣܦܪ ܕܝܢ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܐܦ ܗܟܝ ܐܝܬ ܠܗ ܒܟܠ ܡܕ ܕܒܢܝ: ܒܥܒܝܕ ܕܫܡܥ ܒܣܦܪ ܕܝܢ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܦ ܗܟܝ ܐܝܬ ܠܗ ܒܟܠ ܡܕ ܕܒܢܝ: ܒܥܒܝܕ ܕܫܡܥ ܒܣܦܪ ܕܝܢ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܦ ܗܟܝ ܐܝܬ ܠܗ ܒܟܠ ܡܕ ܕܒܢܝ: ܒܥܒܝܕ ܕܫܡܥ ܒܣܦܪ ܕܝܢ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܦ ܗܟܝ ܐܝܬ ܠܗ ܒܟܠ ܡܕ ܕܒܢܝ: ܒܥܒܝܕ ܕܫܡܥ ܒܣܦܪ ܕܝܢ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܦ ܗܟܝ ܐܝܬ ܠܗ ܒܟܠ ܡܕ ܕܒܢܝ: ܒܥܒܝܕ ܕܫܡܥ ܒܣܦܪ ܕܝܢ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܦ ܗܟܝ ܐܝܬ ܠܗ ܒܟܠ ܡܕ ܕܒܢܝ: ܒܥܒܝܕ ܕܫܡܥ ܒܣܦܪ ܕܝܢ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܦ ܗܟܝ ܐܝܬ ܠܗ ܒܟܠ ܡܕ ܕܒܢܝ: ܒܥܒܝܕ ܕܫܡܥ ܒܣܦܪ ܕܝܢ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܦ ܗܟܝ ܐܝܬ ܠܗ ܒܟܠ ܡܕ ܕܒܢܝ: ܒܥܒܝܕ ܕܫܡܥ ܒܣܦܪ ܕܝܢ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܦ ܗܟܝ ܐܝܬ ܠܗ ܒܟܠ ܡܕ ܕܒܢܝ: ܒܥܒܝܕ ܕܫܡܥ ܒܣܦܪ ܕܝܢ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ.

(1) ܕܐܡܪ ܠܐ. (2) ܒܫܡܗ ܕܡܪܝ. (3) ܕܒܫܡܗ ܕܐܠܗܐ. (4) ܟܬܒ ܩܕܡܝܐ.

ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕ

وَبِهِ نَسْتَعِينُ وَعَلَيْهِ نَتَوَكَّلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ: إِعْلَمْ يَا أَخِي أَنَّ الْعِلْمَ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ وَمُسْلِمَةٍ وَلَا يَسَعُ أَحَدًا جَهْلُهُ وَلَا يُعْذَرُ بِتَرْكِهِ وَلَا يَجُوزُ لِأَحَدٍ أَنْ يَقُولَ لَا أَعْلَمُ وَلَا أَدْرِي وَلَا أَفْهَمُ وَلَا أَعْقِلُ وَلَا أَعْرِفُ وَلَا أَتَذَكَّرُ وَلَا أَتَيَقَّنُ وَلَا أَتَحَقَّقُ وَلَا أَتَبَيَّنُ وَلَا أَتَفَطَّنُ وَلَا أَتَفَرَّسُ وَلَا أَتَوَسَّمُ وَلَا أَتَحَدَّسُ وَلَا أَتَخَرَّصُ وَلَا أَتَظَنُّ وَلَا أَتَوَهَّمُ وَلَا أَتَخَيَّلُ وَلَا أَتَحَسَّبُ وَلَا أَتَشَكَّكُ وَلَا أَتَرَدَّدُ وَلَا أَتَحَيَّرُ وَلَا أَتَعَجَّبُ وَلَا أَتَسَاءَلُ وَلَا أَتَحَاسَدُ وَلَا أَتَنَافَسُ وَلَا أَتَبَاغَضُ وَلَا أَتَحَاقَدُ وَلَا أَتَدَابَرُ وَلَا أَتَقَاطَعُ وَلَا أَتَهَاجَرُ وَلَا أَتَعَادَى وَلَا أَتَحَارَبُ وَلَا أَتَقَاتَلُ وَلَا أَتَسَافَكُ وَلَا أَتَسَافَدُ وَلَا أَتَسَافَحُ وَلَا أَتَسَافَهُ وَلَا أَتَسَافَلُ وَلَا أَتَسَافَعُ وَلَا أَتَسَافَرُ وَلَا أَتَسَافَط

275 ܡܕܝܢܚ ܕܫܡܫܐ ܒܪ ܐܒܐ ܘܒܪ ܐܡܐ ܘܒܪ ܐܚܬܐ ܘܒܪ ܐܢܬܬܐ ܕܝܠܗ ܘܒܪ ܒܢܝܗ ܘܒܪ ܒܢܬܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܐܡܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܐܒܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܐܚܬܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܐܢܬܬܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܒܢܝܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܒܢܬܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡܝܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡܬܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡܝ ܐܒܝܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡܝ ܐܡܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡܬ ܐܒܝܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡܬ ܐܡܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܒܢܝܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܒܢܬܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܚܡܝܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܚܡܬܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܐܚܬ ܐܒܝܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܐܚܬ ܐܡܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ ܒܥܠܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ ܒܥܠܬܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ ܚܡܝܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ ܚܡܬܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ ܒܥܠ ܐܒܝܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ ܒܥܠ ܐܡܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ ܒܥܠ ܒܢܝܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ ܒܥܠ ܒܢܬܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ ܒܥܠ ܚܡܝܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ ܒܥܠ ܚܡܬܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ ܒܥܠ ܚܡ ܐܚܬ ܐܒܝܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ ܒܥܠ ܚܡ ܐܚܬ ܐܡܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ ܕܝܠܗ ܘܒܪ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ ܒܥܠ ܚܡ ܐܢܬܬ

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ ܘܐܢܬ ܐܬܐ ܠܝ ܘܐܢܐ ܐܥܒܕ ܠܟ ܘܐܢܬ ܬܥܒܕ ܠܝ ܘܐܢܐ ܐܫܠܡ ܠܟ ܘܐܢܬ ܬܫܠܡ ܠܝ ܘܐܢܐ ܐܫܩܐ ܠܟ ܘܐܢܬ ܬܫܩܐ ܠܝ ܘܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ ܘܐܢܬ ܬܐܬܐ ܠܝ ܘܐܢܐ ܐܫܬܐ ܠܟ ܘܐܢܬ ܬܫܬܐ ܠܝ ܘܐܢܐ ܐܫܩܐ ܠܟ ܘܐܢܬ ܬܫܩ

مَدْ: ثَ حهثَّم. ثِنَّ دِم بَحِدِهُّ كَنَّ مَ مدُمَ مِ مدُمَ كَ
كَنَّ مَ: حِكْم لَ: دُهُدِهُّ دِم دُهُنِ كَ مدِّ بَحِدِهُّ كَنَّ: دِهُوثَّ
مِ بَحِدِهُّ دَهُّ مِنْدِ: مِنْهُ دِسهِهُّ بَحِ مِنْدِ: (دهُّ مدِنَّ
كَنَّ مِنْدِ: مِنْهُ دِسهِهُّ بَحِ مِنْدِ: (دهُّ مدِنَّ
مِنْدِ: مِنْهُ دِسهِهُّ بَحِ مِنْدِ: (دهُّ مدِنَّ
كَنَّ مِنْدِ: مِنْهُ دِسهِهُّ بَحِ مِنْدِ: (دهُّ مدِنَّ

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܦ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܦ ܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܦ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܢ ܐܢܫ

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: אשר קדשנו במצותיו וצוונו להניח תפלין: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: אשר קדשנו במצותיו וצוונו על מצות תפלין: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם! אשר בחר בנו מכל עם ורומם אותנו מכל לשון וקדשנו במצותיו! וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושם גדולך וקדושך עלינו קראת: ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה לקדושה ולמנוחה: לכבוד ולתפארת: לשם ולתהלה: על כל מעשה בראשית. אתה בחרת בנו מכל העמים ואהבת אותנו ורצית בנו ומכל הלשונות קדשתנו: וקרבתנו לשמך הגדול סלה

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܢ ܕܥܡܡܐ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܢ ܕܥܡܡܐ. ܐܦ ܗܟܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܢ ܕܥܡܡܐ: ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܪ ܠܡܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܢ ܕܥܡܡܐ. ܕܟܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܢ ܕܥܡܡܐ: ܕܟܠ[1] ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܢ ܕܥܡܡܐ: ܐܦ ܗܘ ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܢ ܕܥܡܡܐ (ܕܥܒܝܕ ܠܗ ܛܝܒܘܬܐ[2])؟ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܢ ܕܥܡܡܐ ܐܦ ܗܘ ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܢ ܕܥܡܡܐ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܢ ܕܥܡܡܐ ܐܦ ܗܘ ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܢ ܕܥܡܡܐ. ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܢ ܕܥܡܡܐ: ܐܦ ܗܘ ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܢ ܕܥܡܡܐ: ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܢ ܕܥܡܡܐ

ויאמר אליו ראובן לא תשפכו דם השליכו אותו אל הבור הזה אשר במדבר וידו אל תשלחו בו למען הציל אותו מידם להשיבו אל אביו׃ ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו׃ ויקחהו וישליכו אותו הבורה והבור רק אין בו מים׃ וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים׃ ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו׃ לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ויאבו אחיו׃ ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור ויבאו את יוסף מצרימה׃ וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו׃ וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃ ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם׃ וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא׃ ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טורף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים׃ ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה׃ ויבכו אותו אביו׃ והמדנים מכרו אותו במצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃ ויהי יהודה בעת ההוא וירד מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה׃ וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה׃ ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער׃ ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן׃ ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אותו׃ ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר׃ ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו יהוה׃ ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אותה והקם זרע לאחיך׃ וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו׃ וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו׃ ותאמר תמר אלמנת בנך שבי בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמרה פן ימות גם הוא כאחיו וילך תמר ותשב בית אביה׃ ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃ ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃ ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃ וירא יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃ ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי׃ ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך׃ ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו׃ ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃ וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה׃ וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה׃ וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה׃ ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃ ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃ היא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה׃ ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה׃ ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃ ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה׃ ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃ ואחר יצא אחיו אשר על ידו שני ויקרא שמו זרח׃

(1) L. om. (2) Sam. (3) Sam. add. ויאמרו אליו.

ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܐܚܕ ܒܥܠ ܒܝܬ ܐܘ ܒܥܠ ܚܩܠ ܐܘ ܒܥܠ ܟܪܡ ܐܘ ܒܥܠ ܡܪܥܝܬܐ ܘܢܬܒ ܠܗ ܠܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܘܐܙܠ ܠܗ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܘ ܢܬܒ

مَحْدَ هدَّفِهُ دِهِدِهُ. ﻱ ﻱَّجِبْهُ: هدِهُ زَهْ كَمَهُ لَجِبْ: دِهِمَّهُ كَهُ لَهِيَجِبْهُ دِفِهْدَّهُ. هِ دِهِ جَدِ يَجِبْهُ: هَهِدِهُ دِهِدِهُ كَمِكْهُ دِهِدِهُ دَّهْهُ: مَهِدِهِدَّهُ هَفِهُ مَهْدَّهُ لَهِ: دَّهْهُ زَهْ هِهُ مَحْدَ: دَّ زَهْدَ مَحْدِ هِهُ زَهْ. دَّهْ زَهْ. مَهِدِهِدَّهُ دِهِدِهُ دَّهْهُ. هِ دِهِ هِهُدَّهُ مَهِدِهِدَّهُ دِهِدِهُ دَّهْهُ: مَهِدِهِدَّهُ لَهِ دَّهْهُ: هِ دِه

دَيْهَ: نْدِهِ هُكُم هِيْهَدَ: هَدِهُنِهِ هَدِهُنِهِ نْدِنُكِ هَم كُهُكُنَ دِهِدَ كُمِدَهُ دَهِهُكُمْ: نَم هَدِهُنَ كُهُكُهِهُ دِنُكُنَ. مَدِهَ هَهُ هَدِهُ هَدِهُ هَدِهُ: هُمِكِّ هَهُ هَدِهُ هَدِهُ هَدِهُ: هَدِهُ هَدِهُ هَدِهُ: هَدِهُ هَدِهُ هَدِهُ: دِهِدَهُ هَدِهُ هَدِهُ هَدِ

ܘܫܒܥ ܕܝܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡ ܐܢܫ ܐܚܕ ܒܥܐ ܠܡܬ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܘ

ܒܝܬ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܡܪܕܟܝ ܒܪ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪܝ ܒܪ ܡܪ

دهدْكُمْ[1] كُمْ خَدْقَمْهُ مَكْتَدْ. ەنَمْهُ دِمْ مْنَمْهُ تْسَمْهُ
دْهْمْسْنْ: كْرْ هْدْنْدْ مِ هْمْحْ هْمْهْ مْكْهْنْ دْهْنْ: مَّ
دْهْنْ كْتْدْ دْهْمْ: ەمْنْكْرْ هْهْدْنْ مْدْدْ دْخْهْ مْنْكْرْ.
هْهْجْنْ دْنْدْمْ: نْكْهْنْ كْتْمْنْكْنْ: هْهْدْنْ
كْهْدْنْ: مْكْهْ مْدْكْرْ دْمْسْكْمْ[2] دْكْدْهْنْ مْكْ دْهْدْنْ
دْنْكْرْ. ەنْمْدْهْنْ كْهْمْ دْدْنْهْ: نْمْ دْدْهْهْ مْ مْكْهْنْ
هْدْمْنْ حْكْ هْنْدْ دْنْنْ. ەنْكْنْ كْ كْمْكْهْنْ سْكْهْنْ:
مَ دْقْهْنْ كْكْ مْ نْدْمْهْ مْكْقْكْنْ ەْهْنْهْنْ:
مْسْنْكْهْنْ دْنْەْنْ نْكْنْ: دْنْ نْدْمْهْ ەدْمْقْدْنْ
كْسْنْەْ دْهْمْكْ: نْهْ.

ەْهْ دْمْ مْنْهْنْ مْنْ: هْهْ مَنْ هْهْ مْدْنْهْ مْ
هْدْنْ: دْنْهْهْ سْنْ نْدْنْهْ نْكْ دْهْ مَنْ نْدْمْەْهْ
مْدْنْكْ. نْهْمْ دْنْكْهْ مْنْكْ دْهْ مَنْ نْدْكْرْ.
هْهْ دْمْ نْكْنْهْ نْدْمْ سْنْەْ: هْنْدْهْ كْهْ دْهْ
هْهْنْ دْمْ نْكْنْهْ نْدْ سْنْەْ: هْنْدْهْ كْهْ دْهْ
هْنْكْ هْنْنْ: ەْنْ نْكْنْ دْهْ دْهْنْ. ەْنْ دْهْ
هْهْنْ نْكْنْ: ەْنْ هْنْدْ هْهْ كْ هْدْنْ نْكْنْ
هْنْ. ەْنْ دْهْ نْكْنْ نْدْنْ: نْهْ نْكْنْ ەْنْكْ
دْنْدْهْ دْكْنْ دْنْكْنْ: ەْسْنْەْ كْهْدْنْ دْكْ
نْكْ: ەْنْدْنْ[3] كْ: كْنْدْ: هْنْ نْهْ نْدْ ەْدْنْ: ەْنْ
نْدْنْ ەْهْنْ نْهْ كْ دْكْ نْكْ نْدْ كْسْنْ؟ نْدْ كْهْ:
كْهْ ك. ەْنْهْ نْهْ ەْنْدْهْنْ دْنْهْنْ: دْنْهْ

(1) دهدْكُمْ. (2) دْسْنْهْ L. (3) ەْنْدْهْ.

ואמר לו הקב"ה[1] לאברהם אבינו: אתה אומר שאין לי בן, הרי בנך יוצא ממך שהוא יורש את כל נכסיך, שנאמר: כי יצחק יקרא לך זרע[2]? אמר לו: רבונו של עולם, אתה נתת לי בן, ואתה נוטל ממני בני? אמר לו: לא כך אמרתי לך, אלא הרי בנך יוצא ממך שהוא יורש את כל נכסיך: אמר לו: אם כן, הרי אני מוסר את כל נכסי לבני.

ܟܠܚܕ ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܫܠܝܫ ܐܢ: ܐܢ ܕܐ ܡܢ ܗܘ ܕܐ: ܡܢ ܕܐ ܐܢ ܕܐ ܡܢ ܕܐ ܐܢ ܕܐ ܡܢ ܕܐ ܐܢ ܕܐ

ەيْهِذ: دْهِهِ هِهِ بِهِهِ هِهِسْ: بْهِ كُمْ هِ كَهِي. ەجْهِ هِ هِهِهِ: هِهِ هِهِهِ: هِهِ هِهِهِ: هِه

בנימין מטודילא ורבי יהודה הלוי ורבי אברהם בן עזרא ורבי אברהם בן חסדאי ורבי משה הכהן ורבי יצחק בן סהלן ורבי יצחק בן רבי אברהם ורבי יצחק בן רבי שלמה ורבי יצחק בן רבי יהודה ורבי יצחק בן רבי יוסף ורבי יצחק בן רבי יעקב ורבי יצחק בן רבי שמואל ורבי יצחק בן רבי שמעון ורבי יצחק בן רבי שמריה ורבי יצחק בן רבי שמשון ורבי יצחק בן רבי שמשון ורבי יצחק בן רבי שמשון

ויהי בשמעו את כל הדברים האלה ויקרע את בגדיו ויתפלל אל ה׳ ויאמר: ה׳ אלהי ישראל יושב הכרובים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: הטה אזנך ה׳ ושמע פקח עיניך ה׳ וראה וגו׳ (1) לסנחריב. אמת ה׳ החריבו מלכי אשור את הגוים ואת ארצותם: ויתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום: ועתה ה׳ אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה ה׳ האלהים לבדך. ויהי ביום ההוא ויאמר ה׳ אל ישעיה בן אמוץ לאמר: כה אמר ה׳ אלהי ישראל אשר התפללת אלי על סנחריב מלך אשור: זה הדבר אשר דבר ה׳ עליו בזתה לך לעגה לך בת ציון אחריך ראשה הניעה בת ירושלים: את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל: ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון וגו׳ (2) ואכרות מבחר ברושיו ובאתי מרום מלונו יער כרמלו: אני קרתי ואשתה מים ואחריב בכף רגלי כל יאורי מצור: הלא שמעת למרחוק אותה עשיתי מקדמי ימים יצרתיה ועתה הביאותיה והיית להשות גלים נצים עריו בצורות: ויושביהן קצרי יד חתו ובושו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדמה לפני קמה שדופה: ושבתך וצאתך וגו׳ (3) כי.

(1) תהלים L. (2) ישעיה. (3) שם.

הכל: ואמנם נקודתם שהיא יסוד הכל. ויהיה שיהיה כל אחד[1]: הנה נזכר מהנה נקודת הכל. ואמנם כל אחד הנקודה: הכל יהיה יסוד הכל: ואמנם שהיא יסוד הכל אחד: אם כן הוא שהיא יסוד הכל אחד: ואמנם שהיא יסוד הכל אחד: הנה נזכר שהיא יסוד הכל אחד: הנה יהיה יסוד הכל אחד: הנה יהיה יסוד הכל אחד: ואמנם שהיא יסוד הכל אחד: הנה יהיה יסוד הכל אחד! הנה יהיה יסוד הכל אחד: הנה יהיה יסוד הכל אחד: הנה יהיה יסוד הכל אחד:

مِنْ الْمُتَعَلِّمِينَ. وَإِنَّمَا سُمِّيَ (هَذَا) كِتَابًا لِأَنَّهُ كَالْمُتَعَلِّمِينَ[1]. وَهُوَ مُشْتَقٌّ مِنَ الْكَتْبِ وَهُوَ الْجَمْعُ: هَذِهِ أَبْوَابٌ كَثِيرَةٌ مِنَ الْعِلْمِ وَالْأَدَبِ: هَذِهِ أَبْوَابُ الْعِلْمِ: هَذِهِ أَبْوَابُ الْأَدَبِ: هَذِهِ أَبْوَابُ الْفِقْهِ. وَإِنَّمَا سُمِّيَ الْكِتَابُ كِتَابًا لِأَنَّهُ جَمَعَ أَبْوَابًا كَثِيرَةً: هَذَا كِتَابُ الْعِلْمِ: هَذَا كِتَابُ الْأَدَبِ: هَذَا كِتَابُ الْفِقْهِ. وَإِنَّمَا سُمِّيَ الْكِتَابُ كِتَابًا لِأَنَّهُ جَمَعَ أَبْوَابًا كَثِيرَةً: وَهُوَ الَّذِي يُسَمَّى بِالْفَارِسِيَّةِ[2]: وَهُوَ الَّذِي مِنْ جُلُودٍ.

وَهَذَا الْكِتَابُ يَحْتَوِي: عَلَى هِدَايَةِ الْمُتَعَلِّمِينَ: وَهُوَ الَّذِي يَهْدِي الْمُتَعَلِّمِينَ: لِأَنَّ الْمُتَعَلِّمَ إِذَا لَمْ يَعْرِفْ مَا يَتَعَلَّمُ: وَلَا يَعْرِفُ مَا يَحْفَظُ: وَلَا يَعْرِفُ مَا يَكْتُبُ: وَلَا يَعْرِفُ مَا يَقْرَأُ: وَلَا يَعْرِفُ مَا يَدْرُسُ: وَلَا يَعْرِفُ مَا يَسْأَلُ: وَلَا يَعْرِفُ مَا يَقُولُ: وَلَا يَعْرِفُ مَا يَعْمَلُ: وَلَا يَعْرِفُ مَا يَتْرُكُ: وَلَا يَعْرِفُ مَا يَأْكُلُ: وَلَا يَعْرِفُ مَا يَشْرَبُ: وَلَا يَعْرِفُ مَا يَلْبَسُ: وَلَا يَعْرِفُ مَا يَنْكِحُ: وَلَا يَعْرِفُ مَا يَنْكِحُ: وَلَا يَعْرِفُ مَا يَنْكِحُ: وَلَا يَعْرِفُ مَا يَنْكِحُ[3]: وَلَا يَعْرِفُ مَا يَنْكِحُ:

(1) كِتَابٌ كَمَا فِي هَذِهِ الْكَلِمَةِ. (2) كِتَابٌ L. (3) يَنْكِحُ.

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܡܢ ܐܝܟ ܐܬܐ ܐܢܬ ܠܘܬܝ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܝܟ ܐܬܐ ܐܢܐ ܠܘܬ ܐܚܝ ܐܒܐ ܘܐܡܐ ܘܐܚܬܐ ܘܒܪ ܘܒܪܬܐ ܘܐܢܬ ܠܐ ܐܬܐ ܠܘܬܝ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ

ما كان يقول: ليس أحد يعلم ما في قلب الإنسان إلا روح الإنسان الذي فيه. هكذا أيضاً ما في الله لم يعلم به أحد إلا روح الله. ونحن لم نأخذ روح العالم بل الروح الذي من الله لنعلم الأشياء الموهوبة لنا من الله. التي نتكلم بها أيضاً لا بأقوال تعلمها حكمة إنسانية بل بما يعلمه الروح القدس قارنين الروحيات بالروحيات. وأما الإنسان الحيواني[1] فلا يقبل ما لروح الله لأنه عنده جهالة ولا يقدر أن يعرفه لأنه إنما يحكم فيه روحياً. وأما الروحي فيحكم في كل شيء وهو لا يحكم فيه من أحد. لأنه من عرف فكر الرب فيعلمه. ونحن عندنا فكر المسيح[2]. ولكن أيها الإخوة لم أقدر أن أكلمكم كروحيين بل كجسديين كأطفال في المسيح. سقيتكم لبناً لا طعاماً لأنكم لم تكونوا بعد تستطيعون. بل ولا الآن أيضاً لأنكم بعد جسديون. إذ ما دام فيكم حسد وخصام وانشقاقات أفلستم جسديين وتسلكون بحسب البشر. لأنه إذا قال واحد أنا لبولس وآخر أنا لأبلوس أفلستم بشراً. فما هو أبلوس وما هو بولس إلا خادمان آمنتم بواسطتهما كما أعطى الرب لكل واحد. أنا غرست وأبلوس سقى لكن الله كان ينمي. إذاً لا الغارس شيء ولا الساقي بل الله الذي ينمي. وأما الغارس والساقي فهما واحد وسيأخذ كل واحد أجرته بحسب تعبه. لأننا نحن عاملان مع الله وأنتم حرث الله وبناء الله.

(1) في اليونانية النفساني. (2) هكذا في L.

שבתות: וביום השבת קודש הוא: כי ביום הזה נתן לנו הקב"ה את נשמה יתירה: ואז אנו מתענגים ושמחים: כי אז הנשמה יתירה שנתן לנו הקב"ה: היא מתענגת ושמחת: ואז אנו מתענגים ושמחים: ואז הנשמה יתירה שנתן לנו הקב"ה: היא מתפללת ומשבחת את הקב"ה: ואז אנו מתפללים ומשבחים את הקב"ה: וא

ه مِحْدَ كَ مِحْدَ دِهِدْهِهِدْهُ[1] مِحْدَ دِهِدْ: مِحْدَ مِحْدَ دِهِدْهِهِدْهُ مِحْدَ مِحْدَ دِهِدْهِهِدْهُ مِحْدَ مِحْدَ دِهِدْهِهِدْهُ

ܒܝܬ ܐܒܐ ܘܐܡܐ ܘܐܚܘܗܝ ܘܐܚܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܗ ܘܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܒܝܬܗ ܘܒܟܠ ܐܪܥܗ ܕܟܢܥܢ ܘܐܙܠ ܠܗ ܠܐ ܡܛܠ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܘܒܪ

בדרך הישר: ואמר לו. אמר לו משה: ואיך אדע שהוא כן? אמר לו: הנח לי ואראה לך. ונתן לו משה את מטהו, והלך אהרן ונגע במטה על היאור, ונהפך כל מים שביאורים לדם. ואמר לו: עתה ראה שהוא כן. ואמר לו משה: אם כן הוא, הנח לי ואראה לך. ונתן לו אהרן את מטהו, והלך משה ונגע במטה על היאור, ונהפך כל מים שביאורים לדם. ואמר לו: עתה ראה שהוא כן. ואמר לו אהרן: אם כן הוא,

לשמות: כמו שהוא בלשון ערבי. וכן הוא
בלשון עברי: כמו שאמרו בלשון ערבי: אנא
קאעד ואנת קאעד: הוא בלשון עברי: אני
יושב ואתה יושב. ואמרו בלשון ערבי: אנא
קאעדה ואנת קאעדה: הוא בלשון עברי: אני
יושבת ואתה יושבת. ואמרו בלשון ערבי: הו
קאעד והי קאעדה: הוא בלשון עברי: הוא
יושב והיא יושבת.

ואמרו בלשון ערבי: הם קאעדון והן
קאעדאת[1]: הוא בלשון עברי: הם יושבים
והן יושבות. ואמרו בלשון ערבי: הומא
קאעדאן[2]: הוא בלשון עברי: הם שניהם
יושבים. ואמרו בלשון ערבי: אנתם קאעדון
אנתן קאעדאת: הוא בלשון עברי: אתם
יושבים ואתן יושבות: ואמרו בלשון ערבי:
אנתמא קאעדאן: הוא בלשון עברי: אתם
שניכם יושבים. ואמרו בלשון ערבי: נחנא
קאעדון: הוא בלשון עברי: אנחנו יושבים.
ואמרו בלשון ערבי: הדא ואחד מדכר
קאעד: הוא בלשון עברי: זה אחד יושב.
ואמרו בלשון ערבי: הדי ואחדה מואנתה
קאעדה: הוא בלשון עברי: זאת אחת יושבת.
ואמרו בלשון ערבי: הדאן ואחד מדכר
קאעדאן: הוא בלשון עברי: אלה שניהם
יושבים. ואמרו בלשון ערבי: הדתן ואחדה
מואנתה קאעדאת: הוא בלשון עברי: אלה
שתים יושבות. ואמרו בלשון ערבי: הולא
קאעדון: הוא בלשון עברי: אלה יושבים.
ואמרו בלשון ערבי: הולא קאעדאת: הוא
בלשון עברי: אלה יושבות.

---

(1) נקבה. (2) שניים. (3) זכרים.

לשמה[1]: ויש לו לאדם לבדוק בזה. ואם יבדוק
ויראה שאין בו שום מניעה: יכוון בעת עשייתו
שיעשה אותו לשם יחוד הבורא ית' ולשם
קיום מצותו. ואם ירצה לכוון בו לשם שום
דבר אחר: הרי זה לא יעשה כלל. ואם עשה
כן לא יצא ידי חובתו: אבל יעשה אחר
(אשר) [כשר][2] ויכוון בו לשם יחוד הבורא
ית'. ואם לא יכוון בו לשם יחוד הבורא ית'
ולשם קיום מצותו: הרי זה לא יעשה כלל.
ואם עשה לא יצא ידי חובתו.

ואין לו לאדם לעשות שום מצוה
לראות בה שבח ותפארת: אלא יעשה אותה
ולבו שפל בקרבו: ויחשוב בעת עשייתו
שהוא עבד נרצע[3] לבוראו ית' שקנהו
ברצועה ועשאו עבד לו. ואין לו לאדם
לעשות שום מצוה לראות בה שבח ותפארת
לפני בני אדם: ואין לו לאדם לעשות שום
מצוה לראות בה שבח ותפארת לפני עצמו:
ואין לו לאדם לעשות שום מצוה לראות בה
שבח ותפארת לפני הבורא ית'. ואין לו
לאדם לעשות שום מצוה לראות בה שבח
ותפארת לפני שום נברא מן הנבראים: אלא
יעשה הכל לשם יחוד הבורא ית' ולשם
קיום מצותו. ואין לו לאדם לעשות שום
מצוה לראות בה שבח ותפארת לפני שום
נברא מן הנבראים: אלא יעשה הכל לשם
יחוד הבורא ית' ולשם קיום מצותו. ואין
לו

سڪم جي ڏيڪ نه ڪري. ۽ جي ڪنهن کي ڏيڪ ڪري: جي
هن جي ڪتاب ۾ ڪجهه ڪمي ڏسي: هن کي ڀرجي.

جي ڪو ڪتاب ڪي هدايت ڪرڻ لاءِ لکي ۽ ان ۾ ڪجهه
ڪمي رهجي وڃي: ۽ ڪنهن ٻيو ان کي ڏسي ۽ ان ۾ ڪجهه
وڌائي: جو ڪتاب جي ڪمي ۽ وڌائي سان ڪجهه ٻيو ٿي
پوي: ۽ ڪتاب جي اصل لکڻ واري جو نالو ۽ ڪم نه رهي:
تڏهن ڪتاب جي ڪمي ۽ وڌائي کي ڪير ڄاڻي. ۽ ڪتاب
جي اصل لکڻ واري جو نالو ڪير ڄاڻي. جي ڪنهن ڪتاب
۾ ڪجهه[1] ڪمي ڏسي: ۽ ڪجهه[2] وڌائي ڏسي: ۽ ڪتاب
جي اصل لکڻ واري جو نالو ۽ ڪم به معلوم نه هجي: تڏهن
ڪتاب جي ڪمي ۽ وڌائي جو ڪير ڄاڻي. ۽ ڪتاب جي
اصل لکڻ واري جو نالو ۽ ڪم به معلوم هجي: تڏهن ڪتاب
جي ڪمي ۽ وڌائي جو ڪير ڄاڻي. ۽ ڪتاب جي اصل لکڻ
واري جو نالو ۽ ڪم به معلوم هجي: تڏهن ڪتاب جي ڪمي
۽ وڌائي جو ڪير ڄاڻي. ۽ ڪتاب جي اصل لکڻ واري جو
نالو ۽ ڪم به معلوم هجي: تڏهن ڪتاب جي ڪمي ۽ وڌائي
جو ڪير ڄاڻي. ۽ ڪتاب جي اصل لکڻ واري جو نالو ۽ ڪم
به معلوم هجي: تڏهن ڪتاب جي ڪمي ۽ وڌائي جو ڪير
ڄاڻي. ۽ ڪتاب جي اصل لکڻ واري جو نالو ۽ ڪم به معلوم
هجي: تڏهن ڪتاب جي ڪمي ۽ وڌائي جو ڪير ڄاڻي. ۽
ڪتاب جي اصل لکڻ واري جو نالو ۽ ڪم به معلوم هجي:
تڏهن ڪتاب جي ڪمي ۽ وڌائي جو ڪير ڄاڻي. ۽ ڪتاب
جي اصل لکڻ واري جو نالو ۽ ڪم به معلوم

فَنَصَبَ حَكَمَ مَحْكَمَتِهِ: وَأَمَرَ: وَإِذَا بِرَجُلٍ قَدْ
صَعِدَ. وَهُوَ يَدَّعِي قُدَّامَ جَمِيعِ الْجَمَاعَةِ: وَكَانَ كَرَجُلٍ
مُحَامٍ. وَقَالَ: أَنَا هُوَ الَّذِي فِي هَذِهِ الْكَلِمَاتِ عَيْنُهَا
تَكَلَّمَ بِهَا: وَأَنَا هُوَ الَّذِي أَدَّعِي عَلَى هَذَا الرَّجُلِ
الْحَكَمِ. وَأَقُولُ: إِنَّ هَذَا الرَّجُلَ الْحَكَمَ قَدْ أَخَذَ
مِنِّي بَيْتِي: وَأَعْطَاهُ لِهَذَا الرَّجُلِ الْمُحَامِي: وَهَذَا
الرَّجُلُ الْمُحَامِي قَدْ أَخَذَ مِنِّي حَقْلِي: وَأَعْطَاهُ
لِهَذَا الرَّجُلِ الْحَكَمِ: وَهَذَا الرَّجُلُ الْحَكَمُ قَدْ أَخَذَ
مِنِّي كَرْمِي: وَأَعْطَاهُ لِهَذَا الرَّجُلِ الْمُحَامِي: وَهَذَا
الرَّجُلُ الْمُحَامِي قَدْ أَخَذَ مِنِّي بَقَرِي: وَأَعْطَاهُ
لِهَذَا الرَّجُلِ الْحَكَمِ: وَهَذَا الرَّجُلُ الْحَكَمُ قَدْ أَخَذَ
مِنِّي غَنَمِي: وَأَعْطَاهُ لِهَذَا الرَّجُلِ الْمُحَامِي: وَهَذَا
الرَّجُلُ الْمُحَامِي قَدْ أَخَذَ مِنِّي حِمَارِي: وَأَعْطَاهُ
لِهَذَا الرَّجُلِ الْحَكَمِ: وَهَذَا الرَّجُلُ الْحَكَمُ قَدْ أَخَذَ
مِنِّي عَبْدِي: وَأَعْطَاهُ لِهَذَا الرَّجُلِ الْمُحَامِي: وَهَذَا
الرَّجُلُ الْمُحَامِي قَدْ أَخَذَ مِنِّي جَارِيَتِي: وَأَعْطَاهَا
لِهَذَا الرَّجُلِ الْحَكَمِ: وَهَذَا الرَّجُلُ الْحَكَمُ قَدْ أَخَذَ
مِنِّي عَبْدِي: وَأَعْطَاهُ لِهَذَا الرَّجُلِ الْمُحَامِي: وَهَذَا
الرَّجُلُ الْمُحَامِي قَدْ أَخَذَ مِنِّي جَارِيَتِي: وَأَعْطَاهَا
لِهَذَا الرَّجُلِ الْحَكَمِ: وَهَذَا الرَّجُلُ الْحَكَمُ قَدْ أَخَذَ
مِنِّي بَيْتِي: وَأَعْطَاهُ لِهَذَا الرَّجُلِ الْمُحَامِي: وَهَذَا
الرَّجُلُ الْمُحَامِي قَدْ أَخَذَ مِنِّي حَقْلِي: وَأَعْطَاهُ
لِهَذَا الرَّجُلِ الْحَكَمِ: وَهَذَا الرَّجُلُ الْحَكَمُ قَدْ أَخَذَ
مِنِّي كَرْمِي: وَأَعْطَاهُ لِهَذَا الرَّجُلِ الْمُحَامِي: وَهَذَا
الرَّجُلُ الْمُحَامِي قَدْ أَخَذَ مِنِّي بَقَرِي: وَأَعْطَاهُ
لِهَذَا الرَّجُلِ الْحَكَمِ: وَهَذَا الرَّجُلُ الْحَكَمُ قَدْ أَخَذَ
مِنِّي غَنَمِي: وَأَعْطَاهُ لِهَذَا الرَّجُلِ الْمُحَامِي: وَهَذَا
الرَّجُلُ الْمُحَامِي قَدْ أَخَذَ مِنِّي حِمَارِي: وَأَعْطَاهُ

دْدَّ دِي دِهْكَهَفِهْ فِهِ كَمِهِدْ: دِيْرَهِهِ يْمَ كْزَّدْ
حَدِهْ هِهْكَهَفِهْ هُحِهْدَّكَسْ هُحِدْدْ دَّحْدْ. مِهِ دِيْرَهِهِ حَمَهُ
فِهْحِدْ: دِحِدْدْ كْهدَّفِهُ مِهِكَهِ كَمِهِ يْكَدْ. حِدِ دِي
سؤْ يْمَ هَحَّدْ كَهِهْحِدْ دِمِيْرَهِهِ: مِهِدِ حِيْكَهْ مِهِ
مَدْدْ مِيْهِدْ: يْكَدْ: دِهِدْدْ مَحِ مِ هِهَحَمَسْهُ[1]: مِيْدَدْ
دَهْدْ مِ وِهُ[1] دِسِكْد. مَ دِيْكَدَّهُ دِيْدَدْ سَحِهِ
جَوَدُ[1]: مَسْكْ دِيْقَمِدْ حَمِسْدْ دَهِهِ كُمْ[1]. يْكَدْ:
دِحْدَهْ هُمِهْ مِهِهِمِهْدَهْ هِحِكْ: مِهِ سْدُ مَيْهِ هُمَهِ
دِحْكَمَّ: مِيْهِ مِهِحَهْ دِدَّهَهْ مِهِهِهْكَدْ مْدِدْ دِهِمَّ:
هُحِكَهِهْدَّهْ نَسِ[2] حَنْدْ: مِهِهِهِ مِ حْكَمَّ دَهْ
هِهِهَحَهْدَّ (كْكَمَّ هِدِدْ[3]. مَ دِحِدْنَهْ هِحِهِهْ
كِحْبِدْ: مِسَهُ مِحِمِسْ: مَهْكَهْ حَهِهَدَّ حِسِهْ
حِهْكَهْ. سَهْ دَّمَسْهْ دِهْدَدْ دِهِهِدْ دَهَّدْدَهْ: مِهْكَهْ
كَهْحَدْهِ: دِدْحَهْ كَهْكَهِهِهْ دِمِدْدْ. سَهُ هِهِدْ
دِهِهِكَهْ[4] يْمَ حِيَكْ دِهِهَهْ: مِيْهِكَهِهْ. مَسْدَ حَهْ
حَدْسَدْ كْكَهِ حَمَ حِدْ مِحِدْدْ دِهِهِدْ: هَهِ حَمَ
دِمِ هِ دْكَدْ هَهْحِدْ حَمَ. مِهِ هَدْ حَكَمَ
حَمَ مِهِهِهِ هِحِسْ: دِيْهِهْ (دِهِمِ كْحِدْسَدْ: مِيْدَدْ
حَدْدْ دِدْقَهِهَمَ: دْكَ مِهِدِهِ هِحِدْهْ: يْدَ دَحْدْ
مَهَمَدْ دِهِهِدْسَدْ كْكَمَّ: يْمِ. مَحِ هِحِهِ هِكَهِهِ

(1) هِحْدَسْدَ. مِهِ. حَهْدَ. مَهِ. كِ. (2) سْدَ حَمَهَ. (3) Desunt in L. (4) دِيْهِهِ.

הַבְּרָכָה: מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת הֶחָתָן וְאֶת הַכַּלָּה. וְיִשְׁמְעוּ מִשָּׁם בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת וִישׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת. וְיִזְכּוּ לִבְנוֹת בַּיִת בְּיִשְׂרָאֵל: וְיִזְכּוּ לְהַעֲמִיד בָּנִים שֶׁיַּעַסְקוּ בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת.

וְכֵן יְהִי רָצוֹן שֶׁיִּזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּהֶם שְׁפַע רַב מִן הַשָּׁמַיִם: וְיִהְיוּ לָהֶם לְמִשְׁעָן וּלְמִבְטָח. וְיִזְכּוּ לְגַדֵּל בָּנִים וּבְנֵי בָנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת: וְיִזְכּוּ לְהַרְבּוֹת בְּנֵי חַיִל וְיִרְאֵי אֱלֹהִים. (וְיִזְכּוּ לְהַרְבּוֹת בְּנֵי חַיִל)[1] אֲנָשִׁים יְרֵאֵי אֱלֹהִים: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם עַל פְּנֵיהֶם: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם מְקַיֶּמֶת לָהֶם: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מַלְכוּתָם וְעֻשְׁרָם: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא חָכְמָתָם וְתוֹרָתָם: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא תְּפִלָּתָם וְצִדְקָתָם: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מְנוּחָתָם וְשִׂמְחָתָם: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא חַיֵּיהֶם וְאוֹרָם: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא תִּקְוָתָם וְיִשְׁעָם: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מַחְסֵיהֶם וּמִבְצָרָם: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מִשְׂגַּבָּם וּמִשְׁעַנְתָּם: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מַרְפֵּא לְנַפְשָׁם וְרִפּוּי לְעַצְמוֹתָם: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא סְגֻלָּתָם וְיִקְרָתָם: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא עֲטֶרֶת רֹאשָׁם וְצִיצִית כְּנָפָם: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מְאוֹר עֵינֵיהֶם וְנֵר לְרַגְלֵיהֶם: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מַזְכֶּרֶת לָהֶם לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מְלַוָּה אוֹתָם בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁיֵּלְכוּ: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מְשַׁמַּרְתָּם בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁיִּהְיוּ: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מְדַבֶּרֶת בָּהֶם בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁיִּשְׁכְּבוּ: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מְעוֹרֶרֶת אוֹתָם בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁיָּקוּמוּ: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מְשִׂיחָתָם בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁיָּשִׂיחוּ: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מְנַהֶגֶת אוֹתָם בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁיִּתְנַהֲגוּ: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מְלַמֶּדֶת אוֹתָם בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁיִּלְמְדוּ: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מְשַׁמַּחְתָּם בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁיִּשְׂמְחוּ: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מְשַׁמַּרְתָּם בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁיִּשְׁמְרוּ: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מְשַׁמַּחְתָּם בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁיִּשְׂמְחוּ: אֲנָשִׁים שֶׁיִּרְאָתָם הִיא מְשַׁמַּרְתָּם בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁיִּשְׁמְרוּ:

(1) וְיִזְכּוּ לְהַרְבּוֹת בְּנֵי חַיִל. (2) וְהָיָה. (3) לָהֶם. (4) שֶׁיִּחְיוּ.

حمهشْ دهْدهْ: ٥هْ هدَّهْ هْ: ٥هْدهْ هْكْهْ: ٥هْدهْ هْكْهْ: هُدهْهْ كمهْكْ هْكْهْ[1]: هْ٥ حدَّهْ هْ٥هْ هُدَّهْ هُدهْهْ هْكْهْ: هْدهْ هْكْهْ: هْدهْ هْكْهْ: ٥هْدهْ هْكْهْ: هْدهْ هْكْهْ: هْدهْ هْكْهْ:

لمُعدَّة: مَنْهِ دَهِهِ[1] فَهْدِ لَمِهْدَ دِهِهَدَّة مَنَّسَة مِ
عَهْدَة: مَهِدَسِهِ مِنْ دَهِهَدَّة. هِدَ لَا لَمِدَّة دِيهَدَّة:
هُمِدَّة مَنْهِ مِنْ دَهِهَدَّة: مَهِدَسِهِ مِنْ دَهِهَدَّة. هِدَ
هَدَّفِهُ دَهِهَدَّة: مَنْهِ مِنْ دَهِهَدَّة: مَهِدَسِهِ مِنْ دَهِهَدَّة.
دَهِهَدَّة: مَنْهِ مِنْ دَهِهَدَّة: مَهِدَسِهِ مِنْ دَهِهَدَّة.
دَهِهَدَّة: مَنْهِ مِنْ دَهِهَدَّة: مَهِدَسِهِ مِنْ دَهِهَدَّة.
دَهِهَدَّة: مَنْهِ مِنْ دَهِهَدَّة: مَهِدَسِهِ مِنْ دَهِهَدَّة.

مَهِدَسِهِ دَهِهَدَّة: مَنْهِ مِنْ دَهِهَدَّة: مَهِدَسِهِ مِنْ دَهِهَدَّة.
مَهِدَسِهِ دَهِهَدَّة: مَنْهِ مِنْ دَهِهَدَّة: مَهِدَسِهِ مِنْ دَهِهَدَّة.
مَهِدَسِهِ دَهِهَدَّة: مَنْهِ مِنْ دَهِهَدَّة: مَهِدَسِهِ مِنْ دَهِهَدَّة.
مَهِدَسِهِ دَهِهَدَّة: مَنْهِ مِنْ دَهِهَدَّة: مَهِدَسِهِ مِنْ دَهِهَدَّة.

(1) L. مَنْهِ دَهِهِ. (2) L. مَهِدَسِهِ. (3) L. مَهِدَسِهِ. (4) L. مَهِدَسِهِ.
(5) L. مَهِدَسِهِ.

ܒܬܪ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܟܠ ܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܢ ܬܗܘ ܒܥܝܢ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܢ ܠܐ

מִשְׁנָה: הַמַּלְוֶה אֶת חֲבֵרוֹ עַל מְנָת שֶׁיְּהֵא לוֹ בַּיִת בָּעִיר פְּלוֹנִית, וְלֹא הוֹדִיעוֹ בְּשָׁעַת הַלְוָאָה שֶׁיִּתֵּן לוֹ בַּיִת בָּעִיר פְּלוֹנִית, וְנָתַן לוֹ בַּיִת בָּעִיר אַחֶרֶת, אֵין לוֹ עָלָיו אֶלָּא בַּיִת בָּעִיר פְּלוֹנִית. הַמַּלְוֶה אֶת חֲבֵרוֹ עַל מְנָת שֶׁיְּהֵא לוֹ בַּיִת בָּעִיר פְּלוֹנִית, וְנָתַן לוֹ בַּיִת בָּעִיר אַחֶרֶת, אֵין לוֹ עָלָיו אֶלָּא בַּיִת בָּעִיר פְּלוֹנִית. הַמַּלְוֶה אֶת חֲבֵרוֹ עַל מְנָת שֶׁיְּהֵא לוֹ בַּיִת בָּעִיר פְּלוֹנִית, וְנָתַן לוֹ בַּיִת בָּעִיר אַחֶרֶת, אֵין לוֹ עָלָיו אֶלָּא בַּיִת בָּעִיר פְּלוֹנִית. הַמַּלְוֶה אֶת חֲבֵרוֹ עַל מְנָת שֶׁיְּהֵא לוֹ בַּיִת בָּעִיר פְּלוֹנִית, וְנָתַן לוֹ בַּיִת בָּעִיר אַחֶרֶת, אֵין לוֹ עָלָיו אֶלָּא בַּיִת בָּעִיר פְּלוֹנִית. הַמַּלְוֶה אֶת חֲבֵרוֹ עַל מְנָת שֶׁיְּהֵא לוֹ בַּיִת בָּעִיר פְּלוֹנִית, וְנָתַן לוֹ בַּיִת בָּעִיר אַחֶרֶת, אֵין לוֹ עָלָיו אֶלָּא בַּיִת בָּעִיר פְּלוֹנִית.

(1) חסר.

ומצוה לכל אדם שיהא מהלך בדרכי הטוב ובדרכי הישרים
שהם דרכי התורה שנאמר ושמרתם את דרך ה׳ (1) וגו׳ ואומר
לכן לכו בדרכי טוב וגו׳ ואומר ואהבת לרעך כמוך ואומר
ואהבתם את הגר וגו׳ ואומר ואהבת את ה׳ אלהיך וגו׳ ואומר
ואהבת את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך
ואומר את ה׳ אלהיך תירא ואומר ואל תשחית את עצו
ואומר ואל תשחית את עצה ואומר ואל תשחית את עצה

ཅེས་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོའི་ཞལ་ནས་གསུངས་པ་ལྟར། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་ཀྱི་ཚུལ་ཡང་ཤིན་ཏུ་ཡིད་ཆེས་ཤིང་

ويستحب أن يقرأ في الأولى بعد الفاتحة سورة الأعلى، وفي الثانية سورة الغاشية، أو في الأولى سورة الجمعة، وفي الثانية سورة المنافقين.

ويكبر في الركوع[1] ثلاثا، ويقول: سبحان ربي العظيم ثلاثا، ويستحب أن يزيد على ذلك: اللهم لك ركعت، وبك آمنت، ولك أسلمت، خشع لك سمعي وبصري ومخي وعظمي وعصبي، وما استقل به قدمي، لله رب العالمين. ثم يرفع رأسه ويديه ويقول: سمع الله لمن حمده، ربنا ولك الحمد، ملء السماوات وملء الأرض وملء ما شئت من شيء بعد. ثم يسجد ويكبر في السجود ثلاثا، ويقول: سبحان ربي الأعلى ثلاثا، ويستحب أن يزيد على ذلك: اللهم لك سجدت، وبك آمنت، ولك أسلمت، سجد وجهي للذي خلقه وصوره وشق سمعه وبصره، تبارك الله أحسن الخالقين. ثم يرفع رأسه ويكبر، ويجلس على رجله اليسرى وينصب اليمنى، ويضع يديه على فخذيه، ويقول: رب اغفر لي وارحمني واجبرني وارفعني وارزقني وعافني واعف عني. ثم يكبر ويسجد السجدة الثانية كما وصفنا، ويقول فيها ما قال في الأولى، ثم يرفع رأسه ويكبر وينهض على صدور قدميه معتمدا على ركبتيه، ويصلي الركعة الثانية كما وصفنا، إلا أنه لا يستفتح ولا يتعوذ، ويقرأ في الثانية بعد الفاتحة سورة الغاشية، أو في الأولى سورة الجمعة، وفي الثانية سورة المنافقين.

(1) ويسجد. (2) ويجلس.

مدسمْ: دِجْدِ كِجْدَّ بْجِمْنَّ بْكِكْ[1] دِهِمْمِ بْكَّمْ: هَكِهُ
تَسْمِ كَجْدَ مِدْمِ. مِجْمِ بِجْهِهِجْ حَ هِهِهِجْ فِهِجْدَّ:
مِهِجْهِجْدِهِجْ كِجْكْتَّ.

صَّمِ دِمِ هدَّفِهُ دَمْ حَدَّمْ: هِبْكِحْدَّ كِجْمِجْمْ
مَدَّتَّ[2] بْجَجْدَّ دِهِهِكْمِهِجْ دِمِدْمْ: هَصَّمِ كَمْ هَّكِّ بْكَّمْ
حَدَّمْ: دِبْمِهِجْمْ مِدْمِ مِدْمِهِجْ دِمِدْمْ. هِ فِهِجْ كْبِجْمْ: هِجَّمْ
وِهِدَّ دَّتَّ كَمْ دِمَّ. هِبْهِجْ جَمَّمْ بْهِهِجْ دَّ حِكْتَّمْ هِكْتَّجْمْ:
دِجْمِدَّ بْجَّتَّ دِمِدْمِتَّ بْجْ بْجَّتَّ دِهِهِجْمِتَّ كِمِدَّ
دِجْمِدَّهِجْمْ. هِبْكِ بْجِ هِمِهِدَّ هِجِهِجَّ هِجْمِجْ هِبْجِ
كِهِمْ: مِجْمِ بْمِدْمِ بْوِدِهِجْ[3] دِجْ جَمِدْمِ: مِمَّهِجْ
مِجْمِ دِهِمَّمِهِجْ دِبْكِجْ: جَمِ بْجَّ بِكْ هِدِهِهِ هِهِ دِجِهِجْ[4]
جَمِدَّهِجْ بْكْتَّ: دِبْ هَمِجْ حِجْمِ هَمِجْ مِجَّ دِوِمِجَّ مِجْكْ
مِهِدَّمْ: بْكْ هِجْهِجْ دِهِجْمْ مِمِدَّ هِجْهِجْ بْمِ هَهِجْ
بْجَّ مِجْكْمِهِجْ: مِمِهِجْمِ هِبْمِ هِجْمِ. هِكِهُ
كَمْ مَمْ مِجْمِ هِجِهِجْ دِجْدِجَّ بْمِ بْكِجْ دِجْدِجَّ دَّمْمِ كَمْ.
مِجْمِ بْكْتَّ بِكْ: دِبْكْ بْهِهِجْ دِجْمِدِجَّ بْجَّ
زَّتَّ. بْمَّ كَمْ هِجِهِجْمِ: بْجِ: كَ هِجِهِجْمِ بِكْتَّمْ: هِبْكْ
دَّمْمِ مِجِهِجْمِ بِكْ حِكْدَّجَّتَّ مِبْجِجِ كِ. بْمِجْ كَمْ
مِجَّتَّ: كَ جَجِ زَّتَّ كِجْ جَكْمِجِكْ: مِجْمِ دِمِدْمِ
مِجْمِ. هِ هِبْكِ: هِ وِجَّتَّ مِجْمِجْمِ جَمِ جَمِدَّمْ
دِجْجَّتَّ: هِمِجِهِجْمِ كِجْ مِ مَّمْمِ دِجْجَّ كْبَّتَّ جَجْجَ

(1) بْكْمِ. (2) مَّتَّ L. (3) بْوِجِهِجْ L. (4) مِجِهِجْمِ دِبْكِجِهِجْمِ.

ܕܡܫܝܚܐ. ܐܡܝܢ ܐܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܫܪܝܪܐ (ܕܡܫܝܚܐ
ܟܠܟܠ[1]. ܟܠ ܡܢ ܕܟܬܒ: ܕܝܫܘܥ[2] ܗܘ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܕܟ
ܐܠܐ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܪܘܚܐ ܕܡܫܝܚܐ.

ܘܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܐܝܬ ܒܢܐ ܕܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚ ܒܗ
ܐܢܫ ܐܠܐ ܒܡܫܝܚܐ (sic). ܐܦ ܒܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ ܒܗ ܐܢܫ
ܐܚܪܢ ܐܢܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܐܠܗܐ ܟܠ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ.
ܐܦ ܐܢܐ ܕܐܡܪ ܕܐܝܬ ܒܗ ܐܠܗܐ ܟܠ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ:
ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܕܐܝܬ ܒܗ ܐܠܗܐ ܟܠ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ
ܐܦ ܗܘ

ܕܐܢ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܢܫ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܒܗ ܚܫܕ ܘܠܐ ܢܬܚܫܕ ܒܗ ܒܪܝܬ ܟܠ ܫܒܥ ܫܢܝܢ ܕܢܬܚܫܕ

ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ[1]. ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܒܗ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܚܝܠ ܠܡܫܕܝ ܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܢ ܠܐ ܐܝܬ ܠܟ ܚܝܠ ܠܡܫܕܝ ܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܢ

(ܡܪܝ) ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܠܐ ܢܫܬܘܩ[1] ܠܗ ܡܢ ܚܛܝܬܗ. ܐܦ ܗܟܢ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܠܗ ܡܢ ܚܛܝܬܗ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܠܚܛܝܬܐ: ܒܟ ܒܟܠ ܕܢ ܕܠܐ ܢܫܬܘܩ ܠܗ ܡܢ ܚܛܝܬܗ ܕܠܐ ܢܬܚܫܒ ܠܗ ܠܚܛܝܬܐ: ܐܦ ܗܟܢ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܠܗ ܡܢ ܚܛܝܬܗ ܕܠܐ ܢ

ל בעלמא הדפוס הדפוס דאשון: ויהללו את שם ה' כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים. וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה (שפטים[1]?): הב ליה לבדו שבחו: ישתבח שמך לעד מלכנו: האל בכל דור ודור שהוא נאה לשמו שהוא טוב להודות לו ולומר לפניו שירות ותשבחות כדוד עבד משיחך: או בשבחי דמרן: הב ליה לבדו שבחו? אמרה לה: כך מצינו לפני: ישתבח שמך לעד מלכנו: מי הוא זה שנקרא מלך? אלא הקב"ה שנאמר כי לה' המלוכה ומושל בגוים: וכתיב ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה: ה' יהיה מלך על כל הארץ: ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד: אמרה לה: הב ליה לבדו שבחו: הללויה הללו עבדי ה' הללו את שם ה': יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם ה': רם על כל גוים ה' על השמים כבודו: מי כה' אלהינו המגביהי לשבת: המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון: להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה: הב ליה לבדו שבחו: הללו את ה' מגוים שבחוהו כל האומות: כי גבר עלינו חסדו ואמת ה' לעולם הללויה: הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו: יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו: יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו: יאמרו נא יראי ה' כי לעולם חסדו: הב ליה לבדו שבחו: הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורותיו הללוהו כרב קל גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה: הב ליה לבדו שבחו: אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר: אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: ה' איש מלחמה ה' שמו: מרכבות פרעה וחילו יריה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהומות יכסימו ירדו במצולות כמו אבן: ימינך ה' נאדרי בכח ימינך ה' תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד קפאו תהמות בלב ים: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך כסמו צללו כעופרת במים אדירים: מי כמכה באלם ה' מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני כוננו ידיך: ה' ימלך לעלם ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב ה' עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות: ותען להם מרים שירו לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים: ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם: ויקרא שם המקום מרה: ויאמר ה' אל משה הורה ויורהו עץ ויטע בתוך המים ויתקו המים: ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך: ויבאו אילמה ושם שנים עשר עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים: ויסעו מאילמה ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילמה ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: ויסעו מדבר סין ויחנו באלוש ומאלוש ויחנו ברפידים ומרפידים ויחנו במדבר סיני ומדבר סיני ויחנו בקברות התאוה ומקברות התאוה ויחנו בחצרות ומחצרות ויחנו ברתמה ומרתמה ויחנו ברמון פרץ ומרמון פרץ ויחנו בלבנה ומלבנה ויחנו בחרשה ומחרשה ויחנו בתרח ומתרח ויחנו במתקה ומתקה ויחנו בחשמונה ומחשמונה ויחנו במוסרות וממוסרות ויחנו בבני יעקן ומבני יעקן ויחנו בחור הגדגד ומחור הגדגד ויחנו ביטבתה ומיטבתה ויחנו בעברונה ומעברונה ויחנו בעציון גבר ומעציון גבר ויחנו במדבר צין הוא קדש: ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום: ויעל אהרן הכהן את הר ההר על פי ה' וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים: ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמונה ומצלמונה ויחנו בפונן ומפונן ויחנו באבות ומאבות ויחנו בעיי העברים בגבול מואב: ויסעו מעיי העברים ויחנו בדיבן גד ומדיבן גד ויחנו בעלמון דבלתימה ומעלמון דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו: ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבות מואב על ירדן יריחו: ויחנו על הירדן מבית הישימות עד אבל השטים בערבות מואב: וידבר ה' אל משה בערבות מואב על ירדן יריחו לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען: והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיותם ואת כל צלמי מסכותם תאבדו ואת כל במותם תשמידו: והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה: והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחותיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו איש אשר יצא לו גורלו שם לו יהיה למטות אבתיכם תתנחלו: ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה: והיה כאשר חשבתי לעשות להם אעשה לכם: ויאמר ה' אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל ארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבולתיה: והיה לכם פאת נגב מקצה מדבר צין על יד אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח מזרחה: ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיו תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמונה: ונסב הגבול מעצמונה נחל מצרים והיו תוצאתיו הימה: וגבול ים יהי לכם הים הגדול וגבול זה יהי לכם גבול ים: וזה יהי לכם גבול צפון מן הים הגדול תתאו לכם הר ההר: מהר ההר תתאו לבוא חמת והיו תוצאות הגבול צדדה: ויצא הגבול זפרונה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהי לכם גבול צפון: והתאותם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפם: וירד הגבול משפם רבלה מקדם לעין ויגבל וירד הגבול ויגע על כתף ים כנרת קדמה: וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זה יהי לכם הארץ לגבולתיה סביב: ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תנחלו בה בגורל אשר צוה ה' לתת לתשעת המטות וחצי המטה: כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבותם ומטה בני הגדי לבית אבותם ומטה בני המנשי לבית אבותם ומטה בני אפרים לבית אבותם ומטה בני זבולן לבית אבותם ומטה בני יששכר לבית אבותם ומטה בני אשר לבית אבותם ומטה בני נפתלי לבית אבותם ומטה בני דן לבית אבותם ומטה בני בנימין לבית אבותם: ומטה בני שמעון לבית אבותם ומטה בני יהודה לבית אבותם ומטה בני יששכר לבית אבותם ומטה בני זבולן לבית אבותם ומטה בני יוסף לבית אבותם ומטה בני אפרים לבית אבותם ומטה בני מנשה לבית אבותם ומטה בני בנימין לבית אבותם ומטה בני דן לבית אבותם ומטה בני נפתלי לבית אבותם ומטה בני אשר לבית אבותם: ומטה בני גד לבית אבותם ומטה בני ראובן לבית אבותם

دهُنَّة ەيْهَذ: خَعصَّة دَيْهكِهُمهُة هعَبَسَّة دَيْتَ ەدَيْدَّة
فَهدَهُسَّ دهصدَيْدَ: دَيْتَ يْهِسكِهِ هدَّتَهُەَ[1] دَيْتَعدَ:
يْهِسكَهُ هُنَّة هُكِ. ەيْتَ حَهُ هَذَ يْهِسكِهِ هُنَّة
هكِ هِ هَذهِهُەَ: فَهكِعهِ هعەَهُ يْنَّة: ەهَبَهِ
دَيْدَّة.

يْهَذ دەَهُ هدَّفِهُ: حَبَّتَحَهُ: يْنَّة: هَنَّه هَهِدَجَهُ
دَيْدِهَنَّ هُدَيْ هَذهِدَهُ؟ يْهَدَهِ كِ: سِهُ: هَذه: يْهِهَ
هَوَهُ حَنَّهَ دَيْدَّة يْهِ دَيْدَّة هِهَهِهُدَهُ[2]. ەهَبَ هِهِ
يْهِ: يْهَذهُ هَذهَهُدَهُ يْنَّة. ەهكِ سهِبَ دَيْنَّة: هَهِبَ
كِ دُسهِ هَيْتَّة هِنَّة دَهَذهَهُدَهُ. ەهَبَ يْهَذهُ كِ هَهِبَ:
حَهَهُ دُسهِ يْهِهَهِهَ كَيْدِيْدَهِهُدَهُ: دَهُ هَهِهَدَّهِ
يْهِسكِهِ[3] كَيْدَّة: هَبَ هَهِ هَهِهِ هَهِهِ يْهِ
هِدَّهَ دَيْدَّة. هَيْكَهُ هَذه دَهِهَّة كِ هَدَهَّة: هَبَ
هَكِهِ هَذه هَهَ هَبَّهِ هَهَّهِ. ەهَبَ هِهِ دَيْنَّة:
دَيْهِ دَيْهِهَهَ دَهِهِ هَ هَنَّهَ: دَكِ سهَهَهُ هَذهِ:
ەكِ دَسهِ دَيْهَهِ هَهَّهَ. دَكِ هِهِ هِهَ هِهَ
هَذه: دَه هِهَ دَيْهِهَهُ: دَه هِهَ هَ دَيْهِهَهُ:
دَه هِهَ دَيسهِ هَسهِ كَيْدِيْدَّة. هِهَ دَكَّة دَيْ:
هَ هِ دَكِ هَيْهِ: دَيْهِ دَيْهِ: دَيْهِهَهَهِ هَهَ ەهَبَ
كِ: هَهَبَهِ دَيْهَ سدَّة: ەكِ يْهَهَهِ: دَنَّة دَيْ هَ هِ
دَكِ. ەهِهَ دَسهِهَسهَ كَنَهَّ: دَهَّ دَهِهَ هَهِهِ

(1) L. هَهِهَهِهَهِ دَهِ (2) in marg. هَهَّ هَ (3) L. هَهِهَهِ

ةيلاتلا ةرقفلا ةمزلا ...

ةرقفلا ةمزلا ةيلاتلا ...

ܒܗ ܒܟܠ ܙܒܢ ܕܐܬܝ ܠܘܬ ܫܘܠܛܢܐ ܕܝܠܗ: ܐܦ

فقال: (1) ان الله كما يعلم ان يوم
القيامة يكون فكذلك يعلم ان يوم
الدين يكون. وهو يعلم ان الذين
يقولون ان القيامة لا تكون انما
يقولون ذلك لانهم لا يعلمون
متى يكون يوم القيامة. فحق
علينا ان نعلم ان يوم القيامة
كائن. وان الله قد علم متى
يكون. وكذلك علم ان الذين
يقولون ان القيامة لا تكون
انما يقولون ذلك لانهم لا
يعلمون متى يكون يوم القيامة؟
فان قال قائل: ان الله قد علم
متى يكون يوم القيامة ولكنه
لم يعلم ان يوم القيامة كائن
ولا يكون. قيل له: بل علم
ان يوم القيامة كائن. وعلم
متى يكون. وعلم ان الذين
يقولون ان القيامة لا تكون
انما يقولون ذلك لانهم لا
يعلمون متى يكون يوم القيامة
وان الله قد علم ان يوم
القيامة كائن ولا يكون. وعلم
متى يكون. وعلم ان الذين
يقولون ان القيامة لا تكون
انما يقولون ذلك لانهم لا
يعلمون متى يكون يوم القيامة
وان الله قد علم ان يوم
القيامة كائن ولا يكون. وعلم
متى يكون. وعلم ان الذين
يقولون ان القيامة لا تكون
انما يقولون ذلك لانهم لا
يعلمون متى يكون يوم القيامة

(1) L. يكون كما يعلم ان. (2) L. يكون. (3) L. يعلم. (4) L. يعلمون.

ܫܦܝܪܐ ܕܒܗܘܬܐ: ܐܦ ܗܟܝ ܫܟܚ ܟܬܒ ܕܒܗܘܬܐ: ܐܢܐ ܟܬܒ ܗܕܪܟ ܕܒܗܘܬܐ ܫܦܝܪܐ ܕܒܗܘܬܐ. ܐܦ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܩ ܡܕܝܢܬܐ ܐܦ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܩ

ולא יהיה לו אשה ובנים: ולא יהיה לו בית וכרם: ולא יהיה
בהם מלאכת יד. וזה הוא משפטם: ומי הוא זה שיכנס
בתוכם: ואיך יהיה לו אשה. ואם יש לו אשה איך יהיה
בלא בנים: ואיך יהיה לו בית וכרם. ואם יש לו בית וכרם
איך יהיה בהם מלאכת יד. ואיך יהיה לו פרנסה[1]: אלא
ודאי אין לו בהם כלום. ואין לו בהם אלא מה שנתנו
לו אחיו. ואיך יהיה לו אחיו: אלא ודאי אין לו בהם
כלום. ואין לו בהם אלא מה שנתנו לו אחיו. ואיך יהיה
לו אחיו: אלא ודאי אין לו בהם כלום. ואין לו בהם
אלא מה שנתנו לו אחיו. ואיך יהיה לו אחיו: אלא ודאי
אין לו בהם כלום. ואין לו בהם אלא מה שנתנו לו אחיו.
ואיך יהיה לו אחיו: אלא ודאי אין לו בהם כלום. ואין
לו בהם אלא מה שנתנו לו אחיו. ואיך יהיה לו אחיו:
אלא ודאי אין לו בהם כלום. ואין לו בהם אלא מה
שנתנו לו אחיו. ואיך יהיה לו אחיו: אלא ודאי אין לו
בהם כלום. ואין לו בהם אלא מה שנתנו לו אחיו. ואיך
יהיה לו אחיו: אלא ודאי אין לו בהם כלום. ואין לו
בהם אלא מה שנתנו לו אחיו. ואיך יהיה לו אחיו

وَهُ كِ هُهُ[1] هُهُنْ: هُهُ هِلْهِ هِكْ حِنْهُ كِ: هُهُنْ هُهُ: وَهُ
هُنْهُهُ: كِحِدُّ مِحْدُّ هُهُ: هُحِمْحُنْ هُهُ كُهُ هُهُ هُنْهَهُهُ
هُهُ. هُسْكُ دُسهَهُهُ: هُهِمْسِ حِيكِدُّحِنْهُ هِنِهُ لَهُهِ
دُسهَ. هُسْكُ سهُ هُنْهُمْ: هُهِمْسِ حِيكِدُّحِنْهُ هُ[2] هُ
مِحْنَهُ. هَهُوِ هُ هُ هِحِسْمْ: دُكْ هُهَحَكِ دهُ.
هَهُ هُ هُهُ هُ حِيكِسْهُ هُهِسْ هُ: هَهِحْهَهُ هُ هُ هُ
كِسهَهُ دُنْكُهُ[3]: دَهِحِهِحْ كِ هِ حِدُّهُ كِحِدُّهُ دُكْ
هَسْهُ دَحِنْتَهُ: حِهِ هِ هُهِمْ: هُهِكِنْهِ سَهُ هُ حِهِ
سِوُّهُ هِحَحَهُ دِنْهِهِ كِ. هِهُ (دِ هُهُنْهُ[4] هُهِحْهُ
دُنَهُهُ: هُنْهُ هُكْ هِهِكْهُ هُكِنْهُ. هَهِ هِكْهِ هُحِنْهُ
هِكْهُ: هِهِ هُحِنْهُ هَهِ دُنْهُ: هَهِ كُ هُهُنْهِ هِهُ.
هَكِسهَ هُهُ دُهُهَهُ هُهُهُ دَهِحِهِحْ هُ كِ:
هُهِنْهُ هِهِ سَهُ. هَحِهُ حِهِسهَهُ دُهُنْ هَهِ: هُهِنْهُ:
دِ هُهُ هِهُ كِ حِيكِدُّحِنْ دُهُهُ هُ: هُهِنْ كِ
كَهِحَهُ كَهُ: هُهِهِ هَهِ هُهُ هُهِ هُهُ دِهَهُ هُ.

هِ هِهِ هِ هُكْهُ هُ كِ: هُهِ كِ: هُهِهُهِ
هُسْ: هُحِنْهِ هُهِ: دُهِنْهِ هُهِنْهُ: هَهُهُ هِهِ هُهُ
هَهُ. هِهِ هُهُ هِهُ هِهِهِ دُكْهُ. هَهِ هُهُ
دِهُهِ هِهِهِ هِهِهِ هِهِهِ هِهِهِ هِهِهِ[5]
دُهِنْهِ هُ كِهَهُهُهَهِ: هُهِهِهُ[6] هِ هُهُ هُ

(1) هَهُنْ. (2) كِهِ. (3) دُنْكُهُ سِنْ. (4) كِ حِيكِدُّحِنْ.
(5) L. دُهِهُهُ (6) L. هُهِنْ

ואחריו יאמר חצי קדיש שלם. ויש נוהגין לומר אחר הקדיש
תהלים לדוד ה׳ אורי וישעי וגו׳ ויש נוהגין לומר אחר הקדיש
שיר של יום ויש נוהגין לומר אחר הקדיש מזמור לתודה
ואחר כך אומר עלינו לשבח. ואם יש מנהג במקום
שאומרים אותו אחר שיר של יום יאמר אחר שיר של יום
ואחר כך יאמר עלינו לשבח: ואחר עלינו לשבח יאמר
קדיש יתום: ואחר קדיש יתום יאמר ברכו: ואחר ברכו
יאמר שמונה עשרה. ואחר שמונה עשרה יאמר תחנון
ואחר תחנון יאמר אשרי ובא לציון: ואחר אשרי ובא
לציון יאמר קדיש שלם: ואחר קדיש שלם יאמר
שבת בשבתו ויש נוהגין לומר אחר שבת בשבתו
מזמור לתודה: ואחר מזמור לתודה יאמר ברכו:
ואחר ברכו יאמר עלינו לשבח. ואחר עלינו לשבח
יאמר קדיש יתום: ואחר קדיש יתום יאמר יהי רצון
שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך
ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:
ואחר יהי רצון יאמר אין כאלהינו: ואחר אין כאלהינו
יאמר עלינו לשבח: ואחר עלינו לשבח יאמר קדיש
יתום: ואחר קדיש יתום יאמר ברכת יוצר אור:
ואחר ברכת יוצר אור יאמר קריאת שמע על המטה
ואחר קריאת שמע על המטה יאמר הפיל חסדיך
המושיע בוטחים: ואחר הפיל חסדיך יאמר ברכת
המפיל חבלי שינה על עיני: ואחר ברכת המפיל
חבלי שינה על עיני יאמר ברכת הגומל חסדים טובים
לעמו ישראל: ואחר ברכת הגומל חסדים טובים
לעמו ישראל יאמר ברכת אתה הוא קודם שיעשה
כל נברא: ואחר ברכת אתה הוא קודם שיעשה כל
נברא יאמר ברכת אתה הוא קודם שיעשה כל יצור:
ואחר ברכת אתה הוא קודם שיעשה כל יצור יאמר
ברכת אתה הוא קודם שיעשה כל נפש: ואחר ברכת
אתה הוא קודם שיעשה כל נפש יאמר ברכת אתה
הוא קודם שיעשה כל רוח ונשמה: ואחר ברכת אתה
הוא קודם שיעשה כל רוח ונשמה יאמר ברכת אתה
הוא קודם שיעשה כל מעשה בראשית: ואחר ברכת
אתה הוא קודם שיעשה כל מעשה בראשית יאמר
ברכת אתה הוא קודם שיעשה כל מעשה בראשית
ואחר ברכת אתה הוא קודם שיעשה כל מעשה בראשית
יאמר

ברוך יהוה: ומפי כל בשר יתקדש שמך: ברוך אתה יהוה: האל הקדוש: ומקדש בקדושה עמו ישראל: לשמך הגדול והקדוש: על הכל יתברך ויתרומם ויתנשא ויתעלה ויתהדר ויתפאר ויתקדש ויתמלך שמך מלכנו תמיד לעולם ועד. כי אתה הוא מלך אל רם ונשא קדוש וברוך אתה יהוה: מקדש שמך ברבים: ברוך אתה יהוה: האל הקדוש: אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך אתה יהוה: האל הקדוש: אתה חוננתנו לדעתך: אלהינו ואלהי אבותינו: קדשנו במצותיך: ותן חלקנו בתורתך: שבענו מטובך: ושמחנו בישועתך: וטהר לבנו לעבדך באמת: כי אתה אמת אלהינו ואמת כל הדורות: ברוך אתה יהוה: מקדש ישראל והזמנים: ברוך אתה יהוה: אלהינו ואלהי אבותינו: רצה במנוחתנו: קדשנו במצותיך: ותן חלקנו בתורתך: שבענו מטובך: ושמחנו בישועתך: וטהר לבנו לעבדך באמת: והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון: שבת קדשך: וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה יהוה: מקדש השבת: ויום השבת הזה לפניך נעלה ונקריב ונשתחוה ונודה לך: בבית מקדשך: ועל מזבח בית כבודך: ועל אשי ישראל ותפלתם: מהרה רצה יהוה אלהינו: ושכון בציון תפלתנו: ותשוב העבודה לדביר ביתך: ואשי ישראל ותפלתם: מהרה באהבה תקבל ברצון: ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה: המחזיר שכינתו לציון: ומודים אנחנו לך: שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו: לעולם ועד: צור חיינו: מגן ישעינו: אתה הוא לדור ודור: נודה לך ונספר תהלתך: על חיינו המסורים בידך: ועל נשמותינו הפקודות לך: ועל נסיך שבכל יום עמנו: ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת: ערב ובקר וצהרים: הטוב כי לא כלו רחמיך: ומעולם קוינו לך: המרחם כי לא תמו חסדיך: ומעולם קוינו לך: ועל כולם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד: וכל החיים יודוך סלה: ויהללו את שמך באמת: האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יהוה: הטוב שמך ולך נאה להודות:

(1) L. מסמסיכן (2) בנוסח זה יש לומר גם בשבת ראש חדש כל שחל בו

ביום טוב ובחול המועד ובחנוכה ובפורים: ראה לקמן בסוף הסדר: N. E.

בלי נתן. אלא מה כתיב: ויעש בני בנימין את
מלחמה כי ידעו: ומנין כי אחיו: מנין שאין
מחזיקין טובה. ויהי[1] שנים עשר כלי מלחמה איש
ושמו אהוד בן גרא. (יש אומרים כי שמו: אלא
שהיה שמאל ומחזיק. הוא היה שופט: ויהי
עבדו לפניו. כי נתנו ישראל מנחה: ומנין
שאין מחזיקין טובה. בני בניו של עגלון: ויהי
בני המלך: כי לא היו בניו אלא שנים. ומי
שהיו: כי אם אחד בנו ואחד בן אחותו
ואחד בן אחיו: ויהי בני עגלון: ומי היו
שמותיהם: ואלו הן שמותיהם: אחד בנו נמשל
כאחיו: ואחד בן אחותו נמשל כאחיו: ואחד
בן אחיו נמשל כאחיו: ויהי בני עגלון: ומי
היו שמותיהם: ואלו הן שמותיהם: אחד בנו
ואחד בן אחותו ואחד בן אחיו: ויהי בני
עגלון: ומי היו שמותיהם: ואלו הן שמותיהם:
אחד בנו ואחד בן אחותו ואחד בן אחיו: ויהי
בני

ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܐܡܪ ܕܐܬܝ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܙܪܥܐ ܕܕܘܝܕ ܘܡܢ ܒܝܬ ܠܚܡ ܩܪܝܬܐ ܕܗܘ ܟܦܪ ܕܕܘܝܕ: ܘܐܝܟ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܝ ܒܝܡܝܢܝ ܥܕ ܐܫܝܡ ܐܝܒܝܟ ܕܘܟܪܢܐ ܠܪܓܠܝܟ: ܗܟܢܐ ܕܕܘܝܕ ܩܪܐ ܠܗ ܡܪܝ ܘܐܝܟ ܒܪܗ ܗܘ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܡܪ ܠܢ ܡܪܝ ܕܐܬܝ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܙܪܥܐ ܕܕܘܝܕ ܘܡܢ ܒܝܬ ܠܚܡ ܩܪܝܬܐ ܕܗܘ ܟܦܪ ܕܕܘܝܕ ܘܐܝܟ ܒܪܗ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܗܘ

אלף בית? אלף : אלף בית : אלף בית
אלף : בית אלף. אלף בית שתי אותיות הם.
אלף : בית : אלף בית שתי אותיות הם :
אלף בית : אלף בית אלף בית שתי אותיות הם :
אלף בית שתי אותיות הם בלשון הקדש.
אמרת לי : אבל : לי אין בית אלף.
אלף בית אלף הרבה אלף בית אלף בית
אלף בית[1] : אלף בית אלף : אלף בית[2] : כלם אלף בית
אלף בית אלף בית אלף בית אלף בית אלף בית
אלף בית אלף בית אלף בית אלף בית אלף בית
אלף בית אלף בית אלף בית אלף בית

مَوْتٌ. وَهَذَا مَقَامُ الْمَوْتِ الْحَقِيقِيِّ: وَهُوَ أَنَّ
الْمَوْتَ الْحَقِيقِيَّ: وَهُوَ أَنَّ الْمَوْتَ الْحَقِيقِيَّ: وَهُوَ
الْمَوْتُ الْحَقِيقِيُّ: لَا يَحْيَا أَبَدًا: لَا يَحْيَا بَعْدَ
الْمَوْتِ الْحَقِيقِيِّ؟ أَيْنَ هَذَا الْمَوْتُ: هَذَا
لَا يُوجَدُ: يُوجَدُ بَعْضُ الْمَوْتَى: لَا الْكُلُّ. وَهَذَا
مَوْتٌ حَقِيقِيٌّ لَكِنَّ لَا كَالْمَوْتِ: وَهَذَا حَقِيقِيٌّ
كَمْ يُوجَدُ: يُوجَدُ مَوْتٌ مَجَازِيٌّ: وَهُوَ أَنَّ
مَوْتَ الْخَطَايَا: وَهُوَ أَنَّ الْخَطَايَا مَوْتٌ
حَقِيقِيٌّ. وَهَذَا مَوْتٌ لَا يُوجَدُ: وَهُوَ أَنَّ
مَوْتَ الْخَطَايَا: وَهُوَ أَنَّ الْخَطَايَا مَوْتٌ
مَجَازِيٌّ. وَهَذَا مَوْتٌ يُوجَدُ: وَهُوَ أَنَّ
مَوْتَ الْخَطَايَا: وَهُوَ أَنَّ الْخَطَايَا مَوْتٌ
مَجَازِيٌّ: وَهَذَا مَوْتٌ لَا يُوجَدُ: وَهُوَ أَنَّ
مَوْتَ الْخَطَايَا: وَهُوَ أَنَّ الْخَطَايَا مَوْتٌ
مَجَازِيٌّ:

ויקרא: ואם נפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד
או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונה: או נפש
כי תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או
בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם
ממנו והוא טמא ואשם: או כי יגע בטמאת אדם
לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו ושמע
ואשם: או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע
או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם
ממנו ושמע ואשם לאחת מאלה: והיה כי יאשם
לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: והביא את
אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן
כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן
מחטאתו: ואם לא תגיע ידו די שה והביא את
אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה
האחד לחטאת והשני לעלה: והביא אתם אל הכהן
והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את מראשו
מול עורפו ולא יבדיל: והזה מדם החטאת על קיר
המזבח והנשאר בדם יסחט אל יסוד המזבח חטאת
הוא: ואת השני יעשה עלה כמשפט ויכפר עליו
הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם לא תשיג
ידו לשני תרים או לשני בני יונה והביא את
קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא
ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה כי חטאת
הוא: והביאה אל הכהן והקמיץ הכהן ממנה מלא
קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה
חטאת הוא: וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: נפש כי תמעל מעל

(1) חסר. (2) ויגיד. (3) מיותר. (4) הרבה יתירה.

الْمَسْجِدِ. وَإِنْ كَانَ فِي الْمَسْجِدِ فَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: وَلْيَتَفُلْ عَلَى يَسَارِهِ ثَلَاثًا: وَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

وَإِنْ كَانَ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: وَلْيَتَفُلْ عَلَى يَسَارِهِ ثَلَاثًا: وَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. وَلْيَتَحَوَّلْ عَنْ مَكَانِهِ: وَلْيَقُمْ إِنْ شَاءَ. وَإِنْ شَاءَ لَمْ يَقُمْ. وَهَذِهِ هِدَايَةُ الطَّرِيقِ.

وَإِنْ كَانَ فِي الْحَمَّامِ فَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: وَلْيَتَفُلْ عَلَى يَسَارِهِ ثَلَاثًا: وَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. وَلْيَتَحَوَّلْ عَنْ مَكَانِهِ: وَلْيَقُمْ إِنْ شَاءَ. وَإِنْ شَاءَ لَمْ يَقُمْ. وَهَذِهِ هِدَايَةُ الطَّرِيقِ.

وَإِنْ كَانَ فِي الْخَلَاءِ فَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: وَلْيَتَفُلْ عَلَى يَسَارِهِ ثَلَاثًا: وَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. وَلْيَتَحَوَّلْ عَنْ مَكَانِهِ: وَلْيَقُمْ إِنْ شَاءَ. وَإِنْ شَاءَ لَمْ يَقُمْ. وَهَذِهِ هِدَايَةُ الطَّرِيقِ.

وَإِنْ كَانَ فِي الْحَمَّامِ فَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: وَلْيَتَفُلْ عَلَى يَسَارِهِ ثَلَاثًا: وَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. وَلْيَتَحَوَّلْ عَنْ مَكَانِهِ: وَلْيَقُمْ إِنْ شَاءَ. وَإِنْ شَاءَ لَمْ يَقُمْ. وَهَذِهِ هِدَايَةُ الطَّرِيقِ.

وَإِنْ كَانَ فِي الْخَلَاءِ فَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: وَلْيَتَفُلْ عَلَى يَسَارِهِ ثَلَاثًا: وَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. وَلْيَتَحَوَّلْ عَنْ مَكَانِهِ: وَلْيَقُمْ إِنْ شَاءَ. وَإِنْ شَاءَ لَمْ يَقُمْ. وَهَذِهِ هِدَايَةُ الطَّرِيقِ.

(1) L. تقعد (2) L. هذه (3) N. E. هداية الطريق

ܐܝܟܢܐ: ܡܫܠ: ܕܐܢ ܬܫܡܥ ܠܝ ܒܪܝ ܘܬܩܒܠ ܡܠܝ
ܠܒܐܝ ܐܬܚܟܡ ܒܗ: ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܬܫܡܥ ܠܡܠܝ ܕܐܒܐ:
ܡܢ ܕܐܬܝ ܠܝ ܒܪܝ ܘܠܐ ܫܡܥ ܠܡܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܡܥ ܠܟ ܡܠܝ
ܕܐܒܐ ܕܠܐ ܬܫܡܥ ܠܝ. ܫܠܡ: ܡܫܠ: ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪܝ ܘܠܐ
ܫܡܥ ܠܡܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܡܥ ܠܟ ܡܠܝ ܕܐܒܐ ܕܠܐ ܬܫܡܥ ܠܝ:
ܐܡܪ: ܡܫܠ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪܝ ܘܠܐ ܫܡܥ ܠܡܠܝ ܐܦ ܐܢܐ
ܐܫܡܥ ܠܟ ܡܠܝ ܕܐܒܐ ܕܠܐ ܬܫܡܥ ܠܝ. ܫܠܡ: ܡܫܠ ܕܐܢ ܐܬܝ
ܠܝ ܒܪܝ ܘܠܐ ܫܡܥ ܠܡܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܡܥ ܠܟ ܡܠܝ ܕܐܒܐ
ܕܠܐ ܬܫܡܥ ܠܝ. ܫܠܡ: ܡܫܠ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪܝ ܘܠܐ ܫܡܥ
ܠܡܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܡܥ ܠܟ ܡܠܝ ܕܐܒܐ ܕܠܐ ܬܫܡܥ ܠܝ. ܫܠܡ:
ܡܫܠ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪܝ ܘܠܐ ܫܡܥ ܠܡܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܡܥ
ܠܟ ܡܠܝ ܕܐܒܐ ܕܠܐ ܬܫܡܥ ܠܝ. ܫܠܡ: ܡܫܠ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ
ܒܪܝ ܘܠܐ ܫܡܥ ܠܡܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܡܥ ܠܟ ܡܠܝ ܕܐܒܐ ܕܠܐ
ܬܫܡܥ ܠܝ. ܫܠܡ: ܡܫܠ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪܝ ܘܠܐ ܫܡܥ ܠܡܠܝ
ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܡܥ ܠܟ ܡܠܝ ܕܐܒܐ ܕܠܐ ܬܫܡܥ ܠܝ. ܫܠܡ: ܡܫܠ
ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪܝ ܘܠܐ ܫܡܥ ܠܡܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܡܥ ܠܟ
ܡܠܝ ܕܐܒܐ ܕܠܐ ܬܫܡܥ ܠܝ. ܫܠܡ: ܡܫܠ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪܝ
ܘܠܐ ܫܡܥ ܠܡܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܡܥ ܠܟ ܡܠܝ ܕܐܒܐ ܕܠܐ ܬܫܡܥ
ܠܝ. ܫܠܡ: ܡܫܠ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪܝ ܘܠܐ ܫܡܥ ܠܡܠܝ ܐܦ
ܐܢܐ ܐܫܡܥ ܠܟ ܡܠܝ ܕܐܒܐ ܕܠܐ ܬܫܡܥ ܠܝ. ܫܠܡ: ܡܫܠ ܕܐܢ
ܐܬܝ ܠܝ ܒܪܝ ܘܠܐ ܫܡܥ ܠܡܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܡܥ ܠܟ ܡܠܝ
ܕܐܒܐ ܕܠܐ ܬܫܡܥ ܠܝ. ܫܠܡ: ܡܫܠ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܝ ܒܪܝ ܘܠܐ
ܫܡܥ ܠܡܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܡܥ ܠܟ ܡܠܝ ܕܐܒܐ ܕܠܐ ܬܫܡܥ ܠܝ.
ܫܠܡ

الْمَعْنَى[1] وَهُوَ أَنَّ الْمُتَعَلِّمَ لَا يَنَالُ الْعِلْمَ وَلَا يَنْتَفِعُ بِهِ إِلَّا بِالتَّعْظِيمِ لِلْعِلْمِ وَأَهْلِهِ وَالْمُرَادُ بِالْعِلْمِ هُنَا عِلْمُ الشَّرِيعَةِ وَالْمُرَادُ بِأَهْلِهِ الْعُلَمَاءُ الْعَامِلُونَ بِهِ الْمُتَّصِفُونَ بِالْخَشْيَةِ وَالتَّقْوَى وَالْمُرَادُ بِالتَّعْظِيمِ الْقِيَامُ بِحُقُوقِهِ وَآدَابِهِ وَالْمُحَافَظَةُ عَلَيْهَا وَالْمُرَادُ بِالْحُقُوقِ وَالْآدَابِ مَا سَيَأْتِي فِي كَلَامِ الْمُصَنِّفِ وَغَيْرِهِ مِنْ أَنَّ الْمُتَعَلِّمَ يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَفْعَلَ كَذَا وَلَا يَفْعَلَ كَذَا وَالْمُرَادُ بِالْعِلْمِ الْمَعْرِفَةُ وَالْإِدْرَاكُ وَالْفَهْمُ وَالْمُرَادُ بِالْمُتَعَلِّمِ الطَّالِبُ لِلْعِلْمِ

כי אם שיקח מים חמין ויתן בהם מעט מלח ויכבוס בהם
היטב. ואחר כך יקח מים צוננים ויכבוס בהם עוד פעם
אחת. ואחר כך יקח מים חמין ויכבוס בהם עוד פעם
אחת

هِيَ كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ. وَهِيَ لَيْسَ
مَعْنَاهَا إِلَّا اللهُ. وَهِيَ
أَوَّلُ وَاجِبٍ عَلَى كُلِّ
عَبْدٍ: أَيْ أَوَّلُ مَا
يَجِبُ عَلَى الْعَبْدِ
أَنْ يَعْرِفَ اللهَ
وَيُوَحِّدَهُ. أَيْ
لَا يَعْبُدَ
غَيْرَهُ
وَلَا
يُشْرِكَ
بِهِ
شَيْئًا
مِنَ
الْمَخْلُوقَاتِ
كَالْأَصْنَامِ
وَالْأَوْثَانِ
وَالْأَمْوَاتِ
وَالْأَحْيَاءِ
الْغَائِبِينَ
وَالْحَاضِرِينَ
وَالْأَنْبِيَاءِ
وَالْأَوْلِيَاءِ
وَالْمَلَائِكَةِ
وَالْجِنِّ
وَالشَّيَاطِينِ
وَالْكَوَاكِبِ
وَالشَّمْسِ
وَالْقَمَرِ
وَالنَّارِ
وَالْبَقَرِ
وَالْحَجَرِ
وَالشَّجَرِ
وَالْبَشَرِ
وَالْمَلَكِ
وَالْجَانِّ
وَالْإِنْسِ
وَالْجَمَادِ
وَالْحَيَوَانِ
وَالْمَيِّتِ
وَالْحَيِّ
وَالْغَائِبِ
وَالْحَاضِرِ
وَالْمَعْدُومِ
وَالْمَوْجُودِ
وَالْمَخْلُوقِ
وَالْخَالِقِ
وَالرَّازِقِ
وَالْمُحْيِي
وَالْمُمِيتِ
وَالْمُدَبِّرِ
وَالْمُصَوِّرِ
وَالْمُنْعِمِ
وَالْمُفْضِلِ
وَالْمُعْطِي
وَالْمَانِعِ
وَالضَّارِّ
وَالنَّافِعِ
وَالْمُعِزِّ
وَالْمُذِلِّ
وَالْمُغْنِي
وَالْمُفْقِرِ
وَالْمُقَدِّمِ
وَالْمُؤَخِّرِ
وَالْأَوَّلِ
وَالْآخِرِ
وَالظَّاهِرِ
وَالْبَاطِنِ
وَالْمُتَكَلِّمِ
وَالْمُتَحَدِّثِ
وَالْمُتَكَوِّنِ
وَالْمُتَلَوِّنِ
وَالْمُتَغَيِّرِ
وَالْمُتَبَدِّلِ
وَالْمُتَحَرِّكِ
وَالْمُتَنَقِّلِ
وَالْمُتَجَزِّئِ
وَالْمُتَبَعِّضِ
وَالْمُتَحَيِّزِ
وَالْمُتَمَكِّنِ
وَالْمُتَحَيِّرِ
وَالْمُتَأَلِّمِ
وَالْمُتَلَذِّذِ
وَالْمُتَأَثِّرِ
وَالْمُتَأَثِّمِ
وَالْمُتَأَسِّفِ
وَالْمُتَحَسِّرِ
وَالْمُتَحَزِّنِ
وَالْمُتَوَجِّعِ
وَالْمُتَأَوِّهِ
وَالْمُتَأَنِّي
وَالْمُتَأَنِّسِ
وَالْمُتَأَنِّقِ
وَالْمُتَأَنِّثِ
وَالْمُتَأَنِّفِ
وَالْمُتَأَنِّقِ
وَالْمُتَأَنِّقِ
وَالْمُتَأَنِّقِ

(1) N. E. ؟؟؟

ומצות: לשון כפרה כמו וכפר בעדו ובעד ביתו: ומצות עליו לכפר: ומצות עליו לכפר. ואפילו לא כפר עליו.

ומצות עליו לכפר. ומצות עליו לכפר: ומצות עליו לכפר. ומצות עליו לכפר. ומצות עליו לכפר.

ܒܗ ܐܡܪ: ܟܕ ܢܬܒܥ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢ.
ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ: ܐܝܟ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ
ܢܬܒܥ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ
ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ: ܐܝܟ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܠܗ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢ

ܐܢ ܟܬܝܒ ܟܬܒ ܒܟܬܒ ܒܟܬܒ: ܐܟ ܫܟܒ ܟܬܒ ܒܟܬܒ ܒܟܬܒ ܒܟܬܒ. ܒܐܢ ܟܬܒ ܒܟܬܒ ܟܐ ܒܢ: ܒܟܬ ܟܬܒ ܒܟܬܒ ܒܟܬܒ ܒܟܬܒ ܒܟܬܒ ܒܟܬܒ ܒܟ ܒܟܬܒ ܒܟܬܒ ܒܟܬܒ ܒܟ ܒܟܬܒ ܒܟ ܒܟ ܒܟ

(ضَدَ ضِيَّمَ ضَدَ)

ضِيَّمَ ضِيَّمَ ضِيَّمَ

ضَمَ ضِيَّمَ ضَدِيمَ ضِيَّمَ ضِيَّمَ ضِيَّ

ויאמר: כה אמר יהוה הנה אנכי מרפא לאלישע: לא יהיה משם עוד מות ורפואה. ויטב המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו: עלה קרח עלה קרח: ויפן אחריו וירא אותם ויקללם בשם יהוה ותבאנה שתי דובות מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושנים ילדים: וילך משם אל הר הכרמל וישב שמרון:

ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשנת שמונה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו ולא כאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשתה אמו: אך בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנו: ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כבשים ומאה אלף אילים צמר: ויהי כמות אחאב ופשע מלך מואב בישראל: ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל: וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי הילך אתי למלחמה על מואב ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: ויאמר באיזה דרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום: וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים לצבא ולבהמה אשר ברגליהם: ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מעליו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו: וירד יהושפט אליו מלך ישראל ומלך אדום: ויאמר אליהו אלישע מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל לא כי יהוה קרא לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו אם לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אותך ואליך לא אביט: ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה: ויאמר כה אמר יהוה עשו הנחלים האלה גבים גבים: כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתיתם אתם אתה ומקניכם ובהמתכם: וקל זה בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם: והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחר ועץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל חלקת טוב תכאיבו באבנים: והבקר בעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים: וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויזעקו כל כל חגר חגורה ומעלה ויעמדו על הגבול: וישכימו בבקר ויזרחו השמש על המים ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם: ויאמרו דם זה החרבו החרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה למשלל מואב: ויבאו אל מחנה ישראל וישראל קמו ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבואו הכה להכות בה: והערים יהרסו ואיש אבן שלחיו כל חלקת הטוב ימלאו איש את אבניו ויכתוה: ואת קיר החרשת ישאירו אבניה ויסבו הקלעים ויכתוה: ויהי כראות מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש שלפים לפרוץ אל מלך אדום ולא יכלו: ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה על החומה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישובו לארצם:

(1) חסרה. (2) פה.

ཀུན་ཏུ་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པའི་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཞིང་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ནང་ན་ཡོད་པའི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡིད་ཀྱི་སྤྱོད་པ་ཤེས་ཏེ། ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡིད་ཀྱི་སྤྱོད་པ་ཤེས་ནས་ཀྱང་།

ܐܝܟ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܐ ܡܢ ܒܪ ܐܢܫ ܐܠܐ ܡܢ ܐܠܗ ܒܠܚܘܕ ܐܢ ܐܬ ܗܘ ܐܠܗ ܐܠܐ ܐܢ ܐܬ ܗܘ ܒܪ ܐܢܫ ܐܠܐ ܡܢ ܐܢܫ ܒܠܚܘܕ ܐܢ ܐܬ ܗܘ ܐܠܗ ܘܐܢ ܐܬ ܗܘ ܒܪ ܐܢܫ ܡܢ ܐܢܫ ܘܐܠܗ ܡܢ ܐܠܗ ܐܝܟ ܕܐܬ ܗܘ ܒܪ ܐܢܫ ܘܐܠܗ ܐܢ ܐܬ ܗܘ ܐܠܗ ܒܪ

مِصْبَاحٌ: هٰذَا مِصْبَاحٌ جَدِيدٌ وَهٰذَا مِصْبَاحُهُ(1) الْقَدِيمُ:
أَيْنَ مِفْتَاحُ الْبَابِ؟ هَلْ مِفْتَاحُهُ عِنْدَكَ؟
جَيِّدٌ: هٰذَا جَيِّدٌ وَذَاكَ رَدِيءٌ: هٰذَا الْقَلَمُ جَيِّدٌ وَقَلَمُكَ
رَدِيءٌ: هٰذَا الْبَيْتُ وَاسِعٌ وَبَيْتُهُ ضَيِّقٌ: هٰذَا الْبَيْتُ
جَمِيلٌ وَبَيْتُهُ قَبِيحٌ: هٰذَا الْبَيْتُ نَظِيفٌ وَبَيْتُهُ قَذِرٌ:
هٰذَا الْبَيْتُ مُرْتَفِعٌ وَبَيْتُهُ مُنْخَفِضٌ: هٰذَا الْبَيْتُ
بَعِيدٌ وَبَيْتُهُ قَرِيبٌ. هٰذَا الْبَيْتُ لَذِيذٌ وَبَيْتُهُ
مُرٌّ: هٰذَا الْبَيْتُ سَهْلٌ وَبَيْتُهُ صَعْبٌ: هٰذَا الْبَيْتُ
سَرِيعٌ وَبَيْتُهُ بَطِيءٌ: هٰذَا الْبَيْتُ غَالٍ وَبَيْتُهُ رَخِيصٌ:
هٰذَا الْبَيْتُ مُرْتَفِعٌ وَبَيْتُهُ مُنْخَفِضٌ: هٰذَا الْبَيْتُ
بَعِيدٌ وَبَيْتُهُ قَرِيبٌ. هٰذَا الْبَيْتُ لَذِيذٌ وَبَيْتُهُ
مُرٌّ: هٰذَا الْبَيْتُ سَهْلٌ وَبَيْتُهُ صَعْبٌ: هٰذَا الْبَيْتُ
سَرِيعٌ وَبَيْتُهُ بَطِيءٌ: هٰذَا الْبَيْتُ غَالٍ وَبَيْتُهُ رَخِيصٌ:
هٰذَا الْبَيْتُ مُرْتَفِعٌ وَبَيْتُهُ مُنْخَفِضٌ: هٰذَا الْبَيْتُ
بَعِيدٌ وَبَيْتُهُ قَرِيبٌ. هٰذَا الْبَيْتُ لَذِيذٌ وَبَيْتُهُ
مُرٌّ: هٰذَا الْبَيْتُ سَهْلٌ وَبَيْتُهُ صَعْبٌ: هٰذَا الْبَيْتُ
سَرِيعٌ وَبَيْتُهُ بَطِيءٌ: هٰذَا الْبَيْتُ غَالٍ وَبَيْتُهُ رَخِيصٌ:

(1) مِفْتَاحُهُ L.

מלכות אשר לא היתה כן בכל הממלכות׃ ב ויאמר
אליו אלישע לך ועמדת על החומה והיה אם
תראה את האיש אלהים בא אליך ושמעת מפיו
תגיד אלי ואלך ואראה׃ ג וילך משם וימצא את
אליהוא איש אלהים יושב בבית שומרון ויאמר
אליו מה דברו נא אליך ואל תכחד ממני׃ ד ויאמר
אליו כדבר הזה אשר דבר אלי ויגד לו לאמר׃
ה ויאמר אליהוא לך ושכבת על מטתך והתחלית
ושכבת ולא אקום כי יוסף יוסף המלך את
הרעה הזאת׃ ו ויאמר אליהוא הנה נא ידעתי
כי איש אלהים אתה ודברי בפיך אמת ועתה
הנה נא ידעתי כי איש אלהים אתה ודברי בפיך
אמת ועתה הנה נא ידעתי כי איש אלהים אתה
ודברי בפיך אמת ועתה הנה נא ידעתי כי איש
אלהים אתה ודברי בפיך אמת ועתה הנה נא
ידעתי כי איש אלהים אתה ודברי בפיך אמת
ועתה הנה נא ידעתי כי איש אלהים אתה ודברי
בפיך אמת ועתה הנה נא ידעתי כי איש אלהים
אתה ודברי בפיך אמת ועתה הנה נא ידעתי כי
איש

ויקרא יא ויקהל כי תשא פקודי צו שמיני תזריע מצורע אחרי קדושים בהר בחקתי במדבר נשא בהעלתך שלח קרח חקת בלק פינחס מטות מסעי דברים ואתחנן עקב ראה שופטים כי תצא כי תבוא נצבים וילך האזינו וזאת הברכה בראשית נח לך לך וירא חיי שרה תולדות ויצא וישלח וישב מקץ ויגש ויחי שמות וארא בא בשלח יתרו משפטים תרומה תצוה כי תשא ויקהל פקודי ויקרא

ܐܢ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܝܢ ܕܠܐ ܢܚܙܐ ܠܗ ܒܥܝܢ[1] ܕܒܪ ܐܢ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܝܢ ܕܠܐ ܢܚܙܐ ܠܗ ܒܥܝܢ

ܟܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܡܢ ܐܢܬ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܝ ܠܡܫܐܠ ܠܟ[1]: ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܐܠ ܠܟ ܡܠܬܐ ܚܕ ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܝ ܐܢ ܐܝܟ ܐܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܐܘ ܐܝܠܝܐ ܐܘ ܡܫܘܚܐ ܕܢܒܝܐ ܐܘ ܐܚܪܢ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܢ ܐܢܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܐܘ ܐܝܠܝܐ ܐܘ ܡܫܘܚܐ ܕܢܒܝܐ ܐܘ ܐܚܪܢ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܢ ܐܢܐ ܠܐ ܗܘ

وَهْبٍ: نُمَيْرٌ وَبَنُو وَدِيعَةَ وَعَمْرٌو وَهِلَالٌ. وَمِنْ بَنِي هِلَالٍ بَنُو عَامِرٍ وَكَعْبٌ وَبَنُو عُقَيْلٍ. وَمِنْ بَنِي عَامِرٍ بَنُو كِلَابٍ وَبَنُو كَعْبٍ وَبَنُو عُقَيْلٍ وَبَنُو مُجَاشِعٍ وَبَنُو نُمَيْرٍ وَبَنُو كِلَابٍ: قُرَّةُ وَالْعَدَوِيَّةُ وَالْجَعْدِيَّةُ وَالْكِلَابِيَّةُ وَالْخَلَفِيَّةُ وَالْعَامِرِيَّةُ وَالْعُقَيْلِيَّةُ وَالْمُجَاشِعِيَّةُ وَالنُّمَيْرِيَّةُ. وَمِنْ بَنِي كَعْبٍ: الْحَرْشِيَّةُ وَالْكَعْبِيَّةُ وَالْمُنْتَفِقِيَّةُ وَالْعُقَيْلِيَّةُ وَالْمُجَاشِعِيَّةُ وَالنُّمَيْرِيَّةُ وَالْكِلَابِيَّةُ. وَمِنْ بَنِي عُقَيْلٍ: الْمُنْتَفِقِيَّةُ وَالْعُقَيْلِيَّةُ وَالْمُجَاشِعِيَّةُ وَالنُّمَيْرِيَّةُ وَالْكِلَابِيَّةُ. وَمِنْ بَنِي مُجَاشِعٍ: الْمُجَاشِعِيَّةُ وَالنُّمَيْرِيَّةُ وَالْكِلَابِيَّةُ. وَمِنْ بَنِي نُمَيْرٍ: النُّمَيْرِيَّةُ وَالْكِلَابِيَّةُ. وَمِنْ بَنِي كِلَابٍ: الْكِلَابِيَّةُ وَالْخَلَفِيَّةُ وَالْعَامِرِيَّةُ وَالْعُقَيْلِيَّةُ وَالْمُجَاشِعِيَّةُ وَالنُّمَيْرِيَّةُ. وَمِنْ بَنِي عَامِرٍ: الْعَامِرِيَّةُ وَالْعُقَيْلِيَّةُ وَالْمُجَاشِعِيَّةُ وَالنُّمَيْرِيَّةُ وَالْكِلَابِيَّةُ. وَمِنْ بَنِي هِلَالٍ: الْهِلَالِيَّةُ وَالْعَامِرِيَّةُ وَالْعُقَيْلِيَّةُ وَالْمُجَاشِعِيَّةُ وَالنُّمَيْرِيَّةُ وَالْكِلَابِيَّةُ. وَمِنْ بَنِي عَمْرٍو: الْعَمْرِيَّةُ وَالْهِلَالِيَّةُ وَالْعَامِرِيَّةُ وَالْعُقَيْلِيَّةُ وَالْمُجَاشِعِيَّةُ وَالنُّمَيْرِيَّةُ وَالْكِلَابِيَّةُ. وَمِنْ بَنِي وَدِيعَةَ: الْوَدِيعِيَّةُ وَالْعَمْرِيَّةُ وَالْهِلَالِيَّةُ وَالْعَامِرِيَّةُ وَالْعُقَيْلِيَّةُ وَالْمُجَاشِعِيَّةُ وَالنُّمَيْرِيَّةُ وَالْكِلَابِيَّةُ.

(1) وَهْبِيَّة. (2) L. قَرْيَة (3) كَمَا فِي الْحَدِيث.

ܕܐܦ ܐܢ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܗ ܒܗ ܒܫܥܬܐ ܗܘ ܕܐܬܝ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܒܫܘܠܛܢ ܘܒܬܫܒܘܚܬܐ ܘܒܟܝܢ ܢܗܘܐ ܠܗ ܠܐ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܐܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ ܗܘ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܚܝܐ ܕܠܐ ܢܣܘܦ ܠܡܘܬ ܘܠܐ ܢܬܒܠܒܠ ܒܫܘܠܛܢܗ ܐܦ ܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ ܗܘ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܚܝܐ ܕܠܐ ܢܣܘܦ ܠܡܘܬ ܘܠܐ ܢܬܒܠܒܠ ܒܫܘܠܛܢܗ ܐܦ ܠܐ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܐ

רבי יוחנן אומר משום רבי יוסי הגלילי[1]: הלכה כדברי בית שמאי בדיני ממונות כדברי בית הלל בדיני נפשות: מאי טעמא דבית שמאי? דכתיב ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: מה לפניהם בדיני ממונות אף כל בדיני ממונות: ומאי טעמא דבית הלל? דכתיב ויהי בשמעו את כל הדברים האלה ולא נחמו: ומאי טעמא דבית שמאי? דכתיב ויהי בשמעו את כל הדברים האלה ולא נחמו

ווי: ווען איך בין אין אַ שטאָט, וואָס איך קען
נישט קיין איין מענטש דאָרטן, ווי קען איך
וויסן, צי איך בין אין אַ גוטער שטאָט אָדער
נישט? (מאמר[1]?) אָדער: ווען איך בין אין
אַ שטאָט, וואָס איך קען נישט קיין איין
מענטש דאָרטן, ווי קען איך וויסן, צי איך
בין אין אַ גוטער שטאָט אָדער נישט?

דאָס ווערטל: ווי קען איך וויסן, צי איך
בין אין אַ גוטער שטאָט אָדער נישט? איז
אויך אַ פֿראַגע, אָבער אַ פֿראַגע פֿון אַ
מענטש, וואָס ווייסט נישט, ווי אַזוי אַ
מענטש קען וויסן, צי ער איז אין אַ גוטער
שטאָט אָדער נישט. אָבער ווען איך בין אין
אַ שטאָט, וואָס איך קען נישט קיין איין
מענטש דאָרטן, ווי קען איך וויסן, צי איך
בין אין אַ גוטער שטאָט אָדער נישט? דאָס
איז שוין אַ פֿראַגע פֿון אַ מענטש, וואָס
ווייסט, אַז אַ מענטש קען וויסן, צי ער איז
אין אַ גוטער שטאָט אָדער נישט, אָבער ער
ווייסט נישט, ווי אַזוי אַ מענטש קען דאָס
וויסן. דאָס ווערטל: ווי קען איך וויסן,
צי איך בין אין אַ גוטער שטאָט אָדער נישט?
איז אויך

מהלכים שלשה ימים עד שמגיעים לנהר פישון[1]. ונהר פישון הוא נהר גדול ורחב מאד. ואין לו גשר ואין לו מעבורת. ואין יכולין לעבור אותו אלא בספינות. ואין הספינות יכולות לעבור אלא בימים שאין הנהר גועש. ואין הנהר גועש אלא בימים שאין רוח מנשבת. ואין רוח מנשבת אלא בימים שהשמים מעוננים. ואין השמים מעוננים אלא בימים שיורדים גשמים. ואין יורדים גשמים אלא בימים שהשמש נכנס במזלות הדלים. ואין השמש נכנס במזלות הדלים אלא בימים שהקור גדול. ואין הקור גדול אלא בימים שהשמש רחוק מן הארץ. ואין השמש רחוק מן הארץ אלא בימים שהוא נכנס במזלות הדלים. ואין השמש נכנס במזלות הדלים

ܐܡܪ ܠܗ: ܡܢܘ ܐܢܬ ܘܡܢ ܐܝܟ ܐܬܝܬ ܠܗܪܟܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܟܠ ܡܐ ܕܐܫܬܐܠ ܠܝ ܐܥܒܕ ܠܟ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܢܐ ܗܘ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܟ ܘܐܢܐ ܗܘ ܐܝܣܚܩ ܒܪܟ ܘܐܢܐ ܗܘ ܝܥܩܘܒ ܒܪ ܐܚܬ ܡܢ ܐܒܗܬ ܕܐܝܟ ܐܢܬ ܐܬܝܬ ܠܗܪܟܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ ܘܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ ܐܠܐ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܫܬܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ ܘܐܢܬ ܐܫܬܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ ܐܠܐ ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܫܬܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ ܘܐܢܐ ܗܘ ܕܐܫܬܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ ܐܠܐ ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܫܬܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ ܘܐܢܐ ܗܘ ܕܐܫܬܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ ܐܠܐ ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܫܬܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ ܘܐܢܐ ܗܘ ܕܐܫܬܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ ܐܠܐ ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܫܬܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ ܘܐܢܐ ܗܘ ܕܐܫܬܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ ܐܠܐ ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܫܬܟܚ ܠܗ ܠܐܒܘܟ.

(1) ܚܣܪ ܒܝܬ. (2) ܕܐܫܬܟܚ ܠ. (3) ܕܐܫܬܟܚ.

שנאמר אם כסף תלוה וגו׳: ומה אם כסף שאין לו תביעה
אם נתקיים בו לא תהיה לו כנושה לא תשימון עליו נשך
שטר שיש לו תביעה לא כל שכן. ורבי יוסי הגלילי אומר
משום רבי עקיבא: נאמר כאן לא תשימון עליו נשך
ונאמר להלן לא תשיך לאחיך נשך כסף וגו׳: מה להלן
בשטר אף כאן בשטר. ורבי יוסי אומר: אין לי אלא
שטר שיש לו תביעה שאין לו תביעה מנין? ת״ל לא
תשיך לאחיך נשך כסף וגו׳: ומה אם שטר שיש לו
תביעה אין לו תביעה שאין לו תביעה לא כל שכן.
ורבי שמעון אומר: אין לי אלא שטר שיש לו תביעה
שאין לו תביעה מנין? ת״ל לא תשיך לאחיך נשך כסף
וגו׳: ומה אם שטר שיש לו תביעה אין לו תביעה שאין
לו תביעה לא כל שכן: אין לי אלא שטר שיש לו
תביעה שאין לו תביעה מנין? ת״ל לא תשיך לאחיך
נשך כסף וגו׳: ומה אם שטר שיש לו תביעה אין לו
תביעה שאין לו תביעה לא כל שכן: אין לי אלא
שטר שיש לו תביעה שאין לו תביעה מנין? ת״ל לא
תשיך לאחיך נשך כסף וגו׳: ומה אם שטר שיש לו
תביעה אין לו תביעה שאין לו תביעה לא כל שכן.
רבי יוסי אומר: אין לי אלא שטר שיש לו תביעה
שאין לו תביעה מנין? ת״ל לא תשיך לאחיך נשך כסף
וגו׳: ומה אם שטר שיש לו תביעה אין לו תביעה שאין
לו תביעה לא כל שכן: אין לי אלא שטר שיש לו
תביעה שאין לו תביעה מנין? ת״ל לא תשיך לאחיך
נשך כסף וגו׳: ומה אם שטר שיש לו תביעה אין לו
תביעה שאין לו תביעה לא כל שכן. רבי יוסי הגלילי
אומר: אין לי אלא שטר שיש לו תביעה שאין לו
תביעה מנין? ת״ל לא תשיך לאחיך נשך כסף וגו׳:
ומה אם שטר שיש לו תביעה אין לו תביעה שאין לו
תביעה לא כל שכן: אין לי אלא שטר שיש לו תביעה
שאין לו תביעה מנין? ת״ל לא תשיך לאחיך נשך כסף
וגו׳: ומה אם שטר שיש לו תביעה אין לו תביעה שאין
לו תביעה לא כל שכן. רבי עקיבא אומר: אין לי אלא
שטר שיש לו תביעה שאין לו תביעה מנין? ת״ל לא
תשיך לאחיך נשך כסף וגו׳: ומה אם שטר שיש לו
תביעה אין לו תביעה שאין לו תביעה לא כל שכן.

---

(1) מכות. (2) L. מקבלים. (3) נדה.

ܙܡܪ[1] ܠܐ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܐ ܐܠܐ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܒܝܬ ܡܪܕܟܝ ܗܘ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܐ ܘܠܐ ܡܫܬܟܚ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܒܝܬ ܡܪܕܟܝ

בשבת לא נגמר הדבר: וכשהגיעו אל הבית ראו שהחלון פרוץ
ושלחן הכתיבה שלו מפוזר: ומכתבים שלו נמצאו על הרצפה.
כל זה היה מוזר מאד: אבל לא היה שום דבר שיוכל לתת
רמז: מהיכן נכנסו הגנבים: ומה היה מטרתם: כי לא נגנבו
שום דברים: ולא נמצאו שום סימנים שיוכלו לגלות: מי
הם הגנבים: כי אם שהיו אנשים שלא ידעו קרוא וכתוב:
שהרי לא נגעו בשום ספרים: ולא בכתבים שהיו מונחים
על השלחן: כי אם בכתבים שהיו מפוזרים על הרצפה:
ומי יודע? אולי היו אלה אנשים שבאו לגנוב את הכתבים
שהיו מונחים על השלחן? כי אם היו אנשים שלא ידעו
קרוא וכתוב: איך יכלו לדעת את ערך הכתבים: שהיו
מונחים על השלחן: כי אם ידעו קרוא וכתוב. ובאמת היו
מחשבות כי אלה היו אנשים שבאו מהעיר: כי אם היו
אנשים מהכפר: איך יכלו לדעת את ערך הכתבים: שהיו
מונחים על השלחן: ולא על הרצפה. אבל כל זה היה
רק מחשבות: ולא נמצאו שום סימנים: שיוכלו לגלות
את האמת. כל זה היה בשבת: ביום ראשון בבוקר
הלכתי אל הבית: ומצאתי את הדברים כמו שהיו ביום
שבת: ולא נגעו בהם כלל: ולא נמצאו שום סימנים:
שיוכלו לגלות את האמת: ולא נמצאו שום סימנים:
שיוכלו לגלות את ערך הגנבים: ולא נמצאו שום סימנים:
שיוכלו לגלות את מטרת הגנבים

(א) ביום חמשה עשר לחדש אייר שנת חמשת אלפים ומאתים ושבעים ושלשה לבריאת עולם. ביום הזה נפטר מן העולם רבי שלמה בן אדרת.

(ב) בשנת שבעים ושלשה לחייו נתחלה לחלות חולי קשה ומר. ובשנת שמונים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו. ובשנת שמונים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שמונים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שמונים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שמונים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שמונים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת תשעים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת תשעים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת תשעים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת תשעים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת תשעים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת תשעים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת תשעים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת תשעים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאה ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאה ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאה ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאה וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאה וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאה ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאה ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושלשים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושלשים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושלשים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושלשים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושלשים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושלשים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושלשים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושלשים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וארבעים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וארבעים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וארבעים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וארבעים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וארבעים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וארבעים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וארבעים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וארבעים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וחמשים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וחמשים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וחמשים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וחמשים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וחמשים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וחמשים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וחמשים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים וחמשים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושישים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושישים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושישים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושישים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושישים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושישים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושישים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושישים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושבעים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושבעים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושבעים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושבעים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושבעים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושבעים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושבעים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושבעים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושמונים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושמונים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושמונים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושמונים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושמונים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושמונים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושמונים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ושמונים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ותשעים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ותשעים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ותשעים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ותשעים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ותשעים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ותשעים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ותשעים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת מאתים ותשעים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושלשים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושלשים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושלשים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושלשים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושלשים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושלשים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושלשים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושלשים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וארבעים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וארבעים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וארבעים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וארבעים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וארבעים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וארבעים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וארבעים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וארבעים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וחמשים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וחמשים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וחמשים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וחמשים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וחמשים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וחמשים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וחמשים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות וחמשים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושישים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושישים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושישים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושישים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושישים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושישים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושישים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושישים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושבעים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושבעים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושבעים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושבעים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושבעים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושבעים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושבעים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושבעים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושמונים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושמונים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושמונים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושמונים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושמונים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושמונים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושמונים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ושמונים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ותשעים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ותשעים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ותשעים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ותשעים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ותשעים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ותשעים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ותשעים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת שלש מאות ותשעים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושלשים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושלשים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושלשים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושלשים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושלשים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושלשים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושלשים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושלשים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וארבעים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וארבעים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וארבעים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וארבעים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וארבעים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וארבעים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וארבעים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וארבעים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וחמשים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וחמשים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וחמשים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וחמשים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וחמשים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וחמשים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וחמשים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות וחמשים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושישים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושישים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושישים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושישים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושישים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושישים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושישים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושישים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושבעים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושבעים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושבעים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושבעים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושבעים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושבעים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושבעים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושבעים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושמונים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושמונים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושמונים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושמונים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושמונים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושמונים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושמונים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ושמונים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ותשעים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ותשעים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ותשעים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ותשעים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ותשעים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ותשעים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ותשעים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת ארבע מאות ותשעים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושלשים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושלשים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושלשים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושלשים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושלשים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושלשים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושלשים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושלשים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וארבעים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וארבעים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וארבעים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וארבעים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וארבעים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וארבעים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וארבעים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וארבעים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וחמשים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וחמשים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וחמשים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וחמשים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וחמשים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וחמשים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וחמשים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות וחמשים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושישים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושישים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושישים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושישים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושישים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושישים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושישים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושישים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושבעים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושבעים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושבעים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושבעים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושבעים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושבעים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושבעים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושבעים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושמונים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושמונים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושמונים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושמונים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושמונים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושמונים וחמשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושמונים ושבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ושמונים ותשעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ותשעים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ותשעים ואחת לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ותשעים ושתים לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ותשעים ושלשה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. ובשנת חמש מאות ותשעים וארבעה לחייו נתחלה חולי זה להתגבר עליו יותר מכל השנים שקדמו לה. וב

בשביל שהוא עני: ה) בשכר לא תהיה עמו כנושה לא תשימון עליו נשך: ו) אם חבל תחבול שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: ז) כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: ח) לא תקלל אלהים ונשיא בעמך לא תאר: ט) מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי: י) כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי: יא) ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אותו: יב) ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך ויפש בן אמתך והגר: יג) ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך: יד) שלש רגלים תחג לי בשנה: טו) את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: טז) וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה: יז) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יהוה: יח) לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: יט) ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: כ) הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: כא) השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: כב) כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צריך: כג) כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו: כד) לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבותיהם: כה) ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך: כו) לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא: כז) את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף: כח) ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: כט) לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: ל) מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: לא) ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך: לב) לא תכרת להם ולאלהיהם ברית: לג) לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: כד) ויאמר אל משה עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק:

(1) בשכר. (2) כי את שמי תחת נפשו הוא כי כן תעשה.
(3) והשתחויתם.

ܕܝܠܗ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ: ܡܢ ܟܠ ܕܒܥܐ ܕܒܥܝ ܠܡܫܐܠ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܗܘ
ܠܡܒܥܐ. ܐܢܫ ܐܚܪܢ ܠܐ ܐܡܪ ܐܠܐ: ܐܦ ܟܕ ܐܬ ܒܗ ܫܠܝܛܘܬܐ
ܕܒܝܬ ܡܕܪܫܐ: ܐܝ ܒܗ ܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܕܝܢܐ? ܐܘ ܐܝܢ ܐܦ
ܒܗ ܐܡܪ: ܐܝ ܒܗ ܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܕܝܢܐ ܘܐܦ ܟܕ ܐܬ ܒܗ
ܫܠܝܛܘܬܐ. ܐܢܫ ܐܚܪܢ ܠܐ ܐܡܪ ܐܠܐ: ܐܦ ܟܕ ܐܬ ܒܗ ܫܠܝܛܘܬܐ
ܕܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܗܘ ܠܡܒܥܐ. ܐܢܫ ܐܚܪܢ ܠܐ ܐܡܪ ܐܠܐ: ܐܦ ܟܕ
ܐܬ ܒܗ ܫܠܝܛܘܬܐ ܕܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܗܘ ܠܡܒܥܐ. ܐܢܫ ܐܚܪܢ ܠܐ
ܐܡܪ ܐܠܐ: ܐܦ ܟܕ ܐܬ ܒܗ ܫܠܝܛܘܬܐ ܕܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܗܘ ܠܡܒܥܐ.
ܐܢܫ ܐܚܪܢ ܠܐ ܐܡܪ ܐܠܐ: ܐܦ ܟܕ ܐܬ ܒܗ ܫܠܝܛܘܬܐ ܕܒܝܬ
ܡܕܪܫܐ ܗܘ ܠܡܒܥܐ. ܐܢܫ ܐܚܪܢ ܠܐ ܐܡܪ ܐܠܐ: ܐܦ ܟܕ ܐܬ ܒܗ
ܫܠܝܛܘܬܐ ܕܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܗܘ ܠܡܒܥܐ. ܐܢܫ ܐܚܪܢ ܠܐ ܐܡܪ ܐܠܐ:
ܐܦ ܟܕ ܐܬ ܒܗ ܫܠܝܛܘܬܐ ܕܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܗܘ ܠܡܒܥܐ. ܐܢܫ ܐܚܪܢ
ܠܐ ܐܡܪ ܐܠܐ: ܐܦ ܟܕ ܐܬ ܒܗ ܫܠܝܛܘܬܐ ܕܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܗܘ
ܠܡܒܥ

ܕܥ ܕܝ ܫܟܝܢ ܠܡܗܝܡܢܘܬܟ : ܐܡܪ ܕܢܒܐ ܫܘܐ ܠܟ ܒܢܝ : ܟܠ

بخه: ضعوف بذنه بذنه بيشع كر بخ بنه: بكب بذهوفهذه
بنه زنه كعنك بنه بيشع بذنه بخ بخ بخ

ויקרא כה יד

ואם מכור תמכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו׃ במספר שנים אחר היובל תקנה מעמיתך במספר שני תבואת ימכר לך׃ לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך׃ ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם׃ ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח׃ ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה׃ וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו׃ וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים׃ וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד שנה התשיעית עד בוא תבואתו תאכלו ישן׃ והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי׃ וכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ׃ כי ימוך אחיך ומטה ידו עמך ונתן מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את מכר אחיו׃ איש כי לא יהיה לו וגאלה ידו והשיג מספיק לגאלתו׃ וחשב את שנות מכרתו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו׃ ואם לא מצאה ידו די להשיב לו והיה מכרו ביד הקונה אתו עד שנת היבל ויצא ביובל ושב לאחזתו׃ ואיש כי ימכר בית מושב עיר קיר ומכרו לצמתת גאלתו תהיה עד תם שנת ימי מכרו תהיה גאלתו׃ ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר לו בעיר אשר לא חומה לו לצמתת לקנה יכון לדרתיו לא יצא ביובל׃ ובתי חצרים אשר אין להם חומה סביב על שדה הארץ גאלה יהיה לו ביובל יצאו׃ וערי הלוים בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללוים׃ ואשר יקנה מן הלוים ויצא הבית ועיר אחזתו ביובל כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך בני ישראל׃ ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם׃ וכי ימוך אחיך עמך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך׃ אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך׃ את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך׃ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים׃ כי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד׃ כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך׃ ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב׃ כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד׃ לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך׃ ועבדך ואמתך אשר יהיה לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה׃ וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה׃ והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך׃ וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר׃ אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו׃ או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל׃ וחשב עם קנהו משנת המכר לו עד שנת היבל והיה כסף מכרתו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו׃ אם עוד רבים בשנים לפיהם מכסף קנינתו יתן את גאלתו׃ ואם מעט נשארו בשנים עד שנת היבל וחשב לו לפי שניו כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך׃ ואם לא ייגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו׃ כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם׃ את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה׃ אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם׃ ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו׃ והשיג לכם דיש את בצר ובצר יגיע את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם׃ ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם׃ ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב׃ ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מרבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב׃ ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקמתי את בריתי אתכם׃ ואכלתם ישן נושן והוצאתם ישן מפני חדש׃ ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם׃ והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם׃ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטות עלכם והולך אתכם קוממיות׃ ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה׃ ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי׃ אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ומקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו אויביכם׃ ונתתי את פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רודף אתכם׃ ואם עד אלה לא תשמעו לי ויסרתי אתכם שבע על חטאתיכם׃ ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת׃ ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן את פריו׃ ואם תלכו עמי קרי ולא אבה לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבעתים כחטאתיכם׃ ושלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם ואת בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם חרבות׃ ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי׃ והלכתי אף אני עמכם קרי והכיתי אתכם גם אני שבעתים על חטאתיכם׃ והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם בידי אויב׃ בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם במשקל והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו׃ ואם עד זאת לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי׃ והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם׃ ואכלתם בשר בניכם תאכלו ובשר בנותיכם תאכלו׃ והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם ונתה נפשי אתכם׃ ושמתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחיכם׃ והשמותי אני את הארץ ושממו עליה אויביכם הישבים בה׃ ואתכם אזרה בגוים וריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם תהיה חרבה׃ אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ורצתה את שבתתיה׃ כל ימי השבתה את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה׃ והנשארים מכם והבאתי מרך בלבבתם בארצות אויביהם ורדף עלה נדף ונסו כנוס מפני חרב ונפלו ואין רודף׃ וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רודף ולכם אין תקום לפני אויביכם׃ ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ אויביכם׃ והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונות אבתם אתם כמוהם ימקו׃ אם יתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי וגם אשר הלכו עמי קרי׃ ואף אני אלך עמם קרי והבאתים בארץ אויביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם׃ וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר׃ והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען ובגלל יען מאסתם את משפטי וגפשם את חקתי געלה׃ וגם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם׃ וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה׃ אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה׃

(1) L. בְּחַנְפָּה. (2) בְּהַשְׁפָּה. (3) אֶת־הָעָם. (4) מִזְּבַח שֶׁלְּךָ. (5) בְּלֹא דָבָר מוּכָר.

دَوْدَةٌ دَوْحَةٌ: وَكَمْسِهِ جُوجُ حَمِيمٍ حَوَمَةٌ حَمْحَمَةٌ
دَحْدَحَةٌ دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ
حَمْحَمَةٌ[1] حَمْحَمَةٌ حَمْحَمَةٌ حَمْحَمَةٌ حَمْحَمَةٌ حَمْحَمَةٌ
دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ
دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ
دَحْرَجَةٌ[2] دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ دَحْرَجَةٌ
دَحْرَجَةٌ

ܕܟܠܚܐ. ܟܕ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ[1] ܠܡܨܪ ܒܢܐ ܠܗ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܕܒܡܨܪ ܒܫܡܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ (ܕܐܬܪ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ)[2]: ܘܐܦ ܐܚܪܢ ܒܢܘ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܒܫܡܗ (ܫܟܝ ܒܝܬ ܐܠܟܣܢܕܪ)[3]. ܘܟܕ ܐܬܐ ܐܠܟܣܢܕܪ ܠܡܨܪ ܐܬܒܢܝ ܠܗ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܢܬ ܒܢܝ ܠܝ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ (ܕܒܝܬ ܡܨܪ) ܘܐܦ ܐܢܐ ܒܢܝ ܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ[2]: ܟܕ ܐܬܐ ܐܠܟܣܢܕܪ ܠܡܨܪ ܐܬܒܢܝ ܠܗ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܐܦ ܐܢܐ ܒܢܝ ܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܒܡܨܪ: ܘܐܦ ܐܢܬ ܒܢܝ ܠܝ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.

ܘܐܦ ܗܟܝ ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܟܣܢܕܪ: ܐܢ ܐܬܐ ܐܢܐ ܠܡܨܪ ܐܬܒܢܝ ܠܗ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܒܫܡܝ: ܘܟܕ ܐܬܐ ܐܠܟܣܢܕܪ ܠܡܨܪ ܐܬܒܢܝ ܠܗ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܒܫܡܗ: ܘܟܕ ܐܬܐ ܐܠܟܣܢܕܪ ܠܡܨܪ ܐܬܒܢܝ ܠܗ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܒܫܡܗ (ܕܐܬܪ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ)[4]: ܟܕ ܐܬܐ ܐܠܟܣܢܕܪ ܠܡܨܪ ܐܬܒܢܝ ܠܗ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܒܫܡܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪ ܕܡܨܪ ܐܦ ܐܢܐ ܒܢܝ ܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܒܫܡܝ. ܘ

ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܘܛ ܠܒܝܬ ܡܫܬܐ ܘܐܡܪ ܠܗ: ܗܐ ܐܦ ܒܗܕܐ ܡܠܬܐ ܫܡܥܬ ܠܟ ܕܠܐ ܐܚܒܠ ܒܩܪܬܐ ܗܕܐ ܕܐܡܠܠ ܒܗ ܠܡܚܪܒܗ ܘܐܫܪܦ ܠܗ. ܗܐ ܡܠܛ ܗܘ ܒܥܝܪ ܙܥܘܪܬܐ ܗܝ ܘܢܬܪ ܢܦܫܟ ܒܗ. ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܘܛ ܡܐ ܕܥܒܕ ܐܒܪܗܡ ܠܗ ܒܗ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܡܚܪܒ ܠܘܛ ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܢܐ ܢܫܬܒܥ ܠܟ ܒܗ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܠܗܐ ܕܠܐ ܐܚܒܠ ܒܩܪܬܐ ܗܕܐ ܕܐܡܠܠ ܒܗ ܠܡܚܪܒܗ ܘܐܫܪܦ ܠܗ. ܗܐ ܡܠܛ ܗܘ ܒܥܝܪ ܙܥܘܪܬܐ ܗܝ ܘܢܬܪ ܢܦܫܟ ܒܗ. ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܘܛ ܡܐ ܕܥܒܕ ܐܒܪܗܡ ܠܗ

ܒܒ: ܕܝ ܠܡܐ ܕܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܡܫܘ ܒܟܒܐ ܕܒܐ ܠܡܫܚܐ. ܐܢ
ܕܝ ܟܕ ܠܒܫ ܒܐ ܒܐ ܒܐ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܒܐ ܒܐ ܒܐ ܒܐ ܒܐ:
ܟܕ (ܡܐ ܡܐ[1]?) ܒܐ: ܒܐ ܒܐ ܒܐ ܒܐ (ܒܐ
ܒܐ[2]: ܒܐ ܒܐ: ܟ (ܐ ܒܐ[3]?). ܒܐ
ܒܐ (ܒܐ ܒܐ[4]: ܒܐ ܒ ܒܐ ܒܐ:
ܒ ܒ ܒ[5]?):
ܒ ܒ ܒ

ܕܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܡܠܟ

ﺳﻔﻨﻪ[1]: ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺄﺧﺬ ﺍﻟﺸﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺘﺎﺟﺮ: ﻭﻳﺼﻌﺪ ﺑﻪ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ: ﻭﻳﻘﺎﻝ ﻟﻪ[2] ﺍﻳﺤﻤﻞ. ﻭﻳﺤﻤﻞ ﺍﻟﺸﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺒﺮ: ﻭﻳﻘﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﻳﻀﻊ. ﻭﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺤﻤﺎﻝ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺤﻤﻞ ﺍﻟﺸﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺒﺮ: ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ: ﻭﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺤﻤﺎﻝ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺤﻤﻞ ﺍﻟﺸﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺒﺮ: ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ: ﻭﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺤﻤﺎﻝ[3] ﻣﻠﺤﺎ. ﻷﻥ ﻣﻌﻈﻢ ﺍﻟﻤﻠﺢ ﻳﺤﻤﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻔﻦ: ﻭﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺤﻤﻞ ﺍﻟﺸﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺒﺮ ﻣﻜﺎﺭﻳﺎ: ﻭﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺤﻤﻞ ﺍﻟﺸﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻤﻜﺎﺭﻱ ﻭﺍﻟﻤﻜﺎﺭﻳﺔ ﺍﻳﻀﺎ: ﻭﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺤﻤﻞ ﺍﻟﺸﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﺤﻤﺎﻝ ﻭﺍﻟﺤﻤﺎﻟﺔ ﺍﻳﻀﺎ: ﻭﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺤﻤﻞ ﺍﻟﺸﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻤﻜﺎﺭﻱ ﻭﺍﻟﻤﻜﺎﺭﻳﺔ ﺍﻳﻀﺎ ﻣﻠﺤﺎ. ﻷﻥ ﻣﻌﻈﻢ ﺍﻟﻤﻠﺢ ﻳﺤﻤﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻔﻦ ﻭﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺤﻤﻞ ﺍﻟﺸﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺒﺮ: ﻭﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺤﻤﺎﻝ ﻭﺍﻟﺤﻤﺎﻟﺔ ﺍﻳﻀﺎ: ﻭﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺤﻤﻞ ﺍﻟﺸﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻤﻜﺎﺭﻱ ﻭﺍﻟﻤﻜﺎﺭﻳﺔ ﺍﻳﻀﺎ: ﻭﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺤﻤﻞ ﺍﻟﺸﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﺤﻤﺎﻝ ﻭﺍﻟﺤﻤﺎﻟﺔ ﺍﻳﻀﺎ: ﻭﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺤﻤﻞ ﺍﻟﺸﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻤﻜﺎﺭﻱ ﻭﺍﻟﻤﻜﺎﺭﻳﺔ ﺍﻳﻀﺎ ﻣﻠﺤﺎ. ﻷﻥ ﻣﻌﻈﻢ ﺍﻟﻤﻠﺢ ﻳﺤﻤﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻔﻦ ﻭﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺤﻤﻞ ﺍﻟﺸﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺒﺮ: ﻭﻳﺴﻤﻰ

כאשה[1] אשר תהיה אמה בעיני אדוניה אשר לא יעדה
והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואם
לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת
יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: ואם שלש
אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: מכה איש
ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו
ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: והאיש כי יזד
על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות:
ומכה אביו ואמו מות יומת: וגנב איש ומכרו ונמצא
בידו מות יומת: וקלל אביו ואמו מות יומת:
וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו באבן או
באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך
בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא
ירפא: ואם איש את עבדו או את אמתו והכה בשבט
ומת תחת ידו נקם ינקם: רק אם יום או יומים
יעמד לא יקם כי כספו הוא: וכי יריבון אנשים
ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש
יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים:
ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש: עין תחת עין

(1) כאמה: (in marg. בפנות). (2) אחרת. (3) שארה. (4) יקח.

بخيلة جبانة[1] دميمة شرة. ان حبها صبة محبرة مهمشة ذهنية: هي خبثة بخيلة لحمة دكم محجمة عنز: جر حزمة مهتزة ذهبة. هي شديد ذو حزمة كمش: مرضعة ذبل ضيق كب حجلة: جر حجلة مرضة كب.

يعد ذو وهبة لقيط: كر ذو يهذيهذ محمل بل هيزمة له لحمة؟ هو ذو لقيط: لكسعة هر شكم: يحمل ذيفحة: جر ازهبة: مرحيهة عنز حيضة يهذهذة: مهكرم ذبذة ميعيزجس موت حضيرة. لحمة ذو ذبه موة كب جر يحبة هذة: جر يهجهجه ازهب: ازبعة شحل هكبة معه بذة: ضيق كب. هبهب هر بحلحبة ذمهة زهكرة هكبة: جر نصة زة هر حمهة ذبضة. مصمة هجهة ذيلة ميهلة[2] موه ودنة: يمة ذيلة ذوجة هكبة ان بل يذة (ذل بعهة: يمه ذيلهذه: يحية كر ميهذوبهبة[3]. حتة شحل هكبة مهحية: مجيقهبة مسقة كر ميهيحدة يهجهية. هي شديد ذو حزمة كمش: سكر ذيكة حهكبهه ونة كنية ذبل سكنة يهذ مكلكة ذبل حسكر: جر ميهيحكر زة لهذ كسهذ: ذهر يمل حبية حموجس ضدة. هوذهة

(1) P. بهوحهد L. in marg. بحهة.
(2) L. in marg. بحهده بحد.
(3) هكر ميهذوبهبة.

ܟܠ ܡܢ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܟ: ܒܥܐ ܒܗ ܒܝܬ ܕܒܪ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ
ܙܒܢ ܠܗ (ܡܫܝܚܐ[1]?) ܕܢܬܟܢܫ ܒܝܬܟ ܘܢܫܬܘܠ ܥܡ ܐܒܗܬܟ
ܒܫܡܝ: ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܒܥܐ ܕܐܫܬܘ ܠܡܐ ܒܕܢܙܪ. ܐܡܪ ܠܗ
ܟܠܗ ܐܡܪ ܠܡܐ ܕܐܬ ܒܥܐ: ܐܡܪ[2] ܢܗܒܠܟ ܡܢܐ ܕܐܝܬ
ܠܟ ܒܫܡܝ ܘܒܐܪܥܐ.

ܟܕ ܐܬܐ ܕܝ ܘܐܡܪ ܠܗ: ܒܪ ܐܝܟ ܕܐܒܝܟ ܢܗܒܠܟ:
ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܬ ܒܥܐ ܕܐܫܬܘ ܠܡ: ܢܐܡܪ
ܠܗ: ܕܐܡܪ ܠܢ ܡܢ ܕܐ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬ ܫܕܐ ܥܠ ܐܝܟ?
ܘܐܡܪ: ܕܐܡܪ ܠܢ ܡܢ ܕܐ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬ ܫܕܐ ܥܠ ܐܝܟ?
ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܢ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܢܐ ܗܘ:
ܐܠܐ ܕܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܢܐ ܗܘ: ܐܠܐ ܕܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܢܐ ܗܘ:
ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ ܐܬܐ ܐܢ ܐܝܟ[3] ܐܡܪ ܠܗ
ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ ܐܬܐ ܐܢ ܐܝܟ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ
ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ ܐܬܐ ܐܢ ܐܝܟ: ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ
ܒܪ ܝܘܢܐ ܐܬܐ ܐܢ ܐܝܟ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ
ܐܬܐ ܐܢ ܐܝܟ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ ܐܬܐ ܐܢ
ܐܝܟ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ ܐܬܐ ܐܢ ܐܝܟ ܐܡܪ
ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ ܐܬܐ ܐܢ ܐܝܟ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ
ܒܪ ܝܘܢܐ ܐܬܐ ܐܢ ܐܝܟ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ
ܐܬܐ ܐܢ ܐܝܟ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ ܐܬܐ ܐܢ

(1) ܡܫܝܚܐ. (2) ܐܡܪ. (3) ܐܝܟ ܐܡܪ L.

ܕܟܐ ܢܒܐ ܠܡܐ ܡܫܬܐ. ܡܫܟܚܐ ܢܒܝܐ ܐܟܪܐ: ܐܢ ܒܫܒܐ ܠܒ: ܒܝܬܟ ܡܫܟܝ ܒܝܬ ܐܢܐ ܠܟܝܬܟ ܒܝܫܟ ܟܠ! ܫܒܝܩܢܐ ܠܝ ܕܟܐ ܫܟܚ ܐܢܐ ܠܟܝܬܟ ܒܝܢ ܟܠ ܡܕܢ.

ܘܐ ܒܝ ܒܝ ܐܝܫܝܐ ܠܡܚܐ: ܟܐ ܗܘܐ ܫܟܚܬ ܕܐܢܫ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܝܐ[1]. ܐܟܐ ܐܡܪ ܠܡܚܐ: ܗܝ ܠܐ ܡܫܝܚ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢ ܐܠ ܡܫܝܚ ܐܝܬ ܠܝ ܒܫܡܐ ܐܟܐ ܐܢ ܐܠ ܡܫܝܚ ܐܝܬ ܠܝ ܒܫܡܐ ܐܠ ܐܠ

וְעַל הַבְּהֵמָה וְעַל הָרֶמֶשׂ וְעַל עוֹף הַשָּׁמַיִם. וַיְהִי כֵּן וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד. וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי. וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה: וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה: וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר: וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע: וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים: שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב: וּזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם: וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ כּוּשׁ: וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת: וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ: וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל: וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ: וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לִרְאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ: וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ: וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה: וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלָע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל הָאָדָם: וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה זֹּאת: עַל כֵּן יַעֲזָב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד: וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבֹּשָׁשׁוּ:

וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ הַגָּן נֹאכֵל: וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן תְּמֻתוּן: וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל הָאִשָּׁה לֹא מוֹת תְּמֻתוּן: כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע: וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל: וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרוֹת: וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן: וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה: וַיֹּאמֶר אֶת קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא: וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ: וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה לִי מִן הָעֵץ וָאֹכֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב: אֶל הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ: וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אָרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה: בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי עָפָר אַתָּה וְאֶל עָפָר תָּשׁוּב: וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל חָי: וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי לְעֹלָם: וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם: וַיְגָרֶשׁ אֶת הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן עֵדֶן אֶת הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים:

(1) N. E. בְּנֵי הָ׳ in L. שמות. (2) מיותר.

ויאמר לו ראה נא את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשב לי דבר ויהי מעמק חברון ויבא שכמה: ויהי כי תעה איש והנה תועה בשדה ויאל האיש לאמר מה תבקש: ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איכה הם רועים: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתן: וירא אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הבא: ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבורות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו: וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: ויהי כבא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים הזה וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ושמעו אחיו: ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויולכו את יוסף מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא: ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה: ויבכו אתו אביו: והמדנים מכרו אתו במצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדוהו שמה:

(1) מסורה. (2) בראשית.

וְהוֹא אָמַר לָהֶם: (מה הוּא[1] הַדָּבָר? הֵם אָמְרוּ לוֹ: אֵין לָנוּ
כְּלוּם. אָמַר לָהֶם: אֲנִי אֶתֵּן לָכֶם מָעוֹת הַרְבֵּה. אָמְרוּ לוֹ:
לְמָה לָנוּ מָעוֹת? אֵין לָנוּ מָקוֹם לְהַנִּיחַ אוֹתָן. אָמַר לָהֶם:
אֲנִי אֶתֵּן לָכֶם בְּגָדִים נָאִים. אָמְרוּ לוֹ: אֵין לָנוּ מָקוֹם
לְהַנִּיחַ אוֹתָם. אָמַר לָהֶם: אֲנִי אֶתֵּן לָכֶם מַאֲכָלִים טוֹבִים
וּמְתוּקִים. אָמְרוּ לוֹ: אֵין לָנוּ שִׁנַּיִם לֶאֱכוֹל[2]. כֻּלָּם אָמְרוּ
אוֹתוֹ הַדָּבָר: אֵין לָנוּ כְּלוּם. אָז הָלַךְ לוֹ הַמֶּלֶךְ לְחַדְרוֹ
וְהָיָה מִתְאַנֵּחַ וּמִתְיַסֵּר בְּיִסּוּרִים גְּדוֹלִים. אָז בָּאָה אֵלָיו
בִּתּוֹ הַיְחִידָה: מַה לְּךָ אַבָּא? מַדּוּעַ אַתָּה מִתְיַסֵּר כָּל כָּךְ?
אָמַר לָהּ: בִּתִּי, אֵין לִי שׁוּם דָּבָר בָּעוֹלָם, אֲבָל אֵין לִי
אֲנָשִׁים שֶׁיִּקְחוּ מִמֶּנִּי אֶת הַכֹּל! אָמְרָה לוֹ: אַבָּא
אַל תִּתְיַסֵּר עַל זֶה, אֲנִי אֶמְצָא לְךָ אֲנָשִׁים שֶׁיִּקְחוּ הַכֹּל?

אָז הָלְכָה לָהּ הַבַּת הַיְחִידָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ וְהִתְחִילָה
לְחַפֵּשׂ אֲנָשִׁים שֶׁיִּקְחוּ מִמֶּנּוּ אֶת הַכֹּל: הִיא הָלְכָה לְבֵית
הַמִּדְרָשׁ וְרָאֲתָה שָׁם אֲנָשִׁים יוֹשְׁבִים וְלוֹמְדִים. אָמְרָה
לָהֶם: אֲנִי אֶתֵּן לָכֶם מָעוֹת הַרְבֵּה, וְאַתֶּם תִּקְחוּ מִמֶּנִּי אֶת
הַכֹּל. וְהֵם הִשִּׁיבוּ לָהּ: אֵין לָנוּ מָקוֹם לְהַנִּיחַ אוֹתָן. אָמְרָה
לָהֶם: אֲנִי אֶתֵּן לָכֶם בְּגָדִים נָאִים. אָמְרוּ לָהּ: אֵין לָנוּ
מָקוֹם לְהַנִּיחַ אוֹתָם. אָמְרָה לָהֶם: אֲנִי אֶתֵּן לָכֶם מַאֲכָלִים
טוֹבִים וּמְתוּקִים. אָמְרוּ לָהּ: אֵין לָנוּ שִׁנַּיִם לֶאֱכוֹל[3]. כֻּלָּם
אָמְרוּ אוֹתוֹ הַדָּבָר: אֵין לָנוּ כְּלוּם. אָז הָלְכָה לָהּ הַבַּת
הַיְחִידָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ וְאָמְרָה לְאָבִיהָ: אַבָּא, אַל תִּתְיַסֵּר עַל
זֶה, אֲנִי מָצָאתִי לְךָ אֲנָשִׁים שֶׁיִּקְחוּ הַכֹּל. מִי הֵם? אָמַר לָהּ
הַמֶּלֶךְ לְבִתּוֹ הַיְחִידָה: הֵם אֲנָשִׁים שֶׁיִּקְחוּ מִמֶּנִּי אֶת הַכֹּל:

(1) כְּתִיב. (2) L. omits. (3) אֲכִילָה. (4) Supplied.

בשנת תרכ"ו בחדש אייר: ויהי בהיותי בבית הכנסת בעיר פאלטאווא: ויגש אלי איש אחד ויאמר לי: שמע נא אדוני הרב! הנה אני בא מעיר קרעמענטשוג ושם ישבתי ימים רבים ושנים מספר: ואשר אדבר אליך דבר נכון הוא: כי בעיר ההיא יש בית תפלה אחד לבני עדתנו: ובבית התפלה ההוא יש ספר תורה אחד כתוב על קלף עתיק מאד: ואין בכל העיר ההיא ספר תורה אחר כמוהו: ואנשי העיר ההיא מחזיקים בספר התורה ההוא מאד מאד: ויש בו שנים עשר גליונים: ובכל גליון וגליון יש שלשים ושנים שיטות: ובכל שיטה ושיטה יש שלשים ושנים אותיות: ובכל אות ואות יש שלשים ושנים קוצים: ובכל קוץ וקוץ יש שלשים ושנים נקודות: ובכל נקודה ונקודה יש שלשים ושנים טעמים: ובכל טעם וטעם יש שלשים ושנים תגין: ובכל תג ותג יש שלשים ושנים פרצופים: ובכל פרצוף ופרצוף יש שלשים ושנים ראשים: ובכל ראש וראש יש שלשים ושנים שערות: ובכל שערה ושערה יש שלשים ושנים בצורות: ובכל בצורה ובצורה יש שלשים ושנים מיני חיות: ובכל חיה וחיה יש שלשים ושנים מיני בגדים: ובכל בגד ובגד יש שלשים ושנים כנפים: ובכל כנף וכנף יש שלשים ושנים מיני ציצית: ובכל ציצית וציצית יש שלשים ושנים חוטים: ובכל חוט וחוט יש שלשים ושנים מיני תכלת: ובכל תכלת ותכלת יש שלשים ושנים מיני צבעים: ובכל צבע וצבע יש שלשים ושנים מיני מחטים: ובכל מחט ומחט יש שלשים ושנים מיני חוטים: ובכל חוט וחוט יש שלשים ושנים מיני משי: ובכל משי ומשי יש שלשים ושנים מיני תולעת: ובכל תולעת ותולעת יש שלשים ושנים מיני שרצים: ובכל שרץ ושרץ יש שלשים ושנים מיני רגלים: ובכל רגל ורגל יש שלשים ושנים מיני ציפורנים: ובכל ציפורן וציפורן יש שלשים ושנים מיני בשר: ובכל בשר ובשר יש שלשים ושנים מיני עצמות: ובכל עצם ועצם יש שלשים ושנים מיני מוחין: ובכל מוח ומוח יש שלשים ושנים מיני דמעות: ובכל דמעה ודמעה יש שלשים ושנים מיני יסורים: ובכל יסורים ויסורים יש שלשים ושנים מיני מיתות: ובכל מיתה ומיתה יש שלשים ושנים מיני נפשות: ובכל נפש ונפש יש שלשים ושנים מיני גופים: ובכל גוף וגוף יש שלשים ושנים מיני לבושים: ובכל לבוש ולבוש יש שלשים ושנים מיני כתרים: ובכל כתר וכתר יש שלשים ושנים מיני עטרות: ובכל עטרה ועטרה יש שלשים ושנים מיני תפלות: ובכל תפלה ותפלה יש שלשים ושנים מיני בקשות: ובכל בקשה ובקשה יש שלשים ושנים מיני שבחות: ובכל שבח ושבח יש שלשים ושנים מיני הודאות: ובכל הודאה והודאה יש שלשים ושנים מיני ברכות: ובכל ברכה וברכה יש שלשים ושנים מיני שלום: ובכל שלום ושלום יש שלשים ושנים מיני תורות: ובכל תורה ותורה יש שלשים ושנים מיני פירושים: ובכל פירוש ופירוש יש שלשים ושנים מיני חכמות: ובכל חכמה וחכמה יש שלשים ושנים מיני מדות: ובכל מדה ומדה יש שלשים ושנים מיני יראת שמים: ובכל יראת שמים ויראת שמים יש שלשים ושנים מיני אהבה: ובכל אהבה ואהבה יש שלשים ושנים מיני חסידות: ובכל חסידות וחסידות יש שלשים ושנים מיני ענוה: ובכל ענוה וענוה יש שלשים ושנים מיני תורה: ובכל תורה ותורה יש שלשים ושנים מיני יראת חטא: ובכל יראת חטא ויראת חטא יש שלשים ושנים מיני פרישות: ובכל פרישות ופרישות יש שלשים ושנים מיני טהרה: ובכל טהרה וטהרה יש שלשים ושנים מיני קדושה: ובכל קדושה וקדושה יש שלשים ושנים מיני נקיות: ובכל נקיות ונקיות יש שלשים ושנים מיני זכות: ובכל זכות וזכות יש שלשים ושנים מיני מצות: ובכל מצוה ומצוה יש שלשים ושנים מיני תשובה: ובכל תשובה ותשובה יש שלשים ושנים מיני מעשים טובים: ובכל מעשה ומעשה יש שלשים ושנים מיני גמילות חסדים: ובכל גמילות חסדים וגמילות חסדים יש שלשים ושנים מיני צדקה: ובכל צדקה וצדקה יש שלשים ושנים מיני רחמנות: ובכל רחמנות ורחמנות יש שלשים ושנים מיני סליחה: ובכל סליחה וסליחה יש שלשים ושנים מיני מחילה: ובכל מחילה ומחילה יש שלשים ושנים מיני כפרה: ובכל כפרה וכפרה יש שלשים ושנים מיני ישועה: ובכל ישועה וישועה יש שלשים ושנים מיני נחמה: ובכל נחמה ונחמה יש שלשים ושנים מיני גאולה: ובכל גאולה וגאולה יש שלשים ושנים מיני שמחה: ובכל שמחה ושמחה יש שלשים ושנים מיני ששון: ובכל ששון וששון יש שלשים ושנים מיני גיל: ובכל גיל וגיל יש שלשים ושנים מיני רנה: ובכל רנה ורנה יש שלשים ושנים מיני תפארת: ובכל תפארת ותפארת יש שלשים ושנים מיני הדר: ובכל הדר והדר יש שלשים ושנים מיני הוד: ובכל הוד והוד יש שלשים ושנים מיני עוז: ובכל עוז ועוז יש שלשים ושנים מיני גבורה: ובכל גבורה וגבורה יש שלשים ושנים מיני נצח: ובכל נצח ונצח יש שלשים ושנים מיני ישרים: ובכל ישרים וישרים יש שלשים ושנים מיני חסידים: ובכל חסידים וחסידים יש שלשים ושנים מיני קדושים: ובכל קדושים וקדושים יש שלשים ושנים מיני טהורים: ובכל טהורים וטהורים יש שלשים ושנים מיני נקיים: ובכל נקיים ונקיים יש שלשים ושנים מיני זכים: ובכל זכים וזכים יש שלשים ושנים מיני מצוה

ܡܫܬܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܒܪܗܡ: ܐܦ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥܘ ܠܡܘܫܐ ܘܠܢܒܝܐ ܢܬܟܢܥܘܢ ܐܦ ܐܢ ܡܝܬ ܚܕ ܡܢ ܡܝܬܐ ܢܐܙܠ ܠܘܬܗܘܢ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ: ܐܢ ܠܐ ܫܡܥܘ ܠܡܘܫܐ ܘܠܢܒܝܐ ܐܦ ܕܚܕ ܡܢ ܡܝܬܐ ܢܩܘܡ ܠܐ ܢܗܝܢ ܠܗ

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ: ܒܟܠ ܙܒܢܐ ܕܐܢܫ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܚܠܡܐ ܕܠܝܠܝܐ ܐܘ ܒܚܙܘܢܐ ܕܠܝܠܝܐ ܐܘ ܒܫܘܥܝܢܐ ܕܠܝܠܝܐ ܐܘ ܒܙܒܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ[1] ܥܠ ܡܠܟܐ. ܒܟܠ ܙܒܢܐ ܕܐܢܫ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܚܠܡܐ ܕܠܝܠܝܐ ܐܘ ܒܚܙܘܢܐ ܕܠܝܠܝܐ ܐܘ ܒܫܘܥܝܢܐ ܕܠܝܠܝܐ ܐܘ ܒܙܒܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܥܠ ܡܠܟܐ. ܐܦ ܟܕ ܐܢܫ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܚܠܡܐ ܕܠܝܠܝܐ ܐܘ ܒܚܙܘܢܐ ܕܠܝܠܝܐ ܐܘ ܒܫܘܥܝܢܐ ܕܠܝܠܝܐ ܐܘ ܒܙܒܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܥܠ ܡܠܟܐ: ܫܪܐ ܐܢܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐܦ ܐܢܬ ܠܐ ܬܗܘܐ ܠܗ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܟ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ: ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܦ ܐܢܬ ܠܐ ܬܗܘܐ

הלכתי[1] אחריהם. וכך הלכנו: כל אחד לבדו: כל אחד בדרכו[2]: כי הלכנו בשדה גדול מאוד. אנחנו הלכנו בשדה ההוא ולא ראינו שום אדם. כל אחד חשב בלבו: אולי כל האנשים מתו. כל אחד חשב בלבו: אולי אני הוא האחרון. כל אחד חשב בלבו: אולי אני הוא האחרון. כל אחד חשב בלבו: אולי אני הוא האחרון

كَحَسَ هَوَّهُ. ٥٥ حِمِ حَجِ سِؤَهُ ذَحِيكِ: حَيَدِيبِكِ هِ سَمَّهُ. بَهُبَدَّبِهِ جَجِ يَهِبَجَهَجِ كَحِكَّتَهُ حَسَهِبَّهُ حِيَّحِتَهِ: حَكَّ مَحَهَهَ سِهِهَ هَهَّ سَمَّهُ. جَجِ حِمِ حَيَّهُ حَيَّكِبَّهُ سِهَ هَهَّ حَسَهِبَّهُ حَهَهَكَّهُ تَّهَدَ كِهَ سَكَّهَ حَهَّ ٥٥ كِهَ: هَسِحِ حَكَّ مَحَهَهَكَّهُ تَّهَدَ كِهَ سَكَّهَ حَهَّ حَيَّحِتَهِ. ٥٥ حِمِ يَهُهَّ جَجِ حَيَكَسِحِ كَهَّبَّهُ: كَهَ جَجِ عَكَّهَّ هَهَّهَ حَهَّهَ حَهَّهَكَّهُ حَهَّ هَوَّهُ حَجِ ٥٥ حَيَّهُ: يَكَّ هَجَجِ حَيَّهِ هَجَجِ هَوَّهُ. ٥٥ حِمِ ٥٥هَسِهَّهَ. يَجَدَ كَهِ يَهُهَّ: ٥٥ سَمَّهُ: حِحَكَ حِسِ حَهَّ حَيَّهُ يَحَهَجِ حَيَسِهَجَدَ فَجَهَّ[1] حِسَّهَ: يَهُهَّ حِمِ هَجَّهَ يَسِهَ هَكَ حِسِ يَهَّ حَيَسِحَجِ[2] سِحَّهَ: يَكَّهَ جَجِ حَيَّهُ حَيَّكِبَّهُ[3] حَحَجِ كَ كَسِهَجَهَ. هَجَكَ ٥٥ هَهَّ حَسِهَّهَ كَ هِ يَهَّ ٥٥هَ كَحِكَّهَ: يَسَجَهَ حَيَّهَ كَ هَهَّهَ حَيَّهَ. جَهَكَ يَهَ كَهَّهَّهَ حَحَكَحَجِ: يَسَجَهَ حَيَّهَ حَيَّكِبَّهَ[4] حَحَجِهَ. هَسِحِ ٥هَسِحِ حَسَهِبَّهَ: حَيَّهَ يَهُهَّ حَيَّكِبَّهَ هَكَ هَحَجَّهَ حَجَجِ سِحَّهَ: حَهَّ ٥٥ حِمِ هَجَجِ حَسَهِبَّهَ كَحَجَّهَ حَيَسِحَجَدَ. جَجِ هَحِمِ ٥٥ حَهَجَّهَ حَهَّ حَسِهَجَهَ كَحَجَّهَ حَيَسِهَجَدَ: حَهَجَّهَ[5] يَهِبَ كَحَجَّهَ حَسَهِبَّهَ حَحَهَكَّهَ: ٥هَجَكَبَّهَ يَحَجَكَ: حَهَّهَ بَهُبَ حَجَهَ سَكَ حَكَّهَ: هَجَ كَحَجَّهَ حَيَّهَ حَهَجَهَجَهَ٥ حَيَّهَ: جَجِ هَهَّ٥ هَجَحَيَّهَ يَهِ حَجِ حَحَهَ: ٥٥ سَمَّهُ ٥٥ حِمِ

---

(1) L. هَدَدَهُ (2) L. حَحَحِ (3) L. يَيَكَبِهَ. N. E. ؟هَيَكَبِهَ
(4) L. هَحَكَّهَ (5) L. حَجَجَهَ

مَعْصُومًا: وَهُوَ أَنَّهُ وَهَبَ لَهَا وَلَدًا مِنْ غَيْرِ أَبٍ فَحَمَلَتْ بِهِ وَوَضَعَتْهُ[1] (مَرْيَمُ مِنْ قَبْلُ).

وَمَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ مِنْ نَسْلِ دَاوُدَ. وَهِيَ مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ بْنِ مَاثَانَ بْنِ يَكُونَ بْنِ أَمُونَ بْنِ مَنْسَى بْنِ حَزْقِيَا بْنِ أَحَازَ بْنِ يُوثَامَ بْنِ عُزِّيَا بْنِ أَمَصْيَا بْنِ يُوآشَ بْنِ أَخَزْيَا بْنِ يَهُورَامَ بْنِ يَهُوشَافَاطَ بْنِ آسَا بْنِ أَبِيَّا بْنِ رَحَبْعَامَ بْنِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ. وَهِيَ أُمُّ عِيسَى[2] بْنِ مَرْيَمَ بْنِ عِمْرَانَ بْنِ مَاثَانَ بْنِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ. وَهِيَ أُمُّ عِيسَى[3] بْنِ مَرْيَمَ بْنِ عِمْرَانَ بْنِ مَاثَانَ بْنِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ. وَهِيَ أُمُّ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ بْنِ عِمْرَانَ بْنِ مَاثَانَ بْنِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ.

وَمَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ وَهِيَ حَامِلٌ: فَلَمَّا وَضَعَتْ عِيسَى بْنَ مَرْيَمَ بْنِ عِمْرَانَ بْنِ مَاثَانَ بْنِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ.

وَمَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ وَهِيَ حَامِلٌ: مَنْ هِيَ مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ بْنِ مَاثَانَ بْنِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ.

وَمَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ وَهِيَ حَامِلٌ: وَهِيَ مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ بْنِ مَاثَانَ بْنِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ.

(1) وَضَعَتْهُ. (2) وَهِيَ أُمُّ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ بْنِ عِمْرَانَ بْنِ مَاثَانَ بْنِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ. L. (3) مَرْيَمَ.

ܐܝܟ ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܒܥܢܢܐ ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܐܬܪ ܕܐܢ ܐܬܐ ܐܢ ܐܬ ܒܝ ܐܬ ܐܢ ܐܬ ܐܢ ܐܬ ܐܢ

ܒܬܘܠܐ ܕܚܙܝܬ ܒܟܘ

ܐܦܪܘܣܝܢܐ[1]

ܥܠ ܕܒܝ ܐܠܟܣܢܕܪܐ: ܒܝܫܡܐ ܕܐܦܪܘܣܝܢܐ[2].

ܐܒܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܬܘܠܐ ܚܕܐ ܒܪ ܟܠܝܠ ܫܓ
ܚܒܝܒܐ: ܕܚܙܝܬ ܒܟܘ ܒܟܝܢܐ ܕܒܚܒܪܐ: ܒܚܕ ܒܝܬ ܚܕ ܒܝ
ܒܝܬ ܐܝܬ ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܝ ܒܪ ܐܝ ܒܝ ܐܝ ܒܝ ܐ
ܒܝ ܐ ܒܝ ܐ ܒܝ ܐ ܒܝ ܐ ܒܝ ܐ ܒܝ ܐ ܒܝ ܐ ܒ
ܒ ܐ ܒ ܐ ܒ ܐ

الذين يتكلمون بالكلام الذي لا يعرفه الناس ولا يفهمونه
ولا يعلمون ما يقولون. وهم الذين يتكلمون بالكلام
الذي لا يعرفه الناس ولا يفهمونه ولا يعلمون ما يقولون.
وهم الذين يتكلمون بالكلام الذي لا يعرفه الناس ولا
يفهمونه ولا يعلمون ما يقولون. وهم الذين يتكلمون
بالكلام الذي لا يعرفه الناس ولا يفهمونه ولا يعلمون
ما يقولون. وهم الذين يتكلمون بالكلام الذي لا يعرفه
الناس ولا يفهمونه ولا يعلمون ما يقولون. وهم الذين
يتكلمون بالكلام الذي لا يعرفه الناس ولا يفهمونه
ولا يعلمون ما يقولون. وهم الذين يتكلمون بالكلام
الذي لا يعرفه الناس ولا يفهمونه ولا يعلمون ما

ཤེས་པ་ཡིན། ཇི་ལྟར་ཤེས་པའི་ཚེ་ན་ཡང་ཤེས་པ་ཉིད་ཀྱི་ངོ་བོ་ཡིན་ཏེ། ཤེས་པ་ཉིད་ཀྱི་ངོ་བོ་ཡིན་ཏེ་

ཁྱོད་ཅིའི་ཕྱིར་ཞེ་ན་ཁྱེད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་ཡངས་པ་ཡིན་ཏེ་ཁྱོ

ثنا بهز ثنا حماد بن سلمة عن ثابت البناني عن أنس بن مالك
قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يدخل الخلاء فأحمل
أنا وغلام نحوي إداوة من ماء وعنزة فيستنجي بالماء.

باب الاستنجاء بثلاثة أحجار ليس بواجب

حدثنا محمد بن يحيى ثنا أبو نعيم ثنا سفيان عن منصور
عن إبراهيم عن علقمة عن عبد الله قال: أتى النبي صلى الله عليه
وسلم الغائط فأمرني أن آتيه بثلاثة أحجار فوجدت حجرين
والتمست الثالث فلم أجده فأخذت روثة فأتيته بها فأخذ
الحجرين وألقى الروثة وقال: إنها ركس. ثنا محمد بن يحيى
ثنا أبو نعيم ثنا سفيان عن منصور عن إبراهيم عن علقمة عن
عبد الله قال: أتى النبي صلى الله عليه وسلم الغائط فأمرني
أن آتيه بثلاثة أحجار فوجدت حجرين والتمست الثالث فلم
أجده فأخذت روثة فأتيته بها فأخذ الحجرين وألقى الروثة
وقال: إنها ركس. ثنا محمد بن يحيى ثنا أبو نعيم ثنا سفيان
عن منصور عن إبراهيم عن علقمة عن عبد الله قال: أتى النبي
صلى الله عليه وسلم الغائط فأمرني أن آتيه بثلاثة أحجار
فوجدت حجرين والتمست الثالث فلم أجده فأخذت روثة
فأتيته بها فأخذ الحجرين وألقى الروثة وقال: إنها ركس.

(1) سفيان. (2) بين القوسين ساقط من ت. (3) عن ت. (4) ت: فيه
(5) في ت: يحيى بن. (6) في ت: حبيب

אשר הכה את מואב: ויאמר[1] אליו
מה הוא: ויען אליהו התשבי מתושבי
גלעד לאמר שוב ישב לקראת
מלאכי מלך שמרון ודברת אליהם
הלא על כי אין אלהים בישראל
אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי
עקרון: ועתה כה אמר יהוה המטה
אשר עלית שם לא תרד ממנו כי
מות תמות: וילך אליהו: וישובו
המלאכים אליו ויאמר להם מה
שבתם: ויאמרו אלינו איש עלה
לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו
אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם
אליו כה אמר יהוה הלא על כי
אין אלהים בישראל אתה שלח
לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון
לכן המטה אשר עלית שם לא
תרד ממנו כי מות תמות: ויאמר
אליהם מה מעלה איש הקראת
אתכם את הדברים האלה אליכם:
ויענו אתו איש בעל שער ואזור
עור אזור על מתניו ויאמר איש
תשבי הוא: וישלח אליו את שר
חמשים ואת חמשיו ויעל אליו
והנה יושב על ראש ההר ויאמר
אליו איש האלהים המלך דבר
רדה: ויען אליהו ויאמר אל שר
החמשים אם איש אלהים אנכי
תרד אש מן השמים ותאכל אתך
ואת חמשיך: ותרד אש מן השמים
ותאכל אתו ואת חמשיו: וישב
עוד וישלח אליו שר חמשים שלישי
ויעל שר החמשים השלישי ויכרע
על ברכיו נגד אליהו ויתחנן אליו

---

(1) נוסף L. (2) המלאכים. (3) המלאכים הבאים מפניו הביתה.
(4) נוסף L. (5) כתיב sic (6) כתוב L. (7) הכתוב. (8) כתוב sic

مِنْ إِسْحَاقَ[1]. وَجَاءَ عَبْدُ إِبْرَاهِيمَ[2] مَرَّةً: وَكَانَ
وَقْتُ دُعَاءِ إِبْرَاهِيمَ: وَعَبْدُ إِبْرَاهِيمَ كَانَ يَدْعُو: وَلَمْ
يَكُنْ إِبْرَاهِيمُ[3] عَبْدَ إِبْرَاهِيمَ. وَجَاءَ عَبْدُ إِبْرَاهِيمَ
مَرَّةً: وَجَاءَ إِبْرَاهِيمُ مَرَّةً أُخْرَى: وَلَمْ يَكُنْ إِبْرَاهِيمُ
عَبْدَ إِبْرَاهِيمَ: وَإِبْرَاهِيمُ كَانَ يَدْعُو: وَعَبْدُ إِبْرَاهِيمَ
كَانَ يَدْعُو: وَلَمْ يَكُنْ إِبْرَاهِيمُ عَبْدَ إِبْرَاهِيمَ: وَإِبْرَاهِيمُ
كَانَ يَدْعُو: وَعَبْدُ إِبْرَاهِيمَ كَانَ يَدْعُو: وَلَمْ يَكُنْ
إِبْرَاهِيمُ عَبْدَ إِبْرَاهِيمَ. وَجَاءَ يَا رَبِّ مَرَّةً: وَجَاءَ
إِبْرَاهِيمُ يَا رَبِّ مَرَّةً: وَلَمْ يَكُنْ يَا رَبِّ عَبْدَ
إِبْرَاهِيمَ: وَيَا رَبِّ كَانَ يَدْعُو: وَعَبْدُ إِبْرَاهِيمَ
كَانَ يَدْعُو: وَلَمْ يَكُنْ يَا رَبِّ عَبْدَ إِبْرَاهِيمَ: وَيَا رَبِّ
كَانَ يَدْعُو: وَعَبْدُ إِبْرَاهِيمَ كَانَ يَدْعُو: وَلَمْ يَكُنْ
يَا رَبِّ عَبْدَ إِبْرَاهِيمَ. وَجَاءَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ مَرَّةً:
وَجَاءَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ مَرَّةً: وَلَمْ يَكُنْ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ عَبْدَ إِبْرَاهِيمَ. وَجَاءَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ مَرَّةً: وَجَاءَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
مَرَّةً: وَلَمْ يَكُنْ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
عَبْدَ إِبْرَاهِيمَ. وَجَاءَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ مَرَّةً: وَجَاءَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ مَرَّةً: وَلَمْ يَكُنْ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ عَبْدَ إِبْرَاهِيمَ. وَجَاءَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ مَرَّةً: وَجَاءَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ مَرَّةً: وَلَمْ يَكُنْ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ عَبْدَ
إِبْرَاهِيمَ. وَجَاءَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ مَرَّةً: وَجَاءَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ مَرَّةً: وَلَمْ يَكُنْ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
عَبْدَ إِبْرَاهِيمَ.

---

(1) إِسْحَاقَ. (2) إِبْرَاهِيمَ. (3) وَإِبْرَاهِيمُ عَبْدَ. (4) يَا رَبِّ مَرَّةً.

ܒ ܕܢܫܬܕܐ ܠܡܐܡܪ: ܐܡܝܢ ܫܒܝܩܢ[1] ܒܪܟܬܐ ܕܩܠܝ: ܕܒ ܒܪܟܬܐ[2] ܠܟܘܢ. ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܬܝܬ ܐܢܫ ܠܟܘܢ. ܐܦܠܐ ܕܐܦ ܫܠܝܚ ܐܢܐ ܐܫܕܪ ܠܟ ܕܢܐ: ܐܝܟ ܕܐܬ ܫܠܝܚ ܐܦ ܐܢܐ ܒܕܝܠܟ ܒ.

ܟܕ ܐܬܐ ܒܪ ܐܢܫܐ ܫܒܩ ܐܝܟ ܐܦ: ܐܦ ܐܢ ܡܫܟܚ ܐܡܘܢܐ ܒܐܪܥܐ ܟܕ ܐܬܐ ܡܫܟܚ ܐܡܘܢܐ ܒܐܪܥܐ? ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܐܡܪ ܐܢ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܦ ܐܢ

אחיו לאמר: הנה אנכי חולם חלום עוד (חלמתי חלום עוד)[1]. ויספרו גם אחיו (חלומו) ויוסיפו עוד לשנאתו: ויהי כאשר בא אל אחיו: ויפשיטו את יוסף (כתנת הפסים) מעליו: ויקחוהו וישליכו אותו בבור: ויאמר יהודה אל אחיו: מה בצע כי נהרוג את אחינו: ונכסה את דמו: ויאמר ראובן אל אחיו: אל תשפכו דם: השליכו אותו אל הבור הזה: ויעבור עליו ראובן: ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו: ויאמר: הילד איננו: ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף: וישחטו שעיר עזים: ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים: ויביאו אל אביהם: ויאמרו: זאת מצאנו: הכר נא: הכתנת בנך היא: אם לא: ויכירה: ויאמר: כתנת בני חיה רעה אכלתהו: טרף טורף יוסף: ויקרע יעקב שמלותיו: וישם שק במתניו: ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו: להנחמו: ויאבה להתנחם: ויאמר: כי ארד אל בני אבל שאולה: ויבך אותו אביו: וימאן להתנחם: ויאמר: כי אם אבל ירד אל בני שאולה: ויבך אותו אביו: ויאמר: כי אם אבל ירד אל בני שאולה[2]. ויבך אותו אביו: ויהי יוסף במצרים: וימכרהו המדנים: לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים: איש מצרי: ויהי ה' את יוסף: ויהי איש מצליח: ויהי בבית אדוניו: וירא אדוניו כי ה' אתו: וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו: וימצא יוסף חן בעיניו: וישרת אותו: ויפקדהו על ביתו: וכל אשר יש לו נתן בידו: ויהי מאז הפקיד בביתו ועל כל אשר יש לו: ויברך ה' את בית המצרי בגלל יוסף: ויהי ברכת ה' בכל אשר יש לו בבית ובשדה: ויעזוב כל אשר לו ביד יוסף: ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל: ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה: ויהי אחרי הדברים האלה: ותשא אשת אדוניו את עיניה אל יוסף: ותאמר: שכבה עמי: וימאן ויאבה: ויאמר אל אשת אדוניו: הן אדוני לא ידע אתי מה בבית: וכל אשר יש לו נתן בידי: אין גדול בבית הזה ממני: ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך: באשר את אשתו: ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים: ויהי כדבר אל יוסף יום יום: ולא שמע אליה: ויהי כהיום הזה: ויבא הביתה לעשות מלאכתו: ואין איש מאנשי הבית שם בבית: ותתפשהו בבגדו: ותאמר: שכבה עמי: ויעזוב בגדו בידה: וינס ויצא החוצה: ויהי כראות כי עזב בגדו בידה: ותקרא לאנשי ביתה: ותאמר אליהם: ראו הביא לנו איש עברי: לצחק בנו: בא אלי לשכב עמי: ואקרא בקול גדול: ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא: ויעזוב בגדו אתי: וינס ויצא החוצה: ותשמר בגדו אצלה: עד בוא אדוניו אל ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה: לאמר: בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו: לצחק בי: ויהי כהרימי קולי ואקרא: ויעזוב בגדו אתי: וינס ויצא החוצה: ויהי כשמע אדוניו את דברי אשתו: אשר דברה אלי לאמר: כדברים האלה עשה לי עבדך: ויחר אפו: ויקח אדוני יוסף אותו: ויתנהו אל בית הסהר: מקום אשר אסירי המלך אסורים שם: ויהי שם בבית הסהר: ויהי ה' את יוסף: ויט אליו חסד: ויתן את חנו בעיני שר בית הסהר: ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר: ואת כל אשר עשים שם הוא עושה: אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו: בהיות ה' אתו: ואשר הוא עושה ה' מצליח: ויהי אחרי הדברים האלה: ויחטאו שני סריסי המלך: אשר למצרים: לאדוניהם למלך מצרים: ויקצף פרעה על שני סריסיו: על שר המשקים ועל שר האופים: ויתן אותם במשמר בית שר הטבחים: אל בית הסהר: מקום אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם: ויהי יום מימים: ויחלמו חלום שניהם: איש חלומו כפתרון חלומו: איש אשר בחלומו: המשקה והאופה אשר למלך מצרים: אשר אסורים בבית הסהר: ויבא יוסף אליהם בבקר: וירא אותם: והנם זעפים: וישאל את סריסי פרעה: אשר אתו במשמרת בית אדוניו: לאמר: מדוע פניכם רעים היום: ויאמרו אליו: חלום חלמנו: ופותר אין אתו: ויאמר יוסף אליהם: הלא לאלהים פתרונים: ספרו נא לי: ויספר שר המשקים את חלומו ליוסף: ויאמר לו: בחלומי: והנה גפן לפני: ובגפן שלשה שרגים: והיא כפרחה עלתה נצה: ויהי אשכלותיה ענבים בשלו: וכוס פרעה בידי: ואקח את הענבים: ואסחט אותם אל כוס פרעה: ואתן את הכוס על כף פרעה: ויאמר יוסף אליו: זה פתרונו: השלשה שרגים שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים: ישא פרעה את ראשך: והשיבך על כנך: ונתת כוס פרעה בידו: כמשפט הראשון: אשר היית משקהו: כי אם זכרתני אתך: כאשר ייטב לך: ועשית נא אתי חסד: והזכרתני אל פרעה: והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים: וגם פה לא עשיתי מאומה: כי שמוני בבור: ויאמר שר האופים: כי טוב פתר: אף אני בחלומי: והנה שלשה סלי חרי על ראשי: ובסל העליון מכל מאכל פרעה: מעשה אופה: והעוף אכל אותם מן הסל: מעל ראשי: ויען יוסף ויאמר: זה פתרונו: שלשת הסלים שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים: ישא פרעה את ראשך: מעליך: ותלה אותך על עץ: והעוף אכל את בשרך: מעליך: ויהי ביום השלישי: יום הולדת את פרעה: ויעש משתה לכל עבדיו: וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האופים: בתוך עבדיו: וישב את שר המשקים אל משקהו: ויתן כוס על כף פרעה: ואת שר האופים תלה: כאשר פתר להם יוסף: ולא זכר שר המשקים את יוסף: וישכחהו: ויהי מקץ שנתים ימים: ופרעה חלם: והנה עומד על היאר: והנה מן היאר עולות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר: ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עולות אחריהן מן היאר: רעות מראה ודקות בשר: ותעמודנה אצל הפרות הטובות על שפת היאר: ותאכלנה שבע הפרות רעות המראה ודקות הבשר: את שבע הפרות יפות המראה ובריאות הבשר: ויקץ פרעה: וישן ויחלם שנית: והנה שבע שבלים עולות בקנה אחד: בריאות וטובות: והנה שבע שבלים דקות ושדופות קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות והשדופות: את שבע השבלים הבריאות והמלאות: ויקץ פרעה: והנה חלום: ויהי בבקר: ותפעם רוחו: וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים: ואת כל חכמיה: ויספר פרעה להם את חלומו: ואין פותר אותם לפרעה: ויאמר שר המשקים אל פרעה: לאמר: את חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו: ויתן אותי במשמר בית שר הטבחים: אותי ואת שר האופים: ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא: איש כחלום חלומו חלמנו: ושם אתנו נער עברי: עבד לשר הטבחים: ונספר לו: ויפתר לנו את חלומותינו: איש כחלומו פתר: ויהי כאשר פתר לנו כן היה: אותי השיב על כני: ואותו תלה: ויקרא פרעה את יוסף: וירוצו אתו מן הסהר: ויגלח ויחלף שמלותיו: ויבא אל פרעה: ויאמר פרעה אל יוסף: חלום חלמתי: ופותר אין אתו: ואני שמעתי עליך לאמר: תשמע חלום לפתר אתו: ויען יוסף את פרעה לאמר: בלעדי: אלהים יענה את שלום פרעה: ויאמר פרעה אל יוסף: בחלומי: והנה אנכי עומד על שפת היאר: והנה מן היאר עולות שבע פרות בריאות בשר ויפות תואר: ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן: דלות ורעות תואר מאד: ודקות בשר: לא ראיתי כהנה ברעה במצרים: ותאכלנה הפרות הדקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאות: ותבאנה אל קרבנה: ולא נודע כי באו אל קרבנה: ומראיהן רע כאשר בתחלה: ואיקץ: ואראה בחלומי: והנה שבע שבלים עולות בקנה אחד: מלאות וטובות: והנה שבע שבלים צנומות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות: את שבע השבלים הטובות: ואמר אל החרטמים: ואין מגיד לי: ויאמר יוסף אל פרעה: חלום פרעה אחד הוא: את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: שבע פרות הטובות שבע שנים הנה: ושבע השבלים הטובות שבע שנים הנה: חלום אחד הוא: ושבע הפרות הרקות והרעות העלות אחריהן: שבע שנים הנה: ושבע השבלים הרקות השדופות הקדים: יהיו שבע שנות רעב: הנני מראה את פרעה: את אשר האלהים עשה: הנה שבע שנים באות: ושבע גדול בכל ארץ מצרים: וקמו שבע שנות רעב אחריהן: ונשכח כל השבע בארץ מצרים: וכלה הרעב את הארץ: ולא נודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא: אחריו: כי הוא כבד מאד: ועל הדבר הזה: נשנות החלום אל פרעה פעמים: כי נכון הדבר מעם האלהים: ועתה ישכל פרעה: איש נבון וחכם: ושמהו על ארץ מצרים: יעש פרעה ויפקד פקידים על הארץ: וחמש את ארץ מצרים: בשבע שנות השבע: ויקבצו את כל אכל השנים הטובות האלה הבאות: ויצברו בר תחת יד פרעה: אוכל בערים: ושמרו: ויהי האוכל לפקדון לארץ: לשבע שנות הרעב: אשר תהיינה בארץ מצרים: ולא תכרת הארץ ברעב: וייטב הדבר בעיני פרעה: ובעיני כל עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו: הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: ויאמר פרעה אל יוסף: אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת: אין נבון וחכם כמוך: אתה תהיה על ביתי: ועל פיך ישק כל עמי: רק הכסא אגדל ממך: ויאמר פרעה אל יוסף: ראה נתתי אותך על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו: ויתן אותה על יד יוסף: וילבש אותו בגדי שש: וישם רבד הזהב על צוארו: וירכב אותו במרכבת המשנה אשר לו: ויקראו לפניו אברך: ונתון אותו על כל ארץ מצרים: ויאמר פרעה אל יוסף: אני פרעה: ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: ויקרא פרעה שם יוסף: צפנת פענח: ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און: לאשה: ויצא יוסף על ארץ מצרים: ויהי יוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה: ויצא יוסף מלפני פרעה: ויעבר בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ בשבע שנות השבע: קמצים: ויקבץ את כל אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים: ויתן אכל בערים: אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: ויצבר יוסף בר כחול הים: הרבה מאד: עד כי חדל לספר: כי אין מספר: ולפני בוא שנות הרעב: ויולד ליוסף שני בנים: בטרם תבוא שנת הרעב: אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: ויקרא יוסף את שם הבכור: מנשה: כי נשני אלהים את כל עמלי: ואת כל בית אבי: ואת שם השני קרא אפרים: כי הפרני אלהים בארץ עניי: ותכלינה שבע שנות השבע אשר היו בארץ מצרים: ותחלינה שבע שנות הרעב לבוא: כאשר אמר יוסף: ויהי הרעב בכל הארצות: ובכל ארץ מצרים היה לחם: ותרעב כל ארץ מצרים: ויצעק העם אל פרעה ללחם: ויאמר פרעה לכל מצרים: לכו אל יוסף: אשר יאמר לכם תעשו: ויפתח יוסף את כל אשר בהם: וישבר למצרים: ויחזק הרעב בארץ מצרים: וכל הארצות באו מצרימה לשבר אל יוסף: כי חזק הרעב בכל הארץ: וירא יעקב כי יש שבר במצרים: ויאמר יעקב לבניו: למה תתראו: ויאמר: הנה שמעתי כי יש שבר במצרים: רדו שמה: ושברו לנו משם: ונחיה ולא נמות: וירדו עשרת אחי יוסף: לשבר בר ממצרים: ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב אל אחיו: כי אמר: פן יקרנו אסון: ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים: כי היה הרעב בארץ כנען: ויוסף הוא השליט על הארץ: הוא המשביר לכל עם הארץ: ויבאו אחי יוסף: וישתחוו לו אפים ארצה: וירא יוסף את אחיו: ויכרם: ויתנכר אליהם: וידבר אתם קשות: ויאמר אליהם: מאין באתם: ויאמרו: מארץ כנען: לשבר אכל: ויכר יוסף את אחיו: והם לא הכירוהו: ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם להם: ויאמר אליהם: מרגלים אתם: לראות את ערות הארץ באתם: ויאמרו אליו: לא אדני: ועבדיך באו לשבר אכל: כולנו בני איש אחד נחנו: כנים אנחנו: לא היו עבדיך מרגלים: ויאמר אליהם: לא כי: ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו: שנים עשר עבדיך אחים אנחנו: בני איש אחד בארץ כנען: והנה הקטן אתנו היום: ואחד איננו: ויאמר יוסף אליהם: הוא אשר דברתי אליכם לאמר: מרגלים אתם: בזאת תבחנו: חי פרעה: אם תצאו מזה: כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה: ושלחו מכם אחד: ויקח את אחיכם: ואתם אסרו: ויאסף אותם אל משמר: שלשת ימים: ויאמר יוסף אליהם ביום השלישי: זאת עשו וחיו: את האלהים אני ירא: אם כנים אתם: אחיכם אחד אסרו בבית משמרתכם: ואתם לכו: שברו רעב בתיכם: ואחיכם הקטן הביאו אלי: ויאמנו דבריכם: ולא תמותו: ויעשו כן: ויאמרו איש אל אחיו: אבל אשמים אנחנו על אחינו: אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו: ולא שמענו: על כן באה אלינו הצרה הזאת: ויען ראובן אותם לאמר: הלא אמרתי אליכם לאמר: אל תחטאו בילד: ולא שמעתם: וגם דמו הנה נדרש: ולא ידעו כי שומע יוסף: כי המליץ בינותם: ויסב מעליהם ויבך: וישב אליהם וידבר אליהם: ויקח מאתם את שמעון: ויאסר אותו לעיניהם: ויצו יוסף ויאמר: ומלאו את כליהם בר: ולהשיב כספיהם איש אל שקו: ולתת להם צדה לדרך: ויעש להם כן: וישאו את שבריהם על חמוריהם: וילכו משם: ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמורו: ויראה את כספו: והנה הוא בפי אמתחתו: ויאמר אל אחיו: הושב כספי: והנה גם אפי: ויצא לבם: ויחרדו איש אל אחיו: לאמר: מה זאת עשה אלהים לנו: ויבאו אל יעקב אביהם: ויגידו לו: לאמר: דבר האיש אשר אדון הארץ אתנו: ויאמר: אתנו: ויאמר: אתנו: ויאמר:

ומלכי הגוים מתנשאים כי: ך ך ך

ܘܐܙܠ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܒܐ ܕܝܠܗ: ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܒܥܠ ܒܝܬܗ: ܘܐܡܪ ܠܗ
ܡܢܐ ܐܢܬ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܥܒܕ ܐܢܐ ܠܟ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܝܕܥܬ ܐܢܐ
ܓܒܪ ܣܦܪ ܐܢܐ ܒܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܒܪ ܐܚܬ[1] ܕܐܬܝܠܕ ܠܝ ܒܪ ܐܚܬ ܐܘ
ܒܪ ܬܪܬܝܢ ܒܢܝ ܐܢܐ ܠܟ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢܬ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܝܬ ܠܝ
ܒܪ ܐܚܬ ܐܘ ܬܪܬܝܢ ܒܢܝ ܐܢܬ ܠܐ ܝܕܥܬ ܐܢܬ ܐܢܐ ܡܢ ܐܝܟ ܐܬܐ
ܐܢܐ ܠܟ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢܬ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܒܪ ܐܚܬ[2]: ܘܐܡܪ
ܠܟ ܡܢܐ ܥܒܕ: ܟܕ ܒܪ ܐܚܘܗ ܡܬ ܒܠܐ ܒܪ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪܗ ܡܬ ܒܠܐ
ܒܪ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪܗ ܡܬ ܒܠܐ ܒܪ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪܗ ܡܬ ܒܠܐ ܒܪ ܐܘ ܒܪ
ܒܪ ܒܪܗ ܡܬ ܒܠܐ ܒܪ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪܗ ܡܬ ܒܠܐ ܒܪ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪܗ
ܡܬ ܒܠܐ ܒܪ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ

ܗܠܟ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܝܟ ܐܢ ܐܬ ܠܐ ܐܬ ܠܐ

ואברהם ואשתו בחברון: ויאמר אלהים אל ישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ויאמר אני האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי גם עלה אעלך ויוסף ידו על עיניך: ויקם יעקב משם ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבא יעקב ואת כל זרעו אתו: בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן: ובני ראובן חנוך ופלוא חצרון וכרמי: ובני שמעון ימואל וימין ואוהד וכנען וצחר ושאול בן הכנענית: ובני לוי גרשון קהת ומררי: ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח ומת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול: ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון: ובני זבולון סרד ואלון ויחלאל: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלשה: ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ועירי וארודי ואראלי: ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל: אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: ויולד ליוסף במצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און מנשה ואפרים: ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן ואחי ורוש מפים וחופים וארד: אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש ארבעה עשר: ובני דן חושים: ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יוצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים וששה: ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשות שנים כל נפש בית יעקב הבאה מצרימה שבעים: ויהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד: ויאמר ישראל אל יוסף עתה אמותה בפעם הזאת אחרי ראותי את פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו: והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן: ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעי צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך: ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי: ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמד לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך: ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי מאה ושלשים שנה מעטים ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבותי בימי מגוריהם: ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה: ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף: ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב: ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה: ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף: ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא: ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו אליו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתנו: למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם: ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו: רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם: ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה: והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרעת השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: ויהי אם לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה החמישית אשר יתן לפרעה רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ושבעים ומאת שנה: ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה:

(א) ראה בבא בתרא קיט ע"ב.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܝ ܒܥܝܢ ܐܢ ܐܢܬ ܫܪܝ ܠܝ ܐܢ ܠܐ ܐܢ ܐܢܬ ܫܪܝ ܠܝ ܠܐ

ཤེས་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཞིག་ཡོད་ན་ཅི་ལྟར

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܐܚܕ ܢܣܒ ܠܗ ܒܢܝ ܘܒܢܝ ܒܢܝܗ ܠܗ ܒܢܝ ܘܐܢ ܐܢܫ ܐܚܪ ܢܣܒ

ཅི་ཡིན་ཞེས་བཅོམ་ལྡན་འདས་ལ་ཟུར་ཏེ་གསོལ་པ། ཡང་རྒྱལ་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ཅི་ཡིན་ཞེས་གསོལ་ཏོ།

ཇི་ཅི་ཡིན་ཞེས་ཟེས་ཏེ་(གཉིས་ཀ་ཡང་)[1] ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནས་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་

אל תקרא בשמי אלא בשם אלהים: אז נתן לו שם
אלהים ואמר לו: אתה תהיה אלהים לפרעה. משה
הלך אל יתרו חותנו ואמר לו: אלכה נא ואשובה
אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים. יתרו
אמר לו: לך לשלום. ויהי בימים ההם ויאמר ה'
אל משה: לך שוב מצרימה כי מתו כל האנשים
המבקשים את נפשך. ויקח משה את אשתו ואת
בניו וישם אותם על החמור וישב ארצה מצרים.
ויאמר ה' אל משה: ראה שמתי אותך אלהים
לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך. ואתה תדבר
אליו את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל
פרעה ושלח את בני ישראל מארצו. ואני אקשה
את לבו ולא ישמע אליכם ואתן את ידי במצרים
ועשיתי את משפטי ואוציא את בני ישראל מארץ
מצרים. ויהי בדרך במלון ויפגשהו ה' ויבקש
להמיתו. ותקח צפורה צור וכרת את ערלת בנה
ותגע לרגליו ותאמר: כי חתן דמים אתה לי.
ויאמר ה' אל אהרן: לך לקראת משה המדברה.
וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו. ויגד משה
לאהרן את כל דברי ה' אשר שלחו ואת כל האותות
אשר צוהו. ויבואו משה ואהרן ויאספו את כל
זקני בני ישראל. ויספר אהרן את כל הדברים
אשר דבר ה' אל משה ויעש האותות לעיני העם.
ויאמינו בני ישראל כי פקד ה' את בני ישראל
וכי ראה את עניים וישתחוו. ואחרי כן באו משה
ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו: כה אמר ה' אלהי
ישראל שלח את עמי וחגו לי במדבר. ויאמר
פרעה: מי ה' אשר אשמע בקולו לשלח את ישראל?
לא ידעתי את ה' ואת ישראל לא אשלח. ויצו
פרעה ביום ההוא את הנגשים ואת שוטריו לאמר:
לא תוסיפו לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול
שלשום. הנה עם הארץ רבים הם ואתם תשביתם
אותם מסבלותם. ויצאו הנגשים ושוטריו ויאמרו
אל העם: כה אמר פרעה: אינני נותן לכם תבן.
לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי כן לא יגרע
מסבלתכם דבר. ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש
קש לתבן. והנגשים אצו אותם לאמר: כלו מעשיכם
דבר יום ביומו כאשר היה בהיות לכם תבן.
ויכו את שוטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי
פרעה לאמר: מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול
שלשום גם אתמול גם היום? ויבואו שוטרי בני
ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר: למה תעשה כה
לעבדיך? תבן לא יתן לעבדיך ולבנים אומרים
לנו עשו ולא יגרע מסבלתכם דבר. ויאמר פרעה:
רפים אתם רפים על כן אתם אומרים לאמר נלכה
נזבחה לה'. ועתה לכו עבדו את ה' ותבן לא יתן
לכם ומתכון לבנים תתנו. וישמעו שוטרי בני
ישראל כי בדבר רע אתם מדברים. ויפגעו את
משה ואהרן הנצבים לקראתם ויאמרו אליהם: ירא
ה' עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני
פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב ביד להרגנו. וישב
משה אל ה' ויאמר: אדני למה הרעות לעם הזה
למה זה שלחתני? ומאז באתי אל פרעה לדבר
בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך.
ויאמר ה' אל משה: עתה תראה אשר אעשה לפרעה
כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו.
ויאמר אלהים אל משה: אני ה'. וארא אל אברהם
אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ה' לא נודעתי
להם. וגם הקימותי את בריתי אתם לתת להם את
ארץ כנען. וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל
אשר מצרים מעבדים אותם ואזכור את בריתי.
לכן אמור אל בני ישראל: אני ה' והוצאתי אתכם
מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבודתם
וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדולים.
ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים
וידעתם כי אני ה' אלהיכם המוציא אתכם מתחת
סבלות מצרים. והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי
את ידי לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי
אותה לכם מורשה אני ה'. וידבר משה כן אל בני
ישראל ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה
קשה. ויאמר ה' אל משה: בא דבר אל פרעה מלך
מצרים ושלח את בני ישראל מארצו. ויאמר משה
לפני ה' לאמר: הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך
ישמענו פרעה ואני ערל שפתים? ויצו ה' אל משה
ואל אהרן ויתן אותם אל בני ישראל ואל פרעה
מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים.

(1) L. ותקח צפורה צור. (2) בחרבות. (3) L. ותכרת

ثبت: دلاله[3] و حکم بفرستاد بک آذربا که بیاید تا سپاه
بیاراید. و بک آذربا بیامد و با سپاه بسیار بر سر ایشان
رفت. ایشان بر کوه بلند شدند و بک آذربا بر دامن کوه
فرود آمد و حرب پیوستند و بسیار کس از ایشان کشته
شد و بسیار کس را اسیر کردند و بک آذربا بر ایشان
ظفر یافت و ایشان را بکوفت و بسیار کس را بکشت و
بسیار کس را اسیر کرد و بسیار غنیمت بدست آورد و
ایشان را بکوفت و بسیار کس را بکشت و بسیار کس را
اسیر کرد و بسیار غنیمت بدست آورد و ایشان را
بکوفت و بسیار کس را بکشت و بسیار کس را اسیر کرد
و بسیار غنیمت بدست آورد و ایشان را بکوفت و
بسیار کس را بکشت و بسیار کس را اسیر کرد و بسیار
غنیمت بدست آورد و ایشان را بکوفت و بسیار کس را
بکشت و بسیار کس را اسیر کرد و بسیار غنیمت بدست
آورد و ایشان را بکوفت و بسیار کس را بکشت و بسیار
کس را اسیر کرد و بسیار غنیمت بدست آورد و ایشان
را بکوفت و بسیار کس را بکشت و بسیار کس را اسیر
کرد

ܐܦ ܗܟܝ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢܬ ܐܚܝ ܘܐܒܐ: ܘܟܠ ܕܐܝܬ ܠܟ ܡܢ ܐܒܐ ܠܝ ܗܘ ܘܐܢܐ ܠܟ ܐܡܪ ܕܐܢܬ ܐܚܝ ܘܐܒܐ: ܘܟܠ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܐܒܐ ܠܟ ܗܘ ܘܐܢܐ ܠܟ ܐܡܪ ܕܐܢܬ ܐܚܝ ܘܐܒܐ.

ܠܐ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܢܬ ܐܚܝ ܘܐܒܐ: ܘܟܠ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܐܒܐ ܠܟ

وَلَمْ يَكُ مِنْهُمْ : وَصَلَ إِلَيْهِ بِهِ مِنْ مُسَيَّبِهِ إِلَيْهِ وَإِلَيْهِ
حَسَبُوهُ. فَجَاءَ وَإِلَيْهِ (مِنْ عِنْدِ) بِكُلِّ : وَإِلَيْهِ مِنْ وَإِلَيْهِ
وَضَحِكَ[1]. مَعَ إِلَيْهِ مِنْهُ كُلُّ : مِنْ وَإِلَيْهِ مِنْ
وَإِلَيْهِ. حِلْمٌ إِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ
وَإِلَيْهِ : وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ. حَلَمَ مَعَهُ إِلَيْهِ مِنْ
وَإِلَيْهِ : وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ : وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ
وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ : وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ
وَإِلَيْهِ.

وَإِلَيْهِ مِنْ حِلْمٍ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ
وَإِلَيْهِ: مِنْ وَإِلَيْهِ حَمَدَ وَإِلَيْهِ كَثِيرًا وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ
وَإِلَيْهِ. مَعَ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ : وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ
وَإِلَيْهِ. حَلَمَ مَعَ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ : وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ
وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ مِنْ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ
وَإِلَيْهِ: وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ
وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ : مَعَ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ
وَإِلَيْهِ: وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ
وَإِلَيْهِ: وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَإِلَيْهِ
وَإِلَيْهِ

وأصله: أن قدم كل شيء جذعه الذي يلي الأرض من أسفل. ومن هذا قيل لأصل كل شيء جذر.

وهي التي تسمى بالفارسية (1) شفتالو، وهي التي تسمى بالفارسية: هلو، وهي التي تسمى بالفارسية: بهي، وهي التي تسمى بالفارسية: خوخ. (وهي (2) التي تسمى بالفارسية: برقوق، وهي التي تسمى بالفارسية: زردآلو) (3): وهي التي تسمى بالفارسية: شفتالو. وهي التي تسمى بالفارسية: هلو. وهي التي تسمى بالفارسية: بهي. وهي التي تسمى بالفارسية: خوخ. وهي التي تسمى بالفارسية: برقوق. وهي التي تسمى بالفارسية: زردآلو. وهي التي تسمى بالفارسية: شليل. وهي التي تسمى بالفارسية: هلو. وهي التي تسمى بالفارسية: بهي. وهي التي تسمى بالفارسية: خوخ. وهي التي تسمى بالفارسية: برقوق. وهي التي تسمى بالفارسية: زردآلو. وهي التي تسمى بالفارسية: شليل. وهي التي تسمى بالفارسية: شفتالو

ܠܡܐ ܕܐܝܟ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܗܟܝ ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܬ ܒܥܐ

كلم تَوَة حَبْتَة حَدْثَة حَثَة: حدد حَبْتَة حَدْثَة حَثَة حَثَة حَثَة
سَتَّة مع لَمَّة: مَؤْكَ تَوَة لَضَدَّتَة حَثَة حَثَة حَثَة حَثَة.
حسدًا دم ضَدَّسَة تَوَة حَتَة نَمِ ضَدَة حَدْد قَمَّة:
حَتَّسَة تَوَة مَوَضَة حَثَة حَثَة حَثَة: لحل
لحم حَثَة حَثَة حَثَة حَثَة. حَثَة حَثَة حَثَة
تَوَة حَثَة حَثَة حَثَة حَثَة حَثَة حَثَة حَثَة حَثَة:
مَثَة حَثَة حَثَة حَثَة. مَثَة تَوَة حَثَة حَثَة حَثَة
حَثَة حَثَة حَثَة حَثَة حَثَة حَث

حَيَّة دِيَّة: مِنْهُ دِيَّكِ مِنْهُ حَيَّة: مِنْهُ دِيَّكِ مِنْهُ حَيَّة: مِنْهُ دِيَّكِ مِنْهُ حَ

ܕܟܠ[1] ܟܠ ܕܢܦܠ ܟܠ ܟܠ? ܐܘ ܕܟܠܛ ܚܙܩ ܡܕܡ ܢܡܐ ܟܠ: ܢܚܫܒ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܡܢ. ܡܥܒܝ[2] ܡܚܬܒܢ ܒܚܙ ܡܩܡܒ: ܐܟ ܝܥܒܝ ܕܐ ܦܢܟܡ. ܡܢܡܕܝ ܡܢ ܡܒܙ: ܢܕܢ ܒܚܙ (ܒܥܝ ܘܒ[3]. ܡܒܕܒ ܐܟ ܡܥܡܛܐ ܕܒܡܛ ܒܟܒܕ ܘܟܐ: ܡܢܒܙ ܡܟܡܢ ܟܥܢܕ ܚܥܒܙ. ܢܚܙܝ ܕܐ ܡܚ ܡܒ ܡܕܒ ܚܟܡܐ ܡܟܡ ܒܟܢ: ܡܢܒܝ ܢܡܕܐ ܒܡ ܡܕܒ ܒܟ

ܫܡܥ: ܐܠ ܡܬܐ ܕܐܡܪ ܠܐ ܫܡܥ ܠܗ ܐܠ

אפילו בכלים. תניא כותבין שטרי חוב בכל לשון שירצו חוץ מיוונית ולטינית: אמר רבי יוסי אמר רבי חנינא מפני מה אמרו לא יכתוב אדם שטר חוב בלטינית מפני שהוא לשון חריף ומשונה: וא

ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ: ܐܢ ܐܝܟ ܐܢܬ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܢ ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܝ: ܐܢ ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܟ ܐܢ ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ ܐܢ ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܢ ܐܢ ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܟܝ ܐܢ ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ ܕܝܠܗ: ܐܢ ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ ܕܝܠܗ ܕܐܡܪ ܠܗ

ܙܝܥܐ ܕܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܝܠܝ. ܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ[1] ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ.

ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܝ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܝܠ ܕܝܠܗ.

---

(1) ܙܝܥܐ ܕܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܗ ܗܘ L.

(2) ܒܩܕܡ. (ܒܩܒܠ: ܒܗܡܫ L. in margine).

ھەم ئۇلارغا ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن: ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن. (ئۇلار ئۇنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن[1]. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن: (ئۇلار ئۇنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن[2]: ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن: ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن: ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن: ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن[3]: ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن[4]: ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا[5] ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن: ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن.

ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن: ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن[6] ھەم ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن: ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدا ئۇلارغا ياردەم بېرىشنى ئۆگەتكەن:

ומלמדין אותו: בתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו, שנאמר: ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יי אלהי ישראל בעבר אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים[1] ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרימה. ואומר: ויגר עמי מראשונה במצרים ויעשקנו מצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה. ואומר: ונצעק אל יי אלהי אבותינו וישמע יי את קולנו וירא את עניינו ואת עמלנו ואת לחצנו. ואומר: ויוצאנו יי ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול ובאותות ובמופתים. ואומר: ויך יי כל בכור בארץ מצרים מבכור אדם ועד בכור בהמה ובאותות ובמופתים. ואומר: ויוצא אותנו משם למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו. ואומר: ויבא אותנו אל הארץ הזאת ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש. ואומר: ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי יי. ומניחו לפני יי ומשתחוה.

מתחיל מתחילה ודורש עד שגומר כל הפרשה. ומברך ברכה לפניה ולאחריה. ברכה לפניה: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ורוממנו מכל הלשונות וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו באהבה את ימים טובים לשמחה ואת חגים וזמנים לששון את יום חג המצות הזה זמן חרותנו (בשבת: השבת הזה וזמן חרותנו) באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת וכל העמים קדשת ומועדי קדשך (בשבת: בשמחה ובששון) בשבת ומועד בשמחה ובששון הנחלת. ברוך אתה יי מקדש (בשבת: השבת ו)ישראל והזמנים. ברכה לאחריה: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו. ברוך אתה יי נותן התורה.

(1) יהושע כ"ד ב'. (2) אחר ביאת הארץ מוסיפין.

ܒܪܝܫܝܬ ܒܪܐ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ: ܘܐܪܥܐ ܗܘܬ ܬܗܘ ܘܒܘ̈ܗܘ ܥܠ ܦܢ̈ܝ ܬܗܘܡܐ. ܘܪܘܚ ܐܠܗܝܡ ܪܚܦ ܥܠ ܦܢ̈ܝ ܡܝܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ (ܗܘܐ ܢܗܘܪܐ ܘܗܘܐ ܢܗܘܪܐ: ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܢܗܘܪܐ ܕܛܒ (ܐ). ܘܦܪܫ ܐܠܗܝܡ ܒܝܢ ܢܗܘܪܐ ܘܒܝܢ ܚܫܘܟܐ: ܘܩܪܐ ܐܠܗܝܡ ܠܢܗܘܪܐ ܝܘܡܐ ܘܠܚܫܘܟܐ ܩܪܐ ܠܠܝܐ (ܒ). ܘܗܘܐ ܥܪܒ ܘܗܘܐ ܨܦܪ ܝܘܡܐ ܚܕ (ܓ).

ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܢܗܘܐ ܪܩܝܥܐ ܒܬܘܟ ܡܝܐ ܘܢܗܘܐ ܦܪܫ ܒܝܢ ܡܝܐ ܠܡܝܐ: ܘܥܒܕ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܪܩܝܥܐ ܘܦܪܫ ܒܝܢ ܡܝܐ ܕܡܬܚܬ ܠܪܩܝܥܐ ܘܒܝܢ ܡܝܐ ܕܥܠ ܪܩܝܥܐ. ܘܗܘܐ ܟܕ ܐܡܪ: ܬܬܟܢܫ ܡܝܐ ܡܬܚܬ ܠܫܡܝܐ ܐܠ ܐܬܪ ܚܕ. ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ. ܘܗܘܐ ܟܕ ܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܠܝܒܫܬܐ ܐܪܥܐ. ܘܠܡܟܢܫ ܡܝܐ ܩܪܐ ܝܡܝܡ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܬܢܒܬ ܐܪܥܐ ܕܫܐ ܥܣܒ ܕܪܥ ܙܪܥ ܘܐܝܠܢ ܦܪܝ ܥܒܕ ܦܪܝ ܕܠܗ ܙܪܥܗ ܒܗ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܗܘܐ ܟܕ ܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܠܐܪܥܐ ܬܢܒܬ ܐܪܥܐ ܕܫܐ ܥܣܒ ܕܪܥ ܙܪܥ ܠܙܪܥܗ ܘܐܝܠܢ ܦܪܝ ܥܒܕ ܦܪܝ ܕܠܗ ܙܪܥܗ ܒܗ ܠܡܝܢ

ܡܫܟܚ ܡܓܗ ܚܠܚ: ܒܟ ܕܡܒܕܪ ܡܓܘ ܟܗ. ܡܝ ܟܐ
ܒܗܕ ܥܡܝ: ܒܝ ܫܓܝ ܕܡܟܒ ܡܒܕܪ ܟܗ: ܡܙܝ ܡܫܓ
ܕܟܗ (ܕܬܡܕ ܐܕܟ)[1]: (ܒܟܓܝ ܡܒܐܓܝ[2]. ܡܟܒܟ ܒܘܟ:
ܐܓܟ ܟ ܒܐܒ: ܐܟܟ ܒܟ ܒܚܒ ܒܚܒܝ ܒܗܒܝܟ[3] ܟܒܬܬܟ.
ܡܗ ܒܚܒ: ܡܝܫܬܗ ܡܒܗܒܟ ܡܒܒܗܒ ܒܚܡ ܟܒܗܒ
ܕܒܐ ܕܐܟ[4]: ܕܟ ܒܬܬ ܟܟ ܟܠ ܫܠܡ: ܐܒ.

ܒܟܡܝ ܐܒܒ ܕܡܒܕܪ ܐܫܒܘ ܒܐ ܡܟ.

Cod. Paris. 235 et Cod. Meus.

. . . . . ܡܝ ܕܒ ܡܓ
ܒܡ ܟ: ܒܡ ܒ ܒܡ ܟ: ܡ ܡܓ ܕܐ ܡ: ܡ ܡܓ ܕ ܡ
ܒܐ: ܡܡ ܒ ܡ ܡ ܡ

ܚܕܐ ܕܢܫܩܐ ܕܥܒܝܕ ܙܕܩܐ ܕܡܝ ܟܝ ܐܬܐ ܫܕܐ.
ܘܥܒ (ܒܠܥܐ ܫܐ ܕܟܠ ܒܚܝܒܐ[1] ܕܥܒܝܕ ܕܢܢܐ
ܕܡܠܟ ܥܒܝܫ (ܕܒܩܫ ܒܙܒܠܐ[2]: ܘܒܟܐ ܕܢܢ
ܕܢܐ ܒܗ ܘܒܢܟܫܐ: ܘܒܘܒܘܐ ܒܟܐ: ܘܒܢܐ
ܘܒܩܐ ܘܒܟܐ ܥܒܝܕ: ܕܡ ܫܥܐ ܕܡ ܘܒܢܐ
ܒܘܐ: (ܒܟܠܐ ܕܡ ܘܒܩܫ[3] ܒܟ ܙܟܐ ܕܢܒ ܫܒ
ܒܟ ܒܢܒ ܙܒ ܕܒܢ ܘܒܢ ܕܒ ܒܢ ܘܒܢ ܒܟ:
ܟܒܕܐ ܫܐ. (ܘܒܢ ܫܐ ܟܐ ܙܐ ܫܐ ܒܟ ܒܟ:
ܘܒܢܒܐ ܟܐ ܒܟ ܒܩܐ ܒܟ ܕܒ ܘܒܢ ܒܢ ܘܒ
ܒܢ ܟܐ. ܒܥܒܫܐ ܟ ܒܟ ܒܢ ܫܐ: ܙܟ ܒ ܫܐ ܒܢ ܟ:
ܘܢܐ ܟ ܫܒ ܟ ܫ: ܙܟ ܒ ܫܐ ܒܢ ܟ: ܘܒܟ ܟ
ܟ ܢܐ[4] ܒܟܒ ܒܥܒ ܘܟ ܫܐ. ܘ ܙܟ ܙܐ
ܒܢ ܟ ܫܐ ܒܥ ܒܢ ܟ: ܘܙܒ ܒܥ ܟ ܫ ܒ ܟ
ܒܢ ܟ[5]: ܘ ܟ ܫ ܒ ܟ ܫ ܟ ܫ ܒ ܟ ܫ ܒ ܟ
ܙ ܟ ܫ ܐ: ܘ ܒ ܟ ܫ ܒ ܟ ܫ . . . . . .

Cod. Lond.

. . . . . ܒܢ: ܙܒ: ܙ ܒ ܟ ܫ ܒ ܟ ܫ ܒ ܟ
ܟ ܫ ܒ ܟ ܫ ܒ ܟ ܫ ܒ

שהם בני ישראל: כי אין לנו אלהים אחרים ואין לנו עסק עמהם. ועתה מי יתן ראשו להיות לנו לראש ונלחם מלחמות ה' אלהינו? ומי הוא זה שיעזוב ביתו ונכסיו ויבוא לכאן? ומי יתן שיהיה לנו מנהיג ומושל כמשה רבינו ע"ה? ומי יודע אם יש בנו אדם שיהיה ראוי לכך? ואפילו אם יש בנו אדם כזה, אין אנו יכולים לעמוד נגד אומה כזאת. ואפילו אם נעמוד נגדם (נגדנו) אין אנו יכולים להלחם. ואין אנו מכירים לדעת:

ולפיכך הם יושבים בשלוה ואין אנו יכולים לנגוע בהם כלל.

הלכות מלחמה

(חלק שני)[1].

כשבא מלך לעשות מלחמה עם ישראל: מנין שהוא מתחיל ומשלח להם שלום? שנאמר: וקרבת אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: ואם השלימה לך ופתחה לך כל העם הנמצא בה יהיה לך לנגש ועבד לך: ואם אינה עושה עמך שלום אלא עושה עמך מלחמה וצרה עליך ונלחמה בה ונתנה ה' אלהיך בידך והכית את כל זכוריה לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך: ואת שלל אויביך אשר נתן ה' אלהיך לך תאכל: כך הוא הדין בכל שאר הערים הרחוקות ממך שאינן מערי האומות הללו:

(1) הלכות מלחמה חלק שני. כך הוא בכתב יד שלפנינו. ואין אנו יודעים למה נקרא חלק שני

ܕܐ ܐܝܬ ܒܗ ܡܐܟܠ ܐܠܐ ܒܣܡܐ ܕܝܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܫܬܐ ܐܠܐ ܚܡܪܐ ܕܝܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܫܬܐ ܘܡܐܟܠ ܐܠܐ ܒܣܡܐ ܕܝܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܫܬܐ ܘܚܡܪܐ ܐܠܐ ܡܝ ܕܝܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܐܟܠ ܘܡܫܬܐ ܘܚܡܪܐ ܘܣܡܐ ܕܝܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܐܟܠ ܘܡܫܬܐ ܘܚܡܪܐ ܘܣܡܐ ܘܡܝ ܕܝܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܐܟܠ ܘܡܫܬܐ ܘܚܡܪܐ ܘܣܡܐ ܘܡܝ ܘܟܠ ܡܫܬܐ ܕܝܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܐܟܠ ܘܡܫܬܐ ܘܚܡܪܐ ܘܣܡܐ ܘܡܝ ܘܟܠ ܡܫܬܐ ܘܟܠ ܡܐܟܠ ܕܝܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܐܟܠ ܘܡܫܬܐ ܘܚܡܪܐ ܘܣܡܐ ܘܡܝ ܘܟܠ ܡܫܬܐ ܘܟܠ ܡܐܟܠ ܘܟܠ ܡܫܬܐ

هَوَه كِكْ هِ هصهسْتِ[1]: بُوَبِ كَوَهُ جَذَّهْ دَهْجَهْ
سهصَّجِهُ: هُسِيه صَّ جَهكْبَهْ سِدِهَّهْ جَذَّهْ. هِدَهْجِهْ
هَّهَدَّ دَهَّ: جَهْ هَ سُّ هَ دَهَّ هُكْمِ هكُوهَدْ:
كَجَكْهَ هُبَهْ: هِهِ دَهْجَهْجِ هِيجَهْجِ قَّهَهْدَّ: هِيجَهْ
كَجَجَّهْ هُكْهَجَهْجِ[2] دَسَّهِ جَهِ. هَهِ هُبَهْ هُسِهِ
هِيشَهْجِ هِدَهْجَهْ كَجَجَّهْ: وكه[3] بَهَّه كِ هَكَهْ هَهَّهْ
هكَّهْجِهْ[4] هِيهَهْ هِهَّهْ. هَهِه هِدَهْكه جَجَّهْ بَهِ
هَهَهَّ هَدَهَّ كِهَهَّهْ جِهكْ: هِبَهْجِ كِ بَهِ هِجَهْ.
هُجَجِ قَّهَهْدَّ بَهِ دَهَّهِ هِبَّهْ كَهَّهْ دَهَّهْ: هَهَكِهْ
دَهَهَّ هَهَ هَجَهَّهْ هَّهْ كَهَجَهْ.

هِدَهْجَهْ هُبَهْ دَهَهَّ هَهَ: رَهَ هَدَهْ بَكَهَّهْ هَجَهَّهْ
هُهَجَهَّهْ جَهْجَهْ دَهَهْ هَهَكَهَّهْ هَهَجَهَّهْ: هَهَ دَكْ
كَجَ هَهَجَهَّهْ هِ بَهكِ دَهَّكِ كِ: هِبَّهِ جَهَجَهَّهْ
هَّجَهْجِ هِ هَهَجَهَّهْ كَجَهَّهْ هَدَّ: جَهْ كَجَهَّهْ هَّهَ
دَهَّ دَّهَ: بَهَّهْ دَهَّهْجَهْ جَهِ. هَهِه بَكَهَّهْ جَهَّهْ
هَهَجِ هَهَّهْ: هَهَكِهْ بَهِ كَهَجَهَّهْ. هُكَهَهَّهْ دَهَكِهْ
هَهَ: جَهْ كِ بَكَهَّ دَّهَ دَهَجَهَّهْ: هَهَّهَ دَهَكِهْ دَهِ
هَهَّ دَهَجَهْ. هَهَ هَهَجَهْ دَهَهَّ هَهَّهْ دَهَهَّكَهَّ
دَهَجَهَّ دَهَجَهْ هُكَهَهَّهْ هَهَجَهَّهْ دَهَّهْ: هَّهِ هِ هَدَهَّهْ
دَهَهَهَّ هِ كَهِ. هَهِ هَهَّهْ دَهَهَّ هَهَ: هُهَهِ

(1) هَهَّهْ هِ دَهَهَهَّهْ. (2) هَكَهَّهْ. (3) L. هَهَجْ
(4) L. هَهَّهْ

سُعِدَ[1] كَبِحْنَ دِنْهَتْنَ مِنْهَبَ كَنْجَنْهَنْ. وهَفِيحْ نِنَهَ دَكَ يِنْهَ هُوهَ هِحِيْ هِحِيْ: كَ كَحِيْهَحَ بَكَ سُعِدَنْ: وكَ كَوهَحَنْ: وكَ كَنْدَهكَنْ دِقَكَسَ نِهِهِحِنْهَ[2]: نِكَ كِهِهَحِنْ هُكَحِيْنْ هُكَبِهِتْ وهَسَبِهِ وكَنْدَهكَنْ حِنَحَنْ. هُنهَحِهِ بَحِنْحِ هَنَهَ حِهِكَ هَ دِنِهِكِيحْ كَهَ هِ هَدَهَ: هُدِنْدَه بَكِهِ نِحِهَ دِنِهِقَحِدِه. هُعِدَّ دَقَهَ كَهَسَنَّ جَكَنْهَ هِنْعِحِ كَ: هَنَّ هِنْعِهِهِهِ[3] كَبِكَنْ؟ حِنَّ هَسَنَّ هِنْعِحِ كَهَ: كَ نِنَّ نَقَكَ نِنَهَ هِهِ عِنَّ كَ هِنْعِحِ هِنَّ هَسَنَّ هِنْعِحِ كَ هِهِ: نِكَ سَنَّ دِهِكَ هِكِحِ كَ هِهِ: نِنَّ دِنَّهَنْ نِحِنَّ كَ. هُحِنَّ دَقَهَ هِنْعِحِ: نِهِ هَوهَحَنَّ هَحِنَّ عِنَّ هِنْعِحِ. هُنهَبِهِ كَبِكَنْ كَعِحَهِهَ هِنْعِحِ كَهَ: هِهَبِ: هَنَّ عِنَّ كَ هِهِ كَنْهِهِ؟ حِنَّ هِنْعِحِ هَبِكَنْ[4]: هُكِحْ عِنَّ هِنْعِحِ: نِهِ نِحِنَهَ. هِنْهَبِ نِحِنَهَ دِهِكَنْ هِهِهَسَنَّ كَنْهَنْ: بَكَ هِدِهِهَحَنْ دِنِهِهَحِنْ كَهَهَ هِنَّهَ دِهِكَنْ: هَ دِهِحِهَحَنْ[5] هَهَبِ هِهَهَكَنْ: هِكَنْ كِهِحِنْ دِهِ كَنَّ هِحِنَّ نِهِهَحِ هِ هَوهَنَّ. نِعِهِ دِهِ دَنَّ هَهَبِ: كَ هَحِنَّ هَهَبِ هِحِيْ هِحِيْ دِنِهَحِنَّ هِحِهَنْ كَهِهَنْ. هِهَبِ دَقَسَ دِنِهَنَّ: دِكِكَنْ كَعِهَحِنْ هَنَّ هَهَبِ: هِدِكَنْ نَسِنَّ كَهِهَنَّ دِكَنْ.

(1) L. هِهَبِ (2) L. نِهِكَنْهَنْ (3) هِنْعِهِهِهِ. (4) L. هِ هِكِحِ (5) L. نِهِنَّهَ

ܕܫܒܩ ܒܝܬ ܐܒܗ ܡܢ ܟܠ ܒܢܝ ܐܘܪܫܠܡ ܠܡܐ ܒܢܐ ܠܗ ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ: ܒܪ ܒܢܐ ܐܬ ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ[1]. ܒܝܬ ܐܒܗ ܐܬ ܒܢܐ ܠܗ ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ: ܐܠܐ ܒܢܐ ܠܗ ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܠܒܪ ܡܠܟܐ ܐܫܘܪ ܕܐܫܬܒܩ ܠܗ ܒܢܝ ܕܒܝܬ ܐܒܗ: ܒܢܝ ܕܒܝܬ ܐܒܗ ܒܢܘ ܠܗ ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ: ܒܪ ܒܢܐ ܠܗ ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܠܒܪ ܡܠܟܐ ܫܠܡܘܢ ܕܐܫܬܒܩ ܠܗ ܒܢܝ ܕܒܝܬ ܐܒܗ: ܐܠܐ ܒܢܐ ܠܗ ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܠܒܪ ܡܠܟܐ ܫܠܡܘܢ ܕܐܫܬܒܩ ܠܗ ܒܢܝ ܕܒܝܬ ܐܒܗ: ܒܢܝ ܕܒܝܬ ܐܒܗ ܒܢܘ

وهُنْ هُ هُوْهِ هُ هُبِهُنْ: وهُنْ هُهُنْ. هُوْهِ هُ هُبِهُنْ هُ هُبِهُنْ هُ هُبِهُنْ

ותשתחוו[1] ארצה לו. ויאמר לו אביו: אמנם אני
גבירך ואתה עבדי. ויאמר: כן. ויאמר: הגש
נא לי ואוכלה מצידי בעבור תברכני נפשי.
ויגש לו ויאכל. ויאמר לו אביו: מי אתה בני?
ויאמר: אני עשו בכורך. ויחרד יצחק חרדה
גדולה עד מאד ויאמר: מי הוא אפוא הצד
ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו
גם ברוך יהיה. וישמע עשו את דברי אביו
ויזעק זעקה גדולה ומרה עד מאד ויאמר אל
אביו: ברכני גם אני אבי. ויאמר: בא אחיך
במרמה ויקח ברכתך. ויאמר: הלא כן קרא
שמו יעקב ויעקבני זה פעמים. את בכורתי
לקח והנה עתה לקח ברכתי. ויאמר: הלא
אמרת לי ברכה אחת אבי? ברכני גם אני אבי.
וישא עשו קולו ויבך. ויען יצחק ויאמר אל
עשו: הנה משמני הארץ תהיה מושבך ומטל
השמים מעל. ועל חרבך תחיה ואת אחיך
תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל
צוארך. ויקנא עשו ליעקב על הברכות אשר
ברכו אביו ויאמר עשו בלבו: הקרבו ימי
אבלי אבי ואהרגה את יעקב אחי. ותגד
רבקה את הדברים האלה ליעקב בנה הקטן
ותשלחהו אל לבן אחי אמו ותאמר אליו:
הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך. ועתה בני
שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי אמי
חרנה. ושבת עמו ימים אחדים עד אשר ישוב
חמת אחיך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי
ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום
אחד. ויאמר יעקב אל אמו: הנה אבי זקן
ויש בו כח לברך ברכה אחת לבנו ולא יוכל
לברך שתי ברכות. ואם יברך את עשו ברכה
אחת אחרי ברכתו אותי לא יהיה לי כלום.
ותאמר אליו רבקה: אם כן בני שמע בקולי
ולך אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים
טובים ואעשה מהם מטעמים לאביך כאשר
אהב. ואתה תביא לאביך ויאכל למען אשר
יברכך לפני מותו. ויאמר יעקב: הנה עשו
אחי איש שעיר ואני איש חלק. אולי ימשני
אבי והייתי בעיניו כמתעתע ולא יברכני
כי אם יקללני. ותאמר אליו אמו: עלי קללתך
בני. רק שמע בקולי ולך קח לי. וילך ויקח
ויביא לאמו. ותעש רבקה מטעמים כאשר
אהב יצחק אביו. ותקח רבקה את בגדי עשו
הגדולים החמודות אשר היו אתה בבית
ותלבש את יעקב בנה הקטן. ואת עור גדיי
העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו.
ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה
ביד יעקב בנה. ויבא אל אביו ויאמר: אבי.
ויאמר: הנני. מי אתה בני? ויאמר יעקב אל
אביו: אני עשו בכורך עשיתי כאשר דברת
אלי. קום נא שב ואכלה מצידי בעבור תברכני
נפשך. ויאמר יצחק אל בנו: מה זה מהרת
למצא בני? ויאמר: כי הקרה ה' אלהיך לפני.
ויאמר יצחק אל יעקב: גשה נא ואמשך בני
האתה זה בני עשו אם לא. ויגש יעקב אל
יצחק אביו וימשהו ויאמר: הקול קול יעקב
והידים ידי עשו. ולא הכירו כי היו ידיו
שעירות כידי עשו אחיו. ויברכהו ויאמר:
האתה זה בני עשו? ויאמר: אני. ויאמר:
הגש לי ואכלה מצידי בני בעבור תברכך
נפשי. ויגש לו ויאכל. ויביא לו יין וישת.
ויאמר לו יצחק אביו: גשה נא ושקה לי בני.
ויגש ויאכל ויביא לו יין וישת. ויאמר לו
יצחק אביו: גשה נא ושקה לי בני. ויגש
ויאכל ויביא לו יין וישת. ויאמר לו יצחק
אביו: גשה נא ושקה לי בני. ויגש ויאכל
ויביא לו יין וישת. ויאמר לו יצחק אביו:
גשה נא ושקה לי בני. ויגש ויאכל ויביא לו
יין וישת. ויאמר לו יצחק אביו: גשה נא
ושקה לי בני. ויגש ויאכל

دِيكِيجِ مِيكَاهِيَّةُ مِي مِيَّةِ. زَهَبَّةُ كُمْ شَمْ خِي خَيْرَ مَعَقَّمَ دِهِجَيْنَ: كَكِ نَسِ كَكِ. هَهَهِ شَيَّمِ كَاهِكِ مِي كَكَهَّمَ هَبَّةَ: هَبَّةِ كَ هِسِيَّ. كَهِ مِي شَيَّمِ: دِبَّهَهَّ هَبَّةِ مِي كَهَهَّمِ! حَهِ مِيَاهِيَّسَّ زَهَّ؟ هَهِكَ هَ مِيَاهِيَّسَّ زَهَّ؟ هَكَهِهِكَ هَ دَهَّ زَهَّ مَسِيَّ؟ هَهِ هَكِ هَهِهِ زَهَّ؟ هَهِ خِي خَيْرَ مَعَقَّمَ دِهِجَيْنَ: خَهِهِ خِي خَيْرَ مَعَقَّمَ زِمِ مَيَّةِ. زَهَبَّةُ هَكَهِ كَيَّبَّهَهَّ: كَهَّةَ خَيْرَ زَهَهَ: رَهَ يَبَّهَهَّ؟ كَهَّةَ يَيَخِ مِيَيَّهِ مِيَهَهَ؟ زَهَبَّةُ كُمْ يَبَّهَهَّ: خَيْرَ سَمْ دِكَّ خِي خَيْرَ يَهَهَ مِيَيَّهِ. زَهَبَّةُ كَهَهَ: وَيَخَّةَ سَيَّ هَمِيَّكَهَهَ خَهِ مِيَهَكَ هَهِهِ: هَهِهِ هَكَهِ يَهَهَّ دِهَّكَ. هَهَّةَ مِي مَيَّةِ هَبَّةَ دَهَّةِ: مِيَهَهِكَّةَ: هَيَّكَ: كَ. هَهِهِ يَبَّهَهَّ: هَكَ هَهِهِ كُمْ مِيَيَّهِ هَمِ.

هَهَّهِ هَسَيَّ هَيَهَهَ دِهَهَّ: هَهِهِ[1] قَهَهَّ دَهَّةَ: هَهَّ كَهَّةَ هَكَهَّةَ دَهَّ: هَهَّةَ يَهَهَ. هَهَّ دَهَّ هَهَّةَ مِي مَيَّةِ: كَكِ مَ دِهَهِهَ دَهَّةِ هَهَّةَ هَكَهَّ: هَهَّةَ هَهَّةَ هَهَّةَ

وذْبِ حَصَّحْذَ: ولِمْدَ كَمَ حكِمِحِمْ دِيَّةْ مِحْكَ حِذْ
هُكِحْ: ولِحْكِفْ كَمَ: دِيْمَوَ مَعْكَكْ هُدْ حِذْ
مِحْكَ نُكْبِ دِيْمَدَ كَمَ. وصَّعْبَ هُ كَوْهَ: نُمْ وَّ دُكْ
مَعْبَ مِعْبَ مِحِمْ: هُمِدَّهَ دَّحْذَ هَمَكِحْ هُ نُحْذَ دُحِيْ
وَوَّذْ: هُجِحْبَ كُ نِصَّحْذَ دَّحْ وِنَهْكَحْ هَمَوْكَمَ:
وِحْبَهَ مِحْفُسِمْ هُحِمْ وِحْبَصَهَ وِنَعْبَ كُ: نُسَ
هُكِحْ: هَحْذَ نُمْ كُمَ وَّهُ دِنَهْ دَّحِيْتَمْ: دُكْ سَعْسِ نُكْ
كُوحَهَدَّ؟ نُعَدَ كَمَ: بَكَهَدَ نُعَدَهَوَ: دُكْ سَعْسِ نُكْ
كُوحَهَدَّ: مِحْكَ دِيْحْ وحَهَدَّ دُحِكَمَ دِنَّتَحْذَ نُمْ.
وِحِمْ دُهَوَهَدَ نُعَدَهَوَ مُكْ مَعْهَدَ[1]: مِحْكَ دُكْبِحْ
دَّحْ دِيَّوَحْ هُحِيَّحْ هُحِمْ نُعَدَهَوَ. نُعَدَ كُ هَحْ
هُكِحْ: كَهَحْ كُ سَحِ نُحَدَ هُحِمْ وِحِمْ نُعَدَهَوَهَعْبَ
نُعَدَ؟ وَّ سَمِنْ كُ دَهَكَ حصَحَّ نُقَمْ: دُكَهَ هُسَّحْ
كُ هُكَ دِيْمِنْ كَوَّهُحَ. وهَدَ هُ وِحِمْ وِحِمْ وِكَنْمْ
كَوِحْكَ دَّحْذَ وهَحْذَ هُنَحْ هُوَّهُ نُقَ.

نُعَدَ كُ هَحْ كَهَكَّ هُكِحْ: قِهُكَّهَ نُمْ كُ
دِنَهْذَ كُ. وِيَّوَ وِحِمْعَهَدِ نُعَدَ دَّحْذَ كُ:
دِنَهْذَ وَّهَعْبَ كُ. وِيَّوَ كُ: يَعَهَوَ. وِحْبَ هُحِيَّحْ دَّحْذَ
وَحِمْبَ دِنَهْذَ كُ: نُعَدَ كَمَ: نُعَدَ وَّهَ مَّ
دَّحِيْتَمْ وِحْبَحْ دِنَّتَحْذَ: رَهَ نُحَّوَّ هَمَّ كَوِحْكَ.
نُعَدَ كُ: هَحْذَ مِحْكَ وِحْ دُكْ: دِوَحِحْذَ وَّحَّحْذَ دِنَّوَحْذَ:

(1) sic in Cod. P.

ܒܬܪ ܕܐܬܝ ܠܗ ܒܥܠܡܐ ܕܝܢ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܐܢܐ ܒܬܪ ܕܝܢ

שהרי כל הנזקין שחייב בהן בין בתמותו בין בחיותו
משלם מנכסים בני חורין. אמר רב אשי: אנן סהדי
דלא אשכח איניש דמזבין ליה נכסיה בלא זוזי. ורבי
יוחנן אמר: אפילו מזבין ליה נכסיה בזוזי, כיון דלא
מסר ליה מיד ליד לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו
מסר ליה מיד ליד לא קני, כיון דלא אמר ליה זיל
קני נפשך בהו לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר
ליה זיל קני נפשך בהו לא קני, כיון דלא אמר ליה
מכאן ועד עשרה ימים לא קני. ורבי יוחנן אמר:
אפילו אמר ליה מכאן ועד עשרה ימים לא קני, כיון
דלא אמר ליה מכאן ועד עשרה ימים ואי בעי זיל
קני נפשך בהו לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר
ליה מכאן ועד עשרה ימים ואי בעי זיל קני נפשך
בהו לא קני, כיון דלא כתב ליה שטר מתנה לא קני.
ורבי יוחנן אמר: אפילו כתב ליה שטר מתנה לא קני,
כיון דלא אמר ליה בשטר זה ובכל שטרות שיש לי
לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה
ובכל שטרות שיש לי לא קני, כיון דלא אמר ליה
בשטר זה ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי לא קני.
ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה ובכל
שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי לא קני,
כיון דלא אמר ליה בשטר זה ובכל שטרות שיש לי
ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי ובכל נכסי שיהיו לי
לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה
ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי
ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי לא קני.
ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה ובכל
שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי ובכל
נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל נכסי
שיפול לי לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה
בשטר זה ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי
שיש לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי
ובכל נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי לא קני.
ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה ובכל
שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי ובכל
נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל נכסי
שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא
לי לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר
זה ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש
לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל
נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי
שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי לא קני. ורבי יוחנן
אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה ובכל שטרות שיש
לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי ובכל נכסי שיהיו
לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל נכסי שיפול לי ובכל
נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי
שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו לי לא קני. ורבי יוחנן
אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה ובכל שטרות שיש
לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי ובכל נכסי שיהיו
לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל נכסי שיפול לי ובכל
נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי
שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו
לי לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר
זה ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש
לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל
נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי
שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו
לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי לא קני.
ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה ובכל
שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי ובכל
נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל נכסי
שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא
לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו לי
ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל נכסי
שיקנו לי לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה
בשטר זה ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי
שיש לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי
ובכל נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל
נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי
שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי
ובכל נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי לא קני.
ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה ובכל
שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי ובכל
נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל נכסי
שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא
לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו לי
ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל נכסי
שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי שיגלגלו
לי לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר
זה ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש
לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל
נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי
שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו
לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל
נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי לא קני. ורבי יוחנן
אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה ובכל שטרות שיש
לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי ובכל נכסי שיהיו
לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל נכסי שיפול לי ובכל
נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי
שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו
לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל נכסי שיקנו לי ובכל
נכסי שיפלו לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי
שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי לא קני. ורבי יוחנן
אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה ובכל שטרות שיש
לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי ובכל נכסי שיהיו
לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל נכסי שיפול לי ובכל
נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי
שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו
לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל נכסי שיקנו לי ובכל
נכסי שיפלו לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי
שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו
לי לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר
זה ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש
לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל
נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי
שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו
לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל
נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו
לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי לא
קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה
ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי
ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל
נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי
שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו
לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל
נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו
לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל
נכסי שיתנו לי לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר
ליה בשטר זה ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל
נכסי שיש לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה
לי ובכל נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל
נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי
שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי
ובכל נכסי שיקנו לי לא קני. ורבי יוחנן אמר:
אפילו אמר ליה בשטר זה ובכל שטרות שיש לי ובכל
נכסי ובכל נכסי שיש לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל
נכסי שיקנה לי ובכל נכסי שיפול לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו
לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל
נכסי שיתנו לי ובכל נכסי שיקנו לי ובכל נכסי
שיפלו לי לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה
בשטר זה ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי
שיש לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי
ובכל נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל
נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי
שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי
ובכל נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר
ליה בשטר זה ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל
נכסי שיש לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה
לי ובכל נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל
נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי
שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי
ובכל נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי לא קני. ורבי יוחנן
אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה ובכל שטרות שיש
לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי ובכל נכסי שיהיו
לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל נכסי שיפול לי ובכל
נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי
שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו
לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל נכסי שיקנו לי ובכל
נכסי שיפלו לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי
שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו
לי לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר
זה ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש
לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל
נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי
שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו
לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל
נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו
לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי לא
קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה
ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי
ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל
נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי
שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו
לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל
נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו
לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל
נכסי שיתנו לי לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר
ליה בשטר זה ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל
נכסי שיש לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה
לי ובכל נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל
נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי
שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי
ובכל נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו
לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל
נכסי שיתנו לי ובכל נכסי שיקנו לי לא קני. ורבי
יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה ובכל שטרות
שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי ובכל נכסי
שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל נכסי שיפול לי
ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל
נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי
שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל נכסי שיקנו לי
ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל
נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי
שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי
לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה
ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי
ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל
נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי
שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו
לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל
נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו
לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל
נכסי שיתנו לי ובכל נכסי שיקנו לי ובכל נכסי
שיפלו לי לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה
בשטר זה ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי
שיש לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי
ובכל נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל
נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי
שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי
ובכל נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו
לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל
נכסי שיתנו לי ובכל נכסי שיקנו לי ובכל נכסי
שיפלו לי ובכל נכסי שיגלגלו לי לא קני. ורבי יוחנן
אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה ובכל שטרות שיש
לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי ובכל נכסי שיהיו
לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל נכסי שיפול לי ובכל
נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי
שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו
לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל נכסי שיקנו לי ובכל
נכסי שיפלו לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי
שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו
לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל
נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו
לי לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר
זה ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש
לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל
נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי
שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו
לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל
נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו
לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל
נכסי שיתנו לי ובכל נכסי שיקנו לי ובכל נכסי
שיפלו לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא
לי לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר
זה ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש
לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל
נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי
שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו
לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל
נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו
לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל
נכסי שיתנו לי ובכל נכסי שיקנו לי ובכל נכסי
שיפלו לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא
לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו לי לא
קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה
ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי
ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל
נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי
שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו
לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל
נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו
לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל
נכסי שיתנו לי ובכל נכסי שיקנו לי ובכל נכסי
שיפלו לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא
לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו לי
ובכל נכסי שיזכו לי לא קני. ורבי יוחנן אמר:
אפילו אמר ליה בשטר זה ובכל שטרות שיש לי ובכל
נכסי ובכל נכסי שיש לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל
נכסי שיקנה לי ובכל נכסי שיפול לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו
לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל
נכסי שיתנו לי ובכל נכסי שיקנו לי ובכל נכסי
שיפלו לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא
לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו לי
ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי לא קני.
ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר ליה בשטר זה ובכל
שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל נכסי שיש לי ובכל
נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה לי ובכל נכסי
שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא
לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו לי
ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל
נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו
לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל
נכסי שיתנו לי ובכל נכסי שיקנו לי ובכל נכסי
שיפלו לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא
לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו לי
ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל
נכסי שיקנו לי לא קני. ורבי יוחנן אמר: אפילו אמר
ליה בשטר זה ובכל שטרות שיש לי ובכל נכסי ובכל
נכסי שיש לי ובכל נכסי שיהיו לי ובכל נכסי שיקנה
לי ובכל נכסי שיפול לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל
נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי
שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי
ובכל נכסי שיקנו לי ובכל נכסי שיפלו לי ובכל נכסי
שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא לי ובכל נכסי שיחזרו
לי ובכל נכסי שיירשו לי ובכל נכסי שיזכו לי ובכל
נכסי שיתנו לי ובכל נכסי שיקנו לי ובכל נכסי
שיפלו לי ובכל נכסי שיגלגלו לי ובכל נכסי שיבא
לי ובכל נכסי שיחזרו לי ובכל נכסי שיירשו לי
ובכל נכסי שיזכו לי ובכל נכסי שיתנו לי ובכל

كَمَ دِيْحِبْ. أَهْدِ كَمَ: قِيْكِ بِهِ هَهْيْقِ بِهِ كِ دِيْهُلِ
جُهْمِ: رَهِ هَدَ وَجْبِ. أَهْدِ كَمَ: هُلِلَه قِيْكِهْمَ
دِيْحِبْ. أَهْدِ كَمَ: جِمِ دَجْبِ وِيْكِيْ كِ: رَهِ هَدَ:
هَهْوِدَّنَ بِهَجِمِ كَسِيَّدَّنَ: نِي كَيْكَهْ وِيْ كَيْهَوِيْنَ. وَهَّهَ:
هَدَ: يُجَّنَ دِيْكَ: يَنَ هُكْتِ حَبِدَّ: وَوِحَهَّ دِيْ
دِيْكَهْيِيْنَ: أَكْبِ كِ جِمِ كَيْكِ دِيْهُجَهْنَ كَوِهَّكَ:
وَجْسِيْكَنَ هَهْكَهْ دَهْكِ بَهْ: وِسِ كَجِهْقَ كِ
هَّكَجْبِ. أَهْدِ كَمَ دَهْمَ: وَهِ جِنَّنَ سِيْتِنَ: دَكِ
يَوْجِمَ هَهْيَنَ وِيْنَهْجِمَ جِمِ هِ قِنَّهَ. هَكَكَ
دِهْكِ بَهْجِهْكِ هَهْيَّهَ وِهْيَقَّهَ: يَوْجَهْوِ
هِجِ دِهْجِهْنَنَ. أَهْدِ كَمَ: هُجْبِ هِ دَجِهْ دِيْكِ:
هَّ دِهْكِ بِهِدَّ بَكِ: وَّهَ قَّجْبِ وِهْ هِ يَهْوِ.
وِيْبِهْ وَهِ هِجِ دِيْبِهْ: وِوِ بَجِ وِكَهْ: دِهْوِنَ كِ
هَهْجِهْ وِجِ كَهَّ بَجِنَّ. أَهْدِ كَمَ: يِ كَهْجِهْ
دِيَهْدِ وِهْيَهْ: وِجِكِيْنَ قَوَهَّنَ هِجِكَهْوِ:
هَيْهَ هِ يَوْنَ كَجِ دِ وِهْجِهْ: وِهْ كَيْهَ: وِهْيَنَ
دِ: وِجِهْدِ هَهْ وِهْيَنَ دِيْهَكَ كَهْيِ:
وِهْيَهْ وِجِهْوِهْ. وِهَ دِيْهَ كَهْيِ كَهْيِ: وِجِهْدِ
وِهْيَهْ هِ وِهْيَهْ وِجِهْوِهْ: وِهْ يَجِهْ وِهْيَهْ
وِهْيَهْ هِ وِهْيَهْ وِجِهْوِهْ. أَهْدِ كَمَ: وِهْ جِنَّنَ سِيْتِنَ دَكِ
وِهْيَهْ: أَهْدِ. أَهْدِ كَمَ: وِهْ جِنَّنَ سِيْتِنَ دَكِ
كَهْيِهْدِ. أَهْدِ كَمَ: جِمِ هَدَ أَهْكِ دِيْكِ دِيْوِ:
وِكَ يَجِهْ جِمِ يَوْكِ. أَهْدِ كَمَ: يَكِ دِيْهِ وِهْكِ دِيْكِ

ומשפטיו אשר צוה את אבותינו: ואנחנו לא שמענו בקולו ולא עשינו
כמשפטיו וכחוקיו: ולא הלכנו בדרכיו ולא עמדנו במצותיו: ולא
שמרנו ברית ותורה אשר צוה את אבותינו: ולא הלכנו בדרכיו
ולא עשינו כמשפטיו וכחוקיו:

ועתה מלכות אלהים: ומה לנו אלהים אחרים: ומה לנו
לעבוד את אלהים: ומה נשיב לו: ומה נגיד לו: ומה נדבר לפניו:
ומה נצטדק: ומה נתנצל: ומה נתן לו: ומה נקח ממנו: ומה נשיב
לו עבדות. ומה נעבוד את אלהים: ומה נשמור את משמרתו:
ומה נעשה את מצותיו: ומה נלך בדרכיו: ומה נדבק בו: ומה
נתקרב אליו: ומה נתחבר עמו: ומה נתאחד עמו: ומה נתיחד
עמו: ומה נתייחד עמו: ומה נתערב עמו: ומה נתמזג עמו:
ומה נתחבל עמו: ומה נתקשר עמו: ומה נתלכד עמו: ומה
נתלכלך עמו: ומה נתלבן עמו: ומה נתלבב עמו: ומה נתלבב
עמו: ומה נתלבב עמו: ומה נתלבב עמו: ומה נתלבב עמו:
ומה נתלבב עמו: ומה נתלבב עמו: ומה נתלבב עמו: ומה
נתלבב עמו: ומה נתלבב

هِيَ: الْمَسَائِلُ الْمُتَعَلِّقَةُ بِالْحَيَاةِ. أَمَّا الْأُولَى: فَهِيَ مَا هُوَ الْمَقْصُودُ مِنَ الْحَيَاةِ: وَمَا هُوَ الْمَطْلُوبُ.

أَمَّا الثَّانِيَةُ: فَهِيَ: مَا هُوَ الْحَقُّ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ نَعْمَلَ بِهِ؟ أَمَّا الثَّالِثَةُ: فَهِيَ: مَا هُوَ الْخَيْرُ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ نَعْمَلَهُ: وَمَا هُوَ الشَّرُّ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ نَتْرُكَهُ. أَمَّا الرَّابِعَةُ: فَهِيَ: مَا هُوَ الْجَمَالُ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ نَطْلُبَهُ: وَمَا هُوَ الْقُبْحُ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ نَتْرُكَهُ. أَمَّا الْخَامِسَةُ: فَهِيَ: مَا هُوَ الْكَمَالُ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ نَسْعَى إِلَيْهِ: وَمَا هُوَ النَّقْصُ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ نَتْرُكَهُ. أَمَّا السَّادِسَةُ: فَهِيَ: مَا هُوَ الْفَضْلُ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ نَعْمَلَ بِهِ: وَمَا هُوَ الرَّذِيلَةُ الَّتِي يَنْبَغِي أَنْ نَتْرُكَهَا. أَمَّا السَّابِعَةُ: فَهِيَ: مَا هُوَ الْوَاجِبُ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ نَعْمَلَهُ: وَمَا هُوَ الْمُحَرَّمُ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ نَتْرُكَهُ. أَمَّا الثَّامِنَةُ: فَهِيَ: مَا هُوَ الْحَسَنُ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ نَعْمَلَهُ: وَمَا هُوَ الْقَبِيحُ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ نَتْرُكَهُ. أَمَّا التَّاسِعَةُ: فَهِيَ: مَا هُوَ الْمَحْمُودُ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ نَعْمَلَهُ: وَمَا هُوَ الْمَذْمُومُ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ نَتْرُكَهُ. أَمَّا الْعَاشِرَةُ: فَهِيَ: مَا هُوَ الْمَرْغُوبُ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ نَعْمَلَهُ: وَمَا هُوَ الْمَرْهُوبُ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ نَتْرُكَهُ.

ויאמר אליו אלישע הלוא לבי הלך כאשר הפך איש ממרכבתו לקראתך ויאמר הלוא שלום: ויאמר שלום אדני המלך הנה עתה בא אלי שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים: ויאמר נעמן הואל קח כפלים ויפצר בו ויצר שני ככרות כסף בשתי חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן על שני נעריו וישאו לפניו: ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית ויאחר את האנשים וילכו: והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך האיש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים זיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג: ויעבר אותם דרך שכם ויתנו לאנשי המקום שנים מבני הנביאים ויאמרו אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר: נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו: ויען האחד ויאמר הואל נא ובא עם עבדיך ואמר אעשה: והוא הלך עמהם ויבאו הירדן ויגזרו עצים: והנה בנערים אחד מפיל את הקורה ויפל ברזל המעצד במים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא חרש היה: ויאמר איה נפל ויראהו את המקום ויחתך עץ ויטל שם ויצף הברזל: ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו: והוא ארם היה מלך על ישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני תחנו: וישלח איש האלהים אל המלך לאמר השמר מעבור במקום הזה כי שמה ארם נחתים: וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירו אתו והתאפק שם לא פעם ולא פעמים: ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם הלוא תגידו לי אשר לנו מי אל מלך ישראל: ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך: ויאמר לכו וראו איפה הוא ואשלחה ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן: וישלח שם סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר: וישכם משרת איש האלהים לצאת והנה חיל סוסים ורכב סבב את העיר ויאמר נערו אהה אדני איכה נעשה: ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם: ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויפקח יהוה את עיני הנער והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע: וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע: ויכם בסנורים כדבר אלישע: ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך וזה העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אתם שמרון: ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האלה וייפקחו את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון: ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראותו אבי אכה אכה אבי: ויאמר לא תכה הכית שבי חרב וקשתך אתה תכה לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם: ולא יספו עוד גדודי ארם לבא בארץ ישראל: ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון: ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וגו כסף וקב חרי יונים בחמשה כסף: ויהי מלך ישראל עבר על החומה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: ויאמר אל לא יושיעך יהוה מאין אקח לך מן הגרן ומן היקב: ויאמר אליה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר: ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום השני תני את בנך ונאכלהו ותחבא את בנה: ויהי כשמע המלך את דברי האשה הקורעת עליו והוא עבר על החומה וירא העם והנה השק על בשרו מבית: ויאמר אסף יוסף עלי אלהים כה יעשה לי וכה יוסיף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום: והאיש אלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר הוא שלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה לכרות את ראשי ראו בבוא המלאך סגרו את הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי אדניו אחריו: עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אקוה ליהוה עוד: ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון: וישלש השלישי על יד אשר הוא נשען עליה על המלאך ויען איש האלהים ויאמר אל המלך לאמר הנה אתה ראית בעיניך ומשם לא תאכל: ויהי כן ויהי לו כי רמסו אתו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בהרדת המלך אליו: ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר שתי סאים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון: וענה השלישי את איש האלהים ויאמר אל המלך לאמר הנה אתה ראית בעיניך ומשם לא תאכל: ויהי כן ויהי לו כי רמסו אתו העם בשער וימת: ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי את ובתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים: ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: ויהי מקץ שבע השנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה: והמלך מדבר אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע: ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע: וישאל המלך את האשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: ואלישע בא דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה: ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרש את יהוה מעליו לאמר החיה מחלי זה: וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה מחלי זה: ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה יהוה לו כי הראני יהוה כי מות ימות: וישם פניו וישם עד בוש ויבך איש האלהים: ויאמר חזאל למה אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח ואת מבחריהם בבחורים תהרג ואת עלליהם תנפץ והרותיהם תבקע: ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה את הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם: וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי החיה תחיה: ויהי ממחרת ויקח את המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו: ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ויחרם בן יהושפט מלך יהודה: בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם: וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה: ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר ולבניו כל הימים: בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה ויתמלכו עליהם מלך: ויעבר יורם צעירה ויכו את אדום הסובב עליו ואת שרי הרכב ויהי העם לאהליהם: וישב אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז פשעה לבנה בעת ההיא: ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ויחי אחזיה בנו תחתיו: בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיה בן יהורם מלך יהודה: בן עשרים ושתים שנה אחזיה במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליה בת עמרי מלך ישראל: וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כאשר בית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: וילך עם יורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד וישמרו ארמים את יורם: וישב המלך יורם להרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארמים ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיה בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: ויהי מאת יהוה ביד יהוא בן יהושפט בן נמשי אשר משחו יהוה למשח את בית אחאב: והיה כהוא נשפט על בית אחאב וימצא את שרי יהודה ואת בני אחי אחזיה משרתים לאחזיה ויהרגם: ויבקש את אחזיה ויתפשהו והוא נחבא בשמרון ויביאהו אל יהוא וימיתהו ויקברוהו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבו ולא היה לבית אחזיה כח לשמור ממלכה: ועתליה אם אחזיה ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה לבית יהורם: ויהושבעת בת יהורם אחות אחזיה לקחה את יואש בן אחזיה ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתרהו יהושבעת בת יהורם המלך אשת יהוידע הכהן כי אחות אחזיה היא מפני עתליה ולא המיתתהו: והיה עמה בבית יהוה נסתר שש שנים ועתליה מלכת על הארץ: ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי מאות הכרי והרצים ויבא אליו הבית ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את בן המלך: ויצו אתם לאמר זה הדבר אשר תעשו שלשית הבאים בשבת ושמרי משמרת בית המלך: ושלשית בשער יסוד והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מבלעדי: ושני כל פרצי שבת עשים משמרת בית יהוה על המלך: והקפתם על המלך סביב איש כליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובבואו: ויעשו בני הקהתי ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם יוצאי השבת ויבא אל בית יהוה: ויתן הכהן אל שרי מאות החנית והצנות אשר למלך דויד אשר בבית יהוה: ויעמדו הרצים איש כליו בידו מן הכתף הימנית של הבית אל הכתף השמאלית של המזבח ושל הבית על המלך סביב: ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות ויתנו אתו למלך ויסכו אתו וימשחו אתו ויפקו ידים ויאמרו יחי המלך: ותשמע עתליה את קול הרצים את העם ותבא אל העם בית יהוה: ותרא והנה המלך עמד על העמד כמשפט והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח וחוצצרים בחצצרות והמשררים במשוררות ומנגנים בכלי השיר ותקרע עתליה בגדיה ותקרא קשר קשר: ויצו יהוידע הכהן את שרי מאות הפקדת הצבא ויאמר אלהם הוציאוה אל מבית לשורות והמבאיה אחרי הרג בחרב כי אמר הכהן אל תמיתוה בבית יהוה: וישימו לה ידים ותבא דרך מבוא סוסים בית המלך ושם הומתה: ויכרת יהוידע הברית בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה: וילכו כל עם הארץ אל בית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הפקדות על בית יהוה: ויקח את שרי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ ויורידו את המלך מבית יהוה וילכו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליה המיתו בחרב בבית המלך: בן שבע שנים יואש במלכו ארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צבעה מבאר שבע: ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים בבמות: ויאמר יואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה: יקחו להם הכהנים איש מאת מכריו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק: ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית: ויקרא המלך יואש ליהוידע הכהן ולשאר הכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם חזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנוהו: ויאבו עוד לקחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית: ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח מימין בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית יהוה: והיה כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך וכהן הפקד ויצרו וספרו את הכסף הנמצא בבית יהוה: ויתנו את הכסף המתכן על יד עשי המלאכה הפקדים על בית יהוה ויוציאו אתו החרשים והבנים העשים בבית יהוה: והגזרים והחצבים לקנות עצי ואבני גזית לחזק את בדק הבית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: אך לא יעשה בבית יהוה מזרקות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה: כי לעשי המלאכה יתנוהו וחזקו בו את בית יהוה: ולא יספר את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם להתן לעשי המלאכה כי באמונה הם עשים: כסף אשמות ולא יובא בית יהוה הוא לכהנים יהיה: אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על ירושלם: ויקח יואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיה אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בבית מלא בית המלך: ויוזכר בן שמעת ויהוזבד בן שומר עבדיו הכוהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דויד וימלך אמציה בנו תחתיו: בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיה מלך ישראל מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים: ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם: ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום: אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם הלך ואשרה גם נשארה בשמרון: כי לא נותר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב וגו עשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדוש: ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו: בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם הלך: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויואש קבר את שמרון עם מלכי ישראל: ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: ויאמר למלך ישראל שים ידך על הקשת וישם ידו ויסמך אלישע את ידיו על ידי המלך: ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירה ויאמר חץ תשועת יהוה ותשועה מארם ואת ארם תכה באפק עד כלה: ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד: ויקצף עליו איש האלהים ויאמר לו לו הכית חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: ואלישע מת ויקברו אתו ובני מואב מפשטים את הארץ לבוא השנה: ויהי הם קברים איש ומת והנה ראו את הגדוד ויטלו את האיש אל קברת אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויעמד על רגליו: וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז: ויחנן יהוה ויחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה: וימת חזאל מלך ארם וימלך בן הדד בנו תחתיו: ויהואש בן יהואחז לקח את ערי מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו בשתי פעמים הכהו יואש ויהשב את ערי ישראל: בשנת שתים ליואש בן יהואחז מלך ישראל מלך אמציה בן יואש מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ותשע ועשרים שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין מירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדויד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה: אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים בבמות: ויהי כחזק המלכות עליו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו: ואת בניהם המתים לא המית כאשר כתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש בחטאתו יומתו: הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את סלע במלחמה ויקרא שמה יקתאל עד היום הזה: אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים: וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציה מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: הכה הכית את אדום ונשא לבבך להתהלל שב עתה בביתך למה תתגרה ברעה ותפל אתה ויהודה עמך: ולא שמע אמציה כי מאת יהוה היתה למען תתם אותם ביד כי דרשו את אלהי אדום: ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: ויגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו: ואת אמציה מלך יהודה בן יואש בן אחזיה תפש יהואש מלך ישראל בבית שמש ויבא אתו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה: ואת כל הזהב והכסף וכל הכלים הנמצאים בבית יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה: ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יהואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו: ויחי אמציה בן יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: ויתר דברי אמציה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתהו שם: וישאהו על סוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דויד: ויקחו כל עם יהודה את עזריה בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה: הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו: בן שש עשרה שנה עזריה במלכו וחמשים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליה מירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציה אביו: אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים בבמות: ויגף יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מותו וישב בבית החפשית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ: ויתר דברי עזריה וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב עזריה עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דויד וימלך יותם בנו תחתיו: בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריה מלך יהודה מלך זכריה בן ירבעם על ישראל בשמרון שש חדשים: ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ויקשר עליו שלם בן יבש ויכהו קבלעם ויהמיתהו וימלך תחתיו: ויתר דברי זכריה הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: זה דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בניך ישבו לך עד רבעים על כסא ישראל ויהי כן: שלם בן יבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך שלשים יום בשמרון: ומנחם בן גדי עלה מתרצה ויבא עד שמרון ויכה את שלם בן יבש בשמרון ויהמיתהו וימלך תחתיו: ויתר דברי שלם וקשרו אשר קשר הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: אז הכה מנחם את תפסח ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתחו לו ויכה את כל הרות אשר בה בקעו: בן עשרים וחמש שנה מנחם במלכו ועשר שנים מלך בשמרון: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר כל ימיו מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: בימיו עלה פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככרי כסף למען תהי ידו עמו להחזיק את הממלכה בידו: ויפקד מנחם את כל ישראל את כל אשר חיל גבור להתן למלך אשור חמשים חמשים שקלים כסף על איש לתת למלך אשור וישב המלך אשור ולא עמד שם בארץ: ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב מנחם עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו: בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שתי שנים: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלשו ויכהו בשמרון בארמון בית המלך את ארגב ואת אריה ועמו חמשים איש מבני הגלעדי ויהמיתהו וימלך תחתיו: ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת יניעם ואת קדש ואת חצור ואת גלעד ואת הגליל כל ארץ נפתלי ויגל אתם אשורה: ויקשר הושע בן אלה קשר על פקח בן רמליהו ויכהו וימיתהו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיה: ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: בשנת שתים לפקח בן רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן עזיה מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיה אביו עשה: אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון: ויתר דברי יותם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: בימים ההם החל יהוה להשלח ברצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו בישראל: וישכב יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד אביו וימלך אחז בנו תחתיו: בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה: בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדויד אביו: וילך בדרך מלכי ישראל וגם בנו העביר באש כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ויזבח ויקטר בבמות ובגבעות ותחת כל עץ רענן: אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה וילחצו על אחז ולא יכלו להלחם עליו: בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וגרש את היהודים מאילת וארמים באו אילת וישבו שם עד היום הזה: ואחז שלח מלאכים אל תגלת פלאסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה הושיעני מיד מלך ארם ומיד מלך ישראל הקמים עלי: ויקח אחז את הכסף והזהב הנמצא בבית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח שחד למלך אשור: וישמע אליו המלך אשור ויעל המלך אשור על דמשק וילכדה ויגל אתה קיר והמית את רצין: ויסע המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשור דמשקה ויראה את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את תבנית המזבח וכמעשהו לכל תכונתו: ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק: ויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו: ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם שלמיו על המזבח: ואת מזבח הנחשת אשר לפני יהוה הקריב מפני הבית מבין מזבחך ומבית יהוה ויתן אתו על ירכתי מזבחך צפונה: ויצו המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל עם הארץ ואת מנחתם ואת נסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו תזרק ואת מזבח הנחשת אבקר לי: ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז: ויקצץ המלכים אחז את משקות המכונות ויסר מעליהם את הכיור ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיו ויתן אתו על מרצפת אבן: ואת מסך השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצון הסב בבית יהוה מפני מלך אשור: ויתר דברי אחז אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ויחי חזקיהו בנו תחתיו: בשנת שתים עשרה שנה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן אלה בשמרון על ישראל תשע שנים: ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו: עליו עלה שלמנאסר מלך אשור והי לו עבד וישב לו מנחה: וימצא מלך אשור בהושע ויעל שלח מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בבית כלא: ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים: בשנת התשעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה ויושב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אותם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים ויראו אלהים אחרים: וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל וחקות מלכי ישראל אשר עשו: ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל נוצרים ועד עיר מבצר: ויקימו להם מצבות ואשרים על כל גבעה רמה ותחת כל עץ רענן: ויקטרו שם בכל במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה: ויעבדו את גלולים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה: ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביא כל חוזה לאמר שובו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים: ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: וימאסו את חקתיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בהם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבותיהם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות ככמוהם: ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה עגלים שנים ויעשו אשרה וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל: והעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש וינחשו ויקסמו וימכרו להעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסירם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו: וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שסים עד אשר השליכם מעל פניו: כי קרע ישראל מעל בית דויד וימליכו את ירבעם בן נבט וידח ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה: וילכו בני ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה: עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה: ויבא מלך אשור מבבל וכותה ועוא ומחמת וספרוים וישב בארי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה: ויהי בראשונה בשבתם שם את יהוה לא יראו ויהי יהוה בם וישלח בהם את האריות ויהי הורגים בהם: ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית וגו והושבת בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בם את האריות והנה משמתים בם כאשר לא ידעו את משפט אלהי הארץ: ויצו מלך אשור לאמר שמה אחד מן הכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וילמדם את משפט אלהי הארץ: ויהי אחד מהם וישב בבית אל ויהי מורה להם איך יראו את יהוה: ויהי כל גוי וגוי עשו אלהיהם ויניחו בבתי הבמות אשר עשו השמרנים גוי וגוי בעריהם אשר הם יושבים שם: ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא: והעוים עשו את נבחז ואת תרתק והספרוים שרפים באש לאדרמלך וענמלך אלהי ספרוים: ויהי את יהוה יראו ויעשו להם מקצותם כהני במות ויהי להם עשים בבתי הבמות: את יהוה יראו ואת אלהיהם יעבדו על פי כל אשר צוום ועל כל המשפט ועל התורה ועל המצוה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שם ישראל: ויכרת אתם ברית ויצו אתם לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם: כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ואתו תשתחוו ולו תזבחו: והחקים והמשפט והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרו לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים: והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים: כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא יצילכם מכל אויביכם: ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עשים: ויהיו היגוים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבותם הם עשים עד היום הזה: ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיהו בן אחז מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה היה חזקיהו במלכו ותשע ועשרים שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד אביו: הוא הסיר את הבמות ושבר את המצבות וכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההם היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן: ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו: ויהי דבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה: ויהי יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך אשור ולא עבדו: הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים ועד עיר מבצר: ויהי בשנת ארבע למלך חזקיהו היא שנת השביעית להושע בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון ויצר עליה: ויקצוה מקץ שלש שנים בשנת השלישית להושע בן אלה מלך ישראל נלכדה שמרון ויגל ישראל אשורה ויושב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אותם מארץ מצרים מתחת יד פרע

للبِكْنَّ دُووهَدَكِجْ مِنَوَبِ كَبَسِجْنَّ: وهُوجِ إِنَى دُهُلِلِجْ تَسْنَبِهِ. مِنْهَدْ كَمَى: وِلَه جَعَلَهَّ.

مِنْوِكْ مِن هِهِجَّنَّ كَاوِسْتَ دِجْكَجْنَّ: إِنَّ دِنْهَدْ كِنْكِعَد دِجَّ كَجْدَ. مِنْوِكْ وُهِجَّ كَنَّ كَدِوَجَنَّ: هَجَدِ دُعُوهَدْ هُوهَدَّ دِهِلِجْ دِهَهَّ. هَجِ مِن هَجِ حِنْكِ: سَدْ وُهِوهَّ كَنِسَهَ دَهِسَّنَّ إِنْكِعَد دِنَّجْ: مِنْعَهَوجْ إِنْكِعَد هَجِد جِكْهَّ. مِهِجِه هَجَّسَ إِسْتَ دَهِسَّنَّ هِسِجْ دِهِكَّ دِنِجْ هَوَّ جُهَّ يَجَّنَّ وهَدَّ: هَجِ كِ هِهِجَّنَّ هُل

ܒܫܒܝܠ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܝ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ

ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ: ܟܠ ܡܢ ܕܚܒ ܒܚܒ ܒܪܗ? ܐܡܪ ܠܗ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܬܒ ܠܝ ܥܡ ܝܡܝܢܝ ܥܕ ܕܐܫܝܡ ܐܢܐ ܐܝܒܝܟ ܬܘܡܐ ܕܪܓܠܝܟ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܝܢ ܢܟܬܒ ܐܢܫ ܐܠܐ ܕܝܢ ܕܐܫܬܟܚ ܒܟܬܒܐ ܕܚܝܐ[1]: ܕܟܪ ܒܗ ܠܐ ܡܫܟܚ ܡܢ ܦܘܡܗ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܡܬ ܥܠ ܡܐ ܕܟܬܝܒ ܒܢܡܘܣܟ[2]. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܡܬ ܐܢܬ ܩܪܝ ܠܝ ܒܢܡܘܣܟ:

ܡܙܟܝ ܒܗ ܒܢܝ ܐܢܫ ܕܠܐ ܝܕܥ ܡܢ ܗܘ ܐܒܘܗ: ܐܠܐ ܒܪ ܒܬܪ ܕܝܠܗ ܐܦ ܗܘ ܐܬܐ ܠܡܗܘ ܐܬ ܒܪ

שלא היה בהם כל מום. ואין בהם לא חולה ולא נכה ולא סומא ולא חרש ולא אלם ולא אילם ולא שוטה ולא שוטף ולא פסח ולא חגר ולא גמד ולא דק ולא שבור ולא כרות ולא חבול ולא מוכה ולא מוכה שחין ולא יבלת ולא גרב ולא ילפת ולא מוקלף ולא מוכה שפחת ולא מוכה תבלול ולא מוכה חזזית ולא מוכה ראיה ולא מוכה שבר יד ולא מוכה שבר רגל ולא חגבת ולא עקום ולא שבור ולא כהה ולא עיוור ולא עיוור שתי עינים ולא כל שהוא בו מום רע. ולא כל שהוא בו מום אינו נראה כמותו. ולא כל שהוא בו מום אינו נראה כמותו. ולא כל שהוא בו מום אינו נראה כמותו

ܕܝ ܡܪܝܟ ܒܝܬ ܟܠ ܒܝܬ ܡܠܟܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܐܢ ܐܫܬ
ܡܠܟܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܫܬ ܡܠܟܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܐܢ ܐܫܬ
ܡܠܟܐ ܐܢ ܐܫܬ ܡܠܟܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܐܢ ܐܫܬ ܡܠܟܐ: ܐܡܪ
ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܐܢ ܐܫܬ ܡܠܟܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܐܢ ܐܫܬ ܡܠܟܐ:
ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܐܢ ܐܫܬ ܡܠܟܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܐܢ ܐܫܬ
ܡܠܟܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܐܢ ܐܫܬ ܡܠܟܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܐܢ
ܐܫܬ ܡܠܟܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܐܢ ܐܫܬ ܡܠܟܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ
ܐܢ ܐܫܬ ܡܠܟܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܐܢ ܐܫܬ ܡܠܟܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ
ܐܝܟ ܐܢ ܐܫܬ ܡܠܟܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܐܢ ܐܫܬ ܡܠܟܐ: ܐܡܪ ܠܗ
ܡܢ ܐܝܟ

ܡܕܪ: ܕܢܡܟ ܫܦܝ ܐܒܕܗ ܕܡܣܟܝܢ: ܘܠܡܝܢ ܕܢܦܫܐ[1]
ܡܣܟܝܢ: ܟܠ ܚܝ ܕܝܢ ܘܢܝܚ ܠܐ ܢܩܒܠ. ܐܒܕ ܠܗ
ܐܣܬܢܝܣ: ܢܥܒܕ ܠܐ ܒܫܒܬ ܟܠ ܡܢܝ ܐܢܫ: ܕܡ ܕܝܠܗ
ܟܠ ܢܦܫܗ. ܠܣܬܟܢ ܒܥܬ ܫܦܝ ܟܠ ܕܡ: ܘܡܢ ܕܢܦܫܐ.
ܡܣܟܝܢ ܐܣܬܢܝܣ ܐܠ ܫܡ ܡܫܡ: ܘܐܟ ܚܠܦ ܙܘܓ ܟܠ
ܟܬܒܐ. ܘܟܕ ܐܡܪ ܢܣܒ ܐܒܐ ܐܒܪܗܡ: ܘܢܚܝ ܒܟ
ܚܟܡܐ ܢܫܡܥ ܐܠ ܙܟܐ ܕܢܟ. ܠܣܬܟܢ ܒܝ ܒܥܬ
ܙܢܐ ܟܠ ܕܡ: ܡܕܡ ܐܢ ܒܥܬ ܡܣܟܝܢ: ܟܠ ܫܠ ܕܡ
ܡܠܟܐ: ܡܟܠ ܫܠ ܒܥܬ ܐܣܬܢܝܣ.

(ܡܬܬܐ ܒܝ ܡܕܪ[2]) ܡܠܟܐ: ܐܠ ܢܙܕܩܝ ܠܫܢ ܢܒܟ
ܡܕܪ ܙܘܟ: ܕܡܚܕܐ ܠܚܕܕܐ: ܒܝܟ ܫܒ ܒܚܩ
ܢܙܕܫܚܐ: ܐܟ ܒܟܒܕ ܒܚܒ. ܘܐ ܟܢ ܙܢܘ ܢܙܕ
ܫܒ: ܘܟܫܡ ܙܘܟ ܘܐ: ܒܚܒ ܙܘܟ ܘܐ: ܘܐ ܫܒ
ܐܒܚܒ ܒܫܟ ܟ ܢܙܘܟ ܠܘܟܫܠ. ܫܙܕ ܟ:
ܘܐ ܟ ܐܒܠܟ ܟܢ. ܫܙܘܕܙܒ ܒܫ ܫܟܐܢ:
ܙܒܚܫ ܕܡܚ. ܘܫܙܟܐ ܒܫ ܫܟܐ ܠܘܟܫܠ:
ܫܙܟܐ ܟ ܐܒ ܫܒ ܙܟ ܠܘܟܫܠ. ܘܫܙܟ ܫ
ܟ ܐܒ ܫ ܟ ܐ ܠ ܫ ܟ ܐ ܠ ܫ ܟ ܐ ܠ

ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܕܥܒܕ ܠܟ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܫܐܠ ܡܢ ܐܠܗܟ ܘܐܢ ܠܐ ܐܫܐܠ ܡܢ ܐܠܗܟ ܐܠܐ ܒܫܡ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܗܘ ܒܪ ܐܠܗܐ ܕܚܝ[1]. ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܢܬ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܐܫܬܘܕܥ ܠܟ ܒܫܡܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܘܐܢ ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܬ ܒܪ ܐܠܗܐ ܕܚܝ ܐܢ ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܬ ܒܪ ܐܠܗܐ ܕܚܝ[2] ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܬ ܒܪ ܐܠܗܐ ܕܚܝ ܐܢ ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܬ ܒܪ ܐܠܗܐ ܕܚܝ ܐܡܪ ܠܗ

ܗܘ ܠܡܚܫܒ ܒܠܒܗ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ ܗܘ ܐܦ ܗܟܢܐ ܗܘ ܒܥܠ ܚܟܡܬܐ ܘܡܠܦ ܢܦܫܗ ܒܐܝܟ ܕܐܢܫ ܕܝܕܥ ܠܗ ܠܡܠܦ ܠܗ ܠܒܪ ܢܫܐ ܕܠܐ

ܗܘ ܐܡܪ ܠܗ ܒܪܟ ܒܪ ܐܒܐ ܕܝ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܢܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ: ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܚ ܕܐܡ ܒܫܡ ܕܝ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܢܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ: ܐܫܬܟܚ ܟܠ ܚܕ ܕܐܡ ܒܫܡ ܕܝ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܢܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ. ܐܦܩ ܠܗ ܒܪ ܐܚ

مَسْكُمْ وَهُمْ بِكْ هَوْهَ بِكْمَ مَكْ. وَكْ مَهْكَ بِكْ هَنْ
هَكْمِكْ هَوْهَ كَمْهُكْمِ وَهَوْهَ[1]: وَهُمْهُمْ كَمْ هَنْ هَوْهَ
بِكْمَهْ كَمْ كَهْ هَنْ بِكْمَهْ. وَهُمْهُمْ كَمْ هَنْ هَوْهَ
مَكْ هَنْ بِكْمَهْ كَمْ هَنْ هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ
هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ[2]. وَهُمْهُمْ كَمْ
هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ. وَهُمْهُمْ كَمْ
هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ
هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ.
هَوْهَ[3] هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ كَمْ هَنْ
هَنْ هَنْ. هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ كَمْ
هَنْ هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ كَمْ هَنْ
هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ كَمْ هَنْ هَوْهَ

447 هَدِ هُكْمِ هِكْمِ هِكْمِ هِ

ܚܝܢ: ܕܢܚܐ ܠܗ ܕܡܫܘܡܐ ܠܐ ܐܝ ܕܐܡܪ ܠܟ! ܐܠܐ ܒܟܝ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܐܠܐ ܒܟܝ

ܕܡܗܝܢ: ܘܟܠ ܫܥܐ ܕܡܬܚܙܐ ܠܗ ܒܚܠܡܐ: ܘܟܠ ܫܥܐ ܕܡܬܚܙܐ ܠܗ ܒܚܠܡܐ. ܘܠ: ܐܡܪ: ܒܗܠ ܕܐܢ ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܒܚܠܡܐ ܕܐܢ ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܒܚܠܡܐ ܕܡܬܚܙܐ ܠܗ ܒܚܠܡܐ.

ܐܝܟ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܒܚܠܡܐ: ܐܦ ܗܟܢ ܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܒܚܠܡܐ ܕܡܬܚܙܐ ܠܗ ܒܚܠܡܐ: ܐܝܟ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܒܚܠܡܐ[1] ܗܟܢ ܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܒܚܠܡܐ ܕܡܬܚܙܐ ܠܗ ܒܚܠܡܐ: ܐܝܟ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܒܚܠܡܐ ܕܡܬܚܙܐ ܠܗ ܒܚܠܡܐ[2] ܗܟܢ ܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܒܚܠܡܐ ܕܡܬܚܙܐ ܠܗ ܒܚܠܡܐ. ܡܢܘ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܒܚܠܡܐ ܕܡܬܚܙܐ ܠܗ ܒܚܠܡܐ: ܐܦ ܗܟܢ ܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܒܚܠܡܐ ܕܡܬܚܙܐ ܠܗ ܒܚܠܡܐ ܕ

الْمَوْتَى الَّذِينَ هُمْ فِي الْقُبُورِ. وَأَخْرَجَ
الْأَمْوَاتَ الَّذِينَ فِي السِّجْنِ.

هَكَذَا قَالَ الْمَسِيحُ: هُوَ الَّذِي دَعَا
مَسِيحَهُ[1] الْقِدِّيسَ: مَنْ يُخَاصِمُ هَذَا
الْحَقَّ الَّذِي هُوَ فِي الْحَقِّ الْمُسْتَقِيمِ
كَرَهْنَهُمْ الْحَقَّ الْمَكْتُوبَ (sic)
مَدِينَةٌ. وَقَدْ مَلَأَ هَذَا الْحَقُّ الْمَكْتُوبُ
عَلَى: لَا يَ الْحَقِّ الْمَكْتُوبِ. وَهُوَ وَ لَا
لِمَنْ دَفَنَ شَيْءٍ. وَهَذَا الْحَقُّ الْمَكْتُوبُ
هُوَ الْحَقُّ الْمَكْتُوبُ. قَدْ كَرَهْنَهُمْ الْحَقَّ
الْمَكْتُوبَ: وَهَذَا الْحَقُّ الْمَكْتُوبُ لَا
يَكُونُ (يَكْتُبُ: وَقَدْ قَالَ لَا يَكُونُ
الْمَكْتُوبُ[2]. وَهَذَا الْحَقُّ الْمَكْتُوبُ[3]
هُوَ لَا يَكُونُ الْحَقُّ الَّذِي هُوَ الْحَقُّ
الْمَكْتُوبُ: وَهَذَا الْحَقُّ الْمَكْتُوبُ
الْمَكْتُوبُ: وَهَذَا الْحَقُّ الْمَكْتُوبُ.
وَهَذَا الْحَقُّ الْمَكْتُوبُ: وَهَذَا الْحَقُّ
الْمَكْتُوبُ. وَهَذَا الْحَقُّ الْمَكْتُوبُ
الْمَكْتُوبُ[4] هُوَ الْحَقُّ الْمَكْتُوبُ[5] هُوَ الْحَقُّ الْمَكْتُوبُ

(1) L. مَسِيحَهُ. (2) هَذَا الْحَقُّ الْمَكْتُوبُ. (3) L. الْمَكْتُوبُ
(4) P. هُوَ. (5) الْمَكْتُوبُ.

למדרש תלפיות מלוקט. מחמת שהיה מדרש מאת
אחד למדרשים: שהיה בידו כי חפץ ה' בידו יצליח.
ומיום שהתחיל בו: נתמלא ביתו ספרים הרבה
הרבה: מאת. ואחד למאה: ולא ידעתי: מניין
לקח. ואחד לחמש: כי אחרים בודאי מניין יקח.
ומחמת שהיה מי שלבו נוקפו: מיום שהתחיל
במלאכה: ועד שסיים בה: ולא הרגיש בעצמו
שהיה חלש בגופו. ולא ידע לו סיבה: אלא שהיה
מניח מלאכתו: ומתפלל אל המקום ברוך הוא
שיחזיר לו כוחותיו: (ומחמת) [ומחמת] (1). שהיה
מניח מלאכתו ומתפלל: היה מתחזק ומתאמץ
ועושה מלאכתו: ומיום שהתחיל במלאכה: עד
שסיים בה: לא נתן שינה לעיניו: ולא תנומה
לעפעפיו: ולא היה יכול לישב: אלא כמי שהוא
עומד: ולא היה יכול לעמוד: אלא כמי שהוא
יושב. ולא היה יכול לילך: אלא כמי שהוא רץ.
ולא היה יכול לרוץ: אלא כמי שהוא מהלך:
ולא היה יכול לשכב: אלא כמי שהוא מוטל:
ולא היה יכול לשבת: אלא כמי שהוא מוסב.
ולא היה יכול לאכול: אלא כמי שהוא מקיא:
ולא היה יכול לשתות: אלא כמי שהוא מרים:
ולא היה יכול לדבר: אלא כמי שהוא מגמגם:
ולא היה יכול לחשוב: אלא כמי שהוא מבולבל.
ולא היה יכול לכוון: אלא כמי שהוא מבוהל.
ולא היה יכול לקרות: אלא כמי שהוא מפרפר.
ולא היה יכול לשנות: אלא כמי שהוא מגרגר.
ולא היה יכול לדרוש: אלא כמי שהוא מהרהר.
ולא היה יכול להורות: אלא כמי שהוא מסופק.
ולא היה יכול לעשות מעשה: אלא כמי שהוא
מנסה. ולא היה יכול לכתוב: אלא כמי שהוא
מצייר. ולא היה יכול לחתום: אלא כמי שהוא
מקשט. ולא היה יכול לחתוך: אלא כמי שהוא
מגרד. ולא היה יכול לקנח: אלא כמי שהוא
מרפא. ולא היה יכול לכתוב: אלא כמי שהוא
מגרר. ולא היה יכול לגרר: אלא כמי שהוא
מחליק. ולא היה יכול להחליק: אלא כמי שהוא
מלטש. ולא היה יכול לנקב: אלא כמי שהוא
מחתך. ולא היה יכול לחתוך: אלא כמי שהוא
מקלף. ולא היה יכול לקלף: אלא כמי שהוא
מחתך. ולא היה יכול לחתוך: אלא כמי שהוא
מנקב. ולא היה יכול לנקב: אלא כמי שהוא
מחליק. ולא היה יכול להחליק: אלא כמי שהוא
מגרר. ולא היה יכול לגרר: אלא כמי שהוא
מכתב

ܕܝܢܐ ܡܢ ܕܝܢܐ ܒܪ ܐܢܫ ܒܝܬ ܡܠܟܐ: ܩܒ ܐܢܐ ܒܝ ܕܝܢ ܐܬ ܒܝ ܕܝܢ ܐܬ ܒܝ ܕܝܢ ܐܬ

وَّحِيم قِفِيح هُلِحْ دِيحُلْ هُحِبَّنْ هِوَّهُوسِ. وحِيح
بِحْ: هِلِيح لِهُلِحْ هِلِجِهَّ دِنْنْ: زَجِدْ كُمْ هُحِبَّنْ: هِكْسِ
هُلِحْ. وِيْجِدْ هُلِحْ: هِكْسِ هُوِكْسِ. هُقِفِيح دِيْهِسِمْ كُمْ
حِهْدِنْ: وِيْجِبْ هِكُووِسِ. وهَّسِ هُحِبَّنْ (هِوَّ هُلِحْ
وَّكُمْ[1] حِهْجِنْ دِيْوِكُو بِحِسِ مِي دِيْدِ: حِيْ (بِهْ حِهِ
هِحِجِكْ سِكْسِ دِيهِوَّنْ[2]. وِيْجِبْ هُحِبَّنْ بِهِ وُهِوِوَّهِ
دِهُلِحْ دَّنْ[3]. وَّحِيم هِهِبْ هِي هُلِحْ لِحِجِنْ وَّهِ:
هِيْهِجَّوْ هِسِهُوْ: هُقِفِيح دِيسِهِكُو بِهِ دِيهِوَّنْ بِهِ
دِؤِدِسِ. زَجِدْ هُلِحْ لُهُحِبَّنْ: هِجِنِهِ هُحِسِ جِهِكُوَّنْ
هُجِسِوَّنْ: هِيُهِكْ دِنِهِ كُ جِدَّهْ دِهِجِهِجِنْ كُرَهَنْزُهِهِ:
وهُحِنْ وِنْهُوَّنْ: دِكِهِ هُوِدَّهِنْ: بِكْ بِ حِهُلِحْ هِكُووِسِ.
هُجِوِبْ وِبْ زَهِنْ: دِجِكْ دِؤِدِكْ شِجِدِ. هُجِهِبِ هِجِبِنْ
هُلِيِهِ وِيْجِدْ: زِهِنْ هَ هِكِبِكْ؟ هُقِفِيح هُلِحْ لِزِفِيِهِ
هِجِجِنْ: هِنِهِبِ كُهِكِبِكْ. وحِيح هِ جِكْلِ: هِجِيح هَّكْ وِبْ
هُدَهِجِنْ وِيْهِجِيح: هِكُووِسِ: بِهِنِهِ لَهَّهِ دِهِسِوِهِ كُ
هِ وَّحِ؟ وِهِسِهَّوْ هِبِؤِنْ هِجَّسِ هُجِيِّنْ بِكْ بِزِحِ: وِسِهَّوْ
هَوَّهِ هِجِبِ بِهِنِهِبِ: هُقِفِ لِهِحِهَّوْ جِدِهِهِ هِنِبِ
زِهِهَّسِ. وهَّسِ بِهِهِ بِحِ جِ جِجِ. وِيْهِجِيح بِهَّوْ: وِيْهِيح: جِ
هِجِسِ هِنِبِ هُنِبِهَّوْ: وِيْجِكْ لِجِيِّوْ: هُهِجِوِسِ دِيكِكِوْ
هُجِبِنِبِ. وحِلِوَّ زَيِّوْ جِهِكُبِ وهِّ حِجِنِ هُجِنِوِهُ
هِكِبِنِّ.

(1) بِيِّجِ هِوَّ هِلِحْ بِهِجِ L. (2) هِسِبِ L. (3) وهِهِبِكْ.

ܫܡܥ ܒܐܦ ܒܢܝ ܐܢܫ ܕܐܬܝ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ[1] ܠܡܠܟܐ: ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܠܟܐ ܕܐܢ ܠܐ

בשמים ותרנגול הודו: כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם ונתנו איש כפר נפשו לה' בפקוד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקוד אותם.

ואלה יהיו לכם לתרומה מאת כל הנדבים: זהב וכסף ונחשת. ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש. ועזים וערת אילים מאדמים וערת תחשים. ועצי שטים. שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים. אבני שהם ואבני מלואים לאפוד ולחשן. וכל איש אשר ידבנו לבו יביאו את תרומת ה' זהב וכסף ונחשת. ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש. ועזים וערת אילים מאדמים וערת תחשים. עצי שטים. כל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש. וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים. והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפוד ולחשן. ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים. כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה ה' לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה לה'. ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה. וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה. ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת. ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת. ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן. מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבות. ועשו אהליאב ובצלאל וכל איש חכם לב אשר נתן ה' חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה ה'.

لِجَّ حَوَّدِ: هُوهَبِ إِحَوَ مِ زَيْنَ هُلِكَ هحَوهَنَّ.
هِزَهَ هَدِيَّ هُلِكَ: هَذه هُلِكَ لِكَلِكَ سِ:
هُجِيلَوَجَّجِ لَ يَعِكْهِ خِ: هوهُلِكَهَّوِ هِيَكِهَ هَذَنَ:
يَهوهَّ لَ يَعِدَوهَ كِ: هُوَعِبَ دَهَّقِ أَكَ دَوهَنَ
دَيْكِبَ يَووهَ هوهَدَّنَ لِجَهَّوِ: أَهِبَ.

هَّمِيمِ هَجَبِ هَدِيَّ مِ هُلِكَ يَزِكَنِ. هِزَهَ كِ هُلِكَ:
حَدَهَّ لِكِلِكَهَ[1] دَهُلِكَهَ هِكَ دِكَ حَهَّمِ: هِزَّ يَزَّ
كِ. أَهَدَ كِ هَهَجَّزَّ: لِهَدَّزَّ سِهَ لِجَهَ مِ دَّدَهَ:
هِيَهَسِ كِهَ جَ: لَهَوَ[2] هُجِكِ. أَهَدَ كِ هُلِكَ لَهَهَجَّزَّ
هُلِجَ: هُلَهَوَ[2] مِ هَّجَ هوِ هَهَجِكَ هَهَّكِ لَهَدَّوِ:
دَهَّزَّ حَهَّ هِتِكِ دَّيِسَ؟ هوهَ هِيَسَ زِهَ جَ[2]؟ أَكَ كِ
لَهَّزَّ هِجَهَجَزَّ؟ يَهَدَ كِ هَهَجَّزَّ: يَهَهَ[3] كِ هَهِلَكَّوِ:
هَكَ هَزَيَ دَهِلَهَدَّوِ. أَهَدَ كِ هُلِكَ: هَهَجَ هَدَهَ
خَوَ[4] يَهِ لَجَّنَهِ. هِزَهَ هَدِيَّ لَهَهَ هَزَيَ سَهَيَّ
هِزَهَ كِ: لَهِهَدَّهَهَهَ دَهِجَهَزَّ: هَّ هَهَسِ. هُوهَهِ
هَوَ هَزَيَ مِ سَهَهَهَ: جَدِ لَ هَجِ لَ لَجَّ: هِزَهَكَهَ
هَ هَهَجَّزَّ هَهِ هَّ لِهَدَّزَّ دَهَدَّزَّ دَهُلِكَ. هُهَوَ
هَهَّزَّ لَهَّ لِهَدَّزَّ هِزَهَ هَزَّ: هَزَّ هَ لَجَهَّزَّ هَدَّ؟ أَهَدَ
كِ هَدِيَّ: هَكَهَ لِهَدَهَ هِهَكَ وَدَزَّ هُسَيَّزَّ. لَزَّ وَدَزَّ
هِيَدِهَ: لَهَ دِ هَهَهَكَ لَدَدَّ. أَهَدَ هَدَيَّ: هوَ لَدَّ
دَسِهَزَّ دَيَّزِ هَّ هَتَهَكَ. أَهَدَ هَدِيَّ لَهَدَيَّ لَجَّزَّ:

(1) لَهِجَهَ sic (2) sic (3) لَهَهَ. (4) لَجَ.

ܒܕܥܬ ܫܡܝܐ ܘܡܚܙܝܐ ܕܐܠܗܐ: ܟܕ ܫܡܥ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܕܒܥܬ
ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܝܢ ܐܙܠ ܠܗ: ܘܟܐ ܠܐ ܫܡܥ ܡܠܟܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܝ ܟܕ ܐܡܪ (sic) ܡܢ ܟܬܒܐ: ܫܡܥ
ܕܝܢ ܩܛܝܪ ܙܠ ܠܗ. ܘܒܝܬ ܝܫܘܥ ܟܕ ܝܬܒ:
ܘܟܬ ܠܬܪܥ ܫܘܩܐ. ܡܠܟܐ ܕܝ ܫܘܫܒܢܐ ܒܟ
ܟܬ ܒܝܬ ܠܒܘܟ ܗܘ: ܣܓ: ܡܫܠ ܕܒܝܬ ܠܫܘܩܐ.
ܘܒܝܬ ܒܫܘܩܐ: ܕܫܘ ܡܢ ܒܝܬ ܠܒܘܟ. ܘܫܘ ܙܝܢ ܕܟܐ:
ܘܒܝܬ ܠܒܘܟ ܟܠ ܒܝܬ ܘܫܘ ܘܒܝܬ.

ܘܒܝܬ ܫܘܩܐ ܡܠܟܐ ܠܒܝܬ ܘܫܘܫܒܢܐ ܕܒܟܐ:
ܘܟܐ ܕܐܡ ܫܘ ܒܝܬ ܘܒܝܬ: ܘܟ ܫܐ ܒܝܬ ܕܐ
ܝܫܘܥ ܕܒܟ ܘܒܝܬ ܠܒܘܟ. ܘܒܝܬ ܫܘ ܕܒܝܬ ܠܒܘܟ
ܕܒܝܬ ܕܒܝܬ ܠܒܘܟ ܕܐ: ܕܐ ܫܘ ܒܝܬ ܠܒܘܟ
ܕܒܝܬ ܠܒܘܟ ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ
ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ
ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ
ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ
ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ
ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ ܕܐ ܒܝܬ ܠܒܘܟ

שהיו מתפארים: ומה היו אומרים: אין לנו אב אלא אברהם. ואף הוא כשהיה מת היה מתיירא שלא יאמרו ישראל אין לנו אב אלא אברהם. ומה היה אומר: אתה הוא אבינו. אתה הוא אבינו. אתה הוא אבינו.

ויאמר אליו: אמן כן אדני המלך: אתה עבדך ידעתי כי כל אשר ידבר אדני המלך כן יהיה עבדך. ויאמר המלך: מי זה מבקש לי כל הדבר הזה ולא שלח אלי מכל הנערים אשר היו אתי. ועתה נשבע לי ביהוה אלהי ישראל לאמר כי אם אליהו עבדי יבוא אלי והמיתני: ועתה אדני המלך נשבע הוא ליהוה אלהיך כי לא מלאם גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שמה לבקשך והשביעו את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאך: ועתה אתה אמר לאדניך הנה אליהו: והיה אנכי אלך מעליך ורוח יהוה ישאך אל אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה מנעריו: הלא הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחביא מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים: ועתה אתה אמר לאדניך הנה אליהו ויהרגני: והיה כבואי ורוח יהוה ישאך על אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה מנעריו: ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו: ויבא עבדיה לקראת אחאב ויגד לו ויבא אחאב לקראת אליהו: ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל: ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה וילכת אחרי הבעלים: ועתה שלח קבץ אלי את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל מאתים וחמשים ואת נביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל: וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל: ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר: ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבעים ומאתים איש: ויתנו לנו שני פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחהו וישימו על העצים ואש לא ישימו והפר האחד אעשה והנתי על העצים ואש לא אשים: וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והאלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויענו כל העם ויאמרו טוב הדבר: ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשונה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו: ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל ענני ואין קול ואין עונה ויפסחו על המזבח אשר עשו: ויהי בצהרים ויתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח ושיג לו ואין קשב: ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם: ויהי כעבור היום ויתנבאו עד עלות המנחה ואין קול ואין עונה ואין קשב: ויאמר אליהו אל כל העם גשו אלי אלי ויגשו כל העם אליו ויתקן את מזבח יהוה הנתוץ: ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך: ויבן את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח: ויערך את העצים וינתח את הפר האחד וישם על העצים: ויאמר מלאו ארבעה כדים מים והעלו על העולה ועל העצים ויאמר שנו ושנו ושלשו ושלשו: וילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים: ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואנכי עבדך ובדברך את כל הדברים האלה: ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבות את לבם אחרנית: ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה ליחה: ויראו כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים: ויאמר אליהו אליהם תפשו את נביאי הבעל אל יפלט מהם איש ויתפשום ויורדם אליהו אל נחל קישון וישחט שם: ויאמר אליהו אל אחאב עלה אכל ושתה כי קול המון גשם: עלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל וישתחו ארצה וישם פניו בין ברכיו: ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך הים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שוב שבע פעמים: ויהי בפעם השביעית ויאמר הנה עלה ענן קטן כיד איש עלה מים וילך ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר וירד ולא יעצרך הגשם: ויהי עד כה ועד כה ויקדר השמים בעבים וברוח וירד גשם גדול ויהי יזרעאלה: ויהי יד יהוה אל אליהו ויחגר מתניו וירץ לפני אחאב עד בואך יזרעאלה:

(1) sic מנחה

نُمِ دُوُنِ. هنُعِبَ ٱكسَهَ كَبَنَ هُلِجَ هكَ نِبِنَ هُعِبَنَ
هُكِلَجُنَ: هُوهُوَ قَكسَ نِكَ نُكَنَ نُهَبَنَ دُهُنُدَهُوَنَ.
ٱجَ نِبُنَ هَوَ كَوَ هُحَبَّنَ: نُمِ نِعِبَنَ نِهسُوَ نِهُنَ:
هُجُنَ هعُبَكَ نُكَ هَوَ كِكَنَ.

هِ نِ نِدَنَ هُحَبَّنَ هُنِبَّنَ كُهكَنَ نُمِ هِجنُ:
هِنَبَّنَ نِهَّ كعهكَنَ هُكِبَنَ: هِجَ هِنُوَ كَوَ هِنَبَّنَ نِهَّ
نُمِ هِجنُ: هِنَبَّنَ كَهكَهُ نِعِجَهُ كَرَهُنَعِكَ: هِنُبَ
هُنِبَّنَ هِهِ هُنِبَّنَ هِ هُنِبَّنَ هِنُنَبَّنَ: هِنُوَ هُهُنَ
نِهُكَ. هِنُهُ هُعِبَ هَرَهُنَ هِ رَهُنَعِكَ: هِنُوَ هُهكَنَ
كُنُهَهَهَ: هُكُكِ نِ نَنَ نُدَ نِعِبَ هَهَبَّ: هُكَ سَوَ
هُكَ هُنِبَ هُكَ هِهُعِكَ. هُنِبَ هُكِ هكَهَهَ هُحَبَّنَ:
هِهُنَبَ هِعِبَ هُنِكَهُوَ: هِنَ هِ هَرَهُنَ نُهُنَبَ هُنِبَ
نِبَ. نِهَ كَ: هِنُهُ هُنِبَّنَ هعِبَ نُكَوَ نُهُنَبَ
كُعكِبَهَهَ سُكَ جَهِ: هِنُهَ رَنُهُوَهَ نُهَهُوَ
نُجِنُوَ: هَ نِجَ كُ نُهَهُوَ نُكُكَوَ سَهكَنَ نُكُنَ
هِهُبَّنَ نُهُهُنَ: كُكَهُوَ نُجَهُوَ هُنِبَ نُجِكَهَهَ
هِهُبَّنَ نُهُهُنَ: كُكَهُوَ نُجَهُوَ هُنِبَ نُجِكَهَهَ
هِنُوَ هُحَبَّنَ هُوَ هُهكَنَ: هِنُهَ هُنِبَ نُكَنَ
سكَبَ. هِهَبَ هَرَهُنَ هُكِ: نُهَوَ نُهِبَ هِهُبَ. نُهَوَ
هُنِبَّنَ نُهُهُنَ: هُنِبَ هُنِبَ هُنِبَ هُنِبَ هُنِبَ
هُنِبَّنَ نُهُهُنَ: هُنِبَ هُنِبَ هُنِبَ هُنِبَ هُنِبَ

ܫܒܩ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܬܥܒܕ ܡܠܟܘܬܐ: ܘܐܫܡܥ ܠܗ ܫܠܡܐ ܘܐܙܠ ܠܗ.

ܘܥܒܕ ܡܠܟܐ ܕܐܠܦܐ ܘܫܠܚ ܠܘܬ ܐܚܐ ܕܐܒܘܗ ܕܢܣܒ ܠܗ ܐܢܬܬܐ ܕܫܡܗ ܐܒܝܓܝܠ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܒܘܗ ܠܡܐ ܠܐ ܣܒ ܐܢܬ ܐܢܬܬܐ[1] ܕܐܒܝܓܝܠ ܐܚܬ ܐܒܝ ܕܐܒܝ ܐܢܬ ܣܒ ܐܢܬ[2] ܐܚܬ ܫܘܢܡܝܬ ܐܚܬ ܐܒܝ ܕܐܒܝ ܐܢܬ ܣܒ ܐܢ

שמלכות אדום ב' פעמים: פעם אחת בימי בית שני שהחריבו אותו אנטיוכוס ואחר כך חזרו ובנוהו: ואחר כך בא אדריינוס והחריבו ולא נבנה עוד: ולפי שהיו ישראל מצפים ומקוים לבנין בית המקדש ולא היה נבנה: לפיכך נמשלו כאילו הוא חרב פעמים הרבה: ומפני כך נמשלו כאילו הוא חרב ג' פעמים: ואחר כך נבנה ולא חרב עוד: ומפני כך נמשלו כאילו הוא חרב ב' פעמים: ואחר כך נבנה ולא חרב עוד: ומפני כך נמשלו כאילו הוא חרב פעם אחת

ثَنَّصِيهِ لَهِيهُ هُلِكَ. هِيُّهِ: ثَمَّ هُوَ لَ

ומצאתיהו לי: ויאמר אליו אחאב אף מצאתני אויבי: ויאמר מצאתיך כי התמכרת לעשות הרע בעיני ה': הנני מביא עליך רעה ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה בעבור הכעס אשר הכעסתני והחטיא את ישראל: וגם אל איזבל דבר לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל: המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים: אך לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני ה' אשר הסיתתו איזבל אשתו: ויתעב מאד ללכת אחרי הגלולים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש ה' את בני ישראל: ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצם ושכב בשק ויהלך אט: והנה דבר ה' אל אליהו התשבי לאמר: הראית כי נכנע אחאב מפני כי נכנע מפני לא אביא הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו: וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם לישראל: ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל: ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחתה מיד מלך ארם: ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא היום את דבר ה': ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה והתן ה' ביד המלך: ויאמר יהושפט האין פה עוד נביא לה' ונדרשה בו: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את ה' מיכיהו בן ימלה ואנכי שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע והוא מיכיהו בן ימלה: ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן: ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכיהו בן ימלה: ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה לבושים בגדיהם ויושבים איש על כסאו בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם: ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר ה' באלה תנגח את ארם עד כלותם אותם: וכל הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח והנתן ה' ביד המלך: והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנביאים פה אחד טוב אל נא דברך כדבר אחד מהם ודברת טוב: ויאמר מיכיהו חי ה' כי את אשר יאמר אלי אתו אדבר: ויבא אל המלך ויאמר אליו המלך מיכיהו הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמר עלה והצלח והנתן ה' ביד המלך: ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אם תדבר אלי רק אמת בשם ה': ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להם רועה ויאמר ה' לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם רע: ויאמר לכן שמעו דבר ה' ראיתי את ה' יושב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו: ויאמר ה' מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה אמר כך וזה אמר כך: ויצא הרוח ויעמד לפני ה' ויאמר אני אפתנו ויאמר ה' אליו במה: ויאמר אצא ורוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן: ועתה הנה נתן ה' רוח שקר בפי כל הנביאים אלה וה' דבר עליך רעה: ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר איזה עבר רוח ה' ממני לדבר אתך: ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא: ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך: ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד בואי בשלום: ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר ה' בי ויאמר שמעו עמים כלם: ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבא במלחמה: ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן ואת הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו: ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט ויאמרו אך מלך ישראל הוא ויסבו עליו למלחמה ויזעק יהושפט: ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאחריו: ואיש מתח בקשתו ויך את מלך ישראל בין הדבק ובין השרין ויאמר אל רכבו הפך ידיך והוציאני מן המחנה כי הוחליתי: ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמד על המרכבה נגד ארם ויכתת בערב וימת ויצא דם החץ אל חיק המרכבה: ויעבר הצוה במחנה כבוא השמש לאמר איש אל עמו ואיש אל ארצו: וימת המלך ויבא שמרונה ויקברו את המלך בשמרון: ויחצו את הרכב על ברכת שמרון וישטפו הכלבים את דמו ואת זונותיו רחצו כדבר ה' אשר דבר: ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיה בנו תחתיו: בשנת שבע עשרה שנה ליהושפט מלך יהודה מלך אחזיה בן אחאב על ישראל בשמרון שנתים: ויעש הרע בעיני ה' וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ויעבד את הבעל וישתחו לו ויכעס את ה' אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו:

ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב: ויפל אחזיה בשבכה בעליתו אשר לשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אליהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה: ומלאך ה' דבר אל אליהו התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודברת אליהם הלא על כי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון: ועתה כה אמר ה' המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות: וילך אליהו: וישובו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם: ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר ה' הלא על כי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות: ויאמר אליהם מה מדת האיש אשר עלה לקראתכם ויספרו לו: ויאמר אליהם בעל שער איש ואזור עור אזור במתניו ויאמר איש תשבי הוא: וישלח אליו שר חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה יושב על ראש ההר ויאמר אליו איש האלהים המלך דבר רד: ויען אליהו ויאמר אל שר החמשים אם איש אלהים אנכי ותרד אש מן השמים ותאכל אותך ואת חמשיך: ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו: וישלח עוד אליו שר חמשים אחר וחמשיו ויען ויאמר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהר רד: ויען אליהו ויאמר אליהם אם איש אלהים אנכי ותרד אש מן השמים ותאכל אותך ואת חמשיך: ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו: וישלח שר חמשים שלישי ויעל שר החמשים השלישי ויבא ויכרע על ברכיו נגד אליהו ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים יקר נא תהי נפשי ונפש חמשים עבדיך אלה בעיניך: הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשונים ואת חמשיהם ועתה תהי נפשי יקרה בעיניך: ויאמר מלאך ה' אל אליהו רד אתו אל תירא מפניו ויקם וירד אתו אל המלך: וידבר אליו כה אמר ה' יען כי שלחת מלאכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין אלהים בישראל לדרוש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות: כדבר ה' אשר דבר אליהו וימת ובן לא היה לו כי אם בת ויהורם ימלך תחתיו בשנת שתים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן: ויתר דברי אחזיה אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:

ויהי בהעלות ה' את אליהו בסערה השמימה ואליהו והאלישע הלכים מן הגלגל: ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי ה' שלחני עד הירדן ויאמר אלישע חי ה' וחי נפשך אם אעזבך ויבאו שניהם הירדנה: ויאמר אליהו אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך: ויאמר הקשית לשאול אם תראני לקחת מעמך יהי לך כן ואם אין לא יהי: ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים: ואלישע ראה ויצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים: ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה ממנו וישב ויעמד על שפת הירדן: ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה ממנו ויך את המים ויאמר איה ה' אלהי אליהו אף הוא ויך את המים ויחצו הלם ויעבר אלישע: וירא בני הנביאים אשר בירחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה: ויאמרו אליו הנה נא יש עם עבדיך חמשים אנשי חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח ה' ויטלהו אחד ההרים או אחת הגבעות ויאמר לא תשלחו: ויפצרו בו עד בוש ויאמר שלחו ושלחו חמשים איש ויבקשו שלשת ימים ולא מצאוהו: וישבו אליו והוא ישב בירחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו: ואנשי העיר אמרו אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת: ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו: ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר ה' רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת: וירפאו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו אליו עלה קרח עלה קרח: ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם ה' ותצאנה שתי דובות מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושנים ילדים: וילך משם אל הר הכרמל וישב שמרון:

ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמונה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה: ויעש הרע בעיני ה' רק לא כאביו ואמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו: רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנו: ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כבשים וצמר מאה אלף אילים: ויהי כמות אחאב ופשע מלך מואב במלך ישראל: ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל: וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי למלחמה אל מואב ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: ויאמר באי דרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום: וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם: ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא ה' לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: ויאמר יהושפט הין פה נביא לה' ונדרשה את ה' מאתו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו: ויאמר יהושפט יש אתו דבר ה' וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום: ואלישע אמר אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא ה' לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: ויאמר אלישע חי ה' צבאות אשר עמדתי לפניו אם לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אתך ואליך לא הביט ואראך: ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה': ויאמר כה אמר ה' עשו הנחלים האלה גבים גבים: כי כה אמר ה' לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתיתם אתם ואתם ומקניכם ובהמתכם: וקל זה בעיני ה' ונתן את מואב בידכם: והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחר ועץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל חלקת טוב תכאבו באבנים: ויהי כבקר כעלות המנחה והנה באו מים דרך אדום וימלא הארץ את המים: וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויזעקו כל כל ומעלה ויתיצבו על הגבול: וישכמו בבקר ויזרח השמש על המים וירא מואב מנגד את המים אדמים כדם: ויאמרו דם זה חרבו נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשללה מואב: ויבאו אל מחנה ישראל וישראל קמו ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבאו הכה להכות בם: ואת הערים יהרסו ואת כל חלקת טוב ישלכו איש אבניו ומלאוה ואת כל מעיני המים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר קיריה אבניה רק ויסבו הקלעים ויכתוה: ויראו מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש שלפי חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו: ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה על החומה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישובו לארצם:

והאשה אשר חיה את בנה שלחה את ביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: ויהי מקץ שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה: והמלך מדבר אל גחזי נער האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע: ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת ותצעק האשה אשר החיה את בנה אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע: וישאל המלך את האשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: ויבא אלישע דמשקה וארם חלה: ויגד למלך לאמר בא איש האלהים עד הנה: ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ושאל את ה' לאמר החיה מחלי זה: וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה מחלי זה: ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה תחיה והראני ה' כי מות ימות: וישם פניו וישם עד בוש ויבך איש האלהים: ויאמר חזאל למה אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח באש ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרותיהם תבקע: ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני ה' אותך מלך על ארם: וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר דבר אלי לאמר מות תמות: ויהי ממחרת ויקח את המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו: ובשנת חמש לאחאב בן עמרי מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה: בן שלשים ושתים שנה היה במלכו וימלך שמנה שנים בירושלם: וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני ה': ולא אבה ה' להשחית את יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר ולבניו כל הימים: בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך: ויעבר יהורם צעירה וכל הרכב עמו ויקם לילה ויך את אדום הסובב עליו ואת שרי הרכב ויפלו העם לאהליהם: ותפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז פשעה לבנה בעת ההיא: ויתר דברי יהורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב יהורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ויבן אחזיה בנו תחתיו:

בשנת שתים עשרה שנה ליהורם בן אחאב מלך יהודה מלך אחזיה בן יהורם מלך יהודה: בן עשרים ושתים שנה אחזיה במלכו וימלך שנה אחת בירושלם ושם אמו עתליה בת עמרי מלך ישראל: וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני ה' כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: וילך את יהורם בן אחאב למלחמה את חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו ארם את יורם: וישב המלך יורם לרפאות ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארם ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיה בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: ויהי מאת ה' ביבוא יהורם אל יואם ובצאתו ויקם את יהוא בן נמשי אשר משחו ה' להכרית את בית אחאב: ויהי כהוכיח יהוא את בית אחאב וימצא את שרי יהודה ואת בני אחי אחזיה משרתים לאחזיה ויהרגם: ויבקש את אחזיה ויתפשהו והוא נחבא בשמרון ויביאהו אל יהוא וימיתהו ויקברוהו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את ה' בכל לבו ולא היה לבית אחזיה כח לשמור ממלכה: ועתליה אם אחזיה ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה לבית יהודה: ויהי יהושבעת בת המלך יהורם אחות אחזיה ותקח את יואש בן אחזיה ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתירהו יהושבעת בת המלך יורם אשת יהוידע הכהן כי אחות אחזיה היא מפני עתליה ולא הומת: והיה עמה בבית ה' נסתר שש שנים ועתליה מלכת על הארץ: ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי מאות לכרי ולרצים ויבא אליו הבית ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית ה' ויראם את בן המלך: ויצו אתם לאמר זה הדבר אשר תעשו שלשית הבאים בשבת ושמרי משמרת בית המלך: ושלשית בשער יסוד והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מבלעדי: ושני כל פרצי שבת שבתכם ושמרו את משמרת בית ה' אל המלך סביב איש כליו בידו והבא אל המערכות יומת והיו את המלך בצאתו ובבואו: ויעשו בני הלוים ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם יוצאי השבת ויבא אל בית יהוידע הכהן: ויתן הכהן אל שרי המאות את חניתות ואת צנות ואת מגנים אשר למלך דויד אשר בבית ה': ויעמדו כל העם איש כליו בידו מן הכתף הימנית של הבית אל הכתף השמאלית של הבית על המזבח ועל הבית אל המלך סביב: ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות ויתנו לו את המלוכה וימשחו אתו ויפקו ידים ויאמרו יחי המלך: ותשמע עתליה את קול הרצים את העם ותבא אל העם בית ה': ותרא והנה המלך עמד על העמד כמשפט והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח וחוצצרים בחצצרות והמשוררים במשוררי השיר ומנגנים בכלי השיר ותקרע עתליה בגדיה ותקרא קשר קשר: ויצו יהוידע הכהן את שרי מאות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאוה אל מבית לשורות והמבאיה אחריה בחרב כי אמר הכהן אל תמיתוה בבית ה': וישימו לה ידים ותבא דרך מבוא סוסים בית המלך ושם המיתו אותה: ויכרת יהוידע הברית בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם לה' ובין המלך ובין העם: ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על בית ה': ויקח את שרי מאות והכרי והרצים וכל עם הארץ ויורדו את המלך מבית ה' ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליה המיתו בחרב בבית המלך: בן שבע שנים יואש במלכו: בשנת שבע למלך יהוא מלך יואש וימלך ארבעים שנה בירושלם ושם אמו צבויה מבאר שבע: ויעש יואש הישר בעיני ה' כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על הבמות: ויאמר יואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית ה' כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית ה': יקחו להם הכהנים איש מאת מכריו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק: ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית: ויקרא המלך יואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדוע אינכם חזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנוהו: ויאבו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית: ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח מימין בבוא איש בית ה' ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית ה': ויהי כראות כי רב הכסף בארון ויעל סופר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית ה': ויתנו את הכסף המתכן על יד עשי המלאכה הפקדים על בית ה' ויוציאו אתו החרשים והבנים העשים בית ה': ולבנים וגזרים לקנות עצי ומחצב אבן לחזק את בדק הבית ולכל אשר יצא על הבית לחדשה: אך לא יעשה בית ה' מזרקות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית ה': כי לעשי המלאכה יתנוהו וחזקו בו את בית ה': ולא יספרו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם להתן לעשי המלאכה כי באמונה המה עשים: כסף אשמות ולא יובא בית ה' לכהנים יהיה: אז עלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על ירושלם: ויקח יואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיה אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית ה' ובית המלך וישלח אל חזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בבית מלא בית המלך: יוזכר בן שמעת ויהוזבד בן שומר עבדיו הכוהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דויד ויבן אמציה בנו תחתיו:

בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיה מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: ויעש הרע בעיני ה' וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: ויחר אף ה' בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים: ויחל יהואחז את פני ה' וישמע אליו ה' כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם: ויתן ה' לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום: אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם בה הלכו וגם האשרה עמדה בשמרון: כי לא נותר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדוש: ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון ויבן יואש בנו תחתיו:

בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון ארבע עשרה שנה: ויעש הרע בעיני ה' לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם בה עשה: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל: ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: ויאמר למלך ישראל שים ידך על הקשת וישם ידו ויסמך אלישע את ידיו על ידי המלך: ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירה ויאמר חץ תשועת ה' וחץ תשועה מארם והכית את ארם באפק עד כלה: ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד: ויקצף עליו איש האלהים ויאמר לו הכית חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: ואלישע מת ויקברו אתו ובני מואב מפשטים בארץ לבוא השנה: ויהי המה קברים איש ומת והשליכו את המת בקבר אלישע וילך ויגע המת בעצמות אלישע ויחי ויעמד על רגליו: וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז: ויחן ה' אותם וירחם אותם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה להשחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה: וימת חזאל מלך ארם וימלך בן הדד בנו תחתיו: ויסף יואש בן יהואחז ויקח את ערי מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו בידו שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל:

בשנת שתים למלך יואש בן יהואחז מלך יהודה מלך אמציה בן יואש: בן עשרים וחמש שנה היה במלכו וימלך תשע ועשרים שנה בירושלם ושם אמו יהועדין מירושלם: ויעש הישר בעיני ה' רק לא כדויד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה: רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על הבמות: ויהי כחזק המלכות עליו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו: ואת בניהם המתים לא המית כאשר כתוב בספר תורת משה אשר צוה ה' לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש בחטאו יומתו: הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את סלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה: אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים: וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציה מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: הכה הכית את אדום ונשאך לבבך התהלל ושב בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך: ולא שמע אמציה וילך יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו: ואת אמציה מלך יהודה לכד בן יואש בן אחזיה יהואש מלך ישראל בבית שמש ויבא ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה: ואת כל הזהב והכסף וכל הכלים הנמצאים בבית ה' ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה: ויתר דברי יואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל ויבן ירבעם בנו תחתיו: וחי אמציה בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: ויתר דברי אמציה הראשנים והאחרנים הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה וישראל: ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתוהו שם: וישאוהו על סוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דויד: ויקחו כל עם יהודה את עזריה בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה: הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו:

בשנת חמש עשרה שנה ליואש בן יהואחז מלך ישראל מלך ירבעם בן יואש: בן ארבעים ואחת שנה ירבעם במלכו וימלך ארבעים ושנה בשמרון: ויעש הרע בעיני ה' לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם בה עשה: הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה ככדבר ה' אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר: כי ראה ה' את עני ישראל מר מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל: ולא דבר ה' למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש: ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק וחמת ליהודה לישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וזכריה בנו תחתיו: בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך יהודה מלך עזריה בן אמציה: בן שש עשרה שנה היה במלכו וימלך חמשים ושתים שנה בירושלם ושם אמו יכליה מירושלם: ויעש הישר בעיני ה' ככל אשר עשה אמציה אביו: רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על הבמות: ויגע ה' במלך ויהי מצרע עד יום מותו וישב בבית החפשית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ: ויתר דברי עזריה וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב עזריה עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דויד ויבן יותם בנו תחתיו:

בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריה מלך יהודה מלך זכריה בן ירבעם על ישראל בשמרון שנתים: ויעש הרע בעיני ה' כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם בה: ויקשר עליו שלם בן יבש ויכהו קבלעם ויתים ויקברו אתו בשמרון ויבן מנחם בנו תחתיו: ויתר דברי זכריה הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: זה דבר ה' אשר דבר אל יהוא לאמר בניך עד רבעים ישבו לכסא על ישראל ויהי כן: שלם בן יבש מלך ומנחם בן גדי עלה מתרצה ויבא עד תרצה ויכה את שלם בן יבש בתרצה ויכהו ויתים ויקברו אתו בשמרון ויבן מנחם בנו תחתיו: ויתר דברי שלם וקשרו אשר קשר הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: אז הכה מנחם את תפסח ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתחו לו ויכה את כל הרה בקע ויבקעו את כל נשיה הרות יבקע: בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל עשר שנים בשמרון: ויעש הרע בעיני ה' לא סר כל ימיו מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם בה: בימיו עלה פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף למען תהי ידו עמו להחזיק את המלכות בידו: ויתן מנחם את הכסף על פי כל גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים חמשים שקלים כסף על כל איש לתת למלך אשור וישב המלך אשור ולא עמד שם בארץ: ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב מנחם עם אבתיו ויבן פקחיה בנו תחתיו: בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שנתים: ויעש הרע בעיני ה' לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם בה: ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלישו והכהו בשמרון בארמון בית המלך את ארגב ואת אריה ועמו חמשים איש מבני הגלעדי ויהרגהו וימלך תחתיו: ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה: ויעש הרע בעיני ה' לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם בה: בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת יניעם ואת קדש ואת חצור ואת גלעד ואת הגליל כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה: ויקשר הושע בן אלה קשר על פקח בן רמליהו ויכהו וימיתהו וימלך תחתיו בשנת עשרים לותם בן עזיהו: ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: בשנת שתים לפקח בן רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה היה במלכו וימלך שש עשרה

لَمِهِتَّةُ هُكِبِ. هُحَتَّجَةُ تَتَّ مِيهِ هَيْهُ: مَنْقَضَةُ هُكِبِ هُوَبَ لَحِيَّةُ نُمِ دَكْلَمِدَّهَمَّهُ. مَنْجِ هِ كَتَّةُ دِنْهِ لَحِيَّةُ: هِ حَتَّجَةُ دِهِ مَنْعِكَمِكَ يَحْمَبِ. مَجَّةُ نَجَّتَّةُ دِكِمَ دِنْهِ: حِتَّ هَ مَعْبَتَّةُ دِنْهِ بَكَ هَدَتَّةُ أَمَجِهِ هَدَتَّةُ دِهَمَدَ. هُمِجِ لَمِهِتَّةُ مَنْهَكِيَّةُ لَمِعْبَكَ هَدَتَّةُ: دَمِهَ دَمِحَكَّةُ

ܒܝܬ ܫܡܝ ܕܥܠ ܡܘܬܐ ܕܐܙܠ ܠܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܘܠܐ ܢܬܐ ܠܡܒܟܐ ܐܚܪܬ ܫܡܐ ܕܒܪܟ: ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܬܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܢܘܕܒ.

ܫܡܥ ܐܕܝ ܒܪ ܚܝܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܐܒܪ ܠܝ ܕܐܙܠ ܒܟܠ ܐܬܪ ܕܐܬ ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܟܚ ܐܢܬ ܠܗ ܒܟܠ ܐܬܪ ܕܐܙܠ ܐܢܬ ܐܦ ܐܢܐ ܐܙܠ ܒܬܪܝܟ: ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܚܝܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܐܒܪ ܠܝ

ויעש את הנחשת אשר עשה לו ויתנהו על המכונות אשר עשה משה במדבר: ויעש את המכונות עשרה אמות ארכן ועשרה אמות רחבן ושלשים אמה קומתן: ויעש את הכיור עשרה אמות ארכו ועשרה אמות רחבו ושלשים אמה קומתו: ויעש את הים עשרה אמות מזה לזה עגול סביב ושלשים אמה קומתו: ויעש את הכנות עשרה ויתן חמשה מזה וחמשה מזה לרחוץ בהם את העולה: ויעש את המנורות עשרה כמשפטן ויתן חמשה מזה וחמשה מזה לפני הקדש: ויעש את המזבח עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו: ויעש את המזבח את הקרנות ואת הסירות ואת המזרקות ואת המזלגות ואת המחתות: ויעש את הכלים האלה לשרת בהם לפני הקדש: ויעש את הכלים האלה לשרת בהם לפני הקדש: ויעש את הכלים האלה לשרת בהם לפני הקדש

هنت. ونِهْجُنِه مِي حل دِوْن هُنْتِ وُهنِهْتُنْ نِهنِي:
دِيْنْ هُنْ: ونِهْن هُلِيْنْ دِهوْنْ: ونِهْجْن حِنْهْ
هُجْنْ وُجِنْوْهِنْ وُجِهْهْن دُنْنْ: بِحْ هِتْحْنْ وُوهِنْهْ
دِوْهْنْ هُجِيْنْ. ونِهْكِه ونِهْهِه ونِهْكِهْهْن دُنْنْ
نِوْ دِيْنْ: ونِهْنِهْنِي دِيْنْ وُ دِهْن هُلِجْ هِنْوْن
كْنهْنْن.

ونِهْ هُكْ: قِبه دِيْنْ هُنِيْنْ هكِهِ زُنْهْنْ
ونِهْنِهْ نُهوْنْن وُنِهْهِهْ. وِيْنْ زُهنِهْ نُهْ نِهنِهْ
دِهْنِهْنْن هُن هُلِجْ زُنْهْنِهْنْ هنت: ونِهْكِهْنْن
دِهْنْ هُلِجْ هُن هُلِجْ زُنْهْنِهْنْ هنت: ونِهْكِهْنْن
دِنْنْن نِهِ وُوْنِ. وُهْنِه وُنِهْنِ هكِهِ زُنْهْنْ كْنْن
دِكِ هُن هُلِجْ ونِهْنِهْنْ نَسْنْن دِنْنْ دِنِكْهْ بُنْنْ:
وهُهِهْ نِهنِهْنْن كِهنِهْ[1] بُنِهْنْ. وِنْنِكْهُهِهْ
وُنِهْنِهْهْنِهْ بِحْ وُنِهْنِهْ نْكْهْ وُنِهْنْ:
وُنِهْ وِنِهْ وِنِهْ ونِهْنْ نِهنِهْنْ نْكْهْ وِنِهْ: وُنِهْ
هُنِهْ وُهكْهِهْ نِهنِهْهْ وُنِهْنِهْ كْنْكْ هكِهِ: وُهِهْ.

هُهُنْ وِي كْنُهنِهْ هُنِ وِنِهْنْ وِهِهْنْن هُن
هُلِجْ نْكْنِهْ نُنْ وِكِهْ وُنْنْنْ هكِووهُنْ: وهُنْ
هِكْهُهْ سوهُنْ هِ حل هُنُوْنْ وِقْنْنْ نْهْ. وُنِهْ
حسوْنْ نِكْ هُهُوْنْ: ونِهْ هُنُوْنْ: وهُ نِكْ
وُنْنْ: ونِهْ حل وِنِهُوهُوْ. هِهِكْ وِنِهْنْ وُنِهْنِهْ
هِنْ هِ هُنْنْ: هُنِهْ هُنِيْنْ[2] نْهْ هِ وُنِهْنْنْ وِنْنْ

(1) كْنهْنْ. (2) (هُنِيْنْ ؟ N. E.).

ואחריו: ויקבר בעיר שמרקנד ויש לו שם גדול בכל ארץ בוכרא: ואחריו.

ויקבר בשמרקנד. ויש לו שם גדול בכל ארץ בוכרא: ואחריו.

בן אחיו מחמד בן מחמד בן מחמד

בן מחמד

ויולך בשלום.

בן אחיו מחמד בן מחמד בן מחמד[1] בן מחמד בן מחמד בן מחמד

ⵙⵙⵓⵎ. ⵉⵏⵏⴰ ⵢⵉ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵏ ⵜⵉⵏⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵎ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵜ:

مَعْرِفَةُ : فَمَنْ كَفَرَ مَا كَفَرَ
فِيهِ مِنْ عَجْزٍ أَوْ جَهْلٍ فَلَا
كُفْرَ عَلَيْهِ : وَمَنْ كَفَرَ
بِالْجَهْلِ فَلَا كُفْرَ عَلَيْهِ
وَلَا إِثْمَ. وَمَنْ كَفَرَ
بِالْعَجْزِ فَلَا كُفْرَ عَلَيْهِ
وَلَا إِثْمَ. وَمَنْ كَفَرَ
بِالْعِنَادِ فَعَلَيْهِ
الْكُفْرُ وَالْإِثْمُ. وَمَنْ
كَفَرَ بِالْجَهْلِ فَلَا
كُفْرَ عَلَيْهِ وَلَا إِثْمَ.
وَمَنْ كَفَرَ بِالْعَجْزِ
فَلَا كُفْرَ عَلَيْهِ وَلَا
إِثْمَ. وَمَنْ كَفَرَ
بِالْعِنَادِ فَعَلَيْهِ
الْكُفْرُ وَالْإِثْمُ.
وَمَنْ كَفَرَ بِالْجَهْلِ
فَلَا كُفْرَ عَلَيْهِ
وَلَا إِثْمَ. وَمَنْ
كَفَرَ بِالْعَجْزِ
فَلَا كُفْرَ عَلَيْهِ
وَلَا إِثْمَ. وَمَنْ
كَفَرَ بِالْعِنَادِ
فَعَلَيْهِ الْكُفْرُ
وَالْإِثْمُ.

(1) تَمَوْقَعَتْ هَذِهِ. (2) كَصَحِيحٍ. Basterna. (3) كَذَا فِي
هَذَا.

ܐܝܟ ܕܒܨܪ ܐܢ ܐܝܟ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܐܢ ܐܝܟ ܕܢܫܬܐ

إِسْحٰقُ: قَصَدَ دَمْسَكُ حَمْدَ ضَحِكَ كَمْحَمَّدَ دَمْكُ.
يَكْكِ مَهُ كَهُ لِمْ دِسِكْهُ دَمْحَسْ حَكْتَهُ جَمِ عَمْحَمِ
هُتْ وَمُتَّدْ: هُحَمْ مَتْمَحَمِ كَهُكْ دَمْ مَحْهَتَصَمْ(٢)
دَمْحَهَ: هُكْتَكْبَهُ يَحْمَحِ كَ هُمَحَمْهُ بَكْ عَدَّدْ
دَمَحْكَكْ حَهَّتْ هَتَتْ بَكْ سَكْهَ عَدَمْدْ دَمْكَهُ هَحِيَّ:
مَكْ يَحَمَّدَهُ هُمَحَمَّصَهُ دَمِسِكْ مَحَمَّتْ دَمَحَمَّتْ.
هُتْ يَكْمَ بَكْ هَمَحَمَّ دَسْكَ: هُتْ هُحَكْ يَحَتَّ
دَكَهُدَ مَحِمَّ عَحِسَ يَحَمَّدَ؟ مَحَكْ دَمَّتْ مَحَمَّدَ
كَهُكْ يَدَّهُ دَمْكَمَهُ يَعَمَحَدَ؟ مَحَكْ يُسَّ: عَحَمْ
كَمَحَ حَهُكْ حَتَّكَ دَهَمَهُ مَحَمَهُ دَحَمَ؟ يَعَدَ
مَتْ هُكْ حَكْمَ هَدَّتَ دَحَكَمْ هُتْ: هُسَكَهُمْ
حَمَتَكْ يُكَهُّسَ يَحَمَّ: هُحَمَهُ مَسَّتَ دَحَتَ
يَعَحَمَّدَ. هُحَهُكْ يَعَحَ يَعَمَهَ مَحَمَّكَ مَ قَسَّهَ
دَهَّكَتَ مَمَ يَتَكَّهَ دَحَحَدَّحَتَ: مَحَسَمَ مَعَحَمَّدَ
دَمَهَمَّهُ دَمَحَسَّ هَسَّتَ دَحَتَسَّتَ.

هَمَ كَتَ هَحَّتَ مَحَمَّتَ كَكَمَهَمَ هُكَّمَهَمَ:
دَهَحَمَ دَحَكَمْ هُتْ كَحَمَّدَ هَدَّهُ كَكَمَ يُمَمَحَ.
هُتْ دَ هَحَمَّ كَمَحَمَّ دَسْكَ: هُتْ دَحَحَتَ
دَكَمَّهَ مَحَمَّ مَحَمَّ دَسْكَ. مَحَحَ يُسَّ هَكَمْ كَمَّ:
دَمَّهَ دَحَمَّهُ دَمَّكَهُ: حَ هَمَحَتَ مَهَمَكَتَ يَمَّتَ هُدَّحَتَّ
مَهَمَّهُ دَمَّكَهُ: حَ هَمَحَتَ مَهَمَكَتَ يَمَّتَ هُدَّحَتَّ

(٢) يَقَحَمَ.

ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܬ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢ ܐܬ ܥܡ ܐܝܣܪܝܠ ܘܐܢ ܐܬ ܥܡ ܝܗܘܕܐ ܐܢ ܐܬ ܥܡ ܐܝܣܪܝܠ ܘ

ואם יש לחוש לטרפה שנמצאת בבהמה זו שמא נקבה הריאה
ונתמלאה דם ונתקרשו ונעשו כמין בשר ואין הדם יכול לצאת
ומתקרשין שם ונעשין כמין בשר ונמצאת הבהמה מתה מחמת
טרפה? תשובה: אין חוששין לכך שאין הדם יכול לצאת
ומתקרשין שם ונעשין כמין בשר אלא מחמת שנתקרשו בחיי
הבהמה ונמצאת מתה מחמת טרפה. וכן הדין בכל כיוצא בזה
שאין חוששין לו אלא אם כן נתקרשו בחיי הבהמה ונמצאת
מתה מחמת טרפה. ואם נתקרשו לאחר שחיטה ונמצאת מתה
מחמת טרפה אין חוששין לו. וכן הדין בכל כיוצא בזה.

ואם נמצא בבהמה שחיטה שנייה ואין ידוע אם נשחטה
בשעת חיים אם לאחר מיתה: הרי זו בחזקת שנשחטה בשעת
חיים ואסורה. ואם נמצא בה שחיטה שלישית ואין ידוע אם
נשחטה בשעת חיים אם לאחר מיתה: הרי זו בחזקת שנשחטה
לאחר מיתה ומותרת. ואם נמצא בה שחיטה רביעית ואין ידוע
אם נשחטה בשעת חיים אם לאחר מיתה: הרי זו בחזקת שנשחטה
בשעת חיים ואסורה. וכן הדין בכל כיוצא בזה.

---

(1) עיין N. E.

ܫܡܥ ܠܗ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܢ ܐܝܬ ܒܟ ܚܝܠܐ ܠܡܫܕܐ ܠܝ ܥܠ ܐܪܥܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܐܫܬܘܕܥ ܠܝ ܡܢ ܐܢܬ ܐܢܐ ܐܫܬܘܕܥ ܠܟ

ולא יעשה כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקותיהם לא תלכו: את משפטי תעשו ואת חקותי תשמרו ללכת בהם אני יי אלהיכם: ושמרתם את חקותי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יי: איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יי: ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערותה: ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך היא: ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ ערותן לא תגלה: ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה: ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה: ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך היא: ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך היא: ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דודתך היא: ערות כלתך לא תגלה אשת בנך היא לא תגלה ערותה: ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך היא: ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארות הנה זמה היא: ואשה אל אחותה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יי: ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם: ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את יושביה: ושמרתם אתם את חקותי ואת משפטי ועשיתם מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוכם: כי את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם: ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יי אלהיכם:

דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יי אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יי אלהיכם: אל תפנו אל האלילם ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יי אלהיכם: וכי תזבחו זבח שלמים ליי לרצנכם תזבחהו: ביום זבחכם יאכל ומחרת והנותר עד יום השלישי באש יישרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: ואכליו עונו ישא כי את קדש יי חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט: ולכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יי אלהיכם: לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יי: לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר: לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יי: לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יי: לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא: לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יי: את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך: ואיש כי יישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש ולחפדה לא נתן לה ביקרת לא תהיה לא יומתו כי לא חופשה: ואת אשם יביא על אשמו אל פתח אהל מועד איל אשם: וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יי על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים ליי: ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יי אלהיכם: לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו: לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך: ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יי: אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יי: אל תפנו אל האבות ואל הידעני אל תבקשו לטמא בהם אני יי אלהיכם: מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יי: וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו: כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יי אלהיכם: לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה: אבן צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יי:

ויאמר יי אל משה אמר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבני ישראל ומן הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמו אתו באבן: ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי: ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא במתתו מזרעו למלך ולא המיתו: ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: ואיש כי יתן שכבת זרע בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו: ואשה אשר תקרב אל כל בהמה ושכבת אליה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמם בם: ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחותו גלה עונו ישא: ואיש כי ישכב את אשת דד ערות דדו גלה חרפה יערירים יהיו: ואיש אשר יקח את אשתו ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם: ואיש כי יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו: ואשה כי תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה ואת הבהמה תהרג מות יומתו דמם בם: ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חרפה הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחותו גלה עונו ישא: ואיש אשר ישכב את אשה דות וגלה את ערותה את מקורה הערה ואת מקור דמיה גלתה ונכרתו שניהם מקרב עמם: ואת ערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו: ואיש אשר ישכב את דד אמו ערות אמו גלה חטאתם ישאו ערירים ימותו: ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחי גלה ערירים יהיו: ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם: ואמר אתכם אתם ירשתם את אדמתם ואני אתננה לכם לרשתה ארץ זבת חלב ודבש אני יי אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים: והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא: והייתם לי קדשים כי קדוש אני יי ואבדל אתכם מן העמים להיות לי: ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם:

ויאמר יי אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו: כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: ולאחתו הבתולה הקרבה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא: לא יתאבל בעל בעמיו לחלל את עצמו: לא יקרחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת: קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו את שם אלהיהם כי את אשי יי לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: אשה זונה וחללה לא יקחו וגרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יי מקדשכם: ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תישרף: והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם: ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יי: ואשה בבתוליה יקח: אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם בתולות מעמיו יקח אשה: ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יי מקדשו:

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל אהרן לאמר איש איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו: כי כל אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע: או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יי מום בו לא יגש להקריב לחם אלהיו: לחם אלהיו מקדשי קדשים ומן הקדשים יאכל: אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יי מקדשם: וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל:

דבר אל אהרן ואל בניו ונזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדישים לי אני יי: אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליי וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יי: איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנוגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע: או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו: נפש אשר יגע בו וטמאתו עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים: וכבא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יי: ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללוהו אני יי מקדשם: וזר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש: וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו וילידי ביתו הם יאכלו בלחמו: ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל: ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו: ואיש כי יאכל קדש בשגגה וחמישיתו יוסף עליו ונתן לכהן את הקדש: ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליי: והשיאם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יי מקדשם:

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליי לעלה: לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים: אשר יהיה בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: ואיש כי יזבח זבח שלמים ליי לפלא נדר או בנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו: עורים שבור או חרוץ או יבלת או ילפת לא תקריבו אלה ליי ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליי: ושור או כשב אשר יהיה שרוע או קלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה: אשך כתות או מעוך או כרות או נתוק לא תקריבו ליי ובארצכם לא תעשו: ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי מושחתם בהם מום בהם לא ירצו לכם: וידבר יי אל משה לאמר: שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליי: ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד: וכי תזבחו זבח תודה ליי לרצנכם תזבחו: ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יי: ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יי: ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יי מקדשכם: המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי:

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יי אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליי בכל מושבתיכם: אלה מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם: בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליי: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליי שבעת ימים מצות תאכלו: ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבתם אשה ליי שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן: והניף את העמר לפני יי לרצנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליי: ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליי ריח ניחח ונסכו יין רביעית ההין: ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם: וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה: עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליי: ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליי: והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד ושני אילם יהיו עלה ליי ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליי: ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יי על שני כבשים קדש יהיו ליי לכהן: והקרבתם ביום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם: ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יי אלהיכם:

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליי: וידבר יי אל משה לאמר: אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליי: וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפורים הוא לכפר עליכם לפני יי אלהיכם: כי כל נפש אשר לא תעונה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: וכל נפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את נפשה מקרב עמה: כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם: שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם: וידבר יי אל משה לאמר: אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליי: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו אשה ליי ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליי עצרת היא כל מלאכת עבדה לא תעשו: אלה מועדי יי אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליי עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו: מלבד שבתות יי ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו ליי: אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יי שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יי אלהיכם שבעת ימים: וחגותם אתו חג ליי שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו: בסכות תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכות: למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אתם מארץ מצרים אני יי אלהיכם: וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל:

וידבר יי אל משה לאמר: צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: מחוץ לפרכת העדות יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יי תמיד חקת עולם לדרתיכם: על המנרת הטהרה יערך את הנרת לפני יי תמיד: וסלת ואפית עשרה חלת תהיה האחת חלה שתים העשרון האחד: ושמת אתם שתים מערכת שש בערכת על השלחן הטהור לפני יי: ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליי: ביום השבת יערכנו לפני יי תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: ולאהרן ולבניו והיתה לקדש קדשים לו מאשי יי חק עולם: ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן האשה הישראלית ואיש הישראלי: ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל וייבאו אתו אל משה ושם אמו שלומית בת דברי למטה דן: וינחו אתו במשמר לפרש להם על פי יי: וידבר יי אל משה לאמר: הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השומעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה: ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: ונקב שם יי מות יומת רגום ירגמו עליו העדה כגר כאזרח בנקבו שם ימות: ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: איש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר נתן מום באדם כן ינתן בו: ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יי אלהיכם: וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יי את משה:

וידבר יי אל משה בהר סיני לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליי: שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליי שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע ושנים ארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפורים תעבירו שופר בכל ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל היא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו: יובל השנה החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה: כי יובל היא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחזתו: וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: במספר שנים אחר היובל תקנה מעמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואות הוא מוכר לך: ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יי אלהיכם: ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח: ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו: וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים: וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד שנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן: והארץ לא תמכר לצמיתות כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי: וכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: כי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך: אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך: את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך: אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים: כי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד: כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היובל יעבד עמך: ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב: כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה: וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה: והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך: וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאל ממנו או השיגה ידו ונגאל: וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היובל והיה כסף ממכרו במספר כימי שכיר יהיה עמו: אם עוד רבות בהם כפי שניהם מכסף קנינו יתן את גאלתו: ואם מעט נשארו בשנים עד שנת היובל וחשב לו כפי שניו כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך: ואם לא ייגאל באלה ויצא בשנת היובל הוא ובניו עמו: כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים אני יי אלהיכם:

לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יי אלהיכם: את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יי: אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו: והשיג לכם דיש את בצר ובצר את זרע וישבתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: ורדפתם את אויביכם ונפלו לפניכם לחרב: ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם ירדפו רבבה ונפלו אויביכם לפניכם לחרב: ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימותי את בריתי אתכם: והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מוטות עלכם ואולך אתכם קוממיות: ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה: ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי: אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו אויביכם: ונתתי את פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רודף אתכם: ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי לייסר אתכם שבע על חטאתיכם: ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת: ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן את פריו: ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבעתים כחטאתיכם: ושלחתי בכם את חיית השדה ושכלה אתכם ואת בהמתכם ומעטה אתכם ונשמו דרכיכם חרבות: ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי: והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבעתים על חטאתיכם: והבאתי עליכם חרב נוקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם בידי אויב: בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם במשקל והאכלו ולא תשבעו: ואם עד זאת לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי: והלכתי עמכם בחמת קרי והייתי אני לכם לאלהים: ואתם תאכלו בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו: והשמדתי את במותיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם: ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם: והשמותי אני את הארץ ושממו עליה אויביכם הישבים בה: ואתכם אזרה בגוים וארק אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה והיו עריכם חרבה: אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה והיא בארץ אויביכם אז תשבת הארץ והרצתה את שבתתיה: כל ימי השמה את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה: והנשארים מכם והבאתי מרך בלבבתם בארצות אויביהם ורדף עלה נדף יעלף והנסו כנוס מפני חרב ונפלו ואין רודף: וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רודף ולא תהיה לכם תקומה לפני אויביכם: ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ אויביכם: והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונות אבתם אתם כמוהם ימקו: עד אשר יתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי וגם אשר הלכו עמי קרי: והלכתי אף אני עמם קרי והבאתי אתם בארץ אויביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם: וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען ובגלל יען מאסו את משפטי ואת חקתי געלה נפשם: וגם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם: וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי: אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יי בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה:

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפליא נדר בערכך נפשות ליי: והיה ערכך זכר מבן חדש ועד בן שנים ועד בן חמשים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש: אם נקבה הוא וערכתה שלשים שקל: ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך זכר עשרים שקל ולנקבה עשרת שקלים: ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך זכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף: ואם מבן שישים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: ואם דל הוא מערכך והעמיד את הכהן והעריך אתו על פי אשר תשיג יד הנודר יעריך אתו הכהן: וכי בהמה אשר יקריב ממנה ליי כל אשר יתן ממנו ליי יהיה קדש: לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש: ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריב ממנה קרבן לפני יי והעמיד את הבהמה לפני הכהן: והעריך הכהן אתה בין טוב בין רע כערכך הכהן כן יהיה: ואם גאל יגאלנה ויסף חמישיתו על ערכך: ואיש כי יקדיש את ביתו קדש ליי והעריכו הכהן בין טוב בין רע כאשר יעריך הכהן אתו כן יקום: ואם גואל יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה לו: ואם שדה אחזתו יקדיש איש ליי והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שעורים בחמשים שקל כסף: אם משנת היובל יקדיש שדהו כערכך יקום: ואם אחר היובל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היובל ונגרע מערכך: ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתה ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה לו: ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד: והיה השדה בצאתו ביובל קדש ליי כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו: ובשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ: וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה השקל: אך בכור אשר יבכר לייי בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליי הוא: ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך וחמישיתו יסף עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך: אך כל חרם אשר יחרים איש לייי מכל אשר לו מאדם ובבהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליי: כל חרם מן האדם לא יפדה מות יומת: וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליי הוא קדש ליי: ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמישיתו יסף עליו: וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליי: לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל: אלה המצות אשר צוה יי את משה אל בני ישראל בהר סיני:

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יי מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ויבא משה ויקרא לעם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יי: ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יי נעשה וישב משה את דברי העם אל יי: ויאמר יי אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יי: ויאמר יי אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יי לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר: וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם: ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יי באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד יי על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יי למשה אל ראש ההר ויעל משה: ויאמר יי אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יי לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים אל יי יתקדשו פן יפרץ בהם יי: ויאמר משה אל יי לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את הה

ויצא: ויעקב יצא מבאר שבע וילך חרנה. ומה ת"ל הלוך וילך: אלא שהיה יוצא בשמחה ומתוך שמחה היה הולך בדרך: ויפגע במקום: כמו שנאמר ויפגעו בו מלאכי אלהים. (ב"ר): ויפגע בו: לשון תפלה. וכן הוא אומר ופגעת בתפלתך. ויפגע בו: לשון חבור. וכן הוא אומר ויפגעו בהר ה' אל האלהים. ויפגע בו: לשון מקרה. וכן הוא אומר ויקרא אלהים אל בלעם. ויפגע בו: לשון חבור. ויעקב פגע בו בשכם. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית המקדש. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית עולה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הבחירה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הכפורת. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית השלחן. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית המנורה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית המזבח. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הכהונה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הלויה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הדוכן. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית השיר. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנגינה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הקרבנות. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הרצוי. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנסכים. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הכפרה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הסליחה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הקדושה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הברכה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הישועה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנחמה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הגאולה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הפדות. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הרפואה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הגבורה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הגדולה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הכבוד. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הרחמים. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית החסדים. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הצדקה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית המשפט. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הדין. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הישר. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית התמים. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנאמן. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הצדיק. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הטהור. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הקדוש. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנורא. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנשגב. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנעלה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנכבד. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנפלא. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנעלם. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנסתר. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנשגב. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנעלה. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנכבד. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנפלא. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנעלם. ויפגע במקום: שהיה יודע שהוא בית הנסתר.

(א) כתיב הכא ויפגע.

ܡܫܟܚܐ ܕܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܒܝܬ

ולכן אמר לו: אל תירא כי עמנו הם יותר מעמהם. ואמר לו: ראה נא ה' פקח עיני הנער ויראה: ויפקח ה' את עיני הנער ויראה: והנה הר אלישע מלא סוסים ורכב אש סביב לאליהו[1]. ואמר אחר כך: ויכו את הפלשתים ויברחו מלפני ישראל: ויהי כאשר הגיעו אל בית חורון ויחזק ה' עליהם אבנים גדולות מן השמים: ויהי בעת ההיא ויעמד השמש בגבעון ויום אחד לא בא: ויאמר ה' אל יהושע אל תירא כי בידך נתתי אותם: ויאמר יהושע לעיני ישראל שמש בגבעון דום ירח בעמק אילון: ויאמר יהושע אל ה' ביום תת ה' את האמורי: ויאמר יהושע אל ה' אדני אתה החלות לתת את עבדך את הגדולה הזאת

ئەڤێ چەکێ ئەرمەنستانێ ژی سێ جاران هاتبوو: جارەکێ ژ بەر
ئەوا ئەرمەنستان ژ ئەرمەنیان هاتبوو ڤالاکرن، جارەکێ ژ بەر
ئەوا ئەرمەنستان ژ ئەرمەنیان هاتبوو ڤالاکرن، جارەکێ ژ بەر
ئەوا ئەرمەنستان ژ ئەرمەنیان هاتبوو ڤالاکرن. ڤەتەرە ھەڤپشتیا
خەلکێ ئەرمەنستانێ ژی ئەڤە بوو: ئەرمەنستان ژ ئەرمەنیان
هاتبوو ڤالاکرن، ئەرمەنستان ژ ئەرمەنیان هاتبوو ڤالاکرن، ئەرمەنستان
ژ ئەرمەنیان هاتبوو ڤالاکرن. ئەڤە ژی

ויהי כאשר כלו לשבר את המנחה אשר הביאו מצרים ויאמר אליהם אביהם שובו שברו לנו מעט אכל: ויען אליו יהודה לאמר האיש העד העיד בנו לאמר לא תראון פני בלתי אם אחיכם אתכם: אם יש אתנו את אחינו ונרדה ונשברה לך אכל: ואם אין אתו לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראון פני בלתי אם אחיכם אתכם: ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש העוד לכם אח: ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ויאמר לו: על פי הדברים האלה הידע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם: ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: אנכי ערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים: כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים: ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים שקדים: וכסף משנה קחו בידכם והשיבו בידכם את הכסף המושב בפי אמתחתיכם אולי משגה היה: וגם אחיכם קחו ועמוד שובו אל האיש: ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה הזאת וכסף משנה לקחו בידם ואת בנימין ויקומו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף אתם ואת בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים בית יוסף: ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף המושב בפעם הראשונה באמתחתינו אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח האהל: ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בפעם הראשונה לשבר אכל: והיה כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי משקלנו ונשבנו אתו בידנו: וכסף אחר ירדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו בתוך אמתחתינו: ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספיכם בא אלי ויוצא אליהם את שמעון: ויבא האיש את האנשים בית יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמוריהם: והמנחה הכינו את יבוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה ויחוו לו ארצה: וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו: ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחוו: וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: ויבהל יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלו המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה למצרים המה: וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: וישא משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימין מכל משאת כל אחיו וישתו וישכרו עמו: ויצו את האיש אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו: ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הצעיר ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: האנשים שלחו המה וחמוריהם משם ויצאו: יוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה: הלא זה אשר ישתה אדני בו הוא נחש ינחש בו הרעתם את אשר עשיתם: ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים שקדים: וכסף משנה קחו בידכם והשיבו בידכם את הכסף המושב בפי אמתחתיכם אולי משגה היה: וגם אחיכם קחו ועמוד שובו אל האיש: ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה הזאת וכסף משנה לקחו בידם ואת בנימין ויקומו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף אתם ואת בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים בית יוסף: ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף המושב בפעם הראשונה באמתחתינו אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח האהל: ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בפעם הראשונה לשבר אכל: והיה כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי משקלנו ונשבנו אתו בידנו: וכסף אחר ירדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו בתוך אמתחתינו: ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספיכם בא אלי ויוצא אליהם את שמעון: ויבא האיש את האנשים בית יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמוריהם: והמנחה הכינו את יבוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה ויחוו לו ארצה: וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו: ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחוו: וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: ויבהל יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלו המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה למצרים המה: וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: וישא משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימין מכל משאת כל אחיו וישתו וישכרו עמו: ויצו את האיש אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו: ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הצעיר ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: האנשים שלחו המה וחמוריהם משם ויצאו: יוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה: הלא זה אשר ישתה אדני בו הוא נחש ינחש בו הרעתם את אשר עשיתם: ויאמר אליהם

(1) ויאמר. (2) וכאשר. (3) ואת בנימין: N. E. בעתיד.

ثعلبية بن صعير بن عدي بن الرقاع: شاعر مقل. وهو القائل: ما لي أرى الناس قد ملوا مودتهم ... وقل فيهم لأخي الحاجات مسؤول. وقال

ضَيَّفَ[1] عَلَى فُلَانٍ أَصَابَ مِنْهُ طَعَامًا: ضَيَّفَ[2] عَلَى فُلَانٍ أَنْزَلَهُ ضَيْفًا: ضَيَّفَ فُلَانًا أَنْزَلَهُ ضَيْفًا: ضَيَّفَ فُلَانًا أَتَاهُ ضَيْفًا: ضَيَّفَ فُلَانًا أَتَاهُ بِضَيْفٍ

ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཕུང་པོ་(1) ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཞིག་ཏུ་གྱུར་ཏོ། (འཇིག་རྟེན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་
དགེ་བའི་རྩ་བ་ཡིན་པ་ཉིད་ཀྱིས་སོ།) ཞེས་པ་ནས་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་ཁྱད་པར་དུ་འཕགས་
པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་པ་ནས་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་ཁྱད་པར་དུ་འཕགས་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་པ་ནས་ཀྱང་
ཤིན་ཏུ་ཁྱད་པར་དུ་འཕགས་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་པ་ནས་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་ཁྱད་པར་དུ་འཕགས་
པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་པ་ནས་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་ཁྱད་པར་དུ་འཕགས་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་པ་ནས་
ཀྱང་ཤིན་ཏུ་ཁྱད་པར་དུ་འཕགས་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་པ་ནས་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་ཁྱད་པར་དུ་
འཕགས་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་པ་ནས་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་ཁྱད་པར་དུ་འཕགས་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་
པ་ནས་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་ཁྱད་པར་དུ་འཕགས་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་པ་ནས་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་ཁྱད་
པར་དུ་འཕགས་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་པ་ནས་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་ཁྱད་པར་དུ་འཕགས་པ་ཡིན་
ནོ། ཞེས་པ་ནས་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་ཁྱད་པར་དུ་འཕགས་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་པ་ནས་ཀྱང་

مِي إِذْكَمْ هَنَّ دِيَّنَّ هَنَّ: هُجَنَّ دِيَّنَّ مِي إِذْكَمْ هَنَّ
حِنَّتَّنَّ حِنِ يَّنَّ دِيكِنَّ هُجَنَّ هَنَّ: مِسْكَنَّنَّ مِي
إِذْكَمْ كِنِكَ دِجِنِكِ مِسْكِي هِيَّكِ هَنَّ. هِيَّكَ
دِي دِكَ هَكَنَّ هِيَّكِ دِيَّكِنِّ هِنَّكِنَّ حِنِ يَّنَّ مِي
دِجَنَّهَ ضِدِيَّنَّ إِمِ دِنِّمِسَ: كَجَنَّ إِكَنَّ: هِيَّمِ
حِجَنَّكِ دِهَنَّكِنَّ دِيَّكِنِّ كِكَ دِجَنَّهَ يَّجَنَّ ضِدِيَّنَّ.
يَّكَمَّ دِي سِيَّ هِمِسَكِهِكِنِ[1]: دِكِمَّ هُجَنَّ هِيَّ حِيَّنَّ
ضِجِيَّهِ هِيَّنَّ: دِيَّكَنَّ هَنَّ هِيَّنَّ[2]: دِهَنَّ هَنَّ دِيَّكِ
ضِجِهِنَّ إِجَنَّ يَّجَنَّ. هِجِ يَّكِجِ دِي كِكَ إِمْكِنَّ:
دِجَنِّجِ هَنِّ دِيَّكِ دِيَّكِ: يَّكِ دِيَّكِنَّ أَهِمَّ كِنِكِ
كَمَّ إِمِ دِيَّهِكِنَّ. هِيَّسِيَّ دِي هِكِنَّ إِمْكِنَّ جِ
يِكِكِ هُمَّ: هِيَّسِيَّ يَّجَنَّ دِيَّكِنَّ دِيَّكِ جِ حِنَّتَّنَّ
هِكِ سِيَّهَ دِهِكِنَّ هِيَّكِ يِكِ: هِيَّسِيَّ دِيَّكِ هِيَّهَ
دِي يَّجَنَّ هِجِكِكِ دِهِيَّهِ هِ حِهَنَّهَ: هِيَّسِيَّ دِي
هِكِنَّ إِمْكِنَّ كِيَّنَّ هِجِيَّ.

يَّكَ دِي كِكَ دِيَّهِ: هِكِيَّ هَنَّ إِهِنَّهِ هِكِنَّ
كَمَّ دِهِكِنَّ هِجَنَّهَ: هِهَكِ هَنَّ كَ كَمَّ:
جِ كَ سِيَّ هَنَّ دِيَّكَمَّ هَنَّ. إِمْكِنَّ دِي: كِكِهِكَمَّ
دِيَّكَ: هِجِهِجِهِ دِيَّمِهَّ: هَنَّكَ كَمَّ هَنَّ. هِكِنَّ
دِي كَ حِيَّنَّ يَّكَ هِكِيَّ هَنَّ هِكِ كَ هَنَّ:
هَكَ جِ هِهَنَّ دِيَّكَمَّ هِيَّكَمَّ مِ حِهَنَّهَ:

(1) هِمِسَكِهِ. (2) هِكِنَّ: هِكِنَّ. حِسَ كَ هِكِنَّ Melanthia

לא יכול לעמוד בפני[1] כל אדם שהוא מבקש ממנו דבר. ואם יבקש ממנו דבר שאינו רוצה לעשות אותו, הוא מתחיל לבכות ולהתחנן לפני האדם שלא יבקש ממנו דבר זה

ܥܒܝܕ ܡܢ ܫܝ ܒܝܕܟ ܒܢ ܢܝܢ: ܐܢܬ ܡܟܬܒ ܟܬܒ ܚܕ ܒܫܡ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܢܨܪܝܐ ܡܠܟ ܝܗܘܕܝܐ.

ܘܐܢ ܫܠ ܐܝܬ ܒܗ ܡܢ ܚܫܒ ܫܢ ܐܢܐ ܐܫܠܡ ܠܟ ܒܟܠ ܡܟܬܒ ܘܡܟܬܒ[1]: ܒܗ ܒܢ ܐܠܡܢ ܕܫܪ (ܡܟܬܒ ܩܕܡܝ[2] ܠܡܒܟ ܡܢ ܒܝܬ ܒܝܬ ܒܝܕܗ ܕܟܫܪ ܘܐܒܗ: ܕܟܬܒܬ ܒܝܕܝ (ܡܢ ܫܟܪ ܐܒܕ[3]. ܘܐܢ ܡܟܬܒ ܟܬ ܒܝܕܝ: ܕܟܬܒܬ ܒܟܠܡ ܫܢ ܩܒܠܬ ܒܝ ܒܟܬܒܬ ܕܒܢܫܪ. ܐܡܢ ܐܡܪ ܠܟ ܢܥܪ: ܕܟܬܒ ܒܝܕ ܕܟܬܒܬ ܒܟܠܡ ܫܢ: ܡܢ ܫܪ ܕܟܬܒ ܟܠܡ ܒܟܠ ܐܢ ܐܡܪ ܒܟܬܒ. ܟ ܩܕܡ ܗܘ ܒܝܕ ܟܬܒܬ ܒܟܬܒ: ܡܒܟ ܒܗܟ ܒܟܬܒ ܐܡܪ ܕܝܟܬܒ ܘܢܩܒܝ ܒܟܬܒ ܕܒܢܫܪ. ܘܐܢ ܫܠ ܐܝܬ ܒܗ ܡܢ ܚܫܒ ܫܢ ܐܢܐ ܐܫܠܡ ܠܟ ܒܟܠ ܡܟܬܒ ܘܡܟܬܒ[4]: ܒܗ ܒܢ ܐܠܡܢ ܕܫܪ (ܡܟܬܒ ܩܕܡܝ[5] ܘܐܒܗ: ܒܝ ܕܟܬܒܬ ܡܢ ܒܝܬ ܒܝܕܗ ܕܟܫܪ ܘܐܒܗ: ܕܟܬܒܬ ܒܝܕܝ (ܡܢ ܫܟܪ ܐܒܕ. ܘܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܢ ܚܫܒ ܫܢ ܐܢܐ ܐܫܠܡ ܠܟ ܒܟܠ ܡܟܬܒ ܘܡܟܬܒ[4]: ܒܗ ܒܢ ܐܠܡܢ ܕܫܪ (ܡܟܬܒ ܩܕܡܝ[5] ܘܐܒܗ: ܒܝ ܕܟܬܒܬ ܡܢ ܒܝܬ ܒܝܕܗ ܕܟܫܪ ܘܐܒܗ: ܕܟܬܒܬ ܒܝܕܝ (ܡܢ ܫܟܪ ܐܒܕ.

(1) ܡܟܬܒ ubique in lat. (2) ܩܕ ܡܗ. (3) ܐܒܕ. (4) ܕܡܟܬܒ. (5) ܡܒܟ.

وَقَالَ: مَا أَعْجَبَ هٰذَا الْأَمْرَ! وَمَا أَحْسَنَهُ! وَمَا أَلْطَفَهُ! وَمَا أَكْرَمَهُ! وَمَا أَشْبَهَهُ بِالْحَقِّ! وَمَا أَظُنُّهُ إِلَّا كَمَا تَقُولُ. وَأَنَا أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللهِ حَقًّا. وَأَنَّ مَنْ خَالَفَكَ ضَالٌّ مُبْطِلٌ. وَأَنَّ مَنْ تَبِعَكَ مُهْتَدٍ مُحِقٌّ. وَأَنَّ مَنْ صَدَّقَكَ نَاجٍ مُفْلِحٌ. وَأَنَّ مَنْ كَذَّبَكَ هَالِكٌ مُعَذَّبٌ. وَأَنَّ مَنْ أَدْرَكَكَ فَلَمْ يَتَّبِعْكَ فَلَيْسَ بِمُؤْمِنٍ. وَأَنَّ مَنْ أَدْرَكَكَ فَاتَّبَعَكَ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. وَأَنَّ مَنْ أَدْرَكَكَ فَاتَّبَعَكَ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. وَأَنَّ مَنْ أَدْرَكَكَ فَاتَّبَعَكَ فَهُوَ مُؤْمِنٌ.

(1) مَكَّةَ. (2) sic تَصَدَّقَكَ. (3) sic دَمَّسَ (4) مَكَّةَ: so B A. (5) صَحِّ. (6) sic وَجَدَ

ואמר לו אברהם: ומה אעשה לך? אמר לו: אם אתה רוצה שיהיה לך בן, גרש את הגר ואת בנה. ומה כתיב בתריה? וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר וגו'. ואמר רבי יוחנן: אין לך אדם בעולם שיכול לומר לאברהם: אני נתתי לך, אלא הקב"ה בלבד, שנאמר: ויתן אל הגר

ཅིའི་ཕྱིར་ཞེ་ན། ཐུབ་པ་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པའི་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་སྟོབས་ཀྱིས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི

ئەمدى ھەممىنىڭ ئەلىنىڭ ئىلىمىدىكى ھېكايىگە[1] قىسقىچە
توختىلىپ ئۆتەيلى: مەن ئەسلى (ئىلىمىي
ئىشتە[2] ئۇنچە ئىگە ئەمەس) ئۆزۈمنىڭ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ
ئالدىدا ئۆزۈمنى ئەيىبلەشتىن ئۆزۈمنى ساقلىيالمايمەن.
ئۇلار ھەممىلا ئىشتا[3] ھەمىشە ئۆزىنى ئەڭ
ئىلىمدار، ئەڭ ئەقىللىق دەپ ھېسابلايدۇ: ئۆزىنى
ئىلىم دېگەن ئاتنىڭ[4] ھەممىسىنى ئۆزىگە ئالغان
ئۆزىنى دېمىسىمۇ ئۆزىنى شۇنداق ھېسابلايدۇ. ئۇ ئىلىم
ئەھلىنىڭ ئۆزىنى ھەممىدىن ئالىم ساناپ، ئۆزىنى
ئۆزىگە ھەممىدىن ئارتۇق كۆرسىتىشىنى ئۆزىنىڭ
(ئۆگىنىشتىكى)[5]. ئۆزىدىن ئۆتكەن ئالىملارنىڭ
ئىلىم ھەققىدىكى ئەسەرلىرىنى ئوقۇپ ئۇلارنىڭ
ئۆزىگە ئوخشاش ئىلىمدار ئىكەنلىكىنى بىلىپ
ئۆزىنىڭ ئىلىمىنى ئۇلارنىڭكىدىن ئۈستۈن كۆرىدۇ.
ئۇلار ئۆزىنىڭ ئىلىمىنى ئۆزىگە ئوخشاش
ئىلىمدارلارنىڭ ئىلىمىدىن ئۈستۈن كۆرىدۇ.
(ئۇلار ئىلىمدار ئىكەنلىكىنى)[6]: ئۇ ئۆزىنىڭ ئىلىمىنى
ئۆزىگە ئوخشاش ئىلىمدارلارنىڭ ئىلىمىدىن
ئۈستۈن كۆرىدۇ: ئۇ ئۆزىنىڭ ئىلىمىنى ئۆزىگە
ئوخشاش ئىلىمدارلارنىڭ ئىلىمىدىن ئۈستۈن كۆرىدۇ.

---

(1) ۋاقتى. (2) ۋەز ئېيتىشتا. (3) Deest (4) ئىسمى. (5) ئۆگىنىشىنى. (6) ئۆزىنى ئىلىمدار دەپ ھېسابلايدۇ.

לכל ישראל. ואחר כך אמר לו (לקמן פסוק כג) אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים: ואם לא תעשה כן לא תוכל לעמוד ואף כל העם הזה גם הוא יבא על מקומו בשלום: ואם תאמר שמשה רבינו היה יודע בעצמו שכך יהיה הדבר[1] למה לא עשה כן מתחלה: אלא שלא היה רוצה לעשות כן מדעת עצמו אלא מדעת חמיו: ולפי שהיה יתרו גר ולא היה מישראל ולא היה יודע שהשכינה מדברת עם משה ולא היה יודע שמשה עתיד לקבל תורה ולהורות לישראל: לפיכך היה מיעץ עצה טובה לפי דעתו: ומשה לא היה רוצה לעשות כן מדעת עצמו אלא מדעת חמיו. ואחר כך כשבא הדבר לפני הקב"ה ואמר לו כן תעשה: אז ידע משה שהדבר מן השמים: ולפיכך אמר לו אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים: ואם תאמר שמשה רבינו היה יודע בעצמו שכך יהיה הדבר: למה לא אמר לו כן תעשה: אלא שלא היה רוצה לומר לו כן תעשה שלא יאמר לו יתרו אתה מלמדני: ולפיכך לא אמר לו כן תעשה אלא אם את הדבר הזה תעשה: שאם יעשה כן יהיה הדבר מן השמים: ולא יאמר לו יתרו אתה מלמדני: ואם תאמר שמשה רבינו היה יודע בעצמו שכך יהיה הדבר: למה לא אמר לו יתרו אתה מלמדני

بحر حلب زفاق[1] الحدادين كان هو وابوه يعملان الصابون الاسود. وكان له ابن واحد اسمه عبد الرحمن وكان يعمل معهما. وكان عبد الرحمن هذا شابا ظريفا حسن الصورة[2] كحيل العينين. وكان يحب ابنة جاره وهي ايضا تحبه. وكان ابوها يريد ان يزوجها من رجل غني. وكان ابو عبد الرحمن يريد ان يزوجه من ابنة رجل غني. وكان كل منهما يعلم ان ابنه يحب ابنة جاره. وكان كل منهما يريد ان يزوج ابنه من ابنة الغني. وكان كل منهما يعلم ان ابنه لا يحب ابنة الغني. وكان كل منهما يعلم ان ابنه يحب ابنة جاره. وكان كل منهما يعلم ان ابنه لا يحب ابنة الغني. وكان كل منهما يعلم ان ابنه يحب ابنة جاره. وكان كل منهما يعلم ان ابنه لا يحب ابنة الغني.

(1) كذا بالاصل. (2) هيئة. (3) في نسخة اخرى

ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܒܝܬ ܡܪܕܟܝ ܘܫܪܝܪܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܒܝܬ ܡܪܕܟܝ ܘܫܪܝܪܐ ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܒܝܬ ܡܪܕܟܝ ܘܫܪܝܪܐ ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܒܝܬ ܡܪܕܟܝ ܘܫܪܝܪܐ: ܗܟܝ ܕܐܡܪ

ܕܥܒܕ ܠܗ ܒܗ ܟܡ ܕܠܐ ܫܠܝܛ ܐܢܐ ܒܗ ܒܟܠ ܙܒܢ ܕܐܬܐ ܥܠ ܩܒܪܐ: ܕܐܝ ܟܝ ܕܥܒܕ ܠܟ ܟܠܒܐ ܡܐ ܕܢܥܒܕ ܠܗ ܒܚܝܐ: ܕܫܐܠ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܡܢܐ ܐܢܬ ܡܪܝ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܬܝ ܠܟ ܠܡܫܝܚܐ[2]. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܢ ܐܬܐ ܠܟ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝ

دَهْلِيز دِهْلِيزِيَّة مَهْبَلِيَّة[1]: (تَشْرِيح) مَهْبَل مَنْسُوب إِلَيْهِ: مَهْبَلِيّ[2] جِهَة فِي مَهْبَلِيّ: لِمَهْبَلِيّ دَمْعِيَّة مُلْحِقَاتِيَّة مَسْئَلَة دِفْتِيرِيَّة.

مَجِيء مَوْت حَرْف: (مَنْطِق حَتْمِيَّة[3]): مُحَتَّمَة مَهْمَلَة مَهْمَلَة: مُهْمَلَة مَدَّة مَكْدِيَّة مَسْتَرَة مَجْهَة مَهْمَلَة: مَجْه

ܕܐܡܪ ܠܗ ܫܠ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܪ ܐܠܗܐ[1]: ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܡܪܬ ܐܢܐ (ܠܝܬ ܐܢܐ ܐܡܪ) ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ[2]: ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܢ ܐܡܪ ܠܟ ܐܢ ܐܡܪ ܠܟ ܐܢ

وَلَمَّا رَأَى أَنَّهُمْ قَدْ أَكَلُوا وَشَرِبُوا وَانْبَسَطَتْ نُفُوسُهُمْ: قَالَ لَهُمْ: أَلَا تَرَوْنَ أَنَّ هٰذِهِ الْمَرْأَةَ قَدْ أَتَتْ إِلَيْكُمْ لِتَسْمَعَ كَلَامَكُمْ[1] وَتَتَعَلَّمَ مِنْكُمْ؟ وَأَنَّهَا لَا تَعْرِفُ شَيْئًا مِنْ أُمُورِ دِينِكُمْ؟ وَهِيَ امْرَأَةٌ عَاقِلَةٌ وَلَبِيبَةٌ وَفَهِيمَةٌ، وَلَهَا عَقْلٌ وَافِرٌ وَفَهْمٌ كَامِلٌ، وَهِيَ مُحْتَاجَةٌ إِلَى مَعْرِفَةِ دِينِكُمْ وَإِلَى مَعْرِفَةِ شَرَائِعِكُمْ[2]. فَلَا تَبْخَلُوا عَلَيْهَا بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِكُمْ، وَلَا تَكْتُمُوا عَنْهَا شَيْئًا مِنْ أُمُورِ دِينِكُمْ[3]. وَلَا تَخَافُوا مِنْهَا[4]: فَإِنَّهَا لَا تَعْرِفُ شَيْئًا مِنْ أُمُورِ دِينِكُمْ[5]، وَلَا تَعْرِفُ مِنْ أَمْرِكُمْ شَيْئًا، وَلَا تَعْرِفُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ مِنَ الدِّينِ، وَلَا تَعْرِفُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ مِنَ الْمَذْهَبِ.

وَلَمَّا سَمِعَ الْمَلِكُ كَلَامَ الْوَزِيرِ: أَمَرَ بِإِحْضَارِ الْمَرْأَةِ، وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ الْوَزِيرُ وَأَصْحَابُهُ مَعَهَا. فَلَمَّا حَضَرَتْ: قَالَ لَهَا الْمَلِكُ: مَا الَّذِي جَاءَ بِكِ إِلَيْنَا؟ وَمَا الَّذِي تُرِيدِينَ؟ فَقَالَتْ: أَيُّهَا الْمَلِكُ، إِنَّ الْوَزِيرَ وَأَصْحَابَهُ قَدْ أَخْبَرُونِي أَنَّكَ تَعْرِفُ دِينَهُمْ وَمَذْهَبَهُمْ، وَأَنَّكَ تَعْرِفُ مَا هُمْ عَلَيْهِ مِنَ الدِّينِ وَالْمَذْهَبِ، وَأَنَّكَ تَعْرِفُ مَا هُمْ عَلَيْهِ مِنَ الْأَمْرِ، وَأَنَّكَ تَعْرِفُ مَا هُمْ عَلَيْهِ مِنَ الْمَذْهَبِ، وَأَنَّكَ تَعْرِفُ مَا هُمْ عَلَيْهِ مِنَ الدِّينِ، وَأَنَّكَ تَعْرِفُ مَا هُمْ عَلَيْهِ مِنَ الْمَذْهَبِ[6]

---

(1) تَسْمَعَ. (2) وَشَرَائِعِكُمْ. (3) N. E. وَلَا تَكْتُمُوا عَنْهَا شَيْئًا مِنْ أُمُورِ دِينِكُمْ
(4) N. E. 258 وَلَا تَخَافُوا مِنْهَا شَيْئًا مِنْ أُمُورِ دِينِكُمْ وَلَا مِنْ مَذْهَبِكُمْ: ذَكَرَ 252
(5) عَنْهُمْ. (6) N. E. 177 فِي هٰذِهِ الْمَرَّةِ وَلَا فِي غَيْرِهَا.

ואחד המבעיר כדי לחמם את הברזל[2] וכדי לרתך בו את הכלי: המבעיר כדי לחמם את הברזל. פטור שלא מלאכתו צריכה לכך. אבל המבעיר כדי לרתך בו את הכלי. שמא יחוש לו ויכוין לשם מלאכתו: המבעיר כדי לחמם את הברזל ונמצא ראוי לשם מלאכתו. חייב שלא כוון אלא לשם מלאכתו: המבעיר כדי לחמם את הברזל ונמצא ראוי לשם מלאכתו. פטור שלא כוון אלא

ܕܢܗܘܐ ܕܡܗܝܡܢ ܕܡܟܠܬܐ ܕܟܬܒܬܐ: ܘܒܟܬܒܬܐ ܕܟܬܒ ܫܡܥ
ܟܠ. ܘܡܢ ܢܒܝܐ ܠܐ ܫܬܩ ܒܫܬܐ ܕܒܗܝܡܢ ܕܒܟܠܗ:
ܘܒܡܕܪܫ ܕܒܟܬܒܐ: ܘܒܟܠܗܝܢ ܕܒܟܬܒܐ: ܘܒܡܕܪܫ ܕܟ
ܝܘܡ: ܘܒܬܒܬ ܒܫܒܬܐ: ܘܒܟܠܟ ܫܢ ܕܒܫܢܬܐ: ܘܒܬܒܬ
ܕܒܟܪܬܐ: ܘܒܫܒܬ ܒܫܬܒܬ: ܘܒܫܢ ܕܒܟܪܬܐ: ܘܒܫܢ
ܕܟܟܒ: ܒܟܟ ܕܒܟܒ ܒܟܬܟ: ܘܒܫܒܬ ܟܒܫܒܬ
ܕܒܬܒ. ܟ ܒܟܒ ܒܫ ܟܒ ܒܫܒ ܠܐ ܫܒܬ ܒܫܒܬ
ܙܒ ܕܒ: ܕܒܟ ܒܟܒܟ ܒܟܒ ܕܒ ܒܟ ܒܟ ܒܟ
ܕܒ ܒܟ ܒܟ ܒܟ ܒܟ ܒܟ ܒܟ ܒܟ ܒܟ ܒܟ ܒ
ܒܟ ܒ ܒ ܒ

ויאמר לה מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר
שפחתך אין כל בבית כי אם אסוך שמן: ויאמר לכי שאלי
לך כלים מן החוץ מאת כל שכניך כלים רקים אל תמעיטי:
ובאת ובאת דלתך בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים
האלה והמלא תסיעי: ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד
בניה המה מגישים אליה והיא תיצק: ויהי כמלאות הכלים
ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד
כלי ויעמד השמן: ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי
מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת בניך את יתר תחיין:
ויהי היום ועבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק
בו לאכל לחם ויהי מדי עברו בא שם סר לאכל לחם:
ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא
עבר עלינו תמיד: נעשה נא עליית קטנה ונשים לו שם
מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה:
והיה יום אחד ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שם:
ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד
לפניו: ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת עלינו את כל
החרדה הזאת מה לעשות לך הדבר לך המלך או לשר הצבא
ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת: ויאמר מה לעשות לה
ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן: ויאמר קרא לה
ותקרא לה ותעמד בפתח: ויאמר למועד הזה כעת חיה
אתה חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב
בשפחתך: ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה
אשר דבר אליה אלישע: ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל
אביו אל הקצרים: ויאמר אל אביו נאי ראשי נאי ראשי
ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: וישאהו ויביאהו אל אמו
וישב על ברכיה עד הצהרים וימת: ותעל ותשכב על מטת
איש האלהים ותסגר בעדו ותצא:

(1) מסורה. (2) קרי.

ضَدَهُ ضَهِيدَ: يَهْمَكْمَهُ مَ هُتَمَلَ دِيدِيدَ مَتْمَلَ هُ كَهِيدَ مَ كَمَّ هُهَضَمَّهُ ضِدِيدَ هُ؟ هُجَ ضِدِيدَ مَ كَمَّ هُهَضَمَّهُ ضِدِيدَ كَمَّ يَهْمَهُ؟ هُجَ ضِدِيدَ مَ كَمَّ هُهَضَمَّهُ ضِدِيدَ كَمَّ يَهْمَهُ: يَهْمَل

ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לנסות בא האלהים וכי תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים: ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם: לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו: ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעת יצא לחפשי חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: ואיש כי ימכר את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאת חנם אין כסף: מכה איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ומכה אביו ואמו מות יומת: וגנב איש וממרו בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת: וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים: ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש: עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: אם כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו: או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור: בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו: ושור איש את שור רעהו והמת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון: או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא יכפרנו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו: אם המצא תמצא בידו השור החי שור או חמור או שה חיים שנים ישלם: כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה קצים ואכלה גדיש או הקמה או השדה כי יבער הבוער שלם ישלם את הבערה: כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד בעלים הוא עד אל האלהים ישלם אשר ירשיענו אלהים שנים לרעהו: כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם: ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם: וכי יזד איש על אשת רעהו ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת: מכשפה לא תחיה: כל שכב עם בהמה מות יומת: זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו: ואת הגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום לא תענון: אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: כי היא כסתו לבדה היא שלמתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: בכורי בניך תתן לי כן תעשה לשורך לשאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו: לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס: לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת: ודל לא תהדר בריבו: כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב תשיב לו: כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו: לא תטה משפט אביונך בריבו: מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך ויפש בן אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יהוה: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך: כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם: ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך: לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא: את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף: ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו מלפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: מעט מעט אגרשנו מלפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם ברית: לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: ויאמר אל משה עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק: ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו ועם לא יעלו איתו: ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה: ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים: ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח: ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה: ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים: ואל הזקנים אמר שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם: וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

(1) כמו. (2) בכל מהדורות. (3) מחק. (4) ס"ת. (ואין כאן סוף פרשה).

محمد: في ٥٥٥ ضحك صلاة وجه فيه. بعد ٥٥٥ في محمد: في دمه صلاة صلاة فيه. في

ויקחם: ויעבירם את הנחל. ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו: ויאבק איש עמו עד עלות השחר: וירא כי לא יכל לו. ויגע בכף ירכו: ותקע כף ירך יעקב: בהאבקו עמו: וישלחני לאמר שלחני כי עלה השחר: ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני. ויאמר אליו מה שמך: ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל: כי שרית עם אלהים ועם אנשים: ותוכל: ויאמר הגידה נא שמך: ויאמר למה זה תשאל לשמי: ויברך אתו שם: ויקרא יעקב שם המקום פניאל: כי ראיתי אלהים פנים אל פנים: ותנצל נפשי: וזרח לו השמש: ויצלע על ירכו: על גיד הנשה אשר על כף הירך: עד היום הזה: על כן לא יאכלו בני ישראל: את גיד הנשה אשר על כף הירך: עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה: וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא: ואתו ארבע מאות איש: ויחלק את הילדים: ויתן את לאה ואת ילדיה: ואת רחל ואת יוסף: ויעבר לפניהם: וישתחו ארצה שבע פעמים: עד גשתו עד אחיו: וירץ עשו לקראתו: ויחבקהו: ויפל על צואריו: וישקהו: ויבכו: וישא עיניו: ויראה את הנשים: ואת הילדים: ויאמר מי אלה לך: ויאמר הילדים אשר חנן אלהים: את עבדך: ותגשנה הנה: השפחות הנה וילדיהן: ותתצב: ותשתחוין: ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי: ויאמר למצא חן בעיני אדני: ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך: ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך: ולקחת מנחתי מידי: כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים: ותרצני: קח נא את ברכתי אשר הובא לך: כי חנני אלהים: וכי יש לי כל: ויפצר בו: ויקח: ויאמר נסעה ונלכה: ואלכה לנגדך: ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים: והצאן והבקר עלות עלי: ומתו עלי יום אחד: יעבר נא אדני לפני עבדו: ואנכי אתנהלה לאטי: לרגל המלאכה אשר לפני: ולרגל הילדים: עד אבא אל אדני שעירה: ויאמר עשו אעזבה נא עמך מן העם אשר אתי: ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני: וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: ויסע יעקב סכתה: ויבן לו בית: ולמקנהו עשה סכות: על כן קרא שם המקום סכות: ויבא יעקב שלם עיר שכם: אשר בארץ כנען: בבאו מפדן ארם: ויחן את פני העיר: ויקן את חלקת השדה: אשר נטה שם את אהלה: מיד בני חמור אבי שכם: במאה קשיטה: ויקם שם מזבח: ויקרא לו אל אלהי ישראל:

(1) שבח. (2) מחבוא. (3) שהשתחוה. (4) נתן. (5) נקרא.

بضة بهلبة مع أبلوهده بجسهكه[1] لمعهكة:
هكم دجكم لكبجة مع يتة: فلية مع كبجة: فجنة
كة نهلدم. مع كبجة بجلفة دكة يعدم يتة: نبجة
نهلدم حنة: ونبجة هدم بهة سفة هفة لقلسهة
دهة فجعة دهصلهة دقهصفة: هة دجنبية هفة
أبلوة؟ نبلد هسد دهة هفة كنه معبد: مع مصة
فلقد يعلة ك: ونع دبة حقهنة هجة بحتم.
جد هبد فهصلة مع هكم مع كم هم فهصفه
صهبدهنه ضلك: فهد ضلة كلنهه[2]: دكمجنهنه
ضهكة يهد. ونعم ك هبة لمعة كم نعفة:
حهفة جعنهك. بك بهلبة دم هفد فهعدة مع
ضلة: دكلقة هدجة. ونعم جهسة حيسهة: ه
هبة كمدجسه: حتبة ده بة وجفنة سهبة: نع
دهة ضهسهة: جعنة: فكسهة أك مع جهسبة
كتبة دهصة جد هفة. هفد هة مع هفد فهعدة
مع ضلة: دي أند مع حقهنة: جسكة لسجة نبك:
ه هبة كمدجسه لبلقة: مع سبة دلبلة جد عفنة
محتلفة مع سعده بجلبه.

هفجنة دم (ضهكة جهبكة ده حلهه:
دكفهصفهه محبدة هعه نعفة[3]. عصنة دم هبتبة

(1) بعسهجه. (2) كللهه ضلة صه جعنه ضه دنك N. E. 253
(3) ضهبنة ك نعفي كمجهة دنعفة هعه.

ואי לא אמר ליה מידי ולא מידי מאי? אמר ליה: אי לא אמר ליה מידי מאי טעמא לא אמר ליה מידי? משום דאמר ליה: אנא לא מסרבנא[1] לך, אבל אחרינא לא מהימן לי. אמר ליה: אי הכי אמאי לא אמר ליה מידי? אמר ליה: אנא לא מסרבנא

ܡܫܝܚܐ ܐܬܐ ܒܫܠܡ ܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܡܬ ܐܠܗܐ ܚܝ ܘܩܝܡ ܥܠ ܥܦܪܐ ܐܚܪܢܐ: ܘܒܬܪ ܕܢܦܠ ܥܠ ܐܦܘܣ[1] ܘܐܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܢܝܩܝܐ. ܘܟܕ ܐܬܐ ܠܬܡ ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܟܠ ܫܒܥ ܟܢܝܫܬ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܒܢܐ ܫܠܡܘܢ ܒܝܪܘܫܠܡ

ܒܪܫ[1]: ܘܐܟܝܠ ܒܟ ܙܕܩ ܒܪܕܟ ܐܢ ܡܫܝܚܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܐܦ ܐܢܐ ܫܐܠ ܐܝܟ ܐܡܪ ܠܟ ܐܒܝ ܘܐܡ ܐܢ ܐܝܟ ܐܡܪ ܠܟ ܐܒܝ ܐܦ ܐܢܐ ܫܐܠ

لِمْ بِعَمَد مَعِيشَة: هُوَ دِمِ حِكَى كِحِب يُبِحِمِ: مَعَمِهِمِ: مِم حِكَة بِكِحِب بِحِكِحِ: بَحِدَّى كَفِحِب مِنَعِد كِحِ: يُهِجَكِحِب مِيَحِكِحَجَد إِصْلِيَة: مَعَصَّة لِمْ هِجِكِحِيَة ذَمِيحِ كِعِصَّة: جِمِ مَعِيكَة يُحَى فَجِهَّة بِكَ حِيكِحِبَّجَّة. جِ دِي حَمَصَّة هُوَ: دِيهَّة مَعَمِهِمِ مَوَّة جِمِ بِكِحِ دِمَعِيشَة: فَضِمِ هُمِفَحَّة كَبِيمِ مِ يُهَكَمِكِهِجَّة: دِهَمَّ جِمِ يُهِجَّة حَضَمَّ مَعِيهِ[1]. مَضِمِ يُهِجَكِحِيَّ هَجَّبِيَّ حَضَمَّ جِمِ يُهِجَّة يُمِ فَمِيَّفَحَّة دِمَمِفَحَّة: مَضِمِ حِمَهَبِيَّة مِيَّهِ مَضِكَمِ مَعَمِهِمِ كَفِحَّة دِضِمِيَّة إِصْلِيَة: مَمِسَمِ يُمِ حِيَّة دِمَعِيشَ مَوَّة: مَهَضِمِ حِمِهَضِّة مَعَمِهِمِ بَحِكِحَّة: دِكَمِ هَكِمِ قِسِمَّة مَوَّة مِ مَحِيَّة: حِمِهَضِّة دِهَجِهَّة كَهِيَّة[2].

يُمَّة دِي مَكَمِحِيَّة يَحَّة مَوَّة جِمِ مَمِهَّة هَجَّة: مِيَّهِسَمِيَّ كَهِ هَجَّبِيَّ إِصْلِيَة مِيَّمِحِيَّ كَهِ: سِجَّ هَحَمِ يُمِ: دِيَّحِكِ هَجَّ بِعَمَد مَعِيشَ كِسَّة هَكِسِحِهَّة دِمَحِيَّة. هَكَرِجِ هَكِكَهَ: يُمِمِجِ جِهِجَّة دِيَّجَّهَّة جِيَّة هَمِحِيَّة. كِ جِ دِي: حَسِحَحَيَّة[3] دِيَّهَّة مَحِيَّكَ كِ جِ جَسَّة[4]. فَحِيَّ دِي كَيَسَّ أَجِهَهَ هَجَكَهَ: دِيَّهِدَمِ شَهِمِ دَمَعِيشَ دَمَحِلَهِ. دِجَسِجِ يَعَمَمِ دِيَّهَّة هَوَيْدِ مَيَّمِ[5] حَمَكَهَهَّة دَمَعِيَّة: يَمِ حَكَمِ مَوَيْدِ مَهَّةِيَّة.

(1) مَعِيهَّة. (2) كَهِيَّة: كَهِيَّة Via Latina. (3) كَسَحَحَيَّة.
(4) جَعَكَّة. (5) مَيَّمِ.

...ئەم ل ڤێرێ ئەڤ ئەم ل ڤێرێ ئەڤ ئەم ل ڤێرێ ئەڤ

سڀ ڪنڊيون هڪ جهڙيون: ۽ نه ڦيرجن ڪنڊيون ۽ نه ڦيرجن
ڪلمي: ۽ جمع.

ڪلمي جي ڪنڊين جا نالا: ۽ ڪلمي ۾ ڇهه ڪنڊيون ۽ ڇهه
ڪلمي ۽ ڇهه ڪنڊيون ۽ ڇهه ڪلمي ۽ ڇهه ڪنڊيون
جهڙيون ڪلمي جهڙيون ڪنڊيون.

ڪلمي جي ڪنڊين جا نالا:

ڪلمي جي ڪنڊين جا نالا جيڪي ڪلمي: جهڙيون ڪنڊيون
ڪلمي جهڙيون.

ڪلمي جي ڪنڊين جا نالا: نمبر ۽ ڪلمي جي ڪنڊين
ڪلمي جي ڪنڊين: ڪلمي جي ڪنڊين ۽ ڪلمي جي ڪنڊين
ڪلمي جي ڪنڊين[1]: ڪلمي جي ڪنڊين ڪلمي جي ڪنڊين:
ڪلمي جي ڪنڊين. ڪلمي جي ڪنڊين ڪلمي جي ڪنڊين
ڪلمي[2]: ڪلمي جي ڪنڊين ڪلمي جي ڪنڊين: ڪلمي
ڪلمي جي ڪنڊين[3]. ڪلمي جي ڪنڊين ڪلمي جي ڪنڊين:
ڪلمي جي ڪنڊين: ڪلمي جي ڪنڊين. ڪلمي جي ڪنڊين
ڪلمي جي ڪنڊين ڪلمي جي ڪنڊين ڪلمي جي ڪنڊين.

(1) ڪلمي. (2) ڪلمي. (ڪلمي؟) Gentyria. (3) ڪلمي.

...ומעשיות בשבת בשבת בשבת בשבת בשבת בשבת בשבת בשבת
...בשבת

كِ كَمِيكِمِ: وَكَيْتِ وَكَيْتِ وَكَيْتِ وَكَيْتِ وَكَيْتِ وَكَيْتِ
وَكَيْت

ܒܟ ܒܟܐ[1]: ܒܟ (ܩܟܝ ܙܐ ܟܒܟܐ[2] ܡܝ ܡܟܝܟܚ. ܒܐܐ ܕܝ ܒܙܒܐ ܒܐܐ: ܒܒܟܒܐ ܡܟܝܒܐ ܒܚ ܟܝ: ܒܙܙܐ ܒܚܝܟ ܒܟ ܒܟܐ. ܡܙܒ ܐܙܒ ܒܟܝܟܐ ܟܟ: ܩܒܝ ܒܒܐ ܡܙܙܐ ܡܙܒܐ: ܒܒܟܐ ܩܐ ܒܟܐ ܒܟܡܟܡ[3]: ܒܒܩܐ ܡܡܙܒ ܙܐ ܟܝ. ܡܙܙܒ ܒܡܙܐ ܒܟܟ ܒܙܒܟ ܒܒܟ ܡܙܙܐ ܡܙܒ: ܡܙܒ ܒܡ ܟܡܡ ܒܐ ܒܡ ܒܟ ܒܟܟ ܒܟ ܒܟ ܒ

حِنَّةَ مَمَّةَ: حِنَّةَ فَقَمِيدَ هُمَّةَ حِنَّةَ فَقَمِيدَ هُمَّةَ؟ فَقَمِيدَ أَنَّهُ: هُمَّةَ حِنَّةَ كَ حِنَّةَ هُمَّةَ: أَنَّ سِنَّةَ هُكْمِيَّةَ. مَمَّةَ سِنَّةَ كَنَّةَ[1]: أَنَّ كَنَّةَ هُدَّةَ: هُكْمِيَّةَ هُمَّةَ فَقَمِيدَ. مَمَّةَ فَقَمِيدَ هُمَّةَ حِنَّةَ فَقَمِيدَ هُمَّةَ: هُكْمِيَّةَ هُمَّةَ[2] مَمَّةَ: أَنَّ هُمَّةَ كَ حِنَّةَ. مَمَّةَ هُمَّةَ: هُمَّةَ فَقَمِيدَ هُمَّةَ: هُمَّةَ أَنَّ هُمَّةَ؟ كَ هُمَّةَ أَنَّهُ[3]: هُمَّةَ أَنَّ هُمَّةَ أَنَّهُ[4]: هُمَّةَ هُمَّةَ أَنَّ كَ هُمَّةَ: هُمَّةَ هُمَّةَ أَنَّ كَ هُمَّةَ: هُمَّةَ هُمَّةَ[5] سَنَّةَ: هُمَّةَ كَ هُمَّةَ: هُمَّةَ هُمَّةَ[6] كَ: هُمَّةَ.

أَنَّهُ: هُمَّةَ أَنَّ فَقَمِيدَ: هُمَّةَ هُمَّةَ[7] هُمَّةَ[8] فَقَمِيدَ هُمَّةَ: هُمَّةَ.

(1) كَنَّةَ. (2) هُمَّةَ. (3) هُمَّةَ. (4) أَنَّهُ. (5) كَنَّةَ.
(6) هُمَّةَ. (7) هُمَّةَ. (8) هُمَّةَ.

ויגש[1] אליו: ויאמר אליו אלקים אלקי אביך[2]. ויאמר: אני אל אלקי אביך: אל תירא מרדה מצרימה: כי לגוי גדול אשימך שם: אנכי ארד עמך מצרימה: ואנכי גם עלה אעלך. ויוסף ישית ידו על עיני יעקב. ויאמר יעקב אל יוסף: ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלקים גם את זרעך. ויאמר יוסף אל אביו: קברני נא בקברתי אשר כרית לי בארץ כנען. ויאמר: אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי ישבע לו: וישתחו ישראל על ראש המטה[3]: (ושמות בני יוסף אשר יולד לו בארץ מצרים עד באי אליו מצרימה לי הם: אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך עוד כברת הארץ ואקברה שם בדרך אפרתה היא בית לחם: וירא ישראל את בני יוסף ויאמר: מי אלה: ויאמר יוסף אל אביו: בני הם אשר נתן לי אלקים בזה: ויאמר: קחם נא אלי ואברכם: ועיני ישראל כבדו מזקנה לא יוכל לראות: ויגש אותם אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר ישראל אל יוסף: ראה פניך לא פללתי והנה הראני אלקים גם את זרעך: ויוצא יוסף אותם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה: ויוסף לקח את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו: וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: ויברך את יוסף ויאמר: האלקים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק האלקים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: ויראה יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה: ויאמר יוסף אל אביו: לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו: וימאן אביו ויאמר: ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: ויברכם ביום ההוא לאמר: בך יברך ישראל לאמר ישמך אלקים כאפרים וכמנשה: ויתן את אפרים לפני מנשה: ויאמר ישראל אל יוסף: הנה אנכי מת ויהיה אלקים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם: ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי: ויקרא יעקב אל בניו ויאמר: האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם: ראובן בכורי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה: שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: בסדם אל תבא נפשי באספתם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש ובערתם עקרו שור: ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל: יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף אויביך ישתחוו לך בני אביך: גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו: לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים: אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה: חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב: זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות ויכתף על צידון: יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים: וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד: דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל: יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור: לישועתך קויתי יהוה: גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב: מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך: נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר: בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עליו: וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכות שמים מעל ברכות תהום רבצת תחת ברכות שדים ורחם: ברכות אביך גברו על ברכות הורי עד תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם: ויצו אותם ויאמר אליהם: אני נאסף אל עמי קברו אותי אל אבותי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: אשר קנה אברהם את השדה ואת המערה אשר בו מאת בני חת לאחזת קבר: שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת: ויכל יעקב מצות אל בניו ויאסף רגליו אל המטה וישכב ויאסף אל עמיו: ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו: ויצו יוסף את עבדיו את הרופאים לחנט את אביו ויחנטו הרופאים את ישראל: וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אותו מצרים שבעים יום: ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר: אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך: ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן: ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד: ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם אבל מצרים אשר בעבר הירדן: ויעשו בניו לו כן כאשר צום: וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא: וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו: ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו: ויצוו אל יוסף לאמר: אביך צוה לפני מותו לאמר: כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלקי אביך: ויבך יוסף בדברם אליו: וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: ויאמר אליהם יוסף אל תיראו כי התחת אלקים אני: ואתם חשבתם עלי רעה אלקים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב: ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם: וינחם אותם וידבר על לבם: וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלקים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: וישבע יוסף את בני ישראל לאמר: פקד יפקד אלקים אתכם והעלתם את עצמותי מזה: וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים:

(1) ויגש אליו כל אשר נאמר כאן. (2) וכתיב. (3) ויאמר אל אביו כי כן הבכור. (4) בשמות ויהי בשלחם. (5) וכתיב. ואומרים. (6) ואחר.

ڪ[1] : ڪهڙي ڪري تون منهنجي ڪم ۾ مداخلت ڪرين ٿو؟ (جڏهن
ته تون ڄاڻين ٿو ته مان توکي پيار ڪريان ٿو.) ۽ جڏهن مون
ڪيترائي ڀيرا[2] : ڪري توکي ٻڌايو ته مان ڪم ۾ مداخلت
نه ٿو چاهيان ته پوءِ تون ڪيئن ٿي سگهين ٿو جو مون کي
ڪهڙي ڪري ٻڌائين ٿو ته مان توکي پيار ڪريان ٿو؟ ڪهڙي
ڪري تون مون کي ڪجهه ڏيڻ جي ڪوشش ڪري رهي آهين؟
۽ مان توکي ڪجهه ڏيڻ کان انڪار ڪري رهيو آهيان. ۽
سڀڪجهه جيڪو مان توکي ڏيڻ چاهيان ٿو اهو آهي ته تون
مون کي پيار ڪرين. ۽ مان توکي ڪيئن ٻڌايان ته مان تو
سان پيار ڪريان ٿو؟ ڇا مان توکي ڪجهه ڏيڻ جي ڪوشش
ڪري رهيو آهيان؟ ڇا مان توکي ڪجهه ڏيڻ جي ڪوشش
ڪري رهيو آهيان؟ نه، مان توکي ڪجهه به ڏيڻ جي
ڪوشش نه ٿو ڪريان. مان صرف اهو چاهيان ٿو ته تون
مون کي پيار ڪرين. ۽ مان توکي ڪيئن ٻڌايان ته مان تو
سان پيار ڪريان ٿو؟ مان توکي ڪجهه به نه ٿو ڏيان.
مان صرف اهو چاهيان ٿو ته تون مون کي پيار ڪرين.
۽ مان توکي ڪيئن ٻڌايان ته مان تو سان پيار ڪريان ٿو؟
مان توکي ڪجهه به نه ٿو ڏيان. مان صرف اهو چاهيان
ٿو ته تون مون کي پيار ڪرين. ۽ مان توکي ڪيئن ٻڌايان
ته مان تو سان پيار ڪريان ٿو؟ مان توکي ڪجهه به نه
ٿو ڏيان. مان صرف اهو چاهيان ٿو ته تون مون کي پيار
ڪرين. ۽ مان توکي ڪيئن ٻڌايان ته مان تو سان پيار
ڪريان ٿو؟ مان توکي ڪجهه به نه ٿو ڏيان. مان صرف
اهو چاهيان ٿو ته تون مون کي پيار ڪرين. ۽ مان توکي
ڪيئن ٻڌايان ته مان تو سان پيار ڪريان ٿو؟ مان توکي
ڪجهه به نه ٿو ڏي

ئەحکەمەت[1]. ئایەتەکانی قورئان: ئایەتی ڕەجم
کە[2] ئەبێ ئەو ئێمە ئەزانین. ئەگەر بە ئەبێ:
ئێمە ئەڵێین ئەو ئایەتانە ئەو ئایەتانەن: ئەو
ئایەتانە بە ئەبێ: ئەبێ ڕەجم ئەکرێن بە
ئەو ئایەتانە. ئەمەش ئەگەر ئێمە ئەبێ
ئەڵێین: ئەی ئەو ئەو ئایەتانە ئەبێ ئەو
ئایەتانە: ئایەتی ڕەجم بە ئەبێ ئەگەر
ئەبێ: ئەڵێین ئەو ئەحکامەت ئەبێ ئەو
ئەبێ: ئەمە ئەگەر ئێمە ئەڵێین ئەو
ئەبێ ئەگەر ئەبێ ئەو ئەبێ ئەو ئەبێ
ئەبێ ئەو

ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ[1]؟ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ: ܐܢܬ ܚܙܝܬܗ ܘܗܘ ܡܬܡܠܠ ܥܡܟ ܗܘ ܗܘ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܗܐ ܐܢܐ ܡܗܝܡܢ ܒܗ ܡܪܝ. ܘܣܓܕ ܠܗ. ܘܐܡܪ ܡܪܝ: ܠܕܝܢܐ ܐܬܝܬ ܐܢܐ ܠܗܢܐ ܥܠܡܐ ܕܢܬܚܙܘܢ ܕܠܐ ܚܙܝܢ ܘܢܗܘܘܢ ܥܡܝܐ ܕܠܐ ܚܙܝܢ ܘܢܗܘܘܢ ܥܡܝܐ (ܕܚܙܝܢ[2]؟) ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܦܪܝܫܐ: ܗܠ ܚܢܢ ܥܡܝܐ ܕܐܢܬ ܡܪܝ ܐܦ ܚܢܢ ܥܡܝܐ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܝܫܘܥ: ܐܢ ܗܘܝܬܘܢ ܥܡܝܐ ܕܠܐ ܚܙܝܢ ܠܐ ܗܘܝܬ ܠܟܘܢ ܚܛܗܐ. ܗܫܐ ܕܐܡܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܚܙܝܢ ܚܛܗܟܘܢ ܩܐܡ. ܠܡܐ ܐܬܐ ܡܪܝ ܒܗ ܒܕܝܢܐ ܥܠ ܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ: ܠܕܝܢ ܐܢ ܐܢܐ ܐܬܝܬ ܒܗ ܒܕܝܢܐ ܕܠܐ ܚܙܝܢ ܢܚܙܘܢ ܘܕܚܙܝܢ ܥܡܝܐ ܢܥܡܝܢ. ܗܐ ܡܢ ܚܙܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܐܢܐ ܐܬܝܬ ܒܗ ܒܕܝܢܐ ܠܗܢܐ ܥܠܡ

يُدَّمَه هُلَمِيدَنْ مَنْ مَنْهِمَنْ مَنْهِمَنْ: مَنْ لَمِيَّدِنْ هُلَمِيدَنْ؟ لَمَّنْ
بَكْ دَنْهِمَنْ هَمِيَّدَنْ؟ بَكْ دَنْهَنْ لَمِيَّ يُحِدَّنْ: مَنْ
مِيَّكْ مَنْ هَمَّنْ مَنْ بَكْ سَنْتَمَنْ؟ مَنْهِ هَكْ دَّنْ
مَنْهَدِنْ لَمِ: يُمِ مِيَّ مِيَّ هَمَّنْ: كَ سَنْدِنْ مَمَّنْتَنْ
دِنْكِ: يُكَ سَنْدِنْ مَمَّدَّنْ مَمَّنْ. مَنْهَنْدِنْ دَمِيَّ دُنْ:
مَنْهِ سَنْ لَمَّنْ دُكَنْكَ مَنْمَ[1]. هُدَيْدِ دَنَّنْ: مَ
هَّ حَمَّمَ هُدَّمَنْكَ مَمَّ دِنْهِ كَ مَمَّمَ[2] دِنْدِيَّ:
حَ دَنَّنْ يُمَنْ مَمَّيَّ لَمَّ دِنْهِ كَ. يَنَّ دِ هُنَّنْ يُ
كَنْ: دُكَ سَمَّنْ دِنْهَ مَمَّ: مَنْدَهَ دَمَنْكَ:
مَنْكَ مَ هَّ دُنْ مَدِنْكَ. يُمَدَ كَمَّ مَنْ: مَنْ
مَمَّنْ هُكَمَنْدَ؟ يُمِ دِ دَنْهَ يُمَّ: مَمَّمَّمَ[3] دُهُكَمَنْدَ
دَمَنْهَ. مَنْهِ هَكْ دَّنْ مَنْهَدِنْ كَمَّمَنْدَ: مَمَّدَ
مَمَّ هَمَّنْ: مَكَ هَمَّدِكَ بَكْ مَمَّدَّ دُنْكَنْ. مَنْهَنْدِنْ
يُدَّمَه هُلَمِيدَنْ: هُهَّنْدِ دِنْمَمَّ مَمَّدَّ. هُدَّنْدَه
يُمَ مَمَّمَّنْدَ دَمِيَّنْدَ: مَنَّمَّدَه يُمَ كَمَّدَّنْ: هُمَّدَه
مِنْدَنْ دَّنْ هُمَكْمَ مَمَّدَّ: مَنَّمَّدَه يُمَ دَمَّ كَمَّنْدَ
مَّ هَّ مِ يُمَّنْ[4]. هُكَمَنْدَ دِ دَمَّ مَّنْ هَّ كَمَّ مِ مَّ
مَمَّدَّ: مَنْدَ هَّ يُ كَ مَمَّمَّنْدَ مَمَّ هُمَّكَمَنْ مَنْ
مَمَّنْ: دَمَّ كَمَّ دَمَّنْدَ يُمَّ مَمَّ مَّنْدَ دَمَّنْ هُمَّمَنْدَ
مَمَّنْدَ كَمَّ مَمَّدَّ: مَمَّدَه مَّ مَمَّ مَّنْدَ دَّنْ حَمَّ

(1) مَمَّمَ. (2) دَمَّمَنْ. (3) كَمَّ: دَمَّ مَّنْدَمَّنْدَ. (4) مَّنْدَنْ.

ܒܝܫ ܐܢ ܠܐ ܢܫܬܘܕܥ ܠܗ ܒܫܘܠܡܐ ܘܢܫܬܘܕܥ ܠܗ ܒܫܘܠܡܐ ܐܢ ܠܐ

ומנינם לגלגלתם. ומנין הכלי הקל שבעגלות: ומנין הכלי הכבד שבעגלות: ומנין הכלי הקל שבמשא בני קהת: ומנין הכלי הכבד שבמשא בני קהת: ומנין הכלי הקל שבמשא בני גרשון: ומנין הכלי הכבד שבמשא בני גרשון. ומנין הכלי הקל שבמשא בני מררי: ומנין הכלי הכבד שבמשא בני מררי: ומנין הכלים לגלגלתם: ומנין הכל לגלגלתם.

ומנין משא בני קהת: מה הוא משא[1] המשכן ומה הוא משא אהל מועד: ומה הוא משא הקרשים: ומה הוא משא הבריחים: ומה הוא משא העמודים: ומה הוא משא האדנים: ומה הוא משא כלי המשכן: ומה הוא משא המסך: ומה הוא משא מסך פתח אהל מועד: ומה הוא משא מסך שער חצר: ומה הוא משא קלעי החצר: ומה הוא משא מסך שער חצר: ומה הוא משא מיתריו: ומה הוא משא כלי שרתו: ומה הוא משא המזבח: ומה הוא משא כיור: ומה הוא משא כנו: ומה הוא משא כלי הקדש: ומה הוא משא הבגדים: ומה הוא משא בגדי הקדש: ומה הוא משא בגדי אהרן הכהן: ומה הוא משא בגדי בניו: ומה הוא משא בגדי בני אהרן הכהן: ומה הוא משא כלי שרתו: ומה הוא משא כל כלי שרתו: ומה הוא משא כל כלי שרתו: ומה הוא משא כל

كُمْ فَقَمِهِ: مَمْ كُمْ. بَعَمَ لِمَ بَمَ بُوِمِ كَ دِمِهِ
لَمَّهِجَ: هِمِهِ دَمَّتِ دِمَّتِ لِحَتِّ بِمَحَمَ مَمَّهَمَ. مَمَّتِ
كَ هَمِجَ حَمَّتِ بَعَمَ مَمَمَ بِمُوكَ تَمَدِ حَمَّتِ بَعَمَ
مَعَمَّتِ: مَمَّ هَمَّ بُمَمَّهَمَ هَلِمَمَّتِ. كَ هَمَّ لِمَ
حَلِمَيَّ مَعَمَّتِ هُمَّتِ كَلِمَّتِ: (بُكَ حَمِ هَمَّمَّمَّتِ هَمَ
هِمَ هَمَّمَّتِ حَتَّكَ دُمَّمَّتِ[1]. مَمَّ فَقَمِهِ مَبُوِ كُمْ
مَمَّوَمَ: مَمَّوَمَ تُوكَ هَمَّ مَبُوِ. هَمَّ كَ
هَمَّهَمَّمَ مَمَّهَمَّمَ مِ هَمَّكَمَّ[2]: مَمَّهَمَّمَ مِ هَمَّكَمَّ[2]:
مَمَّهَمَّمَ مِ هَمَّ هَمَّ بُمَمَّتِ. مَمَّ هَمَّكَمَّ: مَمَّتِ
مَبُمَّتِ: بَعَمَ مَعَمَّتِ: مَمَ مَبُمَّتِ[3] حَمِ مَمَّمَّ:
مَمَّ يَمَمَّ بَمَ. مَمَّتِ بَمَ بُمَّتِ مَعَمَّتِ: مَمَّ[4]
هَمَّتِ دَمَّتِ مَمَّتِ: مَمَّ مَمَّتِ كَ مَمَّتِ لَمَّهَمَّ
مَمَّكَمَّ.

مَمَّ فَقَمِهِ مَمَّوَمَ: مَبُوِ مَمَّ كَ هَمَّ
حَمَّتِ مَبُمَّتِ: حَمَّتِ حَمَّتِ: مَمَّمَ[5] مَمَّ بَمَ.
مَمَّتِ مَمَّتِ[6] كَ مَمَّتِ: مَبُتِ كَ هَمَّ[7] بَعَمَ مَعَمَّتِ.
مَبُمَّتِ[6] مَبُمَّتِ مَمَّتِ[6] مَبُمَّتِ لَمَّهَمَّ فَقَمِهِ
مَمَّتِ: مَبُمَّتِ كَ مَمَّتِ مَمَّتِ: مَمَّ
مَمَّتِ مَمَّتِ: مَمَّ مَمَّتِ كَ مَمَّتِ. مَبُتِ مَ

---

(1) بُمَّتِ حَمَّتِ (Bravia?) مَمَّتِ مَمَّتِ مَمَّتِ sic مَمَّتِ مَمَّتِ (2) بُمَمَّتِ
مَمَّتِ. (3) مَمَّتِ. (4) مَمَّ sic (5) مَمَّ sic (6) مَمَّتِ.
(7) هَمَّ. Arianus. مَمَّ

يَعْمَلُونَهُ مِنْ أَعْمَالِ الْبَرِّ[1] إِلَّا وَهُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ[2]: وَلَا يَعْمَلُونَ
سَيِّئًا. وَمَا إِنْ[3] يَعْمَلُونَ حَسَنَةً إِلَّا وَهُمْ مِنْهَا خَائِفُونَ: أَنْ
يُرَدَّ عَلَيْهِمْ بِهَا: أَوَ لَمْ يَكُنْ ذَلِكَ؟ أَوَ لَمْ يَكُنْ كَذَا؟ هَكَذَا
كَانَ كَلَامُ[4] أَهْلِ الْبَيْتِ: وَهَكَذَا كَانَ: وَلَا
يَعْمَلُونَ سَيِّئَةً إِلَّا وَهُمْ مِنْهَا مُسْتَغْفِرُونَ. أَمَا يَعْلَمُونَ:
أَنَّ لِلَّهِ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَقْبَلُ التَّوْبَةَ؟ هَكَذَا كَانَ
يَقُولُ: وَهَكَذَا كَانَ يَفْعَلُ.

وَمَا بَالُ[3] أَقْوَامٍ كَانَ لَهُمْ مَا لَيْسَ لِأَحَدٍ: أَمِنُوا
مَكْرَ اللهِ؟ أَمَا لَهُمْ أَنْ يَعْلَمُوا: أَنَّ مَكْرَ اللهِ[3] لَا
يَأْمَنُ مَكْرَهُ: إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ: وَمَا بَالُ أَقْوَامٍ
قَدْ عَلِمُوا: أَنَّ مَنْ[5] كَانَ قَبْلَهُمْ: إِنَّمَا كَانُوا
أَكْثَرَ مِنْهُمْ عَدَدًا وَأَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً[6]. وَأَنَّهُمْ[3] لَمْ
يَكُنْ يُغْنِي عَنْهُمْ: وَلَا يَدْفَعُ عَنْهُمْ مِنْ بَأْسِ اللهِ
شَيْئًا: وَأَنَّ اللهَ[3] قَدْ أَهْلَكَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ. وَأَنَّهُمْ
صَارُوا: وَهُمْ فِي بَطْنِ الْأَرْضِ[7] بَعْدَ ظُهُورِهَا. وَهُمْ
فِي الْأَرْضِ: وَهُمْ أَحْوَجُ مِنْهُمْ إِلَى الْعَمَلِ الصَّالِحِ

(1) زيادة. (2) يصدقون. (3) أيضا. (4) كلمات. (5) الذين.
(6) عددا. (7) كالجثث.

ڪنڊ ۾ ڪو ماڻهو ڪنهن ڪم ڪار ۾ مشغول هجي ته ڪير ڪنهن کي
ڪجهه نه سکاري ۽ نه ڪو ڪنهن کي ڪجهه سکاري. ۽ ڪير ڪنهن
کي ڪجهه نه ڏيندو ۽ نه ڪو ڪنهن کان ڪجهه وٺندو. ۽ ڪير
ڪنهن ڏانهن نه ڏسندو. ۽ ڪير ڪنهن سان ڳالهه نه ڪندو.
(صمت کي حڪم ڪيو ويو)[1]. ۽ ڪير ڪنهن کي ڪجهه نه ڏيندو.
۽ ڪير ڪنهن کان ڪجهه نه وٺندو. ۽ ڪير ڪنهن سان ڪجهه نه
ڳالهائيندو. ۽ ڪير ڪنهن ڏانهن نه ڏسندو. ۽ ڪير ڪنهن سان
ڳالهه نه ڪندو. ۽ ڪير ڪنهن کي ڪجهه نه سکاريندو. ۽ ڪير
ڪنهن کي ڪجهه نه سکاريندو. ۽ ڪير ڪنهن کي ڪجهه نه ڏيندو.
۽ ڪير ڪنهن کان ڪجهه نه وٺندو. ۽ ڪير ڪنهن ڏانهن نه ڏسندو.
۽ ڪير ڪنهن سان ڳالهه نه ڪندو. ۽ ڪير ڪنهن کي ڪجهه نه
سکاريندو. ۽ ڪير ڪنهن کي ڪجهه نه ڏيندو. ۽ ڪير ڪنهن کان
ڪجهه نه وٺندو. ۽ ڪير ڪنهن ڏانهن نه ڏسندو. ۽ ڪير ڪنهن سان
ڳالهه نه ڪندو. ۽ ڪير ڪنهن کي ڪجهه نه سکاريندو. ۽ ڪير
ڪنهن کي ڪجهه نه ڏيندو. ۽ ڪير ڪنهن کان ڪجهه نه وٺندو.
۽ ڪير ڪنهن ڏانهن نه ڏسندو. ۽ ڪير ڪنهن سان ڳالهه نه
ڪندو. ۽ ڪير ڪنهن کي ڪجهه نه سکاريندو. ۽ ڪير ڪنهن کي
ڪجهه نه ڏيندو. ۽ ڪير ڪنهن کان ڪجهه نه وٺندو. ۽ ڪير
ڪنهن ڏانهن نه ڏسندو. ۽ ڪير ڪنهن سان ڳالهه نه ڪندو.
۽ ڪير ڪنهن کي ڪجهه نه سکاريندو. ۽ ڪير ڪنهن کي ڪجهه
نه ڏيندو. ۽ ڪير ڪنهن کان ڪجهه نه وٺندو. ۽ ڪير ڪنهن
ڏانهن نه ڏسندو. ۽ ڪير ڪنهن سان ڳالهه نه ڪندو. ۽ ڪير
ڪنهن کي ڪجهه نه سکاريندو. ۽ ڪير ڪنهن کي ڪجهه نه

ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܠܗ ܘܒܝܬ ܓܢܙܐ ܕܐܒܘܗܝ ܘܫܪܝ ܠܗ

ڪوهه[2] ۽ ڪنهن ٻئي هنڌ ۾ ڪهڙي[1] ڪم ڪرڻ جي ڳالهه هئي. ۽ ڪهڙي ڪم ڪرڻ جي ڳالهه هئي: ڪنهن ڪم ڪرڻ جي ڳالهه هئي: ڪنهن ڪم ڪرڻ جي ڳالهه هئي: ڪنهن

كَمَّةِ هَمَّةِ هَمَّةِ ه

ڪتاب: ڪڍڻ جي معني ۾ آهي: ڪنهن شيءَ کي ڪنهن شيءَ مان ڪڍڻ. ۽ ان جي معني ۾ آهي: ڪنهن شيءَ کي ڪنهن شيءَ ۾ جمع ڪرڻ. ۽ ان جي معني ۾ آهي: ڪنهن شيءَ کي ڪنهن شيءَ ۾ ڪرڻ[1]: ۽ ان جي معني ۾ آهي: ڪنهن شيءَ کي ڪنهن شيءَ تي ڪرڻ (لکڻ). ۽ ان جي معني ۾ آهي: ڪنهن شيءَ کي ڪنهن شيءَ سان ملائڻ[2]. ۽ ان جي معني ۾ آهي: ڪنهن شيءَ کي ڪنهن شيءَ سان ڳنڍڻ. ۽ ان جي معني ۾ آهي: ڪنهن شيءَ کي ڪنهن شيءَ سان ڪرڻ. ۽ ان جي معني ۾ آهي: ڪنهن شيءَ کي ڪنهن شيءَ ۾

533 ...ـــــــ

שמה: אחד מהם נקרא בשם אחד, והשני בשם אחר. אחד מהם נקרא בשם אחד, והשני בשם אחר. אחד מהם נקרא בשם אחד, והשני בשם אחר.

دَوْهَمِهْ دِكِيْكْ مِيْرِه: مِيْهِدْدِيْ كْذَدَنْ. ەجْدِ سِؤْ
ذْمَنَهَه مِكْمِهَنْ: ذْدِمْ هَكْمَ فَكِيْرِ مِيْمَدْ: ذْسَهَ
بِعَهْدِ ذْكَرَّوْ فَفَمِهْدْ؟ بَكْ هَنْ كْدَ يْجْ مَعِيْرِ ەفَدَهَّ
مِ نِجْرَّ؟ كَهَّكِ دِهَّمِ وَهَّه ذِهَّ يْمَدْ: نْدَدِهَفَ هَّنْ
دِكِمْ ذْكَنْ: يْكْ يْ ذَفَكَفَ ەەەه ذْكَرَّ سْرَّ مِيْهِنْ[1]
مِذْدِكِمِهِ. هَّكِ يْمَفَ ذْكَرَّ: دِسْدَهِ نَمِسْؤْنْ كَمَكَرَّ.
فَفَضِيْ ذْمَنَهَه مِكْمِهَنْ: دِيْهِذْهِمِ فَكِذْ دِهِمْهَّنْ
كَيْكْ مِ نَمِعَنْ[2] دِجِمِ فِذْجَرَّ. مِيْهِكْ دِهَّمْدْ وَهَّنْ:
دِسَّنْ قَرَّسْ مْذَجْكْ كِ كَفَكِذْ دِهِمْهَّنْ. فَمِجَرِه
دَهَهَّنْ نِمِ دِفَضِيْ مِكْمِهَنْ. ەهَّمِ ذْمَنَهَه مِ جِمِ
مِيْوَكْ كَفَرِهِهَذِمِ: ەوَّنْ وَهَّنْ كِ يْجَّنْ دِعَذَفِهَّنْ.

ەفَكِذْ دِهِمْهَّنْ هِمِ وَهَّنْ كَيْكْ مِ نَمِعَنْ[2] دِجِمِ
فِذْجَرَّ: ەكْ يْجَفِيْ هَكْمَس وَكْ سَّنْ مِ قَرَّسْ. مِيْهِكْ
دِسِمِ فَكْرَجْ مِ عَمَنْ: مَسْكِمِ كَيْفَّەس كَفَكِذْ
دِفَجِبَّنْ. ەهَّنْ هَّنْ سِمِ مِ عَمَنْ: ەدِه فَكْرَجْ مَجْزِكْ
مِ نَمِمِ: ەكَجَذْكْ مِ هِهَّكِس: ەهَّمِ كَيْكْ مِ فَكِذْ
دِفَجِبَّنْ: ەهَّكِ فَكْرَجْ هَّمِه مِ هَّه يْجَّنْ دِهِمْهَّنْ
ەمِ هَّنْ. ەقَّذَهَفَ دِهَّمِس كَفَكِذَّنْ دَدِهَكِهِ: فَفَجِهْ
نِجِرِ ەهَّمِ هَكْمَس ەمِيْمَدْ: نِجِمِ يْجَكِيْ كَجَذَّنْ دَمَهَّنْ
فَجِهَّنْ: ەدِمِ هَّنْ مِ يْجَكِيْ. فَفَجِمِ هِ دَهَّه فَكِذَّنْ:

---

(1) Pallas, in lat. (2) كْذَّنْ سَتَف يْكْذَّنْ Fastigium, in lat. N. E.

ܐܦܣܝܣ ܒܝܬ ܢܝܢܘܐ. ܐܦܠܟ ܡܢ ܕܡܝ ܕܐܦܣܝܣ ܒܝܬ ܢܝܢܘܐ: ܐܦܣܝܣ ܡܫܬܐ: ܐܦܠ

وَهَمَ حَمِيمَةَ وَمَمَّةَ دَمَ هَمَّةَ دَمَ. حَمَ: وَمَمَّةَ دَمَ وَمَمَّةَ د

مَعَهُ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ مَعَهُ شَيْءٌ وَمَعَ أَخِيهِ وَمَعَ خَالِهِ وَمَعَ كُلِّ أَحَدٍ. وَكَانَ يَعْقُوبُ يَرْعَى غَنَمَ خَالِهِ لَابَانَ وَكَانَ يَرْعَاهَا بِالْقُرْبِ مِنْ بَيْتِ لَابَانَ. وَكَانَ يَعْقُوبُ يَأْتِي بِالْغَنَمِ إِلَى بَيْتِ لَابَانَ وَي

ܥܒܝܕ ܕܒܛܠܐ ܟܠܡܐ: ܐܝܟ ܕܟܝ ܠܐ ܡܫܟܚ ܠܗ ܡܢ ܫܘܩܐ ܕܒܝܬ ܡܫܬܐ ܘܡܢ ܒܝܬ ܡܫܬܐ ܠܒܝܬ ܡܫܬܐ ܘܡܢ ܒܝܬ ܡܫܬܐ ܠܫܘܩܐ ܘܡܢ ܫܘܩܐ ܠܫܘܩܐ ܐܚܪܢܐ ܘܡܢ ܫܘܩܐ ܠܒܝܬ ܡܫܬܐ ܘܡܢ ܒܝܬ ܡܫܬܐ ܠܒܝܬ ܡܫܬܐ ܐܚܪܢ

دِي هِجْبِ نَهْبِ هَوْبِ كِيكِ هِجَّةِ دِقَّسَّ. مِيعَجِّي دَمِسَّ
وَمِعِبَّ هَوْبِ كَهَ كَلَمِهِمَدِ دِذَّمَمَهَ: مَمَّبَّ هَوْبِ
كِيهِجَّدِ. وَمِجِّبِ هِمَّبَّ فَفَمِهِ جَدِ نَهْبِ بَكِ قَسَّ
مَهَّكِ كِيكِ هِ هَبَّ: وَمِمَّمَ كَذَّمَهَ جَدِ هِمَّدِمَّ
يَكَهَ نَهَدَ كَ: يَدَّنَّ يَدَّنَّ: يَكَهَّ دِبَكِ هِدَدَّ كَهَ
دَمِسَّ دِنَّتَّ وَجِنَّتَّ: مِيَّنَّ بَكِ بَدِ هِ هَكِ كَ هَمِهَ
زَنَّ. هِجِكِ دِمِمَجَمِهَّ هَّنَّ دِبَكِ (دِهِدَجَ كَ بَعَمَ
هَوَ[1]: هَجِسَّ: هَوَ دِجَكِمِ بَكِ بَهَّ مَبَكِ بَجَّنَّ. يَهَ
هَجَّ يَهَ دِهِجَدَ زَنَّ[2] هِدَّهِ: دِنَمِهِ كَ هِدِيَّنَّ[3].
يَنَّ دِ نَوَ زَنَّ هِدَّ هَدَ بَعَمَ هَجِسَّ: دِهِكِيجِ
زَنَّ كَ بَقَّنَّ: دِيَّنَّ لَقَّكِ دِهَلَهَمِ هَهَسَّبَّ.
يَهَدَ كَ هَمَّهِدِ: هَدَ وِلِهَمَّ: كَ يَهَصَمَ
لَهَّنَّ لَجَدَّ دِيَهِ بَهَ نَهِدَّ. مَّ دِ كَ: هَهِجِ
كِهَّ جَمَّهَمَ كِهِدِيَّنَّ. يَدَّمَهَ دِ هِ دِيَّمَهِ
يَكَهَ هِ بَجَّ: كِيعَ يَقَّمَ بَكِ هِدِهَهَّ دِيَّكَّ:
دِيَجَّ هَنَّقَّ قَسَّ كِيكِ هِ هَبَّ هَّهِدَّ كَهَ كِيكَهَ:
كِكِهَ دِ هَبِكِ يَهَدِهَ دَهَّ سَهَّ قَهَّ. وَهَهِ
دِهَمَهَبَ يَكَّ دِبَكِ كَبَجَّ: هَجِلَهَ هَمِجَمِهَّ جَدِ
سَوَهَ كِيكِهَ دِلِهَمَّ: هَجِهَ دِبَكِهَ لَهَّهَ:
هَيَمِهَ يَهِ دَهَّ دِهَّ.

(1) هَجِهَ كَ بَعَمَ. (2) Metatores, in lat. (3) هَمِجِّبَّ.

ܐܝܟ ܕܢܫܬܐ ܐܘܣܛܘܣ[1] ܕܒܪ ܦܩܘܡ ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܫܘܥܝ ܕܐܬܐ ܕܢܫܬܐ ܠܗ ܘܢܫܬܐ ܠܐ ܐܫܟܚ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܫܘܥܝ ܕܐ

ܠܩܠܝܡ ܕܒܟ. ܘܒܟܐ ܕܡܢ ܘܡܢ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܕܐܡܪ ܠܗ ܫܠ: ܘܒܟܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܐܡܪ ܠܗ ܫܠ. ܘܫܒܩ ܠܗ ܕܐܡܪ ܠܗ ܫܠ: ܘܒܟܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܐܡܪ ܠܗ ܫܠ. ܘܡܢ ܕܐܡܪ

אמירת שבת[1]

קודם שיקדש היום: יש נוהגים שהבעל מברך לאשתו ואומר לה שלום עליכם.

ויש מי שנוהג שבכל ליל שבת בבואו מבית הכנסת מברך את אשתו ואומר לה שלום עליכם. ועיקר הטעם שבכל שבת ושבת מוסיפין לו נשמה יתירה ומתוך כך הוא שמח ומברך את אשתו. ואשתו מברכת את בעלה: אשת חיל מי ימצא. ואומרת לו שלום עליכם: ויש נוהגים שהבעל מברך את בניו ואומר להם שלום עליכם. ואומרים לו: בואכם לשלום. ואומר להם: צאתכם לברכה. ואומרים לו: ברכנו בבואנו וצאתנו לחיים ולשלום. ואומר להם: ברוכים אתם לה' עושה שמים וארץ. ואומרים לו: ברוך אתה לה' עושה שמים וארץ. ואומר להם: ברוכים אתם לה' לעם קדוש. ואומרים לו: ברוך אתה לה' לעם קדוש.

קידוש[2] היום: יש נוהגים שהבעל מקדש ליין ואחר כך נותן לאשתו שתקדש: יש נוהגים שהבעל מקדש ליין ואחר כך נותן לאשתו שתקדש:

(1) בשבת דפוס. (2) שם ליל 63

هَهَه بِحْدهْدهه: مدهْدَنْ دَحِحْتَنْ: هَحْ دِه دَحِ دِه دَحِ دِه دَحِ

מחסרת בד׳ ב׳ ה׳ ו׳ ז׳ ח׳ ט׳ י׳ יא׳ יב׳ יג׳ יד׳ טו׳ טז׳ יז׳ יח׳ יט׳ כ׳ כא׳ כב׳ כג׳ כד׳ כה׳ כו׳ כז׳ כח׳ כט׳ ל׳ לא׳ לב׳ לג׳ לד׳ לה׳ לו׳ לז׳ לח׳ לט׳ מ׳ מא׳ מב׳ מג׳ מד׳ מה׳ מו׳ מז׳ מח׳ מט׳ נ׳ נא׳ נב׳ נג׳ נד׳ נה׳ נו׳ נז׳ נח׳ נט׳ ס׳ סא׳ סב׳ סג׳ סד׳ סה׳ סו׳ סז׳ סח׳ סט׳ ע׳ עא׳ עב׳ עג׳ עד׳ עה׳ עו׳ עז׳ עח׳ עט׳ פ׳ פא׳ פב׳ פג׳ פד׳ פה׳ פו׳ פז׳ פח׳ פט׳ צ׳ צא׳ צב׳ צג׳ צד׳ צה׳ צו׳ צז׳ צח׳ צט׳ ק׳ קא׳ קב׳ קג׳ קד׳ קה׳ קו׳ קז׳ קח׳ קט׳ ר׳ רא׳ רב׳ רג׳ רד׳ רה׳ רו׳ רז׳ רח׳ רט׳ ש׳ שא׳ שב׳ שג׳ שד׳ שה׳ שו׳ שז׳ שח׳ שט׳ ת׳ תא׳ תב׳ תג׳ תד׳ תה׳ תו׳ תז׳ תח׳ תט׳

(1) בחיבת בחיבתה B. (2) בחיבת. (3) בחיבת B.

ཁོང་ཚོ་ཡང་ཁོ་ཚོའི་ཡུལ་དུ་ཕྱིན་ནས་ཆོས་བསྟན་པ་ཞིག་ཡོང་ཐུབ་ན་ཡག་པོ་ཞིག་ཡིན་ཟེར་ཏེ

מקדש[1]. וכן שם: כל המקדש את האשה. וכן בתוספתא דקדושין: שם כל המקדש. קדש בתורת קדושין: שם כל המקדש. וכן בלשון משנה: נתקדשה לי בזה. נתקדשה בזה: כל המקדש. נתקדשה בזו: כל המקדש. וכן בתוספתא דקדושין: שם המקדש. (ועוד כמה בתוספתא). וכן בשאלתות[2]. (וכן בתרגום של חומש) ויקח לה לאשה[3]: ויקדשה. ויקדשה: ויקח אותה.

וכמו כן בלשון נביאים: ואקדשה לי. ואקדשה: ואקח אותה לאשה. וכן בלשון חכמים: מקודשת לי. מקודשת: נשואה. נתקדשה: נשאה. (וכן בלשון משנה) ואם נתקדשה לבעלה בבית אביה: ואם נשאה. וכן בלשון נביאים: ואקדשה לי. ואקדשה: ואקח אותה לאשה. וכן בלשון חכמים: מקודשת לי. מקודשת: נשואה. נתקדשה: נשאה. וכן בלשון משנה: ואם נתקדשה לבעלה בבית אביה. ואם נשאה.

---

(1) B. מקדש (2) Desunt in B. (3) L. ויקח את (4) B. נתקדשה

τὴν ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἐπιμέλειαν ἐποιήσατο. ἐπεὶ δὲ ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ὁ Ἀγησίλαος, ἐπιμελητὴς ἦν τῶν ἱππέων ὁ Μένων· καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ Κορωνείᾳ ἐμάχοντο, ἐκεῖ ἐτελεύτησεν ὁ Μένων ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίου Ἱππομάχου[1]· ἐκεῖνος δὲ ἐκ τῆς μάχης ἀπεχώρησεν ἐπὶ τὸν Ἑλικῶνα, καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ Θεσπιῶν καὶ Ἀλιάρτου καὶ Κορωνείας καὶ Χαιρωνείας καὶ Ἀνθήδονος καὶ Ἀκραιφίων καὶ Κωπῶν καὶ Ὀρχομενοῦ

לב מלכים: ויש ויעמדו: (מלך מלכי מלכים[1] ומלכי
מלכים: וכי שפטים ויעמיקו לב: ויחפצו ויעשו
כחם: ויגמול לב כי שאינו מקבל פנים:
וה ישבו בחנם: ויש ויקחו שוחד ויטו לב מדה:
ומשפטיהם[2] שר ויעשקו את מדה מעלה מעשה.
ושלח נגד נגד: ואת כי מלך שנא רעהו
לב (בחמה: מלך שנא[3] ומחמת נגד לחם שמחה:
ויחיה נגד ואחריהם את ואם בחלום. כי לב ויאמינו
ויהיו ואחריהם שלם מלך ויעמיד ישראל
לעשות בחלום. ויעמידו ומלך ויעבדו ומעבדת:
שר ויעשו ואחריהם כח ומשו ואחריהם את ומה ויעשו:
ואחריהם כי ויעשו ויגלו שר ויעמיד ויהיו.
נגד נגד את (ומלכו ישראל ומלכו נגד
את ומלכו[4] ומחלקת ומחלקת: ומאת ישראלים
ומלכו[5] ומלכו לעשות: ומגד ויש ומלכיהם.
מלך שנא ומלכו נגד: ויעש ומאת: ולעולם ומאת
ומאתים נגד ומלכו לעשות. ומלכו נגד (ומאתים
ומאתים ומלכו ומלכו[6] ויעשו נגד: את ומלכו
ומאת ויש ויעשו ומלכו ומלכו ומלכו:

(1) לעשות מלך .L (2) ומשפטיהם .B (3) ומחמת ומלך .B
(4) ומלכו ומלכו ומלכו נגד את ומלכו .L (5) ומלכו .L (6) ומאתים
ומאתים: שר ויעשו ויגד את ומלכו .B

ויהי ביום השמיני. ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא: כל מקום שנאמר ויהי ביום, אין ויהי אלא לשון צער, שנאמר ויהי בימי אחשורוש[1]. ויהי בימי שפוט השופטים. ויהי בימי אמרפל. ויהי בימי חזקיה. ויהי בימי אחז. ויהי בימי יהוידע הכהן. ויהי בימי שאול. ויהי בימי אבימלך. ויהי בימי בן הדד. ויהי בימי יהורם. ויהי בימי יהוא. ויהי בימי יהואחז. ויהי בימי יהואש. ויהי בימי עמציה. ויהי בימי עזיה. ויהי בימי יותם. ויהי בימי אחז. ויהי בימי חזקיה. ויהי בימי מנשה. ויהי בימי אמון. ויהי בימי יאשיה. ויהי בימי יהויקים. ויהי בימי יהויכין. ויהי בימי צדקיה. ויהי בימי גדליה. ויהי בימי יהושע בן נון. ויהי בימי משה. ויהי בימי אהרן. ויהי בימי אלעזר. ויהי בימי פנחס. ויהי בימי יהושע. ויהי בימי שמואל. ויהי בימי דוד. ויהי בימי שלמה. ויהי בימי רחבעם. ויהי בימי אביה. ויהי בימי אסא. ויהי בימי יהושפט. ויהי בימי יהורם. ויהי בימי אחזיה. ויהי בימי עתליה. ויהי בימי יואש. ויהי בימי א

كَحْمَدَ كَمْ هُوَ مَحْمَدَ دَوْ دَمْ دَهْمَ دَوْ دَوْحَمْدَوْنَ: دَوْ
دَوْحَمْدَوْنَ. (دَمْ بَوْدَ دَمْ هُوَ[1] دَوْحَمْدَوْنَ: مَحْمَدَ دَمْ
دَوْحَمْدَوْنَ هُوَ دَمْ دَوْحَمْدَوْنَ[2] كَحْمَدَ دَوْحَمْدَوْنَ
دَوْحَمْدَوْنَ.

دَمْ دَوْ بَوْدَ كَمْ دَوْحَمْدَوْنَ فَحْدَهُ مَسْتَحْمَدَوْنَ دَوْحَمْدَوْنَ:
دَوْ دَمْ دَوْحَمْدَوْنَ مَحْمَدَ دَوْحَمْدَوْنَ: مَحْمَدَ دَوْحَمْدَوْنَ
دَوْحَمْدَوْنَ دَمْ دَوْحَمْدَوْنَ دَوْحَمْدَوْنَ: دَوْحَمْدَوْنَ دَوْحَمْدَوْنَ
دَمْ دَوْحَمْدَوْنَ. مَحْمَدَ دَوْحَمْدَوْنَ دَوْحَمْدَوْنَ دَوْحَمْدَوْنَ
دَوْحَمْدَوْنَ دَوْحَمْدَوْنَ دَوْحَمْدَوْنَ دَوْحَمْدَوْنَ دَوْحَمْدَوْنَ
دَوْحَمْدَوْنَ: دَوْحَمْدَوْنَ دَوْحَمْدَوْنَ دَوْحَمْدَوْنَ دَوْحَمْدَوْنَ
دَوْحَمْدَوْنَ

حصحدَه[1] دَنَّهَ. ٥هَدَنَّ حَنَّ مَ حَنَّ حَنَّ حَنَّ هَ: هَنَّ هَ مَ حَنَّ
٥هَدَنَّهَدَه[2] دَنَّهَ. ٥هَدَنَّ حَنَّ مَ حَنَّ حَنَّ حَنَّ هَ: هَنَّ هَ مَ حَنَّ
كَحَمَ دَمَ كَحَدَ مَ حَنَّ حَنَّ حَنَّ هَ: هَنَّ هَ مَ حَنَّ حَنَّ حَنَّ هَ: هَنَّ هَ مَ حَنَّ
هَنَّ حَنَّ مَ حَنَّ حَنَّ حَنَّ هَ: هَنَّ هَ مَ حَنَّ حَنَّ حَنَّ هَ: هَنَّ هَ مَ حَنَّ
سَهَ هَنَّ حَنَّ حَنَّ حَنَّ هَ: هَنَّ هَ مَ حَنَّ حَنَّ حَنَّ هَ: هَنَّ هَ مَ حَنَّ
دَنَّحَنَّ حَنَّ حَنَّ حَنَّ هَ: هَنَّ هَ مَ حَنَّ حَنَّ حَنَّ هَ: هَنَّ هَ مَ حَنَّ
مَ حَنَّ حَنَّ حَنَّ هَ! هَنَّ هَ مَ حَنَّ حَنَّ حَنَّ هَ: هَنَّ هَ مَ حَنَّ
حَنَّ حَنَّ حَنَّ هَ:

هَ دَمَسْدَ كَمِهَ هَوَه بِمِحِحِمِدِ كَحِكَ: مِحِكَ دِزْدَنِ: ڤَصَفَوَصْدَ
حِمِدْنِ: هِنْحِدَه[1]: نَمِ دِڤَمِدَهَ: حَكَمَهَ نَمِكَ[2]. حِمِ
دِمِدْنِ دِمِدْنِ دِمِدْنِ هَوَه مَكِكَه مِحِدْنِ: هَوَه دِمِدْنِ دِمِدْنِ
هَمِ مِمِ هَه نَمِحِمَهَوَه: هَوَه هَ دَمَه نَحِمِ هَوَه مِحِمِكَكَ كَحِمِ:
هَحَمَهَه: هِنْمِ هَ دَمَه نَحِمِ هَوَه مِحِمِكَكَ كَحِمِ:
مِحِمِدْنِ هَوَه حِمِ نَمِحِ: نَدْنِ دِكَ مِحِمَدْ: مِحِمِدْنِ
دِمِسِدْنِ هَمِحِدْنِ دِمِمِدْنِ: كَمِ حِدْنِ نَحِنَمِنْ هَنْمِحِمَهَوَه
هَحِمِدْنِ دِمِدْنِ حَمِدْهَنْ ڤَدَهَوَه دِحِكَ مِحِمِدْ. نَمِهَ
دِحِكَمِهَوَه دِمِدْنِ نَمِمِهَنْمِهَنْ نَمِمِحِمِهَنْ[3] حِحِكَهَ مِحِدْ: هَحِحِكَمِ
هَمِهَنْ دِمِدْنِ دِمِدْنِ مِحِمِدْنِ. هَدِنْحِكَمِهَ مِحِمِدْنِ
دِمِحِكَحِكَمِ كَمِ: نَحِدْنِ دِمِدْنِ حَكَمَ دِمِدْنِ هَمِحِدْنِ نَمِهَنْمِهَنْ
حِحِنَمِهَ دِحِمِهَنْمِ مِحِمِدْنِ هَدِ نَحِدْنِ هَمِهَنْمِهَنْ هَمِحِدْنِ
دِنْكَمِنْ نَحِدْنِ هَڤَدَهَ مِحِمِ مِحِمِ[4] نَحِكَحِ: (دَحِدْكَ دِمِ
حِمِحِهَنْ نَحِمِنْمِهَه: هَنْمِ هَوَه كَمِ. هَنْحِدَه مِحِكَمِهَه[5]:
دِمِحِدْنِ دِمِدْنِ: هَنْحِدَه دِمِحِدَهَه هَمِحِدْنِ دِمِدْنِ
هَمِحِدْنِ نَحِدْنِ هَمِ دِمِدْنِ هَمِحِدْنِ هَوَه مِحِمِدْنِ: دَحِدْ
نَحِدْنِ دِمِدْنِ دِمِدْنِ: دِمِدْنِ سَمِنْ هَمِ نَحِدْنِ دَمِ دَحِدْنِ
هَمِحِدْنِ. نَمِ دَحِمِهَوَه هَمِنْحِدْنِ نَحِدْنِ[6] نَمِ دَمِهَ هَمِ
دِمِحِدْنِ: نَ هَمِ دِمِحِمِدْنِ دَ دِنْحِكَمِدْنِ: هَنْمِدْنِ هَمِحِدْنِ
هَمِحِدْنِ دَمِكَمِدْنِ هَمِحِمِهَوَه: هَمِمِدْنِ دَ دَمِدْنِ دَمِدْنِ:

(4) نَحِمِهَنْ L. (3) نَمِحِمِدْنِ L. (2) كَ هَمِدْنِ L. (1) sic B. هِنْحِدَه
(6) نَحِدْنِ L. (5) مِحِمِهَه L. دِمِكَ

ויהי בזה ויבא אל ארץ כוש: ויהי בשמעו כי יצא
תרהקה לעשות מלחמה עמו: ויחר אפו מאד ויעל
ויבא עד מצרים. ויהי בבואו ויקרא אל כל שריו:
ויאמר אליהם הנה אנכי שמע כי יצא תרהקה
להלחם עמי. ועתה לכו ועשו כן: ויהי בשמעם
את אשר דבר אליהם ויעשו כן: ויהי בבואו
מצרים ויקרא אל שריו: ויאמר אליהם הנה אנכי
שמע כי יצא תרהקה להלחם עמי: ועתה לכו ועשו
כן: ויהי בשמעם את אשר דבר אליהם ויעשו כן:
ויהי בבואו מצרים ויקרא אל שריו: ויאמר אליהם
הנה אנכי שמע כי יצא תרהקה להלחם עמי: ועתה
לכו ועשו כן: ויהי בשמעם את אשר דבר אליהם
ויעשו כן: ויהי בבואו מצרים ויקרא אל שריו:
ויאמר אליהם הנה אנכי שמע כי יצא תרהקה
להלחם עמי: ועתה לכו ועשו כן: ויהי בשמעם
את אשר דבר אליהם ויעשו כן:

ויהי מן הבוקר ויבא אל ביתו ויקרא אל אנשי
ביתו: ויאמר אליהם הנה אנכי שמע כי יצא
תרהקה להלחם עמי: ועתה לכו ועשו כן. ויהי
בשמעם את אשר דבר אליהם: ויעשו כן. ויהי
בבואו אל ביתו ויקרא אל אנשי ביתו: ויאמר
אליהם הנה אנכי שמע כי יצא תרהקה להלחם
עמי: ועתה לכו ועשו כן. ויהי בשמעם את אשר
דבר אליהם: ויעשו כן. ויהי בבואו אל ביתו
ויקרא אל אנשי ביתו: ויאמר אליהם הנה אנכי
שמע כי יצא תרהקה להלחם עמי: ועתה לכו ועשו
כן. ויהי בשמעם את אשר דבר אליהם: ויעשו כן:
ויהי בבואו אל ביתו ויקרא אל אנשי ביתו:
ויאמר אליהם הנה אנכי שמע כי יצא תרהקה
להלחם עמי: ועתה לכו ועשו כן. ויהי בשמעם
את אשר דבר אליהם: ויעשו כן:

(1) L. שמע (2) L. כאשר (3) B. ויעשו כן (4) L. ויעש

ܬܫܬܚܬ ܒܟܐ ܕܐܒ ܗܠܐ ܠܐ ܐܡܪ ܐܦ ܗܟ ܡܢ ܕܐܡܪ ܒܗ ܚܕ ܒܬ.
ܦܫܐ ܦܪܝܫ ܐܦ ܡܢ ܕܒܟܪ ܒܟ: ܐܦ ܕܒ ܬܪܝܢ ܒܗ ܕܒܟ
ܗܘ ܐܦ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܦ ܗܟ ܐܦ ܠܐ.

ܐܠܐ ܕܐ ܒܗ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܡܪ ܠܗ ܐܦ ܗܟ: ܐܦ ܡܢ
ܗܘ ܐܦ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܡܪ ܠܗ ܐܦ ܗܟ ܐܦ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܦ ܗܟ

שהיה) : ויהי בהבריח אלף אמה מן הקצה כנגד הקצה
הפנימי[1] . כך נזכרו חכמים[2] בתלמוד. ואמר[3] : ויהי
כהבריח האלה וגו' : מלמד שהיו עשויין כמין
מסרגות של ברזל שהיו נתונין בכותל העזרה
ומחזיקין את הקרשים[4] .

ואמר : ויהי כהבריח האלה וגו' : זה אחד מן
הדברים שהיו חכמים מתלוצצין בהן בתלמיד
שבא לפניהם ואמר להם : מה הוא אומר ויהי
כהבריח האלה. והלא אין כאן לא בריח ולא
קרשים[5] שהיו חכמים מתלוצצין בתלמיד שבא
לפניהם ואמר להם : מה הוא אומר ויהי כהבריח
האלה. והלא אין כאן לא בריח ולא קרשים
אלא כך היו עשויין כמין מסרגות של ברזל
שהיו נתונין בכותל העזרה ומחזיקין את
הקרשים. כך אמר להם. ואף הוא כך אמר
להם. ויהי כהבריח האלה וגו' : מלמד שהיו
עשויין כמין מסרגות של ברזל שהיו נתונין
בכותל העזרה ומחזיקין את הקרשים. ואמר
רבי יוחנן בן ברוקה : אלמלא אני ואלעזר בן
חסמא היינו יושבין ומתענין בעזרה ארבעים
יום ומבקשין רחמים שלא יחרב הבית[6] . כך
אמרו לפני חכמים[7] . ואמרו להם : אם כך
היה מעשה בראשונה[8] שלא היו מקבלין
שכר. עכשיו שאתם מקבלין שכר כמקריבי
קרבנות[9] . כך אמרו לפני חכמים[10] . ואמרו
להם : אם כך היה מעשה בראשונה שלא היו

(1) L. מהפתח הפנימי שהיה. (2) B. כדכר. (3) L. אמר.
(4) L. שהיו נתונין בכותל העזרה ומחזיקין את הקרשים. (5) L. שהיו חכמים מתלוצצין בתלמיד שבא לפניהם ואמר להם מה הוא אומר ויהי כהבריח האלה והלא אין כאן לא בריח ולא קרשים. (6) L. אלמלא אני ואלעזר בן חסמא היינו יושבין ומתענין בעזרה ארבעים יום ומבקשין רחמים שלא יחרב הבית. (7) L. (in marg. שכח). (8) L. אלא.

ڤێ ئایەتێ ژی ئەو ئایەتێ یە کو ئەو ئەسحابێن ئەیکەیێ
ئەو ئەسحابێن ئەیکەیێ ژی ئەو ئەسحابێن لەیکەیێ
ئەو ئەسحابێن لەیکەیێ ژی

بَعْضُهُمْ[1] إِلَى هَذَا ذَهَبَ: وَقَدْ[2] بَعْضُهُمْ إِلَى ذَلِكَ مَالَ
وَقَدْ (كَمَا) ذَكَرْنَا[3]: وَلَمْ (نَرَ) [4]نَحْنُ وَلَا
أَحَدٌ. وَلَا نَرَى (وَلَا) [5]نَحْنُ وَلَا أَحَدٌ: وَلَا
وَلَا نَحْنُ وَلَا أَحَدٌ. وَلَمْ نَرَ وَلَا [6]رَأَيْنَا: وَلَا
وَلَا نَحْنُ وَلَا أَحَدٌ: وَلَمْ يَرَ وَلَا [7]رَأَى: وَلَا
وَلَا نَحْنُ وَلَا أَحَدٌ: وَلَمْ تَرَ وَلَا رَأَتْ: وَلَا
وَلَا نَحْنُ وَلَا أَحَدٌ: وَلَمْ يَرَيَا وَلَا رَأَتَا: وَلَا
وَلَا نَحْنُ وَلَا أَحَدٌ: وَلَمْ تَرَيَا وَلَا رَأَتَا: وَلَا
وَلَا نَحْنُ وَلَا أَحَدٌ: وَلَمْ يَرَوْا وَلَا رَأَوْا: وَلَا
وَلَا نَحْنُ وَلَا أَحَدٌ: وَلَمْ يَرَيْنَ وَلَا رَأَيْنَ: وَلَا
وَلَا نَحْنُ وَلَا أَحَدٌ: وَلَمْ تَرَوْا وَلَا رَأَيْتُمْ: وَلَا
وَلَا نَحْنُ وَلَا أَحَدٌ: وَلَمْ تَرَيْنَ وَلَا رَأَيْتُنَّ: وَلَا
وَلَا نَحْنُ وَلَا أَحَدٌ: وَلَمْ أَرَ وَلَا رَأَيْتُ: وَلَا
وَلَا نَحْنُ وَلَا أَحَدٌ: وَلَمْ نَرَ وَلَا رَأَيْنَا: وَلَا
وَلَا نَحْنُ وَلَا أَحَدٌ: وَلَمْ يَرَ وَلَا

ܒܟ ܗܕܐ ܕܡܬܐ[1] ܒܝ ܟܠܗ. ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܒܝ ܐܢ ܐܟܠ ܬܐܟܠ ܡܢ ܟܠ ܐܝܠܢ ܕܓܢܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢ ܐܟܠ ܬܐܟܠ ܡܢ ܐܝܠܢ ܕܒܝܬ ܟܠ ܓܢܬܐ: ܐܠܐ ܡܢ ܐܝܠܢ ܕܒܝܬ ܡܝܬ ܒܐܡܨܥ ܓܢܬܐ ܠܐ ܬܐܟܠ ܡܢܗ[2]: ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܒܟ ܟܠ ܐܝܠܢ ܕܒܝܬ ܡܝܬ ܒܐܡܨܥ ܓܢܬܐ ܠܐ ܬܐܟܠ ܡܢܗ: ܒܟ ܕܐܦ ܐܢ ܐܟܠ ܬܐܟܠ ܡܢ ܟܠ ܐܝܠܢ ܕܒܝܬ ܡܝܬ ܒܐܡܨܥ ܓܢܬܐ ܠܐ ܬܐܟܠ ܡܢܗ: ܒܟ ܕܐܦ ܐܢ ܐܟܠ ܬܐܟܠ ܡܢ ܟܠ ܐܝܠܢ ܕܒܝܬ ܡܝܬ ܒܐܡܨܥ ܓܢܬܐ ܠܐ ܬܐܟܠ ܡܢܗ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܒܟ ܟܠ ܐܝܠܢ ܕܒܝܬ ܡܝܬ ܒܐܡܨܥ ܓܢܬܐ ܠܐ ܬܐܟܠ ܡܢܗ: ܒܟ ܕܐܦ ܐܢ ܐܟܠ ܬܐܟܠ ܡܢ

ܕܢ ܟܠ ܢܫ ܐܠܐ ܒܫܡ ܕܡܫܝܚܐ ܢܫ ܐܬ ܒܗ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܡܪܝ ܢܥܒܪ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܥܘܠܐ: ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܡܪܝ (ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܡܪܝ ܢܫ ܐܬ ܒܗ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܡܪܝ ܢܥܒܪ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܥܘܠܐ: ܐܠܐ ܡܢ ܕܥܒܕ ܨܒܝܢ ܐܒܘܗ ܕܒܫܡܝܐ[1]. ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܡܪܝ ܢܥܒܪ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܥܘܠܐ: ܐܠܐ ܡܢ ܕܥܒܕ ܨܒܝܢ ܐܒܘܗ ܕܒܫܡܝܐ: ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܡܪܝ ܢܥܒܪ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܥܘܠܐ. ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܡܪܝ ܢܥܒܪ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܥܘܠܐ: ܐܠܐ ܡܢ ܕܥܒܕ ܨܒܝܢ ܐܒܘܗ ܕܒܫܡܝܐ:

ܒܝܬ ܡܫܟܢܗ ܕܡܠܟܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܢܬ ܗܟܝܠ ܠܡܐܟܠ ܘܠܡܫܬܐ: ܘܐܢܐ ܐܟܠ ܠܚܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐ ܫܬܝ ܚܡܪܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ ܕܠܐ ܫܠܡ ܐܢܬ ܠܡܐܟܠ ܠܚܡܐ ܘܠܡܫܬܐ ܡܢ ܕܝܢ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܟ ܐܠܐ

ܒܫܒܚܐ ܕܝܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ

دَّدَّدِ مَحْدَ دَّدَّدِ دَّدَّدِ دَّدَّدِ. دَّدَّدِ دَّدَّدِ دَّدَّدِ

ܒܝ ܒܟܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܫܝܚܐ: ܣܝܡ ܠܝ ܥܝܢ ܒܥܝܢ ܘܐܝܕ ܒܐܝܕ ܘܪܓܠ ܒܪܓܠ: ܐܝ ܕܝܢ ܡܫܝܚܐ ܐܢܐ ܗܘ: ܐܝ ܐܚܪܢ ܢܬܒܥ ܠܝ.

ܟܕ ܐܬܐ ܒܟܐ ܠܒܝܬ ܡܫܬܐ ܩܠܝܠܐ ܗܘ: ܘܐܦ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܐܢܐ ܗܘ ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܒܬܪ ܕܐܬܐ ܒܟܐ ܠܒܝܬ ܡܫܬܐ ܩܠܝܠܐ ܗܘ: ܟܕ ܐܬܐ ܒܟܐ ܠܒܝܬ ܡܫܬܐ ܩܠܝܠܐ ܗܘ: ܐܝ ܐܚܪܢ ܢܬܒܥ ܠܝ ܐܦ ܗܘ ܠܐ ܢܬܒܥ ܠܝ

جڏهن ڪو ڪم ڪرڻ گهرجي ته ڪيئن ڪجي ۽ ڪهڙي ريت ڪجي: ڪير آهي جيڪو ڪري ٿو: ڪير آهي جيڪو ڪرڻ گهرجي؟ ڪهڙي شيءِ ڪرڻ گهرجي ۽ ڪهڙي نه گهرجي؟ ڪهڙي شيءِ ڪرڻ گهرجي ۽ ڪهڙي نه گهرجي[1]. ڪيڏي شيءِ ڪرڻ گهرجي ۽ ڪيڏي نه گهرجي: ڪيڏي شيءِ ڪرڻ گهرجي ۽ ڪيڏي نه گهرجي (يعني ڪيتري شيءِ ڪرڻ گهرجي ۽ ڪيتري نه گهرجي)[2]. ڇو جو ڪنهن ڪهاڻيءَ ۾ اهو ڪم ڪيو ويو آهي ته ڪنهن ڪهاڻيءَ ۾ ڪيترن ئي ڪمن جو ذڪر ڪيو ويو آهي.

ڪهاڻيءَ جي جڳه جڏهن: ڪنهن ڪتاب ۾: جڏهن ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي: ڪنهن ڪتاب ۾ ڪنهن جڳه تي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي. ڪنهن ڪتاب ۾ ڪنهن جڳه تي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي: ڪهڙي ڪتاب ۾ ڪهڙي جڳه تي ڪهڙي ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي؟ ڪٿي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي: ڪٿي ڪنهن[3] ڪتاب ۾ ڪنهن جڳه تي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي: ڪنهن ڪتاب ۾ ڪنهن جڳه تي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي[4]: ڪنهن ڪتاب ۾ ڪنهن جڳه تي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي. ڪنهن ڪتاب ۾ ڪنهن جڳه تي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي: ڪنهن ڪتاب ۾ ڪنهن جڳه تي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي. ڪنهن ڪتاب ۾ ڪنهن جڳه تي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي: ڪنهن ڪتاب ۾ ڪنهن جڳه تي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي.

---

(1) ڪنهن ڪتاب ۾ ڪنهن جڳه تي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي. N. E. ڪنهن ڪتاب ۾ ڪنهن جڳه تي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي.

(2) ڪنهن ڪتاب ۾ ڪنهن جڳه تي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي. N. E. ڪنهن ڪتاب ۾ ڪنهن جڳه تي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي.

(3) ڪنهن ڪتاب ۾ ڪنهن جڳه تي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي.

(4) ڪنهن ڪتاب ۾ ڪنهن جڳه تي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي. P. ڪنهن ڪتاب ۾ ڪنهن جڳه تي ڪنهن ڪتاب جو ذڪر ڪيو ويو آهي (Satyros)

هِحكِنَة هَوَه هِمَه هِحِيَّة. مَه هِحِيَّة هِحِيَّة: هِحِيَّة هِحِيَّة هِحِيَّة

ܕܒܟܣܘܕܝ ܐܡܪ: ܡܝܟܐ ܡܢܐ[1] ܐܝܬܝ[2]. ܡܘܒ ܙܒܢ ܫܘܐ: ܡܙܟ ܙܢ ܕܟ ܢܦܫ ܙܢ ܒܝܫܐ. ܐܘ ܡ ܕܡܒܝܟ ܟܣܬܦܐ[3]: ܠܡܢ ܟܝ ܙܐܕ ܡ ܒܕܢܙ؟ ܕܡܝ ܡܝܥܒܐ: ܡܝܥܒ ܒܡܒܟܦ ܡܘܒ[4] ܟ. ܡܝ ܫܒ ܟ ܡܘܐ ܟ: ܫܕܢ ܡܢ ܙܢ. ܒܝ ܟܒܟ: ܒܝ ܡܡܘܒ: ܒܒܕܒܡ. ܡܒ ܦܡ ܙܡܒܡ ܕܠܟ: ܙܢ ܒܟܠ ܟ ܡܝ ܡܒܕ ܟ: ܟ ܙܢ ܙܢ ܒܝ ܒܟܠ ܡ ܟܠ ܡܝ

مَّنْ هِ مَكْمِ كَنْعِمَهِ: بَنْهِ هِجْمَهِ: هِمِهِ مَّنْ
دِمَّنْ بَكْ هَهْمَنْ دِنْبَكْنْ. هِجَّ حَمَّنْ هِمِ هَهَّنْ بَكْ[1]
هَهْمَنْ هَ دَيْمَ حَمْهِمَ كَسْمَ بَكْمَنْ:
مِيَّنْ مَهْمَهَ بَمْبِيَنْ دَيْمِجَنْ: هِجِ سَمْهِ مَّ هِجْمَهِجَهِ:
مِيَّنْ هِجْمَهِجَهِ. هِجِ بَمْبِ قَمِّنْ هَ: مِيَّنْ مَّنْ قَمكَهه
كَمْدَ بَمْبِهِ: بَمْبِنْبِهِ دَمَّنْ مَجْمَسَّنْ هَ هِمَجْمَسَّنْ:
(بَجْدَ كَ بِمْدَ[2]. مَّنْهِ مَّ بِمْدَ مَجْمَ مَكْبَ مَّنْ:
دِكْكَهَ[3] دِكْمَ مَّنْ مَّ قَمِّنْ مِ مَّنْ. مَجْمَهِ
مِ دِبْكِ: هَ بَجْدَ كَ هَجَّ مِجْمَكَنْ بَمْبِنْ: مَجْمَ
دِقَّكْمَ سَ. هِجِ بَمْبِ كَبَّكَهَ: بَّمْبِ هِجْمَهِ بَكْ
بَّمْنَ[4]. مَجْمَهِ مِجْمَ بَكْ مَّنْ: دِهْبَ مَجْمَهِ
مَجْمَهِ مِجْمَ بَجْدَ مَجْمَ: مَكْكَنْ مَجْمَ بَجْدَ هَ كَ
مَجْمَهِ. هِجَّ هَجْدَ: مِجْمَ هِجْمَهِجَهِ[5] هَمَجْمَ
مَجْمَهِ: هَمَجْمَ مَجْمَ دِهْبَ مَجْمَ مَّنْجَكَ. هِجِ مَجْمَهِ:
كَبَّكَ كَكْنْ هَمَ مَجْمَ.

هِجِ هَّمَ بَّمْنَ: بَمْبِ قَمكَهه كَمْبِهِ:
مَّنْهَ هَ[6] بَسَ بَمْبِهِ: دِهِ مَجَّ هَبَّنْ هَجَّ (بَمْبِ
دَّنْ مَجْمَنْ[7]. هِجَّ هَّمَ كَبَّ كَ: دَّمَجَ بَمْبِ. بَّكَ
مَجْمَ دَهْكَنْ هَجَّ بَّنْ دَسْمَ: مَجْمَ مَجَّ هَجَّ بَّدَّجَ:
دَّكْمَجَ هِجِ مَجْمَ مَّنْ بَّمْبِ كَ: مَّنْهِ

(1) هِ. بَسَ كَهَ (2) P. بَجْدَ كَ (3) P. دِكْكَهَ (4) P. بَّمْنَ
(5) P. هَجَّ (6) P. هَّمَ (7) P. دَّنْ مَجْمَنْ

ויאמר לגחזי נערו שים מפלך הגדול על סירות הנביאים. ויאמר
חי יי כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו משהו: ויהי כבואו העירה
והנה מת הילד ומשכב על מטתו: ויבא ויסגר הדלת בעדם שניהם
ויתפלל אל יי: ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על
עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד: וישב וילך בבית
אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרוק הילד שבע פעמים ויפקח
הילד את עיניו: ויקרא אל גחזי ויאמר קרא אל השונמית הזאת
ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך: ותבא ותפל על רגליו
וישתחו ארצה ותשא את בנה ותצא: וגחזי שב לגלגל והרעב
בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שים הסיר הגדול
ובשל נזיד לבני הנביאים: ויצא אל השדה למלקט ויצא גפן שדה
ויקצור ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד
כי לא ידעו: ויצקו לאכול לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו
ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכול: ויאמר קחו
קמח וישלך אל הסיר ויאמר צוק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע
בסיר:

ואיש בא מבעל שלשה ויביא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים
לחם שעורים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: ויאמר משרתו
מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יי
אכול והותר השאיר: ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יי:

ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשוא פנים
כי בו נתן יי תשועה בארם והאיש היה גבור חיל מצרע: וארם
יצאו גדודים ויחרימו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת
נעמן: ותאמר אל גברתה לו אדני נעמן עם הנביא אשר בשמרון
אז יאסוף אתו מצרעתו: ויבא איש אל אדניו ויגד לאמר כזאת
וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: ויאמר מלך ארם לך בא
ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף
וששת אלפים זהב ועשרת חלפי מחלצות: ויביא הספר אל מלך
ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את
נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: ויהי כקרא מלך ישראל את הספר
ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי
לאסוף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי:

(1) L. ויגהר (2) P. וכלבאך (3) ישראל. ל׳ ד׳

بَحصَوْ: جَدِ هُكِنَّ مِنَ مَنِيْنَ بَكَ مَنِيْنَ. مَنِيْنَ
كِهْكَنَّ هَ: هُكِنَّ مِنَ بِكِنَّ هُ بِكِنَّ هُ مَنِيْنَ. هَ
تَحْبَ هَوَ مَنِيْنَ: دِيْكِنَّ كَصَوْ حَ مَنِيْنَ. مَنِيْنَ كَصَوْ:
هُنَّ مَنِيْنَ كَصَوْ: مَنِيْنَ هَوَ بَحصَكْلَهْ. هُكِنَّ مَنِيْنَ
هَوَ مَنِيْنَ كَصَوْ: جَدِ كَ عَصَبَ هُحَدَّهْ بَحصَ كَبَحَنَّ.
مَنِيْنَ دَهُمَ: جَدِ كَ عَصَبَ هُحَدَّهْ بَحصَ كَبَحَنَّ.
مَنِيْنَ مَنِيْنَ هَوَ دِيْنَدِيْنَ كَهْحَنَّ هُمكَهَ: مَنِيْنَ مَنِيْنَ
دِيْسَهَمَ. يَنَّ هَوَ بِكَ: دِكَصَّ جَدِ يَسَهَ: يَعَكَ
هُنَّ مَنَّ هَ مَنَّ هَ مَنَّ هَ

مَعَهُمْ لِأَنَّهُ: هُوَ الَّذِي جَاءَ مِنْ كُلِّ. هَؤُلَاءِ لِأَنَّهُ
جَمِيعُهُمْ: هَذَا الَّذِي هُوَ مَاتَ لِأَجْلِهِمْ: هَذَا
أَيْضًا لِأَنَّهُ الْمَسِيحَ. هَذَا هُوَ الَّذِي أَعْطَاهُمْ:
وَكُلُّ الَّذِينَ[1] يَأْتُونَ مَعَهُ يَجِدُونَ أَنَّهُ يَحِبُّ لَهُمْ: الْمَسِيحَ
مَعَهُمْ لِأَنَّهُ: هُوَ الَّذِي أَعْطَاهُمْ مَوْهِبَةَ الْمَحَبَّةِ[2].
الَّذِي مَعَهُمْ لِأَنَّهُ لَيْسَ لَهُمْ: لِأَجْلِهِ الْأَشْيَاءُ
الَّتِي لَيْسَتْ. هُوَ الَّذِي أَعْطَاهُمْ: هَذَا لِأَنَّهُ: هُوَ
الَّذِي مَعَهُمْ: لِأَنَّهُ الْمَسِيحَ قِصَّتُهُمْ.

هَذَا هُوَ الَّذِي يَأْتِي إِلَيْهِ الْمَسِيحُ: هُوَ هَذَا
الَّذِي يَأْتِي إِلَيْهِ. هَذَا هُوَ الَّذِي لَا يَخَافُ: مِنْ
شَيْءٍ لِأَنَّهُ: هُوَ الَّذِي مَعَهُ الْمَسِيحُ لِأَنَّهُ: هُوَ
الَّذِي يَأْتِي إِلَيْهِ. هَذَا هُوَ الَّذِي لَا يَخَافُ: مِنْ
الْمَوْتِ لِأَنَّهُ: هُوَ الَّذِي مَعَهُ الْمَسِيحُ قِصَّتُهُ[3]
(قِصَّتُهُمْ: هَذِهِ الْمَوْهِبَةُ[4] هِيَ الَّتِي هُوَ
مَعَهُمْ لِأَنَّهُ: هُوَ الَّذِي أَعْطَاهُمْ. هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ هُمْ مَعَهُ الْمَسِيحُ لِأَنَّهُ: هُوَ الَّذِي
مَعَهُمْ لِأَنَّهُ: هُوَ الَّذِي أَعْطَاهُمْ: هَذَا
الَّذِي هُوَ مَعَهُمْ لِأَنَّهُ: هُوَ الَّذِي أَعْطَاهُمْ
الْمَوْهِبَةَ[5]: هَذِهِ هِيَ قِصَّتُهُمْ.

(1) P. يَأْتُونَ. (2) L. بِمَحَبَّةٍ. (3) L. لَكَ. (4) L. الْمَوْهِبَةُ هَذِهِ. (5) L. الْمَوْهِبَةَ هَذِهِ. (4) L. هَذَا:

ەَوَه هِحسكُمْ مَدَ مَدَهِ هِحَدَهِ دَهَّ ەَوَه هِحَدَهِ مَدَ هِحَدَهِ: ەَوَه
دَهَّ دِهَّهِ. دَهَّ هِحَدَهِ دِهَّهِ دِهَّهِ: مَدَهِ دَهَّ دِهَّهِ: مَدَهِ
مَدَهِ دَهَّ دِهَّهِ: دِهَّهِ دَهَّ دِهَّهِ: مَدَهِ دَهَّ دِهَّهِ: مَدَهِ
دَهَّ دِهَّهِ: مَدَ

פרק ל (סדרי הכוכבים שבגלגל הרביעי)

סדרי הכוכבים שבגלגל הרביעי[1].

גלגל החמה הוא הרביעי מן הגלגלים שהם תחת גלגל הכוכבים. ואין בו אלא כוכב אחד בלבד. ואין בו לא מזל ולא מזלות ולא מעלות ולא חלקים ולא דקות ולא שניות ולא שלישיות. אלא כוכב אחד בלבד. ואין בו לא מזרח ולא מערב ולא צפון ולא דרום. אלא כוכב אחד בלבד שהוא הולך ומהלך בכל העולם כולו. ואין בו לא ראש ולא זנב

אלא בין בחמה לחמה: כל שמצמצם
בקליפתו ומוציא לחלוח: ושאינו מוציא לחלוח
בין שמצמצם בין שאינו מצמצם (ראה שנים)[1]. אלא שאינו
מוציא לחלוח: ומוציא לחלוח כל שהוא: כגון שנתן
לחלוח ואינו מוציא לחלוח: שנתן לו שלא יהא
לחלוח: (שנתן לו שלא יהא לחלוח)[2] בחמה: אבל שנתן
בצל: (בחמה) שמא יש בהן לחלוח. אלא שנתן
לתוכו: אבל לתוך: אבל שנתן לתוכו שלא יהא
בהן לחלוח: כל שהוא שמא יש בהן לחלוח. בין שנתן
בחמה בין שנתן בצל: כל שהוא שמא יש בהן
לחלוח: כל שהוא שמא יש בהן לחלוח[3] בחמה אבל
בצל: כגון שנתן לתוך הקדרה ולתוך הכיסוי: שמא
יש בהן לחלוח בחמה אבל בצל: שמא יש בהן
לחלוח. אבל שנתן לתוך הקדרה ולתוך הכיסוי:
בחמה ובצל: שמא יש בהן לחלוח.

כיצד שנתן לתוך הקדרה ולתוך הכיסוי: אבל נתנן
בתוך[4] הקדרה: שהרי הקדרה מוציאה לחלוח
ואינו מוציא: הכיסוי מוציא לחלוח אבל הקדרה
אינה מוציאה: הכיסוי מוציא לחלוח שהרי הוא
מוציא: הקדרה מוציאה לחלוח שהרי היא מוציאה:
הכיסוי אינו מוציא לחלוח שהרי אינו מוציא:

(1) ראה הערה שם. (2) השמטה זו אינה בכ"י.
(3) נמחק. (4) מוסב על הירק. (ס"א בתוך .N. E).

ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܢ ܠܐ ܠܗܘ ܟܠ ܡܕ ܕܐܝܬ ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܘܬܦ ܠܗ ܒ

דמיחזי כמאן דמסתכל בכלהו[1]: מתמתינן בה
מאי דלמא מסתכל בכלהו ומסתכל בחד
חד מינייהו ומסתכל בחד (חזי) [חזי][2]
לשבחא. דניחא ליה בהו ומסתכל בהו
בי דיוקנא דחד חד מינייהו ומסתכל בהו.
אלא מעתה מאי דתנן מי שהיה מהלך
בדרך ושמע קול שופר: אם מתכוין
לשמוע ולכוין לבו[3] יצא ידי חובתו
ואם לאו לא יצא ידי חובתו: מאי לאו
בתרי שופרי דמי: לא בשופר אחד.
ומי איכא למימר הכי והתניא: היה
עומד בתפלה ועלה על דעתו לתקוע
לו ולאחרים: אם כוונתו לו ולאחרים
יצא ידי עצמו ואחרים ידי עצמן
ואחרים ידי עצמן[4]. ואם לאו לא יצא
לא ידי עצמו ולא ידי אחרים
ואחרים לא יצאו ידי עצמן: אמר
רבי יוחנן: אין הלכה כרבי יהושע.
והתניא: אין בין ראש השנה ליום
הכפורים (אלא) [אלא][5] שופר בלבד
ואין שופר בראש השנה אלא בבית
דין הגדול: אמר רבי יוחנן: אין
הלכה כרבי יהושע. מתקיף לה
רבי אבהו: מי כתיב ביה ביהושע
בן נון ביום הכפורים: ויעבירו שופר
בכל מחנה ישראל. אלא מעתה

(1) דמסתכל. (2) ליתא דמסתכל. (3) ולכוין בו. (4) ואחרים.
(5) ליתא בי מיהו נראה דצריך לומר (excubitor?) דמשמע בכל מקום שהוא.

ויקרא כתיב ואת הנפש אשר תעשה: ומה ת"ל אשר תעשה אלא
שנתן הכתוב רשות לנפש לעשות כל מה שתרצה: אמר רבי
יוחנן בן נורי: כל הנפשות שבעולם אין להם רשות לעשות
כלום אלא לנפש בלבד שנאמר ואת הנפש אשר תעשה. אמר
רבי שמעון בן יוחי: כל הנפשות שבעולם אין להם רשות
לעשות כלום אלא לנפש בלבד שנאמר ואת הנפש אשר תעשה:
אמר רבי יוסי: כל הנפשות שבעולם אין להם רשות לעשות
כלום אלא לנפש בלבד שנאמר ואת הנפש אשר תעשה. אמר
רבי יהודה בן בתירא: כל הנפשות שבעולם אין להם רשות
לעשות כלום אלא לנפש בלבד שנאמר ואת הנפש אשר תעשה:
אמר רבי יהודה בן בתירא: כל הנפשות שבעולם אין להם
רשות לעשות כלום אלא לנפש בלבד שנאמר ואת הנפש אשר
תעשה. אמר רבי יהודה בן בתירא: כל הנפשות שבעולם אין
להם רשות לעשות כלום אלא לנפש בלבד שנאמר ואת הנפש
אשר תעשה.

ויקרא כתיב ואת הנפש כי תקריב: כי תקריב מה ת"ל
לכך נאמר: לפי שנאמר בפרשה זו ונפש כי תקריב: יכול
יהא רשאי להקריב מכל מקום ת"ל ואת הנפש כי תקריב
ונאמר ונפש כי תקריב: [מנחה[1]] נדבה: יכול אף בבכור[2]
אמר הכתוב נפש. אי כן למה נאמר ואת הנפש כי תקריב.

(1) מנחה. (2) בבכור? add. 14649 חסרי Velum, in lat.

578 ܡܕܝܡ ܦܓܪ ܒܬܪ ܕܒܪ ܐܒܗ ܘܐܡ ܗܘ ܕܝܢ ܐܡ ܐܒ ܗܘ ܕܝܢ ܐܡ ܐܒ ܗܘ ܕܝܢ ܐܡ ܐܒ

ܕܒܒܠ ܕܒܝܬ ܡܕܝܢܚܐ[1]: ܐܠܦ ܫܢܐ ܠ ܫܢܐ ܕܒܒܠ ܕܒܒܠ ܕܒܒܠ

בהמה זו מותרת: וכן כל כיוצא בזה. ואם
שחט בהמה ולא ידע אם נקבה היתה אם
זכר: הרי זו מותרת. ואם נמצא בה ולד
ולא ידע אם זכר אם נקבה: הרי זה מותר.
ואם נמצא בה ולד מת: הרי זה אסור.
ואם נמצא בו ולד חי ומת קודם שיצא
לגמרי: הרי זה מותר. ואם יצא כולו חי
ומת: הרי זה אסור. ואם יצא ראשו
ומת: הרי זה מותר. ואם יצא רובו
ומת: הרי זה אסור. ואם יצא ראשו
וחזר: הרי זה מותר. ואם יצא רובו
וחזר: הרי זה אסור. ואם יצא ראשו
ורובו וחזר: הרי זה מותר. ואם יצא
ראשו ורובו ומת: הרי זה אסור. ואם
יצא ראשו ורובו וחזר ומת: הרי זה
מותר. ואם יצא ראשו ורובו ומת
ונכנס: הרי זה אסור. ואם יצא ראשו
ורובו וחזר ונכנס: הרי זה מותר. ואם
יצא ראשו ורובו ומת ונכנס: הרי זה
אסור. ואם יצא ראשו ורובו וחזר ומת
ונכנס: הרי זה מותר. ואם יצא ראשו
ורובו ומת ונכנס וחזר ויצא: הרי זה
אסור. ואם יצא ראשו ורובו וחזר ומת
ונכנס וחזר ויצא: הרי זה מותר. ואם
יצא ראשו ורובו ומת ונכנס וחזר ויצא
ומת: הרי זה אסור. ואם יצא ראשו
ורובו וחזר ומת ונכנס וחזר ויצא ומת
ונכנס: הרי זה מותר. ואם יצא ראשו
ורובו ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס
וחזר ויצא: הרי זה אסור. ואם יצא
ראשו ורובו וחזר ומת ונכנס וחזר ויצא
ומת ונכנס וחזר ויצא ומת: הרי זה
מותר. ואם יצא ראשו ורובו ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת
ונכנס: הרי זה אסור. ואם יצא ראשו
ורובו וחזר ומת ונכנס וחזר ויצא ומת
ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס: הרי זה
מותר. ואם יצא ראשו ורובו ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת
ונכנס וחזר ויצא: הרי זה אסור. ואם
יצא ראשו ורובו וחזר ומת ונכנס וחזר
ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת: הרי זה מותר. ואם
יצא ראשו ורובו ומת ונכנס וחזר ויצא
ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר
ויצא ומת ונכנס: הרי זה אסור. ואם
יצא ראשו ורובו וחזר ומת ונכנס וחזר
ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת ונכנס: הרי זה מותר.
ואם יצא ראשו ורובו ומת ונכנס וחזר
ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא: הרי
זה אסור. ואם יצא ראשו ורובו וחזר
ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר
ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת: הרי זה מותר. ואם
יצא ראשו ורובו ומת ונכנס וחזר ויצא
ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר
ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס:
הרי זה אסור. ואם יצא ראשו ורובו
וחזר ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת
ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס: הרי זה
מותר. ואם יצא ראשו ורובו ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת
ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא
ומת ונכנס: הרי זה אסור. ואם יצא
ראשו ורובו וחזר ומת ונכנס וחזר ויצא
ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר
ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת: הרי
זה מותר. ואם יצא ראשו ורובו ומת
ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא
ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר
ויצא ומת ונכנס: הרי זה אסור. ואם
יצא ראשו ורובו וחזר ומת ונכנס וחזר
ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת
ונכנס: הרי זה מותר. ואם יצא ראשו
ורובו ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת
ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא:
הרי זה אסור. ואם יצא ראשו ורובו
וחזר ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת
ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא
ומת: הרי זה מותר. ואם יצא ראשו
ורובו ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת
ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא
ומת ונכנס: הרי זה אסור. ואם יצא
ראשו ורובו וחזר ומת ונכנס וחזר ויצא
ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר
ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת: הרי זה מותר. ואם
יצא ראשו ורובו ומת ונכנס וחזר ויצא
ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר
ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת ונכנס: הרי זה אסור.
ואם יצא ראשו ורובו וחזר ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת
ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא
ומת ונכנס וחזר ויצא ומת: הרי זה
מותר. ואם יצא ראשו ורובו ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת
ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא
ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס: הרי
זה אסור. ואם יצא ראשו ורובו וחזר
ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר
ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת ונכנס
וחזר ויצא ומת ונכנס וחזר ויצא ומת
ונכנס

ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܝܬ ܐܢܫ ܒܬܪ ܡܘܬܗ[1]. ܘܐܦ ܒܢܝ ܐܢܫ ܒܬܪ ܡܘܬܗ: ܠܐ ܡܬ ܐܢܫ.
ܐܠܐ ܒܬܪ ܡܢ ܕܠܐ ܡܬ: ܐܦ ܒܥܠ ܕܝܢ ܒܬܪ ܡܢ ܕܡܬ.
ܬܡܢ ܐܡܪ ܐܢܫ ܚܕ ܒܥܠ ܒܬ ܐܚܬܗ[2]: ܕܡܟܣܐ ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܠܗ ܠܐ ܐܚܬܗ: ܕܒܟܠ ܟܝܢ ܐܚܬܗ
ܕܐܝܟܢܐ. ܘܟܠ ܐܝܢ ܕܐܡܪ ܐܢܫ ܚܕ ܒܥܠ ܒܬ ܐܚܬܗ ܐܚܬܗ: ܒܟܠ ܕܒܬ ܐܚܬܗ ܐܚܬܗ:
ܒܟܠ ܕܒܬ ܐܚܬܗ ܐܚܬܗ: ܒܟܠ ܕܒܬ ܐܚܬܗ ܐܚܬܗ: ܐܝܟ ܕܐ ܐܚܬܗ ܐܚܬܗ ܐܚܬܗ ܐܚܬܗ
ܐܚܬܗ ܐܚܬܗ ܐܚܬܗ ܐܚܬܗ ܐܚܬܗ ܐܚܬܗ ܐܚܬܗ ܐܚܬܗ ܐܚܬܗ

ומי שנשבע לחבירו שלא יאכל ולא ישתה ולא ילך בדרך פלוני ולא ירכב על הסוס ולא ישכב על המטה ולא ישב על הכסא ולא יכנס לבית פלוני ולא יראה את פלוני ולא יתן לו ולא יקח ממנו ולא ילוה לו ולא יעשה עמו מלאכה ולא יעשה לו טובה ולא יקבל ממנו טובה ולא יתפלל עליו ולא יבקש עליו רחמים ולא יבקש עליו שיתרפא ולא יבקש עליו שיצליח ולא יבקש עליו שיעשיר ולא יבקש עליו שיחיה ולא יבקש עליו שיבנו לו בנים ולא יבקש עליו שיבנו לו בתים ולא יבקש עליו שיעשו לו נסים ולא יבקש עליו שיעשו לו נפלאות ולא יבקש עליו שיעשו לו ישועות ולא יבקש עליו שיעשו לו נחמות ולא יבקש עליו שיעשו לו שלום ולא יבקש עליו שיעשו לו שלום בבית ולא יבקש עליו שיעשו לו שלום בשוק ולא יבקש עליו שיעשו לו שלום בכל מקום ולא יבקש עליו שיעשו לו שלום בכל מקומות ולא יבקש עליו שיעשו לו שלום בכל מקומות שבעולם

שבעה ימים[1]. ובזמן שהיו ישראל בגלות: היו נזהרים שלא לאכול בשר ולא לשתות יין. שהיו אומרים: בזמן שהיה בית המקדש קיים היו מקריבים תמיד של שחר ושל בין הערבים: ואנו שאין לנו מקדש ומזבח: אין לנו כפרה אלא בשר ודם. ולפיכך אין אנו אוכלים בשר ושותים יין. שהוא משמח את הלב: ואין אנו רוצים לשמוח בזמן שאין בית המקדש קיים. ומפני כך נהגו שלא לאכול בשר ולא לשתות יין. ולא לשמוח בשום שמחה של עולם. ולא לעשות מלאכה בתשעה באב. ולא לרחוץ ולא לסוך ולא לנעול סנדל ולא לתשמיש המטה. ולא ללבוש בגדים נאים

לפלוגתא דרבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש[1]. ומאי קושיא: דלמא
רבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש דוקא בהא פליגי: דרבי יוחנן
סבר כיון דאי בעי מפיק ליה בדינא אמרינן ליה לא בעי
לאשבועי. ורבי שמעון בן לקיש סבר אף על גב דאי בעי
מפיק ליה בדינא לא אמרינן ליה לא בעי לאשבועי: מי
איכא מידי דרבי יוחנן סבר לה כרבי שמעון בן לקיש?
והתניא: אמר רבי שמעון בן לקיש: מנין לנזק שלם
שהוא משלם? ת"ל: ושלח את בעירו ואכל שדה אחר
ושלם. אי אמרת בשלמא לכופר הכתוב מדבר שהוא
משלם. אלא לנזק שלם הכתוב מדבר שהוא משלם?
והתניא: אמר רבי שמעון בן לקיש: מנין לנזק שלם
שהוא משלם? ת"ל: ושלח את בעירו ואכל שדה אחר
מיבעי ליה? אמר לך: הכי קאמר: מנין לנזק שלם
שהוא משלם? ת"ל: ושלח את בעירו ואכל שדה אחר.
אי נמי: מהכא: ת"ל: ושלח את בעירו ואכל שדה אחר.
מי סברת: מהתם נפקא ליה? מהתם נפקא ליה לכופר.
דכתיב: כי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור[2]. מה
לנזק שלם שהוא משלם: אף לכופר שהוא משלם. אי
נמי: מהכא: כי יגח שור איש את שור רעהו ומת[3]. מה
לנזק שלם שהוא משלם: אף לכופר שהוא משלם.

(1) ס"א ומאי קושיא. (2) בפרשת כי תצא כתיב: ופתח. (3) כתיב.

حَلَبَةٍ. وَهَجَمَ وَبَاجَسَ حَلَبَةً مَكْبَةً مَكْبَةً بِهِمْ: وَهُمْ حَلَبَةٌ وَاحِدَةٌ. فَجَرَةٌ أَمَدَّهُ: ثَمَّ ثَمَّ وَهُمْ: وَهُمْ مَسَكَ وَهَجَمَ وَهُمْ

هُوَ. وَحِنْ مِنْعِدِ كَجِدَهُ هُ: بَكِدْ بَحْجِدْ وَهُ هُوَ: وَجِدْهُ وَجِنْ وَهُ كَجِدَهُ هُ: وَهُدْ وَجِنْ وَهُ هُ: وَجِدْهُ وَجِنْ وَهُ هُ: وَجِدْهُ وَجِنْ وَهُ هُ: وَجِدْهُ

לרבות את הקרקעות[1] שבמשכנות. ואיבעית אימא: לא
שנא: דכתב ליה ולא כתב ליה

ליה ליה ולא ליה. בבבא קמא אמרינן: שור שנגח את הפרה ומתה, בעל הפרה נוטל את השור, ובעל השור נוטל את הפרה. אמר להם: אי אתם יכולים לעשות כן, שהרי כבר נתחייב בעל השור בנזקי הפרה, ואין לו בה אלא חצי נזק. אמרו לו: אף אנו נמכור את השור ונטול חצי דמים. אמר להם: אי אתם יכולים, שהרי כבר נתחייב בעל הפרה בנזקי השור, ואין לו בו אלא חצי נזק. אמרו לו: אף אנו נמכור את הפרה ונטול חצי דמים. אמר להם: אי אתם יכולים

ڪجهه ڪم [نڪري] ويو هجي ته ڪنهن کي چوڻ گهرجي ته
اسان جي(1) نماز ڏيئي ڇڏي هئي ۽ ڪنهن چيو ته اسان
کي ڪجهه ڪم ٿيو هو ۽ ڪنهن چيو ته اسان جي نماز
ڪجهه ڪم ٿي وئي هئي ۽ ڪنهن چيو ته اسان جي
نماز ڪجهه ڪم ٿي وئي هئي ۽ ڪنهن چيو ته اسان
[کي] ڪجهه ڪم ٿيو(2) آهي ۽ ڪنهن چيو ته ڪجهه
ڪم ٿيو آهي ۽ ڪنهن چيو ته اسان جي نماز ڪجهه
ڪم ٿي وئي آهي. سڀ ڪجهه [صحيح] ڪم ٿيو آهي
۽ ڪنهن چيو ته اسان جي نماز ڪجهه ڪم ٿي وئي
آهي: ڪنهن سڀ ڪجهه ڪيو آهي: ڪنهن چيو ته
اسان جي نماز ڪجهه ڪم ٿي وئي آهي. ڪجهه ڪم
ٿيڻ جي ڪري نماز ڪجهه ڪم ٿي وئي آهي: ڪنهن
چيو ته اسان جي نماز ڪجهه ڪم ٿي وئي آهي:
ڪنهن چيو ته اسان جي نماز ڪجهه ڪم ٿي وئي
آهي: ڪنهن چيو ته اسان جي نماز ڪجهه ڪم ٿي
وئي آهي: ڪنهن چيو ته اسان جي نماز ڪجهه ڪم
ٿي وئي آهي: ڪنهن چيو ته اسان جي نماز ڪجهه
ڪم ٿي وئي آهي: ڪنهن چيو ته اسان جي نماز
ڪجهه ڪم ٿي وئي آهي: ڪنهن چيو ته اسان جي
نماز ڪجهه ڪم ٿي وئي آهي: ڪنهن چيو ته اسان
جي نماز ڪجهه ڪم ٿي وئي آهي: ڪنهن چيو ته
اسان جي نماز ڪجهه ڪم ٿي وئي آهي: ڪنهن چيو
ته اسان جي نماز ڪجهه ڪم ٿي وئي آهي: ڪنهن
چيو ته اسان جي نماز ڪجهه ڪم ٿي وئي آهي:

(1) ڪجهه ڪنهن. (2) ڪجهه ٿيو هو.

حِيَّوذَهْ: فِكِجِهِ إِفَصِهِ كَجَدَ هِ دِمَّدَ. جَدَهْ دِ
فِهِمَّصِهِ[1] إِجِهِكِهِ دَهْ فَجِدَهْ: وَجِكِنَّهِ هِكِجِهِ
فِجِدِهْ مَكْهَهِ وَفِّ كَهِ كِهِدَّهِجِهِ: دِنِكِهِ
هِكِلِ ذِمِهِ: جَدِ مَهَكَّكَ دَهْ كَفِجِدَهْ. (وَهِ
دِ هِكِجِهِ دَهِجِهِ[2]: وِنِكِهِ كَهِ ذِمِهِ. وَّجِجِهِ
مَكْهَهِ وَفِّ كَهِ: دِّكَ كَهِ إِجِدَهِ كِّجِهِ: هِهِهِ
دِّكَ جِهِجِهِ جَكِهِ دِهِ فَجِدَهْ: دِجِكَهِ جَدِ هِهِجِهِ
جَكِهِ دِهِ جِهِهِ. هِهِدِّهِجِهِ إِهِدَهِ: دَ إِجِهِهِ دِّكَ
كَهِ هِهِ هِجِّ دِمِّ: إِدَ كَفِجِدَهْ جَكِهِ.
(هِهِ هِهِ جَدِ[3] كِهِهِدَهِ وَكِهِكَجِهِ كَفِجِدَهْ.
جَدِ دِ جَدِهِ وَّهَدَّ دَهْ: جَجِهِ فَجِدَهْ: هَ هَفَّهِ
إِهَهِ كِّجِهِ. وِهِ دِهِجِهِ هِهِنَّهِ إِهِهِ وِهِ وَّهِ دِّجِهِ:
وَهِكَّهِ دِهِكِهِجَ هِهِ [حِكِدَ[4]] دِوَجِهِ: (وَهِهِ
هِجِّهِ: جَدِ هِهِهِ كِهِكِهِجِ[5]. وِهِ دَ دِجِكِهِ
هِ إِجِجِهِ: وِهِوِهِ هِجِهِ دَّجَ هِهِجِهِ: دَ هِهِهِ
دَ فَجِدِهِ دِهِجِهِ هِ هِهِهِ. هَ هِ فَجِدَّ وَّجِهِ
دَ إِجِهِ: جَدِ هِكِلِ هِجِهِ وَّهَ جَجِهِ دَهِ هِجِدَّ.
هَ إِهِ وِهِهِهِ هِهِ دَهِ: جَدِ إِجِكَ وِهِهِهِ دِجِهِ
كِ هِجِهِ هِجِكِجِ: وَ دِجِهِ وَ دِجِهِ. هِهِ هِهِ

(1) فِجِهِهِهِ. (2) فِكِجِ دِ كِهِهِ وِكِهِهِ جِهِجِ كَفِجِدَهْ.
(3) هِجِهِ وَجِكِ دِهِ جِهِ فِجِهِهِهِ. (4) حِكِدَ. (5) Desunt alibi et in lat.

حِبِحِ حِدِهْ: هِحِدَهْ ڤِحِدَهْ ڤِهِدِحِ حِهِڭِهِحِ. ڤِ دِڤِحِ
ڤِ: ڤِڤِحِدَهْنِ ڤِعِڤِحِ ڤِڤِشَهْ كِعِتِدِ! ڤِ هِڤِحِدِهْ:
ڤِڤِحِدَهْنِ ڤِعِهِڤِحِ: ڤِحِشَهْدِ دِهِحِسْ ڤِهِسِحِ!

ڤِحِدَهْنِ ڤَهِدَهْ: هِحِصِهْنِ دَنِ دِڭَهْ: ڤِهِ: دِڤِمِ دِڭِ
ڤِ هِهِهِ حِدِهْ ڤِحِ ڤِهِحِدِ: هِڭِ ڭِ هَنِ حِدِهْ
دَنِ ڤِحِ ڤِهِحِدِ هِهِهِشِهِحِ. ڤِڭِ دِسِوِ حِهِحِهْ
هِحِهِحِ: هِحِڤِهِ حِهِحِ ڤِهِسِهِحِ دِحِدِهْنِ
هِحِهِحِ: دِحِدِهْنِ دِحِڭِ هَحِ دِحِدِهْنِ[1] ڤِهِهِ.
هِسِهْ ڤِحِڤِهْ دِحِشِهْ: ڤِهِدِهْنِ هِڭِهِسِهْنِ دِڤِحِدِهْ. ڤِڭِ
هِحِهِهِسِ ڤِوِڭِ. هِهِهِهِهِ ڤَهِدَهْ: سِ هَوِ هَدِهْ: دِحِهِ
ڤِحِدَهْنِ: دِڤِ ڤِنِ ڤِهِحِهْ حِڭِهِهْنِ ڭِحِهْنِ دَنِ: هِڤِوِكِ
دَنِ سِوِهْ دَنِ ڤِحِهِحِ. حِحِ دِ ڤِهِحِهِهِحِ دِهِحِسِهِحِ هِهِ
حِهِوِكِ: ڤَهِدَهْ حِهِ ڤِحِدَهْنِ: دَهِهْدَنِ حِهِحِ [ڤِهِهِهِ[2]]:
(ۋِۋِدِسِنِ[3]؟) حِهِدَهْنِ هِڤِكِسِ هِحِكِ: (هِهِحِهِسِنِهِ[4]؟)
ڤِوِكِ. هِهِ حِدِهْ ڤِهِحِ ڤِحِحِهْ ڤِحِهِهْنِ: هِڤِدِهِحِ هَڭِهِ
هِهِحِڤِحِ: هَحِ هِحِهِ هِهِسِهْ: دِڤِهِسِهِحِ دِڤِهِهِ هِهِڭِ
حِڤِهِحِ هِهِحِهِ ڤِهِحِهِ: ڤِ هِڤِهِ دَنِ هِهِحِهْ هِدِهِ هَدِ
دِڤِحِدِهِ دِڤِحِهْنِ. هِحِ دِحِ ڤِهِحِڤِحِ حِدِهْنِ: هِڤِحِڤِهِ
ڤِحِدِهْنِ هِهِڤِهِ: هِهِحِدَهِ حِهِوِكِ. هِهِحِهِحِ
دِ دِحِدِهِ هِڤِهِكِ. حِدِهْنِ دِ هِحِهِ هِحِڤِحِ: هِهِحِڤِحِ

(1) دِحِدِهْنِ. (2) ۋِۋِدِسِنِ sic (3) ۋِۋِدِسِنِ. (4) هِحِهِحِسِنِ.

שחיטה אל תכרה[1] בה בקנה: אלא בדקה ומצאה כשרה ובדקה אחר שחיטתה: ומחמירין בה בקנה אלא בדקה ומצאה כשרה. כדי שיהא בדיקה אחר שחיטה בידוע שלא נתקלקלה בין שחיטה לבדיקה. כיצד: היה בודק את השחיטה ומוצא אותה כשרה ומניחה ומסתלק ממנה ואחר כך חוזר ובודקה ומוצא בה סימנין פסולין [שהיו בשעת שחיטה]. הרי זו טרפה שמא נתקלקלה בין שחיטה לבדיקה: אבל אם בדקה ומצאה כשרה ונתנה על גבי הקרקע ואחר כך הפכה ומצאה בה סימנין פסולין הרי זו כשרה שמא לאחר שחיטה נתקלקלה. ואם היה בודק בשעת שחיטה ומוצא אותה כשרה ומניחה ומסתלק ממנה ואחר כך חוזר ובודקה ומוצא בה סימנין פסולין [כגון שנמצאת נקובה][2]: הרי זו כשרה שמא בין בדיקה לבדיקה נתקלקלה. כיצד הוא עושה כך הוא בודק את השחיטה ומוצא אותה כשרה ומניחה ומסתלק ממנה ואחר כך חוזר ובודקה ומוצא בה סימנין פסולין: הרי זו כשרה שמא בין בדיקה לבדיקה נתקלקלה. אבל אם היה בודק בשעת שחיטה ומוצא אותה כשרה ומניחה ומסתלק ממנה ואחר כך חוזר ובודקה ומוצא בה סימנין פסולין: הרי זו טרפה שמא בין בדיקה לבדיקה נתקלקלה[3] בשעת שחיטה.

---

(1) נקרה. (2) נמצא נקוב. (3) אבל אם בדק בשעת שחיטה ומצאה כשרה.

ואם. ואחר כך יש שמחה: ומקור הדבר
שאמרו. ואחר שהתפלל: יעמוד במקומו
ויאמר: רבון כל העולמים. אני עשיתי
את שלי. עשה אתה את שלך: ואל יאמר
[כן] אחר כל אחד ואחד. ואל יאמר
אחר [כן] (1) אחר כל אחד ואחד. ואל
יאמר: יהי רצון שתבנה בית המקדש
במהרה בימינו. ואל יאמר: יהי רצון
שתתן חלקי בתורתך. ואל יאמר: יהי
רצון שלא אבוש ולא אכלם. ואל יאמר:
יהי רצון שלא אכשל היום בדבר פלוני
ופלוני. ואל יאמר: יהי רצון שלא
יבואו לידי נסיון. ואל יאמר: יהי רצון
שלא אחטא. ואל יאמר: יהי רצון שלא
יראני אדם ויבוש ממני. ואל יאמר: יהי
רצון שלא יקרני דבר שיצטרך להתבייש
ממנו. ואל יאמר: יהי רצון שלא יקרני
דבר שיצטרך לבושת פנים. ואל יאמר:
יהי רצון שלא יקרני דבר שיצטרך לכלימה.
ואל יאמר: יהי רצון שלא יקרני דבר
שיצטרך לקלון. ואל יאמר: יהי רצון
שלא יקרני דבר שיצטרך לחרפה. ואל
יאמר: יהי רצון שלא יקרני דבר שיצטרך
לבזיון. ואל יאמר: יהי רצון שלא יקרני
דבר שיצטרך לבושה. ואל יאמר: יהי

לְכָל חַד וְחַד מִן הַנְּשִׁים שֶׁבָּאוּ לְהַשְׁכִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְהָיָה מְחַלֵּק לָהֶן בְּכָל יוֹם כְּפִי מִנְיָנָן: כְּגוֹן אִם הָיוּ עֲשָׂרָה הָיָה נוֹתֵן לָהֶן עֲשָׂרָה מַטְבְּעוֹת שֶׁל נְחוֹשֶׁת, וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּפִי מִנְיָנָן שֶׁל הַנָּשִׁים שֶׁבָּאוּ לְהַשְׁכִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת. וְהָיָה אוֹתוֹ הָאִישׁ מְשַׁמֵּשׁ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְהָיָה מְנַקֶּה אֶת בֵּית הַכְּנֶסֶת וְהָיָה מַדְלִיק אֶת הַנֵּרוֹת בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה. וְהָיָה מְקַבֵּל שָׂכָר עַל כָּל זֶה מִן הַנָּשִׁים שֶׁבָּאוּ לְהַשְׁכִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, כְּפִי מִנְיָנָן שֶׁל הַנָּשִׁים שֶׁבָּאוּ לְהַשְׁכִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְנוּ לְמַעְלָה. וְהָיָה אוֹתוֹ הָאִישׁ מְקַבֵּל שָׂכָר עַל כָּל זֶה מִן הַנָּשִׁים שֶׁבָּאוּ לְהַשְׁכִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, כְּפִי מִנְיָנָן שֶׁל הַנָּשִׁים שֶׁבָּאוּ לְהַשְׁכִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְנוּ לְמַעְלָה. וְהָיָה אוֹתוֹ הָאִישׁ מְשַׁמֵּשׁ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְהָיָה מְנַקֶּה אֶת בֵּית הַכְּנֶסֶת וְהָיָה מַדְלִיק אֶת הַנֵּרוֹת בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה. וְהָיָה מְקַבֵּל שָׂכָר עַל כָּל זֶה מִן הַנָּשִׁים שֶׁבָּאוּ לְהַשְׁכִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, כְּפִי מִנְיָנָן שֶׁל הַנָּשִׁים שֶׁבָּאוּ לְהַשְׁכִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְנוּ לְמַעְלָה. וְהָיָה אוֹתוֹ הָאִישׁ מְשַׁמֵּשׁ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְהָיָה מְנַקֶּה אֶת בֵּית הַכְּנֶסֶת וְהָיָה מַדְלִיק אֶת הַנֵּרוֹת בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה. וְהָיָה מְקַבֵּל שָׂכָר עַל כָּל זֶה מִן הַנָּשִׁים שֶׁבָּאוּ לְהַשְׁכִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, כְּפִי מִנְיָנָן שֶׁל הַנָּשִׁים שֶׁבָּאוּ לְהַשְׁכִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְנוּ לְמַעְלָה. וְהָיָה אוֹתוֹ הָאִישׁ מְשַׁמֵּשׁ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְהָיָה מְנַקֶּה אֶת בֵּית הַכְּנֶסֶת וְהָיָה מַדְלִיק אֶת הַנֵּרוֹת בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה. וְהָיָה מְקַבֵּל שָׂכָר עַל כָּל זֶה מִן הַנָּשִׁים שֶׁבָּאוּ לְהַשְׁכִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, כְּפִי מִנְיָנָן שֶׁל הַנָּשִׁים שֶׁבָּאוּ לְהַשְׁכִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְנוּ לְמַעְלָה.

(א) כְּתִיב כָּאן מַהֲדוּרָא וְשָׁם מַהֲדוּרָא: וְאֵין מַהֲדוּרָא אֶלָּא לְשׁוֹן מַהֲדוּרָא שֶׁהוּא לְשׁוֹן חֲזָרָה וְתִקּוּן שֶׁחָזְרוּ וְתִקְּנוּ אוֹתָהּ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהָיָה צָרִיךְ תִּקּוּן.

ואחר כך יאמר: [מי] אמת לאל משפט עשה. לשון ארמי הוא. ואין לו דקדוק. ומפרשים אותו מי שהוא אמת לאל משפט עשה. ואין לו שייכות עם מה שלפניו. ואחר כך יאמר: מי כמוך בעל הרחמים זוכר יצוריו לחיים. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים בחסדים. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים בחסד ואמת. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות. ואחר כך יאמר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים בחסדים ובחסד ואמת ובמשפטים ובצדקות ובישרים ובטובות ובשלום ובכל טוב ובכל מיני ברכות ובכל מיני נחמות ובכל מיני תשובות ובכל מיני סליחות ובכל מיני מחילות ובכל מיני כפרות ובכל מיני ישועות ובכל מיני רחמים ובכל מיני חסדים ובכל מיני אמת ובכל מיני משפטים ובכל מיני צדקות ובכל מיני ישרים ובכל מיני טובות ובכל מיני שלום ובכל מיני חיים

سُمِّيَ بِذَلِكَ[1]: لِمَا حَلَّ بِهِ مِنْ شِدَّةِ الْحُبِّ: وَكَانَ يُسَمَّى
قَيْسَ بْنَ الْمُلَوَّحِ؟ قِصَّتُهُ أَيْضًا: عَنْ زَيْدٍ. أَنَّ جَدَّ
مَجْنُونِ بَنِي عَامِرٍ: زَيْدٌ كَانَ سَيِّدَ قَوْمِهِ وَكَانَ لَهُ ابْنٌ
جَمِيلٌ: يُقَالُ لَهُ مُهَدَّمٌ وَكَانَ مُهَدَّمٌ يُحِبُّ ابْنَةَ عَمِّهِ
لَيْلَى بِنْتَ مَهْدِيِّ بْنِ مُسَافِرٍ. وَكَانَتْ لَيْلَى مِنْ أَجْمَلِ
نِسَاءِ الْعَرَبِ: وَكَانَ مُهَدَّمٌ يَهْوَاهَا وَتَهْوَاهُ: وَكَانَ
مُهَدَّمٌ يَأْتِي أَبَاهَا فَيَخْطُبُهَا إِلَيْهِ: فَيَأْبَى أَنْ يُزَوِّجَهُ
إِيَّاهَا: وَكَانَ أَبُوهَا يَقُولُ: لَا أُزَوِّجُهَا إِلَّا مِمَّنْ يَدْفَعُ
عَنْهَا وَعَنْ نَفْسِهِ: وَكَانَ مُهَدَّمٌ يَقُولُ: لَا أَدْفَعُ عَنْهَا
وَعَنْ نَفْسِي إِلَّا بِالسَّيْفِ: فَيَأْبَى أَبُوهَا أَنْ يُزَوِّجَهُ
إِيَّاهَا: وَكَانَ مُهَدَّمٌ يَأْتِي أَبَاهَا فَيَخْطُبُهَا إِلَيْهِ: فَيَأْبَى
أَنْ يُزَوِّجَهُ إِيَّاهَا: وَكَانَ مُهَدَّمٌ يَأْتِي أَبَاهَا فَيَخْطُبُهَا
إِلَيْهِ: فَيَأْبَى أَنْ يُزَوِّجَهُ إِيَّاهَا: وَكَانَ مُهَدَّمٌ يَأْتِي أَبَاهَا
فَيَخْطُبُهَا إِلَيْهِ: فَيَأْبَى أَنْ يُزَوِّجَهُ إِيَّاهَا: وَكَانَ مُهَدَّمٌ

(1) سُمِّيَ بِذَلِكَ فِيمَا ذُكِرَ. (2) مَكْتُوبٌ فَوْقَ هَذِهِ الْكَلِمَةِ بِخَطٍّ
آخَرَ.

שאינה: זה? ואין מניח מקומו ומלכלך בבגדי חבירו
ומשחיתה: ואומר לו אל תניח מקומך ובגדי כבודך
(ויקרא רבה ל"ד ג')[1]: ואם אינו מניח אותו אלא
מלכלכו ומשחיתו: ואומר לו אל תניח מקומך
ובגדי כבודך. ואם אינו מניח אותו אלא מלכלכו
ומשחיתו: ואומר לו אל תניח מקומך ובגדי כבודך
ואם אינו מניח אותו אלא מלכלכו ומשחיתו: ואומר
לו אל תניח מקומך ובגדי כבודך. ואם אינו מניח
אותו אלא מלכלכו ומשחיתו: ואומר לו אל תניח
מקומך ובגדי כבודך. ואם אינו מניח אותו אלא
מלכלכו ומשחיתו: ואומר לו אל תניח מקומך
ובגדי כבודך. ואם אינו מניח אותו אלא מלכלכו
ומשחיתו: ואומר לו אל תניח מקומך ובגדי כבודך.

סליקין מן הבית! אמר להן[1] אף אני כיוצא בדבר זה אני עתיד לעשות. כיון שהגיע לבית הכנסת ומצא שם שלשה בתים, בית אחד של עמי הארצות, ובית אחד של מינין[2], ובית אחד של אפיקורסין[3], ובית של עמי הארצות היה סגור, ובית של מינין היה פתוח, ובית של אפיקורסין[4] היה פתוח ונר דולק בתוכו. נכנס בית של עמי הארצות ונתכסה בו, כדי שלא יהו תלמידיו רואין אותו שנכנס לבית הכנסת. אמרו לו תלמידיו: רבינו, מפני מה נכנסת לכאן? אמר להן: שמא יבואו עמי הארצות ויטלו[5] אותי מכם[6] ויהרגוני? אמרו לו: רבינו, אם כך היה דרכך, כל ימיך היית מסתכן! אמר להן: כך היה מחשבתי: אולי יבואו מינין ויאמרו שאני מין, ויהרגוני על קדוש השם. אמרו לו: רבינו, אם כך היה דרכך, כל ימיך היית מחלל את השם! אמר להן: כך היה מחשבתי: אולי יבואו אפיקורסין ויאמרו שאני אלוה, ויהרגוני על קדוש השם (הזה)[7]? אמרו לו: רבינו, אם כך היה דרכך, כל ימיך היית מחלל את השם! אמר להן: כך היה מחשבתי: אולי יבואו מינין ויאמרו שאני אלוה, ויהרגוני על קדוש השם (הזה)[7]?

꣇꣑ꣀ ꣑ꣀ꣔꣑ꣀ꣈꣑ꣀ꣔꣑ꣀ ꣑ꣀ꣔꣑ꣀ꣇꣑ꣀ꣔꣑ꣀ. ꣔꣑ꣀ꣈꣑ꣀ ꣇꣑ꣀ ꣑ꣀ꣔꣑ꣀ ꣑ꣀ꣔꣑ꣀ꣇꣑ꣀ ꣔꣑ꣀ꣈꣑ꣀ ꣇꣑ꣀ ꣑ꣀ꣔꣑ꣀ꣈꣑ꣀ꣔꣑ꣀ ꣔꣑ꣀ꣈꣑ꣀ: ꣇꣑ꣀ ꣑ꣀ꣔꣑ꣀ꣈꣑ꣀ꣔꣑ꣀ ꣔꣑ꣀ꣈꣑ꣀ ꣑ꣀ꣔꣑ꣀ

לשחיטה: ואפילו נזרקה נקודה? שחיטה נמי לא בעי כוונה: שכן מצינו בשוחט לתרנגולת שלא לאכילה שכשרה: ואם שחט לאכילה ונמצאת טרפה פסולה: ואם שחט לשם חולין ונמצאת כשרה כשרה: ואם שחט לשם חולין ונמצאת טרפה פסולה.

ئەگەر سوپا: سەرکردەی هێزەکە: هەڵبژاردنی ئەو کەسەی کە
کار بەدەست دێنێ: بەڕێوەبەری کاروباری دەرەوە: بەڕێوەبەری
هەڵگیرێ.

جێ پێکەوتەی [هێزی(1)] ئیمامەتە لەسەر هەموو
ئیمامەتێ: چونکە ئیمامەت بۆ ئەوە دانراوە کە ئیمامەتی
پێ بکرێ: کەواتە ئەگەر کەسێک بە ئیمامەت بەرز بکرێتەوە
کە ئیمامەتی پێ نەکرێ: ئەوا ئەو بەرزکردنەوەیە هیچ
سوودێکی نییە: ئەگەر ئیمامەتی پێ بکرێ و ئیمامەتی
پێ نەکرێ: ئەوا ئیمامەتی پێ ناکرێ: ئەگەر ئیمامەتی
پێ بکرێ و ئیمامەتی پێ نەکرێ: ئەوا ئیمامەتی پێ ناکرێ:
ئەگەر ئیمامەتی پێ بکرێ و ئیمامەتی پێ بکرێ: ئەوا
ئیمامەتی پێ ناکرێ: ئەگەر ئیمامەتی پێ بکرێ و ئیمامەتی
پێ بکرێ: ئەوا ئیمامەتی پێ ناکرێ: ئەگەر ئیمامەتی پێ
بکرێ و ئیمامەتی پێ ب

קבדסנבן קבדסנבן: סקי כסקבדקדסן. בשסם בקבנ: קבדסנבן
קבדסנבן בקבקבקי: סבסר סקסדי קבקקבן בקסבסבי.

סבס בי קנדן קסבי: קבדסנבן בי סבסס[1].
סבסי בקסדנבי: בקבקי בכ קבנ קנדן: כר קבנ סבין קסקי
כססס. סבי כסבסבס קסבסבסבס: כסדן קנבן בכ סבסבסבס: בסבס סדס
קבסבן: (כסבסדן קבנ[2] קסבקבן כסכסר: סקי בי סקכ
כסבסבס בבכ. סבקבקבן קבנ קנבי בי סבסבי בי קסס.
(כ קסבכקדן בבכ[3] קבסבי קסבסדן סבסבקסבן? קבן בסבסבס בסבקבן[4]: קבכסבסדן קסבקבן סבסדן
כקסבדן קדן. סבסבי בי קנדן סבסדן בכ סבקי קנדן
סבסדן: בס קסבסבכ כסבסבקסן קסבדן קנדן: כר סבקס
כי סבדן סבקסדן קנסבסבקסן קסבדן קנדן בכ בכסבן קדי קנן? כר
[קסבקסבקס[5]] כסבסי: קנכ בי קבכדן [קסבי] קדן סבקסבסדן
כסבדן סבקסן? כר קסבקבסבן קסבי סבדסבן קסבסבקס: כסבסדן
סבקסן בי סקס קדנבי בכסבן קסבסבקס: סבסדי בי קנדן בכסבן
סבדן קסבסדן סבקסבן? קסן: קסבקבסדן קסבי בכסבן קסבסבקס!
כר סבסס בכבי בכסבן: קסי כר שסס בכבי בכ סבסבקסבן
סבסבסדן קדן. בי כסבי קסבי קסדן: קסבסבקסבן בכבי

ܕܢܬܢ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܡܪ ܠܟ. ܟܕ ܢܬܒܥ ܐܢܬ ܐܪܚܐ ܕܫܠܡ ܠܗ ܒܫܠܡ ܘܐܢ ܐܡܪ ܠܟ ܕ

שפיר מחכמתא: זכאי גבר דלא אזיל בעצת [כשרין מן רשיעי(1)]. ולא קאם בארחא דחייבי ובמותבא דמסאבי! ואורייתא קדישתא רעותיה דהאי: והאי.

ולא אמרת אי חכים שבקיה: מה למיהב ליה אגרא דחכמתיה: ומיבעי למחכם נבי כי היכי דמחכים לחבריה? אלא מחכם: דיהבין ליה אגרא. דאמר רבי חנינא: [משל לזכוכית(2)]: דכי מחסרא מיא: מיבעי ליה לזכוכית. ולא אמרת אי חכים שבקיה: לחבריה: אלא מחכם: דיהבין ליה אגרא. ואי לא: לחבריה: אלא מחכם: דיהבין ליה אגרא. ואי לא: לחבריה: אלא מחכם: דיהבין ליה אגרא. ולא אמרת אי חכים שבקיה

ཚེ་ལྡན་ཀུན་བཟང་ཕྲིན་ལས་ཀྱི་ཞབས་ཀྱི་ཐུགས་ཀར་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་ཀ་ཉིད་ཀྱི་ཐུགས་ཀ་ཉིད་ཀྱི་ཐུགས་ཀ་ཉིད

جَدَهُنَّا. هُكَ زَنَّد مِ زَجِكَهُ يسهَكَ مِيدِ مِ فَجَدَّهُ
ضَجِنَّد: زَه مِ هُزَّمِتَهُ دِيَهِفَضِهِ. كَ يَكسَهُ جَكَدَّ:
زَه مِيدِ تَسِجَ مِ سَتَّهُ كَصَّهُ: مِ دَمَّد دِيَهِيَدِ
مِ ضَجِنَّد. يَكَ هَزَك كَزَدَّد: دِيَهِيَدِ دَه دَمَّد دَفَجَدَهُنَّد:
سكَهَدَه هَزَهِكَه كَيَدَّهُ.

وَكَ جَدِ عَضِد فَدَهَهُ هَهَهُ: جَدَدِ حَمِيدِ
يَعِ دَفَجَدَهُنَّد كَهَهَضَّجَهُ. هَفَجَدَّهُ مِ دَفَجَدَهُنَّد
يَهَكَّهَدَهُنَّد فَعَدِ دِيَهِدِهِ: هَه دِ فَدَهَّد عَضِد
كَجَدَّهُ هُكَدِّ كَهَدَّهُ هَدَهِيَّهُ هُكَجَهَ هُزَّمِتَهُ دِيَهَهَدَهِ
مِ كَهَهَضَّهُ دَهَهَجَّهُ: هُجَدِّ يَهَ جَجَكَهِدِ دِهَكَ:
هَهَجَّهُ يَوُكَ هَهُ كَيَدَّهُ. وَهَهِكَ هَهُ دِ زَكَ جَتَدَّد:
دِيَسهَكَهَ مِيدِ مِ هُزَّمِتَهُ دِيَهِفَضِهِ. يَعِ دِمِ وَجَّد:
هَهُدِيَهَهَ وَتَّد عَضِهَدَ هَهَهَ فَدَهَّد مِ هَهَدَّد
جَتَدَّد: عَدَمَّد دِيَهَهَدَهُنَّد جَدِ عَضِهَدِ هَهَجَّهَهَ
دَسِهَهَ كَجَمَّد. هَجَدِ هَجَهِ كَيَدَّد جَضِهَدَّد (هَكَهَدَّد دَمِ
جَتَدَّد: يَعَضِهَ دَيَكَهَ كَفَجَدَّهُ دَفَجَدَهُنَّد[1]: جَدِ كَزَدَّد
تَسِجَ كَ عَجَهِ دِيَهَكَ: يَكَ يَ كَهِيَهَضَّهَ هَكَدَهُنَّد:
هَهَجَهُهَ هِدَ جَتَدَّد كَجَدَ حَكَهَ يَعَ هَهَدَّهُنَّد:
(هَكَ عَجَهِ يَعَ دِيَكَهَ كَيَدَّد[2]. جَدَهُنَّد دِ جَدِ سَهِ
كَفَجَدَّهُ دَفَجَدَهُنَّد: دَهَّجَدَّ يَهَفَضِهِ: يَكَجَدِ يَكَ يَزَدَّد
مِ وَهَدَهَهِ يَكَجَدَّ جَجَدَّ هَجَدَّد. جَدَهَهَ دِ جَدِ

(1) يَعَضِهَ دَضَكَهَجَهُ. (2) Desunt alibi.

ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ: ܐܘ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ.

ܗܐ ܡܐ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ: ܐܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܢܗܘܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܝܫܘܥ ܠܦܝܠܛܘܣ: ܡܠܟܘܬܝ ܠܐ ܗܝ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܐܠܘ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܗܘܬ ܡܠܟܘܬܝ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܡܠܟܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܡܪܬ: ܠܡܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܠܟܘܬܐ ܗܟܢܐ ܕܢܗܘܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ: ܐܠܐ ܕܡܠܟܘܬܝ ܠܐ ܗܝ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ

ואת כל הנפש אשר עשו בחרן אשר רדו עמו ויקם יעקב ויעל את בני לאה ואת בנותיו ואת כל נפש בניו ובנותיו ויעל בית אל ויעש שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני עשו אחיו ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות ויראו אלהים אל יעקב עוד בבואו מפדן ארם ויברך אותו ויאמר לו שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל ויאמר לו אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיו ממך וגו׳ והארץ אשר נתתי לאברהם ולצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אלהים אתו שם בית אל ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה ותרא הדבר בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום הזה ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פלגש אביו ויהי בני יעקב שנים עשר בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן בני רחל יוסף ובנימין ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע אשר שם אברהם וצחק מגורי אביו ויהי ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו

(1) אין זה בסדר הפרשיות. (2) משמע שהיו עובדי עבודה זרה.

ܟܠܝܠܗ ܕܡܐ: ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܟܝ ܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝ ܐܢܫ̈ܐ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝ ܐܢܫ̈ܐ: ܕܟܝ ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝ ܐܢܫ̈ܐ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝ ܐܢܫ̈ܐ. ܐܦ ܗܟܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝ ܐܢܫ̈ܐ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝ ܐܢܫ̈ܐ: ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝ ܐܢܫ̈ܐ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝ ܐܢܫ̈ܐ: ܐܦ ܗܟܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝ ܐܢܫ̈ܐ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝ ܐܢܫ̈ܐ. ܐܦ ܗܟܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝ ܐܢܫ̈ܐ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܝܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝ ܐܢܫ̈ܐ:

ܡܬܟܠܐ ܒܕ ܒܢܝ: ܐܡܪ ܠܗ ܟܠܗ ܡܫܬܐ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܝܐ ܕܐܬ ܒܗ ܠܐ ܟܠ ܟܠ.

ܘܡܐ ܕܐ ܕܝ ܕܝܠܝ ܫܡܥ ܐܡܪ ܠܗ: ܐܢ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܝܐ ܐܡܪ ܠܗ: ܒܪ ܐܢܫ ܕܐ ܕܝ ܕܝܠܝ ܐܬ ܒܗ ܫܘܝܐ

ואם אמר: אין לי אלא מנה אחד, ונמצא לו שנים, נותן לו מנה אחד ונשבע שאין לו אלא מנה אחד.

[ܐܚ[1]] ܐܬܐ ܕܡܪ ܐܒܐ ܠܟ. ܡܢ ܐܝܟ (ܐܝ[2]ܟ)ܐ ܕܐܝ ܐܢ ܐܝ ܐܢ ܐܝ ܐܢ

אחרונה: ואחר כך יתן לה מים חמים ויניח אותה שתשתן. ואם לא תשתן (כתוב כאן sic[1]) לפעמים יש לה אבן בשלפוחית השתן: כי אז יכניס לתוכה צנורית של כסף ויוציא את האבן. ולפעמים יש לה אבן בשלפוחית השתן: כי אז יכניס לתוכה צנורית של כסף ויוציא את האבן. ולפעמים יש לה אבן בשלפוחית השתן: כי אז יכניס לתוכה צנורית של כסף ויוציא את האבן.

ולפעמים יש לה חבורה בשלפוחית השתן[2] ויוצא לה: ולפעמים יש לה שלפוחית השתן[3] יוצאת לה: ולפעמים יש לה שלפוחית השתן[4] יוצאת לה:

---

(1) כתוב כאן sic כתוב כאן (2) פירוש חבורה בשלפוחית השתן: כמו שכתוב כאן.
(3) פירוש יוצא לה שלפוחית. (4) כתוב כאן Theca,

هُجِنْهِ كُهِجُدْ: هِكْهِنْهِ هُجِهُمْهُنْ وُهِهُمْهُنْ كُهِهُنْ وُهُمْ: مَهُدِنْهِ[1] كُجُمْ زُوُمْ. حُمْهُ وِي وُهُمْهُنْهِ: هُجُنْهُ هُجِنْهِ وُهُمْهُنْهِ: (وُهُنْهِ[2]؟). هُجِ وُجِ وُهُ هُجِ هُجِنْهِ وُهُمْهُنْهِ: كُجُمْ كُجُمْ: وُهُ هُجِ هُجِنْهِ[3] كُجِ وُهُ: هُجُ كُجُمْ هُجِنْهِ هُجِنْهِ هُجِ هُجِنْهِ كُجِنْهِ: وُهُسُنْهِ هُجُ كُجُمْ هُجِنْهِ هُجِنْهِ: هُجِنْهِ هُجِنْهِ وُهُ هُجِنْهِ كُجِنْهِ: هُجِنْهِ هُجِنْهِ وُهُ هُجِنْهِ وُهُسِجِ. وُهُجُمْهُ كُجُمْهِ هُجِ كُجُمْهِ: كُ

ڪتاب : فيه ثلاثة ابواب : الباب الاول في ذكر الكتاب والسنة والاجماع والقياس وما يتعلق بها من الاحكام والباب الثاني في ذكر الاحكام وما يتعلق بها من الاحكام والباب الثالث في ذكر الادلة (الادلة) وما يتعلق بها من الاحكام .

والله ولي التوفيق والهداية وعليه التكلان في البداية والنهاية .

ڪتاب جامع الفوائد :

في

اصول الفقه

(فيما يجب ان يعلم من ابتدئ به في اصول الفقه)

اعلم ان (2) اصول الفقه (3) ادلة (4) الفقه واما الادلة فهي

(1) الادلة R. (2) اعلم ان R. (3) فقه R. (4) الفقه L.

ܡܒܕܐ[1] ❖ ܒܟܝ ܟܠ ܡܢ ܫܒܩ ܒܥܠܬ ܒܝܬ ܙܟܘܬܐ: ܙܟܝ
ܕܫܒܩ ܒܟܝ ܒܝܬ ܒܥܠܬ ❖ ܒܟܝ ܒܟܝ ܒܟܝ ܙܒܝ
ܟܠܡ ܒܟܝ ܒܝܬ: ܒܙܒܝܢ ܒܟ ❖ ܒܟܝ ܒܟܝ ܒܟܝ ❖
ܒܝܟ ܡܕܐ ܕܒܝ ܒܟ ܒܟ: ❖ ܒܟܝ ܒܟ ܒܟ ❖ ❖ ❖

ܒܝܫ ܕܡܫܐ ܟܠܟܠ ܙܢ: ܒܙܟ ܕܫܪ ܟ ܒܫܪ ܒܚܒܫܐ ܫܟܠܫ
ܫܐܠ ܒܚܩܒܚܐ ܒܚ ✤ ܟܚ (ܢܚ ܚܙ ܫܐ ܕܟ ܚܐ[1]) ܒܚ ✤ ܟܚ
ܒܟܠ: ܟ ܫܒܚ ܒܚܒܚ ܒܫ ܒܚ ✤ ܙܢ ܟܠ ܒܚ ✤ ܒܚ ✤ ܒܚ
ܒܚ ✤ ܒܚ ✤ ✤ ✤

ܐܦ ܗܟܝ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܒܥܐ ܠܡܫܕܐ ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܠܗ ܐܬܪ ܒܗ ܠܡܫܕܐ ܐܚܪܢܐ[1] ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܠܗ ܐܬܪ ܒܗ ܠܡܫܕܐ ܐܚܪܢܐ ܐܦ ܗܟܝ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܒܥܐ ܠܡܫܕܐ

كيڤيڤ ڤيجيڤْ ڤيجيڤْ ڤيجيڤْ

ܟܠ ܒܪܝܬܐ: ܒܝܕܝ ܐܢ ܫܟܚ ܕܢ ܠܡܚܝ ܐܝ ܕܡܝ ܐ
ܗܘ ܟܝ ܐܡܪ[1] ܐܕܡ ܐܘ ܒܪܬ ܐܕܡ ܕܐܬ ܠܗ: ܠܡܐ[2] ܐܝ
ܕܐ ܐܢ ܕܐ ܡܝ ܐܝ ܕܐ ܠܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ

فَاجْتَنِبُوهُ وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَأْتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَثْرَةُ سُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ (١) وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ فُرِضَ عَلَيْكُمُ الْحَجُّ فَحُجُّوا فَقَالَ رَجُلٌ أَكُلَّ عَامٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَسَكَتَ حَتَّى قَالَهَا ثَلَاثًا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَوْ قُلْتُ نَعَمْ لَوَجَبَتْ وَلَمَا اسْتَطَعْتُمْ ثُمَّ قَالَ ذَرُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِكَثْرَةِ سُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ (٢) فَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَأْتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ فَقَامَ الْأَقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ فَقَالَ أَفِي كُلِّ عَامٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ لَوْ قُلْتُ نَعَمْ لَوَجَبَتْ وَلَمَا قَامَتْ وَلَمَا اسْتَطَعْتُمْ الْحَجَّ مَرَّةً فَمَنْ زَادَ فَهُوَ تَطَوُّعٌ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ فَقَامَ الْأَقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ فَقَالَ أَفِي كُلِّ عَامٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ لَوْ قُلْتُ نَعَمْ لَوَجَبَتْ وَلَمَا قَامَتْ وَلَمَا اسْتَطَعْتُمْ الْحَجَّ مَرَّةً فَمَنْ زَادَ فَهُوَ تَطَوُّعٌ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ فَقَامَ الْأَقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ فَقَالَ أَفِي كُلِّ عَامٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ لَوْ قُلْتُ نَعَمْ لَوَجَبَتْ وَلَمَا قَامَتْ وَلَمَا اسْتَطَعْتُمْ الْحَجَّ مَرَّةً فَمَنْ زَادَ فَهُوَ تَطَوُّعٌ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ فَقَامَ الْأَقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ فَقَالَ أَفِي كُلِّ عَامٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ لَوْ قُلْتُ نَعَمْ لَوَجَبَتْ وَلَمَا قَامَتْ وَلَمَا اسْتَطَعْتُمْ الْحَجَّ مَرَّةً فَمَنْ زَادَ فَهُوَ تَطَوُّعٌ

---

(١) بك ثم دعه .R (٢) دعوهم .R (٣) وقال .R (٤) حتى .R
(٥) يهلكهم .R (٦) نعم .R (٧) فيم ثم بي .R (٨) P. هذا
(٩) فدعوني .R (١٠) فحجوا كما امركم الله تعالى ولا تسألوا عما .R

ܡܕܝ ܟܠܡܐ ܫܡܥ ܕܡܝܢ ܚܙܐ ܠܟ ܢܒܝ ܐܝܬ ܠܟ ܒܝ ܫܡܥ ܕܡܪܝ ܕܨܒܐ ܗܘ: ܐܡ ܕܡܚܠܠܝ ܢܝܬ ܒܚܒܪܘܬ ܐܢ ܢܕܥܒܕ ܠܟ ܐ ܡܢ ܡܝܬ (ܡܢ ܗܢܐ ܟܠ ܡܢ ܕܡܚܠܠ[1]: ܕܠܡܐ ܡܫܬ ܡܢ ܕܡܝ ܒܝ ܢܒܝ ܠܟ ܐ ܡܢ ܡܝܬ ܐܠܐ ܡܢ ܕܡܚܠܠ ܠܟ ܒܝ ܐܢ ܢܕܥ

ܡܪܝܡ ܕܐܡ ܡܫܝܚܐ ܐܬܝ ܠܡܐ ܫܠܝܛ[1] ܐܢܐ ܡܫܟ ܡܢܐ
ܕܒܝܬ ܒܝܬ ܐܒܐ ܡܒܗ ܐܢܐ : ܕܐܢܐ ܟܠ ܫܠܛܢ (ܫܠܛܢ
ܕܡܫܒܚ ܡܐܟܝܠ[2] ܗܝ ❖ ܡܢ ܒܝ ܡܐ ܕܐܢ ܡܟܝܠ ܐܢܐ
ܡܢܐ ܟܝ ܐܡܪ : (ܐܪܒܥܐ[3]?) ܕܒܝܬ ܫܡܥܘܢ ܡܢܐ ܒܗ
ܐܡܪܟܘܢ ❖ ܐܠܐ ܕܡܫܟܚ ܐܡܪܘ ܢܒܝܐ ܐܡܪ :
ܡܢ ܐܒܕܘܟܝ ܟܠ ܫܘܠܛܢ (ܕܡܢܐ ܐܝܟ[4] ❖ (ܕܐܢ[5]?)
ܡܒܗ ܕܐܢ ܕܫܬܟܚ ܟܠܕܢ ܒܕܝܢ: ܐܢܐ ܟܠܡܐ ܕܐܢ
ܒܝܬ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ❖ ܐܢܐ ܡܢ ܟܠ ܐܠܗ ܡܫܝܚܐ
ܐܝܟ ܐܢ ܡܫܟ ❖ ܐܢ ܡܢ ܟܠ ܐܠܗ[6] ܒܝܬ ܐܠܗ ❖
ܗܝ (ܐܠܗ ܕܒܝܬ[7] ܫܡܥܘܢ ܕܫܬܟܚ ܒܝܬ ܫܠܛܢ: ܐܡܪ
ܕܐܢ ܕܒܝ ܒܟܐ ܐܠܗ ܐܢ!

ܫܟ ܒܩܛܢ ܕܡܢܐ ܒܟ ܐܢ ܐܡܪ: ܐܠܗ ܟܫܢ
ܡܫܟ ܕܡܢܐ ܒܟ ܩܠܐ ❖ ܐܠܗ ܐܠܗ ܕܒܝܬ ܐܒܕ ܒܝ ܒܝ
ܒܝ ܐܢ ܡܫܟ: ܐܟܠ ܒܝܬ ܩܒ ܟܕܒ ܠܡܫܟ ❖
ܐܟܠ ܒܩܛܢ ܒܝ ܐܠܗ ܟܡܐ ܡܫܟ ܒܝ: ܐܟܠ ܒܝ ܐܠܗ
ܒܝ ܫܠܛ ❖ ܡܫܟ ܐܠܗ ܡܢܐ ܒܝ ܒܝ ܐܡܪ ❖
ܕܒܝ ܡܐ ܒܝ ܐܡܪ : ܐܠܗ ܐܡܪ ܒܝ ܒܝ ܒܝ[8] ܐܢ ❖
(ܐܝܟ ܕܡܫ ܡܢܐ ܒܝ[9] ܒܟ ܐܡܪ: ܐܠܗ ܐܡܪ ❖ ܐܠܗ
(ܐܠܗ ܫܠܛ[10] ❖ ܐܠܗ ܒܩܛ ❖ ܐܠܗ ܡܫܟ ܐܠܗ ❖

(1) Desunt in P. (2) P. ܡܐܟܝܠ ܕܐ ܐܡܪ (3) P. sic ܐܪܒܥܐ
(4) R. ܐܝ ܕܡܫܟ ❖ (5) P. ܕܐ ❖ (6) Effacé dans le P. ❖ R. ܐ ❖ ❖ ❖

ܕܡܐ ܟܬܝ ܟܝ׃ ܐܡܝܟ ܩܒܝ ܐܝܡܐ ܕܡܐ ܕܝܫ ܕܝܫ ܕܡܐ ܕܡܐ[1]
ܟ ׀ ܕܐ ܕܝܫ ܕܝܫ ܐܡܫ ܕܐ ܟܟ ܡܟ׃ ܕܝ ܡܟ ׃ ܕܝ
ܟ ܫܟ ܕܝܫ ܕܝܫ ܟܡܐ ܐ ܫܡ ܟ ׀ ܟܡ[2] ܟܝ ܡܟ
ܕܝ ܟ ׀ ܟ ׀ ܟ ׀ ׃ ܟ ׀ ׀ ׀

ܕܒܟܐ ܐܘ ܕܠܡܕ ܟܕ ܢܝܢ ܕܢܦܩ ܒܥܐ ܒܟܝܐ ܡܢܗܢ ܡܢ
ܟܝܟܐ ܕܟܒܝ: ܕܢܡܢܗܐ ܡܢܝ ܡܢܗܢ ܕܟ ܩܘܟܝ ◆
ܕܢ ܫܩܦܐ ܡܢܬܟ ܟܒܝܐ ܡ ܢܬܒܐ: ◆ ◆ ◆ ◆ ◆
ܡܢܗܢ ܩܘܒܝܐ ܟ ܟ ܡܕܟܝ ◆ ܢܟ ܡܢܗ ◆ ◆ ◆ ◆
ܠܡܝܢ ܢܝ ܕܢܦܩ ܒܥܐ: ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆
ܡ ܡܕܟܝ ◆ (ܩܡ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܐ ܕܥܒܕ ܠܝ ܐܢ ܠܐ ܥܒܕ ܠܝ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܐ ܕܥܒܕ ܠܝ ܐܢ ܠܐ ܥܒܕ ܠܝ ܐܝܟ ܕ

ܐܝܟ ܐܬܕܫܝ ܕܡܚܟ ܚܝܟܠܟ[1] ܥܡ ܡܟܠܬܟ ◆ ܘܐ ܐܦܠ ܘܡܠܟ ܚܒܝܒ[2] ܣܘܦ ܐܦܝ ܒܟ ܒܥܒܕܟ : ܟܠ ܢܝܢܐ ܒܟܠ ܕܫܬܐ ◆ ܥܡ ܒܥܠ ܕܒܝܬܐ ◆ ܡܢ ܒܟܒܝܢ ܐܢ ܡܘ ܕܒܝܬ ◆ ܐܦ ܒܟ ܐܦ ܒܟ ܐܦ ܒܟ ◆ ܐܦ ܒܟ ܐܦ ܒܟ ◆ ܐܦ ܒܟ ܐܦ ܒܟ ◆

ܟܘ

ܡܐܡܪܐ

ܕܒܟ ܙܥܘܪܐ ܕܡܪܝ: ܕܒܟܒ ܡܘܕܟܐ[1] ܒܩܕܡܝܐ
ܕܐܟܣܕܪܐ: ܟܐ ܒܟܬ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܐܠܗܐ:
ܒܪܟܬ ܫܡܐ ܩܕܝܫܬ ܕܐܠܗܟ[2] ܒܩܕܡܝܐ ܕܒܪܟ:
ܒܟ ܗܘ ܡܒܪܟ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ.

1. ܐܡܪܬ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘ ܒܪܗ ܙܥܘܪܐ: ܒܬܒܬ ܕܟܝ
ܫܡܥ ܒܝܡܐ: ܒܟܬ ܩܕܡ ܫܡܥ ܟܡܐ ܒܪܟ. ܐܡܪ ܠܗ
ܙܟܝ ܒܒܝܬ ܐܠܗܐ ܒܟܟ ܟܠ ܒܒ ܒܪܟ: ܡܒܟ
ܒܪܟ ܒܒܝܬ ܕܒܟ ܐܒܕ ܒܫܟ ܐܡܟܝܐ. ܡܒ ܟ
ܗܘ ܟܟ ܐܡ ܐܒܕ: ܡܡܟܒܬ ܡܒܕܟ ܡܒܕܟ[3]
ܡܒܟܟ: ܒܒ ܟ ܐܡ ܒܒ ܒܒ ܒܒܒ ܒܒ ܒܒ
ܒܡܒ: ܒܒ ܟ ܐܡ ܒܒ ܒܒ ܒܒ ܒܒ ܒܒ
ܒܡ ܒ ܒ ܒ

ئەرکێک ڕەسڤێجەن شێڤ ھەڤدێنەڤ. ەنێک ئەرک ھێکە ھە
ڕەسڤێجەن ڤێسڤەجەن ئەرک دەسک ئەڵێ: ھەڤ ڕەسڤەجەن ئەڤێ
سێ ھەڤخەسڤەڤ. ئەک ھە ڤەرک ئەڤەجەن ھەڤێ: ئەرک
ئەڤێ: ڤێ ماڤەنێ ئێ ھەڤ ئێسڤەجەن. ڤێ ئەڤەجەن
ڤەڤێڵێڤێ ھەڤێڵێڤێ ھەڤێ: ھەڤێ ڤێڵێڤێ ھەڤێ ڤێڵێڤێ.
ەڤەجەن ئێڤەسڤەڤ ھەڤەسڤەڤ: ڤێ ڤێجەن ئێسڤەڤ ڤەڤێ:
ەڤەک ڤێڤێڵێ ڵەسڤەڵ ئێسڤەڵ ئەڵێ. ڵەڵ ڤەڤێڵ ڵەڤ
ەڤێڵێڤ ەڤێڵێڤ ڤەڤ ئێڵێڤەجەن ھەڤ: ەسڤەجەن ڤەڤێڵێڤ
ەڤەڤ ڤەڤەڤ ڵەڤ ڤەڤەڤ: ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ
ڤەڤەڤ: ڤێڤەڤ ڤەڤەڤەڤ ڤێڵ ڤەڤەڤەڤ ڤەڤەڤ. ڵەڤ ڵەڤ
ڤەڤێڵ ڤەڤەڤەڤ ڤەڤ ڤەڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤەڤ ڤەڤەڤ
ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ
ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ
ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ
ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ
ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ
ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ
ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ

حكمة طبية: عين الديك تعلق على الرقبة تزيل الصداع النصفي وتحدث نشوة.

٥. طلسم لمنع الوحوش من الدخول في الديار: اكتب على رق جلد غزال بمداد مصنوع من الزعفران وماء الورد هذه الكلمات: ابرا ابرا ابرا. ثم علقه على باب الدار فلا يجرؤ أسد ولا نمر ولا ذئب على الاقتراب. وقد جرب هذا مرارا فكان ناجعا. وإذا كتبت على جلد ثعلب وعلق على باب الحظيرة منع الذئاب عن الغنم. وإذا كتبت على جلد ثعلب وعلق على باب الحظيرة منع الذئاب عن الغنم. وإذا كتبت على جلد ثعلب وعلق على باب الحظيرة منع الذئاب عن الغنم.

حيرضصلا[1] ةقفلا ىلع ةيلتلا كلذ نكلو. ليقو هجولا يف
ةكتبلا كأ كلسلا ديدجلا عونلا نم ةيلتلا نوكت :
مدقتلا لثم ةدئاقلا كيحضلا مدقملا سفن
ديعصلا.

٨. كيلع نيع هللا كلذ دقفلا: ديعسلا ةوقلا ةذ ةيقلا:
حلاو ليلذلا فيضلا ميتلا: هوشلا بضقلا أك كتصلا.
ةجلا ىكل نيعلا: كلذ لاؤيعلا مديبلا ملحملا ميعلا
ةيحلا ةوقلا كعلملا ةجلا ميوئس هل سنكملا ديعسلا:
ماظنلا نيعلا جيعلا دقفلا هيكيلا ديكتلا ةيلكلا: سفن
هيكيلا: ديقعلا كل ميعسلا ديلذعسم. ةجلا فل نيقلا ةلبق
صدلا كعولا ةيلبلا ديلبلا ةيحلا حيعلا ليلدلا ديصلا:
ةسحسيدلا ديلذعسلا مديفلا ليحلا ةوقلا. لبعلا ةوقلا
لثم: ديسكلا: نيم هل دلك كعيبتلا لسدسلا ولا: أك
كعيبتلا نيعلا شفل. ةيلك ميسلا دلكلا ةو فلك
ميهيلك نيلعيلا ةوقلا حيلاو: ةيلبلا صلا ديكلا حلاقلا
نيعلا ميقلا: نج ليقا لكعلا ةلك ميهلا مع سيقلا
دلك لكلا مديلل. لبعلا ةوقلا لثم: دلقلا يلا ديعسلا:
كل ميعسلا ديلبلا ليكلا ديحيلا حلاسلا. نج
لل لبقلا كعلملا ولبلا: ليعسلا دعسلا ةيلا ماظنلا ةيلكلا
ديلكلا سيديلا دلبلقا قلعلا هلا: نيع نيديلا
ةيعلا نيولا. ةلا نبق (دلك[2]؟) حيقلا دلكلا ماظنلا

(1) حيرضصلا sic (2) كلد sic

ڤڤڤڤڤڤڤڤ

וְהִנֵּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאִים בַּמִּדְבָּר סִין בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקָדֵשׁ וַתָּמָת שָׁם מִרְיָם וַתִּקָּבֵר שָׁם: וְלָעֵדָה לֹא הָיָה מָיִם וַיִּקָּהֲלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן: וַיָּרֶב הָעָם עִם מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוּ גָוַעְנוּ בְּגוֹעַ אַחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה: וְלָמָּה הֲבֵאתֶם אֶת קְהַל יְהוָה אֶל הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוּת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירֵנוּ: וְלָמָּה הַעֲלִיתֻנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל הַמָּקוֹם הָרָע הַזֶּה לֹא מְקוֹם זֶרַע וּתְאֵנָה וְגֶפֶן וְרִמּוֹן וְגַם מַיִם אֵין לִשְׁתּוֹת: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקָּהָל אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה אֲלֵיהֶם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת הַמַּטֶּה וְהַקְהֵל אֶת הָעֵדָה אַתָּה וְאַהֲרֹן אָחִיךָ וְדִבַּרְתֶּם אֶל הַסֶּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מֵימָיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן הַסֶּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת הָעֵדָה וְאֶת בְּעִירָם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַמַּטֶּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ: וַיַּקְהִלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הַקָּהָל אֶל פְּנֵי הַסֶּלַע וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְעוּ נָא הַמֹּרִים הֲמִן הַסֶּלַע הַזֶּה נוֹצִיא לָכֶם מָיִם: וַיָּרֶם מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ וַיַּךְ אֶת הַסֶּלַע בְּמַטֵּהוּ פַּעֲמָיִם וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתֵּשְׁתְּ הָעֵדָה וּבְעִירָם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן יַעַן לֹא הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת הַקָּהָל הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם: הֵמָּה מֵי מְרִיבָה אֲשֶׁר רָבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְהוָה וַיִּקָּדֵשׁ בָּם:

(א) מי מריבה. עי' לעיל כ, יג.

قصاص الدم: وهو ان لا يقتل بالقاتل الا قاتله فقط: ولا يقتل
ولده ولا عبده ولا امته ولا احد من اقاربه. كما يفعل الاعراب
الان. فانهم اذا قتل احد منهم احدا من قبيلة اخرى. قتلوا
اول من يلقونه من تلك القبيلة. ولو كان صبيا او امرأة.
٥. انما ذكر تعالى تحريم الدم لانهم كانوا يعتقدون
ان الدم هو الحياة: وان الحياة هي النفس: فكانوا يشربون
الدم ليحيوا نفوسهم. فنهاهم عن ذلك. وقال لهم ان
الدم هو نفس الحيوان. فلا تشربوا نفوس الحيوان
لتحيا نفوسكم. وقوله ومن يد كل انسان اخيه اطلبن
نفس الانسان. اي من يد كل انسان اخيه اطلبن نفس
الانسان. فان من قتل انسانا قتل نفسه. وقوله من
يد اخيه اطلبن نفس الانسان. اي من يد كل انسان
اخيه اطلبن نفس اخيه الانسان. فان من قتل انسانا
قتل نفس اخيه الانسان. وقوله من يد كل انسان

ھەم ئۇنىڭغا ھەمكارلىق ئىشلىرىنى كۆرسىتىپ.
ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ ئىشلىرىنى: ئوبدان ئۆگىنىپ ئۇنىڭ
ھەم ئۇنىڭ ئىشلىرى: ئوبدان ئىشلەپ ئۇنىڭ ئۈستىگە
ئۇنىڭ ئىشلىرىنى ئوبدان ئۆگىنىپ: ئۇنىڭ ئۈستىگە
ئۇنىڭ ئىشلىرىنى ئوبدان ئىشلەپ: ئۇنىڭ ئۈستىگە
«ئۇنىڭ ئىشلىرىنى ئوبدان ئۆگىنىپ: ئۇنىڭ ئۈستىگە
ھەم ئۇنىڭ ئىشلىرى: ئوبدان ئىشلەپ ئۇنىڭ ئۈستىگە
«ئۇنىڭ ئىشلىرىنى ئوبدان ئۆگىنىپ: ئۇنىڭ ئۈستىگە
ھەم ئۇنىڭ ئىشلىرى: ئوبدان ئىشلەپ ئۇنىڭ ئۈستىگە
ئۇنىڭ ئىشلىرىنى ئوبدان ئۆگىنىپ: ئۇنىڭ ئۈستىگە
ھەم ئۇنىڭ ئىشلىرى: ئوبدان ئىشلەپ ئۇنىڭ ئۈستىگە
ئۇنىڭ ئىشلىرىنى ئوبدان ئۆگىنىپ: ئۇنىڭ ئۈستىگە
ھەم ئۇنىڭ ئىشلىرى: ئوبدان ئىشلەپ ئۇنىڭ ئۈستىگە
ئۇنىڭ ئىشلىرىنى ئوبدان ئۆگىنىپ: ئۇنىڭ ئۈستىگە
ھەم ئۇنىڭ ئىشلىرى: ئوبدان ئىشلەپ ئۇنىڭ ئۈستىگە
ئۇنىڭ ئىشلىرىنى ئوبدان ئۆگىنىپ: ئۇنىڭ ئۈستىگە
ھەم ئۇنىڭ ئىشلىرى: ئوبدان ئىشلەپ ئۇنىڭ ئۈستىگە
ئۇنىڭ ئىشلىرىنى ئوبدان ئۆگىنىپ: ئۇنىڭ ئۈستىگە
ھەم ئۇنىڭ ئىشلىرى: ئوبدان ئىشلەپ ئۇنىڭ ئۈستىگە

ايت ڤون تياد برڤاتوت سكالي ايت اورڠ يڠ تياد
برڤاتوت ايت اورڠ يڠ تياد برڤاتوت سكالي. اداله
اورڠ يڠ تياد برڤاتوت ايت اورڠ يڠ تياد مڠاجر
اورڠ لاين اونتوق برڤاتوت. اورڠ يڠ برڤاتوت
ايت اورڠ يڠ مڠاجر اورڠ لاين اونتوق برڤاتوت.
اورڠ يڠ برڤاتوت ايت اورڠ يڠ مڠاجر اورڠ لاين
اونتوق برڤاتوت. اورڠ يڠ برڤاتوت ايت اورڠ
يڠ مڠاجر اورڠ لاين اونتوق برڤاتوت. اورڠ يڠ
برڤاتوت ايت اورڠ يڠ مڠاجر اورڠ لاين اونتوق
برڤاتوت. اورڠ يڠ برڤاتوت ايت اورڠ يڠ مڠاجر
اورڠ لاين اونتوق برڤاتوت. اورڠ يڠ برڤاتوت
ايت اورڠ يڠ مڠاجر اورڠ لاين اونتوق برڤاتوت.
اورڠ يڠ برڤاتوت ايت اورڠ يڠ مڠاجر اورڠ لاين
اونتوق برڤاتوت. اورڠ يڠ برڤاتوت ايت اورڠ
يڠ مڠاجر اورڠ لاين اونتوق برڤاتوت. اورڠ يڠ
برڤاتوت ايت اورڠ يڠ مڠاجر اورڠ لاين اونتوق
برڤاتوت. اورڠ يڠ برڤاتوت ايت اورڠ يڠ مڠاجر
اورڠ لاين اونتوق برڤاتوت. اورڠ يڠ برڤاتوت
ايت اورڠ يڠ مڠاجر اورڠ لاين اونتوق برڤاتوت.
اورڠ يڠ برڤاتوت ايت اورڠ يڠ مڠاجر اورڠ لاين
اونتوق برڤاتوت. اورڠ يڠ برڤاتوت ايت اورڠ
يڠ مڠاجر اورڠ لاين اونتوق برڤاتوت. اورڠ يڠ
برڤاتوت ايت اورڠ يڠ مڠاجر اورڠ لاين اونتوق
برڤاتوت. اورڠ يڠ برڤاتوت ايت اورڠ يڠ مڠاجر
اورڠ لاين اونتوق برڤاتوت. اورڠ يڠ برڤاتوت
ايت اورڠ يڠ مڠاجر اورڠ لاين اونتوق برڤاتوت.

(1) ڤرجنته. (2) sic ايت

ܕܝܥܩܘܒ ܚܟܡܐ ܙܡܝܪ: ܕܟ ܢܒܝܐ ܡܐܘܡܐ ܚܢܢܝܐ ܕܐ ܕܝܟܘܬ:
(ܝܟ؟) ܕܡܚܝܢ ܕܡܐ. ܐܡ ܕܟ ܙܟܐ ܒܝܕܐ ܟܒܕ ܝܟ
ܝ ܝܟ: ܒܟ ܐܡ ܟܡ ܕܒܟܡܐ ܢܒܝܐ ܕܐ ܕܝܟܘܬ ܡܡܕܐ.
ܐܡ ܕܝ ܕܝܚܝܡܕܝ ܡ ܟܒܟ: ܕܟ ܐܝܡܟ ܡܒܢ:
ܝܚܒܢ ܟܡܢ ܟܝܚܝ ܟܡ ܙܟܝ: ܐܡ ܐܙܟ ܡܒܟ ܟܡ
ܐܝܟܒ ܕܐ: ܟܡ ܒܟܝܢ ܡܡܐ ܒܐܡ: ܟܒܝܢ ܟܡ ܕܝܐ.
ܟܡ ܙܡܝ ܕܝ ܡܡ ܟܒܝ ܡ ܒܝܝ ܡ ܒܟ ܕܒ ܡܡ ܕܝ
ܕܟܟ ܐ ܡ ܒܝ ܡ ܒܝ ܒܟ ܕܒ ܡ ܒܟ ܡ ܒ ܡ ܒ ܡ ܒ

638 ڀڌڪ ڏڪڻ ڏڪڻ ڏڪڻ

كۆتۈرۈپ: بۇ ھەر ئىككىڭلەر ئۈچۈن ئەمەس، بۇ ئۇلار ئۈچۈن ئۆلگەن: ئۈچ ئەتىدىن ئېتىبارەن ئۆچ ئاغىنىلىرىنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇلارنىڭ ئۆلۈكلىرىنى ئۈچ كۈن ئۆچ كېچە ئاسمان ئاستىدا قويۇپ قويغان: ھەر قايسىسىغا ئۆچ ئاغىنىلىرىنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇلارنىڭ ئۆلۈكلىرىنى ئۈچ كۈن ئۆچ كېچە ئاسمان ئاستىدا قويۇپ قويغان ئادەم ئۆزى ئۆلتۈرگەن ئۆچ ئاغىنىسى

ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܬܝ ܥܘܢܝ ܡܢ ܥܡ ܐܠܗܝ ܚܝ ܘܩܝܡ ܠܥܠ ܡܢ ܐܪܥܐ ܗܢ ܐܠ ܐܠܗܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܗ ܐܢ ܐܢܐ ܐܬܝ ܠܟ ܡܪܝ ܐܠܗܝ

ܚܕ ܙܒܢ: ܕܝ ܡܚܫܒ ܡܚܫܒܬܐ ܕܦܩܕ ܠܗ ܠܡܬܐ: ܙܡܢ ܙܒܢ ܙܒܢ ܡܬܐ ܡܬܐ؟ ܝ ܡܬܐ ܚܕ ܟܕ ܦܢܐ: ܙܟܝ ܡܚܫܒ ܦܩܕ. ܘ ܡܚܫܒ ܟܕ ܦܩܕ: ܗܕܐ ܙܟܝ ܟ ܡܚܫܒ ܡܚܫܒܬܐ ܕܝ ܠܗ ܠܡܬܐ: ܙܟܝ ܕܝ ܡܬܐ ܚܕ ܟܕ ܙܒܢ ܙܟܝ ܕܝ ܙܒܢ. ܝ ܡܬܐ ܚܕ ܟܕ ܦܢܐ: ܙܟܝ ܕܝ ܙܒܢ ܟ

٣. لەگەڵ ئەو هەموو بابەتە جیاوازانەی لە کتێبی
بیرکاریدا هەیە، ئەگەر هەوڵ نەدەیت بۆ بەستنەوەی
هەر بابەتێک بە بابەتەکانی تر، ئەوا هیچ سوودێکی
ئەوتۆ بەدەست ناهێنیت. بۆیە پێویستە هەوڵ بدەیت
بۆ بەستنەوەی بابەتەکان بە یەکتر، بۆ نموونە:
بەستنەوەی بیرکاری بە زانستەکانی تر، بەستنەوەی
بیرکاری بە ژیانی ڕۆژانەوە، بەستنەوەی بیرکاری بە
بیرکاری خۆی. ئەمەش بە چەند شێوازێک دەبێت:
بەستنەوەی بابەتێک بە بابەتێکی تر لە هەمان
وانەدا، بەستنەوەی بابەتێک بە بابەتێکی تر لە
وانەیەکی تردا، بەستنەوەی بابەتێک بە بابەتێکی تر
لە ساڵێکی تردا. ئەمەش دەبێتە هۆی ئەوەی
قوتابی بیرکاری وەک بابەتێکی ڕەها نەبینێت و
هەستی بە گرنگی بابەتەکان بکات. هەروەها
بەستنەوەی بابەتەکان بە یەکتر، قوتابی ئامادە
دەکات بۆ وەرگرتنی زانیاری نوێ. هەروەها
بەستنەوەی بابەتەکان بە یەکتر، قوتابی ئامادە
دەکات بۆ وەرگرتنی زانیاری نوێ. هەروەها
بەستنەوەی بابەتەکان بە یەکتر، قوتابی ئامادە
دەکات بۆ وەرگرتنی زانیاری نوێ. هەروەها

فاخبروه الخبر فاغتم لذلك: ثم ان الملك ارسل الى
الرجل يطلب منه ان يعيد اليه ماله فقال له الرجل
ما اخذت منك شيئا قط ولا رأيتك قبل هذا اليوم:
فلما سمع الملك كلامه علم انه قد احتال عليه
فاخذه وقيده وحبسه في بيت من بيوت داره
وجعل عليه حارسا يحرسه: ثم ان الملك ارسل الى
الرجل الذي كان اودع عنده المال فاحضره وقال
له اريد ان تعطيني مالي الذي اودعته عندك
فقال له الرجل ما اودعت عندي شيئا قط ولا
رأيتك قبل هذا اليوم: فلما سمع الملك كلامه
علم انه قد احتال عليه ايضا فاخذه وقيده
وحبسه في بيت من بيوت داره: ثم ان الملك
ارسل الى الرجل الذي كان اودع عنده الجوهر
فاحضره وقال له اريد ان تعطيني جوهري الذي
اودعته عندك فقال له الرجل ما اودعت عندي
شيئا قط ولا رأيتك قبل هذا اليوم: فلما سمع
الملك كلامه علم انه قد احتال عليه ايضا فاخذه
وقيده وحبسه في بيت من بيوت داره: ثم ان
الملك ارسل الى الرجل الذي كان اودع عنده
الجارية فاحضره وقال له اريد ان تعطيني جاريتي
التي اودعتها عندك فقال له الرجل ما اودعت
عندي شيئا قط ولا رأيتك قبل هذا اليوم: فلما
سمع الملك كلامه علم انه قد احتال عليه ايضا
فاخذه وقيده وحبسه في بيت من بيوت داره:

ܐܝܟ. ܫܦܪ ܐܢܐ ܕܝܢ ܕܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬܐ ܒܝܬ ܐܒܝܗ
ܘܐܡܪ: ܡܢܐ ܐܝܟ ܟܝ ܐܬܐ ܒܟܪ ܒܫܒܬ؟ ܘܐܡܪ ܠܗ
ܡܪܗ ܕܒܝܬܐ ܗܟܢܐ ܒܟܪ ܐܫܟܚ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ
ܕܐܬܐ ܒܟܪ ܐܫܟܚ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܫܟܚ: ܘܐܡܪ
ܠܗ ܐܝܟ ܐܫܟܚ: ܒܝܬ ܐܫܟܚ ܕܒܟܘܬܐ ܘܐܡܪ
ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܬ ܒܟܪ. ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ
(ܕܒܝܫܐ[1])؟ ܫܬܩ ܒܝܢܝ: ܐܡܪ ܒܫܬܩ: ܘܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܟܝ ܫܡܥ ܐܢܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ
ܐܝܟ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ: ܐܝܟ ܐܝܟ
ܟܝ ܐܝܟ. ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ: ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ: ܐܝܟ ܐܝܟ ܟܝ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ: ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ؟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ؟

ܐ. ܫܦܪ[2] ܐܢܐ ܟܝ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ: ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ.
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ: ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ: ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ

---

(1) ܕܒܝܫܐ sic ܫܬܩ ܒܝܢܝ. ؟. ـ—ـ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ـ—ـ ܐ.
(2) Hic quædam desunt in Vers. nostra syr. quæ inveniuntur in lat.

ئەڤەرێ ڤە دەڤ: دەڤ ڤەشەڤ. مەڤەمێڤ ئەمد مەڤ ڤەڤەڤ ەدێ: ئەڤەرێ ڤە دەڤ: ەڤەتێ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ. ەڤەڤ ڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ: ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ ڤەڤەڤ

ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿದೆ; ನಿನ್ನ ನಂಬಿಗಸ್ತಿಕೆಯು ಮೇಘಮಂಡಲದ ವರೆಗೂ ಇದೆ. ನಿನ್ನ ನೀತಿಯು ಮಹಾಪರ್ವತಗಳಂತೆಯೂ, ನಿನ್ನ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪುಗಳು ಮಹಾ ಅಗಾಧವಾದ ಸಮುದ್ರದಂತೆಯೂ ಇವೆ; ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನೀನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನೂ ಪಶುಗಳನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೀ. ದೇವರೇ, ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯು ಎಷ್ಟೋ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ! ಮನುಷ್ಯರು ನಿನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಆಲಯದಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿರುವ ಆಹಾರವನ್ನು ಅವರು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ; ನಿನ್ನ ಸುಖಾನಂದದ ನದಿಯಿಂದ ನೀನು ಅವರಿಗೆ ಪಾನಮಾಡಿಸುತ್ತೀ. ಜೀವದ ಬುಗ್ಗೆಯು ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ; ನಿನ್ನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಬೆಳಕನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಅರಿತವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯನ್ನೂ, ಸರಿಯಾದ ಹೃದಯವುಳ್ಳವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸು. ಅಹಂಕಾರಿಗಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳದಂತೆಯೂ, ದುಷ್ಟರು ನನ್ನನ್ನು ಓಡಿಸಿಬಿಡದಂತೆಯೂ ಕಾಪಾಡು. ಅಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮಿಗಳು ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ; ಅವರು ಕೆಡವಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಮೇಲೆದ್ದಿರಲಾರರು. ನಾನಾದರೋ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವೆನು; ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವೆನು.

೧೧೯ನೇ ಕೀರ್ತನೆ.

ಆಲೇಫ್.

ಯೆಹೋವನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುವವರು ಧನ್ಯರು. ಆತನ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಪೂರ್ಣಹೃದಯದಿಂದ ಆತನನ್ನು ಹುಡುಕುವವರು ಧನ್ಯರು. ಅವರು ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಅವರು ನಿನ್ನ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನೀನು ನಮಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದೀ. ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂತೆ ನನ್ನ ಮಾರ್ಗಗಳು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲಿ. ಆಗ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವಾಗ ನಾನು ನಾಚಿಕೆಪಡುವದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ನೀತಿಯ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಯಥಾರ್ಥಹೃದಯದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸುವೆನು. ನಿನ್ನ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವೆನು; ನನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಡ.

ಬೇತ್.

ಯೌವನಸ್ಥನು ತನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೇಗೆ ಶುದ್ಧವಾಗಿಡಬಲ್ಲನು? ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದಲೇ. ಪೂರ್ಣಹೃದಯದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿದ್ದೇನೆ; ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ನಾನು ತಪ್ಪಿಹೋಗದಂತೆ ಮಾಡು. ನಿನಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಪಾಪಮಾಡದಂತೆ ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಯೆಹೋವನೇ, ನೀನು ಸ್ತುತಿಹೊಂದಿದವನು; ನಿನ್ನ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಕಲಿಸು. ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದ ಎಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ತುಟಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತಿಗಿಂತಲೂ ನಿನ್ನ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಆನಂದಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತೇನೆ; ನಿನ್ನ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸಿ ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯುವದಿಲ್ಲ.

ಗಿಮೆಲ್.

ನಿನ್ನ ಸೇವಕನಿಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡು; ಆಗ ನಾನು ಜೀವಿಸಿ ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವೆನು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆ; ಆಗ ನಿನ್ನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ನೋಡುವೆನು. ನಾನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪರದೇಶಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ; ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಮರೆಮಾಡಬೇಡ. ನಿನ್ನ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪುಗಳಿಗಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಂಬಲಿಸುವದರಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ಜಜ್ಜಿಹೋಗಿದೆ. ಅಹಂಕಾರಿಗಳಾದ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತರನ್ನು ನೀನು ಗದರಿಸುತ್ತೀ; ಅವರು ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಿಂದೆಯನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನೂ ನನ್ನಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕು; ನಾನು ನಿನ್ನ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಧಾನರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನನಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಸೇವಕನು ನಿನ್ನ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ನನಗೆ ಆನಂದಕರವಾಗಿವೆ; ಅವು ನನ್ನ ಆಲೋಚನಾಕರ್ತರಾಗಿವೆ.

ויאמר לה מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר
אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן: ויאמר לכי שאלי
לך כלים מן החוץ מאת כל שכניך כלים רקים אל תמעיטי:
ובאת ובאת דלתך בעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה
והמלא תסיעי: ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה
המה מגישים אליה והיא מיצקת: ויהי כמלאות הכלים
ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד
כלי ויעמד השמן: ותבוא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי
מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת בניך חיי את יתר
בנות: ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה
ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו סר שם לאכל לחם:
ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא
עבר עלינו תמיד: נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה
ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה: ויהי
יום אחד ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם: ויאמר
אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו:
ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת עלינו את כל החרדה
הזאת מה לעשות לך הדברי לך למלך או לשר הצבא ותאמר
בתוך עמי אנכי יושבת: ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי
אבל בן אין לה ואישה זקן: ויאמר קראי לה ותקרא לה
ותעמד בפתח: ויאמר למועד הזה כעת חיה את חבקת בן
ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך: ותהר
האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע:
ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים: ויאמר
אל אביו נסיוני נסיוני לראשי כי נער לי ויאמר אל הנער
שאהו והביאהו אל אמו: וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על
ברכיה עד הצהרים וימת: ותעל ותשכב על מטת איש
האלהים ותסגר בעדו ותצא: ותקרא אל אישה ותאמר שלחי
נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות ואלכה עד איש
האלהים ואשובה: ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא
חדש ולא שבת ותאמר שלום: ותאמר אל אישה ותאמר

ולא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בה: ר' יוסי אומר אין לי אלא

ותמלא הבית והאשה אשר היו מלאים אליו הגישה אליו והוא שותה: ויהי עוד אמרה אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן: ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיכה ואת אמך ואת בניך יחיו בנותר: ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו סר שם לאכל לחם: ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה: ויהי יום אחד ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם: ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הנדבר לך למלך או לשר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת: ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן: ויאמר קרא לה ותקרא לה ותעמד בפתח: ויאמר למועד הזה כעת חיה את חבקת בן ותאמר אל תדני אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך: ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע: ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים: ויאמר אל אביו ראשי ראשי הנער אל אמו שאהו אל אמו: וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת: ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות ואלכה עד איש האלהים ואשובה: ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: ותאמר אל אישה ותאמר נהג לכי לפני אל תרף לי רכב אם אמר אליך: ותלך ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אותה לקראתה ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית הזאת: עתה קרא נא לקראתה ויאמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום: ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי: ותאמר הבקשתי בן מאת אדני הלא אמרתי אל תשלני: ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא איש לא תברכנו כי תברכך איש לא תענהו ושמת משענתי על פני הנער: ותאמר אם חי יהוה ואם חי נפשך אם אעזבך וילך אחריה: וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב ויחזר לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער: ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו: ויבא ויסגר הדלת בעדם שניהם ויתפלל אל יהוה: ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד: וישב וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו הנער עד שבעת פעמים ויפקח הנער את עיניו: ויקרא אל גחזי ויאמר קרא אל השונמית הזאת ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך: ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא: ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ והבני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים: ויצא אל השדה למצא שם מצא גפן שדה ויקטף ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא וישר לחתכה אל תוך סיר הנזיד כי לא ידעו: ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל: ויאמר והביאו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לאנשים ויאכלו ואין עוד דבר רע בסיר: ואיש בא מבעל שלשה ויביא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שעורים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לאנשים ויאכלו: ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר שנו לאנשים ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר השאיר: ויאכלו ויותרו כדבר יהוה: ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי בו נתן יהוה תשועה בארם והאיש היה גבור חיל מצרע: וארם יצאו גדודים ויחלו מארץ ישראל ונערה קטנה שבתה לפני אשת נעמן: ותאמר אל גברתה לו אדני נעמן עם הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו: ויבא איש ויגד לאדניו לאמר כה אמרה הנערה אשר מארץ ישראל: ויאמר ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשרת חלפות בגדים: ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי: ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל: ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע: וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר: ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו על המקום ורפא המצרע: הלא טובים אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה: ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר: וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער טהור: וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך: ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויאבה: ויאמר נעמן ואם לא לתן נא לעבדך משא צמד פרדים עפר כי לא יעשה עוד עבדך עלה ומזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה: בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה: ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברות הארץ: וישמע גחזי נער אלישע איש האלהים לאמר הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא וחי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה: ויבן גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו וירד מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה באו אלי משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים: ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפצר בו ויצר ככרי כסף בשתי כלכות ושתי חלפות בגדים ויתן על שני נעריו וישאו לפניו: ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו: והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך הלקח את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: צרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג: ובני הנביאים אמרו אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר הוא לנו: נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה שם מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו: ויען האחד ויאמר הואל נא ובא עם עבדיך ויאמר אנכי אלך: וילך עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו את העצים: והיה בהפלו קורה ויפל הברזל במים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא חמוד: ויאמר איש האלהים אי זה נפל ויראהו את המקום ויקץ חתיכת עץ וישלך שמה ויצף הברזל: ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו: וארם נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלוני יחנה: וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבור במקום הזה כי שמה ארם נחתים: וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירהו ונשמר שם לא פעם ולא פעמים: ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם הלא תגידו לי אשר לנו מי אל מלך ישראל: ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך: ויאמר לכו וראו אי זה והשלח ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן: וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר: וישכם משרת איש האלהים לקום בבקר ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אהה אדני איכה נעשה: ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם: ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיני ויפקח יהוה את עיני הנער והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע: וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים ויך אותם בסנורים כדבר אלישע: ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך וזאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים והולך אותם שמרון: ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האלה ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון: ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראותו אותם אבי אכה אכה: ויאמר לא תכה אכה אשר שבית בחרבך ובקשתך אתה תכה אכה ושים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם: ולא יספו עוד גדודי ארם לבא בארץ ישראל: ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון: ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וקב חרי היונים בחמשה שקלים כסף: ומלך ישראל עבר על החומה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: ויאמר אל לא יושיעך יהוה מאין אקח לך מן הגרן ומן היקב: ויאמר אליה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר: ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה מחר תני את בנך ונאכלהו ותחבא את בנה: ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החומה וירא העם והנה השק על בשרו מבית: ויאמר אסף אלהים לי כה יעשה לי וכה יוסיף כי עמד ראש אלישע בן שפט עליו היום: ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלאכו מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר הוא שלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה לכרות את ראשי ראו השמרו בבוא המלאך סגרו את הדלת ולחצתם אתו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו: עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מעם יהוה מה אקוה ליהוה עוד: ואלישע אמר שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שעורים בשקל בשער שמרון: וישען השלישי אשר המלך נשען על ידו על האיש האלהים ויען האיש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות במרום הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל: ויהי לו כן והעם רמסו אתו בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בהרדת המלך אליו: ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר שתי סאים שעורים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון: וענה השר אשר המלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות במרום הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל: ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי את וביתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים: ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: ויהי מקץ שבע השנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה: והמלך מדבר אל גחזי נער האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע: ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע: וישאל המלך את האשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: ואלישע בא דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה: ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאתו לאמר החיה אחיה מחלי זה: וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה אחיה מחלי זה: ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות: וישם פניו ויעמד עד בוש ויבך איש האלהים: ויאמר חזאל למה אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח ואת מבחריהם בחרב תהרג ואת עלליהם תרטש והרתיהם תבקע: ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה את הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם: וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי החיה תחיה: ויהי ממחרת ויקח את המכסה ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו: ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהורם בן יהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה: בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם: וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה: ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל הימים: בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה ויתמלכו עליהם מלך: ויעבר יהורם צעירה ויכו את אדום הסובב עליו ושרי הרכב ויהי העם לאהליו: וישב אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז פשעה לבנה בעת ההיא: ויתר דברי יהורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב יהורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ויתמלך אחזיהו בנו תחתיו: בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל: וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כאשר בית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: וילך עם יהורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד וישמרו ארמים את יהורם: וישב המלך יהורם להרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארמים ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעד: ובא שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובא והקם את אחיו מתוך החדרים והביאו אל חדר פנימה: ולקח פך השמן ויצק על ראשו ויאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל ופתחת הדלת ונסת ואל תחכה: וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד: ויבא והנה שרי החיל ישבים ויאמר דבר אלי אליך שר אל כל שר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך שר: ויקם ויבא הבית והוא יצק השמן על ראשו ויאמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על עם יהוה על ישראל: והכית את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודם כל עבדי יהוה מיד איזבל: והאבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה: ואת איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קובר ויפתח הדלת וינס: ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר אליו השלום מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו: ויאמרו שקר הגד לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל: וימהרו ויקחו איש את בגדו וישימו תחת לו על גבי המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא: ויתנכל יהורם בן יהושפט בן נמשי אשר המליכו יהוא על יהורם ויהורם שמר ברמות גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם: והמלך יהורם שב להרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויהוא אמר אם יש נפשכם אל תצא פליט מן העיר ללכת להגיד ביזרעאל: ויהוא רכב ויסע יזרעאלה כי יהורם שכב שם ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות ביהורם: והצפה עמד על מגדל יזרעאל וירא את להקת יהוא בבאו ויאמר להקה אני רואה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: וילך רכב לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד אליהם ולא שב: וישלח רכב שני וילך אליהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי: ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והנהיגה כנהיגת יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג: ויאמר יהורם אסר רכבו ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויפגעו אתו בחלקת נבות היזרעאלי: ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים: ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיהו: ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יהורם בין כתפיו ויצא החץ מלבו ויכר ברכבו: ויאמר אל בדקר שא השליכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי משא את המשא הזה על יהוה: אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא השליכהו בחלקה כדבר יהוה: וירא אחזיהו מלך יהודה ויברח דרך בית הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם אתו הכו במרכבתו בעלה גור אשר ליבלעם וינס מגדו וימת שם: וירכבו אתו עבדיו על מרכבה וישאו אתו ירושלם ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דויד: ובשנת אחת עשרה ליורם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה: ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם את עיניה בפוך ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון: ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הורג אדניו: וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים: ויאמר שאוה אתה וישאוה ויזו מדמה על הקיר ועל הסוסים ויתרסה: ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא: וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים: וישובו ויגדו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל: והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת יזרעאל לבלתי יאמרו זאת איזבל: ואחאב היו לו שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים ויכתוב אל שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים על אחאב לאמר: ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר אתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק: ראו את הטוב ואת הישר שבבני אדניכם ושימו על כסא אביו ולחמו בעד בית אדניכם: והמה יראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו: וישלח אל אשר על הבית ואל השרים ואל הזקנים ואל אמנים על אחאב לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש כל הטוב בעיניך עשה: ויכתוב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ולקולי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה והמלכים שבעים איש אתי אשר גדלי העיר מגדלים אתם: והספר כבוא אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה: ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צבורי פתח השער עד הבקר: ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי עלי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה: דעו עתה כי לא יפל מדבר יהוה אל הארץ אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו: ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד: ויקם וילך ויבא שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך: יהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירת המלך ולשלום גבירת הגבירה: ויאמר חיו אתם ויחיום וישחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא הניח איש מהם: ויבא משם ויפגע ביהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה ידך ויתן ידו ויעלהו אליו המרכבה: ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה ויעלהו ברכבו: ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו: ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה: ועתה קראו אלי את כל נביאי הבעל את כל עבדיו ואת כל כהניו אל יפקד איש כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד איש לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען אבד את עבדי הבעל: ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו: וישלח בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל לא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה: ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבושים לכל עבדי הבעל ויוצא להם מלתחה: ויבא יהוא ויהונדב בן רכב הבית הבעלה ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם: ויבאו לעשות זבחים ועלות והנה בחוץ שמנים איש ויאמר יהוא אל השמנים ואל השלשים איש לאמר כל האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפש תחת נפשו: ויהי כאשר כלה העלות לעשות ויאמר יהוא אל הרצים ואל השלשים הבו בם אל יצא איש ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים ויבאו עד עיר בית הבעל: ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו אתה: וישברו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה: וישמד יהוא את הבעל מישראל: רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מעליהם את עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן: ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר היטבת לעשות הישר בעיני לעשות ככל אשר בלבבי לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל: ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל: בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל: מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן: ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו: ואת הימים אשר מלך יהוא על ישראל בשמרון עשרים ושמנה שנה: ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע המלוכה: ויהושבעת בת המלך יורם אחות אחזיהו לקחה את יואש בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתרהו מפני עתליהו ולא הומת: והיה עמה בבית יהוה נסתר שש שנים ועתליהו מלכת על הארץ: ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח שרי מאות לכרי ולרצים ויבא אליו הבית ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את בן המלך: ויצו אתם לאמר זה הדבר אשר תעשון שלשית הבאים בשבת ושמרי משמרת בית המלך: ושלשית בשער סור ושלשית בשער מאחר היסוד והעם כל החצרות בחצרות בית יהוה: ואל יבאו בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים הם יבאו כי קדש הם: ועשו הלוים סביב למלך איש נשקו בידו והבא אל הבתים יומת והיו את המלך בצאתו ובבואו: ויעשו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם היוצאים בשבת ויבא אל יהוידע הכהן: ויתן הכהן לשרי המאות את חניתות ואת צנות המלך דויד אשר בבית יהוה: ויעמדו הרצים איש נשקו בידו מן הכתף הימנית של הבית אל הכתף השמאלית של המזבח ושל הבית על המלך סביב: ויוצא את בן המלך וישם עליו את הנזר ואת העדות ויתנו לו את המלוכה וימשחו אתו ויפקו ידים ויאמרו יחי המלך: ותשמע עתליהו את קול הרצים את העם ותבא אל העם בית יהוה: ותרא והנה העמד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח וחוצצרים בחצצרות והמשררים במשוררים ומנגנים בכלי השיר ותקרע עתליהו בגדיה ותקרא קשר קשר: ויצו יהוידע הכהן את שרי המאות פקדי החיל ויאמר אלהם הוציאוה אל מבית לשורות והיוצא אחריה להמית בחרב כי אמר הכהן אל תמיתוה בבית יהוה: וישימו לה ידים ותבא דרך מבוא סוסים בית המלך ויהמיתוה שם: ויכרת יהוידע הברית בינו ובין כל העם ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה: ובין המלך ובין העם: וילכו כל עם הארץ הבית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן הרגו לפני המזבחות וישם הפקדים על בית יהוה: ויקח את שרי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ ויורדו את המלך מבית יהוה וילכו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בבית המלך: בן שבע שנים יואש במלכו: בשנת שבע למלכות יהוא מלך יואש ושנים מלך בירושלם ושם אמו צבויה מבאר שבע: ויואש עשה הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על הבמות: ויאמר יואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה: יקחו להם הכהנים איש מאת מכריו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק: ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית: ויקרא המלך יואש ליהוידע הכהן ולשאר הכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם חזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנוהו: ויאבו עוד לקחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית: ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח מימין בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים השמרים את כל הכסף המובא בית יהוה: והיה כראות כי רב הכסף בארון ויעל סופר המלך והכהן הגדול ויצרו ויספרו את הכסף הנמצא בבית יהוה: ויתנו הכסף המתכן על ידי עשי המלאכה הפקדים על בית יהוה ויוציאו אתו החרשים והבנים העשים בבית יהוה: והבנים והגדרים ולקנות עצי ואבני מחצב לחזק את בדק הבית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: אך לא יעשה בבית יהוה מזרקות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה: כי לעשי המלאכה יתנוהו וחזקו בו את בית יהוה: ולא יספר את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם להתן לעשי המלאכה כי באמונה הם עשים: כסף אשם ובית לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו: אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על ירושלם: ויקח יואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל חזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בבית מלא בית המלך: ויוזכר בת שמעת ויהוזבד בן שומר עבדיו הכוהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דויד ויתמלך אמציה בנו תחתיו: בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה ויחטא את חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים: ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם: ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום: אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם הלך ואף האשרה עמדה בשמרון: כי לא נותר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפי רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדוש: ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון ויתמלך יואש בנו תחתיו: בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם הלך: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויואש קבר בשמרון עם מלכי ישראל: ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: ויאמר למלך ישראל שים ידך על הקשת וישם ידו ויסמך אלישע את ידיו על ידי המלך: ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירה ויאמר חצי תשועה ליהוה וחצי תשועה בארם והכית את ארם באפק עד כלתך: ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך בארץ ויך שלש פעמים ויעמד: ויקצף עליו איש האלהים ויאמר לו לו הכית חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: ואלישע מת ויקברו אתו ובני מואב מפשטים הארץ לבוא השנה: ויהי הם קברים איש ויראו את הגדוד ויטלו את האיש אל קברי אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויעמד על רגליו: וחזאל מ

ڪڏهن ڪڏهن ڪڏهن

ܡ ܥܕܕ: ܟܡܟ ܡܒܐܡܒ: ܓܝ ܙܩܟ ܟܡܒ ܕܡܡ ܕܙܡܒ:
ܙܟܒ ܡܒ ܒܝ ܒܩܙ ܚܡܒܡ ܕܟ ܙܟܝ ܙܟܡ ܡܟ :
ܡܒܟܡ ܡܒ. ܚܡܒܡ ܚܝ: ܕܟ ܓ ܒܡ ܣܡܗ ܟܕܚ:
ܡܚܡܟ ܟ ܟܡܟ ܙܟ: ܡܓܙ ܟܡܟ ܟܡܡ ܡܚ:
ܓܝ ܙܡܒ: ܕܕܡܒ ܡܡ ܡܩܟ: ܡ ܟ ܣܩ ܟܡܟ ܡ:
ܡ ܡ. ܟ ܒ ܡ ܙ ܡ: ܡ ܡ ܡ

ܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܒܗ ܫܘܠܡܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ. ܘܐܦ ܒܟ ܐܢ ܐܡܪ ܠܝ ܡܪܝ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܐܢܬ ܘܒܝܬ ܐܒܐ ܕܐܢܬ ܐܡܪ ܠܝ ܕܐܒ

ומיד בתחלת מלכותו בא לבבל ונלחם עם בלטסר ונצחו. כי בבל היתה מבוצרת ומשוכללת מאד: חומתה היתה גבוהה מאד ורחבה מאד: ומי יוכל לכבוש עיר כזאת? ומפני זה לא היה בלטסר מפחד כלל מפני מלחמה: ובחר לו ימים טובים לשמוח ולהתענג: ועשה משתה גדול לכל שריו ועבדיו: ומלכי הארצות הסמוכות לו: ומלכי הארצות הרחוקות: ומלכי הים: ומלכי האיים: ומלכי הגבעות: ומלכי ההרים: ומלכי המדבר: ומלכי הערבה: ומלכי הנגב: ומלכי החוף: ומלכי הנהרות: ומלכי המים: ומלכי הנחלים: ומלכי הבקעות: ומלכי הבקעה: ומלכי הפרזות: ומלכי הכפרים: ומלכי הטירות: ומלכי הבירות: ומלכי המבצרות: ומלכי החומות: ומלכי המגדלים: ומלכי השערים: ומלכי הבתים: ומלכי הגנות: ומלכי הפרדסים: ומלכי הכרמים: ומלכי השדות: ומלכי הגנים: ומלכי הפלטרין: ומלכי הארמונות: ומלכי הבתי מרחץ: ומלכי הבתי מושב: ומלכי הבתי מנוחה: ומלכי הבתי מסחר: ומלכי הבתי מלאכה: ומלכי הבתי מקנה: ומלכי הבתי מרעה: ומלכי הבתי מעשה: ומלכי הבתי מלון: ומלכי הבתי מגורים: ומלכי הבתי מחסה: ומלכי הבתי מסתור: ומלכי הבתי מחבוא: ומלכי הבתי מטמון: ומלכי הבתי מאסר: ומלכי הבתי מעצר: ומלכי הבתי מכלא: ומלכי הבתי מחנק: ומלכי הבתי מיתה: ומלכי הבתי קברות: ומלכי הבתי עפר: ומלכי הבתי אבק: ומלכי הבתי רקב: ומלכי הבתי תולעת: ומלכי הבתי נמלה: ומלכי הבתי עכביש: ומלכי הבתי חרקים: ומלכי הבתי זבובים: ומלכי הבתי יתושים: ומלכי הבתי פרעושים: ומלכי הבתי כינים: ומלכי הבתי כנים: ומלכי הבתי פשפשים: ומלכי הבתי עקרבים: ומלכי הבתי נחשים: ומלכי הבתי צפעונים: ומלכי הבתי שרפים: ומלכי הבתי נחשים מכונפים: ומלכי הבתי נחשים מעופפים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים באויר: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים ביבשה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בנהרות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים במים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בנחלים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבקעות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבקעה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בפרזות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בכפרים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בטירות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבירות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים במבצרות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בחומות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים במגדלים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בשערים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בגנות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בפרדסים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בכרמים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בשדות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בגנים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בפלטרין: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בארמונות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מרחץ: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מושב: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מנוחה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מסחר: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מלאכה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מקנה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מרעה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מעשה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מלון: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מגורים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מחסה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מסתור: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מחבוא: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מטמון: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מאסר: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מעצר: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מכלא: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מחנק: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי מיתה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי קברות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי עפר: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי אבק: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי רקב: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי תולעת: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נמלה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי עכביש: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי חרקים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי זבובים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי יתושים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי פרעושים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי כינים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי כנים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי פשפשים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי עקרבים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי צפעונים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי שרפים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מכונפים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מעופפים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים באויר: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים ביבשה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בנהרות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים במים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בנחלים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבקעות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבקעה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בפרזות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בכפרים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בטירות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבירות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים במבצרות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בחומות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים במגדלים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בשערים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בגנות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בפרדסים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בכרמים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בשדות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בגנים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בפלטרין: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בארמונות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מרחץ: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מושב: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מנוחה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מסחר: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מלאכה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מקנה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מרעה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מעשה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מלון: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מגורים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מחסה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מסתור: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מחבוא: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מטמון: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מאסר: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מעצר: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מכלא: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מחנק: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מיתה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי קברות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי עפר: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי אבק: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי רקב: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי תולעת: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נמלה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי עכביש: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי חרקים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי זבובים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי יתושים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי פרעושים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי כינים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי כנים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי פשפשים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי עקרבים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי צפעונים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי שרפים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מכונפים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מעופפים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים באויר: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים ביבשה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בנהרות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים במים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בנחלים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבקעות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבקעה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בפרזות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בכפרים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בטירות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבירות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים במבצרות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בחומות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים במגדלים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בשערים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בגנות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בפרדסים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בכרמים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בשדות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בגנים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בפלטרין: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בארמונות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מרחץ: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מושב: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מנוחה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מסחר: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מלאכה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מקנה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מרעה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מעשה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מלון: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מגורים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מחסה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מסתור: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מחבוא: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מטמון: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מאסר: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מעצר: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מכלא: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מחנק: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי מיתה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי קברות: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי עפר: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי אבק: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי רקב: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי תולעת: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נמלה: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי עכביש: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי חרקים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי זבובים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי יתושים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי פרעושים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי כינים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי כנים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי פשפשים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי עקרבים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי צפעונים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי שרפים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מרחפים בבתי נחשים מכונפים: ומלכי הבתי נחשים מרחפים ב

ויקרא ד

ויקרא ד

ויקרא ד

ةلصلا ةحص باتك ...655

ةيقب ةلصلا ةحص باتك

ةلصلا ةحص باتك ...655

ܟܣܝܢ ܕܚܡܪ: ܕܡܬܝܢ ܕܢܣܒܘ ܒ ܫܡܥܘܢ. ܘܟ ܒܘܥܐ ܒܚܒܪ ܡܪܟܒܐ: ܐܟ ܕܒܘ[1].

ו. ܙܕ ܒ ܟ ܒܝܢ ܘܒ ܫܝ ܡܟܢ ܠܚܠܨ: ܕܐܚܝ ܒܢܝ ܒܙܢܐ ܡܚܠܨܢ: ܕܐܡ ܒܝ ܒܙܢܐ: ܐܦ ܒܝ ܒܙܢܐ ܡܚܠܨܢ: ܕܒܢܝ ܒܢܝ ܒܙܢܐ ܡܚܠܨܢ. ܕܡܬܙܒܢ ܠܟܠ ܡܢ ܕܒܙ ܒ ܡܟ ܒܝܢ ܐܚܝ: ܕܒ ܒܙܢܐ ܡܚܠܨ: ܕܒ ܒܙܢܐ ܡܚܠܨ. ܕܒ ܒܙܢܐ ܡܚܠܨ

ܒܝܕ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܘܠ ܒܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܛܒ ܠܗ: ܐܦ ܠܐ ܢܫܬܘܠ ܒܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܛܒ ܠܗ ܡܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪܢܐ. ܗܟܢ ܕܝ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܕܠܐ ܢܫܬܘܠ ܒܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܛܒ ܠܗ ܡܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪܢܐ. ܐܦ ܠܐ ܐܢܫ ܐܚܪܢ

ܗܘ ܒܝܬ ܡܫܬܐ. ܡܬܝܕܥ ܠܗ ܐܡܪ ܠܗ: ܕܡܐ ܕܒܟ ܡܐ ܗܘ ܙܥܘܪܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܝ ܐܢ ܐܬ ܐܝ ܠܐ ܐܢ ܐܬ ܐܝ ܠܐ[1] ܐܡܪ ܠܗ ܐܝ ܐܢ ܐܬ ܐܝ ܠܐ ܐܢ ܐܬ ܐܝ ܠܐ

ڤ ڤڽ ڤڽڤڤڤڤڽ ڤڤڽ ڤڽڤ ڤڤڽ: ڤڽڤ ڤڽڤ ڤڽڤ ڤڽڤڤڽ ڤڽڤڤ
ڤڽڤڽڤڽ ڤڽڤڽڤڽڤڽڤڽڤڽڤڽ ڤڽڤ: ڤڽڤڽڤڽ ڤڽڤڽڤڽڤڽڤڽڤڽڤڽ
ڤڽڤڽڤڽ: ڤڽڤڽڤڽ ڤڽڤڽڤڽ ڤڽ ڤڽڤڽڤڽ: ڤڽڤڽڤڽ ڤڽڤڽڤڽ
ڤڽڤڽڤڽڤڽ: ڤڽڤڽڤڽ ڤڽڤڽڤڽ ڤڽڤڽڤڽ ڤڽڤڽڤڽ ڤڽڤڽڤڽ
ڤڽڤڽڤڽ

ומי שאין לו אלא מנה ומלוה מנה לאחרים ומנה לאחרים
ומנה לאחרים ומנה לאחרים ומ

ܒܝܕܐ: ܒܐܡܐ ܐܡܐ ܐܬܐ ܙܕ ܠܟܘ: ܕܝܢܐ ܕܡܢܝ ܡܢ
ܡܟܠܠ ܡܢ: ܘܝܢܐ ܕܡܫܡܫ ܡܫܡܫܐ ܡܢ. ܒܝܕ ܐܢ ܠܟ
ܒܐ ܪܘܚܐ ܕܡܬܚܫܒ ܒܗ: ܟܠ ܕܡ ܒܥܝ.
ܒܐ ܒܗ ܟܠ ܕܒܝ ܟܠܗ: ܘܝ ܕܐ ܠܟ ܕܝܬ ܒܗ ܕܡ.
ܫܐ ܟ ܠܟ ܕܒܝ ܕܝܬ ܒܝܕ ܘܡܫܡܫ ܡܟܟ: ܐ ܟ
ܒܝܬ ܡܒܝ: ܕܡܒ ܒܝ ܒܗ ܕܡ ܒܝ ܒ ܕ ܒ ܕ ܒ ܕ

ڪڪڪڪڪ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ

שהוא הדבר שיש בו דעות הרבה: ואין אדם יכול ללכת בכולן. כגון שיש דעה שהוא כועס תמיד ואין כעסו גדול: ויש דעה שאינו כועס כלל: ויש דעה שהוא כועס על דבר מועט: ויש דעה שאינו כועס אלא על דבר גדול: ויש דעה שהוא שמח תמיד: ויש דעה שהוא עצב תמיד: ויש דעה שהוא בוכה על כל דבר: ויש דעה שהוא מתבייש תמיד: ויש דעה שאינו מתבייש כלל: ויש דעה שהוא אכזרי: ויש דעה שהוא רחמן: ויש דעה שהוא מתגאה: ויש דעה שהוא שפל רוח: ויש דעה שהוא מתון: ויש דעה שהוא חומד: ויש דעה שהוא שונא: ויש דעה שהוא מקנא: ויש דעה שהוא מלעיג: ויש דעה שהוא מדבר: ויש דעה שהוא שותק: ויש דעה שהוא אוהב: ויש דעה שהוא שונא: ויש דעה שהוא מלין: ויש דעה שהוא מרחם: ויש דעה שהוא מתנהג: ויש דעה שהוא מתנהג: ויש דעה שהוא מתנהג

(א) במדבר ל"ה י"ב—כ"ה.

שהכתוב מדבר: אין לי אלא שהרג בשוגג ובמזיד בפני עדים, שהרג בשוגג ובמזיד בפני עדים, שהרג בשוגג בפני עד אחד ובמזיד בפני עד אחד, מנין לרבות את כולם? תלמוד לומר: "לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בשגגה". אין לי אלא שהרג בשוגג ובמזיד בפני עדים, שהרג בשוגג בפני עד אחד ובמזיד בפני עד אחד, מנין לרבות את כולם? תלמוד לומר: "ולא ידע". אין לי אלא שהרג בשוגג ובמזיד בפני עדים, שהרג בשוגג בפני עד אחד ובמזיד בפני עד אחד, מנין לרבות את כולם? תלמוד לומר: "והוא לא שנא לו". אין לי אלא שהרג בשוגג ובמזיד בפני עדים, שהרג בשוגג בפני עד אחד ובמזיד בפני עד אחד, מנין לרבות את כולם? תלמוד לומר: "והכה בו נפש ומת". אין לי אלא שהרג בשוגג ובמזיד בפני עדים, שהרג בשוגג בפני עד אחד ובמזיד בפני עד אחד, מנין לרבות את כולם? תלמוד לומר: "ומת". אין לי אלא שהרג בשוגג ובמזיד בפני עדים, שהרג בשוגג בפני עד אחד ובמזיד בפני עד אחד, מנין לרבות את כולם? תלמוד לומר: "והוא לא שנא לו". אין לי אלא שהרג בשוגג ובמזיד בפני עדים, שהרג בשוגג בפני עד אחד ובמזיד בפני עד אחד, מנין לרבות את כולם? תלמוד לומר: "ולא ידע". אין לי אלא שהרג בשוגג ובמזיד בפני עדים, שהרג בשוגג בפני עד אחד ובמזיד בפני עד אחד, מנין לרבות את כולם? תלמוד לומר: "לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בשגגה". אין לי אלא שהרג בשוגג ובמזיד בפני עדים, שהרג בשוגג בפני עד אחד ובמזיד בפני עד אחד, מנין לרבות את כולם? תלמוד לומר: "ומת". אין לי אלא שהרג בשוגג ובמזיד בפני עדים, שהרג בשוגג בפני עד אחד ובמזיד בפני עד אחד, מנין לרבות את כולם? תלמוד לומר: "והכה בו נפש ומת". אין לי אלא שהרג בשוגג ובמזיד בפני עדים, שהרג בשוגג בפני עד אחד ובמזיד בפני עד אחד, מנין לרבות את כולם? תלמוד לומר: "והוא לא שנא לו". אין לי אלא שהרג בשוגג ובמזיד בפני עדים, שהרג בשוגג בפני עד אחד ובמזיד בפני עד אחד, מנין לרבות את כולם? תלמוד לומר: "ולא ידע". אין לי אלא שהרג בשוגג ובמזיד בפני עדים, שהרג בשוגג בפני עד אחד ובמזיד בפני עד אחד, מנין לרבות את כולם? תלמוד לומר: "לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בשגגה

ڤڤڤڤڤڤ: ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ

בְּמִדְבַּר מַלְאָכִים בְּלֹא בְּרִיאַת בְּנֵי אָדָם: בְּנֵי אָדָם בְּלֹא בְּרִיאַת מַלְאָכִים בְּמִדְבַּר מַלְאָכִים בְּלֹא בְּרִיאַת בְּנֵי אָדָם. כִּי

ڤڪڪڪڪڪڪ

ומה אלא שהוא מפרנס את בניו? אף אני אפרנס את בניו. (מלאכי א, ב). [2] תהלים ה, ה.

[1] שנאמר את עשו. (מלאכי א, ב).

אלא שהוא מפרנס את בניו? אף אני אפרנס את בני: שנאמר[1] את עשו. ומה אלא שהוא מפרנס את בניו? אף אני אפרנס את בני: שנאמר[2] כי לא אל חפץ רשע אתה. ומה אלא שהוא מפרנס את הרשעים? אף אני אפרנס את הרשעים: שנאמר[2] לא יגורך רע. ומה אלא שהוא מפרנס את הרשעים? אף אני אפרנס את הרשעים: שנאמר[2] לא יתיצבו הוללים. ומה אלא שהוא מפרנס את הרשעים? אף אני אפרנס את הרשעים: שנאמר[2] תאבד דוברי כזב. ומה אלא שהוא מפרנס את הרשעים? אף אני אפרנס את הרשעים: שנאמר[2] איש דמים ומרמה. ומה אלא שהוא מפרנס את הרשעים? אף אני אפרנס את הרשעים: שנאמר[2] יתעב ה'. ומה אלא שהוא מפרנס את הרשעים? אף אני אפרנס את הרשעים: שנאמר[2] ואני ברוב חסדך. ומה אלא שהוא מפרנס את הרשעים? אף אני אפרנס את הרשעים: שנאמר[2] אבוא ביתך. ומה אלא שהוא מפרנס את הרשעים? אף אני אפרנס את הרשעים: שנאמר[2] אשתחוה אל היכל קדשך. ומה אלא שהוא מפרנס את הרשעים? אף אני אפרנס את הרשעים: שנאמר[2] ה' נחני בצדקתך. ומה אלא שהוא מפרנס את הרשעים? אף אני אפרנס את הרשעים: שנאמר[2] הישר בעיניך דרכי. ומה אלא שהוא מפרנס את הרשעים? אף אני אפרנס את הרשעים: שנאמר[2] כי אתה

ڤ٥ڤ٥ڤ٥ ٥ڤ٥ڤ٥ڤ٥ ٥ڤ٥ڤ٥ڤ٥ ٥

ומשם נסעו ויחנו בעין קדש ותקע משה את ידו ויך את הסלע ויצאו ממנו מים רבים ויקרא את שם המקום מריבה: ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים ויהושע בן נון בחר לו אנשים ויצא להלחם בעמלק ומשה ואהרן וחור עלו על ראש הגבעה ומשה ידיו כבדו ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה ומזה ויהי ידיו אמונה עד בא השמש ויחלש עמלק ויפל לפי חרב: ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה' נסי: ויבא יתרו חותן משה ויקח את צפורה אשת משה ואת שני בניה ויבא אל משה במדבר אשר הוא חונה שם הר האלהים: ויגד משה לחותנו את כל אשר עשה ה' לפרעה ולמצרים ואת כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצילם ה': ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה ה' לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויתיצב העם על משה מן הבקר עד הערב: וירא חותן משה את כל אשר הוא עושה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עושה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן הבקר עד הערב: ויאמר משה אל חותנו כי יבוא אלי העם לדרוש אלהים: כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורותיו: ויאמר חותן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עושה: נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך: עתה שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים: והזהרת אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך: אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום: וישמע משה לקול חותנו ויעש כל אשר אמר: ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אותם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם: וישלח משה את חותנו וילך לו יתרו ארצה מדין: ובחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגד לבני ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי: ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו ה': ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ויגד משה את דברי העם אל ה': ויאמר ה' אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך ויאמינו גם בך לעולם ויגד משה את דברי העם אל ה': ויאמר ה' אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגוע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יורה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר: ויקדשו העם ויכבסו שמלתם: ויאמר אל העם היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת האלהים ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו ה' באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד ה' על הר סיני אל ראש ההר ויקרא ה' למשה אל ראש ההר ויעל משה: ויאמר ה' אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל ה' לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים אל ה' יתקדשו פן יפרץ בהם ה': ויאמר משה אל ה' לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר ה' אליו לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל ה' פן יפרץ בהם: וירד משה אל העם ויאמר אליהם: ויאמר ה' אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך ויאמינו גם בך לעולם ויגד משה את דברי העם אל ה': ויאמר ה' אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגוע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יורה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר: ויקדשו העם ויכבסו שמלתם: ויאמר אל העם היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת האלהים ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו ה' באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד ה' על הר סיני אל ראש ההר ויקרא ה' למשה אל ראש ההר ויעל משה: ויאמר ה' אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל ה' לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים אל ה' יתקדשו פן יפרץ בהם ה':

---

(1) (משה. שם ד . . .). הפיסקא הזאת חסרה בכ"י. (2) בכתיבה הפוכה בכ"י: ראה לעיל עמ' 669 הערה 3. (3) ראה שם ס"ק ג.

וְאִם אֵין לוֹ אֶלָּא אֶחָד בַּשָּׁנָה: בְּאֶחָד בַּשָּׁנָה הוּא מְבָרֵךְ. וְאֵין לוֹ לְהַפְסִיק בֵּין בְּרָכָה לִבְרָכָה. וְאִם הִפְסִיק לֹא יָצָא. וְכֵן הַדִּין בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁבַּתְּפִלָּה: אִם הִפְסִיק בֵּין בְּרָכָה לִבְרָכָה לֹא יָצָא יְדֵי חוֹבָתוֹ. וְאֵין לוֹ לְהַפְסִיק בֵּין בְּרָכָה לִבְרָכָה אֲפִלּוּ בְּדָבָר הַרְבֵּה. וְאִם הִפְסִיק לֹא יָצָא

ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܛܒܥܐ[1] ܕܒܪܝܬ ܒܪܝܬ ܐܢܫ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܛܒܥܐ ܕ

ل. ئەم ژێکدانێ (جەمەی[1]؟) ئەم هاتن سەر
کیشمیشکێ؟ ئەها! دێرێ ئەحمەدێ مێرێ[2] ئێدی.
ئی ژێکدانێ ئەم هاتن: ئەگەر جەژنێ قەدیمێ
ئەم ژێ دەستێ: ئەم ژێ دێرێ: ئەم ژێ ئەم
ئێکێ ژێکدانێ: ئەم ژێ ئەم. ئی
ژێکدانێ ئەم ئەم: ئەم ئەم ئەم ئەم
ئەم: ئەم ئەم ئەم ئەم ئەم ئەم
ئەم ئەم ئەم ئەم ئەم ئەم ئەم
ئی ئەم: ئەم ئەم ئەم ئەم ئەم
ئەم ئەم ئەم ئەم ئەم ئەم ئەم
ئەم ئەم ئەم ئەم ئەم ئەم ئەم
ئەم ئەم

ڪيو[1] ۽ ڪنهن ٻئي کي نه ڪيو ته ان کي ڪوڙا هڻجن ۽ ڪنهن ٻئي کي ڪوڙا نه هڻجن: ڇو ته ڪوڙا هڻڻ جي حد ۾ ڪمي بيشي ٿيڻ جو انديشو آهي: ۽ ڪنهن ٻئي حد ۾ اهڙو انديشو نه آهي: ڪوڙا هڻڻ جي حد ۾ ڪمي بيشي ٿيڻ جو انديشو آهي ڇو ته ڪوڙا هڻڻ جي حد ۾ ڪمي بيشي ٿيڻ جو انديشو

لد. حيث هو رأس الكنيسة والمخلص لجسده: وهي خاضعة للمسيح: وكما أن الكنيسة هي تحت سلطان المسيح: هكذا النساء لرجالهن في كل شيء. أيها الرجال أحبوا نساءكم: كما أحب المسيح الكنيسة وأسلم نفسه لأجلها: لكي يقدسها مطهرا إياها بغسل الماء بالكلمة: لكي يحضرها لنفسه كنيسة مجيدة لا دنس فيها ولا غضن ولا شيء من مثل ذلك: بل تكون مقدسة وبلا عيب. كذلك يجب على الرجال أن يحبوا نساءهم كأجسادهم. من يحب امرأته يحب نفسه. لأنه لم يبغض أحد جسده قط: بل يقوته ويربيه كما المسيح أيضا الكنيسة. لأننا أعضاء جسده من لحمه ومن عظامه. من أجل هذا يترك الرجل أباه وأمه ويلتصق بامرأته ويكون الاثنان جسدا واحدا. هذا السر عظيم: ولكني أقول من نحو المسيح والكنيسة. وعلى كل حال فليحب كل واحد منكم امرأته كنفسه: والمرأة فلتخف رجلها.

(١) خدمة الكنيسة. (مترجم). حيث كان: Consortio

ئۇنىڭ: «ئۇ ھېلىقى ئۇنىڭ ئىسمىنى ئاتىغان ئادەم ئەمەس، ئۇ ئۆزىنى ئەيسا ئەلمەسىھ دەپ ئاتىغان ئادەم ئەمەس، ئۇ ئۆزىنى ئەيسا ئەلمەسىھنىڭ ئەلچىسى

ויקרא ויאמר ה' אל משה לאמר. אין לאמר אלא לשון קשה, שנאמר לאמר אל תירא עמלק. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני עמלק. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני פרעה. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני בלעם. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני סיחון ועוג. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני מדין. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני בבל. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני יון. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני אדום. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני ישמעאל. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני כל אומות העולם. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני גוג ומגוג. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני מלכות הרשעה. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני מלכות המינים. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני מלכות בן פרץ. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני מלכות בן בלעם. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני מלכות בן הגר. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני מלכות בן הפלגש. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני מלכות בן הנדה. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני מלכות בן הנכרית. ויאמר ה' אל משה לאמר אל תירא מפני מלכות בן הנכרי

ڪڙ ڀڪڏڪ ڪڍ ڍڍ ڪڏڏڪڪ ڪڏڏڪ ڪ ڀڙ ڏڏڏڪڪ ڪ ڀڙ ڪڏڏڪڪ ڪڏڏ

679 ...ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ

שהשכיר עצמו לשמור פירות בשדה ונתנו לו שכרו ואמר לו: לך ושמור את השדה: הרי זה לא יעשה מלאכה בשדה אחרת ולא יעשה מלאכה בשדה זו עד שיכלה זמן שמירה. כיצד: אם היה זמן שמירה שלשה חדשים, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעברו שלשה חדשים. ואם היה זמן שמירה חדש אחד, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור חדש אחד. ואם היה זמן שמירה יום אחד, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור יום אחד. ואם היה זמן שמירה שעה אחת, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שעה אחת. ואם היה זמן שמירה שבוע, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שבוע. ואם היה זמן שמירה שנה, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנה. ואם היה זמן שמירה יובל, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור יובל. ואם היה זמן שמירה שמיטה, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שמיטה. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע. ואם היה זמן שמירה שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד, לא יעשה מלאכה בשדה אחרת עד שיעבור שנת הבכורות ושנת שמיטה ויובל ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת ושנה אחת ושבוע ויום אחד ושעה אחת. ואם היה זמן שמירה

ڤڤڤڤڤڤڤڤ

ܒܝܬ ܕܝܢ ܒܪ ܐܢܫ ܕܠܐ ܝܕܥ ܐܢܐ ܠܡܐ ܐܡܪ ܠܝ ܗܟܝ ܐܘ ܠ

לְהַרְבּוֹת בְּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים: וְאֵין לְךָ מִצְוָה שֶׁאֵין בָּהּ מִצְוַת צְדָקָה וּגְמִילוּת חֲסָדִים.

ܟ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ ܒܐܝܡܢܐ ܕܝܡܝܢ ܡܢ ܕܡܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ: ܘܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ ܒܐܝܡܢܐ ܕܫܡܐܠ ܡܢ ܕܡܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ: ܘܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ ܒܐܝܡܢܐ ܕܐܡܐ ܡܢ ܕܡܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ. ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ ܒܐܝܡܢܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܕܡܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ. ܐܠܐ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ ܒܐܝܡܢܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܕܡܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ ܒܐܝܡܢܐ ܕܟܘܪܣܝܗ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܘܒܟܠ ܡܐ ܕܒܗ ܝܬܒ ܥܠ ܟܘܪܣܝܗ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܘܒܟܠ ܡܐ ܕܒܗ ܝܬܒ ܥܠ ܟܘܪܣܝܗ ܕܐܠܗܐ. ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ ܒܐܝܡܢܐ ܕܐܪܥܐ ܡܢ ܕܡܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ ܒܐܝܡܢܐ ܕܪܓܠܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܗܝ ܘܒܟܠ ܡܐ ܕܒܗ ܝܬܒ ܥܠ ܪܓܠܘܗܝ ܕܐܠܗܐ. ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ ܒܐܝܡܢܐ ܕܝܪܘܫܠܡ ܡܢ ܕܡܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ ܒܐܝܡܢܐ ܕܩܪܬܐ ܕܡܠܟܐ ܪܒܐ ܗܝ ܘܒܟܠ ܡܐ ܕܒܗ ܝܬܒ ܥܠ ܩܪܬܐ ܕܡܠܟܐ ܪܒܐ. ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ ܒܐܝܡܢܐ ܕܪܝܫܟ ܡܢ ܕܡܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ ܒܐܝܡܢܐ ܕܪܝܫܟ ܠܐ ܬܫܒܥ ܕܣܥܪܐ ܐܘ ܕܣܥܪܬܐ ܡܢ ܪܝܫܟ ܕܥܕ ܕܬܗܘܐ ܠܟ ܣܒ ܝܘܡܝܢ ܘܫܢܝܢ ܘܬܠܬ ܫܥܝܢ ܕܠܝܠܝܐ ܘܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ ܒܐܝܡܢܐ ܕܐܢܐ ܡܢ ܕܡܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܢܐ ܒܐܝܡܢܐ ܕܐܢܐ ܗܘ ܕܐܝ ܠܐ ܐܫܬܘܐ ܠܟ ܐܠܐ ܕܐܝ ܐܫܬܘܐ ܠܟ ܐܢܐ ܐܫܬܘܐ ܠܟ ܕ

ﻓﻲ. ﻟﻢ ﻳﺄﺗﻲ ﻟﻲ ﻣﻦ ﻫﻨﺎ:

ציצית שיעשה בבגד של שלשה חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה. ואם עשה בבגד של ארבעה חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה. ואם עשה בבגד של חמשה חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה. ואם עשה בבגד של ששה חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה. ואם עשה בבגד של שבעה חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה. ואם עשה בבגד של שמונה חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה. ואם עשה בבגד של תשעה חוטין ואחד מהן כפול הרי הן עשרה. ואם עשה בבגד של עשרה חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד עשר. ואם עשה בבגד של אחד עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים עשר. ואם עשה בבגד של שנים עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה עשר. ואם עשה בבגד של שלשה עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה עשר. ואם עשה בבגד של ארבעה עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה עשר. ואם עשה בבגד של חמשה עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה עשר. ואם עשה בבגד של ששה עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה עשר. ואם עשה בבגד של שבעה עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה עשר. ואם עשה בבגד של שמונה עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה עשר. ואם עשה בבגד של תשעה עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן עשרים. ואם עשה בבגד של עשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד ועשרים. ואם עשה בבגד של אחד ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים ועשרים. ואם עשה בבגד של שנים ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה ועשרים. ואם עשה בבגד של שלשה ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה ועשרים. ואם עשה בבגד של ארבעה ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה ועשרים. ואם עשה בבגד של חמשה ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה ועשרים. ואם עשה בבגד של ששה ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה ועשרים. ואם עשה בבגד של שבעה ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה ועשרים. ואם עשה בבגד של שמונה ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה ועשרים. ואם עשה בבגד של תשעה ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשים. ואם עשה בבגד של שלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד ושלשים. ואם עשה בבגד של אחד ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים ושלשים. ואם עשה בבגד של שנים ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה ושלשים. ואם עשה בבגד של שלשה ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה ושלשים. ואם עשה בבגד של ארבעה ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה ושלשים. ואם עשה בבגד של חמשה ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה ושלשים. ואם עשה בבגד של ששה ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה ושלשים. ואם עשה בבגד של שבעה ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה ושלשים. ואם עשה בבגד של שמונה ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה ושלשים. ואם עשה בבגד של תשעה ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעים. ואם עשה בבגד של ארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד וארבעים. ואם עשה בבגד של אחד וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים וארבעים. ואם עשה בבגד של שנים וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה וארבעים. ואם עשה בבגד של שלשה וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה וארבעים. ואם עשה בבגד של ארבעה וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה וארבעים. ואם עשה בבגד של חמשה וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה וארבעים. ואם עשה בבגד של ששה וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה וארבעים. ואם עשה בבגד של שבעה וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה וארבעים. ואם עשה בבגד של שמונה וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה וארבעים. ואם עשה בבגד של תשעה וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשים. ואם עשה בבגד של חמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד וחמשים. ואם עשה בבגד של אחד וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים וחמשים. ואם עשה בבגד של שנים וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה וחמשים. ואם עשה בבגד של שלשה וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה וחמשים. ואם עשה בבגד של ארבעה וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה וחמשים. ואם עשה בבגד של חמשה וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה וחמשים. ואם עשה בבגד של ששה וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה וחמשים. ואם עשה בבגד של שבעה וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה וחמשים. ואם עשה בבגד של שמונה וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה וחמשים. ואם עשה בבגד של תשעה וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששים. ואם עשה בבגד של ששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד וששים. ואם עשה בבגד של אחד וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים וששים. ואם עשה בבגד של שנים וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה וששים. ואם עשה בבגד של שלשה וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה וששים. ואם עשה בבגד של ארבעה וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה וששים. ואם עשה בבגד של חמשה וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה וששים. ואם עשה בבגד של ששה וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה וששים. ואם עשה בבגד של שבעה וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה וששים. ואם עשה בבגד של שמונה וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה וששים. ואם עשה בבגד של תשעה וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעים. ואם עשה בבגד של שבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד ושבעים. ואם עשה בבגד של אחד ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים ושבעים. ואם עשה בבגד של שנים ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה ושבעים. ואם עשה בבגד של שלשה ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה ושבעים. ואם עשה בבגד של ארבעה ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה ושבעים. ואם עשה בבגד של חמשה ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה ושבעים. ואם עשה בבגד של ששה ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה ושבעים. ואם עשה בבגד של שבעה ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה ושבעים. ואם עשה בבגד של שמונה ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה ושבעים. ואם עשה בבגד של תשעה ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונים. ואם עשה בבגד של שמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד ושמונים. ואם עשה בבגד של אחד ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים ושמונים. ואם עשה בבגד של שנים ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה ושמונים. ואם עשה בבגד של שלשה ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה ושמונים. ואם עשה בבגד של ארבעה ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה ושמונים. ואם עשה בבגד של חמשה ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה ושמונים. ואם עשה בבגד של ששה ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה ושמונים. ואם עשה בבגד של שבעה ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה ושמונים. ואם עשה בבגד של שמונה ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה ושמונים. ואם עשה בבגד של תשעה ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעים. ואם עשה בבגד של תשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד ותשעים. ואם עשה בבגד של אחד ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים ותשעים. ואם עשה בבגד של שנים ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה ותשעים. ואם עשה בבגד של שלשה ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה ותשעים. ואם עשה בבגד של ארבעה ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה ותשעים. ואם עשה בבגד של חמשה ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה ותשעים. ואם עשה בבגד של ששה ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה ותשעים. ואם עשה בבגד של שבעה ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה ותשעים. ואם עשה בבגד של שמונה ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה ותשעים. ואם עשה בבגד של תשעה ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן מאה.

כה. מי שאין לו בגד לטלית אלא בגד שהוא ארוך הרבה ואינו רוצה לקצרו כדי שלא יבטל מצות ציצית ממנו אלא יעשה ציצית בכל אורכו ויכפלנו כמה כפלים שיהיה ראוי ללבוש ויעשה בו ציצית. וכן אם היה בגד של שלשה חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה ואם היה בגד של ארבעה חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה. ואם היה בגד של חמשה חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה. ואם היה בגד של ששה חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה. ואם היה בגד של שבעה חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה. ואם היה בגד של שמונה חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה. ואם היה בגד של תשעה חוטין ואחד מהן כפול הרי הן עשרה. ואם היה בגד של עשרה חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד עשר. ואם היה בגד של אחד עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים עשר. ואם היה בגד של שנים עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה עשר. ואם היה בגד של שלשה עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה עשר. ואם היה בגד של ארבעה עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה עשר. ואם היה בגד של חמשה עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה עשר. ואם היה בגד של ששה עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה עשר. ואם היה בגד של שבעה עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה עשר. ואם היה בגד של שמונה עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה עשר. ואם היה בגד של תשעה עשר חוטין ואחד מהן כפול הרי הן עשרים. ואם היה בגד של עשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד ועשרים. ואם היה בגד של אחד ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים ועשרים. ואם היה בגד של שנים ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה ועשרים. ואם היה בגד של שלשה ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה ועשרים. ואם היה בגד של ארבעה ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה ועשרים. ואם היה בגד של חמשה ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה ועשרים. ואם היה בגד של ששה ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה ועשרים. ואם היה בגד של שבעה ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה ועשרים. ואם היה בגד של שמונה ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה ועשרים. ואם היה בגד של תשעה ועשרים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשים. ואם היה בגד של שלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד ושלשים. ואם היה בגד של אחד ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים ושלשים. ואם היה בגד של שנים ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה ושלשים. ואם היה בגד של שלשה ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה ושלשים. ואם היה בגד של ארבעה ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה ושלשים. ואם היה בגד של חמשה ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה ושלשים. ואם היה בגד של ששה ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה ושלשים. ואם היה בגד של שבעה ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה ושלשים. ואם היה בגד של שמונה ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה ושלשים. ואם היה בגד של תשעה ושלשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעים. ואם היה בגד של ארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד וארבעים. ואם היה בגד של אחד וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים וארבעים. ואם היה בגד של שנים וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה וארבעים. ואם היה בגד של שלשה וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה וארבעים. ואם היה בגד של ארבעה וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה וארבעים. ואם היה בגד של חמשה וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה וארבעים. ואם היה בגד של ששה וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה וארבעים. ואם היה בגד של שבעה וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה וארבעים. ואם היה בגד של שמונה וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה וארבעים. ואם היה בגד של תשעה וארבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשים. ואם היה בגד של חמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד וחמשים. ואם היה בגד של אחד וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים וחמשים. ואם היה בגד של שנים וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה וחמשים. ואם היה בגד של שלשה וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה וחמשים. ואם היה בגד של ארבעה וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה וחמשים. ואם היה בגד של חמשה וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה וחמשים. ואם היה בגד של ששה וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה וחמשים. ואם היה בגד של שבעה וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה וחמשים. ואם היה בגד של שמונה וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה וחמשים. ואם היה בגד של תשעה וחמשים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששים. ואם היה בגד של ששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד וששים. ואם היה בגד של אחד וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים וששים. ואם היה בגד של שנים וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה וששים. ואם היה בגד של שלשה וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה וששים. ואם היה בגד של ארבעה וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה וששים. ואם היה בגד של חמשה וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה וששים. ואם היה בגד של ששה וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה וששים. ואם היה בגד של שבעה וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה וששים. ואם היה בגד של שמונה וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה וששים. ואם היה בגד של תשעה וששים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעים. ואם היה בגד של שבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד ושבעים. ואם היה בגד של אחד ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים ושבעים. ואם היה בגד של שנים ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה ושבעים. ואם היה בגד של שלשה ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה ושבעים. ואם היה בגד של ארבעה ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה ושבעים. ואם היה בגד של חמשה ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה ושבעים. ואם היה בגד של ששה ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה ושבעים. ואם היה בגד של שבעה ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה ושבעים. ואם היה בגד של שמונה ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה ושבעים. ואם היה בגד של תשעה ושבעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונים. ואם היה בגד של שמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד ושמונים. ואם היה בגד של אחד ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים ושמונים. ואם היה בגד של שנים ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה ושמונים. ואם היה בגד של שלשה ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה ושמונים. ואם היה בגד של ארבעה ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה ושמונים. ואם היה בגד של חמשה ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה ושמונים. ואם היה בגד של ששה ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה ושמונים. ואם היה בגד של שבעה ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה ושמונים. ואם היה בגד של שמונה ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה ושמונים. ואם היה בגד של תשעה ושמונים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעים. ואם היה בגד של תשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן אחד ותשעים. ואם היה בגד של אחד ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שנים ותשעים. ואם היה בגד של שנים ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שלשה ותשעים. ואם היה בגד של שלשה ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ארבעה ותשעים. ואם היה בגד של ארבעה ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן חמשה ותשעים. ואם היה בגד של חמשה ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן ששה ותשעים. ואם היה בגד של ששה ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שבעה ותשעים. ואם היה בגד של שבעה ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן שמונה ותשעים. ואם היה בגד של שמונה ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן תשעה ותשעים. ואם היה בגד של תשעה ותשעים חוטין ואחד מהן כפול הרי הן מאה.

(1) ראה לעיל הלכה ד. (2) סוכה ט: ט—י.

ڏڪڏ ڏڪڪڪڏ: ماڪڏ ڏڪڪڏڪڏ ڪڪڏڏ: ڏڪڏ ڏڪڏ ڏڪڏ

ܐܢ ܠܐ ܢܫ ܟܬܝܒ ܠܢ ܡܢ ܥܒܝܕ ܒܝܬ ܓܢܙܐ ܕܡܕܝܢܬܐ: ܐܝ ܡܢ ܕܠܐ ܢܫ ܟܬܝܒ ܠܢ ܒܗ ܒܝܬ ܓܢܙܐ ܕܡܕܝܢܬܐ?

ڏڪڏڏڏڏڏ ڏڪڏڏڏڏڏ

ואת כל אשר עשה את המתים הקים בנו: ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: ויהי מקץ שבע השנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל המלך על ביתה ועל שדה: והמלך מדבר אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע: ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע: וישאל המלך את האשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: ואלישע בא דמשק ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה: ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרש את יהוה מעליו לאמר החיה מחלי זה: וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה מחלי זה: ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה לו יהוה הראני ויאמר אל חזאל: ישם איש האלהים פניו וישם עד בוש ויבך איש האלהים: ויאמר חזאל למה אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את הרעה אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח באש ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרותיהם תבקע: ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה את הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך ארם: וילך מעם אליהו ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אלי אמר החיה תחיה: והי ממחרת ויקח את המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו: ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהורם בן יהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה: בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם: וילך בדרך בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה: ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל הימים: בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה ויתמלכו עליהם מלך: ויעבר יהורם צעירה וכל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויך את אדום הסבב עליו ואת שרי הרכב ויפן העם לאהליו: ותפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא: ויתר דברי יהורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב יהורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ויהי אחזיהו בנו תחתיו: בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל: וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה בית אחאב כי חתן לבית אחאב הוא: וילך עם יהורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד וישמרו ארמים את יהורם: וישב המלך יהורם לשוב ביזרעאל להתרפא מן המכת אשר הכו לו ארמים ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ויהורם בן יהושפט מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו אזר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעד: ובא שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובא ויקם את אחיו מתוך הבית והביאו חדר חדר: ולקח פך השמן ויצק על ראשו ויאמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על עם יהוה על ישראל: והפתחת את בית אחאב אדניך ונקמתי דם עבדי הנביאים ודם כל עבדי יהוה מיד איזבל: ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה: ואת איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר לו השלום בא המשוגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו: ויאמרו שקר דבר נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל: וימהרו ויקחו איש את בגדו ויתנו תחת רגליו על גבי המדרגות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא: ויתקשר יהורם בן יהושפט בן נמשי ויהוא יצא לקראת יהורם ויהורם רפא את כל חילו מן המכת אשר הכו לו ארמים במלחמו את חזאל מלך ארם: ויאמר יהוא אם יש את נפשכם אל תצא פליט מן העיר ללכת להגיד ביזרעאל: וירכב יהוא וילך יזרעאלה כי יהורם שכב שם ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות את יהורם: ויעמד הצפה על מגדל יזרעאל וירא את פמלית יהוא בבאו ויאמר פמלית אנשים אנכי ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: וילך רכב לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי: ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד אליהם ולא שב: ושלח רכב שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי: ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והנהיגה כנהיגת יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג: ויאמר יהורם אסר רכבו ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויפגעו אתו בחלקת נבות היזרעאלי: ויהי יהורם כראות את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים: ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיהו: ויהוא מלא ידו בקשת והכה את יהורם בין זרועתיו ויצא החץ מלבו ויפל ברכבו: ויאמר אל בדקר שא השליכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי אביו משא את המשא הזה עליו אמר יהוה: אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה והשלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה עתה שא והשליכהו בחלקת השדה כדבר יהוה: וירא אחזיהו מלך יהודה ויברח דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו הכו במרכבה בעלה יבלעם ויסע מגדו וימת שם: ויעלהו עבדיו על מרכבה וישאהו ירושלם ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דויד: ובשנת אחת עשרה ליורם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה: ואיזבל באה ביזרעאל ותשמע ותשם את עיניה בפוך ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון: ובבוא יהוא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו: וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים: ויאמר שאוה אתה וישאוה ויזרק את פניה ואת כפות רגליה ואת כפות ידיה: ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את האלורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא: וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים: וישובו ויגדו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל: והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת יזרעאל לבלתי יאמרו זאת איזבל: ויהוא עשה את שבעים בני אחאב בשמרון וישלח יהוא ספרים ויכתוב אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים לאחאב לאמר: ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר עמכם בני אדניכם ועמכם הרכב והסוסים ועיר מבצר ונשק: ראו את הטוב ואת הישר שבבני אדניכם ושימו על כסא אביו ולחמו בעד בית אדניכם: ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו: וישלח אל הבית ויקחו את בני המלך ויהי שבעים איש ויקחו את אגדות המלך וישחטו את שבעים איש ויתנו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה: ויבא המלאך ויגד לו ויבא את ראשי בני המלך ויאמר שמו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר: ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה: דעו כי לא יפל מדבר יהוה אל הארץ אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו: ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד: ויקם וילך ויבא שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך: יהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירת המלך ולשלום גבירת הגבירה: ויאמר חיו אתם ויחיום וישחטום על בור בית עקד ארבעים איש ולא הניח איש מהם: ויבא משם ויפגע ביהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר לבבי עמך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה ידך ויתן ידו ויעלהו אליו המרכבה: ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה ויעלהו ברכבו: ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו: ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה: ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען אבד את עבדי הבעל: ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו: וישלח בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל לא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בבית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה: ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבושים לכל עבדי הבעל ויוצא להם מלתחה: ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעלה ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם: ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האנשים אשר אביא בידכם ומלט איש מן האנשים אשר אני נתן בידכם נפשו תחת נפשו: ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא לרצים ולשלשים בא הכום אל יצא איש ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים ויצאו עד עיר בית הבעל: ויוציאו את המצבות בית הבעל וישרפו: וישברו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה: וישמד יהוא את הבעל מישראל: רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם את עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן: ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבות לעשות הישר בעיני לעשות ככל אשר בלבבי לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל: ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל: בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל: מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן: ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו: ימי אשר מלך על ישראל בשמרון שמונה ועשרים שנה: ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה: ויהושבעת בת המלך יהורם אחות אחזיהו לקחה את יואש בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתרהו מפני עתליהו ולא הומת: והיה עמה בבית יהוה נסתר שש שנים ועתליהו מלכת על הארץ: ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח שרי מאות לכרי ולרצים ויבא אליו הבית ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את בן המלך: ויצו אתם לאמר זה הדבר אשר תעשון שלשית הבאים בשבת ושמרי משמרת בית המלך: ושלשית בשער סור ושלשית בשער מאחר היסוד והעם כל החצרות בחצרות בית יהוה: ועשו שמרת בית יהוה אל יבא כל הפרץ והיו את המלך סביב איש כליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובבואו: ויעשו בני החיל ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם היוצאים בשבת ויבא אל בית יהוה: ויתן הכהן לשרי המאות את חניתות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר בבית יהוה: ויעמדו הרצים איש כליו בידו מן הכתף הימנית של הבית אל הכתף השמאלית של המזבח ושל הבית על המלך סביב: ויוצא את בן המלך וישם עליו את הנזר ואת העדות ויתנו לו את המלוכה וימשחו אתו ויפקו ידים ויאמרו יחי המלך: ותשמע עתליהו את קול הרצים את העם ותבא אל העם בית יהוה: ותרא והנה המלך עמד על העמד כמשפט והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח וחוצצרים בחצצרות והמשררים במשוררים ומנגנים בכלי השיר ותקרע עתליהו בגדיה ותקרא קשר קשר: ויצו יהוידע הכהן את שרי המאות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאוה אל מבית לשורות והמבאיה אחריה בחרב כי אמר הכהן אל תמתוה בבית יהוה: וישימו לה ידים ותבא דרך בוא סוסי בית המלך ושם המיתו: ויכרת יהוידע הברית בינו ובין כל העם ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה: וילכו כל העם בית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הפקדים על בית יהוה: ויקח את שרי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ ויורדו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בבית המלך: בן שבע שנים יואש במלכו: בשנת שבע למלכות יהוא מלך יואש ושנים מלך בירושלם ושם אמו צבויה מבאר שבע: ויואש עשה הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על הבמות: ויאמר יואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה: יקחו להם הכהנים איש מאת מכריו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק: ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית: ויקרא המלך יואש ליהוידע הכהן ולשאר הכהנים ויאמר להם מדוע אינכם חזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנוהו: ויאבו עוד לקחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית: ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח מימין בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים השמרים את כל הכסף המובא בית יהוה: והיה כראות כי רב הכסף בארון ויעל סופר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה: ויתנו הכסף המתכן על ידי עשי המלאכה הפקדים על בית יהוה ויוציאו אתו החרשים והבנים העשים בית יהוה: ולקרשים ולבנים החצבים ולקנות עצי ולפתוח אבני מחצב לחזק את בדק הבית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: אך לא יעשה בית יהוה מזרקות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה: כי לעשי המלאכה יתנוהו וחזקו בו את בית יהוה: ולא יספרו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם להתן לעשי המלאכה כי באמונה הם עשים: כסף אשמות ולא יובא בית יהוה לכהנים היה: אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על ירושלם: ויקח יואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל חזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בבית מלא בית המלך: בית מלא הוא אשר יכו אתו יוזכר בן שמעת ויהוזבד בן שומר עבדיו ויכהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דויד וימלך אמציה בנו תחתיו: בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך ישראל מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים: ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם: ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום: אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם הלך ואף האשרה עמדה בשמרון: כי לא נותר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפי רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדוש: ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו: בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם הלך: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויואש קבר בשמרון עם מלכי ישראל: ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: ויאמר למלך ישראל שים ידך על הקשת וישם ידו ויסמך אלישע את ידיו על ידי המלך: ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירה ויאמר חץ תשועת יהוה וחץ תשועה מארם והכית את ארם באפק עד כלתך: ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד: ויקצף עליו איש האלהים ויאמר לו לו הכית חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: ואלישע מת ויקברהו ויהי גדודי מואב בא בארץ לשנת בא: ויהי המה קברים איש ויראו את הגדוד ויטלו את האיש אל קבר אלישע וירד האיש ויגע בעצמות אלישע ויחי ויעמד על רגליו: וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז: ויחנן יהוה וירחם אתם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה: וימת חזאל מלך ארם וימלך בן הדד בנו תחתיו: ויואש בן יהואחז לקח את ערי מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו בידו שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל: בשנת שתים למלך יואש בן יהואחז מלך ישראל מלך אמציה בן יואש מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ותשע ועשרים שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין מירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדויד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה: אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על הבמות: ויהי כחזק המלכות עליו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו: ואת בניהם המתים לא המית כאשר כתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש בחטאתו יומתו: הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את סלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה: אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים: וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציה מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: הכה הכית את אדום ונשא לבבך להתהלל שב עתה בביתך למה תתגרה ברעה ותפל אתה ויהודה עמך: ולא שמע אמציה וילך יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו: ואת אמציה מלך יהודה לכד בן יואש בן אחזיהו יהואש מלך ישראל בבית שמש ויבא ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה: ואת כל הזהב והכסף וכל הכלים הנמצאים בבית יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה: ויתר דברי יואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו: ואמציה בן יואש מלך יהודה חי אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: ויתר דברי אמציה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתוהו שם: וישאוהו על סוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דויד: ויקחו כל עם יהודה את עזריהו בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה: הוא בנה את אילת וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו: בן שש עשרה שנה עזריהו במלכו ושנים ומלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציה אביו: רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על הבמות: בשנת חמש עשרה שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריהו בן אמציה מלך יהודה: בן שש עשרה שנה היה

ܠܡܒܥܐ: ܟܝ ܝܕܥܝ ܡܫܘܫܢܐ: ܡܕܝ ܕܝܚܝܒ ܒܫܝܢ
ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ: ܕܡܝ ܒܫܡ ܟܠܡܐ ܒܫܘܬ ܫܠܡܐ:
ܠܡܢ ܒܫܝܢ ܡܟܪܝ? ܡܢ ܕܟܝ ܟܝ ܫܟܚ ܒܪܝܡܐ ܐܝ
ܒܟ ܠܡܥܒܕ: ܐܝ ܕܟܪܟܫ ܕܫܝܢ: ܕܟܝܒ ܒܟܐ:
ܡܚܬܝ ܕܫܝܒ ܝܐ ܕܝܥܝ ܐܝ ܒܟܐ: ܕܝܟ
ܠܒܠܥܒܕ.

ܡܓ. ܡܫܐ ܟܒܝ ܟܡܝܕ ܕܫܐ ܒܡܝܢܝ
ܝܡܡܟܝ: ܐܟ ܡ ܣܕܝܢ ܫܢܪܐ: ܝ ܝܝ. ܝܡܕ
ܟܝ ܒܝ ܟܒ ܡܥܒܕ: ܡܐ ܕܡ ܕܝ ܒܝ ܐܕܝ ܝܡܝ ܝܝܝ
ܕܡܡ: ܐܟ ܝܡܝ ܟܒ ܡ ܟܝ ܐܕܐ ܐ ܡܡܡ ܕܝܒ
ܕܡܡܝ ܕܡܡܡ. ܡܝܡ ܟܝ ܒܟܡ ܡܟܝ: ܡ ܝܡ
ܝܕܡܡ ܟܡ ܒܝܐ: ܡܡܟܡ ܡ ܕܒܝ: ܡ ܝܡ
ܟܟܡ[1]. ܡܝ ܕܝ ܒܝ ܝܡ ܝܡ ܐܡ ܡ: ܕܡܟ
ܒܝ ܡܡܝ ܡܡ ܕܐܐ ܡܡ: ܡܟܡ ܡܝ ܡ
ܕܡ ܡܡ ܡ ܡ

ܟܬܒܐ: ܕܐܦ ܗܢ ܒܟܠܗܝ. ܗܝ ܒܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܐܦ ܒܟܠ ܙܒܢ ܕܐܬ ܒܗ

ומשכחת לה בשלא נתן לה כלום. ומשכחת לה נמי בשנתן לה מקצת. ואיבעית אימא: דאמר לה כל שאני נותן לך מתנה גמורה. ואיבעית אימא: דאמר לה כל שאני נותן לך מתנה על מנת שאין לי עליך כלום. ואיבעית אימא: דאמר לה כל שאני נותן לך מתנה על מנת שאין לי עליך כלום ולא כלום. ואיבעית אימא: דאמר לה כל שאני נותן לך מתנה על מנת שאין לי עליך כלום ולא כלום ולא כלום. ואיבעית אימא: דאמר לה כל שאני נותן לך מתנה על מנת שאין לי עליך כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום. ואיבעית אימא: דאמר לה כל שאני נותן לך מתנה על מנת שאין לי עליך כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום. ואיבעית אימא: דאמר לה כל שאני נותן לך מתנה על מנת שאין לי עליך כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום. ואיבעית אימא: דאמר לה כל שאני נותן לך מתנה על מנת שאין לי עליך כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום. ואיבעית אימא: דאמר לה כל שאני נותן לך מתנה על מנת שאין לי עליך כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום. ואיבעית אימא: דאמר לה כל שאני נותן לך מתנה על מנת שאין לי עליך כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום. ואיבעית אימא: דאמר לה כל שאני נותן לך מתנה על מנת שאין לי עליך כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום. ואיבעית אימא: דאמר לה כל שאני נותן לך מתנה על מנת שאין לי עליך כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום. ואיבעית אימא: דאמר לה כל שאני נותן לך מתנה על מנת שאין לי עליך כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום ולא כלום. ואיבעית אימא: דאמר לה כל שאני נותן לך מתנה על מנת שאין לי עליך כלום ולא

ڤيرجيل ڤاسيليوس ماروس: ڤيرجيل ڤاسيليوس ماروس: ڤيرجيل ڤاسيليوس ماروس:

שתים ראויות לזכרון[2]. ואלו הן: זכרון תרועה: ומה תרועה בין זכרון לתרועה: אלא זכרון תרועה בתוך זכרון ותרועה בתוך תרועה: ואלו הן שתים ראויות לזכרון: מלכיות זכרונות ושופרות: מלכיות כדי שתמליכוני עליכם. זכרונות כדי שיעלה זכרונכם לפני לטובה. ובמה בשופר: ואם תאמר שופר של פרה יש לו קול ושל איל אין לו קול: לכך נאמר בקרני איל שיהא קולו נשמע ויזכור עקידת יצחק לאביו: ואם תאמר שופר של איל יש לו קול ושל פרה אין לו קול: לכך נאמר בקרני פרה שיהא קולו נשמע ויזכור עגל שעשה לפני מעשה העגל כאלו הקריב עליו נפשו לפני

ܡܒܫܐ ܠܒܫܐ ܒܝ ܒܟܝܡ ܕܡܘܕܝܢ ܐܡܝܢ ܘܡܒܪܟ ܠܟܠ ܫܠܡ: ܐܡܝܢ.

ܫܠܡ ܡܫܡܫܢܐ ܕܒܟ ܩܪܒܢܐ ܕܡܪܝ: ܕܝܢ ܒܫܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܝ ܒܟܝܡ ܕܡܘܕܝܢ: ܠܡܒܟ ܡܒܪܟܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܪܗܡ ܘܐܝܣܚܩ ܘܝܥܩܘܒ ܐܒܗܬܢ ܩܕܝܫܐ ܕܒܪ ܡܢ ܕܐܬܝ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝ: ܐܡܝܢ ܗܟܝ ܢܗܘܐ ܨܒܝܢ ܕܒܪܟܬܐ.

VARIANTES

PRISES DANS LE MANUSCRIT DE BERLIN, SACHAU 321 ET DANS CELUI DU BRITISH MUSEUM, ADD. 14732 AVEC Q. Q. ERRATA CORRIGÉS.

مِ يَسْتِ دِجَدْكِ هُدِكَمدِفُ:
مهُوكِّ قَوْدِ.

سكك دِقَسمِ 1, 8 صفَب دِقَسمِ ✧ دِممُ صفَبِ 1, 11 بِممُ صفَبِ ✧ دِممُ 1, 12 بِممُ ✧ ئِلِ 2, 1 قِلِ ✧ كَجَمفَ 2, 14 كَجَكَ ✧ كَمصِكَمفَ 2, 18 كَمصِكَمفَ ✧ نَمَمفَ 3, 2 كَمصَفَدَهُدَهُ مَجَمفَ ✧ .... دِهَوَّدَ مَمَمفَ ✧ مَوَفَ 3, 11—12 كَمصِكَمفَ ✧ كَمصِكَمفَ 3, 11—12 كَمصِكَمفَ ✧ مَوَفَ 3, 17 مَوَفَ ✧ دِجَنَكَ 5, 6 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 6, 10 صفَدَكَ ✧ مَوَفَ 6, 17 مَوَفَ ✧ دِجَنَكَ 7, 2 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 7, 7 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 8, 17 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 14, 10 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 14, 11 دِجَنَكَ ✧ Une feuille manque ici entre 25—26 B. دِجَنَكَ 15, 21 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 16, 5 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 16, 11 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 16, 17 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 17, 9 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 17, 17 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 18, 18 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 19, 3 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 19, 17 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 19, 21 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 20, 10 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 20, 11 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 20, 15 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 20, 16 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 20, 18 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 20, 21 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 21, 3 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 21, 5 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 21, 7 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 21, 11 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 22, 6 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 24, 4 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 24, 9—10 دِجَنَكَ ✧ دِجَنَكَ 25, 6—7 دِجَنَكَ ✧

ﻣﻌﺒﺪﻳﻦ ﻭﻫﻮ: ﻭﻫﻮ ﻣﻌﺒﺪ ﻗﺒﻠﻪ . . ﻗﺒﻠﻪ 25, 11 ﻣﻌﺒﺪﻳﻦ: ﻣﻌﺒﺪﻳﻦ 25, 14 ﻣﻌﺒﺪ 27, 12 ﻟﻜﻮﻫﻪ 28, 13 ﻟﻜﻮﻫﻪ: ﻟﻜﻮﻫﻪ 29, 13 ﻣﻌﺒﺪﻳﻦ 29, 18 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪﻳﻦ 29, 19 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 30, 7 ﻟﻬﻢ ﻫﻢ 32, 17 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 33, 7 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 33, 18 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 34, 21 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 35, 10 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 35, 15 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 35, 16 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 35, 18 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 36, 2 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 36, 9 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 36, 12 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 37, 4 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 37, 7 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 37, 8 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 37, 15 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ . . . ﻣﻌﺒﺪ 37, 16—17 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ: ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 38, 1 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 38, 6 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ . . . ﻣﻌﺒﺪ 38, 14 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 38, 17—18 ﻣﻌﺒﺪ: ﻣﻌﺒﺪ 38, 21 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 42, 2 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 43, 4 ﻣﻌﺒﺪ . . ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 43, 19 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 44, 1 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 45, 18 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 45, 19 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 46, 3 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 46, 14 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ: ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 47, 3 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 47, 5 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 47, 14 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ B. ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ L. 48, 17 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 48, 20 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 50, 12 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 50, 13 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 50, 14 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 50, 16 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ: ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ L. 50, 17 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 50, 19 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ . . . . . ﻣﻌﺒﺪ 52, 7 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 52, 15—16 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ. ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ: ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 52, 17 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 54, 19 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 54, 21 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 55, 20 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 55, 20 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 56, 21 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 57, 12 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 58, 13 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 58, 16—17 ﻣﻌﺒﺪ . . . . . ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 58, 19 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ: ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 59, 7 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 60, 1 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ: ﻣﻌﺒﺪ 60, 9 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 60, 12 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 61, 13 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 62, 6 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 62, 13 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 63, 8 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 64, 2 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 64, 4 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ B. et P. 65, 13 ﻣﻌﺒﺪ . . . . . ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ 65, 18 ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ ﻣﻌﺒﺪ

67, 18 ܡܥܒܕܟ ✧ 66, 10 ܡܨܒ ✧ Deest in L. et B. 65, 19 ܢܫܚ ✧ ܡܥܒܕܟ B. ܚܒܝܢ ܗܘ ✧ L. 67, 22 ܢܛܠ ✧ ... ✧ ܡܥܒܕܟ
70, 2 ܙܕ: ✧ ... ✧ 70, 4 ... ✧ ... ✧ 70, 13 ... ✧ 71, 11 ... ✧ 71, 15 ... ✧ 71, 17 ... ✧ 71, 19 ... ✧ (...?) ✧ 72, 4 ... ✧ B. ... ✧ L. ...
73, 10 ... ✧ 73, 2 ... ✧ B. ... ✧ L. ... 72, 11 ... ✧ 73, 13 ... ✧ 73, 16 ... ✧ 73, 22 ... ✧ 74, 4 ... ✧ 74, 8 ... ✧ 74, 11—12 ...
74, 13 ... ✧ 75, 12 ... ✧ 75, 15 ... ✧ 75, 21 ... ✧ 76, 5 ... ✧ 76, 6—7 ... ✧ 77, 16 ... ✧ L. ... ✧ 78, 3 ... ✧ 78, 8—9 ...
78, 8 ... ✧ L. ... ✧ 79, 2 ... ✧ 78, 14 ... ✧ Deleantur ✧ 79, 5 ... ✧ 80, 10 ... ✧ 80, 18 ... ✧ 80, 21 ...
81, 2 ... ✧ 81, 3 ... ✧ 81, 5 ... ✧ 81, 6 ... ✧ ubique 81, 8 ... ✧ 81, 13 ... ✧ 81, 19 ... ✧ 81, 22 ... ✧ 82, 6 ...
82, 7 ... ✧ 82, 13 ... ✧ 83, 7 ... : ... ✧ 83, 1 ... ✧ 83, 20 ... ✧ 84, 5 ... ✧ 84, 9 ... ✧ 84, 15 ... ✧ 85, 5 ...
85, 8 ... ✧ 85, 14 ... : ... ✧ 85, 18 ... ✧ 86, 4 ... ✧ 86, 14 ... ✧ 86, 15 ... ✧ 86, 20 ... ✧ 87, 1 ... ✧ 87, 16 ...
88, 1 ... ✧ 88, 3 et 7 ... ✧ 88, 13 ... ✧ 88, 15 ... ✧ 89, 6 ... ✧ 89, 10 ... ✧ 89, 13 ... ✧ 90, 5 ... ✧ 91, 2—3 ...
91, 10 ... ✧ L. ... ✧ 91, 13 ... ✧ B. ...

91, 16 مبتغ ‡ 91, 17 مذكر ‡ 91, 19 حنجر ‡ حضمر ‡ 92, 9 فبكهقي ‡ 92, 16—17 منعف دمج ‡ فزنعف ‡ 92, 15 لحة مبعث ‡ 93, 12, 14, 15 عبك ‡ فبكهقي دكهقي ‡ 93, 15 جم ‡ جنع ‡ مكر ‡ 93, 21 مكة معة مكة معة ‡ 94, 2 دعجبكر ‡ حكث ‡ 94, 3 يزه ‡ 94, 18 دمبجز دمبجز ‡ حزخنبر ‡ 94, 19 حجك سزه مر عجبكة: منع زجكحدمر ‡ حجك: منع زجكحدمر ‡ 95, 1 زكر ‡ 95, 1 يكر كم ‡ دزفكر ‡ 95, 4 نمع ‡ جنع ‡ 96, 1 دعفك ‡ 96, 1 زكر جر نبؤه معه: زكر جر نبؤه معه ‡ حزكمحدم: زكر ‡ 96, 3 دزجمومقر نفر كرعفة: ‡ معفك ‡ 96, 5 نفر ‡ 96, 13 سفر جم ‡ سفنب ‡ 96, 19 معه ‡ نعفر نعفر ‡ 96, 17 سعفة ‡ 97, 3 كعه ‡ 97, 8 كبتختر ‡ 98, 4 مسحقحمر ‡ فرسحقحمر ‡ يعهجة ‡ 98, 10 B. L. et P. دجهجة ‡ 98, 12 كعصكر. مكنزة. فكمكر ‡ كنزة. كمكر ‡ 99, 8 كمض دمج ‡ (حجزمر؟) مع هقرفحمر ‡ 99, 9 حجزمر مع هقرفحمر ‡ نعفر نعفر ‡ دسعفة ‡ 99, 17 دسعفة ‡ 99, 19 كعفض ‡ : مكر ‡ 100, 1 كمر: Une ‡ 105, 3 مكر feuille manque ici entre 43—44 B. ‡ مع: دمج ‡ 105, 8 مكر: ‡ 105, 14 مجسع مع: ‡ كعبك ‡ 105, 18 حسج ‡ 106, 9 منعف كمض ‡ دزكنع ‡ 106, 18 حسج ‡ 106, 22 حعقع ‡ معصعر ‡ 107, 2 مع مع: (ubique دكنعة) ‡ 107, 4 معفة ‡ 107, 10 يعتفع ‡ مع مع: ‡ دزفرع ‡ 107, 13 مكرفع ‡ 107, 19 عسعصع مع مكرفع . . ‡ 108, 1 كمعزعتعبر ‡ كمعزعتعبر ‡ 108, 20 جم ‡ دعبر ‡ 109, 4 دعجكحفمض ‡ دعجكحفمض ‡ B. دعجكحفمض ‡ 110, 1 مع ‡ Deleantur 109, 13—14 ‡ نعفر ‡ دعمنكتنمض ‡ 110, 2 كه نمع ‡ 110, 3—4 مر جنتر ‡ يزمر مر نعفر: ‡ معكهسرم ‡ 110, 4 نعهج ‡ نعفع منعهج ‡ سفر يعهعفر ‡ 110, 6 مكر يزنعفر ‡ 110, 14 نمع زك ‡ 110, 16 زجعبت ‡ مزفعب ‡ 110, 20 مزفعب ‡ 111, 1 كجكم جك ‡ B. et P. كم . . ‡ 111, 21 أمزجه ‡ أمزجه ‡ 111, 3 ججة ‡ 111, 5 جحزهه ‡ جحزهه ‡ 111, 6 دمحفه ‡ 111, 7 جم ‡ 111, 12 هعفك ‡ هعفك ‡ 112, 4 كجكمر ‡ 112, 6 فتح ‡ 112, 13 حجعبعبحر ‡ حجعبعبحر ‡ 113, 2 مكر جر عفض ‡ حجعبعبهة ‡ فجنجزجه ذمش ‡

ܐܝܬ 113, 4 ◆ ܐܝܬ 113, 6 ◆ ܒܝܬ ܟܠܡ ◆ ܒܝܬ ܟܠܡ ◆ ܒܝܬ ܟܠܡ

ⲉⲙⲥⲓⲛⲉ ⲧⲁⲓⲛⲉ ✧ ⲙⲛ ⲧⲉⲧⲛⲁⲕⲁⲧ ⲛⲁⲩ ⲙⲡⲉⲛⲓⲱⲧ 125, 20 ✧ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙⲁⲩ ⲛⲧⲉⲧⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ